Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™

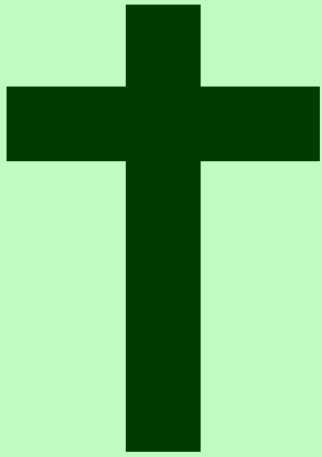

Vietnamese: Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™ (Bible)

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™

Vietnamese: Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™ (Bible)

copyright © 2015 Biblica, Inc.

Language: Tiếng Việt

Translation by: Biblica, Inc.

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™
Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.
Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™
Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.
“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.
This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0 or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.
Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”
Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:
Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™
Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.
Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™
Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.
“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.
You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).
If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at https://open.bible/contact-us.
This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.
You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.
- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.
Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-04-12

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 29 Jan 2022
653cd369-b5a5-59f3-bdc8-c5f5cbbaee8d

Contents

Ma-thi-ơ 1
Mác 54
Lu-ca 87
Giăng 144
Công Vụ Các Sứ Đồ 187
Rô-ma 239
Cô-rinh-tô 265
Cô-rinh-tô 288
Ga-la-ti 303
Ê-phê-sô 312
Phi-líp 321
Cô-lô-se 328
Tê-sa-lô-ni-ca 334
Tê-sa-lô-ni-ca 339
Ti-mô-thê 342
Ti-mô-thê 348
Tích 353
Phi-lê-môn 356
Hê-bơ-rơ 358
Gia-cơ 376
Phi-e-rơ 383
Phi-e-rơ 391
1 Giăng 396
2 Giăng 403
3 Giăng 404
Giu-đe 405
Khải Huyền 407
Thi Thiên 432

Phúc Âm theo
Ma-thi-ơ

Gia Phả Chúa Giê-xu

1 Đây là gia phả của Chúa* Giê-xu, Đấng Mết-si-a,† theo dòng dõi
Đa-vít và Áp-ra-ham:

2 Áp-ra-ham sinh Y-sác.
Y-sác sinh Gia-cốp.
Gia-cốp sinh Giu-đa và các con.
3 Giu-đa sinh Pha-rê và Xa-ra (tên mẹ là Ta-ma).
Pha-rê sinh Hết-rôm.
Hết-rôm sinh A-ram.
4 A-ram sinh A-mi-na-đáp.
A-mi-na-đáp sinh Na-ách-son.
Na-ách-son sinh Sanh-môn.
5 Sanh-môn cưới Ra-háp, sinh Bô-ô.
Bô-ô cưới Ru-tơ, sinh Ô-bết.
Ô-bết sinh Gie-sê.
6 Gie-sê sinh Vua Đa-vít.
Đa-vít sinh Sa-lô-môn (mẹ là Bết-sê-ba, là bà góa U-ri).
7 Sa-lô-môn sinh Rô-bô-am.
Rô-bô-am sinh A-bi-gia.
A-bi-gia sinh A-sa.
8 A-sa sinh Giô-sa-phát.
Giô-sa-phát sinh Giô-ram.
Giô-ram sinh‡ Ô-xia.
9 Ô-xia sinh Giô-tham.
Giô-tham sinh A-cha.
A-cha sinh Ê-xê-chia.
10 Ê-xê-chia sinh Ma-na-se.
Ma-na-se sinh A-môn.
A-môn sinh Giô-si-a.
11 Giô-si-a sinh Giê-cô-nia§ và các con trước khi người Do Thái bị
lưu đày qua Ba-by-lôn.
12 Sau khi bị lưu đày:
Giê-cô-nia sinh Sa-la-thi-ên.
Sa-la-thi-ên sinh Xô-rô-ba-bên.
13 Xô-rô-ba-bên sinh A-bi-út.
A-bi-út sinh Ê-li-a-kim.
Ê-li-a-kim sinh A-xô.
14 A-xô sinh Xa-đốc.
Xa-đốc sinh A-kim.
A-kim sinh Ê-li-út.
15 Ê-li-út sinh Ê-lê-a-sa.

---

* **1:1** Trong bản Kinh Thánh này, chữ Chúa được viết nghiêng nghĩa là không có trong nguyên bản † **1:1** Nt Christos (Hy Lạp) hoặc Đấng Mết-si-a (Hê-bơ-rơ) đều có nghĩa là Đấng chịu xức dầu. Ngài là Con Một của Đức Chúa Trời xuống thế gian làm người, chết thay cho tội lỗi loài người ‡ **1:8** Nt tổ phụ của; giống 1:11 § **1:11** Nt Giê-cô-nia (Hy Lạp), phiên âm khác của Giê-hô-gia-kin; giống 1:12 Xem 2 Vua 24:6 và 1 Sử 3:16

Ê-lê-a-sa sinh Ma-than.
Ma-than sinh Gia-cốp.
16 Gia-cốp sinh Giô-sép, chồng Ma-ri.
Ma-ri sinh Chúa Giê-xu là Đấng Mết-si-a.

17 Vậy, từ Áp-ra-ham đến Đa-vít có mười bốn thế hệ, từ Đa-vít đến thời kỳ lưu đày ở Ba-by-lôn có mười bốn thế hệ, và từ thời kỳ lưu đày ở Ba-by-lôn đến Đấng Mết-si-a cũng có mười bốn thế hệ.

Sự Giáng Sinh của Chúa Cứu Thế Giê-xu

18 Sự giáng sinh của Chúa Giê-xu, Đấng Mết-si-a diễn tiến như sau: Mẹ Ngài, cô Ma-ri, đã đính hôn với Giô-sép. Nhưng trước khi cưới, lúc còn là trinh nữ, cô chịu thai do quyền năng của Chúa Thánh Linh.
19 Giô-sép, vị hôn phu của Ma-ri là một người ngay lành, quyết định kín đáo từ hôn,* vì không nỡ để cô bị sỉ nhục công khai.
20 Đang suy tính việc ấy, Giô-sép bỗng thấy một thiên sứ của Chúa đến với ông trong giấc mộng: "Giô-sép, con của Đa-vít. Đừng ngại cưới Ma-ri làm vợ. Vì cô ấy chịu thai do Chúa Thánh Linh.
21 Cô ấy sẽ sinh con trai, và ngươi hãy đặt tên là Giê-xu, vì Ngài sẽ cứu dân Ngài khỏi tội lỗi."
22 Việc xảy ra đúng như lời Chúa đã phán bảo các nhà tiên tri loan báo:
23 "Này! Một trinh nữ sẽ chịu thai!
Người sẽ sinh hạ một Con trai,
họ sẽ gọi Ngài là Em-ma-nu-ên,†
nghĩa là 'Đức Chúa Trời ở với chúng ta.' "
24 Giô-sép tỉnh dậy, ông làm theo lệnh thiên sứ của Chúa, cưới Ma-ri làm vợ.
25 Nhưng ông không ăn ở với cô ấy cho đến khi cô sinh con trai, và Giô-sép đặt tên là Giê-xu.

2

Những Vị Khách từ Phương Đông

1 Chúa Giê-xu giáng sinh tại làng Bết-lê-hem, xứ Giu-đê, vào đời Vua Hê-rốt. Lúc ấy, có mấy nhà bác học* từ Đông phương đến thủ đô Giê-ru-sa-lem, hỏi:
2 "Vua người Do Thái mới ra đời hiện ở đâu? Chúng tôi đã thấy ngôi sao Ngài mọc lên† nên tìm đến thờ phượng Ngài."
3 Được tin ấy, Vua Hê-rốt rất lo ngại; dân chúng tại Giê-ru-sa-lem cũng xôn xao.
4 Vua liền triệu tập các trưởng tế và các thầy thông giáo vào triều chất vấn: "Các tiên tri thời xưa có nói Đấng Mết-si-a sẽ sinh tại đâu không?"
5 Họ đáp: "Muôn tâu, tại làng Bết-lê-hem, xứ Giu-đê vì có nhà tiên tri đã viết:
6 'Bết-lê-hem tại xứ Giu-đê không còn là một làng quê tầm thường.
Đã thành trú quán Thiên Vương,

* **1:19** Nt ly dị † **1:23** Ysai 7:14; 8:8,10 * **2:1** Nt các chiêm tinh gia hoàng cung, hay magi (Hy Lạp); giống 2:7,16 † **2:2** Ngôi sao ở phương Đông

là Người chăn giữ, dẫn đường Ít-ra-ên, dân Ta.’ ”‡
7 Vua Hê-rốt gọi riêng các nhà bác học, hỏi cho biết đích xác ngày
giờ họ nhìn thấy ngôi sao xuất hiện.
8 Rồi vua nói với họ: “Hãy đến Bết-lê-hem và cẩn thận tìm Ấu Chúa.
Khi tìm được, hãy trở về đây nói cho ta biết, để ta cũng đến thờ
phượng Ngài!”
9 Các nhà bác học tiếp tục lên đường. Ngôi sao họ đã thấy bên Đông
phương, hướng dẫn họ đến Bết-lê-hem tận nơi Con Trẻ ở.
10 Thấy lại ngôi sao, họ mừng rỡ vô cùng.
11 Họ vào nhà, thấy Con Trẻ và mẹ Ngài, là Ma-ri, họ quỳ xuống thờ
lạy Ngài, rồi dâng hiến vàng, trầm hương, và nhựa thơm.
12 Sau đó, qua giấc mộng, Đức Chúa Trời dặn họ không được trở lại
gặp Hê-rốt, nên họ đi đường khác để trở về.

Trốn Qua Ai Cập

13 Sau khi các nhà bác học đã đi, một thiên sứ của Chúa hiện ra với
Giô-sép trong giấc chiêm bao: “Dậy đi! Ngươi hãy đem Con Trẻ và mẹ
Ngài lánh qua Ai Cập. Ở đó cho đến khi ta báo tin sẽ trở về, vì Hê-rốt
đang tìm giết Con Trẻ.”
14 Đêm đó, Giô-sép sang Ai Cập với Con Trẻ và Ma-ri, mẹ Ngài,
15 rồi họ ngụ tại đó cho đến ngày Hê-rốt qua đời. Việc xảy ra đúng
như lời Chúa phán qua nhà tiên tri: “Ta đã gọi Con Ta ra khỏi Ai Cập.”§
16 Khi biết mình đã bị các nhà bác học đánh lừa, Hê-rốt vô cùng
giận dữ. Vua ra lệnh giết tất cả các con trai từ hai tuổi trở lại tại Bết-
lê-hem và vùng phụ cận, vì theo lời khai của các nhà bác học, ngôi
sao ấy xuất hiện đã hai năm.
17 Việc xảy ra đúng như lời Đức Chúa Trời phán qua Tiên tri Giê-rê-
mi:
18 “Tại Ra-ma có tiếng kêu la đau buồn—
Tiếng Ra-chên than khóc đàn con,
chẳng bao giờ tìm được an ủi,
vì chúng đã khuất bóng nghìn thu.”*

Trở Về Na-xa-rét

19 Khi Hê-rốt qua đời, một thiên sứ của Chúa hiện ra với Giô-sép
trong giấc mộng tại Ai Cập.
20 “Hãy đem Con Trẻ và mẹ Ngài về Ít-ra-ên, vì những người tìm
giết Con Trẻ đã chết.”
21 Vậy Giô-sép đưa Con Trẻ và mẹ Ngài trở về Ít-ra-ên.
22 Nhưng nghe tin A-khê-lâu, con Hê-rốt lên ngôi làm vua xứ Giu-
đê, Giô-sép lo ngại không dám về đó. Được Chúa chỉ dẫn trong mộng,
Giô-sép đến vùng Ga-li-lê,
23 ở tại thành Na-xa-rét. Mọi việc diễn tiến đúng như lời tiên tri
trong Thánh kinh: “Ngài sẽ được gọi là người Na-xa-rét.”

3

Giăng Báp-tít Dọn Đường

‡ **2:6** Mi 5:2; 2 Sa 5:2 § **2:15** Ôsê 11:1 * **2:18** Giê 31:15

1 Lúc đó, Giăng Báp-tít bắt đầu giảng dạy trong đồng hoang xứ
Giu-đê:
2 "Phải ăn năn tội lỗi, trở về với Đức Chúa Trời, vì Nước Thiên Đàng
gần đến!"
3 Tiên tri Y-sai đã nói về Giăng:
"Người là tiếng gọi nơi đồng hoang:
'Chuẩn bị đường cho Chúa Hằng Hữu đến!
Dọn sạch đường chờ đón Ngài.' "*
4 Giăng mặc áo lông lạc đà, thắt dây lưng da, ăn châu chấu và mật
ong rừng.
5 Người từ Giê-ru-sa-lem, cả vùng Giu-đê và đồng bằng sông Giô-
đan lũ lượt kéo đến nghe Giăng giảng dạy.
6 Khi họ xưng tội, Giăng làm lễ báp-tem† cho họ dưới sông Giô-đan.
7 Nhưng khi thấy nhiều thầy Pha-ri-si và Sa-đu-sê đến xem ông làm
báp-tem, Giăng từ khước và quở rằng: "Con cái loài rắn! Làm sao các
ông có thể tránh thoát hình phạt của Đức Chúa Trời?
8 Muốn chịu báp-tem, các ông phải có một đời sống mới, chứng tỏ
lòng ăn năn trở lại với Đức Chúa Trời.
9 Đừng tưởng mình là dòng dõi Áp-ra-ham thì Đức Chúa Trời sẽ
dung tha! Vì Đức Chúa Trời có quyền biến những hòn đá này thành
con cháu Áp-ra-ham!
10 Lưỡi búa xét đoán của Đức Chúa Trời đã vung lên! Cây nào không
sinh quả tốt sẽ bị Ngài đốn ném vào lửa."
11 "Tôi dùng nước làm báp-tem cho những người ăn năn tội, nhưng
Đấng đến sau tôi sẽ làm báp-tem bằng Thánh Linh và lửa. Người cao
quý hơn tôi vô cùng; tôi không xứng đáng hầu hạ Người.
12 Người sẽ sảy lúa thật sạch, đem trữ lúa vào kho và đốt rơm rác
trong lò lửa chẳng hề tắt."

Chúa Chịu Báp-tem

13 Từ xứ Ga-li-lê, Chúa Giê-xu xuống bờ sông Giô-đan để nhờ Giăng
làm báp-tem.
14 Nhưng Giăng hết sức từ chối: "Đúng ra, chính tôi phải xin Chúa
làm báp-tem, sao Chúa đến với tôi."
15 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: "Cứ làm đi, vì chúng ta nên chu toàn
mọi ý muốn của Đức Chúa Trời." Vậy Giăng vâng lời Ngài.
16 Sau khi chịu báp-tem, Chúa Giê-xu vừa lên khỏi nước, các tầng
trời mở ra, Ngài thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng xuống như
bồ câu và đậu trên Ngài.
17 Từ trời có tiếng phán vang dội: "Đây là Con yêu dấu của Ta, làm
hài lòng Ta hoàn toàn."

4

Sự Cám Dỗ của Chúa Giê-xu

1 Sau đó, Chúa Thánh Linh đưa Chúa Giê-xu vào hoang mạc để chịu
ma quỷ cám dỗ.
2 Chúa nhịn ăn suốt bốn mươi ngày bốn mươi đêm nên Ngài đói.

---

* **3:3** Ysai 40:3 † **3:6** Thánh lễ dìm mình trong nước

3 Lúc đó ma quỷ liền đến và nói với Ngài: “Nếu Thầy là Con Đức
Chúa Trời hãy hóa đá này thành bánh.”
4 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh chép:
‘Người ta sống không phải chỉ nhờ bánh,
nhưng nhờ vâng theo mọi lời Đức Chúa Trời phán dạy.’*”
5 Ma quỷ liền đưa Ngài đến thành thánh Giê-ru-sa-lem, đặt Ngài
trên nóc Đền Thờ.
6 Nó xúi giục: “Để chứng tỏ Thầy là Con Đức Chúa Trời, Thầy cứ lao
mình xuống đi! Vì Thánh Kinh chép:
‘Ngài sẽ sai thiên sứ bảo vệ Con.
Và họ sẽ giữ Con trong tay mình
cho chân Con không vấp ngã vào đá.’†”
7 Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh cũng dạy: ‘Đừng thử Chúa là Đức
Chúa Trời ngươi.’‡”
8 Tiếp đó, ma quỷ đem Chúa lên đỉnh núi cao, chỉ cho Ngài các nước
vinh quang rực rỡ khắp thế giới.
9 Nó nói: “Nếu Thầy quỳ gối lạy tôi, tôi sẽ cho Thầy tất cả!”
10 Chúa Giê-xu quở: “Lui đi Sa-tan! Vì Thánh Kinh dạy:
‘Ngươi chỉ thờ lạy Chúa là Đức Chúa Trời ngươi,
và chỉ phục vụ Ngài mà thôi.’§”
11 Ma quỷ liền rút lui, các thiên sứ đến và phục vụ Chúa Giê-xu.

Bắt Đầu Chức Vụ của Chúa Giê-xu

12 Được tin Giăng bị tù, Chúa Giê-xu lìa xứ Giu-đê về thành Na-xa-rét
xứ Ga-li-lê.
13 Ngài lại rời Na-xa-rét, đến ngụ tại thành Ca-bê-na-um bên bờ biển
Ga-li-lê, cạnh vùng Sa-bu-luân và Nép-ta-li.
14 Việc xảy ra đúng như lời Tiên tri Y-sai:
15 “Đất Sa-bu-luân và Nép-ta-li,
cạnh bờ biển, bên kia sông Giô-đan,
là miền Ga-li-lê có nhiều dân ngoại cư trú,
16 dân vùng ấy đang ngồi trong bóng tối
đã thấy ánh sáng chói lòa.
Đang ở trong tử địa âm u
bỗng được ánh sáng chiếu soi.”*
17 Từ đó, Chúa Giê-xu bắt đầu giảng dạy: “Hãy ăn năn tội lỗi, quay
về với Đức Chúa Trời, vì Nước Thiên Đàng gần đến!”

Các Môn Đệ Đầu Tiên

18 Một hôm, Chúa đang đi ven bờ biển Ga-li-lê, gặp hai anh em—Si-
môn, còn gọi là Phi-e-rơ, và Anh-rê—đang thả lưới đánh cá, vì họ làm
nghề chài lưới.
19 Chúa Giê-xu gọi họ: “Hãy theo Ta! Ta sẽ đào luyện các con thành
người đánh lưới người.”
20 Họ liền bỏ lưới chài, đi theo Chúa.
21 Đi khỏi đó một quãng, Chúa thấy hai anh em Gia-cơ và Giăng, con
trai Xê-bê-đê, đang ngồi vá lưới với cha trên thuyền. Chúa gọi hai anh
em.

---

* **4:4** Phục 8:3 † **4:6** Thi 91:11-12 ‡ **4:7** Phục 6:16 § **4:10** Phục 6:13 * **4:16** Ysai 9:1-2

22 Họ lập tức bỏ thuyền, từ giã cha mình, đi theo Chúa.

Đoàn Dân Đông Theo Chúa Giê-xu

23 Chúa Giê-xu đi khắp xứ Ga-li-lê, dạy dỗ trong các hội đường, công
bố Phúc Âm về Nước Trời. Và Ngài chữa lành mọi bệnh tật cho dân
chúng.
24 Danh tiếng Chúa đồn qua bên kia biên giới Ga-li-lê, lan khắp xứ
Sy-ri, đến nỗi dân chúng đem tất cả người đau yếu đến với Ngài. Bất
cứ bệnh tật gì, động kinh, tê liệt, hay quỷ ám—Chúa đều chữa lành
cả.
25 Đoàn dân đông đảo từ xứ Ga-li-lê, Mười Thành, Giê-ru-sa-lem, cả
xứ Giu-đê, và miền đông sông Giô-đan kéo nhau đi theo Chúa.

5

Bài Giảng trên Núi

1 Thấy dân chúng tụ tập đông đúc, Chúa Giê-xu lên trên sườn núi
ngồi xuống. Các môn đệ tụ tập chung quanh,
2 và Ngài bắt đầu dạy dỗ họ.

Các Phước Hạnh

3 “Phước cho ai biết tâm linh mình nghèo khó,
vì sẽ hưởng Nước Trời.
4 Phước cho người than khóc,
vì sẽ được an ủi.
5 Phước cho người khiêm nhu,
vì sẽ được đất đai.
6 Phước cho người khao khát điều công chính
vì sẽ được thỏa mãn.
7 Phước cho người có lòng thương người,
vì sẽ được Chúa thương xót.
8 Phước cho lòng trong sạch,
vì sẽ thấy Đức Chúa Trời.
9 Phước cho người hòa giải,
vì sẽ được gọi là con của Đức Chúa Trời.
10 Phước cho ai chịu bức hại khi làm điều công chính,
vì sẽ hưởng Nước Trời.
11 Phước cho các con khi bị người ta nhục mạ, bức hại, và vu cáo
đủ điều, chỉ vì các con theo Ta.
12 Các con nên hân hoan, mừng rỡ vì sẽ được giải thưởng lớn dành
sẵn trên trời. Ngày xưa, các nhà tiên tri cũng từng bị bức hại như
thế.”

Muối và Ánh Sáng

13 “Các con là muối của đất; nếu các con đánh mất phẩm chất của
mình, làm sao lấy lại được? Các con sẽ trở thành vô dụng, bị vứt bỏ
và chà đạp như muối hết mặn.
14 Các con là ánh sáng của thế giới, như một thành phố sáng rực
trên đỉnh núi cho mọi người nhìn thấy trong đêm tối.
15 Không ai thắp đèn rồi đậy kín, nhưng đem đặt trên giá đèn để
soi sáng mọi người trong nhà.

16 Cũng thế, các con phải soi sáng cho mọi người, để họ thấy việc
làm tốt đẹp của các con và ca ngợi Cha các con trên trời."

Dạy về Luật Pháp

17 "Đừng tưởng Ta đến để hủy bỏ luật pháp và lời tiên tri. Không,
Ta đến để hoàn thành luật pháp và thực hiện các lời tiên tri.
18 Ta nói quả quyết: Một khi trời đất vẫn còn thì không một chi tiết
nào trong luật pháp bị xóa bỏ, trước khi mục đích luật pháp được
hoàn thành.
19 Người nào phạm điều răn nhỏ nhất và quyến rũ người khác làm
theo là người hèn mọn nhất trong Nước Trời. Trái lại, người nào vâng
giữ điều răn và dạy người khác làm theo là người lớn trong Nước Trời.
20 Ta cảnh báo các con—nếu đức hạnh các con không khá hơn các
thầy dạy luật và Pha-ri-si, các con sẽ không được vào Nước Trời."

Dạy về Nóng Giận

21 "Các con nghe người xưa nói: 'Các ngươi không được giết người.
Ai giết người phải bị đưa ra tòa xét xử.'*
22 Nhưng Ta phán: Người nào giận anh chị em mình cũng phải bị
xét xử; người nào nặng lời nhiếc mắng anh chị em cũng phải ra tòa;
người nào nguyền rủa anh chị em sẽ bị lửa địa ngục hình phạt.
23 Vậy, khi các con dâng lễ vật trước bàn thờ trong Đền Thờ, chợt
nhớ còn có điều bất hòa nào với anh chị em,
24 các con cứ để lễ vật trên bàn thờ, đi làm hòa với người đó, rồi
hãy trở lại dâng lễ vật lên Đức Chúa Trời.
25 Khi có việc tranh chấp, nên tìm cách thỏa thuận với đối phương
trước khi quá muộn; nếu không, họ sẽ đưa các con ra tòa, các con sẽ
bị tống giam
26 và ở tù cho đến khi trả xong đồng xu cuối cùng."

Dạy về Tội Ngoại Tình

27 "Các con có nghe luật pháp dạy: 'Các ngươi không được ngoại
tình.'†
28 Nhưng Ta phán: Người nào nhìn phụ nữ với con mắt thèm muốn
là đã phạm tội ngoại tình trong lòng rồi.
29 Nếu mắt bên phải gây cho các con phạm tội, cứ móc nó ném đi,
vì thà chột mắt còn hơn cả thân thể bị ném vào hỏa ngục.
30 Nếu tay phải gây cho các con phạm tội, cứ cắt bỏ đi, vì thà cụt tay
còn hơn cả thân thể bị sa vào hỏa ngục."

Dạy về Ly Dị

31 "Các con có nghe luật pháp dạy: 'Người nào ly dị vợ, phải trao
cho vợ chứng thư ly dị.'‡
32 Nhưng Ta phán: Nếu người nào ly dị không phải vì vợ gian dâm,
là gây cho nàng phạm tội ngoại tình khi tái giá. Còn người nào cưới
nàng cũng phạm tội ngoại tình."

Dạy về Thề Nguyện

---

* **5:21** Xuất 20:13; Phục 5:17 † **5:27** Xuất 20:14; Phục 5:18 ‡ **5:31** Phục 24:1

33 “Các con có nghe người xưa dạy: ‘Không được bội lời thề, nhưng
phải làm trọn mọi điều thề nguyện với Chúa Hằng Hữu.’§
34 Nhưng Ta phán cùng các con: Đừng bao giờ thề thốt! Đừng chỉ
trời mà thề, vì là ngai Đức Chúa Trời,
35 đừng chỉ đất mà thề, vì là bệ chân Ngài; đừng chỉ thành Giê-ru-
sa-lem mà thề vì là thành của Vua lớn.
36 Cũng đừng chỉ đầu mình mà thề vì các con không thể thay đổi
một sợi tóc thành đen hay trắng.
37 Nhưng chỉ nên nói: ‘Đúng’ hay ‘Không’ là đủ. Càng thề thốt càng
chứng tỏ mình sai quấy.”

Dạy về Sự Báo thù

38 “Các con có nghe luật pháp dạy: ‘Người nào móc mắt người khác,
phải bị móc mắt; ai đánh gãy răng người, phải bị đánh gãy răng.’*
39 Nhưng Ta phán: Đừng chống cự người ác! Nếu các con bị tát má
bên này, cứ đưa luôn má bên kia!
40 Nếu có người kiện các con ra tòa để đoạt chiếc áo ngắn, cứ cho
luôn áo dài.
41 Nếu có ai bắt các con khuân vác một dặm đường†, nên đi luôn
hai dặm.
42 Ai xin gì, cứ cho; ai mượn gì, đừng từ chối.”

Dạy về Yêu kẻ thù

43 “Các con có nghe luật pháp nói: ‘Yêu người lân cận’‡ và ghét người
thù nghịch.
44 Nhưng Ta phán: Phải yêu kẻ thù, và cầu nguyện cho người bức
hại các con.
45 Có như thế, các con mới xứng đáng làm con cái Cha trên trời. Vì
Ngài ban nắng cho người ác lẫn người thiện, ban mưa cho người công
chính lẫn người bất chính.
46 Nếu các con chỉ yêu những người yêu mình thì tốt đẹp gì đâu?
Người thu thuế cũng yêu nhau lối ấy.
47 Nếu các con chỉ kết thân với anh chị em mình thì có hơn gì người
khác? Người ngoại đạo cũng kết thân như thế.
48 Các con phải toàn hảo như Cha các con trên trời là toàn hảo.”

6

Dạy về Cứu Tế

1 “Phải thận trọng! Đừng phô trương các việc từ thiện của mình, vì
như thế các con sẽ mất phần thưởng của Cha các con trên trời.
2 Khi các con bố thí, đừng khua chiêng gióng trống cho người ta chú
ý ca ngợi như bọn đạo đức giả từng làm trong hội đường và ngoài phố
chợ. Ta quả quyết bọn ấy không còn được khen thưởng gì đâu.
3 Nhưng khi tay phải các con cứu tế, đừng để tay trái biết.
4 Nên giữ cho kín đáo và Cha các con là Đấng biết mọi việc kín đáo
sẽ thưởng cho các con.”

Dạy về Cầu Nguyện và Kiêng Ăn

§ **5:33** Dân 30:2 * **5:38** Xuất 21:24; Lê 24:20; Phục 19:21 † **5:41** Khoảng 1.478 mét ‡ **5:43** Lê 19:18

5 “Khi các con cầu nguyện, đừng bắt chước bọn đạo đức giả đứng
cầu nguyện giữa phố chợ và trong hội đường cốt cho mọi người trông
thấy. Ta cho các con biết, bọn đó không còn được thưởng gì đâu.
6 Nhưng khi các con cầu nguyện, nên vào phòng riêng đóng cửa lại,
kín đáo cầu nguyện với Cha trên trời, Cha các con biết hết mọi việc
kín đáo sẽ thưởng cho các con.
7 Khi cầu nguyện, các con đừng lảm nhảm nhiều lời như người ngoại
đạo, vì họ tưởng phải lặp lại lời cầu nguyện mới linh nghiệm.
8 Đừng bắt chước họ, vì Cha các con biết rõ nguyện vọng các con
trước khi các con cầu xin!
9 Vậy, các con nên cầu nguyện như sau:
Lạy Cha chúng con trên trời,
Danh Cha được tôn thánh.
10 Xin Nước Cha sớm đến,
Ý muốn Cha thực hiện dưới đất
như đã từng thực hiện trên trời.
11 Xin cho chúng con đủ ăn hằng ngày,
12 xin tha thứ hết lỗi lầm chúng con,
như chúng con tha lỗi cho người nghịch cùng chúng con.
13 Xin đừng đưa chúng con vào vòng cám dỗ,
nhưng giải cứu chúng con khỏi điều gian ác.
14 Cha các con trên trời sẽ tha lỗi các con nếu các con tha lỗi cho
người khác,
15 Nhưng nếu các con không tha thứ, Ngài cũng sẽ không tha thứ
các con.
16 Khi kiêng ăn, các con đừng đóng kịch như bọn đạo đức giả để
mặt mày hốc hác tiều tụy. Ta cho các con biết, bọn ấy không còn được
thưởng gì đâu.
17 Nhưng khi các con kiêng ăn, phải rửa mặt, chải đầu.
18 Như thế, ngoài Cha trên trời, không ai biết các con đang đói. Cha
các con là Đấng biết hết mọi việc kín đáo sẽ thưởng cho các con.”

Dạy về Tiền và Tài Sản

19 “Đừng tích trữ của cải dưới đất, là nơi có mối mọt, ten rỉ dễ bị
hư hỏng, hủy hoại, và trộm đào gạch, khoét vách mà lấy.
20 Hãy tích trữ của cải trên trời, là nơi không có mối mọt, ten rỉ,
chẳng bị hư hỏng, hủy hoại hay trộm cắp bao giờ.
21 Vì của cải các con để đâu, lòng các con sẽ bị thu hút vào đó.
22 Mắt là ngọn đèn của thân thể. Nếu mắt các con sáng suốt, cả con
người mới trong sạch.
23 Nhưng nếu mắt bị quáng lòa, cả thân thể sẽ tối tăm, và cảnh tối
tăm này thật là khủng khiếp!
24 Các con không thể làm tôi hai chủ, vì sẽ ghét chủ này yêu chủ kia,
trọng chủ này khinh chủ khác. Các con không thể phụng sự cả Đức
Chúa Trời lẫn tiền tài.
25 Ta khuyên các con đừng lo âu vì vấn đề cơm áo. Đời sống không
quý hơn thức ăn, thức uống sao? Thân thể không trọng hơn quần áo
sao?

26 Hãy xem loài chim. Chúng chẳng gieo, gặt, cũng chẳng tích trữ
vào kho, nhưng Cha các con trên trời vẫn nuôi chúng. Các con không
có giá trị hơn loài chim sao?
27 Trong các con có ai lo âu mà kéo dài đời mình thêm được một giờ
không?
28 Sao các con lo âu về quần áo? Hãy xem hoa huệ ngoài đồng,
chúng chẳng làm việc nặng nhọc, cũng chẳng se tơ kéo chỉ.
29 Thế mà giàu có sang trọng như Vua Sa-lô-môn cũng không được
mặc áo đẹp bằng hoa huệ.
30 Cỏ hoa ngoài đồng là loài sớm nở tối tàn mà Đức Chúa Trời còn
cho mặc đẹp như thế, lẽ nào Ngài không cung cấp y phục cho các con
đầy đủ hơn sao? Tại sao các con thiếu đức tin đến thế?
31 Vậy các con đừng lo âu về điều này, và tự hỏi: 'Chúng ta sẽ ăn gì?
Chúng ta sẽ uống gì? Chúng ta sẽ mặc gì?'
32 Vì những điều này là điều người ngoại đạo vẫn lo tìm kiếm, nhưng
Cha các con trên trời thừa biết nhu cầu của các con.
33 Nhưng trước hết các con phải tìm kiếm nước của Đức Chúa Trời
và sống công chính, Ngài sẽ cung cấp đầy đủ mọi nhu cầu cho các
con.
34 Vì thế, các con đừng lo âu về tương lai. Ngày mai sẽ lo việc ngày
mai. Nỗi khó nhọc từng ngày cũng đã đủ rồi."

7

Đừng Lên Án Người Khác

1 "Đừng lên án ai, các con sẽ khỏi bị lên án.
2 Vì các con đối với người ta cách nào, họ sẽ đối với các con cách
ấy. Các con lường cho người ta mức nào, họ sẽ theo mức ấy lường lại
cho các con.
3 Sao các con nhìn thấy cái dằm trong mắt người khác mà không
biết có cả khúc gỗ trong mắt mình?
4 Sao các con dám nói: 'Này anh, để tôi lấy cái dằm trong mắt cho
anh' khi chính các con không thấy khúc gỗ trong mắt mình?
5 Hạng đạo đức giả! Trước hết phải lấy cái dằm ra khỏi mắt mình,
mới có thể thấy rõ và giúp đỡ người khác.
6 Đừng đưa vật thánh cho người trụy lạc, đừng trao châu ngọc cho
heo vì họ sẽ chà đạp rồi quay lại tấn công các con."

Ảnh Hưởng Sự Cầu Nguyện

7 "Hãy xin, sẽ được. Hãy tìm, sẽ gặp. Hãy gõ cửa, cửa sẽ mở ra.
8 Vì bất kỳ ai xin, sẽ được, ai tìm, sẽ gặp và cửa sẽ mở cho người
nào gõ.
9 Có người cha nào khi con mình xin bánh mà cho đá,
10 hay xin cá, lại cho rắn chăng?
11 Các con vốn là người xấu xa còn biết cho con mình vật tốt, huống
chi Cha các con trên trời chẳng ban vật tốt cho người cầu xin Ngài
sao?"

Luật Vàng

12 “Hãy làm cho người khác điều các con muốn người ta làm cho
mình. Câu này đúc kết tất cả sự dạy của luật pháp và các sách tiên
tri.”

Cửa Hẹp

13 “Vào Nước Đức Chúa Trời chỉ bằng cửa hẹp, vì cửa rộng và đường
thênh thang dẫn xuống địa ngục; quá nhiều người chọn lối đi dễ dãi
đó!
14 Còn cửa hẹp và đường chật dẫn vào nguồn sống, lại có ít người
tìm thấy.”

Cây và Quả

15 “Phải đề phòng các tiên tri giả đội lốt chiên hiền lành trà trộn vào
hàng ngũ các con, kỳ thực chỉ là muông sói hay cắn xé.
16 Cứ nhìn vào hành động mà nhận ra chúng nó, chẳng khác nào
xem quả biết cây. Bụi gai độc chẳng bao giờ sinh quả nho; gai xương
rồng không hề sinh quả vả.
17 Vì cây lành sinh quả lành; cây độc sinh quả độc.
18 Loại cây lành trong vườn chẳng bao giờ sinh quả độc; còn loại
cây độc cũng chẳng sinh quả lành.
19 Cây nào không sinh quả lành đều bị chủ đốn bỏ.
20 Vậy, các con có thể nhận ra bọn giáo sư giả nhờ xem hành động
của chúng.”

Môn Đệ Thật

21 “Không phải người nào gọi Ta: ‘Chúa! Chúa!’ cũng được vào
Nước Trời, chỉ những người vâng theo ý Cha Ta trên trời mới được
vào đó.
22 Trong ngày phán xét sẽ có nhiều người phân trần: ‘Thưa Chúa!
Chúa! Chúng tôi đã giới thiệu Chúa cho nhiều người, đã dùng Danh
Chúa để đuổi quỷ và làm nhiều phép lạ.’
23 Nhưng Ta sẽ đáp: ‘Ta không hề biết các ngươi. Lui ngay cho
khuất mắt Ta, vì các ngươi chỉ làm việc gian ác.’ ”

Xây Nhà trên Vầng Đá

24 “Ai nghe lời Ta và thực hành mới là người khôn ngoan, giống như
người xây nhà trên vầng đá vững chắc.
25 Đến mùa mưa nước lũ, gió bão thổi mạnh tàn phá, nhưng ngôi
nhà không sụp đổ vì đã xây trên vầng đá.
26 Còn ai nghe lời Ta mà không thực hành là người khờ dại, chẳng
khác gì xây nhà trên bãi cát.
27 Đến mùa mưa nước lũ, gió bão thổi tới tàn phá, ngôi nhà sụp đổ,
hư hại nặng nề.”
28 Dân chúng nghe xong đều ngạc nhiên về lời dạy của Chúa.
29 Vì Ngài giảng dạy đầy uy quyền, khác hẳn các thầy dạy luật của
họ.

8

Chúa Giê-xu Chữa Lành Bệnh Phong Hủi

1 Khi Chúa Giê-xu xuống núi, có đoàn dân đông đi theo.

2 Một người phong hủi đến gần, quỳ trước mặt Chúa, nài xin: “Nếu
Chúa vui lòng, Chúa có thể chữa cho con được sạch.”
3 Chúa Giê-xu đưa tay sờ người phong hủi và phán: “Ta sẵn lòng,
lành bệnh đi!” Lập tức bệnh phong hủi biến mất.
4 Chúa Giê-xu phán với anh: “Con đừng cho ai biết, nhưng cứ đến
ngay thầy tế lễ xin khám bệnh và dâng lễ vật như luật pháp Môi-se
ấn định, để chứng tỏ cho mọi người biết con được lành.”

Đức Tin của Viên Chức La Mã

5 Khi Chúa vào thành Ca-bê-na-um, một viên đội trưởng La Mã đến
cầu cứu:
6 “Thưa Chúa, đầy tớ của tôi đang nằm bại liệt ở nhà, đau đớn lắm.”
7 Chúa đáp: “Ta sẽ đến chữa lành cho anh ấy.”
8 Viên đội trưởng thưa: “Chúa không phải đến, vì tôi không xứng
đáng rước Chúa về nhà, Chúa chỉ truyền lệnh từ đây, đầy tớ tôi sẽ
được lành.
9 Tôi biết rõ, vì tôi thuộc quyền các cấp chỉ huy, và dưới quyền tôi
cũng có nhiều binh sĩ. Tôi bảo tên này ‘Đi,’ nó đi, bảo tên kia ‘Đến,’
nó đến. Tôi sai đầy tớ tôi ‘Hãy làm việc này,’ nó liền vâng lời. Vậy
Chúa chỉ cần ra lệnh, đầy tớ tôi sẽ được lành.”
10 Khi Chúa Giê-xu nghe điều đó, Ngài ngạc nhiên quay lại với những
người theo Ngài, Ngài phán: “Thật, trong cả xứ Ít-ra-ên, Ta cũng chưa
thấy ai có đức tin như người này!
11 Ta cho anh chị em biết, sẽ có nhiều dân ngoại từ các nơi trên thế
giới đến dự tiệc trên Nước Trời với Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.
12 Trong khi đó, nhiều người Ít-ra-ên được gọi là ‘con dân Nước Trời’
lại bị ném ra chỗ tối tăm, là nơi đầy tiếng than khóc và nghiến răng.”
13 Chúa Giê-xu nói với viên đội trưởng: “Ông cứ an tâm về nhà!
Việc sẽ xảy ra đúng như điều ông tin.” Ngay giờ đó, người đầy tớ
được lành.

Chúa Chữa Lành Nhiều Người Bệnh

14 Chúa Giê-xu vào nhà Phi-e-rơ, bà gia Phi-e-rơ đang sốt nặng, nằm
trên giường bệnh.
15 Khi Chúa Giê-xu nắm tay bà, cơn sốt liền dứt. Bà đứng dậy phục
vụ Chúa.
16 Tối hôm ấy, người ta đem nhiều người bị quỷ ám đến gặp Chúa
Giê-xu. Chúa chỉ quở một lời, các quỷ liền ra khỏi. Ngài cũng chữa
lành mọi người bệnh tại đó.
17 Đúng như Tiên tri Y-sai đã viết:
“Người đã mang tật nguyền của chúng ta,
gánh bệnh hoạn thay chúng ta.”*

Giá của Sự Theo Chúa Giê-xu

18 Thấy đoàn dân đứng chung quanh quá đông, Chúa Giê-xu bảo các
môn đệ sửa soạn vượt biển sang bờ bên kia.
19 Một thầy dạy luật đến thưa Chúa: “Thưa Thầy, dù Thầy đi đâu,
tôi cũng xin theo!”

---

* **8:17** Ysai 53:4

20 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Con cáo có hang, chim trời có tổ, nhưng
Con Người không có chỗ gối đầu!”
21 Một môn đệ tỏ vẻ do dự: “Thưa Chúa, đợi khi nào cha con mất,
con sẽ theo Chúa.”
22 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Con cứ theo Ta ngay. Để những người
chết phần tâm linh lo mai táng người chết của họ.”

Chúa Giê-xu Dẹp Yên Trận Bão

23 Chúa Giê-xu và các môn đệ xuống thuyền, vượt biển qua bờ bên
kia.
24 Thình lình có trận bão nổi lên, sóng tràn ập vào thuyền. Nhưng
Chúa Giê-xu đang ngủ.
25 Các môn đệ đến đánh thức Ngài, hớt hải thưa: “Chúa ơi, xin cứu
chúng con, chúng con chết mất!”
26 Chúa Giê-xu đáp: “Sao các con sợ hãi thế? Đức tin các con thật
kém cỏi!” Rồi Ngài đứng dậy quở gió và biển, lập tức biển lặng gió
yên.
27 Các môn đệ kinh ngạc hỏi nhau: “Người là ai mà đến gió và biển
cũng phải vâng lời?”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Hai Người bị Quỷ Ám

28 Qua đến bờ biển vùng Ga-đa-ren, có hai người bị quỷ ám đến gặp
Chúa. Họ sống ngoài nghĩa địa, hung dữ đến nỗi chẳng ai dám đi
ngang qua đó.
29 Họ kêu la: “Con Đức Chúa Trời! Ngài đến đây làm gì? Ngài đến
hình phạt chúng tôi trước thời hạn của Chúa sao?”
30 Gần đó có bầy heo đông đang ăn.
31 Bọn quỷ nài nỉ: “Nếu Ngài đuổi chúng tôi, xin cho chúng tôi nhập
vào bầy heo.”
32 Chúa ra lệnh: “Đi ra!” Chúng ra khỏi hai người, nhập vào bầy
heo. Cả bầy heo liền lao đầu qua bờ đá, rơi xuống biển, chết chìm
dưới nước.
33 Bọn chăn heo chạy vào thành báo lại mọi việc, kể cả việc xảy ra
cho các người bị quỷ ám.
34 Mọi người trong thành kéo ra xem Chúa Giê-xu. Khi nhìn thấy
Chúa, họ nài xin Ngài đi nơi khác.

9

Chúa Giê-xu Chữa Người Bại

1 Chúa Giê-xu xuống thuyền vượt biển về thành Ca-bê-na-um là nơi
Ngài thường cư trú.
2 Người ta mang đến một người bại nằm trên đệm. Thấy đức tin của
họ, Chúa Giê-xu phán với người bại: “Hãy vững lòng, hỡi con! Tội lỗi
con đã được tha rồi!”
3 Mấy thầy dạy luật nghĩ thầm: “Ông này phạm thượng quá! Không
lẽ ông tự cho mình là Đức Chúa Trời sao?”
4 Chúa Giê-xu đọc được ý tưởng họ, liền hỏi: “Sao các ông nghĩ như
thế?
5 Trong hai cách nói: ‘Tội lỗi con đã được tha’ hoặc ‘Hãy đứng dậy
và bước đi,’ cách nào dễ hơn?

6 Để các ông biết Con Người ở trần gian có quyền tha tội, Ta sẽ chữa
lành người bại này." Chúa Giê-xu quay lại phán cùng người bại: "Con
đứng dậy! Đem đệm về nhà!"
7 Người bại liền vùng dậy và đi về nhà.
8 Dân chúng thấy việc xảy ra đều kinh sợ. Họ ca ngợi Đức Chúa Trời
đã ban quyền năng phi thường cho loài người.

Chúa Giê-xu Gọi Ma-thi-ơ

9 Trên đường đi, Chúa Giê-xu thấy Ma-thi-ơ đang làm việc tại sở thu
thuế. Chúa gọi: "Con hãy theo Ta!" Ma-thi-ơ liền đứng dậy theo Ngài.
10 Chúa Giê-xu và các môn đệ ăn tối tại nhà Ma-thi-ơ. Có nhiều
người thu thuế và người mang tiếng xấu trong xã hội ngồi ăn chung
với Chúa.
11 Mấy thầy Pha-ri-si bất bình, đến chất vấn các môn đệ Ngài: "Sao
Thầy các anh ngồi ăn với hạng người xấu xa đó?"
12 Chúa Giê-xu nghe điều đó, Ngài đáp: "Vì người bệnh mới cần y
sĩ, chứ người khỏe mạnh không cần!"
13 Ngài tiếp: "Thôi, các ông cứ đi và học ý nghĩa câu Thánh Kinh
này: 'Ta chẳng muốn sinh tế, lễ vật, Ta chỉ muốn lòng nhân từ.'* Vì
Ta đến trần gian không phải để gọi người thánh thiện, nhưng để kêu
gọi người có tội."

Thảo Luận về Kiêng Ăn

14 Một hôm, các môn đệ của Giăng Báp-tít đến hỏi Chúa Giê-xu:
"Tại sao môn đệ của Thầy không kiêng ăn, còn chúng tôi và các thầy
Pha-ri-si đều phải kiêng ăn?"
15 Chúa Giê-xu đáp: "Bạn chàng rể có buồn rầu kiêng ăn trong ngày
cưới không? Chỉ khi nào chàng rể đi, họ mới không thiết gì đến ăn
uống nữa.
16 Không ai vá miếng vải mới vào áo cũ, vì miếng vá sẽ toạc ra,
đường rách càng rộng hơn.
17 Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ, vì bầu da sẽ nứt, rượu
chảy hết, mà bầu cũng không dùng được nữa. Muốn giữ cho lâu dài,
rượu mới phải đổ vào bầu mới."

Chúa Giê-xu Chữa Lành Vì Đức Tin

18 Chúa Giê-xu đang giảng dạy, viên quản lý hội đường Do Thái đến
quỳ lạy trước mặt Ngài, thưa: "Con gái tôi vừa chết! Xin Thầy đến
đặt tay trên mình nó, cho nó sống lại."
19 Chúa Giê-xu và các môn đệ đến nhà viên quản lý.
20 Một người phụ nữ mắc bệnh rong huyết đã mười hai năm đi theo
sau, sờ trôn áo Chúa,
21 vì bà nghĩ: "Chỉ sờ áo Chúa là ta lành bệnh!"
22 Chúa Giê-xu quay lại nhìn thấy bà liền bảo: "Con gái Ta ơi, con
cứ mạnh dạn! Đức tin của con đã chữa cho con lành." Ngay lúc ấy,
bà được lành bệnh.
23 Khi Chúa Giê-xu vào nhà viên quản lý hội đường, Ngài nhìn thấy
dân chúng tụ tập huyên náo và nghe nhạc tang lễ.

---

* **9:13** Ôsê 6:6

24 Chúa phán: “Đi chỗ khác! Em bé chỉ ngủ chứ không chết đâu!”
Nhưng họ quay lại chế nhạo Ngài.
25 Khi đám đông đi khỏi, Chúa Giê-xu vào bên giường đứa bé, nắm
tay nó. Nó liền đứng dậy, lành mạnh như thường.
26 Tin ấy được loan truyền khắp nơi.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Khiếm Thị
27 Chúa Giê-xu đang đi, hai người khiếm thị theo sau, kêu xin: “Lạy
Con Vua Đa-vít, xin thương xót chúng con!”
28 Khi Chúa vào nhà, họ cũng theo vào. Chúa Giê-xu hỏi: “Các con
tin Ta có quyền chữa lành cho các con không?”
Họ đáp: “Thưa Chúa, chúng con tin!”
29 Chúa sờ mắt hai người, rồi bảo: “Theo đức tin các con, mắt các
con phải được lành!”
30 Lập tức mắt hai người thấy rõ, Chúa phán họ không được nói cho
ai biết,
31 nhưng vừa ra khỏi nhà, họ đồn Danh Chúa khắp nơi.
32 Họ vừa đi khỏi, người ta mang đến cho Chúa một người câm bị
quỷ ám.
33 Chúa đuổi quỷ, người câm liền nói được. Dân chúng kinh ngạc
bảo nhau: “Đây là việc dị thường, chưa từng thấy trong Ít-ra-ên!”
34 Nhưng các thầy Pha-ri-si bình phẩm: “Ông ấy dùng quyền của
quỷ vương mà trừ quỷ.”

Lòng Thương Vô Hạn
35 Chúa Giê-xu đi khắp các thành phố, làng mạc trong vùng, giảng
dạy trong các hội đường, công bố Tin Mừng Nước Trời. Đến nơi nào,
Ngài cũng chữa lành mọi bệnh tật.
36 Thấy đoàn dân đông đảo, Chúa động lòng thương xót vì họ yếu
đuối khốn khổ, tản lạc bơ vơ chẳng khác đàn chiên không có người
chăn.
37 Chúa phán cùng các môn đệ: “Mùa gặt thật trúng, song thợ gặt
quá ít.
38 Các con hãy cầu xin Chủ mùa gặt đưa thêm nhiều thợ gặt vào
đồng lúa của Ngài!”

10

Chúa Giê-xu Sai Mười Hai Sứ Đồ Đi Ra
1 Chúa Giê-xu gọi mười hai sứ đồ đến gần, cho họ quyền năng đuổi
quỷ và chữa bệnh.
2 Đây là tên mười hai sứ đồ:

Đầu tiên là Si-môn (còn gọi là Phi-e-rơ),
Kế đến là Anh-rê (em Si-môn),
Gia-cơ (con Xê-bê-đê),
Giăng (em Gia-cơ),
3 Phi-líp,
Ba-thê-lê-my,
Thô-ma,
Ma-thi-ơ (người thu thuế),

Gia-cơ (con An-phê),
Tha-đê,
4 Si-môn (đảng viên Xê-lốt),
Giu-đa Ích-ca-ri-ốt (người phản Chúa sau này).

5 Chúa Giê-xu sai mười hai sứ đồ lên đường và căn dặn: “Đừng đi
đến các dân ngoại hoặc vào các thành của người Sa-ma-ri,
6 nhưng trước hết hãy đi tìm các con chiên thất lạc của nhà Ít-ra-ên.
7 Hãy đi và loan báo cho họ biết Nước Trời đã đến gần.
8 Hãy chữa lành bệnh tật, trị chứng phong hủi, khiến người chết
sống lại, đuổi quỷ khỏi người bị ám. Hãy ban tặng như các con đã
được ban tặng.
9 Đừng mang theo vàng, bạc, hoặc tiền đồng trong thắt lưng,
10 đừng mang túi hành trang. Đừng mang thêm áo choàng, giày
dép, cũng đừng cầm gậy đi đường, vì các con sẽ được người ta săn
sóc, tiếp đãi.
11 Khi vào thành phố hay xã thôn nào, nên tìm đến nhà người chân
thành xứng đáng, ở lại đó cho đến khi đi nơi khác.
12 Khi xin phép ở lại, phải tỏ tình thân thiện.
13 Nếu thấy họ xứng đáng, các con cầu phước lành cho họ; nếu
không, phước lành sẽ trở về các con.
14 Nếu nhà nào hay thành nào không tiếp rước, không nghe lời các
con, cứ giũ áo ra đi để chứng tỏ các con không còn chịu trách nhiệm
về số phận của họ.
15 Ta nói quả quyết, đến ngày phán xét, các thành gian ác như Sô-
đôm và Gô-mô-rơ còn có thể dung thứ hơn thành ấy.
16 Này, Ta sai các con đi như chiên vào giữa bầy muông sói. Phải
thận trọng như rắn và hiền lành như bồ câu!
17 Phải đề phòng! Người ta sẽ bắt giải các con ra tòa, đánh đập các
con giữa hội đường.
18 Vì Ta, họ sẽ giải các con đến trước mặt các vua và các tổng trấn.
Đó là cơ hội để các con nói về Ta cho họ và cho các dân ngoại.
19 Khi bị đưa ra tòa, đừng lo phải nói những gì, vì đúng lúc, Đức
Chúa Trời sẽ cho các con những lời đối đáp thích hợp.
20 Lúc ấy không phải các con nói nữa, nhưng chính Thánh Linh của
Cha các con trên trời sẽ nói qua môi miệng các con.
21 Anh sẽ phản bội, đem nộp em cho người ta giết. Cha sẽ nộp con.
Con cái sẽ phản nghịch, đưa cha mẹ vào chỗ chết.
22 Mọi người sẽ ganh ghét các con, vì các con là môn đệ Ta. Ai nhẫn
nhục chịu đựng cho đến cuối cùng sẽ được cứu.
23 Nếu các con bị bức hại trong thành này, nên trốn qua thành khác.
Trước khi các con đi khắp các thành của Ít-ra-ên, Con Người đã đến
rồi.
24 Môn đệ không hơn thầy, và đầy tớ không hơn chủ.
25 Cùng lắm, môn đệ chịu khổ nhục bằng thầy, đầy tớ bị hành hạ
bằng chủ. Người ta dám gọi Ta là quỷ vương, còn có tên xấu nào họ
chẳng đem gán cho các con!

26 Đừng sợ họ, vì chẳng có gì che giấu mãi; tất cả các bí mật đều sẽ
được công bố cho mọi người.
27 Những điều Ta dạy các con ban đêm, nên nói lớn giữa ban ngày;
những lời Ta thì thầm bên tai, cứ loan báo cho mọi người biết.
28 Đừng sợ những người muốn giết hại các con vì họ chỉ có thể giết
thể xác, mà không giết được linh hồn. Phải sợ Đức Chúa Trời, vì Ngài
có quyền hủy diệt cả thể xác và linh hồn trong hỏa ngục.
29 Hai con chim sẻ chỉ bán một xu, nhưng nếu Cha các con không
cho phép, chẳng một con nào rơi xuống đất.
30 Ngài biết cả số tóc trên đầu các con nữa.
31 Vậy, đừng lo sợ, vì các con quý hơn chim sẻ.
32 Ai công khai xưng mình là môn đệ Ta, Ta cũng sẽ công nhận họ
trước mặt Cha Ta trên trời.
33 Còn ai công khai chối bỏ Ta, Ta cũng chối bỏ họ trước mặt Cha Ta
trên trời.
34 Đừng tưởng Ta đến để đem hòa bình cho thế giới! Không, Ta
không đem hòa bình, nhưng đem gươm giáo.
35 'Ta đến để phân rẽ con trai với cha,
con gái với mẹ,
con dâu với mẹ chồng.
36 Kẻ thù không ở đâu xa, nhưng ở ngay trong nhà!'*
37 Nếu các con yêu cha mẹ hơn Ta, các con không đáng làm môn đệ
Ta. Ai yêu con trai, con gái mình hơn Ta cũng không đáng làm môn
đệ Ta.
38 Nếu các con không vác cây thập tự mình theo Ta, các con không
đáng làm môn đệ Ta.
39 Ai tham sống sợ chết sẽ mất mạng, nhưng ai hy sinh tính mạng
vì Ta, sẽ được sống."
40 "Ai tiếp rước các con là tiếp rước Ta. Ai tiếp rước Ta là tiếp rước
Cha Ta, Đấng sai Ta đến.
41 Nếu các con tiếp rước một nhà tiên tri vì tôn trọng người của Đức
Chúa Trời, các con sẽ nhận phần thưởng như nhà tiên tri. Nếu các
con tiếp rước một người công chính vì tôn trọng đức công chính, các
con sẽ nhận phần thưởng như người công chính.
42 Nếu các con cho một người hèn mọn này uống một chén nước lạnh
vì người ấy là môn đệ Ta, chắc chắn các con sẽ được tưởng thưởng."

11

Chúa Giê-xu và Giăng Báp-tít

1 Dặn bảo mười hai sứ đồ xong, Chúa Giê-xu đi vào các thành phố
miền đó giảng dạy.
2 Giăng Báp-tít ở trong tù, nghe mọi việc Chúa Cứu Thế đã làm, liền
sai các môn đệ mình đến hỏi Chúa:
3 "Thầy có phải là Chúa Cứu Thế không? Hay chúng tôi còn phải
chờ đợi Đấng khác?"
4 Chúa Giê-xu đáp: "Cứ về thuật lại cho Giăng mọi việc anh chị em
chứng kiến tại đây:

* **10:36** Mi 7:6

5 Người khiếm thị được thấy, người què được đi, người phong được
sạch, người điếc được nghe, người chết sống lại, và người nghèo được
nghe giảng Phúc Âm.
6 Cũng nhắn cho Giăng lời này: 'Phước cho người nào không nghi
ngờ Ta.' "
7 Sau khi môn đệ Giăng đi khỏi, Chúa Giê-xu nói về Giăng với dân
chúng: "Khi vào tìm Giăng trong đồng hoang, anh chị em mong sẽ
gặp một người như thế nào? Người yếu ớt như lau sậy ngả theo chiều
gió?
8 Hay người ăn mặc sang trọng? Không, người ăn mặc sang trọng
chỉ sống trong cung điện.
9 Hay anh chị em đi tìm một nhà tiên tri? Đúng, Giăng chẳng những
là nhà tiên tri mà còn quan trọng hơn nữa!
10 Vì Thánh Kinh đã chép về Giăng:
'Này Ta sai sứ giả Ta đi trước Con,
người sẽ dọn đường cho Con.'*
11 Ta nói quả quyết, trong đời này chẳng có ai lớn hơn Giăng, nhưng
trong Nước Trời, người nhỏ nhất còn lớn hơn Giăng!
12 Từ khi Giăng truyền giảng và làm báp-tem đến nay, có vô số người
nhiệt thành lũ lượt vào Nước Trời,
13 vì tất cả luật pháp và lời tiên tri đều được công bố cho đến thời
đại Giăng.
14 Nói rõ hơn, Giăng chính là Ê-li mà các tiên tri loan báo sẽ đến vào
giai đoạn khởi đầu.
15 Ai có tai để nghe, nên lắng nghe!
16 Ta có thể so sánh thế hệ này với ai? Họ giống như đám trẻ chơi
ngoài phố trách nhau:
17 'Bọn tao diễn trò vui,
bay không thích,
mà diễn trò buồn,
bay cũng không ưa!'
18 Thấy Giăng thường nhịn ăn, nhịn uống, họ bảo: 'Ông ấy bị quỷ
ám!'
19 Thấy Con Người ăn uống, họ lại chỉ trích: 'Người này ham ăn mê
uống, kết bạn với bọn người thu thuế và tội lỗi'. Nhưng phải chờ xem
kết quả, mới biết thế nào là khôn ngoan thật!"

Sự Phán Xét cho Người Không Tin

20 Rồi Chúa Giê-xu khởi sự lên án những thành phố đã chứng kiến
rất nhiều phép lạ Chúa làm, nhưng vẫn ngoan cố không chịu ăn năn
quay về với Đức Chúa Trời:
21 "Khốn cho thành Cô-ra-xin, khốn cho thành Bết-sai-đa! Vì nếu
các phép lạ Ta làm nơi đây được thực hiện tại thành Ty-rơ và thành
Si-đôn, dân hai thành ấy hẳn đã mặc áo gai, rải tro lên đầu tỏ lòng ăn
năn từ lâu rồi!
22 Đến ngày phán xét cuối cùng, Ty-rơ và Si-đôn còn đáng được dung
thứ hơn Cô-ra-xin và Bết-sai-đa!

* **11:10** Mal 3:1

23 Còn thành Ca-bê-na-um được đem lên tận trời sao? Không, nó sẽ
bị ném xuống hỏa ngục! Vì nếu các phép lạ Ta làm tại đây được thực
hiện tại thành Sô-đôm, hẳn thành ấy còn tồn tại đến ngày nay.
24 Đến ngày phán xét cuối cùng, Sô-đôm còn đáng được dung thứ
hơn Ca-bê-na-um!"

Đến với Chúa Sẽ Được Nghỉ Ngơi

25 Lúc ấy, Chúa Giê-xu cầu nguyện: "Thưa Cha, là Chúa Tể vũ trụ,
Con tạ ơn Cha, vì đối với người tự cho là khôn ngoan, Cha đã giấu kín
chân lý để tiết lộ cho con trẻ biết.
26 Thưa Cha, việc ấy đã làm Cha hài lòng!
27 Cha Ta đã giao hết mọi việc cho Ta. Chỉ một mình Cha biết Con,
cũng chỉ một mình Con—và những người được Con tiết lộ—biết Cha
mà thôi."
28 Rồi Chúa Giê-xu phán: "Hãy đến với Ta, những ai đang nhọc mệt
và nặng gánh ưu tư, Ta sẽ cho các con được nghỉ ngơi.
29 Ta có lòng khiêm tốn, dịu dàng; hãy mang ách với Ta và học theo
Ta, các con sẽ được an nghỉ trong tâm hồn.
30 Vì ách Ta êm dịu và gánh Ta nhẹ nhàng."

12

Thảo Luận về Ngày Sa-bát

1 Một hôm, nhằm ngày Sa-bát,* Chúa Giê-xu và các môn đệ đi ngang
qua đồng lúa mì. Các môn đệ đói nên hái bông lúa, vò ăn.
2 Các thầy Pha-ri-si nhìn thấy, liền phàn nàn: "Môn đệ của Thầy làm
thế là trái luật! Không được hái lúa vào ngày Sa-bát."
3 Chúa Giê-xu phán với họ: "Các ông chưa đọc chuyện vua Đa-vít
và các bạn đồng hành bị đói sao?
4 Vua vào trong Đền Thờ ăn bánh thánh dành riêng cho các thầy tế
lễ, và chia cho các bạn cùng ăn. Việc ấy chẳng trái luật sao?
5 Các ông cũng chưa đọc sách luật Môi-se nói về các thầy tế lễ phục
vụ trong Đền Thờ phải làm việc ngày Sa-bát mà không mắc tội sao?
6 Tôi cho các ông biết, tại đây có Đấng cao trọng hơn Đền Thờ!
7 Nếu các ông hiểu ý nghĩa câu Thánh Kinh: 'Ta chẳng muốn sinh
tế, lễ vật, Ta chỉ muốn lòng nhân từ,'† hẳn các ông không còn lên án
người vô tội.
8 Vì Con Người cũng là Chúa của ngày Sa-bát."

Chúa Giê-xu Chữa Bệnh trong Ngày Sa-bát

9 Chúa Giê-xu đến hội đường,
10 gặp một người bị teo bàn tay. Người Pha-ri-si hỏi Chúa Giê-xu:
"Chữa bệnh trong ngày Sa-bát có hợp pháp không?" (Họ mong Ngài
trả lời có, để họ có thể gài bẫy tố cáo Ngài).
11 Chúa Giê-xu đáp: "Nếu chiên của các ông bị rơi xuống hố trong
ngày Sa-bát, các ông có tìm cách cứu nó lên ngay hôm ấy không? Dĩ
nhiên các ông sẽ cứu nó.

---

* **12:1** Ngày nghỉ lễ cuối tuần của người Do Thái, không được phép làm việc † **12:7** Ôsê 6:6

12 Con người còn quý trọng hơn chiên biết bao! Phải, làm việc thiện
trong ngày Sa-bát là hợp pháp!”
13 Rồi Chúa phán với người teo tay: “Con xòe bàn tay ra!” Anh vâng
lời, bàn tay teo liền được lành như tay kia.
14 Các thầy Pha-ri-si bỏ về, họp nhau để tìm mưu giết Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu, Đầy Tớ Chọn Lựa của Đức Chúa Trời

15 Chúa Giê-xu biết ý định họ, nên rời khỏi hội đường. Dân chúng
kéo nhau theo Chúa rất đông. Ngài chữa lành mọi người bệnh
16 và cấm họ đừng cho người khác biết về Ngài.
17 Việc ấy xảy ra đúng theo lời Tiên tri Y-sai:
18 “Đây là Đầy tớ Ta, Người được Ta lựa chọn.
Là Người Ta yêu quý, làm Ta thỏa lòng.
Ta sẽ đổ Thánh Linh Ta trên Người,
Người sẽ công bố công lý cho các dân tộc.
19 Người sẽ chẳng tranh giành, kêu la,
cũng chẳng lớn tiếng ngoài đường phố.
20 Người sẽ chẳng bẻ cây sậy yếu nhất
cũng chẳng dập tắt ngọn đèn mong manh.
Cho đến lúc Người đưa công lý đến cuộc toàn thắng.
21 Danh Người sẽ là nguồn hy vọng cho mọi dân tộc.”‡

Chúa Giê-xu và Quỷ Vương

22 Người ta mang đến Chúa Giê-xu một người bị quỷ ám, đã câm lại
khiếm thị. Được Chúa chữa lành, người ấy liền nói và thấy được.
23 Dân chúng kinh ngạc bảo nhau: “Có thể Giê-xu này là Con của
Đa-vít, là Đấng Mết-si-a không?”
24 Nhưng khi các thầy Pha-ri-si nghe về phép lạ thì nói: “Ông ấy
dùng quyền của quỷ vương để đuổi quỷ.”
25 Biết ý tưởng của họ, Chúa Giê-xu giảng giải: “Một quốc gia chia
rẽ phải bị tiêu diệt. Một thành phố hay một gia đình chia rẽ cũng
không thể bền vững.
26 Nếu Sa-tan đuổi Sa-tan thì nước nó bị chia rẽ và tự tiêu diệt.
27 Nếu Ta nhờ quyền năng Sa-tan để đuổi quỷ, môn đệ các ông sẽ
nhờ quyền năng nào? Chính họ sẽ xét xử các ông.
28 Nhưng nếu Ta nhờ Thánh Linh của Đức Chúa Trời để đuổi quỷ,
thì Nước của Đức Chúa Trời đã đến với các ông rồi!
29 Không ai vào nhà một người chủ nô cường bạo để giải cứu đám
nô lệ mà trước hết không trói người ấy lại. Nếu không thắng Sa-tan,
không ai đuổi quỷ của nó được.
30 Ai không hợp tác với Ta là chống lại Ta, ai không quy tụ quanh
Ta sẽ bị phân tán.
31 Vậy Ta nói với các ông, mọi tội lỗi và lời phạm thượng của loài
người đều có thể được tha thứ, ngay cả lời xúc phạm Chúa Cứu Thế;
nhưng xúc phạm đến Chúa Thánh Linh sẽ chẳng bao giờ được tha.

‡ **12:21** Ysai 42:1-4

32 Ai nói lời xúc phạm Con Người cũng được tha, nhưng ai xúc phạm
đến Chúa Thánh Linh sẽ không bao giờ được tha, dù trong đời này hay
đời sau.
33 Nhờ xem quả mà biết cây. Cây lành sinh quả lành. Cây độc sinh
quả độc.
34 Loài rắn độc kia! Gian ác như các ông làm sao nói được lời ngay
thẳng trong sạch? Vì do những điều chất chứa trong lòng mà miệng
nói ra.
35 Người tốt do lòng thiện mà nói ra lời lành; người xấu do lòng ác
mà nói ra lời dữ.
36 Ta nói với các ông, đến ngày phán xét cuối cùng, mọi người phải
khai hết những lời vô ích mình đã nói.
37 Lời nói sẽ định đoạt số phận mỗi người vì do lời nói người này
được tha bổng, cũng do lời nói, người kia bị kết tội."

Dấu Lạ Giô-na

38 Một hôm, các thầy dạy luật và Pha-ri-si đến thưa với Chúa Giê-xu:
"Thưa thầy, chúng tôi muốn xem Thầy làm dấu lạ."
39 Chúa Giê-xu đáp: "Thế hệ gian ác, thông dâm này đòi xem dấu
lạ, nhưng dấu lạ của tiên tri Giô-na cũng đủ rồi.
40 Như Giô-na đã nằm trong bụng cá ba ngày ba đêm, Con Người
cũng sẽ vào lòng đất ba ngày ba đêm.
41 Đến ngày phán xét, người Ni-ni-ve sẽ đứng lên buộc tội thế hệ
này. Vì khi Giô-na cảnh cáo, họ đã ăn năn lìa bỏ tội ác, quay về Đức
Chúa Trời. Nhưng tại đây có Đấng lớn hơn Giô-na mà dân này không
chịu ăn năn!
42 Đến ngày phán xét, Nữ hoàng Sê-ba sẽ đứng lên buộc tội thế hệ
này, vì bà đã từ một nước xa xăm đến nghe lời lẽ khôn ngoan của
Vua Sa-lô-môn, nhưng tại đây có Đấng lớn hơn Sa-lô-môn mà chẳng
ai muốn nghe.
43 Khi tà linh ra khỏi một người, nó đi vào nơi hoang mạc, tìm chỗ
nghỉ ngơi nhưng không tìm được.
44 Rồi nó nói: 'Ta sẽ trở lại người mà ta đã ra đi.' Lúc trở lại, thấy
tấm lòng người ấy dọn dẹp sạch sẽ, nhưng vẫn còn vô chủ.
45 Nó liền rủ bảy quỷ khác độc ác hơn, cùng vào chiếm cứ tấm lòng
ấy. Vậy người ấy lâm vào tình trạng bi thảm hơn trước."

Mẹ và Anh Em Chúa Giê-xu

46 Chúa Giê-xu đang giảng dạy dân chúng, mẹ và các em Ngài đến
đứng bên ngoài muốn nói chuyện với Ngài.
47 Người ta nói với Chúa Giê-xu: "Mẹ và các em Thầy đứng bên
ngoài, họ muốn nói chuyện với Thầy."
48 Chúa Giê-xu hỏi: "Ai là mẹ Ta? Ai là em Ta?"
49 Rồi Ngài chỉ các môn đệ: "Đây là mẹ và anh chị em Ta.
50 Vì tất cả những người làm theo ý muốn Cha Ta trên trời đều là
anh em, chị em, và mẹ Ta."

13

Ẩn Dụ Người Gieo Giống

1 Cũng trong ngày đó, Chúa Giê-xu ra khỏi nhà, đến bờ biển.
2 Dân chúng tụ tập rất đông đảo, nên Chúa xuống một chiếc thuyền,
ngồi đó giảng dạy, còn dân chúng đứng trên bờ, chăm chú nghe.
3 Chúa dùng nhiều ẩn dụ dạy dỗ họ:
“Một người ra đồng gieo lúa.
4 Lúc vãi hạt giống, có hạt rơi trên đường mòn, liền bị chim ăn sạch.
5 Có hạt dính vào lớp đất mỏng phủ trên đá; cây non sớm mọc lên
6 nhưng khi bị ánh mặt trời thiêu đốt, nó héo dần rồi chết, vì rễ
không bám sâu vào lòng đất.
7 Có hạt rơi giữa bụi gai, bị gai mọc lên chặn nghẹt.
8 Những hạt gieo vào đất tốt kết quả gấp ba mươi, sáu mươi, hay
một trăm lần.
9 Ai có tai để nghe, nên lắng nghe.”
10 Các môn đệ đến và hỏi Chúa: “Sao Thầy dùng những chuyện ẩn
dụ nói với dân chúng?”
11 Chúa đáp: “Các con hiểu huyền nhiệm về Nước Trời, còn những
người khác không hiểu được.
12 Vì ai nghe lời dạy Ta, sẽ cho thêm sự hiểu biết, nhưng ai không
nghe, dù còn gì cũng bị lấy đi.
13 Cho nên Ta dùng ẩn dụ này:
Vì họ nhìn, nhưng không thật sự thấy.
Họ nghe, nhưng không thật sự lắng nghe hay hiểu gì.
14 Đúng như lời Tiên tri Y-sai:
‘Các ngươi nghe điều Ta nói
mà các ngươi không hiểu.
Các ngươi thấy điều Ta làm
mà các ngươi không nhận biết.
15 Vì lòng dân này chai lì,
đôi tai nghễnh ngãng,
và đôi mắt khép kín—
nên chúng không thể thấy,
tai không thể nghe,
lòng không thể hiểu,
và chúng không thể quay về với Ta
để được Ta chữa lành cho.’*
16 Nhưng, phước cho mắt các con vì thấy được, phước cho tai các
con, vì nghe được.
17 Có biết bao nhà tiên tri và người công chính thời xưa mong mỏi
được thấy những việc các con thấy, và nghe những lời các con nghe,
mà không được.
18 Và đây là ý nghĩa ẩn dụ người gieo giống.
19 Người nghe sứ điệp về Nước Trời mà không hiểu chẳng khác gì
hạt giống rơi nhằm đường mòn chai đá. Vừa nghe xong, liền bị Sa-tan
đến cướp hạt giống đi, ấy là hạt giống đã được gieo trong lòng.
20 Hạt giống rơi nơi lớp đất mỏng phủ trên đá tượng trưng cho người
nghe Đạo, vội vui mừng tiếp nhận,

* **13:15** Ysai 6:9-10

21 nhưng quá hời hợt, rễ không vào sâu trong lòng. Khi bị hoạn
nạn, bức hại vì Đạo Đức Chúa Trời, họ vội buông tay đầu hàng.
22 Hạt giống rơi nhằm bụi gai là những người nghe đạo Đức Chúa
Trời nhưng quá lo âu về đời này và ham mê phú quý đến nỗi làm cho
Đạo bị nghẹt ngòi, không thể nào kết quả được.
23 Còn hạt giống rơi vào vùng đất tốt chỉ về người nghe Đạo Đức
Chúa Trời và hiểu rõ, nên đem lại kết quả dồi dào ba mươi, sáu mươi,
hay cả trăm lần như lúc gieo trồng!"

Ẩn Dụ về Lúa Mì và Cỏ Dại
24 Chúa Giê-xu kể cho dân chúng nghe một câu chuyện khác: "Nước
Trời giống như một người gieo lúa ngoài đồng.
25 Đang đêm, lúc mọi người an giấc, kẻ thù đến gieo cỏ dại lẫn với
lúa.
26 Khi lúa lớn lên, trổ bông kết hạt, cỏ dại cũng lớn theo.
27 Đầy tớ đến trình với chủ: 'Thưa, trước kia chủ gieo lúa nhưng
bây giờ cỏ dại mọc đầy đồng!'
28 Chủ giải thích: 'Kẻ thù gieo cỏ dại vào đó!'
Đầy tớ hỏi: 'Chủ muốn chúng tôi giẫy cỏ đi không?'
29 Chủ trả lời: 'Không, giẫy cỏ thế nào cũng động đến lúa.
30 Cứ để yên cho đến mùa gặt, Ta sẽ bảo thợ gặt gom cỏ dại đốt
sạch, rồi thu lúa vào kho.' "

Ẩn Dụ về Hạt Cải
31 Chúa Giê-xu kể tiếp: "Nước Trời giống như hạt cải người ta gieo
ngoài đồng.
32 Đó là hạt nhỏ nhất trong các loại hạt giống, nhưng khi mọc lên
trở thành cây lớn, đến nỗi chim có thể đến làm tổ trên cành."

Ẩn Dụ về Men
33 Chúa Giê-xu còn dạy ẩn dụ này nữa: "Nước Trời giống như men
làm bánh. Một thiếu phụ kia lấy men trộn vào bột, nhồi cho đến lúc
đống bột dậy lên."
34 Đó là những ẩn dụ Chúa Giê-xu dạy dỗ dân chúng. Ngài luôn luôn
dùng ẩn dụ giảng dạy.
35 Đúng như lời Đức Chúa Trời phán qua tiên tri:
"Ta sẽ dùng ẩn dụ giảng dạy
Ta sẽ kể những huyền nhiệm từ khi sáng tạo thế gian."†

Giải Thích Ẩn Dụ về Lúa Mì và Cỏ Dại
36 Rời đám đông bên ngoài, Chúa Giê-xu đi vào nhà. Các môn đệ
Ngài thưa: "Xin Chúa giải thích cho chúng con câu chuyện cỏ dại ngoài
đồng."
37 Chúa Giê-xu đáp: "Con Người là người gieo lúa.
38 Đồng ruộng là thế gian. Hạt giống là công dân Nước Trời. Còn
cỏ dại là người theo quỷ Sa-tan.
39 Kẻ thù gieo cỏ dại vào lúa chính là ma quỷ; mùa gặt là ngày tận
thế; thợ gặt là các thiên sứ.

† **13:35** Thi 78:2

40 Cũng như cỏ dại bị gom lại đốt đi, đến ngày tận thế,
41 Con Người sẽ sai thiên sứ tập họp những kẻ gây ra tội lỗi và người gian ác lại,
42 ném chúng vào lò lửa là nơi đầy tiếng than khóc và nghiến răng.
43 Còn những người công chính sẽ chiếu sáng như mặt trời trong Nước Cha. Ai có tai để nghe, nên lắng nghe!”

Ẩn Dụ về Sự Chôn Giấu Châu Báu và Ngọc Trai

44 “Nước Trời giống như châu báu chôn dưới đất. Có người tìm được, vui mừng bán cả gia tài, lấy tiền mua miếng đất đó.
45 Nước Trời còn giống trường hợp nhà buôn đi tìm ngọc quý.
46 Khi tìm thấy viên ngọc vô giá, liền bán hết của cải để mua viên ngọc.”

Ẩn Dụ về Lưới Cá

47 “Nước Trời cũng giống như người đánh cá ném lưới xuống biển bắt đủ thứ cá.
48 Khi lưới đã đầy, người ấy kéo vào bờ, ngồi chọn cá tốt bỏ vào thùng, và vất bỏ mọi thứ khác.
49 Cũng vậy, trong ngày tận thế, thiên sứ sẽ đến chia rẽ người gian ác với người công chính,
50 ném người gian ác vào lò lửa, là nơi khóc lóc và nghiến răng.
51 Các con có hiểu những ẩn dụ ấy không?”
Môn đệ đáp: “Thưa Thầy, hiểu.”
52 Chúa lại tiếp: “Người nào vốn thông thạo luật pháp, nay làm môn đệ Ta là người có hai thứ châu báu: Châu báu cũ và châu báu mới.”

Chúa Giê-xu Bị Chối Bỏ tại Na-xa-rét

53 Khi Chúa Giê-xu kể xong các ẩn dụ, Ngài rời khỏi nơi đó.
54 Ngài trở về quê hương, ngồi dạy dân chúng trong hội đường. Mọi người đều kinh ngạc về lời lẽ khôn ngoan và các phép lạ của Chúa.
55 Họ bảo nhau: “Ông ấy con nhà thợ mộc, chúng ta đều biết cả! Mẹ là bà Ma-ri; các em trai là Gia-cơ, Giô-sép, Si-môn, và Giu-đe.
56 Các em gái cũng đều sinh trưởng tại đây. Sao ông ấy tài giỏi thế?”
57 Vì đó họ khước từ Ngài.
Nhưng Chúa Giê-xu phán với họ: “Các tiên tri chẳng bao giờ được gia đình tôn kính, hay quê hương ca ngợi.”
58 Chúa làm rất ít phép lạ tại quê hương, vì người ta không tin Ngài.

14

Cái Chết của Giăng Báp-tít

1 Khi Hê-rốt An-ti-ba, người cai trị Ga-li-lê nghe về Chúa Giê-xu,
2 ông bảo các cận thần: “Người này chắc là Giăng Báp-tít sống lại, nên mới làm được nhiều việc dị thường như thế!”
3 Trước đó ít lâu, vua đã bắt Giăng xiềng lại và tống giam theo lời yêu cầu của Hê-rô-đia, vợ Phi-líp, em Hê-rốt,
4 vì Giăng dám nói với Hê-rốt “Bệ hạ lấy nàng là điều trái luật pháp.”
5 Vua muốn giết Giăng, nhưng sợ dân chúng nổi loạn, vì mọi người đều công nhận Giăng là nhà tiên tri.

6 Trong buổi liên hoan mừng ngày sinh Hê-rốt, con gái Hê-rô-đia ra
khiêu vũ giữa tiệc, khiến Hê-rốt say mê.
7 Vua thề sẽ cho cô gái bất cứ điều gì cô xin.
8 Vì mẹ xúi giục, cô gái xin lấy đầu Giăng Báp-tít để trên mâm.
9 Hê-rốt tỏ vẻ buồn phiền, nhưng đã lỡ thề, vua không thể rút lời
trước mặt quan khách, đành ra lệnh làm theo ý cô gái.
10 Đao phủ chém Giăng trong ngục,
11 đặt thủ cấp trên mâm, đưa cô gái bưng về cho mẹ.
12 Các môn đệ của Giăng đến lấy xác về mai táng, rồi báo mọi việc
cho Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu Đãi Ăn cho Năm Nghìn Người

13 Hay tin ấy, Chúa Giê-xu xuống thuyền đến nơi thanh vắng. Nhưng
dân chúng biết được, liền từ nhiều thành phố, làng mạc, theo đường
bộ kéo nhau chạy trước đến chỗ Chúa định đi.
14 Vừa lên bờ, thấy đoàn dân đông đảo đang chờ đợi, Chúa động
lòng thương xót, chữa lành bệnh tật cho họ.
15 Gần tối, các môn đệ đến bên Chúa, thưa: "Đã quá giờ ăn tối; giữa
nơi hoang vắng này chẳng có gì ăn cả. Xin Thầy cho dân chúng giải
tán, để họ vào làng mua thức ăn."
16 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: "Họ chẳng cần đi đâu cả. Chính các con
hãy cho họ ăn!"
17 Các môn đệ ngạc nhiên: "Thầy bảo sao? Chúng con chỉ có năm ổ
bánh nhỏ và hai con cá mà thôi!"
18 Chúa phán: "Đem lại đây!"
19 Chúa cho dân chúng ngồi trên bãi cỏ. Ngài cầm năm ổ bánh và
hai con cá, ngước mắt lên trời cảm tạ Đức Chúa Trời, rồi bẻ ra, đưa
các môn đệ phân phát cho dân chúng.
20 Mọi người đều ăn no. Các môn đệ đi lượm những mẩu bánh thừa,
đựng được mười hai giỏ.
21 Số người ăn bánh vào khoảng 5.000, không kể phụ nữ và trẻ em!

Chúa Giê-xu Đi Bộ trên Mặt Nước

22 Lập tức, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ xuống thuyền chèo trước
qua bờ bên kia, còn Ngài ở lại cho dân chúng ra về.
23 Sau khi từ giã dân chúng, một mình Ngài lên núi cầu nguyện. Đến
tối, Chúa vẫn còn trên núi.
24 Khi thuyền các môn đệ ra khơi, gặp sóng to gió lớn nên họ phải
chèo chống sóng lớn.
25 Khoảng bốn giờ sáng, Chúa Giê-xu đi bộ trên mặt nước đến gần
thuyền.
26 Các môn đệ thấy Chúa đi trên mặt nước, họ vô cùng hoảng sợ.
Trong cơn kinh hãi, họ thét lên: "Ma kìa!"
27 Chúa liền trấn an: "Ta đây, các con đừng sợ!"
28 Phi-e-rơ thưa: "Nếu đúng là Chúa, xin cho con đi trên mặt nước
đến gần Chúa."
29 Chúa Giê-xu đáp: "Được, con lại đây!"
Phi-e-rơ ra khỏi thuyền, đi trên mặt nước lại gần Chúa.

30 Nhìn thấy sóng gió chung quanh, Phi-e-rơ lo sợ, bắt đầu chìm
xuống nước, liền kêu lớn: “Chúa ơi, xin cứu con!”
31 Chúa Giê-xu lập tức đưa tay nắm chặt Phi-e-rơ: “Đức tin con thật
kém cỏi! Sao con nghi ngờ Ta?”
32 Chúa và Phi-e-rơ vừa bước vào thuyền, sóng gió đều lặng yên.
33 Các môn đệ thờ lạy Ngài và nhìn nhận: “Thầy đúng là Con Đức
Chúa Trời!”
34 Thuyền tới bờ bên kia, đậu vào bến Ghê-nê-xa-rết.
35 Dân chúng trong thành nhận ra Chúa Giê-xu, nên vội vã vào các
làng mạc chung quanh báo tin và đem tất cả người bệnh đến với Chúa.
36 Họ xin Chúa cho người bệnh sờ trôn áo Ngài; ai sờ áo Chúa đều
được lành.

15

Chúa Giê-xu Dạy về Sự Trong Sạch Bên Trong

1 Các thầy dạy luật và Pha-ri-si từ Giê-ru-sa-lem đến chất vấn Chúa
Giê-xu:
2 “Sao môn đệ Thầy không tuân theo tục lệ của người xưa truyền
lại? Họ không rửa tay trước khi ăn!”
3 Chúa Giê-xu đáp: “Thế sao tục lệ của các ông vi phạm mệnh lệnh
của Đức Chúa Trời?
4 Đức Chúa Trời dạy: ‘Phải hiếu kính cha mẹ,’* và ‘Ai nguyền rủa
cha mẹ phải bị xử tử.’†
5 Nhưng các ông cho là đúng khi con cái nói với cha mẹ rằng: ‘Con
không thể giúp cha mẹ. Vì con đã lấy tiền phụng dưỡng cha mẹ dâng
lên Đức Chúa Trời.’
6 Như vậy, vì truyền thống của mình mà các ông đã hủy bỏ lời của
Đức Chúa Trời.
7 Hạng đạo đức giả! Tiên tri Y-sai đã nói về các ông thật đúng:
8 ‘Miệng dân này nói lời tôn kính Ta,
nhưng lòng họ cách xa Ta.
9 Việc họ thờ phượng Ta thật vô ích,
thay vì vâng giữ mệnh lệnh Ta, họ đem dạy luật lệ do họ đặt ra.’‡”
10 Chúa Giê-xu gọi đoàn dân đến dạy bảo: “Anh chị em hãy lắng
nghe và cố hiểu lời này:
11 Vật đưa vào miệng không làm con người dơ bẩn; nhưng điều gì
ra từ miệng mới làm ô uế con người.”
12 Các môn đệ thưa: “Lời Thầy vừa nói làm mất lòng phái Pha-ri-si.”
13 Chúa Giê-xu đáp: “Cây nào Cha Ta không trồng sẽ bị nhổ đi.
14 Đừng tiếc làm gì! Họ đã mù quáng, lại ra lãnh đạo đám người
mù, nên chỉ đưa nhau xuống hố thẳm.”
15 Phi-e-rơ xin Chúa Giê-xu giải nghĩa câu: “Vật vào miệng không
làm dơ bẩn con người …”
16 Chúa Giê-xu đáp: “Con cũng không hiểu nữa sao?
17 Con không biết thức ăn vào miệng, chỉ qua dạ dày, rồi ra khỏi
thân thể sao?
18 Còn lời nói độc ác phát ra từ lòng mới thật sự làm dơ bẩn con
người.

---

* **15:4** Xuất 20:12; Phục 5:16 † **15:4** Xuất 21:17; Lê 20:9 ‡ **15:9** Ysai 29:13

19 Vì từ lòng dạ con người sinh ra tư tưởng ác, như giết người, ngoại
tình, gian dâm, trộm cắp, dối trá, và phỉ báng.
20 Những thứ ấy mới làm dơ dáy con người. Trái lại, không làm lễ
rửa tay trước bữa ăn chẳng làm hoen ố tâm hồn con người đâu."

Đức Tin của Một Phụ Nữ Dân Ngoại

21 Chúa Giê-xu rời xứ Ga-li-lê đến phía bắc của miền Ty-rơ và Si-đôn.
22 Một phụ nữ Ca-na-an ở vùng đó đến kêu xin: "Lạy Chúa, Con Vua
Đa-vít, xin thương xót tôi, vì con gái tôi bị quỷ ám! Quỷ hành hạ nó
kinh khiếp lắm!"
23 Chúa Giê-xu không đáp một lời. Các môn đệ thưa: "Xin Thầy bảo
bà ấy đi chỗ khác, vì bà kêu la ồn ào quá."
24 Chúa Giê-xu quay lại bảo bà: "Ta được sai đến đây để cứu giúp
đàn chiên lạc của Đức Chúa Trời—là nhà Ít-ra-ên."
25 Nhưng bà đến gần Chúa, quỳ lạy cầu khẩn: "Xin Chúa cứu giúp
tôi!"
26 Chúa Giê-xu đáp: "Đâu có thể lấy bánh của con cái đem ném cho
chó ăn!"
27 Bà thưa: "Vâng, đúng thế! Nhưng chó chỉ ăn bánh vụn trên bàn
chủ rơi xuống!"
28 Chúa Giê-xu nói với bà: "Bà là người có đức tin lớn. Lời cầu xin
của bà đã được chấp thuận." Ngay lúc đó, con gái bà được lành.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Nhiều Người

29 Chúa Giê-xu đi dọc theo bờ biển Ga-li-lê, lên ngồi trên ngọn đồi.
30 Một đoàn dân đông mang theo người què, người khiếm thị, người
câm, người tàn tật, và các bệnh khác đem đặt trước Chúa Giê-xu.
Chúa chữa lành tất cả.
31 Thật là một cảnh tượng lạ lùng: Người câm nói, người què đi,
người khiếm thị thấy rõ, người bệnh tật được chữa lành. Ai nấy đều
ngạc nhiên sững sờ, rồi ngợi tôn Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên.

Chúa Đãi Ăn cho Bốn Nghìn Người

32 Chúa Giê-xu gọi các môn đệ đến gần bảo: "Ta thương đoàn dân
này. Họ ở đây với Ta đã ba ngày, thức ăn đã hết. Ta không muốn để
họ nhịn đói ra về, vì có thể bị ngất xỉu giữa đường."
33 Các môn đệ thưa: "Giữa chỗ hoang vắng, chúng ta tìm bánh đâu
cho đủ để đãi đoàn dân đông đảo này?"
34 Chúa Giê-xu hỏi: "Các con có bao nhiêu bánh?"
Họ đáp: "Thưa, còn bảy ổ bánh và mấy con cá nhỏ."
35 Chúa bảo dân chúng ngồi xuống đất.
36 Ngài cầm bảy ổ bánh và mấy con cá, tạ ơn Đức Chúa Trời, rồi bẻ
ra trao cho môn đệ đem phân phát cho đoàn dân.
37 Sau khi tất cả đều ăn no, người ta lượm thức ăn thừa, đựng đầy
bảy giỏ.
38 Số người ăn bánh được 4.000, chưa kể phụ nữ, thiếu nhi.
39 Chúa Giê-xu cho dân chúng ra về, còn Ngài xuống thuyền đến
vùng Ma-ga-đan.

16

Các Nhà Lãnh Đạo Xin Xem Một Phép Lạ

1 Một hôm, các thầy Pha-ri-si và Sa-đu-sê muốn gài bẫy Chúa Giê-xu
nên đến xin Ngài làm một dấu lạ trên trời.
2 Chúa đáp: "Các ông biết nói rằng: 'Trời đỏ ban chiều thì ngày mai
sẽ nắng ráo;
3 buổi sáng, trời đỏ âm u, thì suốt ngày mưa bão.' Các ông rất thạo
thời tiết, nhưng các ông chẳng hiểu dấu hiệu của thời đại!
4 Thế hệ gian ác, hoài nghi này đòi xem dấu lạ trên trời, nhưng dấu
lạ Giô-na cũng đủ rồi!" Nói xong, Chúa Giê-xu bỏ đi nơi khác.

Men của Phái Pha-ri-si và Sa-đu-sê

5 Khi thuyền cập bến bên kia, các môn đệ Chúa mới biết họ quên
mang theo bánh.
6 Chúa Giê-xu cảnh báo họ: "Các con phải cẩn thận, đề phòng men
của phái Pha-ri-si và Sa-đu-sê."
7 Các môn đệ tự trách nhau vì họ quên đem bánh theo.
8 Chúa Giê-xu biết được, liền quở họ: "Đức tin các con thật kém cỏi!
Sao cứ lo lắng vì không có thức ăn?
9 Các con chưa hiểu sao? Các con không nhớ năm ổ bánh Ta cho
5.000 người ăn mà còn thừa bao nhiêu giỏ?
10 Cũng không nhớ bảy ổ bánh Ta cho 4.000 người ăn mà còn thừa
bao nhiêu giỏ sao?
11 Tại sao các con nghĩ Ta nói về thức ăn? Ta bảo các con phải đề
phòng men của phái Pha-ri-si và Sa-đu-sê."
12 Lúc ấy các môn đệ mới hiểu Chúa không nói về men làm bánh,
nhưng về lời dạy sai lạc của các thầy Pha-ri-si và Sa-đu-sê.

Phi-e-rơ Công Bố về Chúa Giê-xu

13 Khi đến thành Sê-sa-rê Phi-líp, Chúa hỏi các môn đệ: "Người ta
nói Con Người* là ai?"
14 Các môn đệ đáp: "Thưa, có người nói Thầy là Giăng Báp-tít, người
khác cho là Ê-li, người lại bảo là Giê-rê-mi hoặc một nhà tiên tri khác."
15 Chúa lại hỏi: "Các con biết Ta là ai không?"
16 Si-môn Phi-e-rơ thưa: "Thầy là Đấng Mết-si-a,† Con Đức Chúa Trời
hằng sống!"
17 Chúa Giê-xu đáp: "Si-môn, con Giô-na, Đức Chúa Trời ban phước
cho con! Vì chính Cha Ta trên trời đã bày tỏ cho con biết sự thật đó,
chứ không phải loài người.
18 Giờ đây, Ta sẽ gọi con là Phi-e-rơ (nghĩa là 'đá'), Ta sẽ xây dựng
Hội Thánh Ta trên vầng đá này, quyền lực của hỏa ngục không thắng
nổi Hội Thánh đó.
19 Ta sẽ trao chìa khóa Nước Trời cho con, cửa nào con đóng dưới
đất, cũng sẽ đóng lại trên trời, cửa nào con mở dưới đất, cũng sẽ mở
ra trên trời!"
20 Rồi Chúa Giê-xu cấm các môn đệ không được cho ai biết Ngài là
Đấng Mết-si-a.

---

* **16:13** "Con Người" là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài
† **16:16** Nt Christos (Hy Lạp) hoặc Messiah (Hê-bơ-rơ) đều có nghĩa là Đấng chịu xức dầu

Chúa Giê-xu Báo Trước Sự Chết của Ngài

21 Từ lúc đó, Chúa Giê-xu nói rõ cho các môn đệ biết chương trình
Chúa đến Giê-ru-sa-lem, chịu nhiều đau khổ do các trưởng lão, các
trưởng tế, và các thầy dạy luật. Ngài bị giết, nhưng ba ngày sau sẽ
sống lại.
22 Phi-e-rơ đưa Chúa ra một nơi, can gián: "Đức Chúa Trời chẳng
bao giờ để việc ấy xảy đến cho Chúa đâu!"
23 Chúa Giê-xu quay lại với Phi-e-rơ và phán: "Lui đi, Sa-tan! Đừng
hòng cám dỗ Ta! Ngươi chỉ suy luận theo quan điểm loài người chứ
không theo ý Đức Chúa Trời!"
24 Rồi Chúa Giê-xu phán với các môn đệ: "Nếu ai muốn làm môn đệ
Ta, phải phủ nhận chính mình, vác cây thập tự mình theo Ta.
25 Ai tham sống sợ chết, sẽ mất mạng. Ai hy sinh tính mạng vì Ta,
sẽ được sống.
26 Nếu một người chiếm được cả thế giới nhưng mất linh hồn thì có
ích gì? Vì không có gì đánh đổi được linh hồn.
27 Vì Con Người sẽ trở lại với các thiên sứ trong vinh quang của Cha
Ngài để thưởng phạt mỗi người tùy theo việc họ làm.
28 Ta cho các con biết, một vài người đang đứng đây sẽ còn sống
cho đến khi nhìn thấy Con Người vào trong Nước Ngài."

17

Chúa Hóa Hình

1 Sáu ngày sau, Chúa Giê-xu đem riêng Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng,
em Gia-cơ lên một ngọn núi cao.
2 Chúa hóa hình ngay trước mặt họ, gương mặt Chúa sáng rực như
mặt trời, áo Ngài trắng như ánh sáng.
3 Thình lình Môi-se và Ê-li hiện ra thưa chuyện với Chúa Giê-xu.
4 Phi-e-rơ buột miệng: "Thưa Chúa, ở đây thật tuyệt! Nếu Chúa
muốn, con sẽ dựng ba chiếc lều cho Chúa, Môi-se và Ê-li."
5 Khi Phi-e-rơ đang nói, một đám mây sáng chói bao phủ mọi người,
và từ trong mây có tiếng phán: "Đây là Con yêu dấu của Ta, làm hài
lòng Ta hoàn toàn! Mọi người phải nghe lời Con."
6 Các môn đệ vô cùng kinh hãi, quỳ sấp mặt xuống đất.
7 Chúa Giê-xu đến bên cạnh sờ họ, phán: "Đứng dậy, đừng sợ hãi."
8 Họ nhìn lên, chỉ còn thấy một mình Chúa Giê-xu.
9 Lúc xuống núi, Chúa dặn họ: "Đừng thuật lại cho ai những việc
các con vừa thấy, cho đến khi Con Người từ cõi chết sống lại."
10 Các môn đệ hỏi: "Sao các thầy dạy luật quả quyết Ê-li phải đến
trước Đấng Mết-si-a?"
11 Chúa Giê-xu đáp: "Ê-li đến trước để chuẩn bị mọi việc.
12 Nhưng Ta phán với các con, Ê-li đã đến rồi, nhưng chẳng ai nhìn
nhận, lại còn bị nhiều người bạc đãi. Chính Con Người cũng sẽ chịu
đau khổ dưới tay những người ấy."
13 Các môn đệ hiểu Chúa đang nói với họ về Giăng Báp-tít.

Chúa Giê-xu Chữa Cậu Bé Bị Quỷ Ám

14 Dưới chân núi, một đoàn dân đông đang chờ đợi Chúa. Một người
bước tới, quỳ xuống trước mặt Ngài:
15 "Thưa Chúa, xin thương xót con trai tôi vì nó bị điên loạn, thường
bị ngã vào lửa và rơi xuống nước, khốn khổ lắm!
16 Tôi đã mang đến cho các môn đệ Chúa, nhưng họ không chữa
được."
17 Chúa Giê-xu trách: "Những người ngoan cố hoài nghi kia, Ta phải
ở với các anh bao lâu nữa? Phải chịu đựng các anh cho đến bao giờ?
Đem ngay đứa bé lại đây!"
18 Chúa quở trách quỷ. Quỷ liền ra khỏi đứa bé. Từ giờ đó, đứa bé
được lành.
19 Các môn đệ hỏi riêng Chúa Giê-xu: "Sao chúng con không đuổi
quỷ ấy được?"
20 Chúa Giê-xu đáp: "Vì đức tin các con quá kém cỏi. Với đức tin
bằng hạt cải, các con có thể bảo hòn núi này: 'Dời đi chỗ khác,' nó sẽ
đi ngay. Chẳng có việc gì các con không làm được.
21 Nếu không cầu nguyện và kiêng ăn, các con không thể đuổi thứ
quỷ này được."*

Chúa Giê-xu Lại Báo Trước về Sự Chết của Ngài

22 Một hôm, ở xứ Ga-li-lê, Chúa Giê-xu phán với các môn đệ: "Con
Người sẽ bị phản bội, nộp vào tay người ta,
23 họ sẽ giết Ngài, nhưng ba ngày sau, Ngài sẽ sống lại." Và các môn
đệ buồn bã lắm.

Thuế Đền Thờ

24 Về đến thành Ca-bê-na-um, Phi-e-rơ bị các nhân viên thu thuế
Đền Thờ gạn hỏi: "Thầy của anh có đóng thuế Đền Thờ không?"
25 Phi-e-rơ đáp: "Có chứ!" Rồi ông đi vào nhà.
Nhưng vừa định thưa chuyện với Chúa, thì Ngài đã hỏi trước: "Con
nghĩ sao, Phi-e-rơ? Các vua chúa đánh thuế con cái trong nhà hay
người ngoài?"
26 Phi-e-rơ thưa: "Người ngoài!"
Chúa Giê-xu phán: "Vậy con cái trong nhà khỏi đóng thuế!
27 Nhưng chúng ta không muốn để người ta phiền lòng, bây giờ con
hãy ra biển câu cá. Được con cá đầu tiên, con banh miệng nó sẽ thấy
một đồng bạc. Con lấy đồng bạc đó đem đóng thuế cho Ta với con."

18

Ai Cao Trọng Nhất trong Nước Trời

1 Lúc ấy, các môn đệ đến hỏi Chúa Giê-xu: "Ai là người cao trọng
nhất trong Nước Trời?"
2 Chúa Giê-xu gọi một đứa trẻ đến gần, cho đứng giữa đám đông,
3 rồi Ngài dạy: "Ta quả quyết với các con, nếu không được đổi mới,
thành như em bé, các con sẽ chẳng được vào Nước Trời.
4 Ai khiêm tốn hạ mình như em bé này, là người cao trọng nhất
trong Nước Trời.
5 Ai nhân danh Ta tiếp rước một em bé như nó, tức là tiếp rước Ta.

* **17:21** Một số bản không có câu 21

6 Nhưng nếu ai làm cho một em bé đã theo Ta mất đức tin, thì thà
buộc cối đá vào cổ người ấy ném xuống biển còn hơn!
7 Khốn cho thế giới đầy dẫy cạm bẫy tội lỗi! Cạm bẫy tất nhiên phải
có, nhưng khốn cho ai gài bẫy để người khác phạm tội!
8 Vậy nếu tay hay chân xui các con phạm tội, hãy cắt bỏ nó đi! Thà
què cụt mà vào cõi sống còn hơn lành lặn mà bị quăng vào lửa đời
đời.
9 Nếu mắt xui các con phạm tội, hãy móc nó vứt đi! Thà chột mắt
mà vào cõi sống còn hơn đủ hai mắt mà xuống hỏa ngục.
10 Các con phải thận trọng, đừng bao giờ khinh thường các em bé
này! Vì Ta cho các con biết, thiên sứ của các em luôn luôn được quyền
đến gần Cha Ta trên trời.
11 Vì Ta đến trần gian để cứu vớt người lầm đường lạc lối.”*

Ẩn Dụ Chiên Thất Lạc

12 “Các con nghĩ xem, một người nuôi một trăm con chiên, nếu có
một con thất lạc, người ấy không bỏ chín mươi chín con trên đồi, lặn
lội tìm kiếm con chiên đi lạc hay sao?
13 Khi tìm được, ta quả quyết rằng người ấy vui mừng về con đó
hơn về chín mươi chín con không lạc.
14 Cũng thế, Cha các con trên trời chẳng muốn một em nào trong
đám trẻ này bị hư vong.”

Sửa Lỗi của Anh Chị Em

15 “Nếu anh chị em có lỗi với con, nên đến nói riêng cho người ấy
biết. Nếu người ấy giác ngộ nhận lỗi, thì con được lại anh chị em.
16 Nếu người ấy không nghe, con nên mời một vài nhân chứng đến
xác nhận điều con nói.
17 Nếu người ấy vẫn không nhận lỗi, con báo cho Hội Thánh. Nếu
ngoan cố không nghe Hội Thánh, người ấy sẽ bị Hội Thánh xem như
người thu thuế và người ngoại.
18 Ta quả quyết với các con, điều gì các con cấm đoán dưới đất sẽ bị
cấm đoán trên trời, điều gì các con cho thực hành dưới đất sẽ được
thực hành trên trời.
19 Ta cũng quả quyết điều này: Nếu hai người trong các con trên đất
đồng tâm cầu xin bất cứ điều gì, Cha Ta trên trời sẽ thực hiện điều
đó.
20 Nếu hai ba người trong các con nhân danh Ta họp mặt, Ta sẽ đến
với họ.”

Ẩn Dụ về Người Mắc Nợ Không Tha Thứ

21 Phi-e-rơ đến với Chúa và hỏi: “Con phải tha thứ mấy lần cho người
có lỗi với con? Bảy lần là nhiều phải không, thưa Chúa?”
22 Chúa Giê-xu đáp: “Không, không phải bảy lần, nhưng bảy mươi
lần bảy!
23 Vậy nên, Nước Trời giống như cuộc kết toán sổ sách của một vị
vua.

* **18:11** Một số bản không có câu 11

24 Khi đang tính sổ, người ta điệu vào một người mắc nợ vua mười
nghìn ta-lâng.†
25 Vì anh không có tiền trả, vua truyền lệnh đem bán anh, vợ con
và tài sản để lấy tiền trả nợ.
26 Nhưng anh quỳ xuống van lạy: 'Xin vua triển hạn cho, tôi sẽ trả
dần số nợ.'
27 Vua thương hại, tha hết nợ và trả tự do cho anh.
28 Anh hí hửng ra về, giữa đường gặp người bạn nợ mình một trăm
đồng, liền túm cổ đòi trả nợ ngay.
29 Người bạn quỳ xuống năn nỉ: 'Xin anh triển hạn, tôi sẽ trả cho
anh sòng phẳng.'
30 Nhưng anh không chịu, nhẫn tâm bắt bỏ tù cho đến khi trả hết
nợ.
31 Bạn hữu thấy chuyện đau lòng, liền báo lên vua mọi việc đã xảy
ra.
32 Vua cho bắt người đã được tha hết nợ đến, khiển trách: 'Ngươi
thật độc ác, bần tiện! Ta đã tha món nợ lớn cho ngươi vì ngươi khẩn
khoản nài xin.
33 Sao ngươi không biết thương xót bạn, như ta đã thương xót
ngươi?'
34 Vua nổi giận, ra lệnh giam anh vào xà lim cho đến ngày thanh
toán xong món nợ khổng lồ!
35 Cha Ta trên trời đối xử với người không tha thứ anh chị em mình
cũng như thế!"

19

Thảo Luận về Ly Dị và Hôn Nhân

1 Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu lìa xứ Ga-li-lê, đến miền đông sông
Giô-đan, xứ Giu-đê.
2 Một đoàn dân đông đi theo Chúa. Ngài chữa cho những người
bệnh được lành.
3 Các thầy Pha-ri-si đến chất vấn để gài bẫy Chúa: "Thầy nghĩ sao?
Bất luận vì lý do nào, người chồng cũng được phép ly dị vợ mình
không?"
4 Chúa Giê-xu đáp: "Các ông không đọc Thánh Kinh sao? Thánh
Kinh chép rằng từ ban đầu 'Đức Chúa Trời tạo nên người nam, người
nữ.'*
5 Và: 'Người nam phải lìa cha mẹ để kết hợp với vợ mình, hai người
thành một.'†
6 Vợ chồng không phải là hai nữa, nhưng chỉ là một. Vậy chẳng ai
có thể phân ly những người Đức Chúa Trời đã phối hợp."
7 Họ lại hỏi: "Nếu thế, tại sao Môi-se dạy người chồng khi muốn ly
dị, phải trao cho vợ chứng thư ly dị và cho nàng đi?"
8 Chúa Giê-xu đáp: "Môi-se cho phép ly dị vì lòng dạ các ông cứng
cỏi, nhưng đó không phải ý định của Đức Chúa Trời từ ban đầu.
9 Ta quả quyết điều này, người nào ly dị vợ, rồi cưới vợ khác là phạm
tội ngoại tình—trừ trường hợp ly dị vì vợ gian dâm.‡"

† **18:24** Nt 10.000 ta-lâng (tương đương hàng triệu Mỹ kim) * **19:4** Sáng 1:27; 5:2 † **19:5** Sáng 2:24 ‡ **19:9** Xem Phục 24:1

10 Các môn đệ của Chúa Giê-xu thưa: “Nếu thế, thà đừng cưới vợ
còn hơn!”
11 Chúa Giê-xu đáp: “Không phải mọi người đều có thể sống độc
thân, chỉ những người được Đức Chúa Trời giúp đỡ mà thôi.
12 Có người không có khả năng sinh sản từ lúc lọt lòng mẹ; có người
mất khả năng ấy vì tay người ta; cũng có người từ khước hôn nhân vì
Nước Trời. Người nào có đủ sức, cứ theo đó mà sống.”

Chúa Giê-xu Ban Phước cho Trẻ Con
13 Người ta đem trẻ con đến gần Chúa Giê-xu để Ngài đặt tay cầu
nguyện. Các môn đệ quở trách họ, không cho quấy rầy Chúa.
14 Nhưng Chúa Giê-xu phán: “Cứ để trẻ con đến gần Ta, đừng ngăn
cản, vì Nước Trời thuộc về những người giống các em ấy.”
15 Trước khi đi nơi khác, Chúa đặt tay lên đầu ban phước cho các
em.

Người Giàu
16 Một thanh niên đến hỏi Chúa: “Thưa Thầy, tôi phải làm điều thiện
gì để được sống vĩnh cửu?”
17 Chúa Giê-xu đáp: “Tại sao anh hỏi Ta về điều thiện? Chỉ có một
Đấng Thánh Thiện là Đức Chúa Trời. Muốn hưởng sự sống vĩnh cửu,
anh phải vâng giữ các điều răn.”
18 Anh hỏi tiếp: “Thưa, những điều nào?”
Chúa Giê-xu đáp: “Ngươi không được giết người. Ngươi không
được ngoại tình. Ngươi không được trộm cắp. Ngươi không được
làm chứng dối.
19 Phải hiếu kính cha mẹ. Yêu người lân cận như chính mình.”§
20 Anh tự hào: “Tôi đã vâng giữ những điều ấy. Vậy tôi còn thiếu gì
nữa?”
21 Chúa Giê-xu đáp: “Muốn được hoàn toàn, anh về bán hết tài sản
lấy tiền phân phát cho người nghèo để chứa của cải trên trời, rồi theo
Ta.”
22 Nghe Chúa dạy, người thanh niên buồn rầu bỏ đi, vì anh rất giàu
có.
23 Chúa Giê-xu phán với các môn đệ: “Người giàu vào Nước Trời
thật khó!
24 Ta cho các con biết, lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu
vào Nước của Đức Chúa Trời!”
25 Nghe Chúa dạy, các môn đệ đều kinh ngạc: “Vậy thì ai được cứu?”
26 Chúa Giê-xu nhìn các môn đệ: “Đối với loài người, việc ấy không
ai làm được. Nhưng Đức Chúa Trời làm mọi việc được cả!”
27 Phi-e-rơ thưa: “Chúng con đã bỏ tất cả để theo Thầy, vậy chúng
con sẽ được gì?”
28 Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với các con: Đến lúc Con Người
ngồi trên ngai vinh quang, các con là môn đệ Ta cũng sẽ ngồi trên
mười hai ngai để xét xử mười hai đại tộc Ít-ra-ên.
29 Người nào bỏ nhà cửa, anh chị em, cha mẹ, vợ con và tài sản mình
để theo Ta, sẽ nhận lại gấp trăm lần, và sẽ hưởng sự sống vĩnh cửu.

§ **19:19** Xuất 20:12-16; Phục 5:16-20

30 Tuy nhiên, nhiều người đang dẫn đầu sẽ lui lại hàng cuối, và
nhiều người đang ở hàng cuối sẽ vượt lên hàng đầu!”

20

Ẩn Dụ về Công Nhân Vườn Nho

1 “Nước Trời giống như người chủ vườn nho, sáng sớm đi mướn
công nhân về hái nho trong vườn.
2 Chủ thỏa thuận trả mỗi ngày một đồng bạc, và đưa họ vào vườn
làm việc.
3 Vài giờ sau, chủ ra phố, thấy một số người đang đứng chờ xin việc
làm.
4 Chủ bảo: ‘Vào vườn tôi hái nho, tôi sẽ trả tiền công sòng phẳng
cho!’
5 Khoảng mười hai giờ trưa và ba giờ chiều, chủ lại mướn thêm công
nhân như trước.
6 Độ năm giờ chiều, chủ lại ra phố, thấy còn một số người đứng đó,
liền hỏi: ‘Sao hôm nay các anh không làm việc?’
7 Họ đáp: ‘Vì không ai mướn chúng tôi.’ Chủ bảo: ‘Vào vườn tôi hái
nho!’
8 Đến tối, chủ bảo quản gia gọi công nhân vào lãnh tiền, người vào
làm sau được phát trước.
9 Bắt đầu, người làm từ năm giờ chiều vào, mỗi người lãnh được
một đồng bạc.
10 Lần lượt đến người làm từ sáng sớm, tưởng sẽ được nhiều hơn,
nhưng mỗi người cũng lãnh được một đồng bạc.
11 Nhận tiền xong, họ phản đối:
12 ‘Mấy người đến sau chỉ làm có một giờ, sao chủ trả cho họ bằng
chúng tôi? Chúng tôi phải làm việc vất vả và phơi nắng suốt ngày!’
13 Nhưng chủ trả lời: ‘Này bạn, tôi chẳng xử tệ với bạn đâu! Chính
bạn đã thỏa thuận làm việc mỗi ngày một đồng bạc.
14 Cầm tiền về đi! Chẳng qua là tôi muốn trả cho mấy người đến sau
bằng bạn.
15 Chẳng có gì trái lẽ khi tôi sử dụng tiền tôi theo ý muốn. Hay bạn
nổi lòng ganh tị thấy tôi tử tế rộng rãi với họ sao?’ ”
16 Chúa kết luận: “Người đầu lui lại hàng cuối và người cuối vượt
lên hàng đầu là thế.”

Chúa Giê-xu Lại Báo Trước Sự Chết của Ngài

17 Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đem riêng mười hai
sứ đồ ra một nơi, cho họ biết những việc sắp xảy ra.
18 Chúa phán: “Hãy lắng nghe, chúng ta sẽ lên Giê-ru-sa-lem, Con
Người sẽ bị phản bội, nộp cho các thầy trưởng tế và các thầy dạy luật,
họ sẽ lên án xử tử Ngài.
19 Rồi họ sẽ giao nộp Ngài cho chính quyền La Mã; người La Mã sẽ
chế giễu, đánh đập và đóng đinh Ngài vào cây thập tự. Nhưng đến
ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại.”

Chúa Giê-xu Dạy về Sự Phục Vụ Người Khác

20 Mẹ của Gia-cơ và Giăng, con trai Xê-bê-đê đem hai con mình đến
gần Chúa, quỳ lạy Ngài để xin một ân huệ.
21 Chúa hỏi: “Bà muốn xin gì?”
Bà thưa: “Xin Chúa cho hai con tôi được ngồi bên phải và bên trái
ngai của Chúa trên Nước Trời.”
22 Chúa đáp: “Bà không hiểu điều bà cầu xin!” Rồi Ngài quay lại hỏi
Gia-cơ và Giăng: “Các con có thể uống chén mà Ta sắp uống không?”
Họ liền đáp: “Thưa Thầy, chúng con uống được!”
23 Chúa Giê-xu dạy: “Các con sẽ uống chén Ta. Nhưng việc ngồi
bên cạnh Ta, Ta không có quyền định đoạt, vì những chỗ ấy dành cho
những người Cha Ta lựa chọn.”
24 Mười sứ đồ kia rất bực tức khi hay được điều Gia-cơ và Giăng cầu
xin.
25 Nhưng Chúa gọi họ đến dạy bảo: “Các con biết vua chúa các dân
tộc nước ngoài cai trị rất tàn ác, và bọn quan lại cũng đua nhau hà
hiếp dân chúng.
26 Nhưng giữa các con, không ai làm điều đó. Trái lại, ai muốn làm
lớn phải làm tôi tớ người khác.
27 Ai muốn lãnh đạo phải làm nô lệ cho anh chị em.
28 Các con nên bắt chước Con Người, vì Ta đến trần gian không phải
để cho người phục vụ, nhưng để phục vụ người, và hy sinh tính mạng
cứu chuộc nhiều người.”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Hai Người Khiếm Thị

29 Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ rời thành Giê-ri-cô, một đoàn dân
đông đi theo Ngài.
30 Có hai người khiếm thị đang ngồi bên lề đường, nghe Chúa Giê-xu
đi ngang qua, liền kêu lớn: “Lạy Chúa, Con Vua Đa-vít, xin thương xót
chúng con!”
31 Đoàn dân quở hai người khiếm thị, bảo không được la lối om
sòm, nhưng hai người lại kêu lớn hơn: “Lạy Chúa, Con Vua Đa-vít,
xin thương xót chúng con!”
32 Chúa Giê-xu dừng bước, cho gọi họ đến và hỏi: “Các anh muốn
Ta giúp gì đây?”
33 Họ thưa: “Lạy Chúa, xin cho mắt chúng con được sáng!”
34 Chúa Giê-xu thương xót họ và sờ mắt hai người. Lập tức mắt họ
được sáng, họ liền đi theo Chúa.

21

Chúa Giê-xu Được Đón Rước Cách Vẻ Vang

1 Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ gần đến Giê-ru-sa-lem, ngang làng
Bê-pha-giê trên sườn núi Ô-liu, Chúa Giê-xu sai hai môn đệ đi trước
2 và dặn: “Các con đi thẳng vào làng trước mặt, sẽ thấy một con lừa
cái buộc bên cạnh một lừa con. Cứ mở dây dắt chúng về đây cho Ta!
3 Nếu có ai hỏi, các con trả lời: ‘Chúa cần dùng chúng,’ người ta sẽ
cho đi.”
4 Việc xảy ra đúng theo lời tiên tri:
5 “Hãy loan báo cho người Ít-ra-ên:
‘Vua các ngươi đang đến thăm.

Ngài khiêm tốn cưỡi lừa con—
là con lừa cái.' "*
6 Hai môn đệ vâng lệnh ra đi, làm đúng điều Chúa Giê-xu dạy.
7 Họ dắt lừa cái và lừa con về, lót áo mình trên lưng để Chúa lên cưỡi.
8 Trong dân chúng, nhiều người lấy áo mình trải trên đường, người khác bẻ nhánh cây rải trước mặt Chúa.
9 Người vượt lên trước, người chạy theo sau, tung hô:
"Chúc tụng Con Vua Đa-vít!
Phước cho Đấng nhân danh Chúa Hằng Hữu mà đến!
Chúc tụng Đức Chúa Trời trên nơi chí cao!"†
10 Cả thành Giê-ru-sa-lem náo động khi Chúa tiến vào thành. Họ hỏi: "Ông này là ai?"
11 Đám đông theo Chúa đáp: "Nhà Tiên Tri Giê-xu, ở Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê!"

Chúa Giê-xu Dẹp Sạch Đền Thờ

12 Chúa Giê-xu đi thẳng vào Đền Thờ, đuổi hết những người mua bán ra ngoài, lật đổ bàn của bọn đổi tiền và ghế của bọn bán bồ câu.
13 Chúa nói với họ: "Thánh Kinh chép: 'Đền Thờ Ta là nơi cầu nguyện,' nhưng các ngươi đã biến thành sào huyệt trộm cướp!"‡
14 Lúc ấy, những người mù lòa, què quặt kéo nhau đến với Chúa trong Đền Thờ và được chữa lành.
15 Tuy nhiên, các thầy trưởng tế và thầy dạy luật thấy các phép lạ Chúa thực hiện và nghe tiếng trẻ con hoan hô: "Con Vua Đa-vít" vang dậy Đền Thờ, họ rất bực tức,
16 đến chất vấn Chúa Giê-xu: "Thầy có nghe bọn trẻ con nói gì không?"
Chúa Giê-xu đáp: "Có! Thế các ông chưa đọc câu Thánh Kinh: 'Người sẽ được các em bé miệng còn hôi sữa ca ngợi'§ sao?"
17 Rồi Chúa bỏ họ, ra khỏi thủ đô, về trọ tại làng Bê-tha-ni đêm ấy.

Chúa Giê-xu Rủa Cây Vả

18 Sáng hôm sau, Chúa Giê-xu trở lại Giê-ru-sa-lem, Ngài đói;
19 Ngài thấy một cây vả bên vệ đường, liền lại gần nhưng không thấy trái, chỉ toàn cành lá rườm rà. Chúa quở: "Cây này sẽ chẳng bao giờ ra trái nữa!" Cây vả lập tức héo khô.
20 Các môn đệ ngạc nhiên hỏi: "Làm sao cây vả khô héo nhanh chóng như thế?"
21 Chúa Giê-xu đáp: "Ta quả quyết với các con, nếu các con có đức tin, không chút nghi ngờ, không những các con bảo cây vả khô đi, mà còn có thể ra lệnh thì núi này cũng bị bứng lên và quăng xuống biển.
22 Bất cứ điều gì các con cầu xin và tin quyết, các con sẽ nhận được."

Uy Quyền của Chúa Giê-xu

23 Chúa Giê-xu vào Đền Thờ và bắt đầu giảng dạy, thình lình, các thầy trưởng tế và các trưởng lão bước vào và hỏi Chúa: "Thầy cậy uy quyền gì để làm việc đó? Ai ủy quyền cho Thầy?"

---

* **21:5** Xa 9:9 † **21:9** Thi 118:25-26; 148:1 ‡ **21:13** Ysai 56:7; Giê 7:11 § **21:16** Thi 8:2

24 Chúa Giê-xu đáp: "Tôi cũng hỏi một câu, nếu các ông trả lời được,
tôi sẽ giải đáp câu hỏi của các ông.
25 Lễ báp-tem của Giăng bắt nguồn từ đâu? Từ trời hay từ người?"
Họ thảo luận với nhau: "Nếu chúng ta nói từ trời, ông ấy sẽ hỏi:
Sao các ông không tin Giăng?
26 Nếu chúng ta nói từ người, thì nguy với dân chúng vì dân chúng
đều công nhận Giăng là tiên tri của Đức Chúa Trời."
27 Vậy họ thưa với Chúa: "Chúng tôi không biết!"
Chúa Giê-xu đáp: "Nếu thế, Ta cũng không nói cho các ông biết
nguồn gốc uy quyền của Ta."

Ẩn Dụ về Hai Con Trai

28 "Các ông nghĩ thế nào về chuyện này: Người kia có hai con trai.
Ông bảo đứa con trưởng: 'Con ơi, hôm nay con ra vườn nho làm việc!'
29 Nó đáp: 'Con không muốn đi,' nhưng sau hối hận, ra vườn làm
việc.
30 Người cha lại sai đứa con thứ ra vườn. Nó nhanh nhẩu đáp: 'Vâng,
con sẽ đi ngay,' nhưng cứ ở nhà, không chịu đi.
31 Vậy người con nào vâng lời cha?"
Họ đáp: "Người con trưởng."
Chúa Giê-xu tiếp: "Tôi quả quyết với các ông, người thu thuế và gái
giang hồ sẽ vào Nước Trời trước các ông.
32 Vì Giăng bảo các ông ăn năn, quay về Đức Chúa Trời, nhưng các
ông không nghe; còn bọn thu thuế và gái giang hồ tin lời Giăng. Các
ông đã thấy rõ nhưng vẫn không chịu ăn năn và không tin lời Giăng."

Ẩn Dụ về Các Đầy tớ Gian Ác

33 "Các ông nghe thêm ẩn dụ này: Người kia trồng một vườn nho,
dựng hàng rào chung quanh, đào hầm ép nho, xây tháp canh, cho đầy
tớ mướn rồi lên đường đi xa.
34 Đến mùa hái nho, chủ sai người nhà về thu hoa lợi.
35 Nhưng họ bị các đầy tớ bắt giữ; người bị đánh đập, người bị giết,
người bị ném đá.
36 Chủ lại phái đến một nhóm tôi tớ đông hơn nữa. Họ cũng bị các
đầy tớ đối xử tàn tệ và giết hại như trước.
37 Sau hết, chủ sai con trai mình đến gặp các đầy tớ, vì nghĩ rằng
họ sẽ kính nể con mình.
38 Nhưng, khi vừa thấy con trai chủ, các đầy tớ bảo nhau: 'Nó là
con thừa tự, chúng ta phải giết nó để chiếm đoạt tài sản!'
39 Họ liền bắt người con, kéo ra ngoài vườn nho rồi giết đi.
40 Vậy, khi chủ vườn nho trở về sẽ đối xử với các đầy tớ ấy ra sao?"
41 Các lãnh đạo tôn giáo đáp: "Chủ sẽ tiêu diệt bọn gian ác ấy, cho
người khác mướn vườn, canh tác và nộp hoa lợi đúng mùa."
42 Chúa Giê-xu hỏi: "Các ông chưa đọc lời Thánh Kinh này sao?
'Tảng đá bị thợ xây nhà loại ra
đã trở thành tảng đá móng.
Đây là việc Chúa Hằng Hữu đã thực hiện,
và đó là điều kỳ diệu trước mắt chúng ta.'*

* **21:42** Thi 118:22-23

43 Ta cho các ông biết: Chỗ của các ông trong Nước của Đức Chúa
Trời sẽ dành cho những người biết nộp cho Chúa phần hoa lợi của
Ngài.
44 Ai ngã vào tảng đá sẽ bị tan xác, còn tảng đá ấy rơi nhằm ai, sẽ
nghiền họ ra bụi.”
45 Các thầy trưởng tế và Pha-ri-si nghe Chúa giải thích ẩn dụ, biết
Ngài ám chỉ họ,
46 nên tìm cách bắt Chúa, nhưng còn e ngại dân chúng, vì dân chúng
đều công nhận Chúa Giê-xu là nhà tiên tri.

22

Ẩn Dụ Tiệc Cưới

1 Chúa Giê-xu phán thêm một ẩn dụ:
2 “Nước Trời được ví như một nhà vua tổ chức tiệc cưới cho thái tử.
3 Vua cho người nhắc nhở tân khách đã được mời đến dự tiệc, nhưng
họ đều từ chối!
4 Vua lại sai người khác giục giã: ‘Tiệc đã dọn sẵn. Bò và thú béo
đã nấu xong. Mời tân khách đến dự!’
5 Nhưng họ chẳng quan tâm, mỗi người cứ lo việc riêng. Người đi
thăm ruộng, người đi buôn bán.
6 Có người lại bắt các sứ giả hạ nhục và giết đi.
7 Vua nổi giận, cho quân đội tiêu diệt bọn sát nhân và thiêu hủy
thành của họ.
8 Rồi vua bảo các cận thần: ‘Tiệc cưới đã dọn xong, nhưng khách
được mời đều không xứng đáng.
9 Vậy, cứ đi ra các đường phố lớn, gặp ai cũng mời về dự tiệc!’
10 Họ đi khắp các ngã đường, đem về đủ hạng người, không phân
biệt tốt xấu, nên phòng tiệc đầy dẫy tân khách ăn uống nhộn nhịp.
11 Khi vua vào phòng tiệc, vua gặp một vị khách không mặc trang
phục cho lễ cưới.
12 Vua hỏi: ‘Này bạn, sao đã vào đây mà không mặc áo lễ?’ Nhưng
người ấy không đáp lại.
13 Vua truyền cho thuộc hạ: ‘Hãy trói người ấy, ném ra ngoài, vào
chỗ tối tăm đầy tiếng khóc lóc và nghiến răng.’
14 Vì nhiều người được mời, nhưng ít người được chọn.”

Thuế cho Sê-sa

15 Các thầy Pha-ri-si họp nhau bàn mưu gài bẫy Chúa Giê-xu để có
lý do bắt Ngài.
16 Họ sai vài môn đệ của họ cùng đi với các đảng viên Hê-rốt đến
hỏi Chúa: “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người chân chính, lấy
công tâm giảng dạy Đạo Đức Chúa Trời, không nể sợ, thiên vị ai.
17 Xin Thầy cho biết: Có nên nộp thuế cho Sê-sa không?”
18 Chúa Giê-xu biết rõ dụng ý họ, liền bảo: “Hạng đạo đức giả! Các
ông muốn gài bẫy Ta sao?
19 Đưa Ta xem một đồng bạc nộp thuế!” Khi họ đưa cho Ngài một
đồng bạc La Mã,
20 Chúa hỏi: “Hình và tên ai đây?”

21 Họ đáp: “Sê-sa.”
Chúa dạy: “Vậy, hãy nộp cho Sê-sa những gì của Sê-sa! Hãy trả lại
cho Đức Chúa Trời những gì thuộc về Ngài!”
22 Họ sững sờ, không biết nói gì nên rút lui ngay.

Thảo Luận về Sự Sống Lại
23 Cũng ngày hôm ấy, các thầy Sa-đu-sê (chủ trương không có sự
sống lại) đến hỏi Chúa:
24 “Thưa Thầy, Môi-se đã dạy: ‘Nếu người đàn ông nào qua đời
không có con, thì em trai người đó sẽ lấy vợ goá của anh để sinh con
nối dõi cho anh.’*
25 Chúng tôi gặp trường hợp: Gia đình kia có bảy anh em, người anh
cả cưới vợ rồi chết không con, để vợ lại cho em.
26 Rồi từ người thứ hai, thứ ba, cho đến người thứ bảy, việc xảy ra
giống hệt như thế.
27 Sau đó, người đàn bà cũng chết.
28 Đến ngày sống lại, người đàn bà ấy sẽ làm vợ ai trong bảy anh
em? Vì tất cả đều đã cưới nàng.”
29 Chúa Giê-xu đáp: “Các ông lầm lẫn vì không hiểu Thánh Kinh,
cũng chẳng hiểu quyền năng Đức Chúa Trời.
30 Khi sống lại, không ai còn cưới vợ lấy chồng nữa, mọi người đều
giống như thiên sứ trên trời.
31 Về sự sống lại của người chết, các ông chưa đọc Lời Đức Chúa Trời
phán với các ông sao? Sau nhiều năm Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp
qua đời, Đức Chúa Trời phán:
32 ‘Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và
Đức Chúa Trời của Gia-cốp.’† Ngài không phải là Đức Chúa Trời của
người chết, nhưng Đức Chúa Trời của người sống.”
33 Dân chúng ngạc nhiên và khâm phục các lời dạy của Chúa.

Điều Răn Quan Trọng
34 Khi các thầy Pha-ri-si nghe tin Chúa khiến cho các thầy Sa-đu-sê
cứng họng, họ liền họp nhau tìm cách gài bẫy Ngài.
35 Một thầy Pha-ri-si làm luật gia đến chất vấn Chúa:
36 “Thưa Thầy, điều răn nào quan trọng nhất trong luật pháp Môi-
se?”
37 Chúa Giê-xu đáp: “ ‘Phải yêu thương Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa
Trời ngươi với cả tấm lòng, linh hồn, và trí tuệ!’‡
38 Đó là điều răn thứ nhất và quan trọng nhất.
39 Điều răn thứ hai cũng giống như thế: ‘Yêu người lân cận như
chính mình.’§
40 Hai điều răn ấy làm nền tảng cho tất cả luật pháp và lời tiên tri.
Ai giữ hai điều răn ấy là giữ được toàn bộ luật pháp.”

Đấng Mết-si-a Là Dòng Dõi của Ai?
41 Thấy các thầy Pha-ri-si vây quanh mình, Chúa Giê-xu hỏi:
42 “Các ông nghĩ thế nào về Đấng Mết-si-a? Ngài là dòng dõi của
ai?”

---

* **22:24** Phục 25:5-6 † **22:32** Xuất 3:6 ‡ **22:37** Phục 6:5 § **22:39** Lê 19:18

Họ đáp: “Con của Đa-vít.”
43 Chúa Giê-xu hỏi tiếp: “Tại sao Đa-vít được Chúa Thánh Linh cảm
hứng, gọi Đấng Mết-si-a là ‘Chúa tôi’? Vì Đa-vít nói:
44 ‘Chúa Hằng Hữu phán cùng Chúa tôi:
Hãy ngồi bên phải Ta
cho đến chừng Ta đặt kẻ thù dưới gót chân Con.’*
45 Đa-vít đã gọi Đấng Mết-si-a là ‘Chúa tôi,’ thì sao Đấng Mết-si-a có
thể là dòng dõi của Đa-vít được?”
46 Các thầy Pha-ri-si không biết giải đáp thế nào. Không ai dám chất
vấn Chúa nữa.

23

Chúa Giê-xu Quở Trách Các Lãnh Đạo Tôn Giáo
1 Chúa Giê-xu dặn dân chúng và các môn đệ.
2 “Các thầy dạy luật và Pha-ri-si đều chiếm địa vị của Môi-se.
3 Các con nên vâng lời họ, nhưng đừng bắt chước việc họ làm, vì
họ dạy thật giỏi nhưng không thực hành.
4 Họ đặt ra bao nhiêu luật lệ khắt khe buộc người khác phải vâng
giữ, nhưng chính họ không giữ một điều nào.
5 Làm việc gì, họ cũng nhằm mục đích phô trương. Họ đeo các thẻ
bài da thật lớn, mặc áo lễ thêu tua dài thậm thượt.
6 Họ ưa ngồi ghế danh dự trong phòng tiệc và hội đường.
7 Họ thích được người ta kính chào ngoài đường phố và xưng họ là
‘Thầy.’
8 Các con đừng chịu người ta gọi mình là ‘Thầy,’ vì chỉ Đức Chúa
Trời là Thầy, còn các con đều là anh chị em.
9 Đừng nhận người nào làm ‘Cha’ vì chỉ Đức Chúa Trời là Cha của
mọi người.
10 Đừng chịu ai gọi mình là ‘Chủ’ vì các con chỉ có một Chủ là Chúa
Cứu Thế.
11 Ai là người lớn hơn hết giữa các ngươi, phải là đầy tớ.
12 Ai tự đề cao sẽ bị hạ thấp, ai khiêm tốn hạ mình sẽ được nâng
cao.
13 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo đức giả! Các ông
đóng sập cửa Nước Trời trước mặt người ta. Các ông đã không chịu
bước vào mà ai muốn vào lại ngăn cản.
14 Khốn cho các ông, giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo đức giả!
Các ông làm ra vẻ thánh thiện bằng cách đọc những bài cầu nguyện
cho dài giữa đám đông, đồng thời cướp đoạt nhà cửa của những quả
phụ. Vì thế các ông sẽ bị hình phạt nặng hơn.*
15 Khốn cho các ông, các thầy dạy luật và người Pha-ri-si! Các ông đi
khắp các đường thủy, đường bộ tuyển mộ một người theo phe mình,
để rồi huấn luyện người ấy trở thành hiểm độc gấp đôi các ông.
16 Khốn cho các ông, hạng lãnh đạo mù quáng! Các ông dạy người
ta: ‘Lời thề trước Đền Thờ của Đức Chúa Trời không quan trọng,
nhưng ai chỉ vàng của Đền Thờ mà thề mới buộc phải giữ lời thề ấy.’

* **22:44** Thi 110:1 * **23:14** Nt không có câu 14. Có vài bản cổ thêm câu 14.

17 Thật là mù quáng, khờ dại! Chính Đền Thờ làm cho vàng ra
thánh, vậy giữa vàng và Đền Thờ, bên nào quan trọng hơn?
18 Các ông còn dạy lời thề ‘trước bàn thờ’ không quan trọng, nhưng
ai thề trước ‘lễ vật trên bàn thờ’ mới phải giữ lời thề.
19 Thật là mù quáng! Chính bàn thờ làm cho lễ vật ra thánh, vậy
giữa bàn thờ và lễ vật, bên nào quan trọng hơn?
20 Vì ai thề trước bàn thờ là hứa nguyện trước bàn thờ và lễ vật trên
bàn thờ.
21 Ai thề ‘trước Đền Thờ’ là hứa nguyện trước Đền Thờ và Đức Chúa
Trời ngự trong Đền Thờ.
22 Ai ‘chỉ trời’ mà thề là hứa nguyện trước ngai Đức Chúa Trời và
Đấng ngự trên ngai.
23 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng người giả hình! Các ông
dâng một phần mười bạc hà, thì là và rau cần mà bỏ qua những điều
quan trọng hơn trong luật pháp: công lý, nhân từ và thành tín. Đúng
ra phải giữ những điều này, nhưng không được bỏ những điều kia.
24 Hạng lãnh đạo mù quáng, các ông vờ lọc cho ra con muỗi mà
nuốt chửng con lạc đà!
25 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo đức giả! Các ông lau
chùi bên ngoài bát đĩa còn bên trong lại đầy dẫy những tham nhũng
và phóng dục.
26 Này, phái Pha-ri-si mù quáng, trước hết phải rửa sạch bề trong
bát đĩa rồi bề ngoài mới sạch.
27 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng giả nhân giả nghĩa! Các
ông đạo đức giả! Các ông giống những ngôi cổ mộ, sơn phết bên ngoài
thật đẹp mà bên trong đầy xương người chết và mọi thứ dơ bẩn.
28 Cũng thế, các ông khoác chiếc áo đạo đức để che dấu lòng đạo
đức giả, vô đạo.
29 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo đức giả! Các ông
xây mộ cho các nhà tiên tri và trang trí đài kỷ niệm các nhà đạo đức
30 rồi tuyên bố: ‘Nếu sống vào thời ấy, chúng tôi đã không về chung
phần với tổ phụ mà sát hại các nhà tiên tri.’
31 Các ông tự nhận mình là con cháu kẻ giết các tiên tri!
32 Các ông theo gót người xưa, làm cho tội ác của họ thêm đầy tràn.
33 Hỡi loài rắn độc! Dòng dõi rắn lục! Làm sao các ngươi thoát khỏi
đoán phạt của địa ngục?
34 Vì thế, Ta sẽ sai các tiên tri, các nhà triết học, và giáo sư đến với
các ông. Các ông sẽ đóng đinh người này trên cây thập tự, đánh đập
người khác rách da nát thịt trong các hội đường, truy nã họ từ thành
này sang thành khác.
35 Như thế, các ông phải chịu trách nhiệm về máu của những người
công chính đổ ra khắp đất, từ máu A-bên cho đến máu Xa-cha-ri, con
trai Ba-ra-chi, người đã bị các ông giết giữa Đền Thờ và bàn thờ.
36 Ta quả quyết với các ông, chính thế hệ này phải chịu trách nhiệm
hoàn toàn.”

Chúa Giê-xu Than Khóc về Giê-ru-sa-lem

37 “Ôi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, thành đã giết các nhà tiên tri,
và ném đá các sứ giả của Đức Chúa Trời! Đã bao lần Ta muốn tập

họp các con như gà mẹ túc gà con về ấp ủ dưới cánh, nhưng chẳng ai nghe.
38 Vì thế, nhà các con sẽ hoang vắng tiêu điều.
39 Ta cho các con biết điều này, các con sẽ không còn thấy Ta nữa, cho đến ngày các con nói: 'Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa Hằng Hữu mà đến!'†"

24

Chúa Giê-xu Nói Trước về Tương Lai
1 Chúa Giê-xu bước ra khỏi Đền Thờ, các môn đệ lại gần, xin Ngài xem các công trình kiến trúc Đền Thờ.
2 Nhưng Chúa đáp: "Đền Thờ nguy nga các con trông thấy đây, một ngày kia sẽ bị san bằng, không có đến hai tảng đá chồng lên nhau nữa!"
3 Khi Chúa Giê-xu ngồi trên núi Ô-liu, các môn đệ đến hỏi riêng: "Xin Thầy cho chúng con biết khi nào việc ấy xảy ra, và có dấu hiệu gì báo trước ngày Chúa trở lại và thời kỳ tận thế?"
4 Chúa Giê-xu đáp: "Phải thận trọng để các con khỏi bị lừa gạt!
5 Nhiều người sẽ mạo Danh Ta, tự xưng là 'Đấng Mết-si-a.' Họ sẽ làm cho nhiều người lầm lạc.
6 Các con sẽ nghe chiến tranh bùng nổ, và những tin tức khủng khiếp về chiến tranh. Đừng bối rối, vì các biến cố ấy phải xảy ra, nhưng chưa đến ngày tận thế.
7 Dân tộc này sẽ tiến đánh dân tộc khác, nước nọ tuyên chiến với nước kia. Nhiều xứ sẽ gặp nạn đói và động đất.
8 Đó chỉ là giai đoạn đầu của cơn đại nạn.
9 Khi ấy, người ta sẽ khủng bố, bức hại, và giết các con. Tất cả các dân tộc đều ghen ghét các con vì các con thuộc về Ta.
10 Nhiều người sẽ bỏ đạo, phản bội nhau và ghen ghét nhau.
11 Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên quyến rũ nhiều người vào con đường lầm lạc.
12 Vì tội ác lan tràn, tình yêu thương của nhiều người sẽ lạnh nhạt.
13 Nhưng ai nhẫn nhục chịu đựng cho đến cuối cùng, sẽ được cứu.
14 Phúc Âm Nước Trời phải được công bố khắp thế giới cho mọi dân tộc đều biết, rồi mới đến ngày tận thế.
15 Khi các con thấy vật ghê tởm đặt tại Nơi Thánh mà tiên tri Đa-ni-ên đã nói trước (người đọc phải lưu ý!)
16 Ai đang ở xứ Giu-đê phải trốn lên miền đồi núi.
17 Ai đứng ngoài hiên đừng quay vào nhà góp nhặt của cải.
18 Ai ở ngoài đồng, đừng trở về nhà lấy áo.
19 Trong những ngày đó, không ai khổ cho bằng phụ nữ có thai hay có con mọn.
20 Các con hãy cầu nguyện để cuộc lánh nạn đừng xảy vào ngày thứ bảy hay giữa mùa Đông.
21 Vì khi ấy sẽ có tai họa khủng khiếp chưa từng thấy từ khi sáng thế đến bây giờ, và trong tương lai cũng chẳng bao giờ có nữa.

† **23:39** Thi 118:26

22 Nếu những ngày tai họa không được rút ngắn, cả nhân loại sẽ bị
diệt vong. Nhưng vì con dân Chúa, số ngày khủng khiếp sẽ giảm bớt.
23 Khi ấy, nếu ai bảo các con: 'Kìa, Đấng Mết-si-a ở đây,' hay 'Ngài
ở kia' thì đừng tin.
24 Vì những đấng Mết-si-a giả hay tiên tri giả sẽ xuất hiện và làm
phép lạ để lừa gạt nhiều người, có thể đánh lừa cả con dân Chúa.
25 Ta nói trước để các con đề phòng.
26 Nếu có người bảo: 'Kìa, Đấng Mết-si-a ở ngoài hoang mạc,' thì
đừng bận tâm và đi tìm. Hoặc họ nói: 'Chúa đang ẩn nơi kia,' cũng
đừng tin.
27 Vì như chớp nhoáng chiếu rực khắp vòm trời trong nháy mắt,
Đông phương hay Tây phương sẽ đồng thời thấy Con Người đến.
28 Xác chết nằm đâu, chim kên kên tụ họp tại đó.
29 Ngay sau ngày đại nạn,
mặt trời sẽ tối tăm,
mặt trăng cũng không chiếu sáng,
các vì sao trên trời sẽ rơi rụng,
và các quyền lực dưới bầu trời sẽ rung chuyển.*
30 Khi ấy, dấu hiệu Con Người trở lại địa cầu sẽ xuất hiện trên trời,
khắp thế giới sẽ than khóc. Mọi dân tộc sẽ trông thấy Con Người giáng
xuống trong mây trời với vinh quang và uy quyền tuyệt đối.
31 Ngài sẽ sai các thiên sứ thổi kèn vang dội để tập họp con dân Ngài
chọn khắp bốn phương, từ những nơi chân trời góc biển.
32 Hãy học bài học cây vả. Khi cây đâm chồi nẩy lộc, các con biết
sắp đến mùa hạ.
33 Cũng thế, khi thấy các biến cố ấy, các con biết ngày Chúa trở lại
rất gần, như ngay bên cửa.
34 Ta quả quyết, thời đại này chưa chấm dứt, các biến cố ấy đã xảy
ra rồi.
35 Trời đất sẽ tiêu tan nhưng lời Ta vẫn còn mãi mãi.
36 Không một ai biết được ngày giờ tận thế. Các thiên sứ trên trời
và Ta cũng thế. Chỉ Cha biết mà thôi.
37 Khi Con Người đến sẽ giống như thời Nô-ê.
38 Người ta vẫn an nhiên hưởng thụ—cưới gả, tiệc tùng—cho đến
khi Nô-ê vào tàu.
39 Chẳng ai tin nước lụt sẽ tràn ngập, cuốn sạch mọi người. Ngày
Con Người trở lại cũng thế.
40 Khi ấy, hai người đang làm ruộng, một người được rước đi, người
kia bị bỏ lại.
41 Hai người đang xay lúa, một người được rước đi, người kia bị bỏ
lại.
42 Các con phải cảnh giác! Vì không biết lúc nào Chúa mình sẽ đến.
43 Nên nhớ, nếu chủ nhà biết trước giờ nào bọn gian phi đến, tất
phải canh gác để phòng để khỏi bị mất trộm.
44 Các con phải luôn luôn sẵn sàng vì Con Người sẽ đến vào giờ các
con không ngờ."

---

* **24:29** Xem Ysai 13:10; 34:4; Giôên 2:10

45 “Ai là quản gia trung thành, khôn ngoan, được chủ ủy thác coi
sóc người nhà và phân phát thực phẩm cho họ đúng giờ?
46 Người ấy sẽ được khen ngợi khi chủ trở về thấy đã làm trọn bổn
phận.
47 Ta quả quyết, chủ sẽ cho người ấy cai quản tất cả tài sản mình.
48 Còn quản gia bất trung sẽ tự nhủ: ‘Chủ ta còn lâu mới về,’
49 rồi hành hạ người đầy tớ, ăn uống say sưa.
50 Chủ sẽ trở về trong giờ nó không ngờ.
51 Nó sẽ bị hình phạt nặng nề, và chịu chung số phận với bọn giả
nhân giả nghĩa, mãi mãi than khóc và nghiến răng.”

25

Ẩn Dụ về Mười Cô Phụ Dâu

1 “Lúc ấy, Nước Trời sẽ giống trường hợp mười cô trinh nữ cầm đèn
đi rước chàng rể.
2 Năm cô dại, và năm cô khôn.
3 Năm cô dại cầm đèn mà quên đem thêm dầu,
4 trong khi các cô khôn đem dầu theo để châm vào đèn.
5 Vì chàng rể đến trễ, các cô đều ngủ gục.
6 Đến khuya, có tiếng gọi: ‘Chàng rễ sắp đến! Mau ra nghênh tiếp!’
7 Tất cả trinh nữ bừng tỉnh, mở mắt chuẩn bị đèn dầu.
8 Các cô dại thấy đèn mình cạn dầu sắp tắt, liền nài nỉ các bạn chia
cho tí dầu.
9 Các cô khôn từ khước: ‘Chúng tôi không có đủ dầu để chia sớt.
Các chị nên ra quán mua.’
10 Khi các cô ra quán, chàng rể đến. Năm cô sẵn sàng chờ đợi đều
được vào dự tiệc cưới, rồi cửa đóng lại.
11 Còn năm cô dại khi quay lại, đứng ngoài gõ cửa, nài nỉ: ‘Xin mở
cửa cho chúng tôi!’
12 Nhưng chàng rể đáp: ‘Các cô phải đi nơi khác! Muộn quá rồi!’
13 Vậy, phải cảnh giác chờ đợi! Vì các con không biết ngày giờ Ta
trở lại.”

Ẩn Dụ về Ba Đầy Tớ

14 “Nước Trời cũng giống trường hợp người chủ sắp lên đường viễn
du, gọi các đầy tớ vào, ủy thác cho họ tài sản mình.
15 Chủ giao cho người thứ nhất năm túi bạc,* người thứ hai, hai túi
bạc, và người thứ ba một túi bạc.
16 Sau khi chủ lên đường, người lãnh năm túi bạc lập tức kinh doanh,
lời được năm túi bạc.
17 Người nhận hai túi bạc cũng đầu tư, thu lời hai túi bạc.
18 Còn người nhận một túi bạc đào đất chôn giấu số bạc của chủ.
19 Sau một thời gian khá lâu, chủ trở về, tính sổ với các đầy tớ.
20 Người nhận năm túi bạc đem thêm năm túi bạc đến trình: ‘Thưa
chủ, năm túi bạc chủ giao, tôi làm lời thêm được năm túi nữa.’

* **25:15** Nt ta-lâng. Một ta-lâng khoảng 34 kg.

21 Chủ khen: ‘Tốt lắm, đầy tớ ngay thật và trung tín. Con đã trung
tín trong việc nhỏ, nên sẽ được ủy thác nhiều việc lớn. Hãy cùng
chung vui với Ta!’
22 Người lãnh hai túi bạc cũng bước đến: ‘Thưa chủ, hai túi bạc chủ
giao, tôi làm lợi thêm được hai túi nữa.’
23 Chủ khen: ‘Tốt lắm, đầy tớ ngay thật và trung tín. Con đã trung
tín trong việc nhỏ, nên sẽ được ủy thác nhiều việc lớn. Hãy cùng
chung vui với ta!’
24 Người nhận một túi bạc đến phân trần: ‘Thưa chủ, tôi biết chủ
khắt khe, hay gặt hái trong chỗ không gieo, thu hoạch ở nơi không
trồng.
25 Vì lo sợ, nên tôi tìm chỗ chôn giấu tiền của chủ, và đây, tôi xin gửi
lại số tiền cho chủ.’
26 Chủ quở trách: ‘Anh thật gian ngoa lười biếng! Đã biết ta thu
hoạch lợi tức,
27 sao anh không gửi số vàng ấy vào ngân hàng để khi ta về sẽ lấy
cả vốn lẫn lời?’
28 Rồi chủ ra lệnh: ‘Đem số tiền này cho người có mười túi bạc.
29 Vì ai có, sẽ được thêm đến mức dư dật; còn ai không có, dù còn
gì cũng bị lấy đi.
30 Còn tên đầy tớ vô dụng kia, đem quăng nó vào chỗ tối tăm, đầy
tiếng than khóc và nghiến răng.’ ”

Sự Phán Xét Sau Cùng

31 “Khi Con Người trở lại địa cầu trong vinh quang với tất cả các
thiên sứ thánh, Ta sẽ ngồi trên ngôi vinh quang.
32 Tất cả dân tộc sẽ tập họp trước mặt Ta. Ta sẽ phân chia họ làm
hai, như người chăn chia chiên với dê,
33 sắp người công chính đứng bên phải và người gian ác bên trái.
34 Vua sẽ nói với nhóm người bên phải: ‘Những người được Cha Ta
ban phước! Hãy vào hưởng cơ nghiệp Ta đã chuẩn bị cho các con từ
khi sáng tạo trời đất.
35 Vì lúc Ta đói, các con cho Ta ăn. Ta khát, các con cho Ta uống.
Ta là khách lạ, các con tiếp rước Ta về nhà.
36 Ta trần truồng, các con mặc áo cho Ta. Ta đau yếu, các con chăm
sóc Ta. Ta bị tù, các con thăm viếng Ta.’
37 Lúc ấy, những người công chính sẽ ngạc nhiên: ‘Thưa Chúa, có
khi nào chúng con thấy Chúa đói mà mời ăn? Hay thấy Chúa khát mà
mời uống?
38 Hoặc gặp Chúa là khách lạ mà tiếp đãi? Thấy Chúa trần truồng
mà mặc quần áo?
39 Hay biết Chúa đau ốm và bị tù mà thăm viếng đâu?’
40 Và Vua giải thích: ‘Ta quả quyết với các con, khi các con tiếp đãi
anh em và chị em Ta tức là tiếp đãi Ta!’
41 Rồi Vua quay sang nhóm người bên trái và nói: ‘Những người
gian ác đáng nguyền rủa kia! Đi ngay vào lò lửa đời đời không hề tắt
dành cho quỷ vương và các quỷ sứ.
42 Vì Ta đói các ngươi không cho Ta ăn. Ta khát các ngươi không
cho Ta uống.

43 Ta là khách lạ, các ngươi không tiếp đón Ta. Ta trần truồng, các
ngươi không mặc áo cho Ta. Ta đau ốm và bị tù, các ngươi không
thăm viếng Ta!’
44 Họ sẽ thắc mắc: ‘Thưa Chúa, chúng con có bao giờ thấy Chúa đói,
khát, khách lạ, trần truồng, đau ốm, hay bị giam cầm đâu mà săn sóc
giúp đỡ?’
45 Ngài sẽ đáp: ‘Ta quả quyết với các ngươi, khi các ngươi từ chối
không cứu giúp một anh em và chị em hèn mọn nhất của Ta, tức là
các ngươi khước từ Ta.’
46 Rồi người ác bị đưa vào nơi hình phạt đời đời, còn người công
chính được hưởng sự sống vĩnh cửu.”

26

Âm Mưu Giết Chúa Giê-xu

1 Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ:
2 “Các con biết còn hai ngày nữa đến lễ Vượt Qua, Con Người sẽ bị
phản bội và đóng đinh trên cây thập tự.”
3 Chính lúc ấy, các thầy trưởng tế và các trưởng lão họp tại dinh
thầy thượng tế Cai-phe,
4 tìm âm mưu để bắt giết Chúa Giê-xu.
5 Họ quyết định chờ qua ngày lễ, để dân chúng khỏi náo động.

Chúa Giê-xu Được Xức Dầu tại Bê-tha-ni

6 Chúa Giê-xu vào nhà Si-môn, một người phong hủi tại làng Bê-tha-
ni.
7 Chúa đang ngồi ăn, một thiếu phụ bước vào, mang theo bình ngọc
thạch đựng dầu thơm rất đắt tiền. Chị đổ trên đầu Chúa.
8 Các môn đệ tức giận trách: “Phí của quá!
9 Sao không đem bán bình dầu thơm lấy số tiền lớn cứu trợ người
nghèo?”
10 Biết dụng ý của họ, Chúa Giê-xu can thiệp: “Sao các con quở trách
chị ấy? Chị đã làm một việc tốt đẹp cho Ta.
11 Các con còn nhiều cơ hội giúp đỡ người nghèo, nhưng không có
Ta luôn luôn.
12 Chị đã xức dầu tẩm liệm thân Ta trước ngày mai táng.
13 Ta cho các con biết, việc làm của chị hôm nay sẽ được nhắc nhở
ca tụng khắp thế giới, tại những nơi Phúc Âm được truyền bá.”

Giu-đa Đồng Ý Phản Chúa Giê-xu

14 Lúc ấy, một trong mười hai sứ đồ tên Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đến tiếp
xúc với các thầy trưởng tế.
15 Giu-đa hỏi: “Nếu tôi bắt Thầy tôi nộp cho các ông, các ông thưởng
bao nhiêu?” Họ đồng ý trả ba mươi lạng bạc, và cân ngay số bạc cho
Giu-đa.
16 Từ đó, Giu-đa tìm cơ hội nộp Chúa Giê-xu.

Bữa Tiệc Cuối Cùng

17 Ngày đầu lễ Vượt Qua—trong ngày lễ này, người Do Thái chỉ ăn
bánh không men—các môn đệ đến hỏi Chúa Giê-xu: “Thầy muốn ăn
lễ Vượt Qua tại đâu? Xin Thầy chỉ bảo để chúng con sửa soạn.”

18 Chúa đáp: “Các con vào thành tìm một người, rồi nói: ‘Thầy bảo:
Giờ Ta gần đến, Ta và các môn đệ sẽ dự lễ Vượt Qua tại nhà anh.’ ”
19 Các môn đệ làm đúng theo lời Chúa Giê-xu và chuẩn bị lễ Vượt
Qua.
20 Đến tối, Chúa Giê-xu ngồi ăn với mười hai sứ đồ.
21 Giữa bữa ăn, Chúa phán: “Ta quả quyết, một người trong các con
sẽ phản Ta!”
22 Các môn đệ vô cùng buồn bực, lần lượt hỏi Chúa: “Thưa Chúa,
có phải con không?”
23 Chúa đáp: “Người nào nhúng bánh vào đĩa với Ta là người phản
Ta.
24 Con Người phải chết như lời Thánh Kinh nói trước. Nhưng khốn
cho kẻ phản Con Người. Thà nó chẳng sinh ra còn hơn!”
25 Giu-đa cũng giả vờ hỏi: “Thưa Thầy, có phải con không?”
Chúa Giê-xu đáp: “Chính con đã nói điều đó.”
26 Khi đang ăn, Chúa Giê-xu lấy bánh, cảm tạ rồi bẻ ra trao cho các
môn đệ. Ngài dạy: “Đây là thân thể Ta, các con hãy lấy ăn.”
27 Chúa cũng rót nước nho, cảm tạ Đức Chúa Trời rồi đưa cho các
môn đệ:
28 “Các con hãy uống vì đây là máu Ta, máu đổ ra cho nhiều người
được tha tội, ấn chứng Giao Ước mới giữa Đức Chúa Trời và nhân loại.
29 Ta cho các con biết: Ta sẽ không uống nước nho này nữa cho đến
ngày uống nước nho mới với các con trong Nước Cha Ta.”
30 Hát thánh ca xong, Chúa và các môn đệ lên núi Ô-liu.

Chúa Giê-xu Báo Trước Phi-e-rơ Chối Ngài

31 Chúa Giê-xu phán với họ: “Đêm nay, các con đều lìa bỏ Ta. Vì
Thánh Kinh đã viết:
‘Ta sẽ đánh người chăn,
và bầy chiên tan tác.’*
32 Nhưng sau khi sống lại, Ta sẽ qua xứ Ga-li-lê gặp các con.”
33 Phi-e-rơ thưa: “Dù mọi người lìa bỏ Thầy, con cũng sẽ chẳng bao
giờ xa Thầy.”
34 Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với con, Phi-e-rơ—đêm nay trước
khi gà gáy, con sẽ chối Ta ba lần.”
35 Phi-e-rơ thưa: “Dù phải chết với Thầy, con cũng sẽ không bao giờ
chối Thầy!” Các môn đệ khác cũng đều quả quyết như thế.

Chúa Giê-xu Cầu Nguyện trong Vườn Ghết-sê-ma-nê

36 Chúa Giê-xu đi với các môn đệ vào vườn Ghết-sê-ma-nê, Ngài
phán: “Các con ngồi đây, đợi Ta đi cầu nguyện đàng kia!”
37 Chúa chỉ đem Phi-e-rơ cùng hai con trai của Xê-bê-đê, Gia-cơ và
Giăng, theo Ngài. Từ lúc đó, Ngài cảm thấy đau buồn sầu não vô cùng.
38 Ngài phán với họ: “Linh hồn Ta buồn rầu tột độ! Các con ở đây
thức canh với Ta.”
39 Chúa đi một quãng, rồi quỳ gối sấp mặt xuống đất cầu nguyện:
“Cha ơi! Nếu có thể được, xin cho Con khỏi uống chén này. Nhưng
xin theo ý Cha, chứ không theo ý Con.”

---

* **26:31** Xa 13:7

40 Khi quay lại, Chúa thấy ba môn đệ đang ngủ, Chúa phán với Phi-
e-rơ: “Con không thức với Ta được một giờ sao?
41 Phải tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi sa vào vòng cám dỗ. Vì tâm
linh thật muốn, nhưng thể xác yếu đuối!”
42 Chúa Giê-xu đi cầu nguyện lần thứ nhì: “Cha ơi! Nếu chén này
không thể dẹp bỏ được cho đến khi Con uống xong, xin ý Cha được
thực hiện.”
43 Lần này, Chúa quay lại thấy các môn đệ vẫn ngủ, mắt nhắm
nghiền.
44 Vậy, Ngài đi cầu nguyện lần thứ ba, cũng xin như lần trước.
45 Chúa trở lại, bảo các môn đệ: “Giờ này các con còn ngủ và nghỉ
ngơi sao? Đã đến lúc Con Người bị phản nộp vào tay bọn gian ác.
46 Đứng dậy, đi với Ta! Này, kẻ phản Ta đã tới!”

Chúa Giê-xu Bị Phản và Bị Bắt

47 Chúa Giê-xu còn đang nói, Giu-đa, một trong mười hai sứ đồ xông
đến. Theo sau, có một đoàn người cầm gươm dao, gậy gộc, là tay sai
của các thầy trưởng tế và các trưởng lão.
48 Tên phản Chúa, Giu-đa, ra ám hiệu: “Tôi hôn người nào, các anh
cứ bắt giữ ngay!”
49 Giu-đa trân tráo xông thẳng đến chào Chúa Giê-xu: “Lạy Thầy!”
rồi hôn Chúa.
50 Chúa Giê-xu đáp: “Bạn ơi, cứ làm cho xong việc của bạn đi!”
Bọn kia liền xông vào bắt giữ Chúa Giê-xu.
51 Một môn đệ của Chúa rút gươm chém đầy tớ của thầy thượng tế,
đứt mất một vành tai.
52 Tuy nhiên, Chúa Giê-xu bảo: “Hãy tra ngay gươm vào vỏ! Vì ai
cầm gươm sẽ bị giết bằng gươm.
53 Con chẳng biết Ta có quyền xin Cha mười hai quân đoàn thiên sứ
đến bảo vệ Ta sao?
54 Nhưng nếu thế thì lời Thánh Kinh đã viết về các việc này làm sao
ứng nghiệm được?”
55 Chúa Giê-xu hỏi đoàn người bắt Ngài: “Ta đâu phải trộm cướp
mà các ông đem gươm dao, gậy gộc đến bắt? Hằng ngày Ta vẫn ngồi
giảng dạy trong Đền Thờ, sao các ông không bắt Ta?
56 Nhưng mọi việc xảy ra đây đều làm ứng nghiệm lời các nhà tiên
tri trong Thánh Kinh.” Khi ấy, tất cả các môn đệ đều bỏ Ngài và chạy.

Chúa Giê-xu Trước Hội Đồng Quốc Gia

57 Bắt được Chúa rồi, họ giải Ngài đến dinh thầy thượng tế Cai-phe.
Các thầy dạy luật và các trưởng lão đã họp mặt đông đủ trong dinh.
58 Trong khi đó, Phi-e-rơ theo sau Chúa xa xa, cho đến khi vào sân
dinh thầy thượng tế. Ông len lỏi ngồi chung với bọn tuần cảnh để
theo dõi mọi diễn biến.
59 Các thầy trưởng tế và cả Hội Đồng Quốc Gia tìm bằng chứng dối
để khép Chúa Giê-xu vào tội tử hình.
60 Dù nhiều người đứng lên vu cáo đủ điều, nhưng họ vẫn chưa tìm
thấy bằng chứng nào có đủ giá trị. Cuối cùng, hai người tiến lên tố
cáo:

61 “Người này đã nói: ‘Ta sẽ phá nát Đền Thờ của Đức Chúa Trời rồi
xây cất lại trong ba ngày.’ ”
62 Thầy thượng tế vùng đứng dậy, hỏi Chúa Giê-xu: “Sao, ông trả lời
thế nào về lời tố cáo đó?”
63 Nhưng Chúa Giê-xu vẫn im lặng không đáp. Thầy thượng tế tiếp:
“Tôi buộc ông thề trước Đức Chúa Trời Hằng Sống—hãy nói cho chúng
tôi biết, ông có phải là Đấng Mết-si-a, Con Đức Chúa Trời không?”
64 Chúa Giê-xu đáp: “Các ông đã nói vậy! Trong tương lai, các ông
sẽ thấy Con Người ngồi bên phải Đức Chúa Trời và cỡi mây trời trở lại
trần gian.”†
65 Thầy thượng tế xé toạc chiếc áo lễ đang mặc, thét lên: “Phạm
thượng! Chúng ta cần gì nhân chứng nữa! Quý ngài vừa nghe tận tai
lời phạm thượng đó.
66 Vậy quý ngài quyết định thế nào?”
Họ đáp: “Nó đáng bị tử hình!”
67 Họ đua nhau khạc nhổ vào mặt Chúa Giê-xu, đánh đấm, tát tai
Ngài,
68 rồi nói: “Này, Đấng Mết-si-a! Đoán xem ai vừa đánh anh đó?”

Phi-e-rơ Chối Chúa
69 Trong khi đó, Phi-e-rơ vẫn ngồi ngoài sân. Một đầy tớ gái đến
nhìn mặt ông và nói: “Anh cũng là một trong các môn đệ của Giê-xu,
người Ga-li-lê.”
70 Nhưng Phi-e-rơ chối trước mặt mọi người: “Chị nói gì, tôi không
hiểu!”
71 Thấy ông đi ra cổng, một chị đầy tớ khác báo cho bọn gác cổng:
“Anh này là môn đệ của Giê-xu người Na-xa-rét.”
72 Phi-e-rơ lại chối: “Tôi thề chẳng hề quen biết người đó!”
73 Một lát sau, bọn người đứng chung quanh lại tố Phi-e-rơ: “Đúng
rồi! Anh cũng là một trong bọn họ; anh nói đặc giọng Ga-li-lê, còn
chối cãi gì nữa!”
74 Phi-e-rơ liền thề: “Sự rủa sả ở trên tôi nếu tôi dối trá—tôi không
hề quen biết người đó!” Lập tức có tiếng gà gáy.
75 Phi-e-rơ sực nhớ lời Chúa Giê-xu: “Trước khi gà gáy, con sẽ chối
Ta ba lần.” Rồi ông bước ra ngoài, khóc lóc đắng cay.

27

Giu-đa Tự Sát
1 Trời vừa sáng, các thầy trưởng tế và các trưởng lão bàn định kế
hoạch giết Chúa Giê-xu.
2 Họ xiềng Ngài thật chặt rồi giải qua Phi-lát, tổng trấn La Mã.
3 Khi Giu-đa, người phản Chúa, thấy Chúa bị kết án nặng nề, thì hối
hận. Ông liền đem ba mươi miếng bạc trả lại các thầy trưởng tế và
các trưởng lão.
4 Giu-đa than thở: “Tôi có tội, vì phản bội người vô tội!”
Họ lạnh lùng đáp: “Mặc anh chứ! Việc ấy liên hệ gì đến chúng tôi?”
5 Giu-đa ném bạc vào trong Đền Thờ rồi ra ngoài thắt cổ chết.

† **26:64** Xem Đa 7:13

6 Các thầy trưởng tế lượm bạc lên, bảo nhau: “Bạc này dính dấp
máu người, không được để trong kho báu của Đền Thờ.”
7 Họ quyết định dùng số bạc mua đám đất của thợ gốm để làm nghĩa
trang chôn người nước ngoài.
8 Vì thế, người ta gọi đám đất đó là Cánh Đồng Máu.
9 Việc xảy ra đúng theo lời Tiên tri Giê-rê-mi:

“Họ lấy ba mươi miếng bạc,
là giá người Ít-ra-ên định cho một người,
10 và dùng số bạc mua cánh đồng của thợ gốm,
như lời Chúa Hằng Hữu truyền bảo tôi.”

Chúa Giê-xu Trước Tòa Phi-lát

11 Chúa Giê-xu đứng trước Phi-lát, tổng trấn La Mã. Tổng trấn hỏi:
“Anh có phải là Vua người Do Thái không?”
Chúa Giê-xu đáp: “Ông đã nói điều đó.”
12 Nhưng khi các thầy trưởng tế và các trưởng lão tranh nhau vu
cáo, Chúa Giê-xu vẫn im lặng.
13 Phi-lát nhắc: “Anh không nghe họ tố cáo anh đủ điều đó sao?”
14 Nhưng Chúa Giê-xu vẫn im lặng, khiến tổng trấn vô cùng ngạc
nhiên.
15 Hằng năm, đến Lễ Vượt Qua, tổng trấn có lệ tha một tử tù theo
lời thỉnh cầu của dân chúng.
16 Năm ấy, có một phạm nhân nổi tiếng tên Ba-ra-ba.
17 Khi thấy dân chúng tụ tập đông đảo trước dinh, Phi-lát hỏi: “Các
anh muốn ta tha ai? Ba-ra-ba hay Giê-xu còn gọi là Đấng Mết-si-a?”
18 (Vì Phi-lát biết rõ họ bắt nộp Chúa Giê-xu chỉ vì lòng ganh ghét).
19 Giữa lúc Phi-lát đang ngồi xử án, vợ ông sai người đến dặn: “Đừng
động đến người vô tội đó, vì đêm qua tôi có một cơn ác mộng kinh
khiếp về người.”
20 Nhưng các thầy trưởng tế và các trưởng lão sách động quần
chúng xin Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba và xử tử Chúa Giê-xu.
21 Tổng trấn hỏi lại: “Trong hai người, các anh muốn ta tha ai?”
Dân chúng đáp: “Ba-ra-ba!”
22 Phi-lát hỏi tiếp: “Vậy ta phải làm gì với Giê-xu còn gọi là Đấng
Mết-si-a?”
Họ la lớn: “Đóng đinh hắn!”
23 Phi-lát hỏi: “Tại sao? Người phạm tội gì?”
Nhưng họ gầm thét: “Đóng đinh hắn trên cây thập tự!”
24 Phi-lát thấy mình không kiểm soát nổi dân chúng, cuộc náo loạn
sắp bùng nổ, nên ông lấy nước rửa tay trước mặt mọi người và tuyên
bố: “Ta vô tội về máu của Người này. Trách nhiệm về phần các anh!”
25 Cả đoàn dân đều thét lên: “Cứ đòi nợ máu ấy nơi chúng tôi và
con cháu chúng tôi!”
26 Vậy, Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba cho họ, đồng thời sai đánh Chúa
Giê-xu rồi giao cho lính đem đóng đinh trên cây thập tự.

Những Người Lính Chế Nhạo Chúa Giê-xu

27 Quân lính La Mã giải Chúa Giê-xu vào dinh tổng trấn, rồi tập họp
cả đại đội vây quanh Ngài.
28 Họ lột áo rồi khoác cho Ngài tấm áo choàng màu tía.
29 Họ bện chiếc mão bằng gai đội lên đầu Chúa và đặt vào tay phải
Ngài một cây gậy bằng sậy. Rồi họ quỳ xuống trước mặt Ngài, chế
giễu: "Lạy Vua người Do Thái!"
30 Họ lại khạc nhổ vào mặt Chúa, lấy gậy đập lên đầu Ngài.
31 Chế giễu xong, họ cởi áo choàng ra, mặc áo lại cho Chúa rồi dẫn
Ngài đi đóng đinh trên cây thập tự.

Sự Đóng Đinh

32 Vừa lên đường, quân lính thấy Si-môn, người xứ Ly-bi, liền bắt
anh vác cây thập tự cho Chúa.
33 Đoàn người tiến lên đồi Gô-gô-tha (nghĩa là đồi Sọ).
34 Họ cho Chúa uống rượu thuốc để xoa dịu cơn đau, nhưng Ngài
nếm qua rồi không chịu uống.
35 Quân lính đóng đinh Chúa trên cây thập tự. Họ gieo súc sắc chia
nhau bộ áo của Ngài,
36 rồi ngồi canh gác chung quanh cây thập tự.
37 Họ treo trên đầu Ngài tấm bảng ghi tội trạng: "Đây là Giê-xu, Vua
người Do Thái."
38 Bọn lính cũng đóng đinh hai tướng cướp trên cây thập tự, một
tên bên phải, một tên bên trái Chúa.
39 Khách qua đường lắc đầu, sỉ nhục Chúa:
40 "Anh đòi phá nát Đền Thờ rồi xây lại trong ba ngày, sao không
tự giải cứu đi! Nếu anh là Con Đức Chúa Trời, sao không xuống khỏi
cây thập tự đi!"
41 Các thầy trưởng tế, thầy dạy luật, và các trưởng lão cũng mỉa
mai:
42 "Nó cứu người khác giỏi lắm mà cứu mình không nổi! Vua người
Do Thái hả? Phải xuống khỏi cây thập tự chúng ta mới tin!
43 Nó tin cậy Đức Chúa Trời, lại tự xưng là Con Đức Chúa Trời. Nếu
Ngài nhìn nhận nó, hẳn Ngài phải cứu nó!"
44 Hai tướng cướp bị đóng đinh bên cạnh Chúa cũng hùa theo sỉ
nhục Ngài.

Cái Chết của Chúa Giê-xu

45 Từ trưa đến 3 giờ chiều, khắp nơi đều tối đen như mực.
46 Lúc ba giờ, Chúa Giê-xu kêu lớn: "Ê-li, Ê-li, lam-ma-sa-bách-ta-
ni?" nghĩa là: "Đức Chúa Trời ơi! Đức Chúa Trời ơi! Sao Ngài lìa bỏ
Con?"
47 Nghe tiếng kêu, mấy người đứng gần bảo: "Này, hắn gọi Ê-li!"
48 Một người chạy đi lấy bông đá, tẩm rượu chua, buộc vào đầu cây
gậy đưa lên cho Chúa nhấm.
49 Những người khác lại bảo: "Ta chờ xem Ê-li có đến cứu nó
không!"
50 Chúa Giê-xu kêu lên một tiếng lớn nữa, rồi tắt hơi.
51 Lập tức, bức màn trong Đền Thờ bị xé đôi từ trên xuống dưới.
Đất rúng động dữ dội, đá lớn vỡ ra.

52 Các cửa mộ mở tung và nhiều người thánh đã chết được sống lại.
53 Họ ra khỏi mộ, đợi đến khi Chúa sống lại mới vào thành thánh
Giê-ru-sa-lem xuất hiện cho nhiều người xem thấy.
54 Viên đại đội trưởng cũng như quân lính La Mã đang canh giữ
Chúa thấy cơn động đất và các diễn biến ấy, đều khiếp sợ và nhìn
nhận: “Người này thật đúng là Con Đức Chúa Trời!”
55 Nhóm phụ nữ theo phục vụ Chúa từ xứ Ga-li-lê, đều đứng từ xa
mà nhìn.
56 Trong số ấy có Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri (mẹ của Gia-cơ và Giô-sép),
và bà Xê-bê-đê, mẹ Gia-cơ và Giăng.

An Táng Chúa Giê-xu
57 Đến tối, Giô-sép—một người giàu có ở vùng A-ri-ma-thê—cũng là
môn đệ của Chúa Giê-xu—
58 đến xin Phi-lát cho lãnh xác Chúa Giê-xu. Phi-lát ra lệnh giao xác
Chúa cho ông.
59 Giô-sép hạ thi hài Chúa xuống, khâm liệm bằng một cây vải gai
sạch,
60 rồi đem an táng trong huyệt đá của riêng ông mà ông mới đục
trong sườn núi. Giô-sép lăn một tảng đá lớn chặn trước cửa mộ, rồi
ra về.
61 Còn Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri, mẹ Gia-cơ vẫn ngồi trước mộ.

Lính Canh Gác Mộ
62 Hôm sau, kế ngày chuẩn bị lễ Vượt Qua, các thầy trưởng tế và
thầy Pha-ri-si đến gặp Phi-lát.
63 Họ thỉnh cầu: “Chúng tôi nhớ khi còn sống tên lừa bịp này đã
nói: ‘Sau ba ngày tôi sẽ sống lại.’
64 Để đề phòng mưu gian, xin tổng trấn ra lệnh canh gác mộ nó thật
nghiêm ngặt suốt ba ngày, như thế môn đệ nó không thể đánh cắp xác
nó rồi phao tin rằng nó sống lại! Nếu mưu gian ấy được thành, việc
dối gạt này sẽ tai hại hơn lần trước.”
65 Phi-lát đáp: “Các anh có lính canh, cứ việc canh gác cho cẩn mật!”
66 Họ liền niêm phong tảng đá và đặt lính canh gác ngôi mộ.

28

Sự Phục Sinh
1 Sáng Chúa Nhật, trời mới rạng đông, Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri,
mẹ Gia-cơ đi thăm mộ Chúa.
2 Thình lình, có trận động đất dữ dội! Một thiên sứ của Chúa từ trời
giáng xuống, lăn tảng đá khỏi cửa mộ và ngồi lên trên.
3 Mặt thiên sứ sáng như chớp nhoáng, áo trắng như tuyết.
4 Bọn lính canh run rẩy khiếp sợ, trở nên bất động như xác chết.
5 Thiên sứ bảo: “Đừng sợ, tôi biết các bà tìm Chúa Giê-xu, Đấng đã
chịu đóng đinh trên cây thập tự.
6 Nhưng Chúa không ở đây đâu, Ngài sống lại rồi đúng như lời Ngài
nói. Hãy đến xem chỗ Chúa đã nằm
7 và lập tức đi loan tin cho các môn đệ biết Chúa đã sống lại! Hiện
nay Chúa đi trước lên xứ Ga-li-lê để gặp các môn đệ Ngài tại đó. Xin
các bà ghi nhớ!”

8 Họ vừa sợ vừa mừng, vội vàng ra khỏi mộ, chạy đi báo tin cho các
môn đệ.
9 Nhưng bất ngờ họ gặp Chúa Giê-xu. Thấy Ngài chào mừng, họ liền
đến gần, ôm chân Chúa và thờ lạy Ngài.
10 Chúa Giê-xu phán bảo họ: "Đừng sợ! Các con cứ đi báo tin mừng
cho các anh chị em Ta để họ lên xứ Ga-li-lê họp mặt với Ta."

Trình Báo của Lính Tuần Cảnh
11 Trong khi các bà đi về, bọn lính canh cũng chạy về thành báo mọi
việc cho các thầy trưởng tế.
12 Họ họp kín với các trưởng lão rồi cho bọn lính thật nhiều tiền
13 và dặn: "Các anh cứ phao tin rằng giữa đêm, các anh đang ngủ,
bọn môn đệ đã lẻn vào lấy trộm xác Giê-xu.
14 Nếu vụ này tới tai tổng trấn, chúng ta sẽ tìm cách giải thích để
các anh khỏi bị liên lụy."
15 Bọn lính nhận tiền và làm theo chỉ thị. Đến ngày nay, giữa vòng
người Do Thái, người ta vẫn còn nghe lời đồn đại đó.

Đại Mệnh Lệnh
16 Mười một sứ đồ đến xứ Ga-li-lê, lên ngọn núi Chúa Giê-xu đã hẹn.
17 Vừa thấy Chúa, họ đều quỳ xuống thờ lạy Ngài, nhưng một vài
người còn nghi ngờ.
18 Chúa Giê-xu đến gần các môn đệ, ân cần dặn bảo: "Tất cả uy
quyền trên trời dưới đất đều giao về tay Ta.
19 Vậy, các con hãy đi dìu dắt tất cả các dân tộc làm môn đệ Ta, làm
báp-tem cho họ nhân danh Cha, Con, và Chúa Thánh Linh,
20 và dạy họ vâng giữ mọi mệnh lệnh Ta! Chắc chắn Ta ở với các
con luôn luôn, từ nay cho đến ngày tận thế."

Phúc Âm theo Mác

Giăng Báp-tít Dọn Đường

1 Phúc Âm của Chúa* Giê-xu, Đấng Mết-si-a,† Con Đức Chúa Trời,
bắt đầu được công bố
2 như nhà Tiên tri Y-sai đã viết:
"Này, Ta sẽ sai sứ giả Ta đi trước Con,
người sẽ dọn đường cho Con.‡
3 Người là tiếng gọi nơi hoang dã:
'Chuẩn bị cho đường Chúa Hằng Hữu đến!
Dọn sạch đường chờ đón Ngài!'§"
4 Sứ giả đó là Giăng Báp-tít. Ông sống trong đồng hoang, rao giảng
mọi người phải chịu báp-tem,* để chứng tỏ lòng ăn năn tội lỗi, và
quay về với Đức Chúa Trời để được tha tội.
5 Dân chúng từ Giê-ru-sa-lem và khắp xứ Giu-đê lũ lượt kéo đến
nghe Giăng giảng dạy. Sau khi họ xưng tội, Giăng làm báp-tem cho
họ trong dòng sông Giô-đan.
6 Giăng mặc áo lông lạc đà, thắt dây lưng da, ăn châu chấu và mật
ong rừng.
7 Giăng thường tuyên bố: "Có một Người đến sau tôi—cao quý hơn
tôi vô cùng, chính tôi cũng không đáng hầu hạ Người hay mở dây giày
cho Người.
8 Tôi chỉ làm báp-tem cho anh chị em bằng nước, nhưng Người sẽ
làm báp-tem bằng Chúa Thánh Linh!"

Chúa Giê-xu Chịu Báp-tem và Cám Dỗ

9 Một hôm, Chúa Giê-xu từ Na-xa-rét xứ Ga-li-lê đến bờ sông Giô-đan
nhờ Giăng làm báp-tem.
10 Ngay khi bước lên khỏi nước, Chúa thấy các tầng trời mở ra, và
Chúa Thánh Linh giáng trên Ngài như bồ câu.
11 Có tiếng vang dội từ trời: "Con là Con yêu dấu của Ta, làm hài
lòng Ta hoàn toàn."
12 Chúa Thánh Linh liền thúc giục Chúa Giê-xu vào hoang mạc xứ
Giu-đê.
13 Ngài ở đó một mình trong bốn mươi ngày cho Sa-tan cám dỗ.
Chung quanh Ngài chỉ toàn là dã thú. Sau đó, các thiên sứ đến phục
vụ Ngài.
14 Sau khi Giăng bị tù, Chúa Giê-xu quay về xứ Ga-li-lê truyền giảng
Phúc Âm của Đức Chúa Trời.
15 Ngài tuyên bố: "Thời kỳ đã đến, Nước của Đức Chúa Trời đã gần!
Phải ăn năn tội lỗi và tin nhận Phúc Âm!"

---

* **1:1** Trong bản Kinh Thánh này, chữ Chúa được viết nghiêng nghĩa là không có trong nguyên bản † **1:1** Nt Christós (Hy Lạp) hoặc Đấng Mết-si-a (Hê-bơ-rơ) đều có nghĩa là Đấng chịu xức dầu. Ngài là Con Một của Đức Chúa Trời xuống thế gian làm người, chết thay cho tội lỗi loài người ‡ **1:2** Mal 3:1 § **1:3** Ysai 40:3 * **1:4** Thánh lễ dìm mình trong nước

Các Môn Đệ Đầu Tiên

16 Một hôm đang đi dọc theo bờ biển Ga-li-lê, Chúa thấy hai anh em
Si-môn và Anh-rê đang thả lưới đánh cá, vì họ làm nghề chài lưới.
17 Chúa Giê-xu gọi họ: “Hãy theo Ta! Ta sẽ đào luyện các con thành
người đánh lưới người.”
18 Họ liền bỏ lưới chài, đi theo Chúa.
19 Đi thêm một quãng nữa, Chúa Giê-xu thấy hai anh em Gia-cơ và
Giăng, con trai Xê-bê-đê, đang ngồi vá lưới trên thuyền.
20 Chúa cũng gọi họ. Hai anh em liền từ giã Xê-bê-đê, cha mình,
trong thuyền và mấy người làm công, rồi đi theo Ngài.

Chúa Giê-xu Đuổi Quỷ

21 Sau đó, Chúa Giê-xu và các môn đệ đến thành phố Ca-bê-na-um.
Khi ấy nhằm ngày Sa-bát,† Chúa vào hội đường giảng dạy.
22 Người ta ngạc nhiên về lời dạy của Chúa, vì Ngài giảng dạy đầy
uy quyền, khác hẳn các thầy dạy luật.
23 Lúc ấy, một người bị quỷ ám đang ngồi trong hội đường bỗng la
lên:
24 “Giê-xu người Na-xa-rét! Ngài định làm gì chúng tôi? Có phải
Ngài đến tiêu diệt chúng tôi không? Tôi biết Ngài là Đấng Thánh của
Đức Chúa Trời!”
25 Chúa Giê-xu quở trách quỷ: “Hãy im đi! Mau ra khỏi người này.”
26 Quỷ liền hét lên, vật nhào người ấy rồi ra khỏi.
27 Mọi người đều kinh ngạc vô cùng, bàn tán xôn xao về việc vừa
xảy ra. Họ bảo nhau: “Đạo mới này là đạo gì đây? Lạ thật, cả đến ác
quỷ cũng phải tuân lệnh Ngài!”
28 Việc Chúa đuổi quỷ được đồn ra nhanh chóng khắp xứ Ga-li-lê.

Chúa Giê-xu Chữa Bệnh cho Nhiều Người

29 Rời hội đường, Chúa Giê-xu cùng Gia-cơ và Giăng đến nhà Si-môn
và Anh-rê.
30 Bà gia Si-môn đang bị sốt nặng, nằm trên giường. Các môn đệ
đến thưa với Chúa.
31 Chúa bước lại, nắm tay bà đỡ dậy, cơn sốt liền dứt. Bà đứng dậy
tiếp đãi mọi người.
32 Lúc mặt trời lặn, người ta đem tất cả người bệnh và người bị quỷ
ám đến gặp Chúa Giê-xu.
33 Dân thành Ca-bê-na-um tụ họp trước cửa, xem Chúa chữa bệnh.
34 Tối hôm đó, Chúa Giê-xu chữa lành rất nhiều người bệnh và đuổi
nhiều ác quỷ. Tuy nhiên, Chúa không cho phép các quỷ lên tiếng, vì
chúng biết Ngài là Con Đức Chúa Trời.

Chúa Giảng Dạy Phúc Âm tại Ga-li-lê

35 Sáng hôm sau, lúc trời còn tối, Chúa Giê-xu thức dậy đi một mình
vào nơi thanh vắng để cầu nguyện.
36 Si-môn và các môn đệ khác đi tìm Chúa.
37 Gặp Chúa, họ thưa: “Mọi người đều tìm kiếm Thầy!”

† **1:21** Lễ cuối tuần của người Do Thái, nhằm thứ bảy, vào ngày này người ta nghỉ ngơi, không được phép làm việc

38 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Chúng ta còn phải đi đến những thành
khác nữa để truyền giảng Phúc Âm. Chính vì lý do đó mà Ta đến trần
gian.”
39 Rồi Ngài đi khắp xứ Ga-li-lê, giảng dạy trong các hội đường, giải
cứu nhiều người khỏi ác quỷ.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Phong Hủi

40 Một người phong hủi đến quỳ trước mặt Chúa Giê-xu, cầu xin:
“Nếu Chúa vui lòng, Chúa có thể chữa cho con lành bệnh.”
41 Chúa Giê-xu động lòng thương xót, đưa tay sờ người phong hủi
và phán: “Ta sẵn lòng, lành bệnh đi!”
42 Lập tức bệnh phong hủi biến mất, người bệnh được chữa lành.
43 Chúa Giê-xu bảo anh ấy đi ngay, và nghiêm nghị căn dặn:
44 “Con đừng cho ai biết về điều này. Nhưng cứ đến ngay thầy tế
lễ xin kiểm tra lại cho con. Dâng lễ vật như luật pháp Môi-se đã ấn
định, để chứng tỏ cho mọi người biết con được sạch.”
45 Nhưng anh ấy đi đến đâu cũng khoe mình được Chúa chữa lành.
Người ta đến vây quanh Chúa, đến nỗi Ngài không thể công khai vào
thành, phải ở lại nơi vắng vẻ. Dân chúng khắp nơi kéo đến với Ngài.

2

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Bại

1 Mấy ngày sau, Chúa Giê-xu về thành Ca-bê-na-um. Mọi người hay
tin Chúa trở về,
2 đều kéo đến đông đảo, từ trong nhà ra ngoài cửa, chẳng còn chỗ
chen chân. Trong khi Chúa đang giảng dạy Đạo của Đức Chúa Trời
cho họ,
3 có bốn người khiêng đến một người bại nằm trên đệm.
4 Biết không thể chen qua đám đông, họ liền dỡ mái nhà, dòng người
bại xuống trước mặt Chúa Giê-xu.
5 Thấy đức tin của họ, Chúa Giê-xu phán bảo người bại: “Con ơi, tội
lỗi con được tha rồi!”
6 Mấy thầy dạy luật ngồi đó nghĩ thầm:
7 “Phạm thượng thật! Không lẽ ông này tưởng mình là Đức Chúa
Trời sao? Ngoài Đức Chúa Trời còn ai có quyền tha tội!”
8 Chúa Giê-xu hiểu thấu tư tưởng họ, liền hỏi: “Tại sao các ông thắc
mắc về điều đó?
9 Trong hai việc ‘Tội con đã được tha’ và ‘Hãy đứng dậy, vác đệm,
và bước đi,’ thì việc nào dễ hơn?
10 Để các ông biết Con Người* ở trần gian có quyền tha tội, Ta sẽ
chữa lành người bại này.” Rồi Chúa Giê-xu quay lại phán cùng người
bại:
11 “Con hãy đứng dậy, vác đệm của con về nhà!”
12 Người bại lập tức vùng dậy, xếp đệm vác đi, ngay trước mặt mọi
người. Ai nấy đều kinh ngạc, ca ngợi Đức Chúa Trời và bảo nhau:
“Thật là việc phi thường, chưa bao giờ thấy!”

Chúa Giê-xu Kêu Gọi Lê-vi (Ma-thi-ơ)

* **2:10** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

13 Sau đó, Chúa Giê-xu trở ra bờ biển giảng dạy; dân chúng tụ họp
quanh Ngài.
14 Đi dọc theo bờ biển, Chúa thấy Lê-vi, con An-phê đang làm việc
tại sở thu thuế, Ngài bảo: "Hãy theo Ta và trở nên môn đệ Ta!" Lê-vi
liền đứng dậy và theo Ngài.
15 Tối hôm đó, Chúa Giê-xu và các môn đệ dự tiệc tại nhà Lê-vi.
Nhiều người thu thuế, bạn Lê-vi, và những người mang tiếng xấu
trong xã hội, đi theo Chúa và ngồi ăn chung với Ngài.
16 Mấy thầy dạy luật và Pha-ri-si thấy Chúa ăn uống với những người
này, liền hỏi môn đệ Ngài: "Tại sao Thầy các anh ngồi ăn chung với
hạng người đó?"
17 Chúa Giê-xu liền đáp: "Vì người bệnh mới cần y sĩ, chứ khỏe
mạnh không cần! Ta đến trần gian không phải để thuyết giảng cho
người thánh thiện, nhưng để kêu gọi người có tội quay về Đức Chúa
Trời."

Thảo Luận về Kiêng Ăn

18 Một hôm, môn đệ của Giăng và các thầy Pha-ri-si đều kiêng ăn.
Họ đến hỏi Chúa Giê-xu: "Tại sao môn đệ của Thầy không kiêng ăn
như chúng tôi?"
19 Chúa Giê-xu đáp: "Bạn chàng rể có kiêng ăn trong ngày cưới
không? Nếu chàng rể còn đó, họ chẳng kiêng ăn đâu!
20 Nhưng khi chàng rể ra đi, họ không thiết gì đến ăn uống nữa!
21 Không ai vá miếng vải mới vào áo cũ, vì miếng vá sẽ toạc ra, và
đường rách càng rộng hơn.
22 Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ, vì rượu sẽ làm nứt
bầu, rượu chảy hết mà bầu cũng hỏng. Rượu mới phải đổ vào bầu
mới."

Thảo Luận về Ngày Sa-bát

23 Vào một ngày Sa-bát, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi ngang qua
đồng lúa mì. Thấy các môn đệ Chúa hái bông lúa,
24 mấy thầy Pha-ri-si liền phàn nàn với Chúa Giê-xu: "Kìa, tại sao
họ hái lúa vào ngày Sa-bát?"
25 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: "Các ông chưa đọc chuyện Đa-vít và các
bạn đồng hành bị đói sao?
26 Vua vào trong nhà của Đức Chúa Trời (thời A-bia-tha giữ chức
thầy thượng tế) ăn bánh thánh dành riêng cho các thầy tế lễ, và phân
phát cho các bạn cùng ăn. Việc ấy cũng trái luật!"
27 Rồi Chúa Giê-xu phán với họ: "Ngày Sa-bát được lập ra để giúp
loài người, chứ không phải loài người được tạo nên để phục vụ ngày
Sa-bát.
28 Cho nên, Con Người† cũng là Chúa của ngày Sa-bát!"

3

Chúa Giê-xu Chữa Bệnh trong Ngày Sa-bát

1 Lần khác, Chúa Giê-xu đến hội đường, gặp một người bị teo bàn
tay.

† **2:28** "Con Người" là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

2 Hôm ấy nhằm ngày Sa-bát, người ta chăm chú theo dõi xem Chúa
có chữa bệnh cho người ấy không, để lấy cớ tố cáo Ngài.
3 Chúa Giê-xu phán bảo người teo tay: “Hãy đi và đứng trước mặt
mọi người.”
4 Rồi Chúa quay sang hỏi họ: “Trong ngày Sa-bát, làm điều thiện là
hợp pháp, hay làm điều ác? Ngày ấy nên cứu người hay hại người?”
Nhưng không ai dám trả lời.
5 Chúa đưa mắt nhìn họ, vừa giận vừa buồn vì họ dửng dưng trước
khổ đau của đồng loại. Ngài bảo người teo tay: “Con xòe bàn tay ra!”
Anh vâng lời, bàn tay liền được lành!
6 Các thầy Pha-ri-si ra về, liền họp với đảng Hê-rốt tìm mưu giết
Chúa Giê-xu.

Đoàn Dân Theo Chúa Giê-xu
7 Chúa Giê-xu và các môn đệ đến bờ biển. Một đoàn dân đông đảo
đi theo Chúa. Họ đến từ Ga-li-lê, Giu-đê,
8 Giê-ru-sa-lem, I-đu-mê, miền đông sông Giô-đan, và từ những nơi
xa xôi như Ty-rơ, Si-đôn. Họ nghe tin đồn về các phép lạ Chúa làm,
nên kéo nhau đến gặp Ngài.
9 Chúa Giê-xu dặn các môn đệ chuẩn bị một chiếc thuyền, phòng
khi bị dân chúng xô đẩy thì Ngài lên thuyền.
10 Chúa chữa lành cho nhiều người, nên vô số người bệnh chen lấn
quanh Ngài, cố sờ Ngài cho được.
11 Những người bị quỷ ám thấy Ngài liền quỳ xuống, lớn tiếng thưa:
“Thầy là Con Đức Chúa Trời!”
12 Nhưng Chúa Giê-xu nghiêm cấm chúng không được nói cho người
ta biết về Ngài.

Chúa Giê-xu Chọn Mười Hai Sứ Đồ
13 Chúa Giê-xu đi lên núi, gọi theo một số người Ngài lựa chọn.
14 Chúa bổ nhiệm mười hai sứ đồ để họ theo Ngài thường xuyên, và
sai họ đi công bố Phúc Âm
15 với quyền năng đuổi quỷ.
16 Đây là tên mười hai sứ đồ:
Si-môn (Chúa đặt tên là Phi-e-rơ)
17 Gia-cơ và Giăng, (con của Xê-bê-đê, nhưng Chúa Giê-xu gọi họ là
“Con của Sấm Sét”),
18 Anh-rê,
Phi-líp,
Ba-thê-lê-my,
Ma-thi-ơ,
Thô-ma,
Gia-cơ (con của An-phê),
Tha-đê
Si-môn (đảng viên Xê-lốt*),
19 Giu-đa Ích-ca-ri-ốt (về sau phản Chúa).

Chúa Giê-xu và Quỷ Vương

* **3:18** Đảng chính trị ái quốc

20 Khi Chúa Giê-xu trở về nhà, dân chúng tụ họp mỗi lúc một đông,
đến nỗi Ngài không có thì giờ ăn uống.
21 Gia đình† Ngài được tin, liền tìm cách cầm giữ Ngài, vì cho rằng
Ngài bị mất trí.
22 Nhưng các thầy dạy luật từ Giê-ru-sa-lem về lại nói: "Ông ấy bị
quỷ Sa-tan‡ ám nên nhờ quyền của quỷ vương để đuổi quỷ."
23 Chúa Giê-xu mời những người đó đến, giải thích: "Làm sao Sa-tan
có thể đuổi Sa-tan?
24 Một nước chia rẽ phải sụp đổ,
25 một gia đình chia rẽ phải tan nát.
26 Nếu Sa-tan chống lại Sa-tan, nước nó sẽ bị chia rẽ, không còn tồn
tại nữa.
27 Không ai vào nhà một người chủ nô cường bạo để giải cứu đám
nô lệ mà trước hết không trói người ấy lại. Nếu không thắng Sa-tan,
không thể đuổi quỷ sứ của nó được.
28 Ta quả quyết với các ông, mọi tội lỗi và lời xúc phạm của loài
người đều có thể được tha.
29 Nhưng ai xúc phạm đến Chúa Thánh Linh sẽ chẳng bao giờ được
tha. Đó là một tội đời đời."
30 Chúa bảo thế, vì trong khi Ngài nhờ quyền năng Chúa Thánh Linh
để đuổi quỷ, họ vẫn nói rằng Ngài nhờ quỷ vương.

Gia Đình Thật của Chúa Giê-xu
31 Mẹ và các em Chúa Giê-xu đến thăm Chúa. Họ đứng bên ngoài
và nhờ người gọi Ngài.
32 Đám đông đang ngồi chung quanh Chúa Giê-xu, có người thưa
với Ngài: "Mẹ và các em Thầy ở phía ngoài, muốn gặp Thầy."
33 Chúa Giê-xu hỏi: "Ai là mẹ Ta, ai là em Ta?"
34 Quay nhìn những người ngồi chung quanh, Ngài bảo: "Đây là mẹ
Ta và anh chị em Ta.
35 Vì tất cả những người làm theo ý muốn Đức Chúa Trời đều là anh
em, chị em, và mẹ Ta."

4

Ẩn Dụ về Người Gieo Giống
1 Một lần khác, Chúa Giê-xu giảng dạy bên bờ biển. Dân chúng tụ
tập quá đông, nên Ngài ngồi trên một chiếc thuyền, còn dân chúng
đứng quanh trên bờ.
2 Ngài dùng nhiều ẩn dụ dạy dỗ họ, một trong những ẩn dụ đó là:
3 "Một người ra đồng gieo lúa.
4 Khi đang gieo, có hạt rơi trên đường mòn, bị chim ăn hết.
5 Có hạt rơi nhằm lớp đất mỏng phủ trên đá. Cây non mọc lên rất
nhanh.
6 Nhưng khi bị ánh nắng mặt trời thiêu đốt, nó héo dần rồi chết, vì
rễ không bám sâu vào lòng đất.
7 Có hạt rơi giữa bụi gai, bị gai mọc lên chặn nghẹt, không kết quả
được.

† **3:21** Ctd bạn bè ‡ **3:22** Nt Beelzeboul (một tên của quỷ vương Sa-tan)

8 Những hạt gieo vào đất tốt kết quả gấp ba mươi, sáu mươi, hay
một trăm lần.
9 Ai có tai để nghe, nên lắng nghe!”
10 Khi dân chúng về hết, mười hai sứ đồ và các môn đệ khác xin
Chúa Giê-xu giải thích ý nghĩa của ẩn dụ.
11 Chúa đáp: “Đức Chúa Trời cho các con hiểu huyền nhiệm về Nước
của Đức Chúa Trời, còn những người khác chỉ được nghe ẩn dụ,
12 đúng như Thánh Kinh đã chép:
‘Họ thấy những điều Ta làm,
nhưng họ sẽ chẳng học được gì.
Họ nghe những điều Ta nói,
nhưng họ sẽ không hiểu.
Vì nếu hiểu, họ sẽ quay về với Ta để được tha tội.’*”
13 Chúa Giê-xu hỏi các môn đệ: “Nếu các con không hiểu ẩn dụ này,
làm sao có thể hiểu những ẩn dụ khác?
14 Người gieo giống là người đi công bố Phúc Âm.
15 Hạt giống rơi trên đường mòn, là Đạo gieo vào lòng người cứng
cỏi, liền bị Sa-tan đến cướp đi.
16 Lớp đất mỏng phủ trên đá tượng trưng cho người nghe Đạo vội
vui mừng tiếp nhận,
17 nhưng rễ quá hời hợt, mầm sống không vào sâu trong lòng. Khi
bị hoạn nạn, bức hại vì Đạo Đức Chúa Trời, họ vội buông tay đầu
hàng.
18 Đất có gai gốc tượng trưng cho tấm lòng những người nghe Đạo,
19 nhưng quá lo âu về đời này, ham mê phú quý và những lạc thú
khác, đến nỗi làm cho Đạo bị nghẹt ngòi, không thể nào kết quả được.
20 Đất tốt tượng trưng cho tấm lòng những người nghe Đạo và tiếp
nhận, nên đem lại kết quả dồi dào, dìu dắt ba mươi, sáu mươi, hay
cả trăm người vào Nước Trời!”

Ẩn Dụ về Cây Đèn

21 Rồi Chúa Giê-xu phán cùng các môn đệ: “Không ai thắp đèn rồi
đậy kín, nhưng đem đặt trên giá đèn để soi sáng khắp nơi.
22 Tất cả những việc giấu kín, một ngày kia sẽ phải phơi bày trước
ánh sáng.
23 Ai có tai để nghe, nên lắng nghe.”
24 Ngài tiếp: “Phải để ý đến những lời các con nghe: Các con lường
cho người ta mức nào, người ta sẽ lường lại cho các con mức đó, mà
còn gắt gao hơn nữa.
25 Vì ai có sẽ được cho thêm, nhưng ai không có, dù còn gì cũng bị
mất luôn.”

Ẩn Dụ về Hạt Giống

26 Chúa Giê-xu kể ẩn dụ khác: “Nước của Đức Chúa Trời giống
trường hợp người kia gieo lúa trong ruộng.
27 Ngày qua tháng lại, lúa mọc và lớn lên; người ấy không cần theo
dõi,

* **4:12** Ysai 6:9-10

28 vì đất làm cho lúa mọc. Trước hết, hạt giống thành cây mạ, lớn
lên trổ bông rồi kết hạt.
29 Khi lúa chín, người ấy trở lại, đem liềm theo gặt hái."

Ẩn Dụ về Hạt Cải

30 Chúa Giê-xu kể tiếp: "Ta phải diễn tả Nước của Đức Chúa Trời
cách nào? Nên dùng ẩn dụ gì?
31 Nước của Đức Chúa Trời giống như một hạt cải rất nhỏ. Đó là hạt
nhỏ nhất trong các loại hạt giống, nhưng khi gieo xuống đất,
32 nó mọc thành cây lớn, cành lá sum suê đến nỗi chim chóc có thể
làm tổ trên đó."
33 Chúa Giê-xu dùng nhiều ẩn dụ giảng dạy dân chúng, tùy theo
trình độ hiểu biết của họ.
34 Ngài luôn luôn dùng ẩn dụ để giảng dạy, nhưng khi họp riêng với
môn đệ, Ngài giải thích ý nghĩa.

Chúa Giê-xu Dẹp Yên Bão Tố

35 Đến tối, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ: "Chúng ta qua bờ bên kia!"
36 Sau khi từ giã dân chúng, môn đệ rước Ngài xuống thuyền chèo
đi. Có nhiều thuyền khác cùng theo.
37 Thình lình, một cơn bão nổi lên, các lượn sóng lớn bủa vào
thuyền, đến nỗi thuyền ngập nước gần chìm.
38 Chúa Giê-xu đang gối đầu nằm ngủ phía sau lái. Họ hốt hoảng
đánh thức Ngài dậy, la lên: "Thầy ơi, chúng ta sắp chết chìm! Thầy
không lo sao?"
39 Khi Chúa Giê-xu thức dậy, Ngài liền quở gió và ra lệnh cho biển:
"Yên lặng đi!" Gió liền ngưng bặt và biển lặng yên!
40 Rồi Ngài bảo các môn đệ: "Sao các con sợ hãi đến thế? Các con
không có đức tin sao?"
41 Mọi người đều khiếp sợ bảo nhau: "Người là ai mà đến gió và
biển cũng phải vâng lời?"

5

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Bị Quỷ Ám

1 Vậy họ đến bờ bên kia, thuộc vùng Ga-đa-ren.
2 Lúc Chúa Giê-xu bước lên bờ, một người bị quỷ ám từ trong nghĩa
địa chạy đến gặp Ngài.
3 Anh ấy sống trong bãi tha ma, mạnh mẽ dữ tợn vô cùng.
4 Mỗi khi bị xiềng tay còng chân, anh liền bứt xiềng đập còng bỏ
đi, chẳng ai đủ sức trị nổi.
5 Suốt ngày đêm, anh lang thang giữa nghĩa trang, trên đồi núi, kêu
la và lấy đá nhọn rạch mình.
6 Khi Chúa Giê-xu còn ở từ xa, anh đã thấy Ngài, vội chạy đến quỳ
xuống thờ lạy.
7 Anh run rẩy hét lên: "Giê-xu, Con Đức Chúa Trời Chí Cao! Ngài
định làm gì tôi? Nhân danh Đức Chúa Trời, xin đừng hành hại tôi!"
8 Anh nói thế vì Chúa Giê-xu ra lệnh: "Ác quỷ, hãy ra khỏi người
này."

9 Chúa Giê-xu hỏi: “Mày tên gì?”
Đáp: “Tôi tên Quân Đoàn, vì chúng tôi rất đông.”
10 Bọn quỷ cầu xin Ngài đừng đuổi chúng ra khỏi vùng đó.
11 Trên sườn núi, có bầy heo đông đúc đang ăn.
12 Bọn quỷ nài nỉ: “Xin Chúa cho chúng tôi nhập vào bầy heo đó.”
13 Chúa Giê-xu cho phép. Bọn quỷ ra khỏi người bị ám, nhập vào bầy heo. Cả bầy heo độ 2.000 con, liền lao đầu qua bờ đá rơi xuống biển, chết chìm hết.
14 Bọn chăn heo chạy vào thành và thôn xóm gần đó báo tin. Mọi người đổ xô ra xem cho tường tận.
15 Họ đến gần Chúa Giê-xu, thấy người vốn bị quỷ ám ngồi đó, áo quần tươm tất, trí óc tỉnh táo, thì họ khiếp sợ.
16 Những người chứng kiến việc ấy đều thuật lại từng chi tiết về người bị quỷ ám và những con heo.
17 Đoàn dân nài xin Chúa Giê-xu đi nơi khác.
18 Vì thế, Chúa Giê-xu lui về thuyền. Người vốn bị quỷ ám xin đi theo Ngài.
19 Nhưng Chúa Giê-xu bảo: “Con về nhà, kể cho bạn hữu nghe những việc diệu kỳ Đức Chúa Trời đã làm cho con, và lòng nhân từ của Ngài đối với con.”
20 Người ấy đi khắp vùng Mười Thành,* rao giảng những việc lớn lao Chúa Giê-xu đã làm cho mình; mọi người nghe chuyện đều kinh ngạc.

Chúa Giê-xu Chữa Lành trong Sự Đáp Ứng của Đức Tin

21 Khi Chúa Giê-xu vượt biển trở lại bờ bên kia, dân chúng tụ họp quanh Ngài.
22 Giai-ru, viên quản lý nhà hội đến và quỳ trước mặt Chúa,
23 khẩn khoản: “Con gái tôi sắp chết, xin Thầy làm ơn đến đặt tay trên mình nó cứu nó sống.”
24 Chúa Giê-xu đi với ông, dân chúng chen lấn chung quanh Ngài.
25 Trong đám đông, có một phụ nữ bị bệnh rong huyết đã mười hai năm.
26 Bà khổ sở vì lâu nay đã chạy lắm thầy nhiều thuốc, hao tốn tiền của mà vẫn không khỏi bệnh.
27 Bà nghe đồn về quyền năng của Chúa Giê-xu, nên len vào đám đông, đến sau lưng Chúa và sờ áo Ngài.
28 Bà tự nhủ: “Ta chỉ cần sờ áo Chúa là được lành!”
29 Ngay khi bà sờ áo Chúa, huyết liền cầm lại, bà biết mình đã lành bệnh!
30 Lập tức, Chúa Giê-xu nhận biết có quyền lực chữa bệnh từ Ngài phát ra, nên nhìn quanh đám đông và hỏi: “Ai vừa sờ áo Ta?”
31 Các môn đệ thưa: “Bao nhiêu người đang chen lấn quanh Thầy, sao Thầy còn hỏi ai đụng vào Thầy?”
32 Nhưng Chúa cứ nhìn quanh, tìm người đã sờ áo Ngài.
33 Người phụ nữ run rẩy, sợ hãi, biết mình đã lành bệnh, đến quỳ dưới chân Chúa, trình bày tất cả sự thật.

* **5:20** Nt Decapolis

34 Chúa nói với bà: “Con ơi, đức tin con đã chữa cho con lành. Con
về nhà bình an, mạnh khỏe.”
35 Trong khi Chúa còn đang nói, người nhà Giai-ru đến báo tin: “Con
gái ông chết rồi! Đừng làm phiền Thầy nữa!”
36 Nhưng Chúa Giê-xu chẳng quan tâm đến lời trình báo. Ngài bảo
Giai-ru: “Đừng sợ. Hãy vững lòng tin.”
37 Chúa Giê-xu không cho ai đi theo Ngài, ngoài Phi-e-rơ, Gia-cơ, và
Giăng.
38 Khi đến nhà Giai-ru, Ngài thấy cả nhà huyên náo vì những tiếng
than khóc kêu la.
39 Vừa bước vào, Chúa hỏi mọi người: “Tại sao khóc lóc ồn ào thế?
Em bé chỉ ngủ chứ không chết đâu.”
40 Họ quay lại chế nhạo Ngài, nhưng Ngài bảo mọi người lui ra, rồi
đưa cha cô bé và ba môn đệ vào phòng.
41 Cầm tay nó, Chúa gọi: “Con ơi, dậy đi!”
42 Cô bé liền đứng dậy, bước đi. (Nó đã được mười hai tuổi). Cha
mẹ nó ngạc nhiên, sững sờ.
43 Chúa Giê-xu dặn họ đừng đồn việc đó ra, và bảo cho cô bé ăn.

6

Chúa Giê-xu Bị Từ Chối tại Na-xa-rét

1 Chúa Giê-xu rời khỏi miền đó, cùng các môn đệ trở về quê hương.
2 Đến ngày Sa-bát, Chúa đến hội đường giảng dạy. Mọi người đều
ngạc nhiên về sự khôn ngoan và các phép lạ của Chúa, vì Ngài cũng
là người Na-xa-rét như họ.
3 Họ bảo nhau: “Ông này làm nghề thợ mộc, con bà Ma-ri, anh của
Gia-cơ, Giô-sép, Giu-đa, và Si-môn. Các em gái của ông ấy cũng chẳng
xa lạ gì!” Vì thế họ khước từ Ngài.
4 Chúa Giê-xu bảo họ: “Nhà tiên tri không bao giờ được gia đình bà
con tôn kính, quê hương ca ngợi!”
5 Vì họ không tin, nên Ngài không thể làm phép lạ lớn lao tại đây,
chỉ đặt tay chữa lành một vài người bệnh.
6 Chúa ngạc nhiên vì lòng không tin của họ.

Chúa Giê-xu Sai Mười Hai Sứ Đồ

Rồi Chúa Giê-xu đi sang các làng khác giảng dạy.
7 Chúa gọi mười hai sứ đồ, sai đi từng đôi, và ban cho mỗi người
quyền năng đuổi quỷ.
8 Ngài dặn họ đừng mang theo hành trang, trừ một cây gậy nhỏ—
không lương thực, không túi bao, không tiền bạc,
9 không đem thêm áo choàng, chỉ mang dép vào chân.
10 Chúa phán: “Vào làng nào, các con cứ ở luôn một nhà cho đến
khi qua làng khác.
11 Nếu làng nào không tiếp rước và nghe lời các con, cứ giũ áo ra
đi* để chứng tỏ các con không còn trách nhiệm gì về số phận của họ.”
12 Các sứ đồ lên đường giảng dạy, khuyên giục mọi người phải ăn
năn tội lỗi.
13 Họ đuổi quỷ, xức dầu, chữa lành nhiều người bệnh.

* **6:11** Nt phủi bụi dưới chân

Cái Chết của Giăng Báp-tít

14 Vua Hê-rốt An-ti-pa được trình báo đầy đủ về các hoạt động của
Chúa Giê-xu, vì danh tiếng Ngài đồn ra khắp nơi. Vua nghĩ Chúa là
Giăng Báp-tít sống lại, nên mới làm được nhiều việc dị thường như
thế.
15 Có người nói Chúa là Tiên tri Ê-li, người khác cho Ngài là một tiên
tri như các tiên tri lớn ngày xưa.
16 Nhưng Hê-rốt đã nghe tin về Chúa Giê-xu, nên ông nói: "Không,
đây chính là Giăng mà ta chém đầu, nay ông ấy sống lại."
17 Vì trước đó, Hê-rốt đã sai lính bắt Giăng xiềng lại trong ngục về
việc Hê-rô-đia. Bà là vợ Phi-líp, em vua, nhưng Hê-rốt lại cưới bà.
18 Giăng nói với Hê-rốt: "Lấy vợ của em mình là trái với luật Đức
Chúa Trời."
19 Cho nên Hê-rô-đia căm giận, muốn giết Giăng trả thù, nhưng
không làm gì được.
20 Trái lại, Hê-rốt kính nể Giăng, biết ông là người thánh thiện, nên
tìm cách bảo vệ. Vua thích nghe Giăng thuyết giảng, mặc dù mỗi khi
nghe, vua thường bối rối.
21 Cuối cùng, dịp may của Hê-rô-đia đã đến. Kỷ niệm sinh nhật, Vua
Hê-rốt thết tiệc đãi các cận thần, quan viên chức cao, và các nhà lãnh
đạo xứ Ga-li-lê.
22 Giữa bữa tiệc, con gái Hê-rô-đia ra khiêu vũ, khiến vua và các
quan khách đều say mê.
23 Vua hứa với cô gái: "Con muốn xin gì, ta cũng cho, dù xin phân
nửa nước, ta cũng bằng lòng."
24 Cô gái liền ra hỏi mẹ: "Con phải cầu xin điều gì?"
Hê-rô-đia xúi con: "Con hãy xin cái đầu Giăng Báp-tít!"
25 Cô gái vội vã trở vào tâu với vua: "Ngay bây giờ, xin vua cho con
cái đầu của Giăng Báp-tít để trên mâm!"
26 Nghe vậy, vua rất buồn phiền, nhưng đã lỡ thề, không thể nuốt
lời trước mặt quan khách.
27 Vua lập tức sai đao phủ đi lấy đầu Giăng. Đao phủ vào chém
Giăng trong ngục,
28 đặt thủ cấp trên mâm, đưa cô gái bưng về cho mẹ.
29 Hay tin ấy, các môn đệ của Giăng đến lấy xác về chôn cất.

Chúa Giê-xu Đãi cho Năm Nghìn Người

30 Các sứ đồ trở về phúc trình với Chúa Giê-xu mọi điều họ đã làm
và giảng dạy.
31 Chúa Giê-xu bảo: "Chúng ta nên đi riêng đến chỗ thanh tĩnh nghỉ
ngơi một lúc!" Vì quá nhiều người đến xin gặp Chúa, nên Ngài và các
môn đệ không có thì giờ ăn uống.
32 Chúa và các môn đệ xuống thuyền đến nơi vắng vẻ.
33 Thấy thuyền rời bến, dân chúng đoán biết chỗ Ngài định đi, nên
tìm đường tắt, kéo nhau chạy bộ đến trước.
34 Vừa đặt chân lên bờ, Chúa Giê-xu động lòng thương xót, vì họ
như chiên không có người chăn. Ngài tiếp tục dạy dỗ họ.
35 Đến chiều tối, các môn đệ thưa với Chúa: "Thưa Thầy ở đây hoang
vắng quá, mà trời đã gần tối.

36 Xin Thầy cho họ giải tán để họ vào làng gần đây mua thức ăn!”
37 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Chính các con hãy cho họ ăn!”
Các môn đệ thưa: “Đem cả gia tài† mua bánh mới có thể đãi đám đông này!”
38 Chúa hỏi: “Các con xem ở đây có bao nhiêu ổ bánh?”
Các môn đệ kiểm kê rồi trở lại trình: “Thưa, có năm ổ bánh và hai con cá!”
39 Chúa Giê-xu ra lệnh cho dân chúng ngồi xuống từng nhóm trên bãi cỏ.
40 Họ ngồi thành từng nhóm năm mươi hoặc một trăm người.
41 Chúa Giê-xu cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời cảm tạ Đức Chúa Trời rồi bẻ ra, đưa các môn đệ phân phát cho dân chúng.
42 Mọi người đều ăn no nê.
43 Các môn đệ đi lượm những mẩu bánh và cá còn thừa, đựng đầy mười hai giỏ.
44 Riêng số đàn ông dự bữa ăn hôm đó lên đến 5.000 người.

Chúa Giê-xu Đi Bộ trên Mặt Nước
45 Lập tức, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ xuống thuyền qua thành Bết-sai-đa, còn Ngài ở lại cho dân chúng ra về.
46 Sau đó, Chúa lên núi cầu nguyện.
47 Đến tối, thuyền các môn đệ đã ra khơi, Chúa vẫn còn trên bờ.
48 Ngài thấy họ phải ra sức chèo chống, vì thuyền ngược gió. Khoảng ba giờ sáng, Chúa Giê-xu đi bộ trên mặt nước, và định vượt lên trước họ.
49 Thấy có người đi trên mặt nước, các môn đệ rú lên kinh khủng, vì ngỡ là ma.
50 Mọi người trông thấy Ngài đều khiếp đảm.
Nhưng Chúa Giê-xu trấn an: “Ta đây, các con đừng sợ!”
51 Chúa bước vào thuyền, sóng gió liền lặng yên. Ai nấy ngạc nhiên vô cùng.
52 Họ vẫn không hiểu phép lạ hóa bánh ra nhiều vì tâm trí vẫn đóng kín.
53 Đến bờ bên kia, họ neo thuyền tại bến Ghê-nê-xa-rết.
54 Mọi người vừa bước lên bờ, dân chúng nhận ra Chúa Giê-xu ngay,
55 nên vội vã chạy vào các thôn xóm khiêng người bệnh đến với Chúa.
56 Chúa đi đến đâu—nơi làng mạc, thành phố, hay thôn quê—người ta đều đem người bệnh lại các khu họp chợ, xin Chúa cho họ sờ trôn áo Ngài, ai sờ áo Chúa đều được lành.

7

Chúa Giê-xu Dạy về Sự Trong Sạch Bên Trong
1 Một hôm, các thầy Pha-ri-si và thầy dạy luật từ Giê-ru-sa-lem đến gặp Chúa Giê-xu.
2 Họ thấy các môn đệ của Chúa không rửa tay trước khi ăn.

† **6:37** Nt 200 đê-na-ri, 1 đê-na-ri tương đương tiền công một ngày làm việc

3 (Theo tục lệ cổ truyền, người Do Thái, đặc biệt là người Pha-ri-si,
đều rảy nước trên cánh tay trước khi ăn.
4 Mỗi khi đi phố về, họ đều tẩy uế như thế, rồi mới ngồi vào bàn
ăn. Họ còn làm nhiều điều khác theo tục lệ, như làm phép tẩy uế nồi
niêu, bát đĩa…)
5 Các thầy Pha-ri-si và thầy dạy luật chất vấn Chúa: "Tại sao môn
đệ Thầy không rửa tay trước khi ăn theo tục lệ cổ truyền?"
6 Chúa Giê-xu đáp: "Các ông đạo đức giả! Tiên tri Y-sai đã miêu tả
các ông thật đúng:
'Miệng dân này nói lời tôn kính Ta,
nhưng lòng họ cách xa Ta.
7 Việc họ thờ phượng Ta thật vô ích,
thay vì vâng giữ mệnh lệnh Ta, họ đem dạy luật lệ do họ đặt ra!'*
8 Các ông vâng giữ tục lệ của loài người, mà bỏ qua mệnh lệnh của
Đức Chúa Trời."
9 Chúa tiếp: "Các ông khéo léo chối bỏ luật Đức Chúa Trời để giữ
tục lệ của các ông.
10 Chẳng hạn khi Môi-se dạy: 'Phải hiếu kính cha mẹ,'† và 'Ai nguyền
rủa cha mẹ phải bị xử tử.'‡
11 Nhưng các ông cho là đúng khi con cái nói với cha mẹ rằng những
gì con có thể giúp cha mẹ là Co-ban (nghĩa là lễ vật đã dâng lên Đức
Chúa Trời),
12 rồi các ngươi không cho phép người ấy làm gì cho cha mẹ mình
nữa.
13 Như vậy, vì truyền thống của mình mà các ông đã hủy bỏ lời của
Đức Chúa Trời. Các ông còn làm nhiều điều khác cũng sai quấy như
thế!"
14 Sau đó Chúa Giê-xu gọi đoàn dân đến, Ngài phán: "Anh chị em
lắng nghe và cố hiểu lời này:
15 Người ta bị dơ bẩn không phải vì những vật từ bên ngoài vào,
nhưng vì những điều ra từ trong lòng.§"
17 Khi Chúa Giê-xu rời đám đông vào nhà, các môn đệ thắc mắc,
hỏi Ngài về câu ẩn dụ ấy.
18 Chúa đáp: "Các con cũng không hiểu nữa sao? Các con không
biết thức ăn không làm cho con người ô uế sao?
19 Vì nó không vào trong lòng, chỉ đi qua cơ quan tiêu hóa rồi ra
khỏi thân thể." (Lời Chúa dạy cho thấy các thực phẩm đều không ô
uế).
20 Chúa dạy tiếp: "Những điều ra từ trong lòng mới làm cho con
người dơ bẩn.
21 Vì từ bên trong, từ tâm hồn con người, sinh ra những tư tưởng
ác, như gian dâm, trộm cắp, giết người, ngoại tình,
22 tham lam, độc ác, lừa dối, phóng đãng, ganh ghét, phỉ báng, kiêu
căng, và dại dột.
23 Chính những thứ xấu xa từ bên trong mới làm con người dơ bẩn."

Đức Tin của Người Phụ Nữ Dân Ngoại

---

* **7:7** Ysai 29:13 † **7:10** Xuất 20:12; Phục 5:16 ‡ **7:10** Xuất 21:17; Lê 20:9 § **7:15** Một số bản có thêm câu 16: *Ai có tai để nghe hãy lắng nghe*

24 Sau đó, Chúa Giê-xu rời xứ Ga-li-lê, đến miền Ty-rơ và Si-đôn. Khi
vào nhà, Ngài không muốn cho ai biết, nhưng không sao giấu được.
25 Một người phụ nữ có con gái bị quỷ ám, nghe Chúa đến, lập tức
ra quỳ trước mặt Ngài,
26 van xin Ngài đuổi quỷ cho con gái mình.
Bà là người Hy Lạp gốc Sy-rô Phê-ni-xi,
27 Chúa Giê-xu phán với bà: "Ta phải cứu giúp người Ít-ra-ên trước!
Đâu có thể lấy bánh của con đem ném cho chó!"
28 Bà thưa: "Vâng, đúng thế thưa Chúa! Nhưng chó chỉ ăn bánh
vụn của con cái từ trên bàn rơi xuống!"
29 Chúa đáp: "Bà đã nói thế, cứ về nhà đi! Quỷ đã ra khỏi con gái
bà rồi!"
30 Về đến nhà, bà thấy con gái mình nằm trên giường tỉnh táo, không
bị quỷ ám nữa.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Điếc

31 Từ Ty-rơ, Chúa Giê-xu qua Si-đôn, xuống vùng Mười Thành* và
đến biển Ga-li-lê.
32 Người ta đem đến một người điếc và ngọng, nài xin Chúa Giê-xu
đặt tay chữa lành.
33 Chúa Giê-xu dắt anh ra khỏi đám đông, đặt ngón tay vào lỗ tai và
lấy nước bọt thấm vào lưỡi anh,
34 rồi ngước mắt lên trời, thở mạnh và bảo: "Mở ra!"
35 Lập tức, anh ấy nghe hoàn hảo, lưỡi anh được thong thả nên anh
nói năng rõ ràng.
36 Chúa Giê-xu bảo mọi người đừng thuật chuyện đó với ai, nhưng
càng ngăn cấm, người ta càng phổ biến rộng hơn.
37 Ai nấy đều ngạc nhiên vô cùng, bảo nhau: "Ngài làm gì cũng
tuyệt diệu! Đến cả người điếc nghe được, người câm nói được."

8

Chúa Giê-xu Đãi cho Bốn Nghìn Người

1 Cũng vào thời gian ấy, một đám đông nhóm họp với Chúa cho đến
khi hết lương thực. Chúa Giê-xu gọi các môn đệ lại gần, bảo:
2 "Ta thương đoàn dân này đã ở với Ta ba ngày, thức ăn đã hết.
3 Nếu Ta để họ nhịn đói ra về, họ sẽ ngất xỉu dọc đường, vì nhiều
người ở rất xa."
4 Các môn đệ thưa: "Làm sao tìm đủ thức ăn cho họ giữa nơi hoang
vắng này?"
5 Chúa Giê-xu hỏi: "Các con còn thức ăn không?"
Họ đáp: "Thưa, còn bảy ổ bánh."
6 Chúa Giê-xu truyền lệnh cho dân chúng ngồi xuống đất, rồi cầm
bảy ổ bánh tạ ơn Đức Chúa Trời, bẻ ra đưa các môn đệ phân phát cho
dân chúng.
7 Các môn đệ cũng tìm được mấy con cá nhỏ; Chúa tạ ơn rồi bảo
môn đệ đem phân phát.

---

* **7:31** Nt Decapolis

8 Sau khi tất cả đều ăn no, người ta lượm thức ăn thừa, đựng được
bảy giỏ.
9 Riêng số đàn ông dự bữa ăn ấy vào khoảng 4.000 người, rồi Chúa
Giê-xu cho họ ra về sau khi ăn xong.
10 Liền sau đó, Ngài và các môn đệ xuống thuyền đến Đan-ma-nu-
tha.

Người Pha-ri-si Đòi Dấu Lạ

11 Hay tin Chúa đến, các thầy Pha-ri-si tới tranh luận với Ngài. Họ
muốn gài bẫy, nên xin Ngài làm một dấu lạ trên trời.
12 Nghe vậy, Chúa thở dài và đáp: "Tại sao thế hệ này đòi xem dấu
lạ? Ta cho các ông biết, sẽ chẳng có dấu lạ nào theo ý muốn các ông
cả."
13 Rồi Ngài bỏ họ xuống thuyền, sang bờ bên kia.

Men của Phái Pha-ri-si và Hê-rốt

14 Lúc ấy các môn đệ quên mang thức ăn theo, trong thuyền chỉ còn
một ổ bánh.
15 Chúa Giê-xu khuyên: "Các con phải cẩn thận, đề phòng men của
phái Pha-ri-si và đảng Hê-rốt!"
16 Các môn đệ tranh luận với nhau vì họ quên đem bánh theo.
17 Chúa Giê-xu biết được, liền quở trách: "Sao các con cứ lo không
có thức ăn? Các con chẳng biết, chẳng hiểu gì ư? Lòng các con chai
lì rồi sao?
18 Các con có mắt sao không nhìn, có tai sao không nghe? Các con
cũng chẳng nhớ gì sao?
19 Này, khi Ta chia năm ổ bánh cho 5.000 người ăn, các con lượm
bánh thừa được bao nhiêu giỏ?"
Họ đáp: "Thưa, mười hai giỏ."
20 "Còn lúc Ta chia bảy ổ bánh cho 4.000 người, các con lượm được
bao nhiêu giỏ?"
Họ đáp: "Thưa, bảy giỏ."
21 Chúa hỏi tiếp: "Bây giờ các con hiểu chưa?"

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Khiếm Thị

22 Khi họ đến Bết-sai-đa, người ta đem lại một người khiếm thị, nài
xin Chúa Giê-xu đặt tay chữa lành.
23 Chúa Giê-xu nắm tay anh khiếm thị dắt ra khỏi làng, thoa nước
bọt vào mắt, rồi đặt tay lên. Ngài hỏi: "Con thấy gì không?"
24 Anh ngước nhìn, đáp: "Thưa có, con thấy người ta chập chờn như
cây cối đi qua đi lại."
25 Chúa Giê-xu lại đặt tay trên mắt anh. Anh khiếm thị chăm chú
nhìn, mắt liền được sáng, thấy rõ mọi vật.
26 Chúa Giê-xu bảo anh về nhà và căn dặn: "Con đừng trở vào làng!"

Phi-e-rơ Công Bố về Chúa Giê-xu

27 Chúa Giê-xu và các môn đệ đi đến các làng gần thành Sê-sa-rê
Phi-líp. Dọc đường, Ngài hỏi: "Người ta nói Ta là ai?"
28 Các môn đệ đáp: "Có người nói Thầy là Giăng Báp-tít, người cho
là Ê-li, người bảo là nhà tiên tri."
29 Chúa hỏi tiếp: "Còn các con biết Ta là ai không?"

Phi-e-rơ thưa: “Thầy là Đấng Mết-si-a.*”
30 Nhưng Chúa Giê-xu nghiêm cấm họ không được nói cho ai biết.

Chúa Giê-xu Báo Trước về Sự Chết của Ngài
31 Lúc ấy Chúa Giê-xu bắt đầu cho các môn đệ biết Con Người† sẽ chịu nhiều thống khổ, bị các trưởng lão, trưởng tế, và các thầy dạy luật khai trừ và giết đi, nhưng sau ba ngày sẽ sống lại.
32 Chúa Giê-xu trình bày thật rõ ràng. Phi-e-rơ liền đem riêng Chúa ra, trách: “Thầy chớ nên nói thế!”
33 Chúa Giê-xu quay lại nhìn các môn đệ, và quở Phi-e-rơ: “Lui đi, Sa-tan! Ngươi chỉ suy luận theo quan điểm loài người, chứ không theo ý Đức Chúa Trời.”
34 Sau đó, Chúa gọi các môn đệ và dân chúng đến gần, dạy bảo: “Nếu ai muốn làm môn đệ Ta, phải phủ nhận chính mình, vác cây thập tự mình theo Ta.
35 Ai tham sống sợ chết sẽ mất mạng, nhưng ai vì Ta và vì Phúc Âm mà hy sinh tính mạng, sẽ được sống.
36 Nếu một người chiếm được cả thế giới nhưng mất linh hồn thì có ích gì?
37 Có cái gì đáng giá hơn linh hồn?
38 Ai hổ thẹn về Ta và về Đạo Ta trong thời đại tội lỗi, thông dâm này, Con Người cũng sẽ hổ thẹn về họ khi Ta trở lại trong vinh quang của Cha Ta với các thiên sứ thánh.”

9

1 Chúa Giê-xu bảo các môn đệ: “Ta cho các con biết, một vài người đang đứng đây sẽ còn sống cho đến khi nhìn thấy Nước của Đức Chúa Trời thiết lập với uy quyền vĩ đại!”

Sự Hóa Hình
2 Sáu ngày sau, Chúa Giê-xu đem riêng Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng lên một ngọn núi cao. Chúa hóa hình ngay trước mặt họ.
3 Áo Ngài trắng và chói sáng, trên đời này không có cách gì phiếu trắng đến thế.
4 Ê-li và Môi-se hiện ra, hầu chuyện với Chúa.
5 Phi-e-rơ buột miệng: “Thưa Thầy, ở đây thật tuyệt! Chúng con sẽ dựng ba chiếc lều—một cho Thầy, một cho Môi-se, và một cho Ê-li.”
6 Nhưng Phi-e-rơ không biết mình nói gì, vì các môn đệ đều khiếp sợ.
7 Một đám mây kéo đến bao phủ mọi người, và từ trong mây có tiếng phán: “Đây là Con yêu dấu của Ta. Hãy nghe lời Người.”
8 Các môn đệ lập tức nhìn quanh, nhưng chỉ thấy một mình Chúa Giê-xu.
9 Khi xuống núi, Chúa dặn ba môn đệ đừng thuật lại cho ai việc họ vừa thấy, trước khi Con Người từ cõi chết sống lại.
10 Các môn đệ vâng lời Chúa, nhưng bàn cãi với nhau “sống lại từ cõi chết” có nghĩa gì?

---

* **8:29** Nt Christos (Hy Lạp) hoặc Messiah (Hê-bơ-rơ) đều có nghĩa là Đấng chịu xức dầu
† **8:31** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

11 Họ hỏi: “Tại sao các thầy dạy luật quả quyết Ê-li phải đến trước
Đấng Mết-si-a?”
12 Chúa Giê-xu đáp: “Đúng! Ê-li đến trước để chuẩn bị mọi việc.
Thánh Kinh cũng chép Con Người phải chịu nhiều thống khổ và bị chế
giễu khinh bỉ.
13 Ta cho các con biết, Ê-li đã đến rồi, nhưng bị người ta bạc đãi
đúng như Thánh Kinh đã viết.”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Cậu Bé Bị Quỷ Ám

14 Xuống đến chân núi, Chúa thấy một đoàn dân rất đông bao vây
các môn đệ của Ngài, và các thầy dạy luật đang tranh luận với họ.
15 Vừa thấy Chúa Giê-xu, dân chúng rất ngạc nhiên, chạy ra chào
đón Ngài.
16 Chúa Giê-xu hỏi: “Các anh chị em đang bàn cãi gì đó?”
17 Một người trong đám đông lên tiếng: “Thưa Thầy, tôi đem con
trai tôi đến xin Thầy cứu giúp, nó bị quỷ ám không nói được.
18 Mỗi khi quỷ nhập, nó bị vật nhào xuống đất, sùi bọt mép, nghiến
răng rồi cứng đờ ra. Tôi xin các môn đệ Thầy đuổi quỷ cho, nhưng
họ không đuổi được.”
19 Chúa Giê-xu trách: “Những người hoài nghi kia! Ta phải ở với
các người bao lâu nữa, phải chịu đựng các người đến bao giờ? Đem
ngay đứa trẻ lại đây.”
20 Vậy họ mang đứa trẻ đến. Nhưng khi quỷ thấy Chúa Giê-xu, nó
liền khiến đứa trẻ co giật, ngã nhào xuống đất, lăn lộn và miệng sùi
bọt mép.
21 Chúa Giê-xu hỏi cha đứa trẻ: “Nó bị hành hạ thế này bao lâu rồi?”
Ông đáp: “Thưa, từ khi còn nhỏ.
22 Quỷ đã ném nó vào lửa, xuống sông để giết nó. Nếu Thầy có thể
cứu nó, xin thương xót giúp cho!”
23 Chúa Giê-xu ngắt lời: “Sao ông nói ‘nếu có thể’? Ai tin, mọi việc
đều được cả.”
24 Cha đứa trẻ lập tức la lên: “Tôi tin, xin giúp tôi thắng hơn sự vô
tín của tôi.”
25 Thấy dân chúng tụ tập mỗi lúc một đông, Chúa Giê-xu liền quở
trách quỷ: “Quỷ câm và điếc kia! Ta ra lệnh: phải ra khỏi đứa trẻ này,
không được nhập vào nó nữa!”
26 Quỷ liền hét lớn; đứa trẻ bị động kinh dữ dội, rồi quỷ ra khỏi.
Đứa trẻ nằm bất động như xác chết, nên mọi người đều nói: “Nó chết
rồi.”
27 Nhưng Chúa Giê-xu nắm tay nâng nó lên, nó liền đứng dậy.
28 Khi vào nhà, các môn đệ hỏi riêng Chúa: “Sao chúng con không
đuổi quỷ ấy được?”
29 Chúa Giê-xu đáp: “Những trường hợp này, cần phải cầu nguyện*
mới đuổi quỷ được.”

Chúa Giê-xu Báo Trước Sự Chết của Ngài

30 Rời miền đó, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi ngang qua xứ Ga-li-lê,
nhưng Chúa không muốn cho ai biết,

* **9:29** Có bản ghi: Cầu nguyện và kiêng ăn

31 vì Ngài có ý dành thì giờ dạy dỗ các môn đệ. Ngài bảo họ: “Con
Người sẽ bị phản bội, nộp vào tay người ta. Ngài sẽ bị giết, nhưng ba
ngày sau, Ngài sẽ sống lại.”
32 Các môn đệ không hiểu nổi lời Ngài dạy, nhưng sợ không dám
hỏi lại.

Cao Trọng Nhất trong Nước Trời

33 Chúa và các môn đệ về thành Ca-bê-na-um. Khi vào nhà, Chúa
Giê-xu hỏi: “Dọc đường các con bàn cãi gì với nhau đó?”
34 Họ không dám trả lời, vì khi đi đường, họ tranh luận với nhau
xem người nào cao trọng nhất trong các môn đệ.
35 Chúa ngồi xuống, gọi mười hai sứ đồ lại gần, và phán: “Ai muốn
làm lớn, phải chịu phận nhỏ, làm đầy tớ người khác.”
36 Rồi Ngài đặt một đứa trẻ giữa các môn đệ, ôm nó trong vòng tay,
và dạy:
37 “Ai nhân danh Ta tiếp rước một em bé như nó, tức là tiếp rước
Ta. Còn ai tiếp Ta, là tiếp rước Đấng đã sai Ta.”

Nhân Danh Chúa Giê-xu

38 Sứ đồ Giăng trình với Chúa: “Thưa Thầy, chúng con thấy có người
nhân danh Thầy đuổi quỷ, chúng con đã cấm vì họ không ở trong
nhóm chúng ta.”
39 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Đừng ngăn cấm, vì không ai có thể
nhân danh Ta làm phép lạ, rồi quay lại nói nghịch Ta.
40 Ai không chống chúng ta là theo chúng ta.
41 Nếu ai cho các con một chén nước vì các con là môn đệ của Chúa
Cứu Thế, Ta quả quyết người ấy sẽ được tưởng thưởng.
42 Nhưng nếu ai phá hoại đức tin của một em bé đã theo Ta, thì thà
buộc cối đá vào cổ người ấy ném xuống biển còn hơn!
43 Nếu tay các con xui các con phạm tội, hãy cắt nó đi! Thà cụt một
tay mà lên thiên đàng, còn hơn đủ hai tay mà bị ném vào lửa địa ngục
không hề tắt.†
45 Nếu chân xui các con phạm tội, hãy chặt nó đi! Thà cụt một chân
mà có sự sống đời đời còn hơn đủ hai chân mà bị ném vào hỏa ngục.‡
47 Nếu mắt xui các con phạm tội, hãy móc nó đi! Thà chột mắt vào
Nước của Đức Chúa Trời, còn hơn đủ hai mắt mà bị quăng vào hỏa
ngục,
48 ‘nơi sâu bọ không hề chết và lửa không hề tàn.’§
49 Vì mọi người sẽ bị muối bằng lửa.
50 Muối là vật hữu ích, nhưng nếu muối mất mặn, làm sao lấy lại vị
mặn được nữa? Các con đừng đánh mất bản chất của mình, và hãy
sống hòa thuận với nhau.”

10

Thảo Luận về Ly Dị và Hôn Nhân

† **9:43** Một số bản thêm câu “nơi sâu bọ không hề chết và lửa không hề tàn” ‡ **9:45** Một số bản thêm câu “nơi sâu bọ không hề chết và lửa không hề tàn” § **9:48** Ysai 66:24

1 Sau đó, Chúa Giê-xu rời thành Ca-bê-na-um, đến xứ Giu-đê và miền
đông sông Giô-đan. Dân chúng tụ họp đông đảo nghe Ngài giảng dạy
như thường lệ.
2 Các thầy Pha-ri-si đến chất vấn Chúa, cố gài bẫy Ngài. Họ hỏi:
"Thầy nghĩ sao? Người chồng được phép ly dị vợ mình không?"
3 Chúa Giê-xu hỏi lại: "Môi-se dạy thế nào về việc ấy?"
4 Họ đáp: "Môi-se đã cho phép! Chồng khi muốn ly dị, phải trao
cho vợ chứng thư ly dị và cho nàng đi."*
5 Chúa Giê-xu giảng giải: "Vì lòng dạ các ông cứng cỏi, Môi-se mới
lập điều luật đó.
6 Nhưng từ ban đầu, 'Đức Chúa Trời tạo nên người nam người nữ.'†
7 'Vì thế, người nam phải lìa cha mẹ để kết hợp với vợ, hai người
thành một,‡
8 vợ chồng không phải là hai nữa, nhưng chỉ là một.'§
9 Vậy chẳng ai có thể phân ly những người Đức Chúa Trời đã phối
hợp."
10 Khi về nhà, các môn đệ lại hỏi Chúa vấn đề đó.
11 Chúa giải thích: "Người nào ly dị vợ rồi cưới vợ khác là phạm tội
ngoại tình.
12 Và người đàn bà nào ly dị chồng rồi lấy chồng khác, cũng phạm
tội ngoại tình."

Chúa Giê-xu Ban Phước cho Trẻ Con

13 Một ngày kia, các cha mẹ đem con mình đến gần Chúa Giê-xu, để
Ngài đặt tay ban phước cho chúng, nhưng các môn đệ quở trách họ,
không cho quấy rầy Chúa.
14 Thấy thế, Chúa Giê-xu không hài lòng. Ngài bảo các môn đệ: "Cứ
để trẻ con đến gần Ta, đừng ngăn cản, vì Nước của Đức Chúa Trời
thuộc về những người giống các con trẻ ấy.
15 Ta cho các con biết: Ai không tiếp nhận Đức Chúa Trời như con
trẻ, sẽ không được vào Nước của Đức Chúa Trời."
16 Rồi Ngài bồng các em, đặt tay lên đầu, ban phước cho.

Người Giàu

17 Khi Chúa Giê-xu sửa soạn lên đường, một người chạy đến quỳ
xuống hỏi: "Thưa Thầy Thánh Thiện, tôi phải làm gì để được sống
vĩnh cửu?"
18 Chúa Giê-xu đáp: "Sao anh gọi Ta là Thánh Thiện? Chỉ có một
Đấng Thánh Thiện là Đức Chúa Trời.
19 Anh hẳn biết các điều răn: 'Các ngươi không được giết người; các
ngươi không được ngoại tình; các ngươi không được trộm cắp; các
ngươi không được làm chứng dối; đừng gian lận và phải hiếu kính
cha mẹ.'*"
20 Anh hăng hái: "Từ thuở nhỏ đến giờ, tôi luôn vâng giữ các điều
răn đó!"

---

* **10:4** Xem Phục 24:1 † **10:6** Sáng 1:27; 5:2 ‡ **10:7** Vài bản cổ không có câu "để kết hợp với vợ" § **10:8** Sáng 2:24 * **10:19** Xuất 20:12-16; Phục 5:16-20

21 Chúa Giê-xu nhìn anh, lòng đầy thương mến: “Anh còn thiếu một
điều: Về bán hết tài sản, lấy tiền phân phát cho người nghèo để chứa
của cải trên trời, rồi hãy theo làm môn đệ Ta.”
22 Nghe Chúa dạy, anh ủ rũ mặt mày, bỏ đi, vì anh rất giàu có.
23 Chúa Giê-xu nhìn quanh, bảo các môn đệ: “Người giàu rất khó
vào Nước của Đức Chúa Trời!”
24 Nghe lời ấy, các môn đệ đều ngạc nhiên. Chúa Giê-xu dạy tiếp:
“Này các con, người nào cậy mình giàu có, rất khó vào Nước của Đức
Chúa Trời.
25 Lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước của Đức
Chúa Trời!”
26 Các môn đệ đều sững sờ: “Vậy thì ai được cứu?”
27 Chúa Giê-xu nhìn họ và đáp: “Đối với loài người, việc ấy không
ai làm được. Nhưng Đức Chúa Trời làm mọi việc đều được cả!”
28 Phi-e-rơ thưa: “Chúng con đã bỏ tất cả để theo Thầy.”
29 Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với các con: Không ai bỏ nhà
cửa, anh chị em, cha mẹ, vợ con, tài sản vì Ta và vì Phúc Âm
30 mà trong đời này, không nhận lại gấp trăm lần nhà cửa, anh chị
em, cha mẹ, vợ con, tài sản, với sự bức hại. Trong đời sau người ấy
còn được sống vĩnh cửu.
31 Nhưng nhiều người đang cao trọng sẽ kém cao trọng, và người
kém cao trọng sẽ vượt lên hàng cao trọng.”

Chúa Lại Báo Trước Sự Chết của Ngài

32 Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đi trước, các môn đệ
theo sau, ngạc nhiên và sợ hãi. Chúa đem riêng mười hai sứ đồ, nói
cho biết những việc sắp xảy ra:
33 “Lên đến Giê-ru-sa-lem, Con Người† sẽ bị phản bội, bắt nộp cho
các thầy trưởng tế và thầy dạy luật, họ sẽ lên án xử tử Người, rồi giao
nộp Người cho người La Mã.‡
34 Họ sẽ chế giễu, phỉ nhổ, đánh đập, và giết Người, nhưng ba ngày
sau, Người sẽ sống lại.”

Chúa Giê-xu Dạy về Sự Phục Vụ Người Khác

35 Gia-cơ và Giăng, hai con trai Xê-bê-đê, đến thưa với Chúa: “Xin
Thầy cho chúng con một ân huệ.”
36 Chúa hỏi: “Các con muốn xin gì?”
37 Họ đáp: “Xin Thầy cho hai anh em chúng con được ngồi bên phải
và bên trái ngai vinh quang của Thầy trên Nước Trời.”
38 Nhưng Chúa Giê-xu bảo: “Các con không hiểu điều mình cầu xin.
Các con có uống chén đắng Ta sắp uống và chịu nổi báp-tem đau đớn
Ta phải chịu không?”
39 Họ đáp: “Thưa Thầy được!”
Chúa Giê-xu dạy: “Các con sẽ uống chén Ta và chịu báp-tem Ta,
40 nhưng về việc ngồi cạnh Ta, Ta không có quyền định đoạt, vì
những chỗ ấy dành cho những người đã được Cha Ta chỉ định.”
41 Mười sứ đồ kia rất bực tức khi nghe Gia-cơ và Giăng cầu xin.

† **10:33** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài ‡ **10:33** Tiếng Hy Lạp là dân ngoại

42 Chúa Giê-xu gọi họ đến dạy bảo: “Các con biết vua chúa các dân
tộc nước ngoài cai trị rất tàn ác, và bọn quan lại cũng hà hiếp nhân
dân,
43 nhưng giữa các con không ai làm điều đó. Trái lại ai muốn làm
lớn, phải làm đầy tớ người khác.
44 Ai muốn lãnh đạo, phải làm nô lệ mọi người.
45 Vì Con Người đến trần gian không phải để cho người phục vụ,
nhưng để phục vụ người, và hy sinh tính mạng cứu chuộc nhiều
người.”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Mù Ba-ti-mê

46 Sau đó, mọi người đến Giê-ri-cô. Khi Chúa Giê-xu và các môn
đệ rời thành phố này, có đoàn dân đông đi theo. Ba-ti-mê (con của
Ti-mê), người hành khất mù ngồi bên lề đường,
47 nghe nói Chúa Giê-xu ở Na-xa-rét sắp đi ngang qua, liền gọi lớn:
“Lạy Giê-xu, Con Vua Đa-vít, xin thương xót con!”
48 Nhiều người quở mắng, bảo anh không được la lối.
Nhưng anh cứ gân cổ kêu lớn hơn: “Lạy Con Vua Đa-vít, xin thương
xót con!”
49 Chúa Giê-xu dừng bước, bảo: “Gọi anh ấy đến đây!”
Họ lại đổi giọng: “Kìa Chúa gọi anh đấy! Vui lên đi!”
50 Ba-ti-mê liền vất áo choàng, đứng dậy đến gần Chúa Giê-xu.
51 Chúa Giê-xu hỏi: “Con muốn Ta giúp gì đây?”
Anh mù liền đáp: “Lạy Thầy, xin cho con thấy được!”
52 Chúa Giê-xu phán với anh: “Con cứ đi, đức tin con đã chữa cho
con lành!” Lập tức, Ba-ti-mê được sáng mắt, rồi cùng đám đông đi
theo Chúa.

11

Chúa Giê-xu Được Đón Rước Khải Hoàn

1 Khi đến gần Giê-ru-sa-lem, ngang làng Bê-pha-giê và Bê-tha-ni,
trên núi Ô-liu, Chúa Giê-xu sai hai môn đệ đi trước.
2 Ngài dặn họ: “Các con cứ đi đến làng trước mặt, vừa vào làng, sẽ
thấy một con lừa con chưa ai cưỡi đang cột tại đó. Cứ mở dây dắt lừa
về đây cho Ta.
3 Nếu ai hỏi, các con trả lời: ‘Chúa cần dùng nó, rồi sẽ trả ngay.’ ”
4 Hai môn đệ vâng lệnh ra đi, quả nhiên thấy lừa con buộc nơi cổng
bên đường. Khi họ mở dây,
5 có mấy người đứng đó hỏi: “Các ông mở lừa làm gì?”
6 Hai môn đệ lặp lại những lời Chúa Giê-xu đã dặn, người ta liền để
cho đi.
7 Họ đem lừa con về cho Chúa, lấy áo mình lót trên lưng lừa để Ngài
lên cưỡi.
8 Nhiều người trải áo trên đường, người khác rải lá cây vừa bẻ ngoài
đồng.
9 Người đi trước, người theo sau đều tung hô:
“Chúc tụng Đức Chúa Trời!*

* **11:9** Nt Hosanna, một thán từ dùng ca ngợi Chúa, có nghĩa là “xin hãy cứu”

Phước cho Đấng nhân danh Chúa Hằng Hữu mà đến!
10 Phước cho Vương Quốc sắp đến của tổ phụ Đa-vít!
Chúc tụng Đức Chúa Trời trên nơi chí cao!”†
11 Chúa Giê-xu đến Giê-ru-sa-lem, vào trong Đền Thờ. Sau khi quan
sát mọi vật, Ngài rời khỏi đó vì trời đã tối. Ngài đem mười hai sứ đồ
trở lại Bê-tha-ni.

Chúa Giê-xu Quở Cây Vả

12 Hôm sau, khi rời Bê-tha-ni, Chúa đói.
13 Từ xa, Ngài thấy một cây vả sum suê, liền lại gần hái trái, nhưng
chỉ thấy lá, vì chưa tới mùa.
14 Chúa quở cây ấy: “Từ nay về sau, không ai ăn trái của cây này
nữa!” Các môn đệ đều nghe lời đó.

Chúa Giê-xu Thanh Tẩy Đền Thờ

15 Trở lại Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu vào Đền Thờ, đuổi hết những
người mua bán ra ngoài. Ngài lật đổ bàn của bọn đổi tiền, ghế của
bọn bán bồ câu,
16 và cấm không cho đem hàng hóa vào Đền Thờ.
17 Chúa phán với họ: “Thánh Kinh chép: ‘Đền Thờ Ta là nơi muôn
dân cầu nguyện,’ nhưng các ngươi đã biến thành sào huyệt trộm
cướp.”
18 Các thầy trưởng tế và thầy dạy luật biết được việc đó, liền tìm
cách thủ tiêu Ngài, nhưng họ sợ dân nổi loạn, vì dân chúng hết sức
hâm mộ lời Ngài giảng dạy.
19 Đến tối, Chúa và các môn đệ ra khỏi thành.
20 Sáng hôm sau, đi ngang qua cây vả, các môn đệ thấy nó khô từ
gốc đến ngọn.
21 Nhớ lại lời Chúa Giê-xu đã phán, Phi-e-rơ kêu lên: “Thầy ơi, cây
vả Thầy quở hôm qua nay đã chết khô rồi!”
22 Chúa Giê-xu đáp: “Các con phải có đức tin nơi Đức Chúa Trời.
23 Ta quả quyết, nếu người nào có niềm tin vững chắc không chút
nghi ngờ, có thể ra lệnh thì núi này cũng bị bứng lên, quăng xuống
biển.
24 Vì thế, Ta bảo các con: Khi cầu nguyện, hãy tin đã được, tất các
con xin gì được nấy.
25 Khi các con cầu nguyện, nếu có điều bất bình với ai, hãy tha thứ
để Cha các con trên trời tha lỗi các con.”‡

Uy Quyền của Chúa Giê-xu

27 Chúa Giê-xu và các môn đệ trở vào thành Giê-ru-sa-lem. Khi Ngài
đang đi trong sân Đền Thờ, các thầy trưởng tế, các thầy dạy luật và
các trưởng lão đến hỏi Ngài:
28 “Thầy cậy uy quyền gì để làm các việc đó? Ai ủy quyền cho Thầy?”
29 Chúa Giê-xu đáp: “Ta cũng hỏi các ông một câu, nếu các ông trả
lời được, Ta sẽ giải đáp câu hỏi của các ông.
30 Lễ báp-tem của Giăng bắt nguồn từ trời hay từ người?”

† **11:10** Thi 118:25-26 ‡ **11:25** Vài bản cổ thêm câu 26: *Nhưng nếu các con không tha thứ, Cha các con trên trời cũng không tha tội cho các con.*

31 Họ thảo luận với nhau: “Nếu ta nói từ trời, ông ấy sẽ hỏi: Sao các
ông không tin Giăng?
32 Nếu ta nói từ người, thì sợ dân chúng, vì dân chúng đều công
nhận Giăng là nhà tiên tri của Đức Chúa Trời.”
33 Vậy nên, họ thưa với Chúa: “Chúng tôi không biết!”
Chúa Giê-xu đáp: “Nếu thế Ta cũng không nói cho các ông biết
nguồn gốc uy quyền của Ta.”

12

Ẩn Dụ về Các Đầy tớ Gian Ác

1 Chúa Giê-xu dạy họ với câu chuyện: “Người kia trồng một vườn
nho, dựng hàng rào chung quanh, đào hầm ép nho, xây tháp canh,
cho người khác mướn, rồi lên đường đi xa.
2 Tới mùa hái nho, chủ sai người nhà về thu hoa lợi.
3 Nhưng người ấy bị các đầy tớ bắt giữ, đánh đập, và đuổi về tay
không.
4 Chủ sai người thứ hai, nhưng bị họ sỉ nhục và đánh vỡ đầu.
5 Một người khác được chủ sai đi, lại bị chúng hạ sát. Nhiều người
đến sau cũng đều bị đánh, giết.
6 Cuối cùng, chủ chỉ còn người con trai yêu quý. Chủ sai con đến,
vì nghĩ rằng họ sẽ kính nể con mình.
7 Nhưng các đầy tớ bảo nhau: ‘Nó là con thừa tự, giết nó đi, sản
nghiệp sẽ về tay chúng ta!’
8 Họ liền bắt giết người con, ném thây bên ngoài vườn nho.”
9 Chúa Giê-xu hỏi: “Vậy, chủ vườn nho sẽ đối xử ra sao? Chắc chắn
chủ sẽ đến tiêu diệt mấy đầy tớ ấy, giao vườn cho người khác mướn.
10 Các ông chưa đọc câu Thánh Kinh này sao?
‘Tảng đá bị thợ xây nhà loại ra
đã trở thành tảng đá móng.
11 Đây là việc Chúa Hằng Hữu đã thực hiện,
và đó là việc diệu kỳ trước mắt chúng ta.’* ”
12 Các nhà lãnh đạo Do Thái biết Chúa ám chỉ họ, nên tìm cách bắt
Ngài, nhưng còn e ngại dân chúng. Cuối cùng, họ bỏ đi.

Thuế cho Sê-sa

13 Sau đó, họ cử mấy người thuộc phái Pha-ri-si và đảng Hê-rốt đến
gặp Chúa Giê-xu, tìm cách gài bẫy trong lời nói, để có cớ bắt Ngài.
14 Họ hỏi: “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người chân chính,
không nể sợ, thiên vị ai, chỉ lấy công tâm giảng dạy Đạo Đức Chúa
Trời. Xin Thầy cho biết nộp thuế cho Sê-sa có đúng luật hay không?
15 Chúng tôi có nên nộp thuế không?”
Chúa Giê-xu biết rõ đạo đức giả của họ, liền đáp: “Các ông muốn
gài bẫy Ta sao? Đưa một đồng bạc cho Ta xem!”
16 Họ trao đồng bạc cho Chúa. Ngài hỏi: “Hình và tên ai đây?”
Họ đáp: “Sê-sa.”
17 Chúa Giê-xu phán: “Hãy nộp cho Sê-sa những gì của Sê-sa, và trả
lại Đức Chúa Trời những gì thuộc về Đức Chúa Trời.”

* **12:11** Thi 118:22-23

Họ ngẩn ngơ trước câu trả lời của Chúa.

Thảo Luận về Sự Sống Lại

18 Các thầy Sa-đu-sê—chủ trương không có sự sống lại—đến hỏi
Chúa Giê-xu:
19 "Thưa Thầy, Môi-se truyền lại cho chúng ta luật này: Nếu người
đàn ông nào qua đời không có con, thì em trai người đó sẽ lấy vợ goá
của anh để sinh con nối dõi cho anh.†
20 Gia đình kia có bảy anh em. Người anh cả lấy vợ rồi chết không
con.
21 Người thứ hai lấy vợ góa của anh, cũng chết không con. Người
thứ ba cũng vậy.
22 Cứ thế, cả bảy anh em đều qua đời không con nối dõi. Cuối cùng,
người phụ nữ cũng chết.
23 Vậy đến ngày sống lại, người phụ nữ đó sẽ làm vợ ai, vì cả bảy
người đều đã cưới nàng?"
24 Chúa Giê-xu đáp: "Các ông lầm lẫn, vì không hiểu Thánh Kinh,
cũng chẳng biết quyền năng Đức Chúa Trời.
25 Vì khi người ta sống lại, sẽ không còn cưới vợ lấy chồng nữa, ai
nấy đều giống như thiên sứ trên trời.
26 Về người chết sống lại, các ông không đọc sách Môi-se, chỗ viết
về bụi gai cháy sao? Đức Chúa Trời phán cùng Môi-se: 'Ta là Đức
Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, Đức Chúa Trời
của Gia-cốp.'‡
27 Ngài là Đức Chúa Trời của người sống, không phải của người chết.
Các ông lầm to rồi."

Điều Răn Quan Trọng Nhất

28 Một thầy dạy luật theo dõi cuộc tranh luận, thấy Chúa đối đáp lưu
loát, liền hỏi: "Thưa Thầy, trong các điều răn, điều nào quan trọng
hơn cả?"
29 Chúa Giê-xu đáp: "Điều răn quan trọng nhất là: 'Hỡi người Ít-ra-
ên, hãy lắng nghe! Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta là Chân
Thần duy nhất.
30 Phải yêu thương Đức Chúa Trời với cả tấm lòng, linh hồn, trí tuệ,
và năng lực.'§
31 Điều răn thứ hai cũng quan trọng: 'Yêu người lân cận như chính
mình.'* Không còn điều răn nào lớn hơn hai điều ấy."
32 Thầy dạy luật thưa: "Thầy dạy rất đúng! Đức Chúa Trời là Chân
Thần duy nhất, ngoài Ngài không có Thần nào khác.
33 Yêu thương Ngài với tất cả tấm lòng, trí óc, năng lực và yêu
thương người lân cận như chính mình thật tốt hơn dâng mọi lễ vật
và sinh tế cho Đức Chúa Trời."
34 Thấy người đó hiểu đúng ý nghĩa luật pháp, Chúa khen: "Ông
không xa Nước của Đức Chúa Trời đâu!" Sau đó không ai dám chất
vấn Ngài điều gì nữa.

Đấng Mết-si-a Là Con Ai?

---

† **12:19** Xem Phục 25:5-6 ‡ **12:26** Xuất 3:6 § **12:30** Phục 6:4-5 * **12:31** Lê 19:18

35 Trong lúc giảng dạy tại Đền Thờ, Chúa Giê-xu hỏi: “Tại sao các
thầy dạy luật nói Đấng Mết-si-a là con của Đa-vít?
36 Chính Đa-vít được Chúa Thánh Linh cảm hứng đã nói:
‘Chúa Hằng Hữu phán cùng Chúa tôi:
Hãy ngồi bên phải Ta
cho đến chừng Ta đặt kẻ thù dưới gót chân Con.’†
37 Chính Đa-vít đã gọi Đấng Mết-si-a là ‘Chúa tôi,’ thì sao Đấng Mết-
si-a là dòng dõi của Đa-vít được?” Nghe Chúa giảng dạy, dân chúng
thích thú vô cùng.
38 Chúa Giê-xu dạy tiếp: “Phải đề phòng các thầy dạy luật, vì họ
thích mặc áo lễ thật dài, mong được người ta kính chào ngoài đường
phố,
39 ưa ngồi ghế danh dự trong hội đường và phòng tiệc.
40 Họ làm ra vẻ thánh thiện bằng cách đọc những bài cầu nguyện
dông dài, nhưng đồng thời lại cướp đoạt nhà cửa của những quả phụ
cô đơn! Vì thế, họ sẽ bị hình phạt nặng nề hơn nữa!”

Quả Phụ Dâng Tiền

41 Sau đó, Chúa Giê-xu đến ngồi đối ngang hộp tiền dâng trong Đền
Thờ, xem người ta dâng tiền. Có lắm người giàu dâng rất nhiều,
42 cũng có một quả phụ nghèo khổ đến bỏ vào hộp hai đồng xu.
43 Chúa Giê-xu gọi các môn đệ lại bảo: “Ta cho các con biết, bà quả
phụ nghèo này đã dâng nhiều hơn mọi người.
44 Vì ai cũng lấy của thừa thãi đem dâng, nhưng bà này tuy túng
ngặt đã dâng tất cả tiền mình có.”

13

Chúa Giê-xu Nói Trước về Tương Lai

1 Khi Chúa Giê-xu bước ra khỏi Đền Thờ, một môn đệ thưa: “Thầy
xem, Đền Thờ này thật tráng lệ, trang trí toàn đá quý cả!”
2 Chúa Giê-xu đáp: “Đền Thờ vĩ đại các con trông thấy đây, một
ngày kia sẽ bị san bằng, không còn đến hai tảng đá chồng lên nhau
nữa!”
3 Khi Chúa Giê-xu ngồi trên núi Ô-liu đối ngang Đền Thờ, Phi-e-rơ,
Gia-cơ, Giăng, và Anh-rê đến hỏi riêng:
4 “Xin Thầy cho chúng con biết bao giờ việc ấy xảy ra, và có dấu
hiệu gì báo trước?”
5 Chúa Giê-xu đáp: “Phải đề phòng, để các con khỏi bị lừa gạt.
6 Nhiều người sẽ mạo danh Ta, tự xưng ‘ta là Đấng Mết-si-a.’ Họ
làm cho nhiều người lầm lạc.
7 Các con sẽ nghe chiến tranh bùng nổ, và những tin tức khủng
khiếp về chiến tranh, nhưng các con đừng bối rối, vì những biến cố
ấy phải xảy ra, nhưng chưa đến ngày tận thế.*
8 Dân tộc này sẽ tiến đánh dân tộc khác, nước nọ tuyên chiến với
nước kia. Nhiều xứ sẽ bị động đất và đói kém. Đó chỉ là giai đoạn
đầu của cơn đại nạn.

† **12:36** Thi 110:1 * **13:7** Ngày cuối cùng

9 Phải đề phòng! Người ta sẽ bắt giải các con ra tòa, đánh đập các
con giữa hội đường. Vì Ta, các con sẽ bị xét xử trước mặt các vua và
các tổng trấn. Đó là cơ hội để các con nói về Ta cho họ.
10 Vì Phúc Âm phải được công bố cho mọi dân tộc đều biết, rồi mới
đến ngày tận thế.
11 Khi bị bắt đưa ra tòa, các con đừng lo phải nói những gì, nhưng
chỉ nói những điều Chúa cho biết vào giờ đó. Lúc ấy không phải các
con nói, nhưng chính Chúa Thánh Linh sẽ nói cho các con.
12 Anh sẽ phản bội em, đem nộp em cho người ta giết, cha sẽ nộp
con, con cái sẽ phản nghịch, đưa cha mẹ vào chỗ chết.
13 Mọi người sẽ ganh ghét các con vì các con thuộc về Ta. Nhưng ai
nhẫn nhục chịu đựng đến cuối cùng sẽ được cứu.
14 Khi các con thấy vật ghê tởm† đặt tại Đền Thờ.‡" (Người đọc phải
lưu ý!) "Ai đang ở xứ Giu-đê, phải trốn lên miền đồi núi,
15 ai đang đứng ngoài hiên,§ đừng quay vào nhà góp nhặt của cải.
16 Ai ở ngoài đồng, đừng trở về nhà lấy áo.
17 Trong những ngày đó, không ai khổ cho bằng đàn bà có thai hay
người mẹ có con còn bú!
18 Các con hãy cầu nguyện để biến cố đó đừng xảy ra vào mùa Đông.
19 Vì lúc ấy sẽ có tai họa khủng khiếp chưa từng thấy trong lịch sử
từ khi Đức Chúa Trời sáng tạo trời đất, và trong tương lai cũng chẳng
bao giờ có nữa.
20 Nếu Đức Chúa Trời không rút ngắn những ngày tai họa, cả nhân
loại sẽ bị diệt vong. Nhưng vì con dân Ngài, Chúa sẽ giảm bớt những
ngày đó.
21 Khi ấy, nếu ai bảo các con: 'Đấng Mết-si-a vừa đến nơi kia,' hay
'Ngài ở đây,' các con đừng tin.
22 Vì những đấng Mết-si-a giả hay tiên tri giả sẽ xuất hiện và làm
phép lạ để lừa gạt nhiều người, có thể đánh lừa cả con dân Chúa.
23 Các con phải để phòng! Ta đã nói trước mọi việc rồi!
24 Trong những ngày đó, sau cơn đại nạn,
mặt trời sẽ tối tăm,
mặt trăng cũng không chiếu sáng,
25 các vì sao trên trời sẽ rơi rụng,
và các quyền lực dưới bầu trời sẽ rung chuyển.*
26 Nhân loại sẽ trông thấy Con Người† giáng xuống trong mây trời,
với vinh quang và uy quyền tuyệt đối.‡
27 Ta sẽ sai các thiên sứ tập họp con dân Ta khắp bốn phương, từ
những nơi chân trời góc biển.
28 Các con nên rút tỉa bài học cây vả. Khi cây đâm chồi nảy lộc, các
con biết sắp đến mùa hạ.
29 Cũng thế, khi thấy các dấu hiệu ấy xuất hiện, các con biết ngày
Ta trở lại rất gần, Ta đã đến ngay bên cửa.

---

† **13:14** Nt vật ghê tởm làm cho hoang tàn ‡ **13:14** Nt nơi không thích hợp § **13:15** Nt trên mái nhà * **13:25** Xem Ysai 13:10; 34:4; Giôên 2:10 † **13:26** "Con Người" là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài ‡ **13:26** Xem Đa 7:13

30 Ta quả quyết, thế hệ này chưa qua đi thì các biến cố ấy đã xảy ra rồi.
31 Trời đất sẽ tiêu tan nhưng lời Ta vẫn còn mãi mãi.
32 Không một ai biết được ngày giờ tận thế. Ngay cả thiên sứ và chính Con Người cũng không biết. Chỉ Cha biết mà thôi.
33 Các con phải đề phòng, cảnh giác, vì không biết Ta đến giờ nào!
34 Như trường hợp chủ nhà đi xa, giao cho đầy tớ mỗi người một việc, và bảo người gác cổng phải thức canh.
35 Cũng thế, các con phải cảnh giác! Vì các con không biết giờ nào chủ nhà trở lại—có thể lúc trời vừa tối, hoặc nửa đêm, lúc gà gáy, hay buổi bình minh.
36 Nếu chủ trở về bất ngờ, đừng để chủ bắt gặp các con đang ngủ.
37 Lời Ta dặn các con, Ta cũng nói với mọi người: Phải cảnh giác chờ đợi Ta trở lại!”

14

Chúa Được Xức Dầu tại Bê-tha-ni

1 Còn hai ngày nữa đến lễ Vượt Qua và lễ Bánh Không Men—các thầy trưởng tế và thầy dạy luật tìm cơ hội bắt giữ Chúa Giê-xu và bí mật giết.
2 Họ cùng đồng ý: “Không làm trong ngày lễ Vượt Qua, để khỏi gây náo động trong dân chúng.”
3 Lúc ấy, Chúa Giê-xu đến nhà Si-môn, một người phong hủi tại Bê-tha-ni. Giữa bữa ăn, một phụ nữ bước vào, mang theo bình ngọc thạch đựng dầu cam tùng đắt tiền. Bà mở nắp đổ dầu trên đầu Ngài.
4 Có người trông thấy, tức giận bảo: “Thật phí của! Bình dầu thơm này rất quý giá!
5 Sao bà không bán bình này giá hơn một năm tiền lương,* và đem tiền ấy giúp người nghèo!” Rồi họ nặng lời quở trách bà.
6 Nhưng Chúa Giê-xu can thiệp: “Để mặc người, đừng la rầy! Người đã làm một việc tốt đẹp cho Ta.
7 Các con luôn luôn gặp người nghèo, có thể giúp đỡ họ khi nào tùy ý, nhưng các con không ở bên Ta mãi.
8 Người này đã hết sức cố gắng, xức dầu tẩm liệm thân Ta trước khi chôn cất.
9 Ta cho các con biết, việc làm của người phụ nữ hôm nay sẽ được nhắc nhở ca tụng khắp thế giới, tại những nơi Phúc Âm được truyền bá.”

Giu-đa Đồng Ý Phản Chúa Giê-xu

10 Sau đó, Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, một trong mười hai sứ đồ, đến tiếp xúc với các thầy trưởng tế bàn mưu nộp Chúa Giê-xu cho họ.
11 Nghe Giu-đa đề nghị, họ rất mừng rỡ, hứa sẽ thưởng tiền. Vậy, Giu-đa lo tìm cơ hội nộp Chúa Giê-xu.

Bữa Tiệc Cuối Cùng

* **14:5** Hơn 300 đê-na-ri

12 Ngày đầu của lễ Bánh Không Men, khi chiên con bị giết cho lễ
Vượt Qua, các môn đệ đến hỏi Chúa: “Thầy muốn ăn lễ Vượt Qua tại
đâu? Xin Thầy chỉ bảo để chúng con sửa soạn.”
13 Chúa Giê-xu liền sai hai môn đệ đến Giê-ru-sa-lem và căn dặn:
“Các con vào thành, sẽ gặp một người xách vò nước; người ấy đi đâu,
cứ theo đó.
14 Khi vào nhà, các con nói với chủ nhà: ‘Thầy hỏi: Phòng dành
riêng cho Ta và các môn đệ ăn lễ Vượt Qua ở đâu?’
15 Chủ nhà sẽ chỉ cho các con một phòng rộng trên lầu, trang bị đầy
đủ. Các con cứ dọn tiệc tại đó.”
16 Hai môn đệ ra đi, gặp mọi điều đúng như lời Chúa dặn, và chuẩn
bị lễ Vượt Qua.
17 Tối hôm đó, Chúa Giê-xu và mười hai sứ đồ cùng đến.
18 Khi mọi người đang ngồi ăn, Chúa Giê-xu phán: “Ta quả quyết,
một người trong các con sẽ phản Ta.”
19 Các môn đệ rất buồn bực, lần lượt hỏi: “Thưa Thầy, có phải con
không?”
20 Chúa đáp: “Đó là một trong số mười hai người các con, là người
đang nhúng bánh vào đĩa với Ta.
21 Vì Con Người† phải hy sinh như lời Thánh Kinh đã nói. Nhưng
khốn cho kẻ phản Con Người, thà nó chẳng sinh ra còn hơn!”
22 Khi đang ăn, Chúa lấy bánh, cảm tạ Đức Chúa Trời rồi bẻ ra trao
cho các môn đệ: “Đây là thân thể Ta, các con hãy lấy ăn!”
23 Ngài cũng rót nước nho, cảm tạ rồi đưa cho các môn đệ cùng
uống.
24 Chúa giải thích: “Đây là máu Ta, máu đổ ra cho nhiều người, để
ấn chứng giao ước mới giữa Đức Chúa Trời và nhân loại.
25 Ta cho các con biết: Ta sẽ không uống nước nho này nữa cho đến
ngày uống nước nho mới trong Nước của Đức Chúa Trời.”
26 Hát thánh ca xong, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi lên núi Ô-liu.

Chúa Giê-xu Báo Trước Phi-e-rơ Chối Ngài

27 Chúa Giê-xu nói với các môn đệ: “Các con sẽ lìa bỏ Ta như Thánh
Kinh đã viết:
‘Ta sẽ đánh Người Chăn,
và bầy chiên sẽ chạy tan tác.’‡
28 Nhưng sau khi Ta sống lại từ cõi chết, Ta sẽ qua xứ Ga-li-lê trước
để gặp các con tại đó.”
29 Phi-e-rơ thưa: “Con sẽ chẳng xa Thầy, dù mọi người bỏ chạy!”
30 Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với con, Phi-e-rơ—đêm nay, trước
khi gà gáy lần thứ hai, con sẽ chối Ta ba lần.”
31 Nhưng Phi-e-rơ cam kết: “Con thà chết chứ không chối Thầy đâu!”
Các môn đệ khác cũng đều quả quyết như thế.

Chúa Giê-xu Cầu Nguyện trong Vườn Ghết-sê-ma-nê

32 Chúa Giê-xu và các môn đệ vào vườn ô-liu gọi là Ghết-sê-ma-nê,
Ngài bảo họ: “Các con ngồi đây, trong khi Ta đi và cầu nguyện.”

† **14:21** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài ‡ **14:27** Xa 13:7

33 Chúa chỉ đem Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng theo Ngài. Từ lúc đó,
Ngài cảm thấy bối rối, sầu não vô cùng.
34 Ngài nói: “Linh hồn Ta buồn rầu tột độ!§ Các con ở đây và thức
canh với Ta.”
35 Chúa đi một quãng, rồi quỳ sấp dưới đất, cầu xin cho giờ phút
khủng khiếp đừng đến với Ngài nếu có thể được.
36 Ngài cầu nguyện: “Thưa Cha, Cha có quyền làm mọi việc, xin
cho Con khỏi uống chén này, nhưng xin theo ý Cha, chứ không theo ý
Con.”
37 Khi trở lại, Chúa thấy các môn đệ đang ngủ gục. Ngài gọi Phi-e-rơ:
“Si-môn, con ngủ sao? Con không thức với Ta được một giờ sao?
38 Phải tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi sa vào vòng cám dỗ. Vì tâm
linh thật muốn, nhưng thể xác yếu đuối.”
39 Chúa Giê-xu lại đi và cầu xin như lần trước.
40 Lần này quay lại, Chúa thấy các môn đệ vẫn ngủ, mắt nhắm
nghiền, không đối đáp gì được.
41 Trở lại lần thứ ba, Chúa bảo họ: “Bây giờ các con vẫn còn ngủ
sao? Đủ rồi! Đã đến lúc Con Người bị phản nộp vào tay bọn gian ác.
42 Đứng dậy, đi với Ta. Kìa, kẻ phản Ta đã tới!”

Chúa Giê-xu Bị Phản và Bị Bắt

43 Ngay khi Chúa Giê-xu đang nói, Giu-đa, một trong mười hai sứ
đồ, xông đến. Theo sau là một toán người cầm gươm dao, gậy gộc, do
các thầy trưởng tế, các thầy dạy luật, và các trưởng lão sai đến.
44 Tên phản Chúa đã ra ám hiệu: “Tôi hôn người nào, các anh cứ
bắt dẫn đi!”
45 Vì vậy, vừa đến nơi, Giu-đa trân tráo xông lên chào Chúa: “Lạy
Thầy!” Rồi nó hôn Chúa.
46 Bọn kia liền bắt giữ Chúa Giê-xu.
47 Nhưng có một người đứng gần đó rút gươm chém đầy tớ của thầy
thượng tế, đứt mất một vành tai.
48 Chúa Giê-xu hỏi họ: “Ta đâu phải trộm cướp mà các ông đem
gươm dao, gậy gộc đến bắt?
49 Hằng ngày Ta vẫn ở với các ông, giảng dạy trong Đền Thờ, sao
các ông không bắt Ta? Nhưng những việc này xảy ra để làm ứng
nghiệm lời tiên tri trong Thánh Kinh nói về Ta.”
50 Tất cả môn đệ đều bỏ Chúa trốn biệt.
51 Có một thanh niên đi theo Chúa, chỉ choàng trên người một tấm
khăn. Toán người kia túm bắt anh,
52 nhưng anh buông tấm khăn, trần truồng chạy trốn.

Chúa Giê-xu Trước Hội Đồng

53 Người ta giải Chúa Giê-xu đến dinh thầy thượng tế, nơi các thầy
trưởng tế, các trưởng lão, và các thầy dạy luật đã họp mặt đông đủ.
54 Phi-e-rơ theo sau Chúa xa xa, cho đến khi vào sân dinh thầy
thượng tế. Ông ngồi chung với bọn tuần cảnh, sưởi ấm bên đống
lửa.

§ **14:34** Nt buồn rầu đến chết

55 Các thầy trưởng tế và cả Hội Đồng Quốc Gia* tìm bằng chứng để
ghép Chúa Giê-xu vào tội tử hình, nhưng không tìm được.
56 Nhiều người vu cáo Chúa đủ điều, nhưng lời chứng của họ mâu
thuẫn nhau.
57 Sau đó, có người đứng lên làm chứng dối rằng:
58 "Chúng tôi nghe người này nói: 'Ta sẽ phá nát Đền Thờ do con
người xây cất, rồi trong ba ngày Ta sẽ dựng một Đền Thờ khác, không
bởi tay con người.' "
59 Ngay điểm này, lời tố cáo của họ cũng không phù hợp nhau.
60 Thầy thượng tế đứng dậy giữa hội đồng và hỏi Chúa: "Sao? Anh
trả lời thế nào về lời tố cáo đó?"
61 Nhưng Chúa Giê-xu vẫn im lặng, không đáp một lời. Thầy thượng
tế hỏi tiếp: "Anh có phải là Đấng Mết-si-a, Con của Đấng Phước Lành
không?"
62 Chúa Giê-xu đáp: "Phải, chính Ta.† Rồi đây các ông sẽ thấy Con
Người ngồi bên phải ngai của Đức Chúa Trời quyền năng,‡ và cỡi mây
trời trở lại trần gian.§"
63 Thầy thượng tế xé áo mình và nói: "Chúng ta cần gì nhân chứng
nữa!
64 Quý Ngài vừa nghe tận tai lời phạm thượng. Vậy quý ngài quyết
định thế nào?"
Các lãnh tụ Do Thái đều đồng ý lên án tử hình Chúa Giê-xu.
65 Người ta khạc nhổ vào mặt Chúa, bịt mắt Chúa, đánh đấm Ngài
rồi nói: "Thử đoán xem, ai vừa đánh anh đó?" Bọn lính canh cũng vả
vào mặt Ngài và giải đi.

Phi-e-rơ Chối Chúa Giê-xu

66 Phi-e-rơ đang ở ngoài sân, một đầy tớ gái của thầy thượng tế bước
đến,
67 thấy ông đang ngồi sưởi, lại gần nhìn mặt rồi nói: "Anh cũng là
đồ đệ* của Giê-xu, người Na-xa-rét!"
68 Nhưng Phi-e-rơ chối: "Chị nói gì tôi không hiểu!" Rồi ông đi ra
cổng liền có tiếng gà gáy.
69 Chị đầy tớ nhìn thấy, báo cho những người đứng chung quanh:
"Anh ấy theo phe Giê-xu đó!"
70 Phi-e-rơ liền chối một lần nữa.
Một lát sau, những người đứng chung quanh tố Phi-e-rơ: "Đúng rồi!
Anh cũng thuộc bọn Giê-xu, vì anh là người Ga-li-lê."
71 Phi-e-rơ liền thề độc: "Tôi không biết người mấy ông nói đó là ai
cả! Nếu tôi dối, xin sự rủa sả giáng trên tôi."
72 Vừa lúc ấy, gà gáy lần thứ hai.
Phi-e-rơ sực nhớ lại lời Chúa Giê-xu: "Trước khi gà gáy lần thứ hai,
con sẽ chối Ta ba lần!" Ông liền thổn thức khóc.

15

Chúa Giê-xu Trước Tòa Phi-lát

---

* **14:55** Nt the Sanhedrin—Tòa Án Tôn Giáo † **14:62** Xem Xuất 3:14 ‡ **14:62** Xem Thi 110:1
§ **14:62** Xem Đa 7:13 * **14:67** Nt đã ở với

1 Ngay sáng hôm sau, các thầy trưởng tế, các trưởng lão, các thầy
dạy luật, và cả Hội Đồng Quốc Gia họp nhau thảo luận. Họ trói Chúa
Giê-xu lại và giải Ngài qua Phi-lát, tổng trấn La Mã.
2 Phi-lát hỏi Chúa: "Anh có phải là Vua người Do Thái không?"
Chúa Giê-xu đáp: "Phải."
3 Các thầy trưởng tế tố cáo Ngài nhiều tội.
4 Phi-lát hỏi Chúa: "Anh không trả lời gì hết sao? Người ta tố cáo
anh đủ điều đó!"
5 Chúa Giê-xu vẫn không đáp, khiến Phi-lát rất ngạc nhiên.
6 Hằng năm đến lễ Vượt Qua, Phi-lát có lệ phóng thích một người
tù theo thỉnh nguyện của dân chúng.
7 Năm ấy có Ba-ra-ba bị giam trong ngục cùng một số phạm nhân
can tội cố sát, nhân cuộc nổi dậy chống chính quyền La Mã.
8 Dân chúng kéo đến xin Phi-lát phóng thích một người tù theo
thông lệ.
9 Phi-lát hỏi: "Các anh muốn ta tha Vua người Do Thái không?"
10 Vì Phi-lát biết rõ các thầy trưởng tế bắt Chúa nộp cho ông chỉ vì
lòng ganh ghét.
11 Nhưng các thầy trưởng tế sách động quần chúng yêu cầu Phi-lát
phóng thích Ba-ra-ba.
12 Phi-lát hỏi lại: "Còn người các anh gọi là Vua người Do Thái, ta
phải xử sao đây?"
13 Họ hét lớn: "Đóng đinh nó trên cây thập tự!"
14 Phi-lát hỏi: "Tại sao? Người ấy có tội gì đâu?"
Nhưng họ gầm thét: "Đóng đinh hắn trên cây thập tự!"
15 Để mua chuộc lòng dân, Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba cho họ,
đồng thời sai đánh Chúa Giê-xu rồi giao cho lính đem đóng đinh trên
cây thập tự.

Quân Lính Sỉ Nhục Chúa Giê-xu

16 Quân lính giải Chúa vào dinh tổng trấn, rồi tập họp cả đại đội.
17 Chúng mặc cho Ngài tấm áo màu tía, bện chiếc mão bằng gai đội
lên đầu Ngài.
18 Chúng giả vờ chào: "Lạy Vua người Do Thái!"
19 Rồi lấy gậy sậy đập lên đầu Chúa, khạc nhổ vào mặt Chúa, và quỳ
gối lạy.
20 Chế giễu xong, chúng cởi áo màu tía ra, mặc áo dài lại cho Chúa,
rồi dẫn Ngài đi đóng đinh trên cây thập tự.

Chúa Chịu Đóng Đinh

21 Si-môn, người xứ Ly-bi,* vừa từ thôn quê lên Giê-ru-sa-lem, bị
bọn lính bắt vác cây thập tự cho Chúa Giê-xu. (Si-môn là cha của
A-lét-xan-đơ và Ru-phu).
22 Bọn lính giải Chúa lên đồi Gô-gô-tha (nghĩa là Đồi Sọ).
23 Chúng cho Ngài uống rượu pha với chất nhựa thơm, nhưng Ngài
không uống.
24 Bọn lính đóng đinh Chúa trên cây thập tự. Chúng gieo súc sắc
chia nhau bộ áo của Ngài, mỗi người lãnh một phần.

* **15:21** Nt Kurenaion (người Sy-ren xứ Ly-bi)

25 Chúa bị đóng đinh vào khoảng chín giờ sáng.
26 Tấm bảng tội trạng ghi mấy chữ: “Vua người Do Thái.”
27 Bọn lính cũng đóng đinh hai tướng cướp trên cây thập tự, một tên bên phải, một tên bên trái Chúa.
28 Việc xảy ra đúng như lời tiên tri trong Thánh Kinh: “Ngài bị kể vào hàng phạm nhân.”†
29 Khách qua đường lắc đầu, sỉ nhục Chúa: “Ha! Anh đòi phá nát Đền Thờ rồi xây lại trong ba ngày!
30 Sao không tự giải cứu và xuống khỏi cây thập tự đi!”
31 Các thầy trưởng tế và các thầy dạy luật cũng chế nhạo: “Hắn cứu người khác giỏi lắm mà cứu mình không nổi!
32 Này, Đấng Mết-si-a, Vua người Do Thái! Phải xuống khỏi cây thập tự cho chúng tôi thấy, chúng tôi mới tin chứ!” Hai tên cướp bị đóng đinh với Chúa cũng sỉ nhục Ngài.

Chúa Giê-xu Chết
33 Lúc giữa trưa, khắp đất đều tối đen như mực cho đến ba giờ chiều.
34 Đúng ba giờ, Chúa Giê-xu kêu lớn: “Ê-li, Ê-li, la-ma-sa-bách-ta-ni” nghĩa là “Đức Chúa Trời ơi! Đức Chúa Trời ơi! Sao Ngài lìa bỏ Con?”‡
35 Nghe tiếng kêu, mấy người đứng gần bảo: “Này, hắn gọi Ê-li!”
36 Một người chạy đi lấy bông đá tẩm rượu chua, buộc vào đầu cây sậy đưa lên cho Chúa nhấm, và nói: “Để chờ xem Ê-li có đến đem hắn xuống không!”
37 Chúa Giê-xu kêu lên một tiếng lớn, rồi tắt thở.
38 Bức màn trong Đền Thờ bị xé làm đôi từ trên xuống dưới.
39 Viên đội trưởng La Mã đứng trước cây thập tự, thấy Chúa qua đời như thế, liền nhìn nhận: “Người này đúng là Con Đức Chúa Trời!”
40 Một số phụ nữ nhìn từ xa. Trong số đó có Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri (mẹ Gia-cơ nhỏ và Giô-sép), cùng Sa-lô-mê.
41 Khi Chúa còn ở Ga-li-lê, họ đã cùng nhiều phụ nữ khác đi theo phục vụ Ngài. Họ mới theo Chúa lên Giê-ru-sa-lem để dự lễ Vượt Qua.

Sự Chôn Xác Chúa Giê-xu
42 Hôm đó, nhằm ngày thứ Sáu, là ngày chuẩn bị, trước ngày Sa-bát. Đến chiều tối,
43 Giô-sép, người A-ri-ma-thê, một nhân viên có uy tín trong Hội Đồng Quốc Gia, từng trông đợi Nước của Đức Chúa Trời, đã bạo dạn đến xin Phi-lát cho lãnh xác Chúa Giê-xu.
44 Phi-lát không tin Chúa Giê-xu đã chết, nên gọi viên đại đội trưởng đến phối kiểm.
45 Khi viên sĩ quan xác nhận Chúa Giê-xu đã tắt hơi, Phi-lát cho phép Giô-sép được lãnh xác Ngài.
46 Giô-sép mua một cây vải gai, gỡ xác Chúa Giê-xu xuống khâm liệm, chôn trong huyệt đá đục bên sườn núi, rồi lăn một tảng đá lớn chặn trước cửa mộ.
47 Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri, mẹ Giô-sép theo dõi nên biết nơi an táng Chúa Giê-xu.

† **15:28** Ysai 53:12 ‡ **15:34** Thi 22:1

16

Chúa Sống Lại

1 Chiều thứ Bảy, nhằm ngày Sa-bát kết thúc, Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri,
mẹ Gia-cơ, và Sa-lô-mê đi mua hương liệu ướp xác Chúa Giê-xu.
2 Sáng sớm Chúa Nhật,* lúc mặt trời mới mọc, họ rủ nhau đi thăm
mộ,
3 dọc đường băn khoăn không biết phải nhờ ai lăn tảng đá khỏi cửa
mộ.
4 Nhưng khi đến nơi, thì tảng đá lớn đã được lăn đi rồi.
5 Khi bước vào trong mộ, họ thấy một thanh niên mặc áo trắng ngồi
bên phải, họ giật mình hoảng sợ.
6 Thanh niên nói: "Đừng sợ! Tôi biết các bà tìm Chúa Giê-xu ở Na-
xa-rét. Ngài chịu đóng đinh nhưng đã sống lại rồi, không còn ở đây
đâu! Hãy xem chỗ người ta đặt xác Ngài,
7 và đi báo cho các môn đệ Ngài và cho Phi-e-rơ biết Chúa đi trước
lên xứ Ga-li-lê để gặp họ, đúng như Ngài đã phán dặn."
8 Các bà run rẩy, sợ hãi chạy ra và trốn khỏi mộ. Họ sợ hãi đến nỗi
không nói gì được với ai.

Cuối của Sách Mác

9 Sau khi sống lại sáng sớm Chúa Nhật, Chúa Giê-xu hiện ra trước
nhất cho Ma-ri Ma-đơ-len, người được Ngài giải thoát khỏi bảy quỷ
dữ.
10 Ma-ri liền đi báo tin cho các môn đệ trong lúc họ than khóc Ngài.
11 Nghe nói Chúa Giê-xu sống lại† và Ma-ri đã thấy Ngài, các môn đệ
đều không tin.
12 Sau đó, Chúa lấy hình dạng khác hiện ra cho hai môn đệ đang
trên đường về quê.
13 Hai người ấy liền quay lại Giê-ru-sa-lem thuật cho các môn đệ
khác, nhưng cũng chẳng ai tin.
14 Về sau, Chúa hiện ra cho mười một sứ đồ giữa một bữa ăn. Ngài
quở trách họ đã hoài nghi, cứng lòng không tin lời những người gặp
Ngài sống lại.
15 Chúa phán các môn đệ: "Hãy đi khắp thế giới, công bố Phúc Âm
cho cả nhân loại.
16 Ai tin và chịu báp-tem sẽ được cứu, còn ai không tin sẽ bị kết tội.
17 Người tin Ta sẽ thực hiện những phép lạ này: Nhân danh Ta đuổi
quỷ, nói những ngôn ngữ mới,
18 bắt rắn trong tay hay uống phải thuốc độc cũng không bị hại, đặt
tay trên các người bệnh thì họ được lành."
19 Phán dặn các môn đệ xong, Chúa Cứu Thế Giê-xu được tiếp rước
lên trời, ngồi bên phải ngai Đức Chúa Trời.
20 Các môn đệ đi khắp nơi công bố Phúc Âm. Chúa cùng làm việc
với các môn đệ, xác nhận lời họ truyền giảng bằng nhiều phép lạ.

---

* **16:2** Nt ngày thứ nhất trong tuần † **16:11** Ngài đang sống

Phúc Âm theo
Lu-ca

Giới Thiệu

1 Thưa ngài Thê-ô-phi-lơ thân kính,* trước đây đã có nhiều người
ghi chép những sự việc đã hoàn thành giữa chúng ta.
2 Họ biên soạn theo lời tường thuật của các môn đệ đầu tiên và của
nhiều nhân chứng.
3 Do đó, tôi đã sưu tầm, kiểm chứng tất cả sử liệu và viết lại theo
thứ tự để kính gửi ngài xem.
4 Ước mong công trình khảo cứu này chứng tỏ những điều ngài đã
học hỏi là chính xác.

Sự Ra Đời của Giăng Báp-tít Được Báo Trước

5 Thời Vua Hê-rốt cai trị xứ Giu-đê, thầy Tế lễ Xa-cha-ri, thuộc ban
A-bi-gia, lo việc tế lễ trong Đền Thờ. Vợ là Ê-li-sa-bét cũng thuộc dòng
họ A-rôn.
6 Ông bà là người công chính trước mặt Đức Chúa Trời, vâng giữ
trọn vẹn điều răn và luật lệ của Ngài.
7 Họ không có con vì Ê-li-sa-bét hiếm muộn, và cả hai đều đã cao
tuổi.
8 Một hôm, Xa-cha-ri vào Đền Thờ lo việc tế lễ theo phiên thứ.
9 Ông bắt thăm nhằm phần việc dâng hương cho Chúa trong Đền
Thờ.
10 Lúc ông dâng hương, dân chúng cầu nguyện ngoài sân.
11 Thình lình, một thiên sứ của Chúa hiện đến với ông, đứng bên
phải bàn thờ dâng hương.
12 Xa-cha-ri nhìn thấy, giật mình hoảng sợ.
13 Thiên sứ nói: "Xa-cha-ri, đừng sợ! Tôi đến báo tin Đức Chúa Trời
đã nghe lời ông cầu nguyện. Ê-li-sa-bét, vợ ông sẽ sinh con trai, hãy
đặt tên con trẻ ấy là Giăng.
14 Con trẻ sẽ là niềm vui lớn cho ông bà, và nhiều người cũng sẽ hân
hoan khi nó ra đời,
15 vì con trẻ sẽ được quý trọng trước mặt Chúa. Con trẻ ấy sẽ không
bao giờ uống rượu nhưng được đầy dẫy Chúa Thánh Linh từ khi còn
trong lòng mẹ.
16 Con trẻ sẽ dìu dắt nhiều người Ít-ra-ên trở về với Chúa là Đức
Chúa Trời của họ.
17 Con trẻ sẽ có tinh thần và khí lực dũng mãnh như tiên tri Ê-li thời
xưa. Con trẻ sẽ dọn đường cho Chúa, chuẩn bị dân chúng sẵn sàng
đón tiếp Ngài. Con trẻ sẽ hòa giải cha với con, làm cho kẻ bội nghịch
trở nên khôn ngoan như người công chính."
18 Xa-cha-ri nói với thiên sứ: "Việc đó làm sao thực hiện được? Vì
tôi đã già, vợ tôi cũng đã cao tuổi lắm rồi!"

---

* **1:1** Nt Theophilus quyền quý

19 Thiên sứ đáp: “Tôi là Gáp-ri-ên! Tôi thường đứng trước mặt Đức
Chúa Trời. Chính Ngài sai tôi đến báo tin mừng cho ông.
20 Ông không tin lời tôi, nên sẽ bị câm cho đến khi đứa trẻ ra đời.
Nhưng lời tôi nói, đến đúng kỳ sẽ thành sự thật.”
21 Dân chúng đứng bên ngoài chờ Xa-cha-ri, ngạc nhiên vì ông ở quá
lâu trong Đền Thờ.
22 Lúc trở ra, Xa-cha-ri không nói được, phải dùng tay ra dấu, nên
họ biết ông vừa thấy khải tượng trong Đền Thờ.
23 Khi mãn phiên phục vụ, Xa-cha-ri về nhà.
24 Sau đó, Ê-li-sa-bét có thai, sống ẩn dật trong năm tháng.
25 Bà tự nhủ: “Chúa thật nhân từ, Ngài đã xóa bỏ sự nhục nhã cho
ta rồi!”

Sự Giáng Sinh của Chúa Giê-xu Được Báo Trước

26 Qua tháng thứ sáu, Đức Chúa Trời sai thiên sứ Gáp-ri-ên đến
thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê,
27 đến thăm Ma-ri là một trinh nữ đã hứa hôn với Giô-sép, thuộc
dòng Vua Đa-vít.
28 Thiên sứ nói: “Chào cô, người được ơn của Chúa! Chúa ở với cô!”
29 Ma-ri bối rối, tự hỏi lời chào ấy có nghĩa gì.
30 Thiên sứ giải thích: “Đừng sợ, vì Đức Chúa Trời đã ban đặc ân
cho cô.
31 Cô sắp có thai, sinh con trai, và đặt tên là Giê-xu.
32 Con Trai đó rất cao quý, sẽ được xưng là Con của Đấng Chí Cao.
Chúa là Đức Chúa Trời sẽ ban cho Ngài ngôi vua của Đa-vít.
33 Ngài sẽ cai trị Ít-ra-ên† mãi mãi; nước Ngài tồn tại đời đời.”
34 Ma-ri hỏi thiên sứ: “Tôi là trinh nữ, làm sao có con được?”
35 Thiên sứ đáp: “Chúa Thánh Linh sẽ giáng trên cô, quyền năng
Đấng Chí Cao sẽ bao phủ cô, cho nên Con Thánh sinh ra sẽ được gọi
là Con Đức Chúa Trời.
36 Như trường hợp Ê-li-sa-bét, bà con của cô là người đã già, quá
tuổi sinh nở, mà cũng có thai được sáu tháng rồi.
37 Vì chẳng có việc gì Đức Chúa Trời không làm được.”
38 Ma-ri thưa: “Tôi là đầy tớ Chúa, sẵn sàng vâng theo ý muốn Chúa.
Xin Chúa thực hiện mọi điều ông nói.” Sau đó thiên sứ rời khỏi cô.

Ma-ri Viếng Thăm Ê-li-sa-bét

39 Mấy ngày sau, Ma-ri vội vã lên đường, đến một thành phố miền
đồi núi xứ Giu-đê,
40 nơi Xa-cha-ri sinh sống. Cô vào nhà và chào thăm Ê-li-sa-bét.
41 Vừa nghe tiếng Ma-ri chào, thai trong bụng Ê-li-sa-bét liền nhảy
mừng, Ê-li-sa-bét được đầy dẫy Chúa Thánh Linh.
42 Ê-li-sa-bét vui mừng và nói lớn với Ma-ri: “Cô là người được
phước nhất trong giới phụ nữ! Thai trong lòng cô thật phước hạnh
lớn lao!
43 Thật vinh dự cho tôi vì được mẹ Chúa tôi đến thăm!
44 Vừa nghe cô chào hỏi, thai trong bụng tôi đã nhảy mừng.

† **1:33** Nt nhà Gia-cốp

45 Đức Chúa Trời ban phước cho cô, vì cô tin lời Ngài hứa sẽ thành
sự thật.”

Bài Ca Chúc Tụng Chúa của Ma-ri

46 Ma-ri đáp: “Tâm hồn tôi ca ngợi Chúa.
47 Tâm linh tôi hân hoan vì Đức Chúa Trời, Đấng Cứu Rỗi tôi.
48 Chúa đã lưu ý đến nô tỳ hèn mọn của Ngài,
và từ nay, mọi thế hệ sẽ khen tôi là người được phước.
49 Đấng Toàn Năng đã làm những việc lớn cho tôi,
Danh Ngài là Thánh.
50 Ngài thương xót người kính sợ Ngài từ đời này sang đời khác.
51 Khi cánh tay Ngài đưa ra thể hiện quyền năng,
mưu trí người kiêu ngạo liền tan biến.
52 Ngài truất phế các vua chúa xuống
và cất nhắc người thấp hèn lên.
53 Ngài cho người đói được no nê
và đuổi người giàu về tay không.
54 Ngài nhớ lại sự thương xót,
nên cứu giúp Ít-ra-ên, đầy tớ Ngài.
55 Vì Ngài đã hứa với tổ phụ chúng ta,
với Áp-ra-ham và cả dòng dõi người đến muôn đời.”

56 Ma-ri ở lại với Ê-li-sa-bét độ ba tháng rồi trở về nhà mình.

Giăng Báp-tít Ra Đời

57 Đến ngày mãn nguyệt, Ê-li-sa-bét sinh được một con trai.
58 Bà con láng giềng đều hoan hỉ khi nghe tin Chúa thương xót bà
cách đặc biệt.
59 Được tám ngày, họ đến làm lễ cắt bì cho đứa bé, và định đặt tên
nó là Xa-cha-ri, theo tên cha,
60 nhưng mẹ đứa bé quả quyết: “Không! Tên nó là Giăng!”
61 Họ nói: “Họ hàng ta đâu có ai mang tên đó?”
62 Rồi ra dấu hỏi Xa-cha-ri muốn đặt tên gì cho đứa bé?
63 Ông sai lấy bảng viết: “Tên nó là Giăng!” Mọi người đều kinh
ngạc.
64 Ngay lúc ấy, Xa-cha-ri nói được, và ca ngợi Đức Chúa Trời.
65 Hàng xóm láng giềng đều kinh sợ, đồn việc ấy khắp miền đồi núi
xứ Giu-đê.
66 Mọi người nghe chuyện đều ngẫm nghĩ: “Không biết tương lai
đứa bé sẽ ra sao? Vì rõ ràng tay Chúa phù hộ nó.”

Xa-cha-ri Nói Tiên Tri

67 Xa-cha-ri được đầy dẫy Chúa Thánh Linh, liền nói tiên tri:
68 “Tôn ngợi Chúa là Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên,
vì Ngài đã thăm viếng và cứu chuộc dân Ngài.
69 Ngài sai Đấng Cứu Rỗi đến với chúng tôi,
sinh ra trong dòng họ Đa-vít, đầy tớ Ngài,
70 đúng theo lời hứa của Ngài
qua môi miệng các tiên tri thánh ngày xưa.
71 Ngài sẽ giải cứu chúng tôi khỏi kẻ thù nghịch

và người ghen ghét chúng tôi.
72 Ngài bày tỏ lòng thương xót tổ phụ chúng tôi,
nhớ lại giao ước thánh của Ngài—
73 giao ước Ngài đã thề với Áp-ra-ham,
tổ phụ chúng tôi.
74 Chúng tôi được giải thoát khỏi kẻ thù nghịch,
cho chúng tôi được mạnh dạn phụng sự Đức Chúa Trời,
75 và mãi mãi sống thánh thiện,
công chính trước mặt Ngài.

76 Còn con, con trai bé nhỏ của ta,
sẽ được xưng là tiên tri của Đấng Chí Cao,
vì con sẽ dọn đường cho Chúa.
77 Con sẽ chỉ cho dân Ngài biết con đường cứu rỗi
nhờ sự tha tội.
78 Bởi lòng thương xót của Đức Chúa Trời,
mà ánh bình minh sắp chiếu trên chúng ta,
79 soi sáng người ngồi trong cõi tối tăm và dưới bóng tử vong,
dìu dắt chúng ta vào nẻo an lành.”

80 Giăng lớn lên, có ý chí mạnh mẽ. Ông sống trong hoang mạc cho đến khi công khai tỏ mình trước người Ít-ra-ên.

2

Chúa Giê-xu Giáng Sinh

1 Thời đó, Hoàng đế La Mã Âu-gút-tơ* ra lệnh kiểm kê dân số khắp Đế quốc La Mã.
2 (Đây là cuộc kiểm kê dân số đầu tiên, được thực hiện thời Qui-ri-ni làm tổng trấn xứ Sy-ri.)
3 Mọi người đều phải về quê đăng ký.
4 Vì Giô-sép thuộc dòng họ Đa-vít, nên phải từ thành Na-xa-rét xứ Ga-li-lê, về làng Bết-lê-hem, xứ Giu-đê, quê hương Vua Đa-vít,
5 đăng ký cho mình và cô Ma-ri, vị hôn thê đang có thai.
6 Về đến Bết-lê-hem, Ma-ri tới ngày sinh nở.
7 Cô sinh con trai đầu lòng, lấy khăn bọc lại, đặt trong máng cỏ, vì nhà quán không còn chỗ trọ.

Mục Đồng và Thiên Sứ

8 Tại miền đó, có mấy người chăn chiên đang ở ngoài đồng, thức đêm canh giữ bầy chiên.
9 Thình lình, một thiên sứ của Chúa hiện ra, hào quang Chúa chói lòa khắp nơi. Họ vô cùng kinh hãi,
10 nhưng thiên sứ liền trấn an: “Đừng sợ, tôi đến báo cho các anh một tin mừng. Tin này sẽ đem lại niềm vui lớn cho mọi người.
11 Đêm nay, Đấng Cứu Rỗi—phải, Đấng Mết-si-a, là Chúa—đã ra đời tại Bết-lê-hem, thành Đa-vít!

* **2:1** Nt Augustus Octavius (trị vì từ năm 27 TCN đến năm 14 SCN)

12 Các anh sẽ nhận ra Ngài bởi dấu hiệu: Các anh gặp một em bé
quấn khăn nằm trong máng cỏ.”
13 Thình lình, vô số các thiên sứ hiện ra, hợp với thiên sứ ấy ca ngợi
Đức Chúa Trời:
14 “Vinh quang Đức Chúa Trời nơi chí cao,
bình an dưới đất cho người được ơn!”

15 Khi các thiên sứ lên trời, các người chăn chiên bảo nhau: “Chúng
ta hãy tới làng Bết-lê-hem xem chuyện lạ Chúa vừa cho biết!”
16 Họ vội vã đến nơi, gặp Ma-ri, Giô-sép, và thấy Con Trẻ đang nằm
trong máng cỏ.
17 Họ liền thuật lại việc vừa xảy ra và những lời thiên sứ nói về Con
Trẻ.
18 Mọi người nghe đều ngạc nhiên,
19 riêng Ma-ri ghi nhớ từng chi tiết và suy nghiệm trong lòng.
20 Các người chăn chiên trở về, ca tụng Đức Chúa Trời về những
điều nghe thấy, đúng như lời thiên sứ nói.

Lễ Dâng Con Trẻ trong Đền Thờ

21 Tám ngày sau, Con Trẻ chịu lễ cắt bì và được đặt tên là Giê-xu,
như thiên sứ đã dặn trước khi Ngài giáng sinh.
22 Khi những ngày thanh tẩy theo luật Môi-se đã mãn sau khi sinh
con, Ma-ri và Giô-sép đem Con Trẻ lên Giê-ru-sa-lem dâng lên Chúa.
23 Vì luật Chúa dạy: “Mọi con trai đầu lòng phải dâng lên Chúa
Hằng Hữu,”†
24 và “dâng một cặp chim cu hay bồ câu tơ”‡ theo luật định của
Chúa.

Lời Tiên Tri của Si-mê-ôn

25 Lúc đó, tại Giê-ru-sa-lem có một người tên là Si-mê-ôn. Ông là
người công chính, mộ đạo, và ngày đêm trông đợi Đấng Mết-si-a đến
để giải cứu Ít-ra-ên. Chúa Thánh Linh ngự trong lòng ông,
26 và cho biết ông sẽ được thấy Đấng Mết-si-a của Chúa trước khi
qua đời.
27 Hôm đó, Chúa Thánh Linh thúc giục ông vào Đền Thờ, nhằm lúc
Ma-ri và Giô-sép đem Con Trẻ đến dâng lên Chúa đúng theo luật lệ.
28 Si-mê-ôn bồng Con Trẻ và tôn ngợi Đức Chúa Trời:
29 “Lạy Chúa Chí Cao, bây giờ con có thể an vui qua đời,
theo lời hứa của Ngài.
30 Vì chính mắt con đã thấy Đấng Cứu Chuộc
31 mà Ngài chuẩn bị cho nhân loại.
32 Ngài là ánh sáng rọi đường cho các dân tộc,
là vinh quang cho người Ít-ra-ên, dân Ngài!”

33 Giô-sép và Ma-ri kinh ngạc về những lời Si-mê-ôn nói về Con Trẻ.
34 Sau khi cầu phước lành cho hai người, Si-mê-ôn nói riêng với Ma-
ri: “Con Trẻ này sẽ làm cho nhiều người Ít-ra-ên vấp ngã trong khi
nhiều người được giải cứu. Con Trẻ sẽ bị người ta chống đối.

† **2:23** Xuất 13:2 ‡ **2:24** Lê 12:8

35 Kết quả là những tư tưởng thầm kín của họ bị phơi ra ánh sáng.
Còn bà sẽ bị đau đớn như gươm đâm thấu vào tâm hồn bà!”

Lời Tiên Tri của A-ne

36 Hôm đó, nữ Tiên tri An-ne cũng có mặt trong Đền Thờ. Bà là con
gái của Pha-nu-ên, thuộc đại tộc A-se, trước kia đã sống với chồng
được bảy năm,
37 rồi ở góa cho đến năm tám mươi bốn tuổi. Bà cứ ở luôn trong Đền
Thờ, ngày đêm thờ phượng Đức Chúa Trời, kiêng ăn và cầu nguyện.
38 Lúc Si-mê-ôn nói chuyện với Ma-ri và Giô-sép, bà cũng vừa tới
đó, cảm tạ Đức Chúa Trời và báo cho mọi người biết Đấng Cứu Chuộc
họ trông đợi đã đến rồi.
39 Sau khi làm xong mọi việc theo luật pháp của Chúa, Giô-sép và
Ma-ri trở về Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê.
40 Tại đó, Con Trẻ lớn lên, khỏe mạnh, đầy khôn ngoan, và ơn phước
của Đức Chúa Trời.

Chúa Giê-xu Nói Chuyện với Các Giáo Sư

41 Hằng năm, Giô-sép và Ma-ri đều lên Giê-ru-sa-lem dự lễ Vượt
Qua.
42 Khi Chúa Giê-xu được mười hai tuổi, Ngài theo cha mẹ đi dự lễ.
43 Sau đó, cha mẹ trở về nhà. Chúa Giê-xu vẫn ở tại Giê-ru-sa-lem
mà ông bà không biết.
44 Họ đinh ninh Ngài cùng đi với đám đông, nên cứ đi suốt một ngày,
đến tối mới tìm trong nhóm bà con bạn hữu.
45 Tìm không được, họ trở lại Giê-ru-sa-lem.
46 Ba ngày sau, ông bà tìm gặp Ngài đang ngồi trong Đền Thờ, giữa
các thầy dạy luật, chất vấn và bàn cãi nhiều vấn đề quan trọng.
47 Mọi người đều ngạc nhiên về kiến thức và lời đối đáp của Ngài.
48 Thấy thế cha mẹ Ngài vô cùng sửng sốt. Mẹ Ngài trách: “Con ơi,
sao con để cha mẹ như thế này? Cha mẹ phải vất vả lo lắng tìm con!”
49 Ngài hỏi: “Cha mẹ tìm con làm chi? Cha mẹ không biết con phải
lo việc Cha con sao?”
50 Nhưng ông bà chẳng hiểu Ngài nói gì.
51 Sau đó, Ngài trở về Na-xa-rét, phục tùng cha mẹ. Mẹ Ngài ghi nhớ
mọi việc trong lòng.
52 Chúa Giê-xu càng thêm khôn lớn, càng đẹp lòng Đức Chúa Trời
và mọi người.

3

Giăng Báp-tít Dọn Đường

1 Năm thứ mười lăm đời Hoàng đế La Mã Ti-be-rơ. Khi đó Phi-lát làm
tổng trấn xứ Giu-đê; Hê-rốt làm vua xứ Ga-li-lê; em Hê-rốt là Phi-líp
cai trị xứ I-tu-rê và Tra-cô-nít; Ly-sa-nia cai trị xứ A-bi-len.
2 An-ne và Cai-phe giữ chức thượng tế. Bấy giờ, Giăng, con Xa-cha-ri,
nghe tiếng gọi của Đức Chúa Trời trong hoang mạc.
3 Giăng đi khắp lưu vực sông Giô-đan, dạy mọi người phải chịu báp-
tem để chứng tỏ lòng ăn năn, và quay về Đức Chúa Trời để được tha
tội.

4 Theo lời Tiên tri Y-sai nói về Giăng:

“Người là tiếng gọi nơi hoang dã:
‘Phải dọn đường cho Chúa!
Ngay thật mở lòng chờ đón Ngài!
5 Hãy lấp đầy các thung lũng,
và san phẳng các núi đồi.
Hãy làm cho thẳng những khúc quanh co,
và san cho bằng những chỗ gồ ghề.
6 Và nhân loại sẽ thấy
sự cứu chuộc từ Đức Chúa Trời.’ ”*

7 Giăng cảnh cáo đoàn dân đến xin chịu báp-tem: “Con cái loài rắn! Làm sao các ông có thể tránh thoát hình phạt của Đức Chúa Trời?
8 Muốn chịu báp-tem, các ông phải có một đời sống mới, chứng tỏ lòng ăn năn trở lại với Đức Chúa Trời. Đừng tưởng mình là dòng dõi Áp-ra-ham thì Đức Chúa Trời sẽ dung tha, vì Đức Chúa Trời có quyền biến những hòn đá này thành con cháu Áp-ra-ham.
9 Lưỡi búa xét đoán của Đức Chúa Trời đã vung lên! Cây nào không sinh quả tốt sẽ bị Ngài đốn và ném vào lửa!”
10 Dân chúng hỏi: “Vậy chúng tôi phải làm gì?”
11 Giăng đáp: “Phải chia cơm sẻ áo cho người nghèo!”
12 Những người thu thuế—hạng người mang tiếng xấu trong xã hội—cũng đến chịu báp-tem. Họ hỏi: “Chúng tôi phải làm gì?”
13 Ông đáp: “Phải liêm khiết, đừng lạm thu các sắc thuế nhà nước đã ấn định.”
14 Các quân nhân cũng hỏi: “Còn chúng tôi phải làm gì?”
Giăng đáp: “Đừng áp bức hay vu cáo để tống tiền, nhưng phải bằng lòng với đồng lương của mình!”
15 Lúc ấy, mọi người trông đợi Đấng Mết-si-a đều muốn biết Giăng có phải là Đấng Mết-si-a không.
16 Giăng giải đáp: “Tôi chỉ làm báp-tem bằng nước, nhưng Đấng sắp đến sẽ làm báp-tem bằng Chúa Thánh Linh và lửa. Người cao quý hơn tôi vô cùng, tôi không đáng mở quai dép† cho Người.
17 Người sẽ sảy lúa thật sạch, đem trữ lúa vào kho, và đốt rơm rác trong lò lửa chẳng hề tắt.”
18 Giăng còn dùng nhiều lời khuyến cáo khác mà công bố Phúc Âm.
19 Giăng còn công khai chỉ trích Hê-rốt An-ti-pa, vua chư hầu, vì vua cưới em dâu là Hê-rô-đia, vợ của em mình, và làm nhiều việc gian ác.
20 Hê-rốt còn làm thêm một điều ác nữa là bắt Giăng giam vào ngục.

Chúa Giê-xu Chịu Báp-tem

21 Khi toàn dân đều được báp-tem, Chúa Giê-xu cũng chịu báp-tem. Lúc Ngài đang cầu nguyện, bầu trời mở ra,
22 Chúa Thánh Linh lấy hình chim bồ câu ngự xuống trên Ngài, và có tiếng từ trời tuyên phán: “Con là Con yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta hoàn toàn.”

* **3:6** Ysai 40:3-5 † **3:16** Nt cởi giày

Gia Phả Chúa Giê-xu
23 Khi Chúa Giê-xu bắt đầu chức vụ, tuổi Ngài khoảng ba mươi.
Người ta tin Chúa Giê-xu là con Giô-sép.
Giô-sép con Hê-li.
24 Hê-li con Mát-tát.
Mát-tát con Lê-vi.
Lê-vi con Mên-chi.
Mên-chi con Gia-ne.
Gia-ne con Giô-sép.
25 Giô-sép con Ma-ta-thia.
Ma-ta-thia con A-mốt.
A-mốt con Na-hum.
Na-hum con Ếch-li.
Ếch-li con Na-ghê.
26 Na-ghê con Ma-át.
Ma-át con Ma-ta-thia.
Ma-ta-thia con Sê-mê-in.
Sê-mê-in con Giô-sếch.
Giô-sếch con Giô-đa.
27 Giô-đa con Giô-a-nan.
Giô-a-nan con Rê-sa.
Rê-sa con Xô-rô-ba-bên.
Xô-rô-ba-bên con Sa-la-thi-ên.
Sa-la-thi-ên con Nê-ri.
28 Nê-ri con Mên-chi.
Mên-chi con A-đi.
A-đi con Cô-sam.
Cô-sam con Ên-ma-đan.
Ên-ma-đan con Ê-rơ.
29 Ê-rơ con Giô-suê.
Giô-suê con Ê-li-ê-se.
Ê-li-ê-se con Giô-rim.
Giô-rim con Mát-thát.
Mát-thát con Lê-vi.
30 Lê-vi con Si-mê-ôn.
Si-mê-ôn con Giu-đa.
Giu-đa con Giô-sép.
Giô-sép con Giô-nam.
Giô-nam con Ê-li-a-kim.
31 Ê-li-a-kim con Mê-lê-a.
Mê-lê-a con Mên-na.
Mên-na con Mát-ta-tha.
Mát-ta-tha con Na-than.
Na-than con Đa-vít.
32 Đa-vít con Gie-sê.
Gie-sê con Ô-bết.
Ô-bết con Bô-ô.
Bô-ô con Sa-la.
Sa-la con Na-ách-son.
33 Na-ách-son con A-mi-na-đáp.
A-mi-na-đáp con Át-min.
Át-min con A-rơ-ni.
A-rơ-ni con Ếch-rôm.
Ếch-rôm con Pha-rê.
Pha-rê con Giu-đa.
34 Giu-đa con Gia-cốp.

Gia-cốp con Y-sác.
Y-sác con Áp-ra-ham.
Áp-ra-ham con Tha-rê.
Tha-rê con Na-cô.
35 Na-cô con Sê-rúc.
Sê-rúc con Rê-hu.
Rê-hu con Bê-léc.
Bê-léc con Hê-be.
Hê-be con Sa-la.
36 Sa-la con Cai-nam.
Cai-nam con A-bác-sát.
A-bác-sát con Sem.
Sem con Nô-ê.
Nô-ê con Lê-méc.
37 Lê-méc con Mê-tu-sê-la.
Mê-tu-sê-la con Hê-nóc.
Hê-nóc con Gia-rết.
Gia-rết con Ma-ha-la-ên.
Ma-ha-la-ên con Kê-nan.
38 Kê-nan con Ê-nót.
Ê-nót con Sết.
Sết con A-đam.
A-đam con Đức Chúa Trời.

4

Chúa Giê-xu Chịu Cám Dỗ

1 Chúa Giê-xu đầy dẫy Chúa Thánh Linh, từ bờ sông Giô-đan trở về,
liền được Chúa Thánh Linh đưa vào hoang mạc,
2 nơi ma quỷ cám dỗ trong bốn mươi ngày. Chúa nhịn ăn suốt thời
gian ấy, nên Ngài đói.
3 Sau đó ma quỷ đến cám dỗ: "Thầy cứ hóa đá thành bánh mà ăn!
Có thế mới chứng tỏ Thầy là Con Đức Chúa Trời!"
4 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: "Thánh Kinh chép: 'Người ta sống không
phải chỉ nhờ bánh.'*"
5 Sau đó, Sa-tan đem Chúa lên cao, chỉ cho Ngài xem tất cả các nước
trên thế giới trong giây phút.
6 Và hứa: "Tôi sẽ cho Thầy tất cả uy quyền và vinh quang của các
nước đó. Vì tất cả đã giao cho tôi, tôi muốn cho ai tùy ý.
7 Tôi sẽ cho Thầy tất cả, nếu Thầy thờ lạy tôi."
8 Chúa Giê-xu đáp: "Thánh Kinh dạy:

'Ngươi chỉ thờ lạy Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời ngươi,
và chỉ phụng sự Ngài mà thôi.'†"

9 Sa-tan đưa Ngài đến Giê-ru-sa-lem, đặt Ngài trên nóc Đền Thờ mà
xúi giục: "Nếu Thầy là Con Đức Chúa Trời, Thầy cứ lao mình xuống
đi!
10 Vì Thánh Kinh chép:

'Đức Chúa Trời sẽ sai thiên sứ bảo vệ Con.
11 Và đưa tay nâng đỡ Con,
cho chân Con khỏi vấp vào đá.'‡"

---

* **4:4** Phục 8:3 † **4:8** Phục 6:13 ‡ **4:11** Thi 91:11-12

12 Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh cũng dạy: ‘Ngươi đừng thách thức
Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời ngươi!’§”
13 Sau khi ma quỷ cám dỗ Chúa Giê-xu đủ cách, nó tạm lìa Ngài.

Chúa Giê-xu Bị Chối Bỏ tại Na-xa-rét

14 Chúa Giê-xu trở về xứ Ga-li-lê, đầy quyền năng Chúa Thánh Linh.
Danh tiếng Ngài đồn ra khắp vùng.
15 Ngài giảng dạy trong các hội đường, được mọi người ca ngợi.
16 Chúa Giê-xu về Na-xa-rét, nơi Ngài sống từ thuở bé, Chúa thường
vào hội đường vào ngày Sa-bát* và đứng dậy đọc Thánh Kinh.
17 Người ta trao sách tiên tri Y-sai, Ngài mở ra đọc:

18 “Thánh Linh Chúa ngự trên tôi,
Chúa ủy nhiệm tôi truyền giảng Phúc Âm cho người nghèo.
Ngài sai tôi loan tin tù nhân được giải thoát,
người khiếm thị được sáng,
người bị áp bức được tự do,
19 và Chúa Hằng Hữu sẵn sàng ban ân lành cho người tin nhận
Ngài.”†

20 Chúa gấp sách trả cho người giúp việc hội đường và ngồi xuống.
Mọi người chăm chú nhìn Ngài.
21 Chúa mở lời: “Hôm nay lời Thánh Kinh mà các ngươi vừa nghe
đó đã được ứng nghiệm!”
22 Cả hội đường đều tán thưởng và ngạc nhiên về những lời dạy cao
sâu của Chúa. Họ hỏi nhau: “Ông ấy có phải con Giô-sép không?”
23 Chúa đáp: “Hẳn các ông muốn áp dụng tục ngữ này cho tôi: ‘Y
sĩ, hãy chữa lành cho mình đi!’ Ý các ông là ‘Hãy làm phép lạ tại quê
nhà như đã thực hiện tại Ca-bê-na-um.’
24 Nhưng tôi cho các ông biết, chẳng có tiên tri nào được quê hương
mình hoan nghênh cả.
25 Thật thế, ngày xưa khi người Ít-ra-ên bị hạn hán ba năm rưỡi và
nạn đói lớn, dù trong nước có rất nhiều quả phụ,
26 nhưng tiên tri Ê-li được Đức Chúa Trời sai đến nhà một quả phụ
nước ngoài tại Sa-rép-ta, xứ Si-đôn.
27 Cũng vậy, vào đời tiên tri Ê-li-sê, nhiều người Ít-ra-ên mắc bệnh
phong hủi, nhưng chỉ có Na-a-man, người Sy-ri được chữa lành.”
28 Nghe Chúa dạy, mọi người trong hội đường đều giận dữ,
29 xông lại kéo Ngài ra ngoài thành, đẩy Ngài lên sườn núi, định xô
Ngài xuống vực thẳm.
30 Nhưng Chúa lách qua đám đông, đi nơi khác.

Chúa Giê-xu Đuổi Quỷ

31 Chúa trở lại thành Ca-bê-na-um, xứ Ga-li-lê, và Ngài vào hội đường
giảng dạy nhằm ngày Sa-bát.
32 Dân chúng rất ngạc nhiên, vì lời Chúa đầy uy quyền.

---

§ **4:12** Phục 6:16 * **4:16** Lễ cuối tuần của người Do Thái, nhằm thứ bảy, vào ngày này người ta nghỉ ngơi, không được phép làm việc † **4:19** Ysai 6:1-2

33 Trong hội đường, một người bị quỷ ám kêu lên:
34 “Giê-xu người Na-xa-rét! Ngài định làm gì chúng tôi? Có phải
Ngài đến tiêu diệt chúng tôi không? Tôi biết Ngài là Đấng Thánh của
Đức Chúa Trời!”
35 Chúa Giê-xu quở trách quỷ. Ngài phán: “Im đi! Hãy ra khỏi người
này.” Quỷ vật nhào anh ấy trước mặt mọi người, rồi ra khỏi, không
làm thiệt hại gì.
36 Ai nấy kinh ngạc bảo nhau: “Lời Ngài đầy uy quyền đến nỗi quỷ
cũng phải tuân lệnh.”
37 Việc Chúa đuổi quỷ được đồn ra khắp xứ.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Nhiều Người Bệnh
38 Rời hội đường, Chúa Giê-xu đến nhà Si-môn. Bà gia Si-môn đang
sốt nặng, mọi người xin Ngài chữa cho bà.
39 Chúa đến bên giường quở cơn sốt; lập tức bà hết sốt, đứng dậy
tiếp đãi mọi người.
40 Lúc mặt trời lặn, người ta đem tất cả người bệnh tật đến gần Chúa
Giê-xu. Ngài đặt tay chữa lành từng người.
41 Chúa cũng đuổi quỷ cho nhiều người. Các quỷ bị trục xuất thường
kêu lớn: “Ngài là Con Đức Chúa Trời!” Nhưng Chúa quở trách, không
cho chúng lên tiếng, vì chúng biết Ngài là Đấng Mết-si-a.

Chúa Giê-xu Tiếp Tục Giảng Dạy
42 Sáng hôm sau, Chúa Giê-xu đến nơi vắng vẻ. Dân chúng đi tìm
Ngài khắp nơi. Tìm gặp Chúa, họ nài xin Ngài ở lại, đừng rời khỏi xứ
họ.
43 Nhưng Chúa đáp: “Ta còn phải truyền giảng Phúc Âm Nước của
Đức Chúa Trời tại nhiều nơi khác nữa. Đó là lý do Ta được sai đến
trần gian.”
44 Vậy Ngài tiếp tục đi khắp xứ Giu-đê, giảng dạy trong các hội
đường.

5

Các Môn Đệ Đầu Tiên
1 Một hôm, Chúa Giê-xu giảng dạy trên bờ biển Ghê-nê-xa-rết.* Dân
chúng chen lấn đến gần để nghe lời Đức Chúa Trời.
2 Chúa thấy hai chiếc thuyền đậu gần bờ, mấy người đánh cá đã ra
khỏi thuyền giặt lưới.
3 Bước lên thuyền của Si-môn, Chúa Giê-xu bảo ông đẩy ra khỏi bờ
một quãng rồi ngồi trên thuyền dạy dỗ dân chúng.
4 Sau đó, Chúa nói với Si-môn: “Con chèo ra chỗ nước sâu thả lưới,
sẽ bắt được nhiều cá.”
5 Si-môn đáp: “Thưa Thầy, anh em chúng con đánh cá quần quật
suốt đêm mà chẳng được gì. Nhưng Thầy đã bảo, chúng con xin thử
một lần nữa xem!”
6 Họ liền thả lưới và bắt được nhiều cá đến nỗi lưới sắp rách!
7 Họ gọi bạn chài trên thuyền kia đến tiếp tay. Cả hai chiếc thuyền
đều tràn ngập cá, gần chìm.

* **5:1** Tức biển Ga-li-lê

8 Thấy việc lạ xảy ra, Si-môn Phi-e-rơ quỳ xuống trước mặt Chúa
Giê-xu: “Lạy Chúa, xin lìa xa con, vì con là người tội lỗi, không xứng
đáng ở gần Chúa.”
9 Vì mẻ lưới quá nhiều cá, nên các tay chài chuyên nghiệp vô cùng
kinh ngạc.
10 Cả bạn của ông là Gia-cơ và Giăng, hai con trai Xê-bê-đê, cũng
đều kinh ngạc.
Chúa Giê-xu bảo Phi-e-rơ: “Đừng sợ, từ nay con sẽ đi cứu vớt đồng
loại!”
11 Sau khi đưa thuyền vào bờ, họ bỏ tất cả đi theo Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Phong Hủi

12 Chúa Giê-xu đến làng kia, một người mắc bệnh phong hủi thật
nặng gặp Ngài, liền sấp mặt xuống đất nài xin: “Nếu Chúa vui lòng,
Chúa có thể chữa cho con lành bệnh.”
13 Chúa Giê-xu đưa tay sờ anh và nói: “Ta sẵn lòng, lành bệnh đi!”
Lập tức bệnh phong hủi biến mất.
14 Chúa phán dặn: “Con đừng cho ai biết, nhưng cứ đi ngay đến
thầy tế lễ xin khám bệnh và dâng lễ vật như luật Môi-se ấn định để
chứng tỏ cho mọi người biết con được lành.”
15 Tiếng đồn về quyền năng Chúa Giê-xu loan truyền nhanh chóng,
dân chúng lũ lượt kéo đến nghe Ngài giảng dạy và xin chữa bệnh.
16 Nhưng Chúa thường lui vào nơi vắng vẻ để cầu nguyện.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Bại

17 Một hôm, trong khi Chúa Giê-xu giảng dạy, các thầy Pha-ri-si và
dạy luật ngồi nghe. Họ đến từ các làng mạc xứ Ga-li-lê, xứ Giu-đê,
và Giê-ru-sa-lem. Chúa Giê-xu đầy dẫy quyền năng của Chúa Hằng
Hữu, sẵn sàng chữa bệnh.
18 Người ta khiêng vào một người bại nằm trên đệm. Họ cố chen
qua đám đông đến gần Chúa Giê-xu,
19 nhưng không thể đến gần Ngài vì đông người quá. Nên họ phải
lên dỡ mái nhà, dòng người bại nằm trên đệm xuống giữa đám đông,
trước mặt Chúa.
20 Thấy đức tin của họ, Chúa bảo người bại: “Tội lỗi con được tha
rồi!”
21 Các thầy Pha-ri-si và dạy luật thì thầm với nhau: “Ông này là ai
mà phạm thượng quá! Ngoài Đức Chúa Trời, còn ai có quyền tha tội!”
22 Biết ý tưởng họ, Chúa Giê-xu hỏi: “Tại sao các ông thắc mắc về
điều đó?
23 Trong hai việc chữa bệnh và tha tội, việc nào dễ hơn?
24 Để các ông biết Con Người† ở trần gian có quyền tha tội, Ta sẽ
chữa lành người bại này.” Rồi Chúa Giê-xu quay lại phán cùng người
bại: “Hãy đứng dậy, đem đệm của con và đi về nhà!”
25 Lập tức người bại vùng dậy, xếp đệm mang về nhà, ca ngợi Đức
Chúa Trời.
26 Mọi người đều kinh ngạc, ca ngợi Đức Chúa Trời. Họ sợ sệt bảo
nhau: “Hôm nay chúng ta thấy những việc dị thường!”

† **5:24** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

Chúa Giê-xu Gọi Lê-vi (Ma-thi-ơ)

27 Đi khỏi đó, Chúa Giê-xu thấy Lê-vi, một người thu thuế đang làm
việc tại sở. Chúa gọi Lê-vi: "Con hãy theo Ta!"
28 Lê-vi bỏ hết, đứng dậy theo Ngài.
29 Lê-vi mở tiệc tại nhà mình khoản đãi Chúa. Nhiều người thu thuế,
bạn Lê-vi, và nhiều người khác được mời đến dự.
30 Các thầy Pha-ri-si và dạy luật phàn nàn với các môn đệ của Chúa
Giê-xu: "Sao các ông ăn uống với hạng người xấu xa đó?"
31 Chúa Giê-xu đáp: "Người bệnh mới cần y sĩ chứ người khỏe mạnh
không cần.
32 Ta đến trần gian không phải để thuyết giảng cho người công
chính, nhưng để kêu gọi người có tội ăn năn, quay về Đức Chúa Trời."

Vấn Đề Kiêng Ăn

33 Người ta còn phàn nàn với Chúa Giê-xu: "Môn đệ của Giăng cũng
như môn đệ phái Pha-ri-si thường kiêng ăn cầu nguyện, trong khi môn
đệ của Thầy cứ ăn uống."
34 Chúa Giê-xu đáp: "Chẳng lẽ các ông muốn bạn chàng rể phải
nhịn ăn trong ngày cưới sao?
35 Chỉ khi nào chàng rể ra đi, họ mới không thiết gì đến ăn uống
nữa."
36 Chúa Giê-xu dạy tiếp ẩn dụ: "Không ai xé áo mới để lấy vải vá áo
cũ. Như thế, không những phá nát áo mới, mà miếng vải mới cũng
không xứng hợp với áo cũ.
37 Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ, vì rượu mới sẽ làm
nứt bầu, rượu chảy hết mà bầu cũng không dùng được.
38 Rượu mới phải đổ vào bầu mới.
39 Sau khi uống rượu cũ, người ta không thích rượu mới nữa, vì cho
rằng 'rượu cũ ngon hơn.' "

6

Thảo Luận về Ngày Sa-bát

1 Một ngày Sa-bát, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi ngang qua đồng
lúa mì. Các môn đệ hái bông lúa, chà cho tróc vỏ rồi ăn.
2 Các thầy Pha-ri-si liền phàn nàn: "Các ông làm thế là trái luật!
Không được hái lúa vào ngày Sa-bát!"
3 Chúa Giê-xu đáp: "Các ông chưa đọc Kinh Thánh về điều Đa-vít
và các bạn đồng hành bị đói sao?
4 Vua vào Đền Thờ, ăn bánh thánh dành riêng cho các thầy tế lễ,
còn đưa cho các bạn ăn nữa. Việc đó không trái luật sao?"
5 Rồi Chúa Giê-xu tiếp: "Con Người* là Chúa, cũng là Chúa của ngày
Sa-bát."

Chúa Giê-xu Chữa Bệnh trong Ngày Sa-bát

6 Một ngày Sa-bát khác, Chúa Giê-xu vào hội đường giảng dạy, gặp
một người bị teo bàn tay phải.
7 Các thầy dạy luật và Pha-ri-si chăm chú theo dõi, xem Chúa Giê-xu
có chữa bệnh trong ngày Sa-bát không, để lấy cớ tố cáo Ngài.

* **6:5** "Con Người" là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

8 Nhưng Chúa Giê-xu biết ý tưởng họ. Ngài bảo người teo tay: “Hãy
đứng dậy và đến trước mặt mọi người.” Anh ấy liền vâng lời.
9 Chúa Giê-xu quay sang các thầy Pha-ri-si và dạy luật “Tôi hỏi các
ông, ngày Sa-bát làm điều thiện là hợp pháp, hay làm điều ác? Nên
cứu người hay hại người?”
10 Chúa nhìn quanh mọi người rồi phán với người teo tay: “Hãy xòe
bàn tay ra!” Anh làm theo, bàn tay liền được lành.
11 Các thầy Pha-ri-si và thầy dạy luật rất giận dữ, bàn nhau tìm mưu
giết Ngài.

Chúa Giê-xu Chọn Mười Hai Sứ Đồ

12 Một hôm, Chúa Giê-xu lên núi cầu nguyện với Đức Chúa Trời suốt
đêm.
13 Đến sáng, Ngài gọi các môn đệ đến, chọn mười hai người làm sứ
đồ. Dưới đây là tên của họ:

14 Si-môn (Chúa đặt tên là Phi-e-rơ),
Anh-rê (em Phi-e-rơ),
Gia-cơ,
Giăng,
Phi-líp,
Ba-thê-lê-my,
15 Ma-thi-ơ,
Thô-ma,
Gia-cơ (con An-phê),
Si-môn (thuộc đảng Xê-lốt†),
16 Giu-đa (con Gia-cơ),
và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt (về sau phản Chúa).

Đoàn Dân theo Chúa Giê-xu

17 Xuống núi, Chúa Giê-xu và các sứ đồ đến một khu đất bằng
phẳng, nhiều môn đệ đứng chung quanh. Dân chúng đông đảo từ
xứ Giu-đê, Giê-ru-sa-lem, và từ miền duyên hải xa xôi như Ty-rơ và
Si-đôn.
18 Họ kéo đến nghe Ngài giảng dạy và xin trị bệnh. Các người bị
quỷ ám cũng được chữa lành.
19 Mọi người tìm cách lại gần sờ Chúa, vì quyền năng từ Ngài phát
ra chữa lành bệnh tật cho họ.

Các Phước Lành

20 Nhìn các môn đệ, Chúa Giê-xu dạy:

“Phước cho các con đang nghèo khổ,
vì Nước của Đức Chúa Trời thuộc về các con.
21 Phước cho các con đang đói khát,
vì sẽ được no đủ.
Phước cho các con đang than khóc,
vì đến lúc sẽ vui cười.
22 Phước cho các con khi bị người ta thù ghét, xua đuổi, nhục mạ,
nguyền rủa vì Con Người.

† **6:15** Đảng chính trị ái quốc, nhằm lật đổ chính quyền La Mã

23 Gặp cảnh ngộ ấy, các con hãy vui mừng nhảy múa, vì sẽ được
phần thưởng lớn dành sẵn trên trời. Ngày xưa các nhà tiên tri cũng
từng bị đối xử như thế.”

Nói Trước Những Mối Họa

24 “Nhưng khốn cho người giàu có,
vì chỉ được sung sướng tạm thời.
25 Khốn cho người đang no chán,
vì sẽ phải đói khổ.
Khốn cho người đang cười cợt,
vì sẽ phải than khóc.
26 Khốn cho người được quần chúng ca ngợi,
vì các tiên tri giả ngày xưa cũng từng được ca ngợi như thế.”

Yêu kẻ thù

27 “Các con hãy nghe: Phải yêu kẻ thù, lấy ân báo oán.
28 Phải cầu phước cho người nguyền rủa mình, cầu nguyện cho
người ngược đãi mình.
29 Nếu các con bị ai tát má bên này, cứ đưa luôn má bên kia! Nếu
có ai đoạt áo dài, cứ cho luôn áo ngắn!
30 Ai xin gì, cứ cho; ai chiếm đoạt gì, đừng tìm cách lấy lại!
31 Hãy làm cho người khác điều các con muốn người ta làm cho
mình!
32 Nếu các con chỉ yêu những người yêu mình thì có gì đáng khen
đâu? Người tội lỗi cũng yêu nhau lối ấy.
33 Nếu các con chỉ lấy ân báo ân thì tốt đẹp gì đâu? Người tội lỗi
cũng cư xử như thế.
34 Nếu các con chỉ cho những người sòng phẳng vay mượn thì ân
nghĩa gì! Người gian ác cũng cho vay như thế, và đòi lại đầy đủ.
35 Phải yêu kẻ thù! Làm ơn cho họ. Cứ cho mượn, đừng đòi lại. Như
thế, phần thưởng các con trên trời sẽ rất lớn. Các con sẽ được làm
con Đấng Chí Cao, vì chính Ngài ban ơn cho người bội bạc và người
gian ác.
36 Phải có lòng thương người như Cha của các con đầy lòng thương.”

Đừng Lên Án

37 “Đừng chỉ trích lên án ai, các con sẽ khỏi bị chỉ trích lên án. Hãy
tha thứ, các con sẽ được tha thứ.
38 Các con cho gì, sẽ nhận nấy. Người ta sẽ lấy thùng lớn đong đầy,
nhận chặt, lắc, và đổ thêm cho tràn rồi trao cho các con. Các con
lường cho người ta mức nào, người ta sẽ lường lại mức đó.”
39 Chúa Giê-xu còn dạy ẩn dụ này: “Người khiếm thị làm sao dẫn
đường cho người khiếm thị? Cả hai sẽ đưa nhau xuống hố thẳm.
40 Môn đệ không hơn thầy, nhưng nếu được rèn luyện đầy đủ, sẽ
giống thầy mình.
41 Sao các con nhìn thấy cái dằm trong mắt người khác, mà không
biết có cả khúc gỗ trong mắt mình?
42 Sao các con dám nói: ‘Này anh, để tôi lấy cái dằm trong mắt cho
anh’ khi chính các con không thấy khúc gỗ trong mắt mình? Hạng

đạo đức giả, trước hết phải lấy khúc gỗ khỏi mắt mình, mới có thể thấy rõ để giúp đỡ người khác."

Cây và Trái

43 "Cây lành không sinh quả độc; cây độc cũng không sinh quả lành.
44 Nhờ xem quả mà biết cây. Bụi gai không bao giờ sinh quả vả, bụi
gai độc cũng không sinh quả nho.
45 Người tốt do lòng thiện mà nói ra lời lành. Người xấu do lòng ác
mà nói ra lời dữ. Vì do những điều chất chứa trong lòng mà miệng
nói ra."

Xây trên Nền Tảng Vững Chắc

46 "Sao các con gọi Ta là 'Chúa, Chúa!' mà không vâng lời Ta?
47 Ta sẽ chỉ cho các con biết người nào đến với Ta, nghe lời Ta, và
làm theo Ta là thế nào.
48 Ví như người cất nhà biết đào móng, đặt nền trên vầng đá vững
chắc. Khi nước lụt dâng lên, dòng nước cuốn mạnh, nhưng nhà
không lay chuyển vì được xây cất kiên cố.
49 Nhưng ai nghe lời Ta mà không thực hành, giống như người cất
nhà không xây nền. Khi bị dòng nước cuốn mạnh, nó sẽ sụp đổ tan
tành."

7

Đức Tin của Một Viên Chức La Mã

1 Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu trở về thành Ca-bê-na-um.
2 Lúc ấy, đầy tớ thân tín của viên đội trưởng La Mã đau nặng gần
chết.
3 Nghe đồn về Chúa Giê-xu, ông nhờ các trưởng lão Do Thái mời
Ngài chữa bệnh cho đầy tớ mình.
4 Họ đến gặp Chúa Giê-xu, khẩn khoản nài xin: "Ông ấy xứng đáng
được Thầy giúp đỡ,
5 vì ông thương dân tộc chúng ta, lo xây cất hội đường cho chúng
ta."
6 Chúa Giê-xu đi với họ. Khi Chúa gần đến nhà, viên đội trưởng nhờ
mấy người bạn ra đón, thưa với Ngài: "Xin Chúa đừng nhọc công, vì
tôi không xứng đáng rước Chúa về nhà.
7 Tôi cũng không xứng đáng đi đón Chúa. Chỉ xin Chúa đứng đây
truyền lệnh, đầy tớ tôi sẽ được lành.
8 Tôi biết rõ, vì tôi thuộc quyền các cấp chỉ huy, và dưới quyền tôi
cũng có nhiều binh sĩ. Tôi bảo tên này 'Đi,' nó đi, bảo tên kia 'Đến,'
nó đến. Tôi sai đầy tớ tôi 'Hãy làm việc này,' nó liền vâng lời. Vậy
Chúa chỉ cần ra lệnh, đầy tớ tôi sẽ được lành."
9 Chúa Giê-xu ngạc nhiên, quay lại bảo đoàn dân: "Trong cả xứ
Ít-ra-ên, Ta chưa thấy ai có đức tin như người này."
10 Bạn hữu của viên đội trưởng về nhà, thấy đầy tớ đã lành mạnh.

Chúa Giê-xu Nâng Con Trai Bà Quả Phụ Dậy

11 Sau đó, Chúa Giê-xu và các môn đệ đến thành Na-in, một đoàn
dân đông theo Ngài.
12 Gần đến cổng thành, Chúa gặp đám tang một thiếu niên, con trai
duy nhất của một quả phụ. Dân trong thành đưa đám rất đông.

13 Thấy bà mẹ kêu khóc, Chúa động lòng thương xót, liền bảo: “Bà
đừng khóc nữa!”
14 Ngài tiến tới đặt tay trên quan tài, các người khiêng liền dừng lại.
Chúa gọi: “Con ơi, Ta bảo con ngồi dậy!”
15 Thiếu niên liền ngồi dậy và bắt đầu nói chuyện. Chúa giao cậu lại
cho bà mẹ.
16 Dân chúng đều kinh sợ, ca tụng Đức Chúa Trời: “Nhà tiên tri vĩ
đại đã xuất hiện giữa chúng ta,” và “Đức Chúa Trời đã đến cứu giúp
dân Ngài.”
17 Tin này đồn ra khắp xứ Giu-đê và các miền phụ cận.

Chúa Giê-xu và Giăng Báp-tít

18 Môn đệ Giăng Báp-tít trình báo cho ông mọi việc Chúa Giê-xu
thực hiện.
19 Giăng sai hai môn đệ đến hỏi Chúa: “Thầy có phải là Đấng Mết-
si-a không? Hay chúng tôi còn phải chờ đợi một Đấng khác?”
20 Hai môn đệ của Giăng đến gặp Chúa Giê-xu và nói với Ngài:
“Giăng Báp-tít sai chúng tôi đến hỏi: ‘Có phải Thầy là Đấng Mết-si-a
hay chúng tôi phải đợi một đấng khác?’ ”
21 Chính giờ đó, Chúa Giê-xu chữa lành nhiều người bệnh tật, yếu
đau, đuổi quỷ cho dân chúng, cũng có nhiều người khiếm thị được
thấy.
22 Rồi Ngài phán với các môn đệ của Giăng: “Hãy trở lại với Giăng
và thuật lại mọi việc các anh vừa thấy và nghe—người khiếm thị được
nhìn thấy, người què được đi, người phong hủi được sạch, người điếc
được nghe, người chết sống lại, và người nghèo được nghe giảng Phúc
Âm.
23 Cũng nhắn cho Giăng lời này: ‘Phước cho người nào không nghi
ngờ Ta.*’ ”
24 Sau khi môn đệ Giăng ra về, Chúa Giê-xu nói về Giăng với dân
chúng: “Khi vào tìm Giăng trong hoang mạc, anh chị em mong sẽ gặp
một người như thế nào? Người yếu ớt như lau sậy ngả theo chiều gió?
25 Hay người ăn mặc sang trọng? Không, những người sống xa hoa,
ăn mặc sang trọng chỉ ở trong cung điện.
26 Hay anh chị em đi tìm một nhà tiên tri? Đúng, Giăng chẳng những
là nhà tiên tri mà còn quan trọng hơn nữa!
27 Vì Thánh Kinh đã chép về Giăng:

‘Này, Ta sai sứ giả đi trước Con,
và người sẽ dọn đường cho Con.’†
28 Ta cho anh chị em biết, trong đời này chẳng có ai lớn hơn Giăng,
nhưng người nhỏ nhất trong Nước của Đức Chúa Trời còn lớn hơn
Giăng!”
29 Tất cả những người nghe Giăng giảng dạy, kể cả người xấu xa
nhất,‡ đều vâng phục ý muốn của Đức Chúa Trời, xin Giăng làm báp-
tem.
30 Nhưng các thầy Pha-ri-si và dạy luật từ chối chương trình của
Đức Chúa Trời, không chịu xin Giăng làm báp-tem.

---

* **7:23** Ctd không vấp ngã vì Ta † **7:27** Mal 3:1 ‡ **7:29** Nt người thu thuế

31 Chúa Giê-xu hỏi: “Ta có thể so sánh thế hệ này với ai? Ta phải
diễn tả họ như thế nào?
32 Họ giống đám trẻ chơi ngoài phố trách nhau:
‘Chúng tôi diễn trò vui,
mà các anh không nhảy múa,
vậy chúng tôi diễn trò buồn,
các anh cũng không khóc than.’

33 Vì Giăng Báp-tít không ăn bánh hay uống rượu, các ngươi nói:
‘Ông ấy bị quỷ ám.’
34 Thấy Con Người ăn uống, các ngươi chỉ trích: ‘Người này ham ăn
mê uống, kết bạn với bọn xấu xa và tội lỗi!’§
35 Nhưng phải chờ xem thành quả mới biết thế nào là khôn ngoan
thật.”

Người Phụ Nữ Tội Lỗi Xức Dầu cho Chúa Giê-xu

36 Một thầy Pha-ri-si mời Chúa Giê-xu về nhà dự tiệc. Khi Chúa ngồi
bàn ăn,
37 một người phụ nữ trụy lạc trong thành hay tin liền đem bình ngọc
thạch đựng dầu thơm
38 đến quỳ dưới chân Chúa mà khóc, nước mắt chảy xuống chân
Ngài. Chị lấy tóc mình lau, rồi hôn và xức dầu thơm lên chân Chúa.
39 Chủ nhà trông thấy, vốn biết lai lịch chị này, nên tự nhủ: “Nếu
ông này là nhà tiên tri, hẳn biết rõ chị ấy là người tội lỗi xấu xa!”
40 Biết ý nghĩ ấy, Chúa Giê-xu lên tiếng: “Si-môn, Ta muốn hỏi ông
điều này.”
Si-môn thưa: “Xin Thầy cứ dạy.”
41 Chúa Giê-xu kể câu chuyện này: “Có hai người thiếu nợ của chủ,
một người thiếu 500 miếng bạc* và một người thiếu 50 miếng bạc.
42 Nhưng không ai có tiền trả nợ, nên chủ tha cho cả hai. Theo ý
ông, người nào yêu thương chủ nhiều hơn?”
43 Si-môn trả lời: “Tôi nghĩ người được tha nợ nhiều hơn.”
Chúa Giê-xu khen: “Ông đáp đúng.”
44 Rồi hướng về người phụ nữ, Chúa phán với Si-môn: “Hãy xem
người phụ nữ đang quỳ đây. Từ khi Ta vào nhà, ông không đem nước
cho Ta rửa chân,† nhưng chị đã lấy nước mắt rửa chân Ta, rồi lấy tóc
lau cho khô.
45 Ông không hôn mừng Ta,‡ nhưng từ lúc Ta vào đây, chị này không
ngớt hôn chân Ta.
46 Ông không xức dầu trên đầu Ta,§ nhưng chị đã thoa dầu thơm
lên chân Ta.
47 Chị này được tha thứ nhiều tội lỗi nên yêu thương nhiều. Còn
ông được tha thứ ít, nên yêu thương ít.”
48 Rồi Chúa Giê-xu phán với người phụ nữ: “Tội lỗi con được tha
rồi.”

---

§ **7:34** Nt người thu thuế và người tội lỗi * **7:41** Nt 500 đê-na-ri, 1 đê-na-ri tương đương tiền công một ngày làm việc † **7:44** Cách tiếp khách theo phong tục Do Thái ‡ **7:45** Cách tiếp khách theo phong tục Do Thái § **7:46** Cách tiếp khách theo phong tục Do Thái

49 Những người cùng ngồi ăn với Chúa hỏi nhau: “Ông này là ai mà
có quyền tha tội?”
50 Chúa Giê-xu phán với người phụ nữ: “Đức tin con đã cứu con,
Hãy đi về bình an.”

8

Các Phụ Nữ Theo Chúa Giê-xu

1 Sau đó, Chúa Giê-xu đi khắp các thành phố, làng mạc, công bố
Phúc Âm về Nước của Đức Chúa Trời. Mười hai sứ đồ cùng đi với
Ngài.
2 Nhiều phụ nữ từng được Chúa đuổi quỷ, chữa bệnh, cũng đi theo
Ngài. Trong số đó có Ma-ri Ma-đơ-len, người được Chúa giải thoát
khỏi bảy quỷ;
3 Gian-nơ, vợ Chu-xa, quản lý hoàng cung Hê-rốt; Su-danh, và nhiều
bà khác nữa, đã dâng tiền ủng hộ Chúa Giê-xu và các môn đệ.

Ẩn Dụ Người Gieo Giống

4 Một đoàn dân đông từ nhiều thành phố kéo nhau đến tụ họp chung
quanh Chúa Giê-xu. Ngài dạy họ ẩn dụ này:
5 “Một người ra đồng gieo lúa. Khi vãi hạt giống, có hạt rơi trên
đường mòn, bị người ta dẫm lên, rồi chim ăn sạch.
6 Có hạt rơi nhằm lớp đất mỏng phủ trên đá, cây mọc lên khô héo
ngay, vì thiếu hơi ẩm.
7 Có hạt rơi vào giữa bụi gai, bị gai mọc lên chặn nghẹt.
8 Nhưng hạt gieo vào đất tốt, lớn lên kết quả gấp trăm lần.” Khi nói
những lời này, Chúa gọi lớn: “Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe!”
9 Các môn đệ xin Chúa giải thích ý nghĩa ẩn dụ.
10 Chúa đáp: “Đức Chúa Trời cho các con hiểu huyền nhiệm về Nước
của Đức Chúa Trời. Nhưng Ta dùng ẩn dụ để dạy những người khác
để ứng nghiệm lời Thánh Kinh đã chép:
‘Họ nhìn mà không thấy.
Họ nghe mà không hiểu.’*
11 Đây là ý nghĩa của ẩn dụ: Hạt giống là Đạo Đức Chúa Trời.
12 Những hạt rơi trên đường mòn là Đạo gieo vào lòng người cứng
cỏi, bị ma quỷ đến cướp đi, không cho họ tin nhận để được cứu.
13 Hạt giống rơi nơi lớp đất mỏng phủ trên đá tượng trưng cho
người nghe Đạo liền vui lòng tiếp nhận, nhưng quá hời hợt, mầm
sống không vào sâu trong lòng. Khi bị cám dỗ, họ liền bỏ Đạo.
14 Hạt giống rơi nhằm bụi gai là những người nghe Đạo nhưng mãi
lo âu về đời này, ham mê phú quý và lạc thú trần gian, làm cho Đạo
bị nghẹt ngòi, nên họ không thể giúp người khác tin nhận Phúc Âm.
15 Hạt giống gieo vào đất tốt là những người thành tâm vâng phục,
nghe Đạo liền tin nhận và kiên tâm phổ biến cho nhiều người cùng
tin.”

Ẩn Dụ về Ngọn đèn

---

* **8:10** Ysai 6:9

16 “Không ai thắp đèn rồi đậy kín, nhưng đem đặt trên giá đèn để
soi sáng mọi người trong nhà.
17 Chẳng có gì che kín mãi, tất cả các điều bí mật sẽ bị phơi bày
trước ánh sáng.
18 Vậy hãy thận trọng về cách các con nghe, vì ai có sẽ được cho
thêm, còn ai không có, dù tưởng mình có gì cũng bị mất luôn.”

Gia Đình Thật của Chúa Giê-xu

19 Mẹ và các em của Chúa Giê-xu đến tìm Ngài, nhưng đông người
quá, không đến gần Ngài được.
20 Có người thưa với Chúa: “Mẹ và các em Thầy đang chờ bên ngoài,
muốn gặp Thầy.”
21 Chúa Giê-xu đáp: “Mẹ và em Ta là những người nghe và làm theo
lời Đức Chúa Trời.”

Chúa Giê-xu Dẹp Cơn Bão

22 Một hôm, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ: “Chúng ta hãy qua bên
kia bờ hồ.” Vậy, họ bước vào thuyền và chèo đi.
23 Khi thuyền đang chạy, Chúa Giê-xu nằm ngủ. Thình lình, một cơn
bão nổi lên, nước tràn vào thuyền thật nguy ngập.
24 Các môn đệ đến đánh thức Ngài dậy, hớt hải thưa: “Thầy ơi,
chúng ta chết mất!”
Chúa Giê-xu thức dậy quở sóng gió. Sóng gió liền ngưng; biển lặng
yên.
25 Chúa hỏi các môn đệ: “Đức tin các con ở đâu?”
Mọi người đều kinh ngạc, sợ hãi bảo nhau: “Người là ai, mà có
quyền lực bảo sóng gió phải vâng lời Người!”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Bị Quỷ Ám

26 Thuyền cập bến vùng Ga-đa-ren, phía Đông biển Ga-li-lê.
27 Chúa vừa lên bờ, một người bị quỷ ám trong thành đến gặp Ngài.
Từ lâu, anh sống lang thang ngoài nghĩa địa, không nhà cửa, không
quần áo.
28 Vừa thấy Chúa và nghe Ngài ra lệnh đuổi quỷ, anh hét lớn, quỳ
xuống trước mặt Ngài, kêu la: “Giê-xu, Con Đức Chúa Trời Chí Cao,
Ngài định làm gì tôi? Tôi van Ngài đừng hành hạ tôi!”
29 Trước kia quỷ thường điều khiển anh, dù anh bị còng tay xiềng
chân, quỷ cũng xúi anh bẻ còng bứt xiềng, chạy vào hoang mạc.
30 Chúa Giê-xu hỏi: “Mầy tên gì?”
Đáp: “Quân Đoàn”—vì có rất nhiều quỷ ở trong người ấy.
31 Bọn quỷ năn nỉ Chúa đừng đuổi chúng xuống vực sâu.
32 Trên sườn núi có bầy heo đông đang ăn, bọn quỷ xin Chúa cho
chúng nhập vào bầy heo.
Vậy Chúa Giê-xu cho phép.
33 Chúng liền ra khỏi người bị ám, nhập vào bầy heo. Bầy heo đua
nhau lao đầu qua bờ đá rơi xuống biển, chết chìm tất cả.
34 Bọn chăn heo liền chạy vào thành phố và thôn xóm gần đó báo
tin.

35 Dân chúng đổ ra xem. Họ đến gần Chúa, thấy người vốn bị quỷ
ám, áo quần tươm tất, trí óc tỉnh táo, đang ngồi dưới chân Chúa Giê-
xu, thì khiếp sợ.
36 Những người chứng kiến việc đuổi quỷ thuật lại mọi chi tiết.
37 Quá kinh hãi, tất cả dân chúng vùng Ga-đa-ren xin Chúa Giê-xu
đi nơi khác.
Vậy, Chúa Giê-xu xuống thuyền trở qua bờ bên kia.
38 Người vốn bị quỷ ám xin đi theo. Nhưng Chúa Giê-xu không cho,
Ngài bảo:
39 "Hãy về nhà, thuật lại những việc lạ lùng Đức Chúa Trời đã làm
cho con." Người ấy đi khắp thành phố công bố việc lớn lao Chúa
Giê-xu đã làm cho mình.

Chúa Giê-xu Chữa Lành trong Sự Đáp Ứng Đức Tin

40 Trở lại bờ bên kia, Chúa Giê-xu được dân chúng đón tiếp, vì họ
chờ đợi Ngài.
41 Giai-ru, viên quản lý hội đường đến quỳ dưới chân Chúa Giê-xu,
khẩn khoản mời Ngài về nhà,
42 vì đứa con gái duy nhất của ông lên mười hai tuổi đang hấp hối.
Khi đi đường, dân chúng chen lấn chung quanh Chúa.
43 Trong đám đông có một phụ nữ bị bệnh rong huyết mười hai năm,
đã chạy chữa nhiều thầy lắm thuốc, nhưng không lành.
44 Bà đến sau lưng Chúa, sờ trôn áo Ngài, lập tức huyết cầm lại.
45 Chúa Giê-xu hỏi: "Ai sờ đến Ta vậy?"
Không thấy ai nhận, Phi-e-rơ lên tiếng: "Thưa Thầy, biết bao nhiêu
người đang chen lấn quanh Thầy mà!"
46 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: "Có người vừa sờ áo Ta, vì Ta biết có
quyền lực trong Ta phát ra."
47 Biết không thể giấu được nữa, người phụ nữ run rẩy đến quỳ
trước mặt Chúa, thưa thật giữa công chúng tại sao mình đã sờ áo
Chúa và lập tức được lành.
48 Chúa phán: "Con ơi, đức tin con đã chữa cho con lành. Hãy về
nhà bình an!"
49 Khi Chúa còn đang nói, người nhà Giai-ru đến báo tin: "Con gái
ông chết rồi, đừng làm phiền Thầy nữa!"
50 Nghe tin ấy, Chúa Giê-xu bảo Giai-ru: "Đừng sợ, cứ vững lòng tin,
con ông sẽ được lành."
51 Đến nhà, Chúa Giê-xu không cho ai vào, ngoài Phi-e-rơ, Gia-cơ,
Giăng, và cha mẹ cô bé.
52 Cả nhà đang than khóc kêu la, nhưng Chúa phán: "Đừng khóc
nữa! Em bé chỉ ngủ chứ không chết đâu!"
53 Nhưng đám đông quay lại chế nhạo Ngài, vì biết cô bé đã chết
rồi.
54 Chúa nắm tay cô bé, gọi: "Dậy đi, con!"
55 Cô bé sống lại, liền đứng dậy. Chúa Giê-xu bảo cho nó ăn.
56 Cha mẹ cô bé quá ngạc nhiên, nhưng Chúa dặn đừng nói cho ai
biết.

9

Chúa Giê-xu Sai Mười Hai Sứ Đồ Đi

1 Ngày kia, Chúa Giê-xu gọi mười hai sứ đồ, ban cho mỗi người quyền
năng đuổi quỷ và chữa bệnh.
2 Rồi Ngài sai họ đi công bố Phúc Âm Nước của Đức Chúa Trời và
chữa lành người bệnh.
3 Ngài phán dặn họ: "Đừng mang theo hành trang, không gậy, không
bao, không lương thực tiền bạc, cũng không đem thêm áo choàng.
4 Vào làng nào, các con cứ ở luôn một nhà cho đến khi qua làng
khác.
5 Nếu làng nào không tiếp rước các con, cứ giũ áo ra đi* để chứng
tỏ không còn trách nhiệm gì về số phận của họ."†
6 Các sứ đồ đi khắp các làng, công bố Phúc Âm và chữa lành người
bệnh.

Vua Hê-rốt Lo Sợ

7 Khi Hê-rốt An-ti-pa, cai trị xứ Giu-đê, nghe phúc trình về các hoạt
động của Chúa Giê-xu thì hoang mang lo sợ. Có người nói rằng Giăng
Báp-tít đã sống lại từ cõi chết.
8 Người khác cho rằng Chúa Giê-xu là Ê-li hay là một trong các tiên
tri ngày xưa sống lại từ cõi chết.
9 Hê-rốt nói: "Ta đã chém đầu Giăng rồi, còn người này là ai mà
làm nhiều việc dị thường như thế?" Và vua tìm cách gặp Chúa.

Chúa Giê-xu Đãi Năm Nghìn Người Ăn

10 Các sứ đồ trở về trình báo công việc. Nghe xong, Chúa đem riêng
họ đến thành Bết-sai-đa.
11 Nhưng dân chúng biết tin, liền kéo nhau theo Ngài. Chúa tiếp đón
đoàn dân, giảng dạy về Nước của Đức Chúa Trời và chữa lành người
bệnh.
12 Trời gần tối, mười hai sứ đồ đến thưa với Chúa: "Xin Thầy cho
dân chúng giải tán để họ có thể vào làng xóm gần đây mua thức ăn
và tìm chỗ nghỉ đêm, vì nơi này hoang vắng quá!"
13 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: "Chính các con phải cho họ ăn."
Các sứ đồ ngạc nhiên: "Chúng con chỉ có năm ổ bánh và hai con cá.
Hay Thầy muốn chúng con mua thức ăn cho cả đoàn dân này?"
14 Riêng số đàn ông đã lên đến 5.000 người.
Chúa Giê-xu đáp: "Các con cho họ ngồi từng nhóm năm mươi
người."
15 Các môn đệ vâng lời, cho dân chúng ngồi xếp hàng.
16 Chúa Giê-xu cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời
cảm tạ Đức Chúa Trời, rồi bẻ ra, đưa các môn đệ, phân phát cho dân
chúng.
17 Mọi người đều ăn no, sau đó các môn đệ đi lượm những mẩu
bánh thừa, được mười hai giỏ!

Phi-e-rơ Công Bố về Chúa Giê-xu

18 Một hôm, Chúa Giê-xu rời đám đông để đi cầu nguyện riêng, các
môn đệ quây quần bên cạnh Ngài. Chúa hỏi họ: "Người ta nói Ta là
ai?"

---

* **9:5** Nt phủi bụi dưới chân † **9:5** Ctd như một bằng chứng cáo tội họ

19 Các môn đệ thưa: “Có người nói Thầy là Giăng Báp-tít, người khác
cho là Ê-li, người lại bảo là một nhà tiên tri đời xưa sống lại.”
20 Chúa hỏi tiếp: “Còn các con nói Ta là ai?”
Phi-e-rơ thưa: “Thầy là Đấng Mết-si-a‡ do Đức Chúa Trời sai xuống
trần gian.”

Chúa Giê-xu Báo Trước về Sự Chết của Ngài

21 Chúa Giê-xu căn dặn các môn đệ không được nói cho ai biết Ngài
là ai.
22 Chúa phán: “Con Người§ phải chịu nhiều thống khổ, bị các trưởng
lão, trưởng tế, và các thầy dạy luật khai trừ và bị giết, nhưng sau ba
ngày sẽ sống lại.”
23 Chúa phán cùng đám đông: “Nếu ai muốn làm môn đệ Ta, phải
phủ nhận chính mình, hằng ngày vác cây thập tự mình theo Ta.
24 Ai tham sống sợ chết sẽ mất mạng. Ai hy sinh tính mạng vì Ta,
sẽ được sống.
25 Nếu một người chiếm được cả thế giới nhưng bản thân phải hư
vong thì có ích gì?
26 Ai hổ thẹn về Ta và Đạo Ta, Con Người cũng sẽ hổ thẹn về họ khi
Ta trở lại trong vinh quang của Ta, của Cha, và các thiên sứ thánh.
27 Ta cho các con biết, một vài người đang đứng đây sẽ còn sống
cho đến khi nhìn thấy Nước Đức Chúa Trời.”

Sự Hóa Hình

28 Tám ngày sau, Chúa Giê-xu đem Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng lên núi
để cầu nguyện.
29 Đang cầu nguyện, gương mặt Chúa biến đổi sáng rực, y phục
Ngài trắng và chói sáng.
30 Thình lình Môi-se và Ê-li hiện ra trong vinh quang hầu chuyện
với Chúa.
31 Họ đề cập đến việc Chúa sắp chịu chết tại Giê-ru-sa-lem để hoàn
thành chương trình của Đức Chúa Trời.
32 Phi-e-rơ và hai bạn đều ngủ mê. Lúc tỉnh dậy, họ thấy vinh quang
của Chúa Giê-xu, và hai người đứng cạnh Ngài.
33 Khi Môi-se và Ê-li từ giã Chúa, Phi-e-rơ bỗng buột miệng: “Thưa
Thầy, ở đây thật tuyệt! Chúng con sẽ dựng ba chiếc lều cho Thầy,
Môi-se, và Ê-li.” Nhưng Phi-e-rơ không biết mình nói gì.
34 Ngay lúc ấy, một đám mây kéo đến bao phủ mọi người, các môn
đệ đều kinh hãi.
35 Từ trong mây có tiếng phán: “Đây là Con Ta, Đấng Ta lựa chọn!
Mọi người phải nghe lời Con!”
36 Khi tiếng ấy vừa dứt, các môn đệ chỉ thấy một mình Chúa Giê-xu.
Họ giữ kín chuyện đó rất lâu, không nói cho ai biết.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Cậu Bé Bị Quỷ Ám

37 Hôm sau, Chúa Giê-xu và các môn đệ vừa xuống núi, một đoàn
dân đông kéo đến.

---

‡ **9:20** Nt Christos (Hy Lạp) hoặc Messiah (Hê-bơ-rơ) đều có nghĩa là Đấng chịu xức dầu
§ **9:22** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

38 Trong đám đông, một người kêu lớn: “Thưa Thầy, xin cứu con
tôi, đứa con trai duy nhất của tôi!
39 Quỷ nhập vào nó, khiến nó la hét bất chợt và bị động kinh sùi
bọt mép. Quỷ hành hạ nó luôn, ít khi để yên.
40 Tôi nài xin các môn đệ Thầy đuổi quỷ cho, nhưng họ không đuổi
nổi.”
41 Chúa Giê-xu trách: “Những người ngoan cố hoài nghi kia! Ta phải
ở đây chịu đựng các ngươi đến bao giờ? Hãy đem đứa bé lại đây!”
42 Khi đứa bé đến gần, quỷ vật nó nhào xuống đất, động kinh dữ
dội. Chúa Giê-xu đuổi quỷ, chữa lành đứa bé và giao lại cho người
cha.
43 Mọi người đều kinh ngạc trước quyền năng phi thường của Đức
Chúa Trời.

Chúa Giê-xu Lại Nói Trước về Sự Chết của Ngài

Trong lúc dân chúng đang thán phục các phép lạ Ngài thực hiện,
Chúa Giê-xu nói với các môn đệ:
44 “Các con ghi nhớ lời này. Con Người sẽ bị phản bội và nộp vào
tay người ta!”
45 Nhưng các môn đệ không hiểu lời Ngài dạy, vì trí óc họ như bị
đóng kín. Họ lại sợ, không dám hỏi Ngài.

Người Cao Trọng trong Nước Trời

46 Các môn đệ tranh luận với nhau, xem người nào cao trọng nhất.
47 Chúa Giê-xu biết ý tưởng họ, nên đem một đứa trẻ đến bên cạnh.
48 Ngài phán cùng họ: “Ai nhân danh Ta tiếp rước một em bé như
nó, tức là tiếp rước Ta. Còn ai tiếp rước Ta là tiếp rước Đấng đã sai
Ta. Trong các con, ai nhỏ nhất lại là người cao trọng nhất.”

Nhân Danh Chúa Giê-xu

49 Giăng thưa với Chúa Giê-xu: “Thưa Thầy, chúng con thấy có người
nhân danh Thầy đuổi quỷ, chúng con đã cấm vì họ không thuộc nhóm
chúng ta.”
50 Nhưng Chúa Giê-xu đáp “Đừng cấm! Vì ai không chống các con
là theo các con.”

Người Sa-ma-ri Không Tiếp Rước Chúa

51 Gần đến ngày về trời, Chúa Giê-xu cương quyết lên Giê-ru-sa-lem.
52 Ngài sai mấy người đi trước, vào một làng Sa-ma-ri sửa soạn chỗ
trọ cho Ngài.
53 Nhưng dân làng không chịu tiếp rước Chúa, vì biết Ngài muốn
lên Giê-ru-sa-lem.
54 Thấy thế, Gia-cơ và Giăng hỏi Chúa Giê-xu: “Thưa, Chúa muốn
chúng con khiến lửa từ trời xuống thiêu đốt họ không?”
55 Nhưng Chúa Giê-xu quay lại trách hai người,
56 rồi dẫn môn đệ qua làng khác.

Giá Để Theo Chúa Giê-xu

57 Đang đi trên đường, có người đến thưa với Chúa Giê-xu: “Dù
Thầy đi đâu, tôi cũng xin theo.”
58 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Con cáo có hang, chim trời có tổ, nhưng
Con Người không có chỗ gối đầu.”

59 Chúa gọi một người khác: “Hãy theo Ta.”

Người ấy đồng ý, nhưng thưa rằng: “Thưa Chúa, trước hết xin cho
con về nhà chôn cha con.”
60 Chúa Giê-xu đáp: “Cứ để những người chết phần tâm linh lo mai
táng người chết của họ. Còn con phải đi công bố Phúc Âm của Nước
Đức Chúa Trời.”
61 Cũng có người trả lời: “Thưa Chúa, con sẽ theo Chúa, nhưng trước
hết xin để con về từ giã gia đình con.”
62 Nhưng Chúa Giê-xu phán với người ấy: “Ai xao lãng công tác Ta
ủy thác, đã đặt tay cầm cày còn ngoảnh nhìn lại phía sau, là người
không xứng hợp với Nước của Đức Chúa Trời.”

10

Chúa Giê-xu Sai Môn Đệ Đi

1 Sau đó, Chúa chọn thêm bảy mươi hai* môn đệ, sai từng đôi đi
trước đến các thành phố làng mạc, là những nơi Ngài định viếng
thăm.
2 Ngài phán bảo họ: “Mùa gặt thật trúng, nhưng thợ gặt còn ít. Các
con hãy cầu xin Chủ mùa gặt đưa thêm nhiều thợ gặt vào đồng lúa
của Ngài.
3 Sửa soạn lên đường! Ta sai các con ra đi như chiên vào giữa bầy
muông sói.
4 Đừng đem theo tiền bạc, túi bao, hay giày dép. Đừng dừng lại
chào hỏi ai dọc đường.
5 Khi vào nhà nào, các con cầu phước cho nhà đó.
6 Nếu nhà ấy xứng đáng, họ sẽ được phước lành. Nếu không, phước
lành sẽ trở về với các con.
7 Khi vào thành nào, cứ ở trong một nhà, đừng bỏ nhà này sang nhà
khác. Khi người ta mời, các con cứ ăn uống, vì người làm việc xứng
đáng được tiếp đãi.
8 Nếu thành nào tiếp rước và dọn thức ăn, các con cứ ăn.
9 Các con chữa lành người bệnh, và báo cho họ biết: ‘Nước của Đức
Chúa Trời gần đến.’
10 Nếu thành nào từ chối không tiếp rước, các con phải cảnh cáo:
11 ‘Chúng tôi giũ áo ra đi,† không còn chịu trách nhiệm về thành
này nữa. Nhưng đừng quên Nước của Đức Chúa Trời gần đến!’
12 Ta quả quyết, đến ngày phán xét, thành phố gian ác như Sô-đôm
còn có thể dung thứ hơn thành ấy.
13 Khốn cho thành Cô-ra-xin, khốn cho thành Bết-sai-đa! Vì nếu các
phép lạ Ta làm nơi đây được thực hiện tại thành Ty-rơ và Si-đôn, dân
hai thành ấy hẳn đã mặc áo gai, rải tro lên đầu tỏ lòng ăn năn từ lâu
rồi!
14 Đến ngày phán xét, Ty-rơ và Si-đôn còn đáng được dung thứ hơn
Cô-ra-xin và Bết-sai-đa.
15 Còn thành Ca-bê-na-um được đem lên tận trời sao?—Không, nó
sẽ bị ném xuống cõi chết.‡”

---

* **10:1** Vài bản ghi bảy mươi † **10:11** Nt phủi bụi dưới chân ‡ **10:15** Âm phủ

16 Chúa phán với các môn đệ: “Ai nghe các con là nghe Ta. Ai từ
chối các con là từ chối Ta. Và ai từ chối Ta, là từ chối Đức Chúa Trời,
Đấng đã sai Ta.”
17 Bảy mươi hai môn đệ trở về, mừng rỡ báo: “Thưa Chúa, nhờ
Danh Chúa, ngay đến các quỷ cũng vâng phục chúng con!”
18 Chúa đáp: “Ta thấy Sa-tan như tia chớp từ trời sa xuống.
19 Ta cho các con uy quyền để thắng mọi quyền lực thù nghịch, chà
đạp rắn rết, bò cạp. Chẳng có gì làm hại các con được.
20 Tuy nhiên, điều đáng mừng không phải vì quỷ vâng phục các
con, nhưng vì tên các con được ghi ở trên trời.”

Chúa Giê-xu Cầu Nguyện Tạ Ơn

21 Lúc ấy, Chúa Giê-xu tràn ngập niềm vui của Chúa Thánh Linh.
Ngài cầu nguyện: “Thưa Cha, Chúa của trời và đất, Con tạ ơn Cha, vì
Cha đã giấu kín những điều này đối với người tự cho là khôn ngoan
và thông sáng mà bày tỏ cho trẻ con biết. Thưa Cha, việc ấy đã làm
Cha hài lòng.
22 Cha đã giao hết mọi việc cho Con. Chỉ một mình Cha biết Con
cũng chỉ một mình Con—và những người được Con bày tỏ—biết Cha
mà thôi.”
23 Chúa quay lại phán riêng với các môn đệ: “Phước cho mắt các
con vì thấy được những điều đó.
24 Có biết bao nhà tiên tri và vua chúa thời xưa ước ao được thấy
những việc các con thấy, được nghe những lời các con nghe, mà không
được.”

Điều Răn Quan Trọng Hơn Hết

25 Một thầy dạy luật muốn thử Chúa Giê-xu đứng lên hỏi: “Thưa
Thầy, tôi phải làm gì để được sự sống vĩnh cửu?”
26 Chúa Giê-xu hỏi lại: “Luật pháp Môi-se dạy điều gì? Ông đã đọc
thế nào về điều đó?”
27 Thầy dạy luật đáp: “Phải yêu thương Chúa Hằng Hữu, là Đức
Chúa Trời ngươi với cả tấm lòng, linh hồn, năng lực, và trí óc. Và yêu
người lân cận như chính mình.”§
28 Chúa Giê-xu dạy: “Đúng! Cứ làm theo đó, ông sẽ được sống!”
29 Nhưng thầy dạy luật muốn biện hộ là người công chính, nên hỏi
lại Chúa Giê-xu: “Ai là người lân cận tôi?”

Ẩn Dụ về Người Sa-ma-ri Nhân Từ

30 Để trả lời, Chúa Giê-xu kể câu chuyện này: “Một người Do Thái
đi từ Giê-ru-sa-lem xuống Giê-ri-cô, giữa đường bị cướp. Chúng lột
hết quần áo, tiền bạc, đánh đập tàn nhẫn rồi bỏ nằm dở sống dở chết
bên vệ đường.
31 Tình cờ, một thầy tế lễ đi ngang qua, thấy nạn nhân liền tránh
sang bên kia đường, rồi đi luôn.
32 Một người Lê-vi đi qua trông thấy, cũng bỏ đi.
33 Đến lượt người Sa-ma-ri* qua đường nhìn thấy nạn nhân thì động
lòng thương xót,

§ **10:27** Phục 6:5; Lê 19:18 * **10:33** Người Sa-ma-ri bị người Do Thái khinh bỉ

34 nên lại gần, lấy dầu ô-liu và rượu thoa vết thương và băng bó lại,
rồi đỡ nạn nhân lên lưng lừa mình, chở đến quán trọ chăm sóc.
35 Hôm sau, người ấy trao cho chủ quán một số tiền† bảo săn sóc
nạn nhân và dặn: 'Nếu còn thiếu, khi trở về tôi sẽ trả thêm.' "
36 Chúa Giê-xu hỏi: "Vậy, trong ba người đó, ai là người lân cận với
người bị cướp?"
37 Thầy dạy luật đáp: "Người đã bày tỏ lòng nhân từ của mình."
Chúa Giê-xu dạy: "Hãy đi và làm đúng như vậy."

Chúa Viếng Thăm Ma-thê và Ma-ri

38 Chúa Giê-xu và các môn đệ trên đường lên Giê-ru-sa-lem, họ đi
đường đến một làng kia, có một phụ nữ tên Ma-thê rước Chúa vào
nhà.
39 Em cô là Ma-ri ngồi dưới chân Chúa nghe Ngài giảng dạy.
40 Còn Ma-thê bận rộn lo việc tiếp đãi. Một lúc sau, Ma-thê đến với
Chúa Giê-xu và phàn nàn: "Chúa không thấy em con ngồi không, để
một mình con làm hết mọi việc sao? Xin Chúa bảo nó giúp con."
41 Nhưng Chúa đáp: "Ma-thê, con bận rộn lo lắng nhiều việc,
42 nhưng chỉ có một việc cần thiết. Ma-ri đã chọn phần việc ấy nên
không ai truất phần của em con được."

11

Dạy về Sự Cầu Nguyện

1 Một hôm Chúa Giê-xu vừa cầu nguyện xong, một môn đệ đến với
Ngài và thưa: "Xin Chúa dạy chúng con cầu nguyện, như Giăng đã
dạy môn đệ mình."
2 Chúa Giê-xu đáp: "Các con nên cầu nguyện như sau:

Lạy Cha, nguyện Danh Cha được tôn thánh.
Nước Cha sớm thể hiện.
3 Xin cho chúng con đủ ăn hằng ngày,
4 xin tha tội lỗi chúng con,
như chúng con tha người phạm tội nghịch cùng chúng con.
Xin đừng để chúng con vào vòng bị cám dỗ."

5 Để dạy thêm về sự cầu nguyện, Chúa kể chuyện này: "Nếu nửa
đêm các con đến nhà bạn mình để mượn ba ổ bánh. Các con nói với
người ấy:
6 'Vì tôi có người bạn ở xa vừa tới thăm, nhưng trong nhà thức ăn
đã hết.'
7 Nhưng người ấy trả lời vọng ra: 'Đừng làm phiền tôi! Cửa khóa
rồi, các con tôi đang ngủ với tôi. Không thể nào dậy lấy bánh cho
anh!'
8 Ta quả quyết với các con, dù anh ấy không dậy vì nể bạn, nhưng
cũng phải dậy trao đủ bánh cho bạn, vì người này kiên nhẫn gõ cửa.
9 Việc cầu nguyện cũng thế: Hãy xin, sẽ được, hãy tìm, sẽ gặp, hãy
gõ cửa, cửa sẽ mở ra.
10 Vì bất kỳ ai xin sẽ được. Ai tìm sẽ gặp. Và cửa sẽ mở cho người
nào gõ.

† **10:35** Nt 2 đê-na-ri

11 Có người cha nào khi con mình xin bánh mà cho đá, xin cá mà
cho rắn.
12 Hay xin trứng lại cho bò cạp không?
13 Các con vốn là người xấu xa còn biết cho con mình vật tốt, huống
chi Cha các con ở trên trời chẳng ban Chúa Thánh Linh cho người cầu
xin Ngài sao?"

Chúa Giê-xu và Quỷ Vương

14 Chúa Giê-xu đuổi quỷ khỏi một người câm, người này liền nói
được. Dân chúng kinh ngạc vô cùng,
15 nhưng có người bảo: "Ông ấy nhờ uy quyền của Bê-ên-xê-bun*
để đuổi quỷ."
16 Những người khác, muốn gài bẫy Chúa, nên xin Ngài làm một
dấu lạ trên trời.
17 Biết ý tưởng họ, Chúa giảng giải: "Một nước chia rẽ sẽ bị tiêu
diệt, một gia đình phân ly phải tan nát.
18 Các ông nói Ta nhờ quyền năng của Sa-tan. Nếu nước của Bê-ên-
xê-bun chia rẽ, làm sao nó còn tồn tại!
19 Nếu Ta nhờ quyền năng Bê-ên-xê-bun để đuổi quỷ, môn đệ các
ông sẽ nhờ quyền năng nào? Chính họ sẽ xét xử các ông.
20 Nhưng nếu Ta nhờ quyền năng của Đức Chúa Trời để đuổi quỷ
thì Nước Đức Chúa Trời đã đến với các ông rồi.
21 Một người chủ cường bạo vũ trang đầy đủ canh gác lâu đài mình
để giữ của.
22 Nhưng khi có người mạnh hơn xông vào, hạ được người chủ độc
ác, người ấy tước đoạt vũ khí của người chủ, và đem chia của cải cướp
được.
23 Ai không hợp tác với Ta là chống nghịch Ta, ai không quy tụ
quanh Ta sẽ bị phân tán.
24 Khi quỷ ra khỏi một người, liền đến vùng khô khan tìm nơi an
nghỉ, nhưng không tìm được, quỷ tự nhủ: 'Ta sẽ trở về với nạn nhân
cũ.'
25 Lúc trở lại, thấy lòng người đã dọn dẹp sạch sẽ,
26 quỷ liền rủ bảy quỷ khác độc ác hơn vào chiếm cứ tấm lòng này.
Vậy người ấy lâm vào tình trạng bi thảm hơn trước."
27 Khi Chúa đang giảng dạy, một phụ nữ trong đám đông nói lớn:
"Phước cho mẹ của Thầy—người đã sinh thành và dưỡng dục Thầy!"
28 Chúa Giê-xu đáp: "Ai nghe và làm theo lời Đức Chúa Trời còn
được phước hơn nữa."

Dấu Lạ Giô-na

29 Dân chúng tụ tập mỗi lúc một đông, Chúa Giê-xu tiếp tục giảng
dạy: "Thế hệ này thật gian ác! Họ đòi xem dấu lạ, nhưng dấu lạ
Giô-na cũng đủ rồi.
30 Dấu lạ ấy chứng tỏ cho người Ni-ni-ve biết Đức Chúa Trời đã sai
Giô-na, thì dấu lạ của Con Người sẽ minh chứng cho thế hệ này thấy
Đức Chúa Trời đã sai Ta xuống đời.

---

* **11:15** Nt Beelzeboul, một tên của Sa-tan

31 Đến ngày phán xét, Nữ hoàng Sê-ba† sẽ đứng lên buộc tội thế hệ
này, vì bà đến từ một nước xa xăm đến nghe lời lẽ khôn ngoan của
Vua Sa-lô-môn. Nhưng tại đây có Đấng cao trọng hơn Sa-lô-môn mà
chẳng ai muốn nghe.
32 Đến ngày phán xét, người Ni-ni-ve cũng sẽ đứng lên buộc tội thế
hệ này. Vì nghe Giô-na cảnh cáo, họ đã ăn năn lìa bỏ tội ác, quay về
Đức Chúa Trời. Nhưng tại đây có Đấng cao trọng hơn Giô-na mà dân
này không chịu ăn năn."

Ánh Sáng

33 "Không ai thắp đèn rồi đậy kín, nhưng đem đặt trên giá đèn để
mọi người trong nhà đều thấy ánh sáng.
34 Mắt là ngọn đèn của thân thể. Nếu mắt các con sáng suốt, cả con
người mới trong sạch.‡ Nhưng nếu mắt bị quáng lòa, cả con người sẽ
tối tăm.
35 Vậy phải thận trọng, đừng để ánh sáng trong các con thành tối
tăm.
36 Nếu cả con người các con sáng láng, không phần nào tối tăm, các
con sẽ rực rỡ như ánh đèn thật sáng rọi vào các con."

Chúa Lên Án Các Nhà Lãnh Đạo Tôn Giáo

37 Chúa Giê-xu giảng dạy xong, một thầy Pha-ri-si mời Chúa ăn tối.
Ngài đến nhà, ngồi vào bàn.
38 Thầy Pha-ri-si rất ngạc nhiên thấy Chúa không rửa tay trước khi
ăn theo tục lệ Do Thái.
39 Chúa dạy: "Phái Pha-ri-si các ông chỉ lo rửa bề ngoài chén đĩa,
nhưng trong lòng đầy tham nhũng, độc ác.
40 Thật khờ dại! Đức Chúa Trời đã tạo ra bề ngoài, lẽ nào không
dựng nên bề trong sao?
41 Cứ rộng lòng cứu trợ người nghèo, tất nhiên các ông sẽ được tinh
sạch.
42 Khốn cho phái Pha-ri-si! Các ông dâng một phần mười bạc hà,
cửu lý hương, và các thứ rau cỏ, nhưng lại bỏ quên công lý và tình
yêu của Đức Chúa Trời. Dâng phần mười là đúng, nhưng không được
bỏ những điều quan trọng kia.
43 Khốn cho phái Pha-ri-si! Các ông ưa ngồi ghế danh dự trong hội
đường, thích được người ta kính chào ngoài đường phố.
44 Khốn cho các ông, vì các ông giống như nấm mồ hoang không
dấu tích, người ta dẫm lên mà không biết."
45 Nghe Chúa quở trách, một thầy dạy luật thưa: "Thầy nói thế là sỉ
nhục luôn cả giới chúng tôi nữa."
46 Chúa Giê-xu đáp: "Khốn cho giới dạy luật! Các ông đặt ra bao
nhiêu luật lệ khắt khe buộc người khác vâng giữ, trong khi chính các
ông không giữ một điều nào!
47 Các ông xây mộ cho các nhà tiên tri bị tổ tiên các ông sát hại.
48 Vậy các ông tán thưởng hành động của tổ tiên, họ giết các nhà
tiên tri, còn các ông xây mộ.

† **11:31** Nt Nữ hoàng Phương Nam ‡ **11:34** Nt sáng láng

49 Vì thế, Đức Chúa Trời đã nói: ‘Ta sẽ sai các tiên tri và sứ đồ đến,
nhưng họ sẽ xử tử người này, khủng bố người kia.’
50 Thế hệ các ông phải chịu trách nhiệm về máu các tiên tri của Đức
Chúa Trời đổ ra từ thuở sáng tạo trời đất đến nay,
51 từ máu A-bên cho đến máu Xa-cha-ri, người bị giết giữa bàn thờ
và Đền Thờ. Phải, Ta xác nhận chắc chắn rằng thế hệ này phải lãnh
trọn trách nhiệm.
52 Khốn cho giới dạy luật, vì các ông cố tình che lấp chân lý! Đã
không tin, các ông còn ngăn cản, không cho người khác tìm hiểu
chân lý.”
53 Khi Chúa Giê-xu rời nơi đó, các thầy dạy luật và Pha-ri-si vô cùng
giận dữ.
54 Họ đặt nhiều câu hỏi hóc búa về mọi vấn đề, cố gài bẫy để có lý
do bắt Ngài.

12

Cảnh Cáo Chống Sự Giả Hình

1 Lúc ấy, dân chúng tụ họp mỗi lúc một đông, hằng nghìn người
chen lấn dẫm lên nhau. Chúa Giê-xu quay lại các môn đệ và cảnh
báo: “Phải đề phòng men của phái Pha-ri-si—hạng đạo đức giả!
2 Chẳng có gì che giấu mãi, tất cả các điều bí mật đều sẽ công bố
cho mọi người.
3 Chuyện các con nói ban đêm, người ta sẽ nghe giữa ban ngày.
Những lời các con thì thầm trong phòng kín sẽ được loan báo nơi
công cộng!
4 Các bạn hữu ta ơi, đừng sợ những người muốn giết các con; họ chỉ
có thể giết thể xác, mà không giết được linh hồn.
5 Vậy các con phải sợ ai? Phải sợ Đức Chúa Trời, vì Ngài có quyền
sinh sát và ném vào hỏa ngục. Phải, Ngài là Đấng phải sợ.
6 Năm con chim sẻ chỉ bán được vài xu, nhưng Đức Chúa Trời chẳng
quên một con nào.
7 Ngài biết cả số tóc trên đầu các con nữa. Vậy đừng lo sợ, vì các
con quý hơn chim sẻ.
8 Thật Ta cho các con biết, ai công khai xưng mình là môn đệ Ta,
Con Người* cũng sẽ công nhận họ trước mặt các thiên sứ của Đức
Chúa Trời.
9 Còn ai công khai chối bỏ Ta, Ta cũng sẽ chối bỏ họ trước mặt các
thiên sứ của Đức Chúa Trời.
10 Ai xúc phạm đến Con Người còn có thể được tha thứ, nhưng ai
xúc phạm đến Chúa Thánh Linh sẽ chẳng bao giờ được tha đâu.
11 Khi các con bị đem ra xét xử trong hội đường, trước mặt các nhà
lãnh đạo và cầm quyền, đừng lo phải nói những gì,
12 vì đúng lúc đó, Chúa Thánh Linh sẽ dạy các con những lời phải
nói.”

Ẩn Dụ Người Giàu Dại Dột

* **12:8** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

13 Trong đám đông có người lên tiếng: “Thưa Thầy, xin bảo anh tôi
chia gia tài cho tôi.”
14 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Ai cử Ta làm phán quan, phân chia gia
tài cho các ngươi?” Rồi Ngài phán:
15 “Phải đề phòng, đừng để lòng tham lam lôi cuốn. Vì đời sống con
người không cốt ở chỗ giàu có dư dật đâu.”
16 Và Chúa kể câu chuyện: “Người giàu kia trúng mùa, thu hoạch
hoa lợi dư dật.
17 Kho lúa quá đầy, không còn chỗ chứa thêm, ông phải suy tính
mãi.
18 Cuối cùng, ông quyết định: ‘Được rồi, ta sẽ phá nhà kho cũ, xây
kho mới lớn hơn. Như thế, sẽ có đủ chỗ chứa tất cả lúa, và hoa lợi.
19 Xong xuôi, ta sẽ tự nhủ: Của cải này có thể tiêu dùng hàng chục
năm. Thôi, ta hãy nghỉ ngơi, ăn uống vui chơi!’
20 Nhưng Đức Chúa Trời bảo: ‘Ngươi thật dại dột! Tối nay ngươi
qua đời, của cải dành dụm đó để cho ai?’ ”
21 “Người nào lo làm giàu dưới trần gian nhưng nghèo nàn trong
mối liên hệ với Đức Chúa Trời cũng dại dột như thế.”

Lời Dạy về Tiền Bạc và Của Cải

22 Chúa Giê-xu dạy các môn đệ: “Đừng lo âu về vấn đề đủ thức ăn
để ăn hay đủ quần áo để mặc.
23 Vì đời sống quý hơn thức ăn, thân thể quý hơn quần áo.
24 Hãy xem loài quạ. Chúng chẳng gieo, chẳng gặt, cũng chẳng có
vựa lẫm lương thực, thế mà chúng vẫn sống, vì được Đức Chúa Trời
nuôi. Các con còn quý hơn loài chim biết bao!
25 Trong các con, có ai lo âu mà kéo dài đời mình thêm được một
giờ không?
26 Việc nhỏ nhặt đó còn không làm nổi, tại sao các con phải lo âu
những việc lớn?
27 Hãy xem hoa huệ. Chúng chẳng làm việc nặng nhọc, cũng chẳng
se tơ kéo chỉ, thế mà giàu có sang trọng như Sa-lô-môn cũng không
được mặc áo đẹp bằng loài hoa đó.
28 Cỏ hoa ngoài đồng là loài sớm nở tối tàn mà Đức Chúa Trời còn
cho mặc đẹp như thế, lẽ nào Ngài không cung cấp y phục cho các con
đầy đủ sao? Tại sao các con yếu đức tin đến thế?
29 Cũng đừng bận tâm lo nghĩ về cơm ăn áo mặc,
30 là những điều dân ngoại đạo mãi lo tìm kiếm, vì Cha các con thừa
biết nhu cầu của các con.
31 Trái lại, phải tìm kiếm Nước của Đức Chúa Trời, Ngài sẽ cung cấp
đầy đủ mọi nhu cầu cho các con.
32 Bầy chiên bé nhỏ của Ta, đừng lo sợ, vì Cha các con rất vui lòng
ban Nước Trời cho các con.
33 Các con hãy bán tài sản cứu trợ người nghèo. Hãy sắm cho mình
túi không hư, tích trữ tài sản không hao mòn trên trời. Vì trên đó
không bị trộm cắp, cũng không có mối mọt làm hư hại.
34 Của cải các con để đâu, lòng các con sẽ bị thu hút vào đó.”

Sẵn Sàng Chờ Đón Chúa

35 “Phải mặc áo sẵn sàng phục vụ và thắp đèn lên,
36 như đầy tớ chờ đợi chủ dự tiệc cưới về, khi chủ về đến và gõ cửa,
lập tức mở cửa cho chủ.
37 Đầy tớ sẽ được khen thưởng nếu chủ trở về thấy sẵn sàng chờ
đợi. Chắc chắn chủ sẽ cho ngồi vào bàn, thắt lưng dọn ăn cho họ.
38 Dù lúc chiều tối hay nửa đêm hoặc trước rạng đông, chủ về nhà
thấy họ sẵn sàng, chủ sẽ khen thưởng.
39 Hãy nhớ điều này: Nếu chủ nhà biết trước giờ bọn gian phi đến,
hẳn sẽ không bị mất trộm.
40 Vậy các con phải sẵn sàng, vì Con Người sẽ đến vào giờ các con
không ngờ.”
41 Phi-e-rơ thưa: “Những lời này, Chúa dạy riêng anh chị em chúng
con, hay chung cho mọi người?”
42 Chúa đáp: “Người quản gia trung thành khôn ngoan là người được
chủ ủy thác coi sóc người nhà và phân phát thực phẩm cho họ đúng
giờ.
43 Nếu chủ trở về và thấy quản gia làm đúng như vậy, người ấy sẽ
được thưởng.
44 Ta quả quyết với các con, chủ sẽ cho cai quản tất cả tài sản mình.
45 Nhưng nếu quản gia tự nhủ: ‘Chủ ta còn lâu mới về,’ rồi hành hạ
đầy tớ nam nữ, ăn uống say sưa.
46 Chủ sẽ trở về trong giờ nó không ngờ! Nó sẽ bị hình phạt nặng
nề, và chịu chung số phận với bọn bất trung.
47 Bị phạt nặng như thế, vì nó đã biết ý chủ nhưng không làm, cũng
chẳng chuẩn bị sẵn sàng.
48 Nhưng người nào không biết mà phạm lỗi, sẽ bị hình phạt nhẹ
hơn. Ai được giao cho nhiều, sẽ bị đòi hỏi nhiều, vì trách nhiệm nặng
nề hơn.”

Chúa Giê-xu Gây Chia Rẽ

49 “Ta đến để đem lửa xuống trần gian. Ta mong muốn đám lửa bắt
đầu bốc cháy.
50 Có một lễ báp-tem của sự thống khổ đang chờ đợi Ta, Ta đau xót
biết bao cho đến khi chịu xong lễ báp-tem đó!
51 Đừng tưởng Ta đến để đem hòa bình cho thế giới. Không, Ta đến
để chia loài người làm hai!
52 Từ đây, một nhà có năm người sẽ chia rẽ chống đối nhau, hai
chống ba, và ba chống hai.
53 ‘Cha sẽ chia rẽ với con trai
và con trai chống nghịch với cha;
mẹ nghịch cùng con gái
và con gái chống nghịch với mẹ;
mẹ chồng nghịch cùng con dâu
và con dâu chống nghịch với mẹ chồng.’†”

54 Chúa Giê-xu quay sang dân chúng và phán: “Khi thấy mây tụ lại
phương Tây, anh chị em nói trời sắp mưa, và trời mưa thật.
55 Khi gió Nam thổi, anh chị em đoán trời oi bức, quả đúng như thế.

† **12:53** Mi 7:6

56 Hạng đạo đức giả! Anh chị em rất thạo xem dấu hiệu trên trời
dưới đất, nhưng sao không tìm hiểu dấu hiệu thời đại?
57 Sao không biết tự xét thế nào là đúng?
58 Nếu có việc tranh tụng, nên cố gắng điều đình với đối phương
trước khi quá muộn. Nếu không, họ sẽ đưa anh chị em ra tòa, anh
chị em sẽ bị tống giam,
59 và ngồi tù cho đến khi trả xong đồng nợ cuối cùng."

13

Kêu Gọi Ăn Năn

1 Lúc ấy, có người thuật cho Chúa Giê-xu chuyện Phi-lát giết mấy
người Ga-li-lê, khi họ đang dâng sinh tế tại Đền Thờ.
2 Chúa Giê-xu hỏi: "Anh chị em tưởng mấy người đó bị giết vì phạm
tội nặng hơn những người Ga-li-lê khác sao?
3 Không đâu! Chính anh chị em cũng bị hư vong nếu không ăn năn
tội lỗi, quay về với Đức Chúa Trời.
4 Còn mười tám người bị tháp Si-lô sập xuống đè chết, có phải vì họ
nhiều tội nhất trong thành Giê-ru-sa-lem không?
5 Không đâu! Anh chị em cũng sẽ bị hư vong nếu không chịu ăn
năn."

Ẩn Dụ về Cây Vả Không Trái

6 Rồi Chúa kể ẩn dụ này: "Người kia trồng cây vả trong vườn, thường
ra xem có trái không, nhưng chẳng thấy.
7 Ông bảo người làm vườn: 'Ba năm nay tôi đến hái trái mà không
thấy. Anh đốn nó đi, để làm gì choán đất.'
8 Người làm vườn thưa: 'Xin chủ hoãn cho nó một năm nữa. Tôi sẽ
chăm sóc, bón phân thật nhiều.
9 Nếu không kết quả, khi ấy ông hãy đốn.' "

Chúa Giê-xu Chữa Lành Bệnh trong Ngày Sa-bát

10 Một ngày Sa-bát, Chúa Giê-xu đang giảng dạy trong hội đường,
11 Ngài thấy một phụ nữ tàn tật bởi tà linh, lưng bị còng đã mười
tám năm, không đứng thẳng lên được.
12 Chúa gọi bà lại, bảo: "Bà được giải thoát khỏi bệnh tật rồi!"
13 Chúa đặt tay trên bà, lập tức bà đứng thẳng lên, vui mừng ca
ngợi Đức Chúa Trời!
14 Viên quản lý hội đường tức giận, vì Chúa Giê-xu chữa bệnh vào
ngày Sa-bát. Ông nói với dân chúng: "Mỗi tuần có sáu ngày làm việc,
anh chị em muốn xin chữa bệnh cứ đến những ngày ấy, chứ đừng
đến ngày Sa-bát."
15 Nhưng Chúa đáp: "Ông chỉ đạo đức giả! Vào ngày Sa-bát, các
ông không thả bò lừa ra khỏi chuồng cho chúng đi uống nước sao?
16 Người phụ nữ này, con gái Áp-ra-ham bị Sa-tan trói buộc đã mười
tám năm, sao không thể giải thoát cho bà vào ngày Sa-bát?"
17 Nghe Chúa quở trách, bọn thù nghịch lấy làm xấu hổ, còn dân
chúng vui mừng vì những việc diệu kỳ Ngài đã làm.

Ẩn Dụ về Hạt Cải

18 Chúa Giê-xu giảng dạy: “Nước của Đức Chúa Trời được ví như
điều gì? Chúng ta nên dùng hình ảnh nào để so sánh với Nước của
Đức Chúa Trời?
19 Nước của Đức Chúa Trời giống như hạt cải gieo ngoài vườn. Nó
mọc lên thành cây lớn, chim chóc có thể đến làm tổ trên cành.”

Ẩn Dụ về Men

20 Chúa hỏi: “Nước của Đức Chúa Trời được ví như điều gì?
21 Nước của Đức Chúa Trời giống như men mà một phụ nữ lấy trộn
vào bột, nhồi cho đến lúc đống bột dậy lên.”

Cửa Hẹp

22 Tiếp tục cuộc hành trình lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đi qua
các thành phố, làng mạc, dạy dỗ dân chúng.
23 Có người hỏi: “Thưa Chúa, chỉ ít người được cứu thôi sao?”
Chúa đáp:
24 “Phải gắng sức đi cửa hẹp vào Nước của Đức Chúa Trời, vì có
nhiều người cố gắng, nhưng không vào được.
25 Khi chủ đã khóa cửa, nếu anh chị em đứng ngoài gõ và năn nỉ:
‘Thưa chủ, xin mở cho chúng tôi!’ Chủ sẽ trả lời: ‘Ta không bao giờ
biết các ngươi và các ngươi đến từ đâu.’
26 Anh chị em sẽ phân trần: ‘Chúng tôi từng ăn chung với chủ, và
chủ từng dạy dỗ trong thành chúng tôi’.
27 Nhưng chủ sẽ đáp: ‘Ta không biết các ngươi. Quân gian ác, hãy
lui đi.’
28 Anh chị em sẽ khóc lóc nghiến răng khi nhìn thấy Áp-ra-ham,
Y-sác, Gia-cốp, và tất cả nhà tiên tri đều ở trong Nước của Đức Chúa
Trời, còn các ngươi bị quăng ra ngoài.
29 Người từ bốn phương sẽ đến dự tiệc trong Nước của Đức Chúa
Trời.
30 Chú ý điều này: Những người dường như kém quan trọng bấy
giờ sẽ trở nên cao trọng, và những người bây giờ cao trọng lúc ấy sẽ
kém quan trọng.”

Chúa Giê-xu Quở Trách Giê-ru-sa-lem

31 Ngay lúc đó, mấy thầy Pha-ri-si đến báo tin: “Vua Hê-rốt đang
tìm giết Thầy, xin Thầy lánh đi nơi khác!”
32 Chúa Giê-xu đáp: “Các ông nói cho tên cáo đó biết, ngày nay, ngày
mai Ta vẫn còn đuổi quỷ và chữa bệnh cho dân chúng, đến ngày thứ
ba Ta mới hoàn tất mục đích của Ta.
33 Phải, hôm nay, ngày mai, và ngày kia Ta vẫn tiếp tục hành trình.
Vì tiên tri của Đức Chúa Trời không thể chết nơi nào khác hơn Giê-
ru-sa-lem!
34 Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, thành đã giết các nhà tiên tri, ném
đá sát hại sứ giả của Đức Chúa Trời! Đã bao lần Ta muốn tập họp
ngươi như gà mẹ túc con về ấp ủ dưới cánh, nhưng chẳng ai nghe.
35 Vậy, nhà của ngươi sẽ bị bỏ hoang. Ta cho ngươi biết, ngươi sẽ
không còn thấy Ta nữa, cho đến ngày ngươi nói: ‘Phước cho Đấng
nhân danh Chúa Hằng Hữu mà đến!’*”

* **13:35** Thi 118:26

14

Chúa Giê-xu Chữa Lành Bệnh trong Ngày Sa-bát

1 Một ngày Sa-bát, Chúa Giê-xu dự tiệc tại nhà một lãnh đạo Pha-ri-
si, còn dân chúng theo dõi Ngài rất kỹ.
2 Trước mặt Ngài có người bị bệnh phù.
3 Chúa Giê-xu hỏi những người Pha-ri-si và thầy dạy luật: “Chữa
bệnh vào ngày Sa-bát có hợp pháp không?”
4 Nhưng họ không trả lời. Chúa Giê-xu rờ người bệnh và chữa lành
rồi cho về.
5 Chúa hỏi các thầy dạy luật và Pha-ri-si: “Trong ngày Sa-bát, nếu
bò lừa của các ngươi chẳng may té xuống hố, các ngươi không kéo
nó lên sao.”
6 Họ không trả lời được.

Chúa Giê-xu Dạy về Sự Khiêm tốn

7 Chúa Giê-xu để ý thấy nhiều người khách được mời ăn, muốn ngồi
chỗ danh dự đầu bàn, nên Ngài khuyên:
8 “Khi được mời dự tiệc cưới, các ông đừng ngồi chỗ danh dự. Vì
nếu có người quan trọng hơn các ông cũng được mời,
9 chủ sẽ đưa họ đến và bảo các ông nhường chỗ. Lúc ấy các ông sẽ
hổ thẹn xuống ngồi tận cuối bàn!
10 Vậy các ông nên chọn chỗ thấp nhất, chủ nhà trông thấy sẽ mời
lên chỗ tốt hơn. Các ông sẽ được vinh dự trước mặt quan khách.
11 Vì ai tự đề cao sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình sẽ được nâng cao.”
12 Chúa quay sang chủ tiệc: “Khi đãi tiệc, đừng mời bạn hữu, anh
chị em, bà con, hay láng giềng giàu có, vì họ sẽ mời ngươi để đáp lễ.
13 Trái lại, nên mời người nghèo khổ, tàn tật, đui què.
14 Đến kỳ người công chính sống lại, Đức Chúa Trời sẽ ban thưởng,
vì ông đã mời những người không thể mời lại mình.”

Ẩn Dụ về Tiệc Lớn

15 Nghe Chúa Giê-xu dạy, một thực khách lên tiếng: “Phước cho
người được dự tiệc trong Nước của Đức Chúa Trời!”
16 Chúa Giê-xu liền kể chuyện này: “Người kia mở tiệc lớn, mời rất
nhiều người.
17 Đến giờ, ông sai đầy tớ đi báo cho tân khách: ‘Tiệc đã dọn, xin
mời đến dự.’
18 Nhưng mọi người đều kiếm cớ khước từ. Người này trả lời: ‘Tôi
mới mua đám ruộng, phải đi xem, xin cho tôi cáo từ.’
19 Người kia nêu lý do: ‘Tôi vừa mua năm đôi bò, sắp đem cày thử,
xin cho tôi kiếu.’
20 Người khác thoái thác: ‘Tôi mới cưới vợ, không đến được.’
21 Đầy tớ trở về phúc trình mọi việc. Chủ tức giận nói: ‘Hãy đi mau
ra các đường lớn, ngõ hẻm trong thành phố, và mời về những người
nghèo đói, tàn tật, khiếm thị, và khuyết tật.’
22 Tuy nhiên, bàn tiệc vẫn còn nhiều chỗ trống.
23 Chủ lại bảo đầy tớ: ‘Vào các con đường nhỏ trong làng, gặp ai
mời nấy, đưa về cho đầy nhà.

24 Vì những người ta mời trước đây sẽ không được nếm một chút gì
trên bàn tiệc của ta.’ ”

Giá Phải Trả Để Được Làm Môn Đệ Chúa

25 Dân chúng theo Chúa Giê-xu thật đông đảo. Ngài quay lại giảng
giải:
26 “Ai theo Ta mà không yêu Ta hơn cha mẹ, vợ con, anh em, chị em,
và hơn cả tính mạng mình, thì không thể làm môn đệ Ta.
27 Ai không vác cây thập tự mình theo Ta cũng không thể làm môn
đệ Ta.
28 Vậy anh chị em phải suy nghĩ kỹ! Có ai trước khi xây nhà mà
không tính toán mọi phí tổn, liệu mình có đủ sức làm cho xong?
29 Nếu không, mới đặt nền đã ngưng vì hết tiền, sẽ bị mọi người chê
cười:
30 ‘Người này xây cất nửa chừng đã bỏ cuộc vì không đủ khả năng.’
31 Có vua nào trước khi ra trận mà không bàn tính cẩn thận, với
10.000 quân trong tay, liệu có thể chống lại 20.000 địch quân đang
tiến đánh mình không?
32 Nếu không thể, vua phải sai sứ giả cầu hòa khi địch quân còn ở
xa.
33 Cũng vậy, nếu anh chị em không bỏ hết mọi điều mình có, anh
chị em không thể làm môn đệ Ta.
34 Muối là vật hữu ích. Nhưng nếu muối mất mặn, làm sao lấy lại
vị mặn được nữa?
35 Muối ấy chẳng dùng làm gì được, dù làm phân bón cũng không,
đành phải vứt bỏ đi. Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe!”

15

Ẩn Dụ về Chiên Thất Lạc

1 Những người thu thuế và người bị xã hội coi là tội lỗi thường đến
nghe Chúa Giê-xu giảng dạy,
2 nên các thầy Pha-ri-si và thầy dạy luật phàn nàn Chúa hay giao du,
ăn uống với hạng người tội lỗi xấu xa!
3 Vì thế, Chúa Giê-xu kể câu chuyện này:
4 “Trong các ông có ai nuôi một trăm con chiên, nếu một con thất
lạc, người ấy không bỏ chín mươi chín con kia trong đồng hoang, lặn
lội đi tìm cho ra con chiên lạc hay sao?
5 Khi tìm được, người ấy vui mừng vác nó lên vai về nhà,
6 mời bạn hữu láng giềng đến, hớn hở nói: ‘Hãy chung vui với tôi,
vì tôi đã tìm được con chiên thất lạc!’
7 Cũng thế, thiên đàng sẽ vui mừng vì một tội nhân ăn năn quay về
Đức Chúa Trời, hơn là chín mươi chín người công chính không cần ăn
năn!”

Ẩn Dụ về Đồng Bạc Mất

8 “Bà kia có mười đồng bạc quý, nhỡ đánh mất một đồng, lẽ nào bà
không thắp đèn, quét nhà, kiếm cho ra đồng bạc hay sao?
9 Khi tìm được, bà gọi bạn hữu láng giềng đến, mừng rỡ nói: ‘Hãy
chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được đồng bạc bị mất.’

10 Cũng thế, các thiên sứ của Đức Chúa Trời sẽ vui mừng khi một
tội nhân ăn năn.”

Ẩn Dụ về Đứa Con Lạc Mất

11 Chúa Giê-xu kể tiếp: “Người kia có hai con trai.
12 Người con thứ nói với cha: ‘Xin cha chia cho con phần gia tài
thuộc về con trước khi cha chết.’ Vậy, người cha bằng lòng, chia gia
tài cho con.
13 Ít ngày sau, cậu thu hết của cải mình, lên đường đến xứ xa lạ, ở
đó chỉ ăn chơi, phung phí hết tiền bạc.
14 Cậu vừa sạch túi, xứ ấy bị nạn đói lớn. Quá túng quẫn,
15 cậu phải đi làm công cho người bản xứ. Họ sai cậu ra đồng chăn
heo.
16 Bụng đói cồn cào, cậu muốn ăn vỏ đậu heo ăn, nhưng chẳng ai
cho.
17 Cuối cùng, cậu cũng tỉnh ngộ, nghĩ thầm: ‘Ở nhà cha ta, biết bao
đầy tớ đều có thức ăn dư dật, mà ta ở đây sắp chết đói.
18 Ta phải trở về và thưa với cha: “Con thật có tội với Trời và với
cha,
19 không đáng làm con của cha nữa. Xin cha nhận con làm đầy tớ
cho cha!” ’
20 Cậu liền đứng dậy trở về nhà cha. Khi cậu còn ở từ xa, cha vừa
trông thấy, động lòng thương xót, vội chạy ra ôm chầm lấy con mà
hôn.
21 Cậu thưa với cha: ‘Con thật có tội với Trời và với cha, không đáng
làm con của cha nữa.’
22 Nhưng người cha ngắt lời, bảo đầy tớ: ‘Mau lên! Lấy áo tốt nhất
mặc cho cậu, đeo nhẫn vào tay, mang giày vào chân.
23 Hãy bắt bò con béo làm thịt để chúng ta ăn mừng!
24 Vì con ta đã chết mà bây giờ lại sống, đã lạc mất mà bây giờ lại
tìm được.’ Và tiệc mừng bắt đầu.
25 Lúc ấy, người con cả đang làm việc ngoài đồng. Về gần đến nhà,
nghe tiếng đàn nhạc và nhảy múa,
26 cậu gọi một đầy tớ đến hỏi lý do.
27 Đầy tớ báo: ‘Em cậu mới về, bình an khỏe mạnh, cha cậu vui
mừng cho giết bò con béo mở tiệc liên hoan.’
28 Người con cả tức giận không chịu vào nhà, người cha phải ra năn
nỉ,
29 nhưng cậu nói: ‘Bao nhiêu năm con làm việc cực nhọc, chưa hề
dám trái lệnh cha. Thế mà cha chẳng cho một con dê con để đãi bạn
hữu.
30 Còn con trai này của cha đã tiêu sạch tiền của cha với bọn điếm
đĩ rồi trở về, cha lại làm thịt bò con béo ăn mừng!’
31 Người cha đáp: ‘Con ơi, con luôn luôn ở cạnh cha, tất cả tài sản
của cha là của con.
32 Nhưng chúng ta nên mở tiệc ăn mừng, vì em con đã chết bây giờ
lại sống! Em con đã lạc mất mà bây giờ lại tìm được!’ ”

16

Ẩn Dụ về Quản Gia Khôn Khéo

1 Chúa Giê-xu kể cho các môn đệ câu chuyện này: “Người nhà giàu
kia mướn một viên quản gia. Sau có người tố cáo quản gia phung phí
tiền của chủ.
2 Chủ liền gọi quản gia đến bảo: ‘Anh làm gì tôi biết hết! Vậy phải
lo kết toán sổ sách, vì anh bị sa thải.’
3 Quản gia nghĩ thầm: ‘Phải làm gì đây? Chủ đuổi ta rồi? Ta không
đủ sức cuốc đất. Còn đi ăn mày? Thật xấu hổ!
4 Được rồi, ta đã có cách! Rồi đây khi rời khỏi chỗ này, sẽ không
thiếu người tiếp ta vào nhà!’
5 Anh lần lượt gọi những người mắc nợ của chủ mình đến. Anh hỏi
người thứ nhất: ‘Ông thiếu chủ tôi bao nhiêu?’
6 Đáp: ‘Một trăm thùng* dầu ô-liu!’ Quản gia bảo: ‘Tôi trả giấy nợ
lại đây. Viết ngay giấy khác: Nợ năm chục.’
7 Anh hỏi người kế tiếp: ‘Ông nợ chủ của tôi bao nhiêu?’ Đáp: ‘Một
nghìn giạ lúa.’† Anh giục: ‘Giấy nợ đây, cầm lấy! Viết ngay giấy khác:
Tám trăm giạ.’
8 Chủ phải khen quản gia bất lương đã hành động khôn khéo! Vì
người thế gian vẫn xử sự khôn lanh hơn con cái sự sáng.
9 Ta khuyên các con phải biết dùng của cải trần gian kết bạn, để khi
tiền của hết, các con được tiếp vào nhà đời đời.
10 Ai trung thành trong việc nhỏ cũng sẽ trung thành trong việc lớn.
Ai bất chính trong việc nhỏ cũng sẽ bất chính trong việc lớn.
11 Nếu các con không trung tín về của cải trần gian, còn ai đem của
cải đời đời giao cho các con?
12 Nếu các con gian lận của cải người khác, còn ai cho các con bảo
vật làm của riêng?
13 Không ai có thể làm tôi hai chủ, vì sẽ ghét chủ này yêu chủ kia,
trọng chủ này, khinh chủ khác. Các con không thể phụng sự cả Đức
Chúa Trời lẫn Tiền Tài.”
14 Các thầy Pha-ri-si vốn tham tiền nghe Chúa dạy liền chế giễu Ngài.
15 Chúa nói với họ: “Trước mặt người ta, các ông làm ra vẻ đạo đức,
nhưng Đức Chúa Trời biết rõ lòng dạ các ông. Các ông được người ta
tôn trọng nhưng đối với Đức Chúa Trời, các ông thật ghê tởm.
16 Luật pháp Môi-se và các sách tiên tri được ban bố cho đến thời
Giăng. Từ đó Phúc Âm được truyền giảng, mọi người hăng hái chen
nhau vào Nước của Đức Chúa Trời.
17 Tuy nhiên, dù trời đất tiêu tan, không một chi tiết nào trong luật
pháp bị mất hiệu lực.
18 Thí dụ, một người ly dị vợ, rồi cưới vợ khác là phạm tội ngoại
tình, còn ai cưới đàn bà bị chồng ly dị cũng phạm tội ngoại tình.”

Ẩn Dụ về Người Giàu và La-xa-rơ

19 Chúa Giê-xu phán: “Có một người giàu hằng ngày sống xa hoa
trên nhung lụa.
20 Trước cổng nhà, một người nghèo tên La-xa-rơ mình đầy ghẻ lở
đến nằm.

---

* **16:6** Nt bát (theo Greek), 1 bát khoảng 30 lít † **16:7** Nt 100 Korous; bằng 1.000 bushels khoảng 35.000 lít

21 La-xa-rơ ước ao được những thức ăn rơi rớt từ trên bàn người
giàu. Nhưng chỉ có vài con chó đến liếm ghẻ lở cho người.
22 Rồi người nghèo chết, được thiên sứ đem đặt vào lòng Áp-ra-
ham.‡ Người giàu cũng chết, người ta đem chôn,
23 linh hồn ông đến chỗ của những người chết chịu khổ hình. Tại
đó, người giàu nhìn lên, thấy Áp-ra-ham ở nơi xa với La-xa-rơ.
24 Người giàu kêu xin: 'Lạy tổ Áp-ra-ham, xin thương xót con. Xin
sai La-xa-rơ nhúng đầu ngón tay vào nước, đến đây nhỏ vào lưỡi con
cho mát, vì con bị đốt trong lò lửa này, đau đớn quá!'
25 Nhưng Áp-ra-ham đáp: 'Con không nhớ con đã ích kỷ hưởng thụ
suốt đời sao? Còn La-xa-rơ phải khổ sở. Bây giờ, La-xa-rơ được an ủi
tại đây, còn con phải chịu đau khổ.
26 Hơn nữa, giữa chúng ta có một vực thẳm ngăn cách, ai muốn từ
đây qua đó, hay từ đó qua đây đều không được.'
27 Người giàu thưa: 'Vậy, xin tổ Áp-ra-ham làm ơn sai La-xa-rơ đến
nhà cha con.
28 Vì con có năm anh em, con muốn anh ấy cảnh cáo họ để khi chết
họ khỏi phải xuống nơi khổ hình này.'
29 Áp-ra-ham đáp: 'Đã có Môi-se và các tiên tri cảnh cáo họ. Anh
em còn có thể đọc những điều họ viết.'
30 Người giàu nài nỉ: 'Thưa tổ Áp-ra-ham, không được đâu! Nếu có
người chết sống lại cảnh cáo, họ mới ăn năn tội của họ và quay lại với
Đức Chúa Trời.'
31 Nhưng Áp-ra-ham nói: 'Nếu không tin lời Môi-se và các tiên tri,
dù có người chết sống lại, họ cũng chẳng tin đâu.' "

17

Dạy về Sự Tha Thứ và Đức Tin

1 Một hôm, Chúa Giê-xu dạy các môn đệ: "Cạm bẫy tội lỗi không
thể nào không có, nhưng khốn cho ai gài bẫy cho người khác phạm
tội.
2 Ai xui các em bé này phạm tội, thì thà buộc cối đá vào cổ người ấy
ném xuống biển còn hơn.
3 Các con phải thận trọng!
Nếu anh chị em con có lỗi, hãy khiển trách; khi họ ăn năn, phải tha
thứ.
4 Dù người ấy có lỗi với con đến bảy lần trong một ngày, mỗi lần
đều đến xin lỗi, con cũng phải tha thứ."
5 Các sứ đồ thưa với Chúa: "Xin Chúa cho chúng con có lòng tin
vững mạnh!"
6 Chúa đáp: "Nếu đức tin bằng hạt cải, các con có thể bảo cây dâu:
'Hãy tự bứng lên và trồng xuống biển' nó sẽ tuân lệnh ngay!
7 Một người đầy tớ đi cày hay đi chăn về, không lẽ người chủ nói:
'Hãy đến và ăn với ta'?
8 Không, chủ nói: 'Hãy chuẩn bị dọn ăn cho ta, phục vụ trong khi
ta ăn, rồi ngươi ăn sau.'

‡ **16:22** Ctd nơi an nghỉ của người công chính

9 Chủ không cần phải cám ơn, vì đó là bổn phận đầy tớ.
10 Cũng thế, khi các con vâng lời Ta, làm xong những việc Đức Chúa
Trời, các con hãy nói: 'Chúng con là đầy tớ vô dụng chỉ làm theo bổn
phận của chúng con.' "

Mười Người Phong Hủi

11 Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đến ranh giới xứ Ga-
li-lê và xứ Sa-ma-ri.
12 Lúc Ngài sắp vào một làng kia, mười người phong hủi đứng từ xa,
13 kêu lớn: "Lạy Giê-xu, xin thương xót chúng con!"
14 Khi thấy họ, Chúa phán: "Cứ đến trình diện với thầy tế lễ."* Họ
vừa lên đường, bệnh phong hủi liền sạch và biến mất.
15 Một người thấy mình được lành, quay lại mừng rỡ: "Tạ ơn Đức
Chúa Trời, con lành bệnh rồi!"
16 Anh cúi sấp mặt xuống đất nơi chân Chúa Giê-xu, tạ ơn Ngài.
Người này là người Sa-ma-ri.
17 Chúa Giê-xu hỏi: "Có phải Ta chữa lành mười người? Vậy, còn
chín người kia đâu?
18 Chỉ có người nước ngoài này trở lại tạ ơn Đức Chúa Trời sao?"
19 Rồi Chúa Giê-xu phán với người ấy: "Con đứng dậy và lên đường!
Đức tin con đã chữa cho con lành."†

Nước Trời Thể Hiện

20 Một hôm, các thầy Pha-ri-si hỏi Chúa Giê-xu: "Khi nào Nước của
Đức Chúa Trời mới thể hiện?"
Chúa Giê-xu đáp: "Nước của Đức Chúa Trời không thể hiện trong
thế giới hữu hình này!
21 Người ta không thể nói Nước của Đức Chúa Trời ở miền này hay
xứ kia, vì Nước của Đức Chúa Trời ở trong lòng người."
22 Sau đó, Chúa nói với các môn đệ: "Sẽ có lúc các con mong mỏi
được thấy ngày của Con Người‡ trở lại, nhưng chẳng thấy.
23 Các con sẽ nghe người ta nói: 'Kìa, Con Người ở nơi này,' hay
'Ngài nơi kia,' đừng theo họ.
24 Vì Con Người sẽ trở lại như chớp nhoáng xuất hiện khắp vòm trời
trong nháy mắt, bất cứ nơi nào cũng thấy Con Người.
25 Nhưng trước hết Con Người phải chịu thống khổ, bị thế hệ này
chối bỏ.
26 Ngày Con Người trở lại, thế giới vẫn giống như thời Nô-ê.
27 Trong những ngày đó, người ta vẫn hưởng thụ—cưới gả, tiệc tùng
cho đến khi Nô-ê vào tàu, rồi nước lụt tràn ngập tiêu diệt mọi người.
28 Và thế gian sẽ giống như thời của Lót. Người ta vẫn làm những
việc thường ngày của họ—ăn uống, mua bán, trồng tỉa, và xây cất—
29 cho đến ngày Lót ra khỏi thành Sô-đôm. Lửa và diêm sinh từ trời
trút xuống hủy diệt tất cả dân thành ấy.
30 Phải, ngày Con Người trở lại cũng sẽ như thế.
31 Ngày ấy, ai đang đứng ngoài hiên, đừng vào nhà góp nhặt của
cải. Ai ở ngoài đồng, đừng trở về nhà.
32 Phải nhớ bài học của vợ Lót!

---

* **17:14** Xem Lê 14:2-32 † **17:19** Nt đức tin đã cứu con ‡ **17:22** "Con Người" là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

33 Ai giữ sự sống, sẽ bị mất, nếu ai mất sự sống, thì sẽ được lại.
34 Đêm đó, hai người ngủ chung một giường; một người được rước
đi, người kia bị bỏ lại.
35 Hai người phụ nữ đang xay lúa chung một cối xay; một người
được rước đi, người kia bị bỏ lại.
36 Hai người đang làm ruộng ngoài đồng; một người được rước đi,
người kia bị bỏ lại.”§
37 Các môn đệ hỏi: “Thưa Chúa, việc đó sẽ xảy ra tại đâu?”
Chúa Giê-xu đáp: “Xác chết nằm đâu, chim kên kên tụ họp ở đó.”

18

Ẩn Dụ về Sự Kiên Trì của Quả Phụ

1 Chúa Giê-xu kể câu chuyện dạy các môn đệ phải bền lòng cầu
nguyện, không bao giờ mỏi mệt:
2 “Tại thành phố kia có một phán quan không kính sợ Đức Chúa
Trời, cũng chẳng vị nể ai.
3 Trong thành phố ấy có một quả phụ đến xin phán quan xét xử và
nói: ‘Xin xét công minh cho tôi để chống lại kẻ thù tôi.’
4 Vị phán quan chẳng quan tâm, tuy thế, về sau ông tự nhủ: ‘Dù ta
không kính sợ Đức Chúa Trời, cũng chẳng vị nể ai,
5 nhưng chị này làm phiền ta quá, ta phải xét xử công bằng để chị
khỏi đến quấy rầy, làm nhức đầu ta!’ ”
6 Chúa dạy tiếp: “Các con có nghe lời phán quan bất công ấy nói
không?
7 Lẽ nào Đức Chúa Trời lại không xem xét bênh vực những đứa con
yêu ngày đêm kêu xin Ngài mà lại chậm đến giải cứu họ sao?
8 Chắc chắn Ngài sẽ vội vàng xét xử công minh cho họ. Nhưng khi
Con Người trở lại, sẽ còn có đức tin trên mặt đất không?”

Ẩn Dụ về Thầy Pha-ri-si và Người Thu Thuế

9 Chúa Giê-xu kể câu chuyện dạy những ai lên mặt đạo đức, khinh
người:
10 “Có hai người lên Đền Thờ cầu nguyện. Một là thành viên Pha-ri-
si, còn người kia là người thu thuế.
11 Thầy Pha-ri-si đứng cầu nguyện: ‘Cảm tạ Đức Chúa Trời, tôi không
có tội như người ta. Tôi không gian lận, bất công, ngoại tình. Khác
hẳn tên thu thuế kia!
12 Mỗi tuần tôi kiêng ăn hai ngày và dâng lên Đức Chúa Trời một
phần mười các thứ lợi tức.’
13 Còn người thu thuế đứng xa xa, không dám ngẩng mặt lên, chỉ
đấm ngực than thở: ‘Lạy Đức Chúa Trời, xin thương xót con, vì con
là người tội lỗi.’
14 Ta nói với các con, người tội lỗi này, không phải là người Pha-ri-si,
trở về nhà mình được xưng là công chính. Vì ai tự đề cao sẽ bị hạ
xuống, còn ai hạ mình sẽ được đề cao.”

Chúa Giê-xu Ban Phước cho Trẻ Con

§ **17:36** Vài bản không có câu 36

15 Một hôm, cha mẹ đem con của họ đến gần Chúa để Ngài đặt tay
và ban phước cho các em. Nhưng các môn đệ trách mắng không cho
quấy rầy Ngài.
16 Chúa Giê-xu gọi các em đến và nói với các môn đệ: “Cứ để trẻ
con lại gần Ta. Đừng ngăn cản! Vì Nước của Đức Chúa Trời thuộc về
những người giống các em này.
17 Ta quả quyết với các con, ai không tiếp nhận Đức Chúa Trời như
con trẻ, sẽ không được vào Nước của Đức Chúa Trời.”

Người Giàu

18 Một nhà lãnh đạo tôn giáo hỏi Chúa Giê-xu: “Thưa Thầy nhân
lành, tôi phải làm gì để được sống vĩnh cửu?”
19 Chúa Giê-xu đáp: “Tại sao ngươi gọi Ta là nhân lành? Chỉ có một
Đấng nhân lành là Đức Chúa Trời.
20 Hẳn ngươi biết các điều răn: ‘Các ngươi không được ngoại tình.
Các ngươi không được giết người. Các ngươi không được trộm cắp.
Các ngươi không được làm chứng dối. Phải hiếu kính cha mẹ.’*”
21 Ông tự hào: “Từ thuở nhỏ đến giờ, tôi luôn luôn vâng giữ các
điều răn đó!”
22 Chúa Giê-xu khuyên: “Ông còn thiếu một điều. Bán hết tài sản
lấy tiền phân phát cho người nghèo để chứa của cải trên trời, rồi theo
làm môn đệ Ta.”
23 Nghe Chúa dạy, ông rất buồn rầu vì tài sản quá nhiều.
24 Chúa Giê-xu nhìn ông, nói với các môn đệ: “Người giàu vào Nước
của Đức Chúa Trời thật khó!
25 Lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước của Đức
Chúa Trời.”
26 Mọi người nghe đều ngạc nhiên: “Vậy thì ai được cứu?”
27 Chúa đáp: “Đức Chúa Trời làm những việc người ta không thể
làm được.”
28 Phi-e-rơ thưa: “Chúng con đã bỏ nhà cửa để theo Thầy!”
29 Chúa Giê-xu dạy: “Đúng vậy, Ta bảo đảm với các con, ai bỏ nhà
cửa, anh chị em, cha mẹ, vợ con vì Nước của Đức Chúa Trời,
30 sẽ nhận lại gấp trăm lần trong đời này, và đời sau được sống vĩnh
cửu.”

Chúa Giê-xu Lại Báo Trước về Sự Chết của Ngài

31 Chúa Giê-xu đem riêng mười hai sứ đồ ra, và phán: “Hãy lắng
nghe, chúng ta sẽ lên Giê-ru-sa-lem, tất cả những lời tiên tri đã viết
về Con Người sẽ được ứng nghiệm.
32 Ngài sẽ bị bắt nộp cho người La Mã. Ngài sẽ bị chế giễu, nhục
mạ, phỉ nhổ.
33 Họ sẽ đánh đập rồi giết Ngài, nhưng sau ba ngày, Ngài sẽ sống
lại.”
34 Nhưng các sứ đồ không hiểu Chúa nói gì, vì trí óc họ như bị đóng
kín.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Hành Khất Khiếm Thị

* **18:20** Xuất 20:12-16; Phục 5:16-20

35 Khi Chúa Giê-xu đến gần thành Giê-ri-cô, một người khiếm thị
ngồi ăn xin bên đường.
36 Khi anh nghe tiếng huyên náo, liền hỏi chuyện gì xảy ra.
37 Họ nói với ông rằng có Giê-xu, người Na-xa-rét đi qua đây.
38 Anh gọi lớn: "Lạy Chúa Giê-xu, Con của Đa-vít, xin thương xót
con!"
39 Những người đi trước la anh: "Im đi!"
Nhưng anh la to hơn: "Con của Đa-vít, xin thương xót con!"
40 Chúa Giê-xu nghe anh, Ngài dừng lại và ra lệnh đem anh ấy đến
với Ngài. Khi anh đến gần, Chúa Giê-xu hỏi:
41 "Con muốn Ta giúp gì đây?"
Anh mừng rỡ: "Lạy Chúa, xin cho mắt con thấy được."
42 Chúa Giê-xu truyền lệnh: "Sáng mắt lại! Đức tin con đã chữa cho
con lành."
43 Lập tức anh thấy được rõ ràng và đi theo Chúa Giê-xu, vừa đi vừa
cảm tạ Đức Chúa Trời. Mọi người chứng kiến đều ca ngợi Đức Chúa
Trời.

19

Chúa Giê-xu và Xa-chê
1 Chúa Giê-xu vào Giê-ri-cô, đi ngang qua thành.
2 Ở đó có một người tên Xa-chê. Ông là trưởng ban thuế vụ và giàu
có.
3 Ông cố tìm cách nhìn mặt Chúa Giê-xu nhưng không thấy được,
vì ông quá thấp, dân chúng lại quá đông.
4 Ông vội chạy trước mọi người và trèo lên cây sung nhìn xuống, vì
Chúa Giê-xu sắp đi ngang qua đó.
5 Khi Chúa Giê-xu đến nơi ấy, Ngài nhìn lên Xa-chê và gọi đích danh
ông: "Xa-chê! Xuống mau! Hôm nay Ta sẽ làm khách tại nhà ông."
6 Xa-chê vội vàng nhảy xuống, mừng rỡ rước Chúa Giê-xu về nhà.
7 Nhưng dân chúng bất mãn, họ phàn nàn: "Người này vào nhà
người tội lỗi xấu xa."
8 Nhưng Xa-chê đến đứng trước mặt Chúa và nói: "Thưa Chúa, con
sẽ lấy phân nửa tài sản phân phát cho người nghèo. Nếu làm thiệt hại
ai điều gì, con xin đền gấp tư."
9 Chúa Giê-xu phán: "Nhà này hôm nay được hưởng ơn cứu rỗi, vì
Xa-chê cũng là con cháu Áp-ra-ham.
10 Vì Con Người* đến trần gian để tìm và cứu những người hư vong."

Ẩn Dụ về Mười Đầy Tớ
11 Đám đông vẫn đang nghe Chúa Giê-xu giảng dạy. Vì gần đến Giê-
ru-sa-lem, Chúa kể thêm một câu chuyện vì dân chúng tưởng đã đến
lúc thiết lập Nước của Đức Chúa Trời tại thế gian. Ngài phán:
12 "Một hoàng thân sắp đi xa nhận lễ tấn phong để về làm vua xứ
mình.
13 Trước khi lên đường, ông gọi mười đầy tớ đến giao cho mười nén
bạc† và dặn: 'Hãy dùng số bạc này để kinh doanh khi ta đi vắng.'

* **19:10** "Con Người" là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài † **19:13** Nt 10 mi-na; 1 mi-na khoảng ba tháng lương

14 Nhưng dân bản xứ ghét ông nên họ gửi phái đoàn theo sau ông
và phản đối: ‘Chúng tôi không muốn ông ấy làm vua của chúng tôi.’
15 Khi được tấn phong làm vua, ông trở về và cho gọi mười đầy tớ
mà ông đã giao bạc đến báo lợi tức.
16 Người thứ nhất đến trình: ‘Thưa chủ, nén bạc của chủ đã sinh lợi
mười lần!’
17 Vua khen: ‘Tốt lắm, ngươi rất ngay thật. Vì ngươi trung thành
trong việc nhỏ, ta sẽ cho ngươi cai trị mười thành phố.’
18 Người thứ hai đến trình: ‘Thưa chủ, nén bạc của chủ đã làm lợi
được năm lần!’
19 Vua khen: ‘Tốt lắm, ngươi sẽ cai trị năm thành phố.’
20 Nhưng người thứ ba mang trả lại số bạc ban đầu và nói: ‘Thưa
chủ, nén bạc chủ giao, tôi vẫn còn giữ cẩn thận đây.
21 Tôi sợ chủ lắm, vì chủ rất nghiêm khắc, muốn thu hoạch nơi mình
không kinh doanh, gặt hái chỗ mình không gieo trồng.’
22 Vua quát: ‘Ngươi là đầy tớ gian ngoa! Miệng lưỡi ngươi đã buộc
tội ngươi, ta cứ theo lời ngươi nói mà xử ngươi. Đã biết ta nghiêm
khắc, muốn thu hoạch nơi không kinh doanh, gặt hái nơi không cày
cấy,
23 sao ngươi không đem bạc gửi vào ngân hàng? Ít nhất cũng thu
được lời cho đến khi ta về.’
24 Rồi vua ra lệnh cho những người đứng gần: ‘Hãy lấy nén bạc của
đầy tớ này đem cho người có mười nén.’
25 Họ nói: ‘Nhưng, thưa chủ, anh ấy đã có mười nén rồi!’
26 Vua đáp: ‘Đúng thế! Ai có, sẽ cho thêm, nhưng ai không có, dù
còn gì cũng bị mất luôn.
27 Và bây giờ, những kẻ thù đã chống đối ta, đem chúng ra đây hành
hình trước mặt ta.’ ”

Chúa Giê-xu Được Đón Rước Khải Hoàn

28 Dạy xong, Chúa Giê-xu đem các môn đệ lên Giê-ru-sa-lem.
29 Đến làng Bê-pha-giê và Bê-tha-ni trên núi Ô-liu, Chúa sai hai môn
đệ đi lên trước:
30 “Hãy đi thẳng đến làng phía trước, vừa vào làng, các con sẽ thấy
một con lừa con chưa ai cưỡi, đang cột tại đó. Cứ mở dây dắt nó về
đây!
31 Nếu có ai hỏi: ‘Tại sao các ông tháo lừa ra?’ Các con hãy trả lời:
‘Chúa cần dùng nó.’ ”
32 Hai môn đệ vâng lời ra đi, quả nhiên mọi việc xảy ra như lời Chúa
Giê-xu phán dặn.
33 Thấy họ mở dây lừa, người chủ lừa hỏi: “Các ông mở dây làm
gì?”
34 Hai môn đệ đáp: “Chúa cần dùng nó.”
35 Vậy, họ dẫn lừa về cho Chúa Giê-xu, lót áo mình trên lưng nó,
nâng Ngài lên cưỡi.
36 Dân chúng trải áo dọc theo đường Chúa cưỡi lừa đi qua.
37 Lúc đến quãng đường dốc núi Ô-liu, đoàn môn đệ đông đảo vừa
đi vừa tung hô ngợi tôn Đức Chúa Trời về những phép lạ họ đã thấy.

38 “Hoan hô Vua, Đấng nhân danh Chúa Hằng Hữu mà đến!
Thiên cung thái hòa, và vinh quang trên nơi chí cao!”‡
39 Nhưng mấy thầy Pha-ri-si trong đám đông lên tiếng phản đối:
“Xin Thầy quở môn đệ đừng reo hò như thế!”
40 Chúa đáp: “Nếu họ im lặng, đá sẽ tung hô!”

Chúa Giê-xu Khóc cho Giê-ru-sa-lem
41 Khi gần đến Giê-ru-sa-lem, vừa trông thấy thành phía trước, Chúa bắt đầu khóc:
42 “Ngày nay Giê-ru-sa-lem đã biết cơ hội hưởng thái bình đang ở trong tầm tay mà không chịu nắm lấy!
43 Rồi đây quân thù sẽ đến đắp lũy, bao vây, phong tỏa.
44 Họ san bằng thành quách, tiêu diệt dân chúng và con cái trong thành. Quân thù ngươi sẽ không để lại một viên đá nào ở đây, vì thành phố này đã khước từ cơ hội cứu rỗi dành cho mình.”

Chúa Giê-xu Dẹp Sạch Đền Thờ
45 Chúa Giê-xu vào Đền Thờ và bắt đầu đuổi những người buôn bán thú vật cho việc sinh tế ra ngoài.
46 Ngài phán cùng họ: “Thánh Kinh công bố: ‘Đền Thờ Ta là nơi cầu nguyện,’ nhưng các ngươi đã biến thành sào huyệt trộm cướp.”§
47 Sau đó, Chúa vào Đền Thờ giảng dạy mỗi ngày, nhưng các thầy trưởng tế, thầy dạy luật, và các lãnh đạo tìm cách giết Ngài.
48 Nhưng họ chưa tìm được kế gì, vì dân chúng ngưỡng mộ Chúa, chăm chỉ nghe Ngài giảng dạy.

20

Uy Quyền của Chúa Giê-xu Bị Thách Thức
1 Một hôm, Chúa Giê-xu đang giảng dạy cho dân chúng và rao truyền Phúc Âm trong sân Đền Thờ, các thầy trưởng tế, các thầy dạy luật, và các trưởng lão đến hỏi:
2 “Xin Thầy cho chúng tôi biết, Thầy cậy uy quyền gì để làm những việc đó? Ai ủy quyền cho Thầy?”
3 Chúa đáp: “Ta cũng hỏi các ngươi một câu:
4 Lễ báp-tem của Giăng bắt nguồn từ trời hay từ người?”
5 Họ thảo luận với nhau: “Nếu chúng ta nói từ trời, ông ấy sẽ hỏi: Sao các ngươi không tin Giăng?
6 Còn nếu chúng ta nói từ người, dân chúng sẽ ném đá chúng ta, vì dân chúng đều công nhận Giăng là nhà tiên tri.”
7 Vậy họ đáp rằng: “Chúng tôi không biết.”
8 Chúa Giê-xu đáp: “Nếu thế, Ta cũng không nói cho các ông biết nguồn gốc uy quyền của Ta.”

Ẩn Dụ về Đầy Tớ Gian Ác
9 Chúa Giê-xu kể câu chuyện này cho dân chúng: “Người kia trồng một vườn nho, cho đầy tớ mướn, rồi đi xa một thời gian khá lâu.
10 Đến mùa hái nho, chủ sai người nhà về thu hoa lợi. Nhưng các đầy tớ đánh đập và đuổi về tay không.

‡ **19:38** Thi 118:26; 148:1 § **19:46** Ysai 56:7; Giê 7:11

11 Chủ sai người khác, lại bị đánh đập sỉ nhục và đuổi về tay không.
12 Người thứ ba cũng bị đánh đập đến mang thương tích, rồi đuổi đi.
13 Chủ vườn nho tự nghĩ: ‘Phải làm sao đây? Được rồi! Ta sẽ sai con trai yêu quý của ta đến, chắc họ phải kính nể con ta.’
14 Thấy con trai chủ, các đầy tớ bảo nhau: ‘Nó là con thừa tự. Giết nó đi, sản nghiệp sẽ về tay chúng ta!’
15 Và họ kéo người con ra ngoài vườn, giết đi.”
Chúa Giê-xu hỏi: “Vậy, chủ vườn nho sẽ đối xử với các đầy tớ cách nào?
16 Ta quả quyết với anh chị em—chắc chắn chủ sẽ đến tiêu diệt họ và giao vườn cho người khác mướn.”
Người nghe góp ý kiến: “Mong không ai làm như mấy đầy tớ đó!”
17 Chúa Giê-xu nhìn họ và phán: “Vậy câu Thánh Kinh này có nghĩa gì:
‘Tảng đá bị thợ xây nhà loại ra
đã trở thành tảng đá móng?’*
18 Ai ngã vào tảng đá sẽ bị tan xác, còn tảng đá ấy rơi nhằm ai, sẽ nghiền họ ra bụi.”
19 Nghe xong, các thầy dạy luật và các thầy trưởng tế muốn bắt Chúa Giê-xu ngay vì họ biết Ngài ám chỉ họ—họ là những đầy tớ gian ác. Nhưng họ không dám ra tay, vì sợ dân chúng nổi loạn.

Thuế cho Sê-sa
20 Để tìm cơ hội, các lãnh đạo sai thám tử giả làm người thành thật. Họ cốt gài bẫy để bắt Chúa Giê-xu nộp cho chính quyền La Mã.
21 Họ hỏi Chúa: “Thưa Thầy, chúng tôi biết lời Thầy dạy rất ngay thẳng. Thầy không thiên vị ai, chỉ lấy công tâm giảng dạy đạo Đức Chúa Trời.
22 Xin Thầy cho biết có nên nộp thuế cho Sê-sa† không?”
23 Biết rõ âm mưu của họ, Chúa Giê-xu nói:
24 “Đưa Ta xem một đồng La Mã.‡ Hình và tên ai trên đồng bạc này?”
Họ đáp: “Sê-sa.”
25 Chúa dạy: “Đem nộp cho Sê-sa những gì của Sê-sa, và trả lại Đức Chúa Trời những gì thuộc về Đức Chúa Trời.”
26 Thế là âm mưu gài bẫy Chúa trước công chúng bị thất bại. Sững sờ vì câu trả lời của Chúa, họ cứng miệng không biết nói gì.

Thảo Luận về Sự Sống Lại
27 Các thầy Sa-đu-sê—các lãnh đạo tôn giáo chủ trương không có sự sống lại từ cõi chết. Họ đặt câu hỏi:
28 “Thưa Thầy, luật Môi-se dạy nếu người đàn ông nào qua đời không có con, thì em trai người đó sẽ lấy vợ goá của anh để sinh con nối dõi cho anh.
29 Trường hợp nhà kia có bảy anh em. Người anh cả cưới vợ rồi chết không con.
30 Người thứ hai cưới vợ góa của anh, cũng chết không con.

* **20:17** Thi 118:22 † **20:22** Từ ngữ gọi chung các hoàng đế La Mã ‡ **20:24** Một đê-na-ri

31 Người thứ ba cũng vậy. Cứ thế, cả bảy người đều chết không con.
32 Cuối cùng người phụ nữ cũng chết.
33 Đến ngày sống lại, người phụ nữ đó sẽ làm vợ ai? Vì cả bảy người
đều đã cưới nàng!"
34 Chúa Giê-xu đáp: "Hôn nhân là việc của loài người trên đất.
35 Còn người được sống lại trong Nước Trời không ai còn cưới gả
nữa.
36 Họ sẽ không chết nữa, nhưng giống như thiên sứ. Họ là con cái
Đức Chúa Trời, vì được Ngài cho sống lại.
37 Về vấn đề người chết sống lại, chính Môi-se đã đề cập trong trang
sách viết về bụi gai cháy. Ông gọi Chúa là 'Đức Chúa Trời của Áp-ra-
ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp.'
38 Chúa là Đức Chúa Trời của người sống, không phải của người
chết. Vậy đối với Đức Chúa Trời, mọi người đều sống."
39 Các thầy dạy luật đứng nghe buột miệng khen: "Thầy giải đáp
hay thật!"
40 Sau đó không ai dám hỏi Ngài nữa.

Đấng Mết-si-a Là Con Ai?

41 Chúa Giê-xu hỏi họ: "Tại sao người ta nói Đấng Mết-si-a thuộc
dòng dõi Đa-vít?
42 Vì chính Đa-vít đã viết trong Thi Thiên:
'Chúa Hằng Hữu phán bảo Chúa tôi:
Hãy ngồi bên phải Ta
43 cho đến chừng Ta đặt kẻ thù
dưới gót chân Con.'§
44 Đa-vít đã gọi Đấng Mết-si-a là 'Chúa,' thì sao Đấng Mết-si-a có
thể thuộc dòng dõi Đa-vít được?"
45 Khi dân chúng đang lắng nghe, Chúa nói với các môn đệ:
46 "Phải đề phòng các thầy dạy luật, vì họ thích mặc áo lễ thật dài,
mong được người ta kính chào ngoài đường phố, ưa ngồi ghế danh dự
trong hội đường và phòng tiệc.
47 Họ làm ra vẻ thánh thiện bằng cách đọc những bài cầu nguyện
dài dòng, nhưng đồng thời lại cướp đoạt nhà cửa của những quả phụ
cô đơn. Vì thế, họ sẽ bị trừng phạt nặng hơn!"

21

Quả Phụ Dâng Hiến

1 Chúa Giê-xu đang ở trong Đền Thờ, Ngài nhìn thấy nhiều người
giàu có bỏ tiền dâng vào hộp.
2 Rồi một quả phụ nghèo đến dâng hai đồng xu.*
3 Chúa Giê-xu phán: "Ta quả quyết với các con, quả phụ nghèo khổ
này dâng nhiều hơn tất cả những người kia,
4 vì họ lấy của thừa thãi đem dâng, còn bà này tuy túng ngặt đã
dâng tất cả tiền mình có để sống qua ngày."

Chúa Giê-xu Báo Trước về Tương Lai

§ **20:43** Thi 110:1 * **21:2** Nt lepta (có giá trị nhỏ nhất của đồng Do Thái)

5 Một vài môn đệ trầm trồ khen ngợi những tảng đá đẹp đẽ và các
vật trang trí lộng lẫy trong Đền Thờ.
6 Nhưng Chúa Giê-xu phán: “Trong tương lai, tất cả công trình kiến
trúc các con thấy đây sẽ sụp đổ tan tành. Không còn một tảng đá nào
chồng lên tảng đá nào!”
7 Các môn đệ hỏi: “Thưa Thầy, bao giờ việc đó xảy ra? Có dấu hiệu
gì báo trước không?”
8 Chúa đáp: “Các con phải thận trọng để khỏi bị lừa gạt. Vì nhiều
người sẽ mạo Danh Ta, tự xưng ‘ta là Đấng Mết-si-a’ và nói rằng ‘ngày
tận thế đã đến!’ Nhưng các con đừng tin họ.
9 Khi nghe có chiến tranh, loạn lạc, các con đừng khiếp sợ. Những
biến cố ấy phải xảy ra trước, nhưng chưa đến ngày tận thế.”
10 Chúa dạy tiếp: “Dân tộc này sẽ tấn công dân tộc khác, và nước
nọ tuyên chiến với nước kia.
11 Sẽ có động đất dữ dội, nhiều xứ bị đói kém và bệnh dịch. Sẽ có
những biến cố khủng khiếp và trên trời sẽ có nhiều dấu lạ.
12 Nhưng trước khi các việc ấy xảy ra, có thời gian cho sự bức hại
lớn. Các con sẽ bị hành hạ, khủng bố, giải ra hội đường và bị bỏ tù.
Các con sẽ bị giải đến tòa án các vua và các tổng trấn vì các con thuộc
về Ta.
13 Đó là cơ hội để các con làm chứng về Ta.
14 Các con đừng lo phải tự biện hộ thế nào,
15 vì Ta sẽ cho các con lời lẽ khôn ngoan, lập luận đanh thép, kẻ thù
không tranh luận, bài bác nổi.
16 Ngay những người thân yêu nhất của các con như cha mẹ, anh
chị em, bà con, bạn hữu cũng sẽ phản bội, bắt các con nộp cho kẻ thù
và một số người trong các con sẽ bị giết.
17 Mọi người sẽ ghen ghét các con, vì các con thuộc về Ta,
18 nhưng một sợi tóc trên đầu các con cũng không mất.
19 Cứ nhẫn nhục chịu đựng cho đến cuối cùng, các con sẽ được cứu.
20 Khi các con thấy Giê-ru-sa-lem bị kẻ thù bao vây, các con biết thời
kỳ tàn phá đã đến.
21 Lúc ấy, ai ở trong xứ Giu-đê phải trốn lên miền đồi núi, ai ở trong
thành phải chạy ra ngoài, ai ở ngoài thành đừng tìm cách trở vào.
22 Vì đó là thời kỳ đoán phạt của Đức Chúa Trời theo đúng lời tiên
tri trong Thánh Kinh.
23 Trong những ngày ấy, không ai khổ cho bằng đàn bà có thai hay
còn cho con bú. Tai họa đau thương sẽ trút trên đất nước và dân tộc
này.
24 Họ sẽ bị quân thù tàn sát và lưu đày khắp thế giới. Giê-ru-sa-lem
sẽ bị các dân ngoại chà đạp cho đến thời kỳ của dân ngoại đến và
chấm dứt.
25 Nhiều dấu lạ sẽ hiện ra trên mặt trời, mặt trăng, và các vì sao.
Dưới đất, các dân tộc đều hoang mang rối loạn trước cảnh biển động,
sóng thần.
26 Người ta sẽ ngất xỉu khiếp sợ đợi chờ những biến cố sắp diễn ra
trên mặt đất, và các quyền lực dưới bầu trời cũng rung chuyển.

27 Bấy giờ nhân loại sẽ thấy Con Người† giáng xuống trong mây trời
với uy quyền và vinh quang tuyệt đối.‡
28 Khi những việc đó bắt đầu, các con hãy đứng dậy và ngước nhìn
lên! Vì sự cứu rỗi của con đang gần đến."
29 Chúa giải thích: "Các con xem cây vả và các loài cây khác.
30 Khi cây đâm chồi trổ lá, các con biết gần tới mùa hạ.
31 Cũng thế, khi thấy những biến cố ấy xảy ra, các con biết Nước
của Đức Chúa Trời đã gần.
32 Ta quả quyết với các con, thời đại§ này chưa chấm dứt, các biến
cố ấy đã xảy ra rồi.
33 Trời đất sẽ tiêu tan, nhưng lời Ta vẫn còn mãi mãi.
34 Phải thận trọng! Đừng buông mình vào đời sống phóng đãng,
say sưa, bận tâm lo lắng việc đời này, để khi ngày ấy đến, các con
khỏi bị bất ngờ
35 như mắc bẫy. Ngày ấy cũng sẽ đến bất ngờ cho mọi người trên
mặt địa cầu.
36 Các con phải luôn luôn cảnh giác; hãy cầu nguyện để có đủ sức
vượt qua mọi cảnh hoạn nạn và nghênh đón Con Người."
37 Ngày nào cũng thế, ban ngày Chúa Giê-xu vào Đền Thờ giảng dạy,
ban đêm, Ngài về nghỉ trên núi Ô-liu.
38 Dân chúng đến Đền Thờ thật sớm mỗi sáng để nghe Ngài.

22

Giu-đa Đồng Ý Phản Chúa Giê-xu

1 Đã gần đến ngày Lễ Bánh Không Men, gọi là lễ Vượt Qua.
2 Các thầy trưởng tế và thầy dạy luật tìm cách giết Chúa Giê-xu,
nhưng họ sợ dân chúng nổi loạn.
3 Quỷ Sa-tan nhập vào Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, là một trong mười hai sứ
đồ.
4 Giu-đa tìm gặp các thầy trưởng tế và các viên chỉ huy lính gác Đền
Thờ để bàn cách tốt nhất nộp Chúa Giê-xu cho họ.
5 Họ mừng lắm, hứa sẽ thưởng tiền.
6 Từ đó, Giu-đa tìm cơ hội nộp Chúa lúc không có dân chúng ở gần
Ngài.

Bữa Tiệc Cuối Cùng

7 Đến ngày Lễ Bánh Không Men, người Do Thái giết chiên con để ăn
với bánh không men.
8 Chúa Giê-xu sai Phi-e-rơ và Giăng đi trước và phán: "Hãy đi và
chuẩn bị bữa tiệc cho chúng ta."
9 Họ hỏi Chúa: "Thưa Thầy, chúng con sẽ dọn tiệc tại đâu?"
10 Chúa đáp: "Vừa khi vào Giê-ru-sa-lem, các con sẽ gặp một người
xách vò nước. Người ấy vào nhà nào, các con cứ theo vào,
11 nói với chủ nhà: 'Thầy hỏi: Phòng khách dành riêng cho Ta và
các môn đệ ăn lễ Vượt Qua ở đâu?'

† **21:27** "Con Người" là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài ‡ **21:27** Xin xem Đa 7:13 § **21:32** Nt thế hệ

12 Chủ nhà sẽ chỉ cho các con một phòng rộng trên lầu đầy đủ tiện
nghi. Các con hãy dọn tiệc tại đó."
13 Họ ra đi gặp mọi điều đúng như lời Chúa dạy và họ chuẩn bị bữa
ăn lễ Vượt Qua ở đó.
14 Đến giờ dự lễ, Chúa Giê-xu ngồi ăn với các sứ đồ.
15 Chúa Giê-xu phán: "Ta rất muốn dự lễ Vượt Qua này với các con
trước khi chịu thống khổ.
16 Ta cho các con biết: Ta sẽ không dự tiệc này nữa cho đến khi mục
đích bữa tiệc được hoàn thành trong Nước của Đức Chúa Trời."
17 Chúa lấy chén nước nho tạ ơn Đức Chúa Trời và phán: "Các con
cầm chén này chia nhau uống đi.
18 Vì từ nay, Ta sẽ không uống nước nho này nữa cho đến khi Nước
của Đức Chúa Trời được thể hiện."
19 Ngài lấy bánh, tạ ơn Đức Chúa Trời, bẻ ra trao cho các môn đệ:
"Đây là thân thể Ta, vì các con mà hy sinh. Hãy ăn để tưởng niệm Ta."
20 Cũng thế, sau bữa ăn, Chúa cầm chén nước nho và bảo: "Chén
này là giao ước mới giữa Đức Chúa Trời và nhân loại, ấn chứng bằng
máu Ta, máu phải đổ ra vì các con.
21 Nhưng tại bàn này, kẻ phản Ta đang ngồi ăn chung với Ta.
22 Con Người* phải hy sinh đúng theo chương trình Đức Chúa Trời,
nhưng khốn cho kẻ phản Ngài!"
23 Các môn đệ hỏi nhau ai là người phản Chúa.
24 Rồi họ bắt đầu tranh luận với nhau xem ai cao trọng nhất giữa
vòng họ.
25 Chúa Giê-xu dạy: "Vua chúa các dân tộc nước ngoài cai trị tàn
ác; người áp bức dân chúng lại được gọi là ân nhân.
26 Nhưng giữa các con, ai muốn làm lớn phải chịu phận nhỏ, ai
muốn lãnh đạo phải làm đầy tớ.
27 Ai lớn hơn? Người ngồi ở bàn ăn và người phục vụ? Nhưng Ta ở
giữa các con như người phục vụ vậy.
28 Vì các con trung thành với Ta trong những ngày thử thách
29 và vì Cha đã ủy quyền cai trị cho Ta, nên Ta cũng cho các con
quyền đó.
30 Các con sẽ được ăn uống chung bàn với Ta trong Nước Ta và ngồi
trên ngai xét xử mười hai đại tộc Ít-ra-ên."

Chúa Giê-xu Báo Trước Sự Chối Chúa của Phi-e-rơ

31 "Si-môn, Si-môn, Sa-tan đã xin phép thử thách con như người ta
sàng sảy lúa.
32 Nhưng Ta đã cầu nguyện cho con khỏi thiếu đức tin. Sau khi con
ăn năn, hãy gây dựng đức tin cho anh chị em con!"
33 Phi-e-rơ đáp: "Thưa Chúa, con sẵn sàng ngồi tù, chịu chết với
Thầy!"
34 Nhưng Chúa Giê-xu phán: "Phi-e-rơ ơi, Ta cho con biết, trước khi
gà gáy đêm nay, con sẽ chối Ta ba lần."

---

* **22:22** "Con Người" là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

35 Chúa Giê-xu hỏi các môn đệ: “Khi Ta sai các con đi truyền giáo,
không mang theo tiền bạc, túi bao hay giày dép, các con có thiếu thốn
gì không?”
Họ đáp: “Thưa không!”
36 Chúa tiếp: “Nhưng bây giờ lại khác. Ai có tiền bạc hay túi bao,
cứ mang theo. Ai không có gươm, nên bán áo choàng mà mua.
37 Vì lời tiên tri này sắp ứng nghiệm: ‘Người sẽ bị kể vào hàng phạm
nhân.’† Phải, các lời tiên tri nói về Ta đều sẽ ứng nghiệm.”
38 Các môn đệ đáp: “Thưa Thầy, chúng con có hai thanh gươm đây.”
Chúa đáp: “Đủ rồi.”

Chúa Giê-xu Cầu Nguyện trên Núi Ô-liu

39 Rời phòng tiệc, Chúa Giê-xu lên núi Ô-liu như thường lệ. Các môn
đệ đi theo Ngài.
40 Đến nơi, Ngài nói với họ: “Các con phải cầu nguyện để khỏi bị
cám dỗ.”
41 Rồi Chúa đi, quãng chừng ném một viên đá, và quỳ xuống cầu
nguyện:
42 “Thưa Cha, nếu Cha vui lòng, xin cho Con khỏi uống chén này.
Nhưng xin ý Cha được thực hiện, chứ không theo ý Con.”
43 Lúc ấy, một thiên sứ đến thêm sức cho Ngài.
44 Trong lúc đau đớn thống khổ, Chúa cầu nguyện càng tha thiết,
mồ hôi toát ra như những giọt máu nhỏ xuống đất.
45 Cầu nguyện xong, Chúa đứng lên, trở lại với các môn đệ, thấy họ
đang ngủ vì quá buồn rầu.
46 Chúa gọi: “Sao các con ngủ? Hãy thức dậy cầu nguyện để khỏi bị
cám dỗ.”

Chúa Giê-xu Bị Phản Nộp và Bị Bắt

47 Nhưng khi Chúa Giê-xu còn đang nói, một đám đông kéo tới, do
Giu-đa, một trong mười hai sứ đồ dẫn đường. Giu-đa trân tráo tới gần
hôn Chúa Giê-xu.
48 Nhưng Chúa Giê-xu trách: “Giu-đa, con lấy cái hôn để phản Con
Người sao?”
49 Các môn đệ thấy việc xảy ra, liền hỏi: “Thưa Chúa, chúng con
nên cầm gươm chiến đấu không?”
50 Một môn đệ vung gươm chém đứt vành tai phải của đầy tớ thầy
thượng tế.
51 Nhưng Chúa Giê-xu ngăn lại: “Đừng đánh chém nữa.” Rồi Ngài
đặt tay chữa lành tai người đầy tớ.
52 Chúa Giê-xu hỏi các thầy trưởng tế, các viên chỉ huy lính gác Đền
Thờ và các trưởng lão: “Ta đâu phải trộm cướp mà các ông cầm gươm
dao, gậy gộc đến bắt?
53 Hằng ngày Ta vẫn ở với các ông trong Đền Thờ, sao các ông
không bắt Ta? Nhưng nay đã đến giờ của các ông, giờ của quyền lực
tối tăm.”

Phi-e-rơ Chối Chúa Giê-xu

† **22:37** Ysai 53:12

54 Vậy họ bắt Chúa giải đến dinh thầy thượng tế. Phi-e-rơ theo sau
Chúa xa xa.
55 Bọn lính nhóm một đống lửa ngoài sân rồi ngồi lại sưởi, Phi-e-rơ
len vào ngồi với họ.
56 Một đầy tớ gái thấy ông bên đống lửa liền nhìn mặt: "Anh này là
một trong nhóm người theo Giê-xu!"
57 Nhưng Phi-e-rơ chối: "Chị ơi, tôi không biết ông ấy đâu!"
58 Một lúc sau, người khác thấy Phi-e-rơ liền nói: "Anh cũng thuộc
bọn đó!"
Phi-e-rơ cãi: "Không phải đâu!"
59 Chừng một giờ sau, người khác nữa quả quyết: "Đúng rồi! Anh
này là một trong số họ, vì cũng là người Ga-li-lê!"
60 Nhưng Phi-e-rơ lại chối: "Ông ơi, tôi không hiểu ông nói gì hết!"
Ngay lúc ấy, có tiếng gà gáy.
61 Chúa quay lại nhìn Phi-e-rơ. Chợt nhớ lời Chúa: "Trước khi gà
gáy đêm nay, con sẽ chối Ta ba lần."
62 Phi-e-rơ bước ra ngoài khóc lóc đắng cay.
63 Bọn người canh giữ Chúa Giê-xu bắt đầu chế giễu, đánh đập Ngài.
64 Chúng bịt mắt, đấm Ngài rồi hỏi: "Thử đoán xem ai vừa đánh
anh đó?"
65 Chúng sỉ nhục Ngài đủ điều.

Chúa Giê-xu Trước Hội Đồng Quốc Gia

66 Sáng sớm hôm sau, hội đồng được triệu tập, gồm các trưởng lão,
các thầy trưởng tế, và các thầy dạy luật. Chúa Giê-xu bị giải ra trước
hội đồng, rồi họ chất vấn:
67 "Hãy cho chúng tôi biết, anh có phải là Đấng Mết-si-a không?"
Chúa đáp: "Dù Ta nói, các ông cũng không tin.
68 Và nếu Ta hỏi, các ông cũng không trả lời.
69 Nhưng từ nay, Con Người sẽ ngồi bên phải ngai quyền năng của
Đức Chúa Trời."
70 Cả Hội đồng đều hỏi: "Vậy anh là Con Đức Chúa Trời sao?"
Chúa đáp: "Chính các ông đã nói vậy!"
71 Họ bảo nhau: "Chúng ta cần gì nhân chứng nữa, vì chính miệng
nó đã khai ra rồi!"

23

Chúa Giê-xu Trước Tòa Phi-lát

1 Toàn thể hội đồng đứng dậy, giải Chúa qua dinh Phi-lát, tổng trấn
La Mã.
2 Họ bắt đầu tố cáo: "Chúng tôi bắt được người này xúi dân nổi
loạn, bảo đừng đóng thuế cho chính quyền La Mã và tự xưng là Đấng
Mết-si-a, tức là Vua."
3 Phi-lát hỏi Chúa: "Anh có phải là vua người Do Thái không?"
Chúa Giê-xu đáp: "Ông đã nói như thế."
4 Phi-lát quay sang bảo các trưởng tế và đám đông: "Ta không thấy
người này phạm luật gì cả!"
5 Nhưng họ cố buộc tội: "Người này sách động dân chúng khắp xứ
Giu-đê, bắt đầu ở xứ Ga-li-lê, và bây giờ đến Giê-ru-sa-lem!"
6 Phi-lát hỏi: "Anh này là người Ga-li-lê sao?"

7 Khi biết Chúa là người Ga-li-lê, Phi-lát liền ra lệnh giải Ngài đến
cho Hê-rốt An-ti-pa vì Ga-li-lê dưới quyền của Hê-rốt. Lúc ấy vua cũng
có mặt tại Giê-ru-sa-lem.
8 Gặp Chúa Giê-xu, Hê-rốt rất mừng vì đã nghe danh tiếng Ngài và
ước ao xem Ngài làm phép lạ.
9 Hê-rốt hỏi Chúa Giê-xu nhiều câu nhưng Chúa Giê-xu không trả
lời.
10 Trong lúc đó, các thầy trưởng tế và thầy dạy luật đều gay gắt buộc
tội Ngài.
11 Vua Hê-rốt và bọn lính tỏ vẻ khinh bỉ và bắt đầu chế giễu Chúa
Giê-xu. Họ mặc cho Ngài một chiếc áo sặc sỡ rồi giải Ngài về cho
Phi-lát.
12 (Trước kia, Hê-rốt và Phi-lát thù ghét nhau, nhưng hôm đó trở
thành bạn hữu.)
13 Phi-lát cho gọi các thầy trưởng tế, các nhà lãnh đạo, và dân chúng
họp lại,
14 rồi tuyên bố: "Các ông bắt giải và tố cáo người này về tội phản
nghịch, xúi dân làm loạn. Trước mặt các ông, ta đã tra xét tỉ mỉ các
lời tố cáo đó nhưng đương sự thật vô tội.
15 Vua Hê-rốt cũng không buộc tội được, nên trao trả đương sự về
đây. Như thế, người này không làm gì đáng tội tử hình cả.
16 Vì vậy, ta sẽ đánh đòn rồi trả tự do."*
18 Nhưng dân chúng đồng thanh kêu gào: "Xử tử nó đi và tha Ba-
ra-ba cho chúng tôi!"
19 (Ba-ra-ba đang bị tù vì giết người và nổi loạn tại Giê-ru-sa-lem.)
20 Phi-lát muốn tha Chúa Giê-xu nên tìm cách khuyên giải họ.
21 Nhưng họ cứ la hét: "Đóng đinh nó trên cây thập tự!"
22 Phi-lát hỏi lần thứ ba: "Tại sao? Người ấy có tội gì đâu? Ta không
thấy tội gì đáng xử tử cả. Để ta sai đánh đòn rồi thả ra."
23 Nhưng dân chúng lớn tiếng gào thét, khăng khăng đòi xử tử Chúa
Giê-xu. Cuối cùng, tiếng gào thét của họ thắng thế.
24 Phi-lát đành tuyên án tử hình Chúa Giê-xu theo lời họ yêu cầu.
25 Cũng thể theo ý họ, Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba, người đang ngồi
tù vì nổi loạn và giết người. Rồi ông giao Chúa Giê-xu cho họ hành
hình theo ý muốn.

Sự Đóng Đinh

26 Trên đường giải Chúa Giê-xu ra pháp trường, họ gặp Si-môn,
người xứ Ly-bi† vừa từ thôn quê lên Giê-ru-sa-lem, liền bắt anh vác
cây thập tự cho Chúa Giê-xu.
27 Một đoàn dân rất đông kéo theo sau, nhiều phụ nữ vừa đi vừa
than khóc.
28 Nhưng Chúa Giê-xu quay lại và phán với họ: "Con gái Giê-ru-sa-
lem, đừng than khóc Ta, nhưng hãy khóc cho bản thân và con cái
mình!
29 Vì sắp đến ngày con cái bị coi là điều bất hạnh. Người ta sẽ bảo
nhau: 'Phước cho phụ nữ chẳng từng thai nghén, chẳng phải lo bú
mớm cho con.'

---

* **23:16** Vài bản cổ thêm câu 17: *Theo thông lệ, mỗi kỳ lễ Vượt Qua, Phi-lát ân xá một tù nhân*
† **23:26** Sy-ren, thuộc miền bắc Phi châu

30 Người ta sẽ cầu xin núi: ‘Hãy ngã lên chúng tôi,’ và nài xin các
đồi: ‘Hãy chôn chúng tôi.’‡
31 Vì nếu họ đối xử với Ta là Cây Hằng Sống thế này, số phận các bà
sẽ ra sao?”
32 Hai tử tội cũng bị giải ra pháp trường với Chúa.
33 Đến ngọn đồi Sọ, họ đóng đinh Chúa và hai tử tội trên cây thập
tự, một tên bên phải và một tên bên trái Ngài.
34 Chúa Giê-xu cầu nguyện: “Thưa Cha, xin tha tội cho họ, vì họ
không biết mình làm điều gì.” Rồi bọn lính gieo súc sắc chia nhau bộ
áo của Ngài.
35 Dân chúng đứng quanh đưa mắt nhìn. Các cấp lãnh đạo Do Thái
chế nhạo Ngài: “Nó chỉ giỏi cứu người khác! Nếu nó đúng là Đấng
Mết-si-a của Đức Chúa Trời, Đấng Được Lựa Chọn thì phải tự giải cứu
đi chứ!”
36 Bọn lính cũng giễu cợt Chúa, đưa rượu chua cho Ngài uống
37 và mỉa mai: “Nếu anh là Vua người Do Thái, sao không tự cứu
thoát?”
38 Phía trên đầu Ngài, có treo tấm bảng ghi mấy chữ: “Đây là Vua
người Do Thái.”
39 Một tử tội bị đóng đinh bên cạnh cũng nhiếc móc Chúa: “Anh
không phải là Đấng Mết-si-a sao? Hãy tự giải thoát và cứu bọn tôi
với!”
40 Nhưng tên kia trách nó: “Anh không sợ Đức Chúa Trời sao?
41 Mặc dù chịu chung một bản án tử hình, nhưng anh và tôi đền tội
thật xứng đáng; còn Người này có tội gì đâu?”
42 Rồi anh quay lại: “Thưa Chúa Giê-xu, khi về Nước Chúa, xin nhớ
đến con!”
43 Chúa Giê-xu đáp: “Ta hứa chắc chắn, hôm nay con sẽ ở với Ta
trong thiên đàng!”

Cái Chết của Chúa Giê-xu
44 Khoảng giữa trưa, mặt trời không chiếu sáng nữa, bóng tối bao
trùm khắp đất cho đến ba giờ chiều.
45 Mặt trời trở nên tối. Bức màn trong Đền Thờ thình lình bị xé làm
đôi.
46 Chúa Giê-xu kêu lớn: “Thưa Cha, Con xin giao thác linh hồn Con
trong tay Cha!” Nói xong, Ngài tắt thở.
47 Viên đại đội trưởng La Mã thấy cảnh tượng ấy liền ngợi tôn Đức
Chúa Trời và nhìn nhận: “Chắc chắn, Người này là vô tội!”
48 Dân chúng đi xem cuộc hành hình đều đấm ngực ra về.
49 Những người quen biết Chúa Giê-xu và nhóm phụ nữ đã theo Ngài
từ xứ Ga-li-lê, đều đứng xa mà nhìn.

An Táng Chúa Giê-xu
50 Có một người đạo đức và công chính tên Giô-sép. Ông là thành
viên trong Hội Đồng Quốc Gia,
51 nhưng ông không tán thành quyết định và hành động của những
người lãnh đạo tôn giáo. Ông là người A-ri-ma-thê, xứ Giu-đê, và ông
vẫn trông đợi Nước của Đức Chúa Trời xuất hiện.

‡ **23:30** Ôsê 10:8

52 Ông đến xin Phi-lát cho lãnh xác Chúa Giê-xu.
53 Ông hạ xác Chúa xuống, lấy một cuộn vải gai khâm liệm, rồi đặt
vào huyệt đá đục sẵn trong sườn núi, chưa hề chôn ai.
54 Hôm ấy nhằm chiều thứ Sáu, ngày chuẩn bị, và sắp đến ngày
Sa-bát.
55 Nhóm phụ nữ theo Chúa từ xứ Ga-li-lê cũng chứng kiến việc chôn
cất và biết ngôi mộ Chúa
56 Họ trở về nhà sửa soạn các loại hương liệu và dầu thơm để ướp
xác Chúa. Hôm sau nhằm ngày Sa-bát, họ nghỉ ngơi theo luật lệ.

24

Sự Sống Lại

1 Sáng sớm Chúa Nhật,* các bà ấy thăm mộ Chúa, đem theo các
hương liệu đã chuẩn bị.
2 Tới nơi, họ thấy tảng đá lớn chặn trước cửa mộ đã lăn qua một
bên.
3 Bước vào mộ không thấy xác Chúa Giê-xu.
4 Họ hoang mang, không biết việc gì xảy ra. Thình lình có hai người
nam mặc áo sáng ngời xuất hiện trước mặt.
5 Các bà sợ quá, cúi mặt xuống đất. Hai người hỏi: "Tại sao các bà
đi tìm người sống giữa vòng những người chết?
6 Chúa không ở đây đâu, Ngài sống lại rồi! Hãy nhớ Ngài đã phán
lúc còn ở Ga-li-lê rằng,
7 Con Người† phải bị phản nộp vào tay bọn gian ác, bị đóng đinh
trên cây thập tự, đến ngày thứ ba sẽ sống lại."
8 Họ liền nhớ lại lời Chúa phán.
9 Vậy, họ chạy về Giê-ru-sa-lem, thuật chuyện cho mười một sứ đồ
và mọi người họ gặp.
10 Những người đi thăm mộ gồm có Ma-ri Ma-đơ-len, Gian-nơ, Ma-ri
mẹ Gia-cơ, và những người phụ nữ khác nữa là những người thuật
chuyện cho các sứ đồ mọi việc xảy ra.
11 Các sứ đồ hoài nghi, cho là chuyện hoang đường, nên họ không
tin.
12 Nhưng Phi-e-rơ chạy đến mộ, cúi xuống nhìn vào trong chỉ thấy
vải liệm còn đó. Ông về nhà, ngạc nhiên về những gì xảy ra.

Trên Đường về Em-ma-út

13 Cũng trong ngày đó, hai môn đệ đi đường về làng Em-ma-út. Làng
này cách Giê-ru-sa-lem bảy dặm.
14 Hai người vừa đi vừa bàn luận về cái chết của Chúa Giê-xu.
15 Đang lúc bàn cãi, thình lình Chúa Giê-xu đến gần, đi sát bên họ.
16 Nhưng họ không nhận ra Ngài.
17 Chúa hỏi: "Anh em đang thảo luận gì thế?"
Họ dừng lại, nét mặt buồn bã.
18 Cơ-lê-ô-ba, một trong hai người trả lời: "Trong cả thành Giê-ru-
sa-lem, chắc chỉ một mình ông không biết những biến cố vừa xảy ra
mấy ngày nay!"

---

* **24:1** Ngày thứ nhất trong tuần † **24:7** "Con Người" là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

19 Chúa Giê-xu hỏi: “Việc gì thế?”
Họ nói: “Nhà Tiên tri Giê-xu, người Na-xa-rét bị giết rồi! Ngài giảng
dạy đầy uy quyền, công khai làm nhiều phép lạ trước mặt Đức Chúa
Trời và toàn thể dân chúng.
20 Nhưng các thầy trưởng tế và các nhà lãnh đạo quốc gia đã bắt
Ngài nộp cho chính quyền La Mã. Họ tuyên án tử hình và đóng đinh
Ngài trên cây thập tự.
21 Chúng tôi tin tưởng Ngài là Đấng Mết-si-a đến giải cứu Ít-ra-ên.
Việc xảy ra đã ba ngày rồi!
22 Hơn nữa, mới sáng hôm nay, những phụ nữ trong nhóm chúng
tôi đi thăm mộ Ngài trở về làm chúng tôi sửng sốt.
23 Họ không thấy xác Ngài đâu cả, lại gặp các thiên sứ báo tin Ngài
đã sống lại!
24 Một vài môn đệ chạy đến mộ; quả đúng như lời các bà ấy nói, họ
chẳng tìm thấy xác Ngài!”
25 Chúa Giê-xu nói với họ: “Anh em thật dại dột, chậm tin lời các
tiên tri trong Thánh Kinh.
26 Các tiên tri chẳng nói Đấng Mết-si-a phải chịu khổ hình, rồi mới
đến ngày quang vinh sao?”
27 Chúa Giê-xu giải thích những phần Thánh Kinh viết về Ngài, từ
các sách Môi-se đến các sách tiên tri.
28 Gần đến làng Em-ma-út, Chúa Giê-xu tỏ vẻ muốn đi xa hơn nữa,
29 nhưng hai người cố nài Ngài ở lại với họ, vì trời sắp tối. Ngài
nhận lời dừng lại.
30 Khi ngồi vào bàn ăn, Chúa cầm bánh tạ ơn Đức Chúa Trời, rồi bẻ
ra trao cho họ.
31 Thình lình, hai người như được mở mắt, nhận ra Chúa Giê-xu.
Nhưng ngay lúc ấy, Ngài biến mất!
32 Hai người bảo nhau: “Dọc đường, Chúa nói chuyện và giải nghĩa
Thánh Kinh, lời Ngài nung nấu lòng dạ chúng ta biết bao!”
33 Lập tức, họ quay lại Giê-ru-sa-lem, gặp mười một sứ đồ đang họp
với các môn đệ khác.
34 Các sứ đồ cho họ biết: “Chắc chắn Chúa sống lại rồi! Ngài vừa
hiện ra cho Phi-e-rơ.”

Chúa Giê-xu Hiện Ra với Các Môn Đệ

35 Hai người liền thuật chuyện Chúa Giê-xu hiện ra với họ trên đường
làng, và họ nhìn ra Chúa khi Ngài bẻ bánh.
36 Lúc họ đang nói, thình lình Chúa Giê-xu đến đứng giữa họ. Ngài
nói: “Bình an cho các con.”
37 Ai nấy đều khiếp sợ, tưởng thấy thần linh.
38 Chúa hỏi: “Sao các con sợ? Sao vẫn còn nghi ngờ?
39 Hãy xem tay chân Ta! Chính Ta đây! Hãy sờ Ta xem, vì thần linh
đâu có thân thể như Ta!”
40 Ngài vừa nói vừa đưa tay chân cho họ xem.
41 Trong lúc họ bỡ ngỡ‡ vì quá ngạc nhiên và vui mừng, Chúa liền
hỏi: “Các con có gì ăn không?”
42 Họ dâng lên Ngài một miếng cá nướng.

‡ **24:41** Nt chưa tin

43 Ngài cầm lấy ăn trước mặt mọi người.
44 Chúa nhắc nhở: “Trước đây, khi còn ở với các con, Ta đã từng nói
mọi lời Môi-se, các tiên tri, và các Thi Thiên viết về Ta đều phải được
ứng nghiệm.”
45 Rồi Chúa mở trí cho họ hiểu Thánh Kinh.
46 Ngài nhấn mạnh: “Thánh Kinh chép: Đấng Mết-si-a phải chịu
thống khổ, đến ngày thứ ba sẽ sống lại.
47 Phúc Âm cứu rỗi phải được công bố cho tất cả dân tộc, bắt đầu
từ thành Giê-ru-sa-lem: ‘Ai ăn năn trở về với Ta sẽ được tha tội.’
48 Các con đã chứng kiến các việc đó.
49 Ta sẽ sai Chúa Thánh Linh đến với các con như Cha đã hứa. Vậy
các con cứ chờ đợi trong thành này, cho đến khi đầy dẫy quyền năng
thiên thượng.”

Sự Thăng Thiên

50 Chúa Giê-xu dẫn các môn đệ đến gần làng Bê-tha-ni rồi đưa tay
ban phước cho họ.
51 Đang khi ban phước, Chúa lìa họ, lên trời.
52 Các môn đệ thờ lạy Ngài, rồi trở về Giê-ru-sa-lem, lòng đầy vui
mừng.
53 Họ cứ ở trong Đền Thờ, ngợi tôn Đức Chúa Trời.

Phúc Âm theo Giăng

Giới Thiệu: Chúa Cứu Thế, Lời Vĩnh Hằng

1 Ban đầu có Ngôi Lời,*
Ngôi Lời ở với Đức Chúa Trời,
và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời.
2 Ngài ở với Đức Chúa Trời từ nguyên thủy vì Ngài là Đức Chúa Trời ngôi hai.†
3 Đức Chúa Trời đã sáng tạo vạn vật,
mọi loài trong vũ trụ đều do tay Chúa tạo nên.
4 Ngôi Lời là nguồn sống bất diệt,
và nguồn sống ấy soi sáng cả nhân loại.
5 Ánh sáng chiếu rọi trong bóng tối dày đặc,
nhưng bóng tối không tiếp nhận ánh sáng.

6 Đức Chúa Trời sai một người, Giăng Báp-tít,
7 để làm chứng về ánh sáng của nhân loại cho mọi người tin nhận.
8 Giăng không phải là ánh sáng; nhưng để làm chứng về ánh sáng.
9 Đấng là ánh sáng thật, nay xuống trần gian chiếu sáng mọi người.
10 Chúa đã đến thăm thế giới do chính Ngài sáng tạo, nhưng thế giới không nhận biết Ngài.
11 Chúa Cứu Thế đã sống giữa lòng dân tộc, nhưng dân tộc Chúa khước từ Ngài.
12 Tuy nhiên, tất cả những người tiếp nhận Chúa đều được quyền làm con cái Đức Chúa Trời—tiếp nhận Chúa là đặt niềm tin nơi Chúa —
13 Những người ấy được chính Đức Chúa Trời sinh thành, chứ không sinh ra theo huyết thống, hay theo tình ý loài người.
14 Ngôi Lời đã trở nên con người, cư ngụ giữa chúng ta. Ngài đầy tràn ơn phước và chân lý. Chúng tôi đã ngắm nhìn vinh quang rực rỡ của Ngài, đúng là vinh quang Con Một của Cha.
15 Giăng lớn tiếng giới thiệu Chúa: “Đây là Người tôi thường nhắc đến khi tôi nói: ‘Người đến sau tôi nhưng cao cả hơn tôi vì Người có trước tôi.’ ”
16 Do ơn phước đầy dẫy của Chúa, chúng tôi được hưởng hạnh phúc ngày càng dư dật.
17 Ngày xưa luật pháp được ban hành qua Môi-se, nhưng ngày nay ơn phước và chân lý của Đức Chúa Trời được ban qua Chúa Cứu Thế Giê-xu.
18 Không ai nhìn thấy Đức Chúa Trời, ngoại trừ Chúa Cứu Thế là Con Một của Đức Chúa Trời. Chúa sống trong lòng Đức Chúa Trời và xuống đời dạy cho loài người biết về Đức Chúa Trời.

---

* **1:1** Nt Logos—Ngôi Lời, chỉ về Ngôi Hai của Đức Chúa Trời đã sáng tạo, bảo tồn vạn vật và truyền đạt tư tưởng của Đức Chúa Trời cho loài người † **1:2** Đức Chúa Trời ba ngôi: Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Linh

Một Nhân Chứng: Giăng Báp-tít

19 Các nhà lãnh đạo Do Thái cử một phái đoàn gồm các thầy tế lễ
và những người phụ giúp Đền Thờ từ Giê-ru-sa-lem đến hỏi Giăng:
"Ông là ai?"
20 Biết họ hiểu lầm, Giăng trả lời dứt khoát: "Tôi không phải là Đấng
Mết-si-a."
21 Họ hỏi tiếp: "Vậy ông là ai? Ông có phải là Ê-li không?"‡
Giăng đáp: "Không phải!"
"Ông là Nhà Tiên Tri§ phải không?"
"Cũng không."
22 "Thế ông là ai? Xin cho chúng tôi biết để về trình với những
người đã sai phái chúng tôi."
23 Giăng đáp như lời của Tiên tri Y-sai đã nói:
"Tôi là tiếng gọi nơi hoang mạc:
'Hãy đắp cho thẳng con đường của Chúa Hằng Hữu.' "
24 Những người được phái Pha-ri-si sai đến
25 hỏi ông: "Nếu ông không phải là Đấng Mết-si-a, cũng không phải
Ê-li hay Nhà Tiên Tri, sao ông dám làm lễ báp-tem?"
26 Giăng nói với họ: "Tôi chỉ làm báp-tem bằng nước, nhưng có
Người đang sống giữa các ông mà các ông không nhận biết.
27 Người đến sau tôi nhưng tôi không xứng đáng mở quai dép của
Người."
28 Việc ấy xảy ra tại làng Bê-tha-ni thuộc miền đông sông Giô-đan,
là nơi Giăng làm báp-tem.

Một Nhân Chứng: Giăng Báp-tít

Chúa Giê-xu, Chiên Con của Đức Chúa Trời

29 Hôm sau, Giăng thấy Chúa* Giê-xu đi về hướng mình nên ông
nói: "Kìa! Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng tẩy sạch tội lỗi nhân
loại!
30 Người là Đấng mà tôi từng nhắc đến khi nói: 'Có một Người đến
sau tôi, nhưng cao trọng hơn tôi, vì Người vốn có trước tôi.'
31 Tôi chưa từng biết Người, nhưng tôi đến làm báp-tem bằng nước
để Người được bày tỏ cho người Ít-ra-ên."
32 Giăng lại xác nhận: "Tôi đã nhìn thấy Chúa Thánh Linh từ trời
giáng xuống như bồ câu đậu trên Người.
33 Trước kia tôi chưa từng biết Người, nhưng khi Đức Chúa Trời sai
tôi làm báp-tem đã phán dặn tôi: 'Con thấy Chúa Thánh Linh xuống
ngự trên ai, Người ấy sẽ làm báp-tem bằng Chúa Thánh Linh.'
34 Chính tôi đã thấy việc xảy ra với Chúa Giê-xu nên tôi xác nhận
Người là Con Đức Chúa Trời."

Các Môn Đệ Đầu Tiên

35 Qua ngày sau, Giăng đang đứng nói chuyện với hai môn đệ.

---

‡ **1:21** Ê-li là nhà tiên tri nổi danh giữa thế kỷ thứ 9 TCN; người Do Thái tin rằng Ê-li sẽ ra đời một lần nữa § **1:21** Nhà Tiên Tri lớn mà Môi-se đã nói trong Phục 18:15 * **1:29** Trong bản Kinh Thánh này, chữ Chúa được viết nghiêng nghĩa là không có trong nguyên bản

36 Thấy Chúa Giê-xu đi ngang qua, Giăng nhìn Ngài và công bố: “Đây
là Chiên Con của Đức Chúa Trời!”
37 Hai môn đệ của Giăng nghe xong, họ liền đi theo Chúa Giê-xu.
38 Chúa Giê-xu quay lại, thấy họ theo mình, liền hỏi: “Các anh tìm
chi?”
Họ đáp: “Ra-bi (nghĩa là ‘Thầy’), Thầy ở đâu?”
39 Chúa phán: “Hãy đến và xem.” Họ đến chỗ Chúa trọ và ở lại với
Ngài từ bốn giờ chiều† cho đến tối.
40 Anh-rê, em Si-môn Phi-e-rơ là một trong hai người đã nghe những
điều Giăng nói và đi theo Chúa Giê-xu.
41 Anh-rê đi tìm anh mình là Si-môn và báo tin: “Chúng tôi đã gặp
Đấng Mết-si-a” (nghĩa là “Chúa Cứu Thế”‡).
42 Rồi Anh-rê đưa Si-môn đến với Chúa Giê-xu. Nhìn Si-môn, Chúa
Giê-xu phán: “Con là Si-môn, con Giăng—nhưng từ nay sẽ gọi con là
Sê-pha” (nghĩa là “Phi-e-rơ”§).
43 Sáng hôm sau, Chúa Giê-xu quyết định lên xứ Ga-li-lê. Chúa tìm
gặp Phi-líp và phán: “Hãy theo Ta!”
44 Phi-líp quê ở Bết-sai-đa (bên bờ biển Ga-li-lê), đồng hương với
Anh-rê và Phi-e-rơ.
45 Phi-líp gặp Na-tha-na-ên, liền mách: “Chúng tôi vừa gặp Người
mà Môi-se và các nhà tiên tri đã nói trước! Người là Chúa Giê-xu, con
ông Giô-sép, quê làng Na-xa-rét.”
46 Na-tha-na-ên ngạc nhiên: “Na-xa-rét! Có điều gì tốt ra từ Na-xa-rét
đâu?”
Phi-líp đáp: “Hãy tự mình đến và xem.”
47 Vừa thấy Na-tha-na-ên, Chúa Giê-xu nhận xét: “Đây là một người
chân thật, đúng là con cháu của Ít-ra-ên.”
48 Na-tha-na-ên hỏi: “Con chưa hề gặp Thầy, sao Thầy biết con?”
Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã thấy con dưới cây vả, trước khi Phi-líp gọi
con.”
49 Na-tha-na-ên nhìn nhận: “Thưa Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời
—Vua của Ít-ra-ên!”
50 Chúa Giê-xu phán: “Con nghe Ta thấy con dưới cây vả nên con
tin. Rồi đây con sẽ thấy nhiều việc kỳ diệu hơn.”
51 Chúa phán: “Ta quả quyết với con, con sẽ thấy bầu trời rộng mở
và thiên sứ của Đức Chúa Trời lên xuống trên Con Người,* chính Ngài
là chiếc cầu giữa trời và đất.”†

2

Tiệc Cưới tại Ca-na

1 Hai ngày sau, mẹ Chúa Giê-xu đi dự tiệc cưới tại làng Ca-na, xứ
Ga-li-lê.
2 Chúa Giê-xu và các môn đệ cũng được mời dự tiệc.
3 Khi rượu nho đã hết, mẹ Chúa Giê-xu nói với Ngài: “Họ đã hết
rượu rồi.”
4 Chúa Giê-xu đáp: “Thưa mẹ, việc ấy có liên hệ gì đến chúng ta?
Thời điểm của con chưa đến.”

† **1:39** Nt giờ thứ mười ‡ **1:41** Nt Christós (Hy Lạp) hoặc Đấng Mết-si-a (Hê-bơ-rơ) đều có nghĩa là Đấng chịu xức dầu § **1:42** Nghĩa là “đá” * **1:51** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài † **1:51** Xem Sáng 28:10-17

5 Nhưng mẹ Chúa bảo những đầy tớ: “Hãy làm theo những gì Ngài
bảo.”
6 Trong nhà có sáu cái chum bằng đá đựng nước dùng để tẩy trần
theo phong tục Do Thái. Mỗi chum chứa 75 đến 113 lít.
7 Chúa Giê-xu phán với những đầy tớ: “Hãy múc nước đổ đầy các
chum đó.” Khi các chum đã đầy nước,
8 Chúa phán: “Bây giờ các anh múc ra, đem cho ông chủ tiệc.” Vậy
những đầy tớ làm y theo lời Chúa phán dặn.
9 Chủ tiệc nếm nước đã hóa thành rượu nho, không biết rượu này
lấy từ đâu (dù các đầy tớ đều biết rõ), nên gọi chú rể mà khen:
10 “Ai cũng đãi rượu ngon trước, đến khi tân khách uống say mới
dọn rượu thường. Anh thật khác người, giữ rượu ngon đến giờ này
mới đem ra!”
11 Việc xảy ra tại làng Ca-na, xứ Ga-li-lê, là phép lạ đầu tiên của Chúa
Giê-xu biểu lộ vinh quang của Ngài. Các môn đệ đều tin Ngài.
12 Sau tiệc cưới, Chúa cùng với mẹ, các em trai, và các môn đệ trở
về thành Ca-bê-na-um, và ở lại đó vài ngày.

Chúa Giê-xu Dọn Sạch Đền Thờ

13 Gần đến lễ Vượt Qua của người Do Thái, Chúa Giê-xu lên Giê-ru-
sa-lem.
14 Thấy nhiều người bày bán bò, chiên, bồ câu, và đổi bạc ngay trong
Đền Thờ.
15 Chúa Giê-xu bện dây làm roi đuổi hết bọn ấy khỏi Đền Thờ. Chúa
cũng xua đuổi chiên, bò, vãi tiền, và lật đổ bàn của bọn đổi bạc.
16 Chúa phán bọn bán bồ câu: “Dẹp hết đi! Đừng biến nhà Cha Ta
thành chợ buôn bán!”
17 Các môn đệ sực nhớ lời Thánh Kinh: “Lòng nhiệt thành về nhà
Chúa nung nấu tôi.”*
18 Những người lãnh đạo Do Thái hỏi: “Thầy làm phép lạ gì để chứng
tỏ Thầy có thẩm quyền dẹp sạch Đền Thờ?”
19 Chúa Giê-xu đáp: “Cứ phá Đền Thờ này đi, trong ba ngày Ta sẽ
xây lại.”
20 Họ chế nhạo: “Người ta xây Đền Thờ mất bốn mươi sáu năm, còn
Thầy chỉ xây cất trong ba ngày!”
21 Thật ra, Chúa Giê-xu nói “Đền Thờ này” là chỉ thân thể Ngài.
22 Đến khi Chúa sống lại từ cõi chết, các môn đệ nhớ lại lời ấy nên
họ càng tin Thánh Kinh và lời Chúa Giê-xu đã phán.

Chúa Giê-xu và Ni-cô-đem

23 Khi Chúa Giê-xu ở Giê-ru-sa-lem dự lễ Vượt Qua, nhiều người tin
Chúa vì thấy các phép lạ Ngài làm.
24 Nhưng Chúa Giê-xu không tin cậy họ vì Ngài biết rõ mọi người.
25 Chẳng cần ai nói, Chúa biết hết lòng dạ con người.

3

1 Có một nhà lãnh đạo Do Thái thuộc phái Pha-ri-si, tên là Ni-cô-đem.
2 Một buổi tối, ông đến để nói chuyện với Chúa Giê-xu: “Thưa Thầy,
chúng tôi biết Đức Chúa Trời sai Thầy xuống để dạy chúng tôi, nếu

* **2:17** Thi 69:9

Đức Chúa Trời không ở cùng Thầy, chẳng ai thực hiện nổi những phép
lạ Thầy đã làm."
3 Chúa Giê-xu đáp: "Ta quả quyết với ông, nếu ông không tái sinh,
ông không thấy được Nước của Đức Chúa Trời."
4 Ni-cô-đem thắc mắc: "Người đã già làm cách nào tái sinh được?
Không lẽ trở vào lòng mẹ để sinh ra lần nữa sao?"
5 Chúa Giê-xu đáp: "Ta chắc chắn với ông: Nếu không nhờ nước
và Chúa Thánh Linh sinh ra, không ai được vào Nước của Đức Chúa
Trời.
6 Thể xác chỉ sinh ra thể xác, nhưng Chúa Thánh Linh mới sinh ra
tâm linh.
7 Vậy, đừng ngạc nhiên khi nghe Ta nói: 'Ông phải tái sinh.'
8 Gió thổi hướng nào cũng được. Nghe tiếng gió, nhưng ông không
biết gió đến từ đâu hay sẽ đi đâu. Người được Chúa Thánh Linh sinh
thành cũng thế."
9 Ni-cô-đem lại hỏi: "Làm sao thực hiện được điều đó?"
10 Chúa Giê-xu đáp: "Ông làm giáo sư Do Thái mà chưa hiểu điều
căn bản đó sao?
11 Đây là sự thật, chúng ta nói điều chúng ta biết, làm chứng điều
chúng ta thấy, nhưng các ông không chấp nhận.
12 Ta nói những việc dưới đất, các ông còn không tin, làm sao các
ông tin được những việc trên trời?
13 Không bao giờ có ai lên trời. Ngoại trừ Con Người* từ trời xuống
trần gian.
14 Như Môi-se đã treo con rắn giữa hoang mạc, Con Người cũng phải
bị treo lên,
15 để bất cứ người nào tin Ngài đều được sự sống vĩnh cửu.
16 Vì Đức Chúa Trời yêu thương nhân loại đến nỗi hy sinh† Con Một
của Ngài, để tất cả những người tin nhận Con đều không bị hư vong
nhưng được sự sống vĩnh cửu.
17 Đức Chúa Trời sai Con Ngài xuống thế không phải để phán xét,
nhưng để nhờ Ngài mà loài người được cứu.
18 Ai tin Con sẽ không bị phán xét, ai không tin đã bị phán xét rồi,
vì không tin nhận Con Một của Đức Chúa Trời.
19 Bị phán xét vì ánh sáng của Đức Chúa Trời đã soi chiếu‡ thế giới,
nhưng loài người thích bóng tối hơn ánh sáng, vì họ làm những việc
ám muội.
20 Ai làm việc gian ác đều ghét ánh sáng, không dám đến gần ánh
sáng, vì sợ tội ác mình bị phát hiện.
21 Ngược lại, người làm điều chân thật thích gần ánh sáng, vì ánh
sáng phát hiện công việc tốt đẹp họ làm theo ý muốn Đức Chúa Trời."

Giăng Báp-tít Tôn Ngợi Chúa Giê-xu

22 Sau đó, Chúa Giê-xu và các môn đệ rời Giê-ru-sa-lem và đi qua
xứ Giu-đê. Chúa Giê-xu ở lại một thời gian để làm báp-tem cho dân
chúng.

---

* **3:13** "Con Người" là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài † **3:16** Nt cho ‡ **3:19** Nt đến

23 Lúc ấy, Giăng Báp-tít cũng làm báp-tem tại Ê-nôn, gần Sa-lem, vì
tại đó có rất nhiều nước; và người ta cứ kéo đến với ông để được làm
báp-tem.
24 (Lúc này Giăng chưa bị giam cầm.)
25 Một người Do Thái tranh luận với các môn đệ của Giăng về lễ
báp-tem.
26 Vậy môn đệ của Giăng đến và nói với ông: "Thưa thầy, Người mà
thầy đã gặp bên kia sông Giô-đan, là Người được thầy chứng nhận
là Đấng Mết-si-a, hiện đang làm báp-tem. Dân chúng đều đến với
Người thay vì đến với chúng ta."
27 Giăng đáp: "Nếu Đức Chúa Trời không cho, không ai có khả năng
làm nổi việc gì.
28 Có các anh làm chứng, tôi đã nói: 'Tôi không phải là Đấng Mết-
si-a. Tôi chỉ là người đi trước dọn đường cho Ngài.'
29 Trong cuộc hôn nhân, chàng rể là nhân vật chính, còn bạn chàng
rể chỉ có nhiệm vụ chuẩn bị xếp đặt mọi việc, rồi chờ đợi. Người bạn
sẽ khấp khởi vui mừng khi nghe tin chàng rể đến. Đó là niềm vui của
tôi.
30 Chúa phải trở nên cao trọng, còn tôi phải hạ xuống thấp.
31 Chúa từ trời đến, nên Ngài cao trọng hơn tất cả. Chúng ta là
người phàm nên chỉ biết nói việc trần gian, nhưng Chúa từ trời đến,
nên siêu việt hơn mọi người.
32 Chúa kể lại những điều Ngài đã thấy và nghe, nhưng không ai tin
lời chứng của Ngài!
33 Ai tin lời chứng của Chúa đều nhìn nhận Đức Chúa Trời là Nguồn
Chân Lý.
34 Sứ giả của Đức Chúa Trời chỉ rao truyền lời Đức Chúa Trời, vì Đức
Chúa Trời ban Chúa Thánh Linh cho Ngài không giới hạn.
35 Chúa Cha yêu Con Ngài và giao cho Con uy quyền tuyệt đối.
36 Ai tin Con Đức Chúa Trời đều được sự sống vĩnh cửu, còn ai không
vâng phục Ngài chẳng được sự sống ấy mà còn mang án phạt của Đức
Chúa Trời."

4

Chúa Giê-xu và Phụ Nữ Sa-ma-ri

1 Chúa Giê-xu nghe tin phái Pha-ri-si đã được báo rằng Ngài làm
báp-tem và thu nạp nhiều môn đệ hơn Giăng
2 (thật ra Chúa Giê-xu không làm báp-tem cho họ—các môn đệ Ngài
đã làm báp-tem).
3 Vì thế, Chúa rời xứ Giu-đê và qua xứ Ga-li-lê.
4 Theo lộ trình, Chúa phải đi ngang qua xứ Sa-ma-ri.
5 Gần đến làng Si-kha trong xứ Sa-ma-ri, gần khu đất mà Gia-cốp
cho con mình là Giô-sép.
6 Tại đó có giếng Gia-cốp; vì đi đường mệt mỏi, Chúa Giê-xu ngồi
nghỉ bên giếng vào lúc giữa trưa.
7 Thấy một phụ nữ Sa-ma-ri đến múc nước, Chúa Giê-xu nói: "Xin
cho Ta uống nước!"

8 Lúc đó, Chúa ở một mình vì các môn đệ đã vào thành mua thức
ăn.
9 Người phụ nữ ngạc nhiên, vì người Do Thái không bao giờ giao
thiệp với người Sa-ma-ri. Chị nói với Chúa Giê-xu: “Ông là người Do
Thái, còn tôi là phụ nữ Sa-ma-ri. Sao ông lại xin tôi cho uống nước?”
10 Chúa Giê-xu đáp: “Nếu chị biết được tặng phẩm Đức Chúa Trời
dành cho chị, và biết Người đang nói với chị là ai, tất chị sẽ xin Ta cho
nước hằng sống.”*
11 Chị hỏi: “Thưa ông, giếng thì sâu mà ông không có gàu dây gì cả,
làm sao ông múc được nước sống đó?
12 Liệu ông tài giỏi hơn tổ phụ chúng tôi là Gia-cốp sao? Người đã
để giếng này lại cho chúng tôi. Chính người, con cái và súc vật người
đều uống giếng này.”
13 Chúa Giê-xu đáp: “Ai uống nước này sẽ còn khát mãi.
14 Nhưng uống nước Ta cho sẽ chẳng bao giờ khát nữa; nước Ta cho
sẽ thành một mạch nước trong tâm hồn, tuôn tràn mãi mãi sức sống
vĩnh cửu.”
15 Chị mừng rỡ: “Thưa ông, xin ông cho tôi uống nước ấy cho đã
khát, để khỏi cực nhọc đến đây múc nước nữa.”
16 Chúa Giê-xu phán: “Chị đi về gọi chồng đến đây!”
17 Chị đáp: “Tôi không có chồng.”
Chúa Giê-xu nói: “Chị nói chị không chồng cũng phải—
18 vì chị đã có năm đời chồng, còn người đang sống với chị cũng
chẳng phải chồng chị. Chị đã nói sự thật!”
19 Chị sợ hãi nhìn nhận: “Ông thật là nhà tiên tri, biết hết mọi việc.
20 Xin cho tôi biết, người Sa-ma-ri chúng tôi thờ Đức Chúa Trời trên
đỉnh núi này.† Tại sao người Do Thái các ông bảo Giê-ru-sa-lem mới
đúng là nơi thờ phượng?”
21 Chúa Giê-xu đáp: “Chị cứ tin lời Ta, đã đến lúc người ta không
thờ phượng Cha trên núi này hay Giê-ru-sa-lem nữa.
22 Người Sa-ma-ri không hiểu rõ sự thờ phượng, còn người Do Thái
chúng tôi biết rõ, vì sự cứu rỗi nhân loại bắt đầu từ người Do Thái.
23 Nhưng giờ đã đến—khi những người thật tâm thờ phượng Cha
trong tâm linh và trong chân lý. Chúa Cha nhìn vào những người thờ
phượng Ngài cách ấy.
24 Vì Đức Chúa Trời là Thần Linh, nên Ngài muốn con người thờ
phượng Ngài trong tâm linh và trong chân lý.”
25 Chị thưa: “Tôi biết Đấng Mết-si-a sẽ đến—Đấng được gọi là Chúa
Cứu Thế. Khi Ngài đến, Ngài sẽ chỉ dẫn mọi việc cho chúng ta.”
26 Kế đến, Chúa Giê-xu phán với chị: “Ta chính là Đấng Mết-si-a!”‡
27 Lúc ấy, các môn đệ trở lại. Họ ngạc nhiên thấy Chúa nói chuyện
với một phụ nữ, nhưng không ai dám hỏi: “Thầy cần gì?” hay “Tại
sao Thầy nói chuyện với chị ấy?”
28 Người phụ nữ bỏ vò nước bên giếng, chạy vào làng, hăng say nói
với mọi người:

---

* **4:10** Chữ này có hai nghĩa: “Nước hằng sống” và “Nước chảy luôn” † **4:20** Núi Ga-ri-xim
‡ **4:26** Ctd “Ta đây” hay “Ta là Chúa Hằng Hữu”; tiếng Hy Lạp đọc “Ta, Đấng đang nói chuyện
với chị.” Xem Xuất 3:14

29 “Hãy đến và xem có một người nói đúng tất cả những việc tôi đã
làm. Đó không phải là Đấng Mết-si-a sao?”
30 Dân chúng kéo nhau đến gặp Chúa.
31 Thấy thế, các môn đệ nài nỉ Chúa Giê-xu: “Xin Thầy dùng ít thức
ăn.”
32 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã có thức ăn mà các con không
biết.”
33 Các môn đệ hỏi nhau: “Ai đã mang thức ăn cho Thầy khi chúng
ta đi vắng?”
34 Chúa Giê-xu giải thích: “Thức ăn của Ta là làm theo ý muốn của
Đấng sai Ta và làm trọn công việc Ngài.
35 Các con nói: ‘Còn bốn tháng nữa mới đến mùa gặt.’ Nhưng các
con cứ phóng rộng tầm mắt xem khắp cánh đồng. Lúa đã chín vàng,
sẵn chờ gặt hái.
36 Thợ gặt được thưởng công§ để đưa nhiều linh hồn vào cõi sống
vĩnh cửu, nên cả người gieo lẫn người gặt đều vui mừng.
37 Thật đúng với câu: ‘Người này gieo, người khác gặt.’
38 Ta sai các con gặt hái ở những cánh đồng các con không gieo
trồng; người khác đã gieo, nay các con gặt hái.”

Nhiều Người Sa-ma-ri tin Chúa

39 Nhiều người Sa-ma-ri trong làng Si-kha tin nhận Chúa Giê-xu nhờ
lời chứng của phụ nữ: “Người nói đúng tất cả những việc tôi đã làm!”
40 Gặp Chúa bên bờ giếng, họ nài xin Chúa ở lại với họ. Vậy, Chúa
lưu lại hai ngày,
41 nghe lời Chúa giảng dạy, có thêm nhiều người tin nhận.
42 Họ nói với người phụ nữ: “Bây giờ chúng tôi tin, không phải chỉ
nhờ lời chứng của chị, nhưng chúng tôi đã nghe Chúa dạy, và biết
Ngài là Chúa Cứu Thế của thế giới.”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Con Trai của Một Viên Chức

43 Hai ngày sau, Chúa Giê-xu lên đường về xứ Ga-li-lê.
44 Chính Chúa đã xác nhận rằng nhà tiên tri chẳng được quê hương
mình tôn trọng.
45 Đến nơi, Ngài được người Ga-li-lê niềm nở tiếp đón, vì họ có về
Giê-ru-sa-lem dự lễ Vượt Qua và chứng kiến những việc Ngài đã làm.
46 Chúa lại vào làng Ca-na, xứ Ga-li-lê, là nơi Chúa đã hóa nước
thành rượu.
47 Một viên chức có con trai đau nặng gần chết, nghe tin Chúa Giê-
xu từ Giu-đê về Ga-li-lê, vội vã đến nài nỉ Chúa Giê-xu xuống thành
Ca-bê-na-um chữa bệnh cho con.
48 Chúa Giê-xu hỏi: “Nếu không nhìn thấy phép lạ, các ông chẳng
bao giờ tin Ta.”
49 Viên chức khẩn khoản: “Thưa Chúa, xin Chúa đến trước khi con
tôi chết.”
50 Chúa Giê-xu phán với ông: “Hãy về đi. Con ông sẽ sống!” Ông
tin lời Chúa Giê-xu và tất tả về nhà.
51 Giữa đường, gặp người nhà đến báo tin con trai đã lành bệnh.

§ **4:36** Nt lãnh lương

52 Ông hỏi họ con trai ông hết đau vào khi nào, họ thưa: “Trưa hôm
qua, vào lúc một giờ, cơn sốt dứt hẳn!”
53 Ông nhận ra đúng vào giờ ấy Chúa Giê-xu phán: “Con ông sẽ
sống.” Ông và cả gia đình đều tin nhận Chúa Giê-xu.
54 Đó là phép lạ thứ nhì Chúa Giê-xu làm tại xứ Ga-li-lê, sau chuyến
đi Giu-đê.

5

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Khuyết Tật

1 Sau đó, Chúa Giê-xu lên Giê-ru-sa-lem dự một kỳ lễ của người Do
Thái.
2 Trong thành, gần Cửa Chiên, có ao Bê-tết-đa, chung quanh ao có
năm vòm cổng.
3 Rất đông người bệnh tật như khiếm thị, tàn tật, và tê liệt nằm chờ
chung quanh ao.*
5 Trong số người bệnh, có một người bệnh đã ba mươi tám năm.
6 Chúa Giê-xu nhìn thấy, biết anh mắc bệnh kinh niên, nên Ngài hỏi:
“Anh muốn được lành không?”
7 Người bệnh đáp: “Thưa ông, chẳng có ai đưa tôi xuống ao khi
nước động. Lúc tôi đến nơi, đã có người xuống trước tôi rồi!”
8 Chúa Giê-xu phán: “Hãy đứng lên, vác đệm đi về nhà!”
9 Người bệnh tức khắc được lành, cuốn đệm mang đi. Hôm ấy nhằm
ngày Sa-bát.
10 Người Do Thái ngăn anh lại. Họ nói với người được chữa lành:
“Anh không được làm gì trong ngày Sa-bát! Luật không cho phép anh
mang đệm đi như thế!”
11 Nhưng anh đáp: “Chính người chữa bệnh cho tôi đã nói: ‘Hãy
vác đệm và đi.’ ”
12 Họ nói: “Ai dám bảo anh như thế?”
13 Nhưng anh không biết người chữa bệnh cho mình là ai, vì Chúa
Giê-xu đã đi lẩn vào đám đông.
14 Một lúc sau, Chúa Giê-xu tìm anh trong Đền Thờ và phán: “Đã
lành bệnh rồi; từ nay anh đừng phạm tội nữa, để khỏi sa vào tình
trạng thê thảm hơn trước.”
15 Anh liền đi báo cho các nhà lãnh đạo Do Thái biết Chúa Giê-xu
đã chữa bệnh cho anh.

Chúa Giê-xu Công Bố Ngài Là Con Đức Chúa Trời

16 Do đó, các nhà lãnh đạo Do Thái hạch tội Chúa Giê-xu vì đã vi
phạm luật lệ ngày Sa-bát
17 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Trước nay, Cha Ta luôn luôn làm việc
thiện, Ta cũng làm việc thiện như Ngài.”
18 Các nhà lãnh đạo Do Thái càng muốn giết Chúa. Vì chẳng những
Chúa vi phạm ngày Sa-bát, Ngài còn gọi Đức Chúa Trời là Cha, chứng
tỏ mình bình đẳng với Đức Chúa Trời.

* **5:3** Vài bản cũ thêm câu: 3b *Họ chờ nước giao động để nhảy xuống ao, 5:4 vì tin rằng thỉnh thoảng một thiên sứ của Chúa xuống khuấy động mặt nước. Lúc ấy người nào xuống ao đầu tiên, dù mắc bệnh gì cũng được lành*

19 Chúa Giê-xu dạy tiếp: “Ta quả quyết với các ông, Con không thể
tự mình làm việc gì. Con chỉ làm những việc Con thấy Cha làm. Bất
kỳ Cha làm việc gì, Con cũng làm như thế.
20 Cha yêu Con, chỉ dẫn cho Con mọi điều Cha làm. Đúng vậy, Cha sẽ
chỉ cho Con những việc kỳ diệu hơn việc chữa lành người bệnh này.
Các ông sẽ kinh ngạc vô cùng.
21 Như Cha đã kêu người chết sống lại, thì người nào Con muốn, Con
cũng sẽ cho họ sống lại.
22 Cha không xét xử một ai. Vì đã giao trọn quyền xét xử cho Con,
23 để mọi người biết tôn kính Con cũng như tôn kính Cha. Ai không
tôn kính Con cũng không tôn kính Cha, là Đấng sai Con xuống đời.
24 Ta quả quyết với các ông, ai nghe lời Ta mà tin Đức Chúa Trời,
Đấng đã sai Ta thì được sự sống vĩnh cửu. Người ấy không bị kết tội,
nhưng đã thoát chết mà vào cõi sống.
25 Tôi nhấn mạnh đã đến lúc người chết nghe tiếng gọi của Ta—tức
tiếng gọi của Con Đức Chúa Trời. Người nào lắng lòng nghe sẽ được
sống.
26 Cha là Nguồn Sống, nên Con Ngài cũng là Nguồn Sống.
27 Cha đã giao quyền xét xử loài người cho Con, vì Ngài là Con Người.†
28 Đừng ngạc nhiên! Sắp đến giờ mọi người chết nằm dưới mộ sâu
sẽ nghe tiếng gọi của Con Đức Chúa Trời,
29 và bước ra khỏi mộ. Người làm điều thiện sống lại để được sống
mãi còn người làm ác sống lại để chịu hình phạt.
30 Ta không thể tự mình làm điều gì. Ta chỉ xét xử theo điều Ta đã
nghe nơi Đức Chúa Trời. Vì thế, Ta xét xử công minh, vì Ta không
theo ý mình, nhưng theo ý Đấng đã sai Ta.”

Nhân Chứng cho Chúa Giê-xu

31 “Nếu Ta tự làm chứng cho mình, các ông cho là không đáng tin.
32 Nhưng có Đấng khác làm chứng cho Ta, Ta chắc chắn lời chứng
của Đấng ấy về Ta là thật.
33 Các ông đã cử người đến tra hỏi Giăng Báp-tít, và Giăng đã làm
chứng về sự thật về Ta.
34 Tuy Ta không cần nhờ lời chứng của người nào, nhưng Ta nhắc
đến Giăng để các ông tin và được cứu.
35 Giăng như bó đuốc thắp sáng một thời gian, và các ông tạm vui
hưởng ánh sáng ấy.
36 Nhưng Ta còn có bằng chứng cao trọng hơn lời chứng của Giăng
—sự giảng dạy của Ta và phép lạ của Ta. Cha đã giao những việc cho
Ta thực hiện, và các việc ấy chứng tỏ Cha đã sai Ta.
37 Chính Cha cũng làm chứng cho Ta. Các ông chẳng hề nghe tiếng
phán của Ngài, cũng chưa bao giờ nhìn thấy mặt Ngài,
38 các ông không vâng giữ lời Ngài trong lòng, vì các ông không tin
Ta—Đấng Ngài đã sai đến.
39 Các ông tra cứu Thánh Kinh vì tưởng nhờ cố gắng học hỏi mà
được sự sống vĩnh cửu. Chính Thánh Kinh cũng làm chứng về Ta!
40 Nhưng các ông không muốn đến với Ta để nhận sự sống.

† **5:27** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

41 Ta không cần các ông ca tụng,
42 vì Ta biết các ông chẳng có lòng kính mến Đức Chúa Trời.
43 Ta nhân danh Cha đến đây, nhưng các ông không tiếp nhận Ta.
Ngược lại, các ông sẵn sàng hoan nghênh người không được Đức Chúa
Trời sai phái.
44 Các ông tin Ta sao được! Vì các ông vẫn thích đề cao người khác,
để rồi họ đáp lễ ca tụng các ông, chứ không lưu ý đến lời khen chê
của Đức Chúa Trời.
45 Các ông đừng tưởng Ta sẽ tố cáo các ông trước mặt Cha. Môi-se
sẽ tố cáo các ông! Phải, chính Môi-se, người các ông đặt hy vọng.
46 Nếu các ông tin Môi-se, các ông cũng tin Ta, vì Môi-se đã viết về
Ta.
47 Nhưng các ông không tin lời Môi-se, làm sao tin lời nói của Ta?”

6

Chúa Giê-xu Đãi Ăn cho Năm Nghìn Người

1 Sau đó, Chúa Giê-xu xuống thuyền qua bên kia biển Ga-li-lê, cũng
gọi là biển Ti-bê-ri-át.
2 Một đoàn dân đông theo Chúa vì được xem Chúa làm phép lạ, chữa
lành bệnh tật.
3 Chúa Giê-xu lên một ngọn đồi, ngồi giữa các môn đệ.
4 (Hôm ấy gần đến lễ Vượt Qua của người Do Thái.)
5 Chúa Giê-xu nhìn đoàn dân đông đảo đang chen chúc nhau đến
gần. Quay sang Phi-líp, Chúa hỏi: “Chúng ta mua thức ăn tại đâu để
đãi dân chúng?”
6 Chúa chỉ muốn thử Phi-líp, vì Ngài biết Ngài sẽ làm gì.
7 Phi-líp thưa: “Nếu chúng ta làm việc cả tháng, chúng ta cũng
không đủ tiền* để chia cho mỗi người một ít.”
8 Sứ đồ Anh-rê, em của Si-môn Phi-e-rơ, thưa:
9 “Có cậu bé đem theo năm ổ bánh lúa mạch và hai con cá. Nhưng
chẳng thấm gì với đoàn dân đông đảo này!”
10 Chúa Giê-xu phán: “Hãy bảo mọi người ngồi xuống.” Mọi người
chia nhau ngồi trên các bãi cỏ. (Riêng số đàn ông đã lên đến 5.000).
11 Chúa Giê-xu cầm bánh, tạ ơn Đức Chúa Trời và chia cho mỗi người,
rồi đem cá phân phát. Ai muốn ăn bao nhiêu tùy thích.
12 Khi dân chúng no nê rồi, Chúa Giê-xu nói với các môn đệ: “Hãy
đi nhặt những mẩu bánh còn thừa, đừng bỏ phí!”
13 Họ đi lượm nhưng mẩu vụn của năm ổ bánh mà người ta ăn còn
thừa, đựng đầy mười hai giỏ.
14 Dân chúng thấy phép lạ Chúa làm, họ bảo nhau: “Ngài đúng là
Nhà Tiên Tri chúng ta đang mong đợi.”†
15 Chúa Giê-xu thấy họ sắp tạo áp lực đưa Ngài lên làm vua, Chúa
liền đi lên núi một mình.

Chúa Giê-xu Đi Bộ trên Mặt Nước

16 Chiều hôm ấy, các môn đệ của Chúa Giê-xu đến bờ biển chờ Ngài.

* **6:7** Bản Hy Lạp “Hai trăm đê-na-ri” (1 đê-na-ri tương đương một ngày công) † **6:14** Xem Phục 18:15,18; Mal 4:5-6

17 Trời đã tối mà Chúa Giê-xu vẫn chưa đến. Họ xuống thuyền, định
sang thành Ca-bê-na-um.
18 Mặt biển nổi sóng vì gió thổi mạnh.
19 Chèo đi được ba hay bốn dặm,‡ bỗng các môn đệ thấy Chúa Giê-xu
đi trên mặt nước đến gần thuyền. Họ đều khiếp sợ,
20 nhưng Chúa gọi họ: "Đừng sợ. Ta đây!"
21 Lúc ấy, họ mới dám mời Chúa lên thuyền, và lập tức con thuyền
cập bến đúng nơi họ muốn đi.

Chúa Giê-xu, Bánh Hằng sống

22 Sáng hôm sau, đoàn dân bên kia bờ biển nhìn sang, chỉ thấy chiếc
thuyền của các môn đệ, vì lúc thuyền rời bến, không có Chúa Giê-xu
đi theo.
23 Lúc ấy, có mấy chiếc thuyền từ cảng Ti-bê-ri-át đến đậu gần nơi
Chúa đãi dân chúng ăn bánh hôm trước.
24 Thấy bên bờ này không có Chúa Giê-xu, các môn đệ Chúa cũng
đã đi rồi, đoàn dân xuống thuyền qua Ca-bê-na-um tìm Ngài.
25 Gặp Chúa bên bờ biển, họ hỏi: "Thầy đến đây bao giờ?"
26 Chúa Giê-xu đáp: "Ta quả quyết với anh chị em, anh chị em tìm
Ta không phải vì tin Ta sau khi thấy Ta làm phép lạ, nhưng vì được
ăn bánh no nê thỏa thích.
27 Đừng nhọc công tìm kiếm thức ăn dễ hư nát. Nhưng hãy cất công
tìm kiếm sự sống vĩnh cửu mà Con Người ban cho anh chị em. Chính
vì mục đích ấy mà Đức Chúa Trời là Cha đã ấn chứng cho."
28 Họ hỏi: "Chúng tôi phải làm gì cho đẹp ý Đức Chúa Trời?"
29 Chúa Giê-xu đáp: "Anh chị em chỉ làm một việc Đức Chúa Trời
muốn: Tin Đấng mà Ngài đã sai đến."
30 Họ thắc mắc: "Thầy làm phép lạ gì cho chúng tôi thấy, rồi chúng
tôi mới tin Thầy. Thầy có thể làm gì?
31 Tổ phụ chúng tôi đã ăn bánh ma-na trong hành trình xuyên hoang
mạc! Như Thánh Kinh đã ghi: 'Môi-se cho họ ăn bánh từ trời.'§"
32 Chúa Giê-xu giải thích: "Ta quả quyết với anh chị em, không phải
Môi-se cho anh chị em bánh từ trời. Chính Cha Ta đã làm. Ngày nay,
Ngài đã cho anh chị em bánh thật từ trời.
33 Bánh thật của Đức Chúa Trời là Đấng từ trời xuống và ban cho
nhân loại sự sống vĩnh cửu."
34 Họ yêu cầu: "Thưa Thầy, xin Thầy cho chúng tôi bánh ấy hằng
ngày."
35 Chúa Giê-xu đáp: "Ta là Bánh Hằng Sống. Ai đến cùng Ta chẳng
bao giờ đói. Ai tin Ta chẳng bao giờ khát.
36 Nhưng anh chị em không tin Ta dù anh chị em đã thấy Ta.
37 Vậy nên, người nào Cha dành cho Ta sẽ đến với Ta và Ta chẳng
bao giờ xua đuổi họ.
38 Vì Ta từ trời xuống, không phải để làm theo ý mình, nhưng để
thực hiện ý muốn của Đức Chúa Trời, Đấng đã sai Ta.

---

‡ **6:19** Nt 25 hoặc 30 ếch-ta-đơ; khoảng 4,6 hay 5,5 km § **6:31** Xuất 16:4; Thi 78:24

39 Và đây là ý muốn của Đức Chúa Trời, Ta sẽ không làm mất một
người nào trong những người Ngài giao cho Ta, nhưng cho họ sống
lại trong ngày cuối cùng.
40 Vì ý muốn của Cha Ta là những người thấy Con và tin Ngài đều
được sự sống vĩnh cửu và được sống lại trong ngày cuối cùng."
41 Người Do Thái lẩm bẩm trách Chúa vì Ngài nói: "Ta là Bánh từ
trời xuống."
42 Họ nói: "Ông ấy chẳng phải là Giê-xu, con trai của Giô-sép sao?
Chúng ta đều biết cha và mẹ của ông ấy. Thế mà ông ấy dám nói: 'Ta
từ trời xuống' sao?"
43 Chúa Giê-xu nói với họ: "Hãy thôi phàn nàn về những gì Ta nói.
44 Chẳng một người nào đến với Ta nếu không được Cha Ta thu hút.
Người đến với Ta sẽ được Ta cho sống lại trong ngày cuối cùng.
45 Như có viết trong Thánh Kinh: 'Họ sẽ được Đức Chúa Trời dạy
dỗ.'* Hễ ai nghe lời Cha và chịu Ngài dạy dỗ đều đến với Ta.
46 (Chẳng có người nào nhìn thấy Cha, ngoại trừ Ta, Người được Đức
Chúa Trời sai đến, đã thấy Ngài.)
47 Tôi quả quyết với anh chị em, ai tin Ta sẽ được sự sống vĩnh cửu.
48 Phải, Ta là Bánh Hằng Sống!
49 Tổ phụ anh chị em ăn bánh ma-na trong hoang mạc rồi cũng chết.
50 Ai ăn Bánh từ trời xuống, chẳng bao giờ chết.
51 Ta là Bánh Hằng Sống từ trời xuống. Ai ăn Bánh này sẽ được sự
sống đời đời; Bánh cứu sống nhân loại chính là thân thể Ta."
52 Người Do Thái cãi nhau: "Làm sao ông này cắt thịt mình cho
chúng ta ăn được?"
53 Chúa Giê-xu nhắc lại: "Ta quả quyết với anh chị em, nếu không
ăn thịt và uống máu của Con Người, anh chị em không có sự sống
thật.
54 Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta sẽ được sự sống vĩnh cửu; Ta sẽ
khiến người ấy sống lại trong ngày cuối cùng.
55 Vì thịt Ta là thức ăn thật, máu Ta là nước uống thật.
56 Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta là người sống trong Ta và Ta sống
trong người ấy.
57 Như Cha Hằng sống là Đấng sai Ta xuống đời làm Nguồn Sống
cho Ta; cũng vậy, Ta cũng làm Nguồn Sống cho người nào tiếp nhận
Ta.
58 Ta là Bánh thật từ trời xuống. Ai ăn Bánh này sẽ không chết như
tổ phụ của anh chị em (dù họ đã ăn bánh ma-na) nhưng sẽ được sống
đời đời."
59 Chúa giảng dạy những lời ấy trong hội đường Do Thái tại Ca-bê-
na-um.

Nhiều Môn Đệ Bỏ Chúa Giê-xu

60 Nhiều môn đệ phàn nàn: "Lời dạy này khó quá. Ai có thể chấp
nhận được?"
61 Nghe các môn đệ than phiền, Chúa Giê-xu liền hỏi: "Các con bất
mãn vì những lời Ta dạy sao?
62 Các con sẽ nghĩ thế nào nếu thấy Con Người trở về thiên đàng?

* **6:45** Ysai 54:13

63 Chúa Thánh Linh ban sự sống mới. Xác thịt chẳng làm chi được.
Lời Ta dạy biểu hiện Chúa Thánh Linh và đầy sức sống.
64 Nhưng trong các con vẫn có người ngoan cố không tin Ta." (Vì
Chúa Giê-xu biết từ đầu ai cứng cỏi không tin, và Ngài biết ai sẽ phản
Ngài.)
65 Chúa dạy tiếp: "Vì thế Ta đã bảo các con, nếu Cha Ta không cho,
chẳng ai đến cùng Ta được."
66 Từ đó, nhiều môn đệ bỏ cuộc, không theo Ngài nữa.
67 Chúa Giê-xu hỏi mười hai sứ đồ: "Còn các con muốn bỏ Ta
không?"
68 Si-môn Phi-e-rơ thưa: "Thưa Chúa, chúng con sẽ đi theo ai? Chúa
đem lại cho chúng con Đạo sống vĩnh cửu.
69 Chúng con tin và biết Chúa là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời."
70 Chúa Giê-xu đáp: "Ta lựa chọn có mười hai người thân tín, mà
một người đã thành ác quỷ."
71 Chúa muốn nói về Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con Si-môn, một trong mười
hai sứ đồ, người sẽ phản Chúa sau này.

7

Chúa Giê-xu và Các Em của Ngài

1 Sau đó, Chúa Giê-xu đi thăm khắp xứ Ga-li-lê. Chúa không muốn
qua xứ Giu-đê, vì các nhà lãnh đạo Do Thái đang tìm giết Ngài.
2 Lúc ấy lễ Lều Tạm của người Do Thái gần đến,
3 các em trai của Chúa Giê-xu nói với Ngài: "Anh nên qua xứ Giu-đê,
cho các môn đệ anh chứng kiến phép lạ của anh!
4 Muốn được danh tiếng, đâu cần lẩn tránh giấu giếm! Nếu anh
muốn làm việc lớn, cứ ra mặt cho thiên hạ biết rõ!"
5 Ngay cả các em của Chúa cũng chưa tin Ngài.
6 Chúa Giê-xu đáp: "Chưa đến giờ anh qua đó, còn các em đi lúc
nào cũng được.
7 Người ta không thể ghét các em, nhưng họ ghét anh vì anh tố cáo
tội ác của họ.
8 Các em cứ đi dự lễ. Anh chưa đi vì chưa phải lúc."
9 Nói chuyện xong, Chúa Giê-xu vẫn ở lại xứ Ga-li-lê.

Chúa Giê-xu Giảng Dạy Giữa Đền Thờ

10 Khi các em Ngài đã đi dự lễ, Chúa Giê-xu cũng kín đáo lên đường,
tránh sự dòm ngó của mọi người.
11 Các nhà lãnh đạo Do Thái tìm Chúa trong kỳ lễ và hỏi xem có ai
trông thấy Ngài không.
12 Dân chúng thì thầm bàn tán về Chúa. Có người nói: "Ông ấy thật
là nhân đức," người khác bảo: "Không, ông ấy chỉ khéo mị dân!"
13 Tuy nhiên, không ai dám công khai nói về Chúa vì sợ các nhà
lãnh đạo Do Thái.
14 Đến giữa kỳ lễ, Chúa Giê-xu xuất hiện trong Đền Thờ và bắt đầu
giảng dạy.
15 Dân chúng ngạc nhiên hỏi nhau: "Ông này có được học đâu, sao
mà uyên bác thế?"

16 Chúa Giê-xu đáp: “Ta không đặt ra những lời này. Đó là lời Đức
Chúa Trời, Đấng sai Ta xuống trần gian.
17 Người nào sẵn lòng làm theo ý muốn Đức Chúa Trời hẳn biết lời
Ta dạy là của Đức Chúa Trời hay của Ta.
18 Người trình bày tư tưởng riêng chỉ mong người đời ca tụng, còn
người tìm vinh dự cho Đấng sai mình mới đúng là người tốt và chân
thật.
19 Môi-se đã ban hành luật pháp cho các ngươi, nhưng chẳng một
ai vâng giữ! Sao các ngươi lại nói Ta phạm luật và tìm cách giết Ta?”
20 Dân chúng không hiểu, vội trả lời: “Ông bị quỷ ám rồi sao? Có ai
tìm giết ông đâu?”
21 Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã làm một phép lạ trong ngày Sa-bát, các
ngươi đều kinh ngạc.
22 Chính các người theo lệnh Môi-se cắt bì cho con cháu vào ngày
Sa-bát. (Thật ra tục lệ ấy đã có từ thời các tổ tiên, không phải đến đời
Môi-se mới có).
23 Nếu các ngươi cắt bì vào ngày Sa-bát để khỏi phạm luật Môi-se,
tại sao các ngươi nổi giận khi Ta chữa lành cho một người bệnh trong
ngày Sa-bát?
24 Các ngươi đừng phê phán hời hợt, nhưng phải lấy công tâm mà
xét cho thật công bằng.”

Có Phải Chúa Giê-xu Là Đấng Mết-si-a?

25 Trong số người sống ở Giê-ru-sa-lem, có người hỏi: “Có phải đây
là người mà các cấp lãnh đạo đang tìm giết không?
26 Sao họ để yên cho ông ấy giảng dạy công khai như thế? Không
lẽ các cấp lãnh đạo thừa nhận ông là Đấng Mết-si-a sao?
27 Vô lý! Vì chúng ta biết ông này đến từ đâu. Khi Đấng Mết-si-a
đến, Ngài chỉ đơn giản xuất hiện; không một ai biết Ngài đến từ đâu.”
28 Lúc ấy Chúa Giê-xu đang giảng dạy trong Đền Thờ. Ngài lớn tiếng
tuyên bố: “Phải, các ngươi biết Ta, các ngươi biết Ta từ đâu đến. Tuy
nhiên, không phải Ta tự ý xuống đời, nhưng Đấng sai Ta là Nguồn
Chân Lý, các ngươi chẳng biết Ngài.
29 Còn Ta biết Ngài, vì Ta từ Ngài mà ra và Ngài đã sai Ta đến.”
30 Các nhà lãnh đạo lại tìm cách bắt Chúa, nhưng không ai tra tay
trên Ngài vì giờ Ngài chưa đến.
31 Nhiều người trong đoàn dân tại Đền Thờ tin Chúa. Họ nói: “Đấng
Mết-si-a chúng ta đang mong đợi có làm nhiều phép lạ hơn Người này
không?”
32 Phái Pha-ri-si nghe dân chúng bàn tán về Chúa liền hợp với các
thầy trưởng tế sai cảnh vệ Đền Thờ đi bắt Chúa Giê-xu.
33 Chúa nói với họ: “Ta còn ở đây với các người một thời gian ngắn,
rồi Ta sẽ về với Đấng đã sai Ta.
34 Lúc ấy các người có tìm Ta cũng không gặp. Vì các người không
thể đến nơi Ta ở.”
35 Các nhà lãnh đạo Do Thái bảo nhau: “Ông ấy đi đâu mà tìm không
được? Hay ông ấy định ra nước ngoài giảng đạo cho người Do Thái
di cư hoặc truyền giáo cho người Hy Lạp?

36 Câu: ‘Các người có tìm Ta cũng không gặp,’ và ‘Các người không
thể đến nơi Ta ở’ có ẩn ý gì?”

Chúa Giê-xu Hứa Ban Nước Hằng Sống

37 Ngày cuối trong kỳ lễ là ngày long trọng nhất, Chúa Giê-xu đứng
lên, lớn tiếng kêu gọi: “Người nào khát hãy đến với Ta mà uống.
38 Người nào tin Ta sẽ được các mạch nước hằng sống tuôn trào
không dứt trong lòng, đúng như Thánh Kinh đã chép.”
39 (Chúa ngụ ý nói về Chúa Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ
tiếp nhận vào lòng. Lúc ấy Chúa Thánh Linh chưa giáng xuống vì
Chúa Giê-xu chưa được vinh quang).

Chia Rẽ và Sự Vô Tín

40 Nghe Chúa kêu gọi, trong dân chúng có nhiều người nhìn nhận:
“Ông ấy đúng là nhà tiên tri.”*
41 Người khác nói: “Đây chính là Đấng Mết-si-a.” Nhưng một số
khác thắc mắc: “Đấng Mết-si-a sao quê quán ở Ga-li-lê?
42 Thánh Kinh chẳng dạy rõ Đấng Mết-si-a thuộc dòng dõi Đa-vít,
quê ở Bết-lê-hem, là làng mà Vua Đa-vít đã sinh ra sao?”†
43 Dân chúng chia rẽ nhau vì Chúa.
44 Có mấy người định bắt Chúa nhưng không ai đụng đến Ngài được.
45 Các tuần cảnh Đền Thờ quay về tay không. Các thầy trưởng tế và
các thầy Pha-ri-si hỏi: “Sao không giải nó về đây?”
46 Họ thưa: “Chúng tôi chưa bao giờ nghe ai giảng dạy tuyệt diệu
như ông ấy!”
47 Mấy thầy Pha-ri-si bực tức: “Các anh cũng bị mê hoặc nữa sao?
48 Các anh thấy có ai trong giới lãnh đạo và phái Pha-ri-si tin theo
nó không?
49 Chỉ có đám dân dốt đặc không biết gì về luật pháp tin theo nó mà
thôi. Đức Chúa Trời sẽ nguyền rủa họ!”
50 Ni-cô-đem, một người trong giới lãnh đạo, trước đây có đến yết
kiến Chúa Giê-xu, phát biểu:
51 “Theo pháp luật, chúng ta không có quyền kết án ai trước khi
thẩm vấn điều tra cẩn thận.”
52 Nhưng họ cãi lại: “Ông cũng là người Ga-li-lê sao? Hãy khảo cứu
tìm tòi đi, chẳng có nhà tiên tri nào xuất thân từ Ga-li-lê cả!”
53 Cuộc họp giải tán, ai nấy đều trở về nhà mình.

8

Thiếu Phụ Ngoại Tình Bị Bắt

1 Chúa Giê-xu lên núi Ô-liu nghỉ đêm.
2 Mới rạng đông, Chúa đã trở lại Đền Thờ. Dân chúng kéo nhau đến
gần, Ngài ngồi xuống dạy dỗ họ.
3 Chúa đang giảng dạy, các thầy dạy luật và Pha-ri-si dẫn đến một
thiếu phụ bị bắt về tội ngoại tình, để chị đứng trước đám đông.
4 Họ chất vấn Chúa Giê-xu: “Thưa Thầy, chị này bị bắt quả tang
phạm tội ngoại tình.

---

* **7:40** Xem Phục 18:15,18; Mal 4:5-6 † **7:42** Xem Mi 5:2

5 Theo luật Môi-se, người ngoại tình phải bị ném đá xử tử. Còn Thầy
nghĩ sao?”
6 Họ cố ý gài bẫy để tìm lý do tố cáo Ngài, nhưng Chúa Giê-xu cúi
xuống, lấy ngón tay viết trên mặt đất.
7 Họ cứ hỏi mãi, Chúa đứng dậy và trả lời: “Trong các ông, người
nào vô tội hãy ném đá chị ấy trước đi!”
8 Chúa lại cúi xuống viết trên mặt đất.
9 Nghe câu ấy, họ lần lượt bỏ đi, người lớn tuổi đi trước cho đến khi
chỉ còn một mình Chúa Giê-xu với thiếu phụ đó.
10 Chúa Giê-xu đứng lên hỏi: “Này chị, họ đi đâu hết cả? Không có
ai lên án chị sao?”
11 Chị đáp: “Thưa Chúa, không ai cả.”
Chúa Giê-xu ôn tồn: “Ta cũng không lên án con đâu. Con về đi, từ
nay đừng phạm tội nữa!”

Chúa Giê-xu, Nguồn Sáng của Thế Giới

12 Sau đó, Chúa Giê-xu dạy dân chúng: “Ta là nguồn sáng cho nhân
loại. Người nào theo Ta, sẽ không quờ quạng trong bóng tối, nhưng
có ánh sáng sự sống soi đường.”
13 Các thầy Pha-ri-si bắt bẻ: “Thầy tự khoa trương thì ai tin được!”
14 Chúa Giê-xu đáp: “Dù Ta tự làm chứng, lời chứng ấy vẫn xác
thực, vì Ta biết rõ Ta từ đâu đến, và sẽ về đâu, còn các ông chẳng
biết gì về Ta cả.
15 Các ông dựa theo bề ngoài mà phê phán, còn Ta hiện giờ không
kết án ai.
16 Nhưng nếu cần phê phán, Ta luôn luôn xét xử đúng sự thật, vì
Cha là Đấng sai Ta xuống trần gian vẫn ở với Ta.
17 Theo luật các ông, lời chứng giống nhau của hai người được nhận
là xác thực.
18 Ta làm chứng và Cha là Đấng sai Ta cũng làm chứng cho Ta.”
19 Họ hỏi: “Cha Thầy ở đâu?”
Chúa Giê-xu đáp: “Các ông không biết Ta, cũng chẳng biết Cha Ta.
Nếu các ông biết Ta, hẳn sẽ biết Cha Ta.”
20 Chúa Giê-xu dạy những lời ấy tại kho bạc của Đền Thờ. Nhưng
không ai dám bắt Chúa vì giờ Ngài chưa đến.

Những Người Không Tin

21 Chúa Giê-xu lại phán với họ: “Khi Ta ra đi, các ông sẽ tìm kiếm
Ta và sẽ chết trong tội lỗi mình, nhưng các ông không thể tìm đến
nơi Ta đi.”
22 Họ thắc mắc: “Ông ấy đi tự tử sao? Ông ấy có ý gì khi nói: ‘Các
ông không thể đến nơi Ta đi’?”
23 Chúa Giê-xu tiếp tục: “Các ông sinh ra từ dưới đất; còn Ta từ trời
xuống. Các ông thuộc trần gian; nhưng Ta không thuộc trần gian.
24 Đó là tại sao Ta nói các ông sẽ chết trong tội lỗi mình; nếu các
ông không tin Ta là Đấng đó, các ông sẽ chết trong tội lỗi mình.”
25 Họ lại hỏi: “Vậy, Thầy là ai?”
Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã xác nhận nhiều lần.

26 Đáng lẽ Ta nói nhiều điều và lên án các ông, nhưng Ta chỉ truyền
lại những điều Ta nghe Đấng sai Ta phán dạy, vì Ngài là nguồn chân
lý."
27 Họ vẫn không hiểu Ngài đang nói về Cha Ngài.
28 Chúa Giê-xu tuyên bố: "Khi các ông treo Con Người* trên cây thập
tự, các ông sẽ biết Ta là ai. Ta không tự ý làm việc gì, nhưng chỉ nói
những điều Cha đã dạy Ta.
29 Đấng sai Ta vẫn ở với Ta, không bao giờ để Ta cô đơn, vì Ta luôn
luôn làm vui lòng Ngài."
30 Nghe Chúa giảng dạy, nhiều người tin Ngài.

Chúa Giê-xu và Áp-ra-ham

31 Chúa Giê-xu nói với dân chúng là những người tin Ngài: "Nếu các
con tiếp tục vâng lời Ta dạy, các con mới thật là môn đệ Ta.
32 Các con sẽ biết chân lý và chân lý sẽ giải cứu các con."
33 Họ nói: "Chúng tôi là dòng dõi Áp-ra-ham, không bao giờ làm nô
lệ ai, sao Thầy nói chúng tôi được giải thoát?"
34 Chúa Giê-xu đáp: "Ta quả quyết với các người, người nào phạm
tội là nô lệ của tội lỗi.
35 Thân phận nô lệ rất bấp bênh, tạm bợ, khác hẳn địa vị vững vàng
của con cái trong gia đình.
36 Nếu được Con Đức Chúa Trời giải thoát, các người mới thật sự
được tự do.
37 Vẫn biết các người là dòng dõi Áp-ra-ham, nhưng các người lại
tìm cách giết Ta vì lời Ta dạy không lọt vào tai, vào lòng các người.
38 Ta chỉ nói những điều Cha Ta dạy bảo, còn các người làm những
điều học với cha mình."
39 Họ cãi: "Cha chúng tôi là Áp-ra-ham!"
Chúa Giê-xu đáp: "Nếu đúng là con cháu Áp-ra-ham, các người phải
hành động như Áp-ra-ham.
40 Nhưng các người đang tìm cách giết Ta chỉ vì Ta trình bày chân
lý Ta đã nghe nơi Đức Chúa Trời. Áp-ra-ham đâu có làm việc đó!
41 Thật cha nào con nấy, thấy việc con làm người ta biết ngay được
cha. Các người làm những việc cha mình thường làm."
Họ cãi: "Chúng tôi đâu phải con hoang! Chúng tôi chỉ có một Cha
là Đức Chúa Trời."
42 Chúa Giê-xu đáp: "Nếu Đức Chúa Trời là Cha các người, các người
đã yêu mến Ta, vì Ta từ Đức Chúa Trời đến đây. Đức Chúa Trời sai Ta,
chứ Ta không tự ý đến.
43 Sao các người không chịu hiểu những điều Ta nói? Vì các người
không thể nghe lời Ta!
44 Các người là con của quỷ vương nên chỉ thích làm những điều nó
muốn. Từ ban đầu nó đã giết người và chối bỏ chân lý, vì trong nó
chẳng có gì chân thật. Nó nói dối theo bản tính tự nhiên, vì nó là kẻ
nói dối và cha của mọi người nói dối.
45 Vì thế, khi Ta nói thật, các người không tin Ta.

---

* **8:28** "Con Người" là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

46 Có ai trong các người kết tội Ta được không? Ta đã nói thật, sao
các người không chịu tin Ta?
47 Con cái Đức Chúa Trời luôn luôn nghe lời Đức Chúa Trời. Các
người không chịu nghe theo lời Đức Chúa Trời chỉ vì các người không
phải là con cái Ngài."
48 Người Do Thái nhiếc mắng Chúa: "Thầy là người Sa-ma-ri bị quỷ
ám, không đúng sao?"
49 Chúa Giê-xu đáp: "Ta không bị quỷ ám, nhưng Ta chúc tụng Cha
Ta, còn các người sỉ nhục Ta.
50 Ta không tìm vinh dự cho mình, nhưng Đức Chúa Trời ban vinh
dự và quyền xét xử cho Ta.
51 Ta nói quả quyết, ai vâng giữ lời Ta sẽ chẳng bao giờ chết!"
52 Người Do Thái bực tức: "Rõ ràng Thầy bị quỷ ám. Ngay đến Áp-
ra-ham và các nhà tiên tri cũng chết, thế mà Thầy dám nói: 'Ai vâng
lời Ta sẽ chẳng bao giờ chết!'
53 Liệu Thầy lớn hơn Áp-ra-ham, tổ phụ chúng tôi là người đã chết
sao? Thầy tài giỏi hơn các nhà tiên tri đã qua đời sao? Thầy nghĩ mình
là ai?"
54 Chúa Giê-xu đáp: "Nếu Ta tự đề cao thì chẳng vinh quang gì.
Nhưng Cha Ta ban vinh dự cho Ta. Các người nói: 'Ngài là Đức Chúa
Trời chúng tôi,'
55 nhưng các người không biết Ngài. Còn Ta biết Ngài. Nếu nói Ta
không biết Ngài, là Ta nói dối như các người! Nhưng Ta biết Ngài và
vâng giữ lời Ngài.
56 Áp-ra-ham, tổ phụ các người rất hân hoan khi biết được thời kỳ
Ta xuống đời. Người biết trước nên vô cùng mừng rỡ."
57 Người Do Thái mỉa mai: "Thầy chưa đầy năm mươi tuổi mà đã
thấy Áp-ra-ham!"
58 Chúa Giê-xu đáp: "Ta quả quyết với các người, trước khi Áp-ra-
ham ra đời đã có Ta!"
59 Họ lượm đá định ném Chúa. Nhưng Chúa Giê-xu tránh mặt họ và
rời khỏi Đền Thờ.

9

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Khiếm Thị từ lúc Sơ Sinh

1 Đang đi, Chúa Giê-xu gặp một người khiếm thị từ lúc sơ sinh.
2 Các môn đệ hỏi Chúa: "Thưa Thầy, vì tội của ai mà anh này từ lúc
mới sinh đã mù lòa như thế? Tội của anh hay của cha mẹ anh?"
3 Chúa Giê-xu đáp: "Không phải vì tội của ai cả! Đức Chúa Trời
muốn dùng anh này để chứng tỏ quyền năng siêu việt của Ngài.
4 Khi còn ban ngày Ta phải làm những việc Cha Ta giao thác; trong
đêm tối không còn cơ hội làm việc nữa.
5 Khi còn ở trần gian, Ta là Nguồn Sáng cho nhân loại."
6 Nói xong Chúa nhổ nước bọt xuống đất, hòa bùn thoa vào mắt
người khiếm thị.
7 Ngài phán: "Hãy xuống ao Si-lô rửa mắt cho sạch" (chữ Si-lô có
nghĩa là "được sai đi"). Người khiếm thị đi rửa, trở về liền được sáng
mắt!

8 Hàng xóm láng giềng và người quen biết anh hành khất khiếm thị
đều kinh ngạc hỏi nhau: “Đây có phải là người thường ngồi ăn xin
không?”
9 Vài người nói chính là anh ấy, người khác lại bảo: “Không phải
đâu, chỉ trông giống anh ấy thôi!”
Nhưng người ăn xin lên tiếng xác nhận: “Tôi là người đó!”
10 Họ hỏi: “Làm sao mắt anh được lành?”
11 Anh đáp: “Một người tên Giê-xu đã hòa bùn xức mắt tôi và bảo
tôi đi rửa dưới ao Si-lô. Tôi vâng lời đến đó rửa nên thấy được!”
12 Họ lại hỏi: “Ông ấy đâu rồi?”
Anh đáp: “Tôi không biết.”
13 Họ dắt anh đến trình các thầy Pha-ri-si,
14 vì Chúa Giê-xu hòa bùn mở mắt cho anh nhằm ngày Sa-bát.
15 Các thầy Pha-ri-si cũng hỏi anh tại sao mắt được lành. Anh thưa:
“Ông ấy thoa bùn vào mắt tôi, tôi rửa đi thì thấy được!”
16 Các thầy Pha-ri-si nói: “Ông ấy không phải là người của Đức
Chúa Trời, vì không tôn trọng ngày Sa-bát.” Nhưng người khác cãi
lại: “Người có tội đâu làm nỗi phép lạ ấy?” Vậy, giữa họ có sự chia rẽ.
17 Họ quay lại hỏi anh khiếm thị mới được sáng mắt: “Anh nghĩ thế
nào về người đã chữa mắt cho anh?”
Anh thưa: “Tôi nghĩ ông ấy là một tiên tri.”
18 Các nhà lãnh đạo Do Thái vẫn không tin chuyện anh khiếm thị
được sáng mắt nên gọi cha mẹ anh đến.
19 Họ hỏi: “Có phải người này là con ông bà không? Có phải nó bị
mù từ lúc mới sinh không? Thế sao bây giờ nó thấy được?”
20 Cha mẹ anh đáp: “Nó đúng là con trai chúng tôi, khiếm thị từ lúc
mới sinh,
21 nhưng chúng tôi không biết tại sao nó thấy được hay ai chữa mắt
cho nó. Nó đã khôn lớn có thể trả lời, xin các ông cứ hỏi nó.”
22 Cha mẹ anh nói thế vì sợ các cấp lãnh đạo Do Thái, là người đã
thông báo sẽ khai trừ khỏi hội đường những ai nhìn nhận Chúa Giê-xu
là Đấng Mết-si-a.
23 Đó là lý do họ nói: “Nó đã đủ tuổi. Hãy hỏi nó.”
24 Một lần nữa, họ gọi người khiếm thị mới được chữa lành đến và
nói: “Hãy ca tụng Đức Chúa Trời! Chúng ta biết Giê-xu này là người
tội lỗi.”
25 Anh đáp: “Tôi không biết ông ấy có tội lỗi hay không, nhưng tôi
chỉ biết trước tôi khiếm thị mà nay được sáng!”
26 Họ lại hỏi: “Ông ấy làm gì? Chữa mắt anh cách nào?”
27 Anh than phiền: “Này! Tôi đã nói rồi. Sao các ông không lưu
ý? Các ông muốn nghe lần nữa? Hay các ông muốn làm môn đệ ông
ấy?”
28 Họ mắng: “Hạng người như mày mới làm môn đệ ông ấy, còn
chúng ta là môn đệ Môi-se!
29 Chúng ta biết Môi-se được hầu chuyện Đức Chúa Trời, còn người
này chúng ta chẳng biết tông tích từ đâu!”

30 Anh trả lời: “Lạ lùng chưa! Ông ấy đã mở mắt cho tôi được sáng,
mà các ông bảo không biết ai sai ông ấy đến?
31 Chúng ta đều biết Đức Chúa Trời không bao giờ nghe lời cầu xin
của người tội lỗi, nhưng Ngài chỉ nhậm lời người tôn kính và vâng lời
Ngài.
32 Xưa nay, chưa bao giờ có ai chữa lành người khiếm thị từ lúc sơ
sinh.
33 Nếu ông ấy không do Đức Chúa Trời sai đến thì làm việc này sao
được?”
34 Họ bực tức mắng: “Mày mới sinh ra tội lỗi đã dầy mình, còn
muốn lên mặt dạy đời sao?” Rồi anh bị họ trục xuất khỏi hội đường.

Tâm Linh Mù Quáng

35 Chúa Giê-xu nghe tin liền tìm anh hỏi: “Anh có tin Con Người*
không?”
36 Anh đáp: “Thưa, Người ấy là ai? Xin ông cho biết để tôi tin.”
37 Chúa Giê-xu đáp: “Anh đã gặp Người ấy và Người đang nói chuyện
với anh đây!”
38 Anh cung kính: “Thưa Chúa, con tin!” rồi quỳ xuống thờ lạy Chúa
Giê-xu.
39 Chúa Giê-xu dạy: “Ta xuống trần gian để phán xét, giúp người
mù được sáng, và cho người sáng biết họ đang mù.”
40 Mấy thầy Pha-ri-si đứng gần nghe câu ấy, liền chất vấn: “Thầy
bảo chúng tôi mù sao?”
41 Chúa Giê-xu đáp: “Nếu các ông biết mình mù thì được khỏi tội.
Nhưng các ông cứ cho mình sáng nên tội vẫn còn.”

10

Người Chăn Từ Ái và Chiên của Người

1 “Ta quả quyết với các ông, người nào không dám đi qua cửa,
nhưng leo rào vào chuồng chiên là quân trộm cướp.
2 Người qua cửa vào chuồng mới là người chăn chiên.
3 Người gác mở cửa đón người chăn, chiên nghe tiếng liền chạy đến.
Người chăn gọi tên từng con chiên và dẫn ra khỏi chuồng.
4 Khi chiên ra hết, người chăn đi trước, đàn chiên theo sau vì quen
tiếng người chăn.
5 Chiên không theo người lạ nhưng chạy trốn vì không quen tiếng
người lạ.”
6 Khi Chúa Giê-xu kể ẩn dụ này, người nghe không hiểu ý,
7 nên Chúa giải thích cho họ: “Thật ra, Ta là cửa vào chuồng chiên.
8 Bọn trộm cướp đã đến trước Ta nhưng chiên không nghe theo họ.
9 Ta là cái cửa, ai vào cửa này sẽ được cứu rỗi, tự do đi lại và tìm
gặp đồng cỏ xanh tươi.
10 Kẻ trộm chỉ đến ăn cắp, giết hại, và tàn phá, còn Ta đến để đem
lại sự sống sung mãn.
11 Ta là người chăn từ ái. Người chăn từ ái sẵn sàng hy sinh tính
mạng vì đàn chiên.

* **9:35** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

12 Người chăn thuê không phải là người chăn thật, đàn chiên không
phải của nó, nên gặp muông sói là nó bỏ chạy. Muông sói sẽ vồ lấy
chiên, đuổi chiên chạy tán loạn.
13 Nó bỏ chạy không lo nghĩ đến chiên vì nó chỉ chăn thuê kiếm tiền.
14 Ta là người chăn từ ái; Ta biết chiên Ta, và chiên Ta biết Ta,
15 cũng như Cha Ta biết Ta và Ta biết Cha. Ta sẵn lòng hy sinh tính
mạng vì chiên.
16 Ta còn nhiều chiên khác không thuộc chuồng này, Ta phải dẫn
chúng về. Chúng sẽ nghe theo tiếng Ta, rồi chỉ có một đàn chiên với
một người chăn duy nhất.
17 Cha yêu mến Ta vì Ta hy sinh tính mạng và Ta được lại.
18 Không ai có quyền giết Ta. Ta tình nguyện hy sinh. Ta có quyền
hy sinh tính mạng và có quyền lấy lại. Vì Cha đã bảo Ta thi hành lệnh
ấy."
19 Nghe Chúa dạy, người Do Thái lại chia rẽ nhau vì Ngài.
20 Có người nói: "Ông này bị quỷ ám rồi lên cơn nói sảng, các ông
còn nghe làm gì?"
21 Người khác cãi: "Người bị quỷ ám đâu nói được những lời ấy!
Quỷ làm sao chữa lành người khiếm thị?"

Chúa Giê-xu Tự Xưng Là Con của Đức Chúa Trời

22 Vào mùa Đông, có lễ Cung Hiến Đền Thờ tại Giê-ru-sa-lem.
23 Chúa Giê-xu đang đi qua dưới Hành Lang Sa-lô-môn trong khuôn
viên Đền Thờ.
24 Các nhà lãnh đạo Do Thái vây quanh Chúa và chất vấn: "Thầy cứ
để chúng tôi hoang mang đến bao giờ? Nếu Thầy là Đấng Mết-si-a,
cứ nói thẳng cho chúng tôi biết!"
25 Chúa Giê-xu đáp: "Ta đã nói mà các ông không tin. Bao nhiêu
phép lạ Ta nhân danh Cha thực hiện đều là bằng chứng hiển nhiên.
26 Nhưng các ông vẫn không tin, vì các ông không phải chiên của
Ta.
27 Đàn chiên Ta nghe tiếng Ta; Ta biết chúng và chúng theo Ta.
28 Ta cho chúng sự sống vĩnh cửu, chúng chẳng bị hư vong, và chẳng
ai có thể cướp chúng khỏi tay Ta.
29 Cha Ta đã cho Ta đàn chiên đó. Cha Ta có uy quyền tuyệt đối, nên
chẳng ai có thể cướp chiên khỏi tay Cha.
30 Ta với Cha là một."
31 Các nhà lãnh đạo Do Thái lại lượm đá để ném Chúa.
32 Chúa Giê-xu hỏi: "Ta đã làm trước mắt các ông bao nhiêu phép
lạ theo lệnh Cha Ta. Vì lý do nào các ông ném đá Ta?"
33 Họ đáp: "Không phải vì ông làm phép lạ mà chúng tôi ném đá,
nhưng vì ông đã phạm thượng! Ông là người mà dám tự xưng là Đức
Chúa Trời."
34 Chúa Giê-xu giải thích: "Như đã viết trong Thánh Kinh,* Đức Chúa
Trời phán với các lãnh đạo: 'Ta phán, các ngươi là thần!'†
35 Một khi Đức Chúa Trời gọi những người nghe lời Ngài là thần
—câu này trích trong Thánh Kinh, mà Thánh Kinh không thể sai lầm
—

* **10:34** Theo tiếng Hy Lạp: Kinh luật của các ông † **10:34** Thi 82:6

36 thì khi Ta nói: Ta là Con Đức Chúa Trời, vì Ngài ủy thác cho Ta
chức vụ thánh và sai Ta xuống trần gian, tại sao các ông tố cáo Ta xúc
phạm Đức Chúa Trời?
37 Nếu Ta không làm công việc kỳ diệu của Đức Chúa Trời, các ông
đừng tin Ta.
38 Nhưng nếu Ta làm công việc Ngài, dù không tin Ta, các ông cũng
phải tin công việc Ta. Nhờ đó các ông sẽ nhận thức rằng Cha ở trong
Ta, và Ta ở trong Cha."
39 Một lần nữa, họ cố bắt Chúa, nhưng Ngài lánh đi nơi khác.
40 Chúa vượt qua sông Giô-đan đến ngụ tại nơi Giăng làm báp-tem
khi trước.
41 Nhiều người đi theo Chúa và nhìn nhận: "Dù Giăng không làm
phép lạ, nhưng mọi điều Giăng nói về Ngài đều đúng cả."
42 Tại đây có nhiều người tin Chúa Giê-xu.

11

Sự Sống Lại của La-xa-rơ

1 Có một người tên La-xa-rơ đang bị bệnh. Ông sống tại Bê-tha-ni
cùng với hai em gái là Ma-ri và Ma-thê.
2 Ma-ri là người xức dầu thơm cho Chúa và lấy tóc mình lau chân
Ngài.* La-xa-rơ, anh nàng, bệnh ngày càng trầm trọng.
3 Hai chị em liền sai người đến thưa với Chúa Giê-xu: "Thưa Chúa,
người bạn thân yêu của Chúa đang đau nặng."
4 Nghe tin ấy, Chúa Giê-xu phán: "Bệnh của La-xa-rơ không đến nỗi
thiệt mạng. Nhưng sẽ làm rạng danh Đức Chúa Trời, và Con của Đức
Chúa Trời cũng được vinh quang."
5 Chúa Giê-xu yêu mến Ma-thê, Ma-ri, và La-xa-rơ,
6 tuy nhiên, khi nghe tin La-xa-rơ bị bệnh, Chúa không đến ngay,
nhưng ở lại thêm hai ngày nơi Ngài đang trọ.
7 Sau đó, Chúa nói với các môn đệ: "Chúng ta hãy trở về xứ Giu-đê."
8 Các môn đệ Ngài thưa: "Thưa Thầy, hôm trước các nhà lãnh đạo
Do Thái định ném đá Thầy. Sao Thầy còn qua đó làm gì?"
9 Chúa Giê-xu đáp: "Trong một ngày chỉ mười hai giờ có ánh sáng.
Ai đi trong những giờ ấy sẽ không vấp ngã vì có ánh sáng của thế giới
này.
10 Nhưng ai đi trong đêm tối sẽ vấp ngã vì không có ánh sáng."
11 Chúa tiếp: "La-xa-rơ, bạn Ta đang ngủ, nay Ta đi đánh thức người
dậy."
12 Các môn đệ thưa: "Thưa Chúa, nếu anh ấy ngủ, anh ấy sẽ mau
lành bệnh!"
13 Chúa Giê-xu ngụ ý nói La-xa-rơ đã chết, nhưng các môn đệ tưởng
Chúa Giê-xu nói về giấc ngủ thường.
14 Vì thế Chúa nói rõ với họ: "La-xa-rơ đã chết.
15 Cơ hội này giúp các con thêm đức tin, nên Ta mừng vì không có
mặt Ta tại đó. Nào, chúng ta hãy đến thăm anh ấy."

* **11:2** Sự kiện này được ghi lại trong chương 12

16 Thô-ma, cũng gọi là Song Sinh,† khuyến khích các môn đệ khác:
“Chúng ta cứ theo Thầy, sẵn sàng chết với Thầy!”
17 Khi Chúa Giê-xu đến Bê-tha-ni, Ngài thấy La-xa-rơ đã được an
táng bốn ngày rồi.
18 Làng Bê-tha-ni chỉ cách Giê-ru-sa-lem độ vài dặm,‡
19 nên có nhiều người đến an ủi Ma-thê và Ma-ri về sự mất mát của
họ.
20 Nghe Chúa Giê-xu đến, Ma-thê ra ngoài nghênh tiếp. Nhưng Ma-ri
vẫn ở trong nhà.
21 Ma-thê thưa với Chúa Giê-xu: “Thưa Chúa, nếu Chúa đến ngay
hôm ấy, thì anh con đã không chết!
22 Nhưng con biết bây giờ Chúa xin điều gì, Đức Chúa Trời cũng cho
cả.”
23 Chúa Giê-xu phán: “Anh con sẽ sống lại.”
24 Ma-thê đáp: “Con biết anh con sẽ sống lại vào ngày phục sinh sau
cùng.”
25 Chúa Giê-xu phán: “Ta là sự sống lại và nguồn sống. Người nào
tin Ta sẽ sống, dù đã chết rồi.
26 Những ai đang sống mà tin Ta sẽ không bao giờ chết. Con có tin
điều này không, Ma-thê?”
27 Ma-thê thưa: “Thưa Chúa, con tin! Con tin Chúa là Đấng Mết-si-a,
Con Đức Chúa Trời, Đấng phải đến thế gian.”
28 Nói xong, Ma-thê về nhà gọi riêng Ma-ri bảo: “Thầy đến rồi! Thầy
gọi em đó!”
29 Ma-ri vội vàng đứng dậy đi đón Chúa.
30 Lúc ấy Chúa Giê-xu chưa vào làng mà vẫn còn ở nơi Ma-thê gặp
Ngài.
31 Thấy Ma-ri vội vã đứng dậy ra đi, những người Do Thái đến chia
buồn cũng đi theo, vì tưởng cô ra mộ La-xa-rơ khóc lần nữa.
32 Khi Ma-ri đến và thấy Chúa Giê-xu, cô quỳ dưới chân Ngài và nói:
“Thưa Chúa, nếu Chúa đến ngay hôm ấy, thì anh con không chết.”
33 Chúa Giê-xu thấy Ma-ri khóc, những người Do Thái đi theo cô
cũng khóc, nên tâm linh Ngài xúc động.
34 Chúa hỏi: “Các con an táng anh ấy tại đâu?”
Họ thưa: “Thưa Chúa, mời Chúa đến và xem.”
35 Rồi Chúa Giê-xu khóc.
36 Thấy thế, người Do Thái bảo nhau: “Xem kìa, ông ấy thương La-
xa-rơ biết chừng nào!”
37 Có người nói: “Ông ấy đã mở mắt người khiếm thị. Lẽ nào không
cứu được La-xa-rơ khỏi chết sao?”
38 Chúa Giê-xu càng đau lòng hơn nữa, bước đến mộ. Ngôi mộ đục
trong sườn núi, có tảng đá chặn bên ngoài.
39 Chúa nói với họ: “Hãy lăn tảng đá đi.”
Nhưng Ma-thê, em gái của người chết, ngăn lại: “Thưa Chúa, bây
giờ đã có mùi, vì chôn cất bốn ngày rồi.”
40 Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã chẳng từng bảo con rằng nếu con tin,
con sẽ thấy vinh quang của Đức Chúa Trời sao?”

† **11:16** Theo tiếng Hy Lạp: Thô-ma, còn gọi là Đi-đim ‡ **11:18** Khoảng 2 hay 3 km

41 Họ lăn tảng đá đi. Chúa Giê-xu ngước mắt lên trời và cầu nguyện:
“Thưa Cha, Con cảm tạ Cha vì nghe lời Con cầu xin.
42 Con biết Cha luôn luôn nghe lời Con cầu xin, nhưng Con nói lên
để những người đứng quanh đây tin Cha đã sai Con xuống trần.”
43 Cầu nguyện xong, Chúa Giê-xu gọi lớn: “La-xa-rơ, ra đây!”
44 Người chết ra khỏi mộ, tay chân còn quấn vải liệm, mặt phủ khăn.
Chúa Giê-xu phán: “Hãy mở vải liệm để anh ấy đi!”

Âm Mưu Giết Chúa Giê-xu

45 Nhiều người Do Thái đến thăm Ma-ri, đã tin Chúa Giê-xu khi họ
thấy việc xảy ra.
46 Nhưng có vài người khác đến với phái Pha-ri-si và nói với họ về
những việc Chúa Giê-xu đã làm.
47 Các thầy trưởng tế và các thầy Pha-ri-si liền triệu tập hội đồng
công luận. Họ hỏi nhau: “Chúng ta phải tìm biện pháp cứng rắn vì
người này đã làm nhiều phép lạ hiển nhiên.
48 Nếu cứ để yên không can thiệp, dân chúng sẽ tin theo người, rồi
quân đội La Mã sẽ đến tàn phá Đền Thờ và tiêu diệt đất nước chúng
ta.”
49 Cai-phe, thầy thượng tế đương thời lên tiếng: “Các ông không
biết mình đang nói gì!
50 Các ông không nhận thấy rằng, thà một người chết thay cho toàn
dân còn hơn để cả dân tộc bị tiêu diệt.”
51 Ông không nói lời này theo ý mình; nhưng trong cương vị thầy
thượng tế, ông nói tiên tri về việc Chúa Giê-xu sẽ hy sinh vì dân tộc.
52 Không riêng dân tộc Do Thái nhưng vì tất cả con cái Đức Chúa
Trời khắp thế giới sẽ được Ngài quy tụ làm một dân tộc.
53 Từ hôm ấy, các cấp lãnh đạo Do Thái âm mưu giết Chúa Giê-xu.
54 Vì thế, Chúa Giê-xu không công khai hoạt động trong xứ Giu-đê
như trước. Ngài đến làng Ép-ra-im, gần hoang mạc, và ở lại đó với
các môn đệ của mình.
55 Gần đến lễ Vượt Qua của người Do Thái, dân chúng khắp nơi kéo
về Giê-ru-sa-lem tẩy uế để chuẩn bị dự lễ.
56 Họ đi tìm Chúa Giê-xu khắp khu vực Đền Thờ và bàn tán xôn xao:
“Anh chị em nghĩ thế nào? Ông ấy không về dự lễ Vượt Qua sao?”
57 Lúc ấy, các thầy trưởng tế và phái Pha-ri-si đã ra lệnh hễ ai gặp
Chúa tại đâu, phải báo ngay để họ đến bắt Ngài.

12

Chúa Giê-xu Được Xức Dầu tại Bê-tha-ni

1 Sáu ngày trước lễ Vượt Qua, Chúa Giê-xu đến làng Bê-tha-ni, vào
nhà La-xa-rơ—người mà Chúa đã kêu sống lại.
2 Anh em La-xa-rơ mời Chúa Giê-xu dự tiệc. Ma-thê phục vụ, còn
La-xa-rơ ngồi bàn tiếp Chúa và các tân khách.
3 Ma-ri lấy một cân* dầu cam tùng nguyên chất rất quý đổ lên chân
Chúa Giê-xu, rồi lấy tóc mình lau. Hương thơm ngào ngạt khắp nhà.
4 Nhưng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, môn đệ sau này phản Chúa, nói:

* **12:3** Một cân La Mã (1 litra) tức khoảng 327 gam

5 “Chai dầu thơm ấy giá khoảng một năm làm công.† Sao cô không
đem bán nó lấy bạc bố thí cho người nghèo?”
6 Anh nói thế không phải vì thương người nghèo, nhưng vì anh là
tên trộm cắp, và từ khi anh giữ túi tiền nên thường quen thói lấy tiền
trong túi.
7 Chúa Giê-xu phán: “Đừng quấy rầy cô ấy. Cô ấy dành chai dầu này
cho ngày mai táng Ta.
8 Các con có dịp giúp đỡ người nghèo luôn, nhưng không có Ta ở
bên mình mãi mãi.”
9 Nghe tin Chúa Giê-xu đang ở làng Bê-tha-ni, người Do Thái kéo
đến rất đông, ngoài mục đích gặp Chúa, họ còn muốn thấy La-xa-rơ
là người Chúa kêu sống lại.
10 Các thầy trưởng tế hay tin liền quyết định giết La-xa-rơ,
11 vì nhiều người Do Thái nhân La-xa-rơ sống lại đã bỏ họ và tin
nhận Chúa Giê-xu.

Đón Rước Chúa Giê-xu Cách Khải Hoàn

12 Hôm sau, được tin Chúa Giê-xu trên đường lên Giê-ru-sa-lem sắp
vào thành, một đoàn dân đông đảo về dự lễ Vượt Qua,
13 liền lũ lượt kéo ra đường, mỗi người cầm cành cây cọ đi đón Chúa.
Dân chúng nồ nức tung hô:
“Chúc tụng Đức Chúa Trời!‡
Phước cho Đấng nhân danh Chúa Hằng Hữu mà đến!
Hoan hô Vua Ít-ra-ên!”§
14 Chúa Giê-xu gặp một lừa con liền cỡi đi, đúng như lời tiên tri đã
nói:
15 “Dân chúng Giê-ru-sa-lem,* đừng sợ hãi!
Vì Vua các ngươi đang ngự đến,
cỡi trên lưng lừa con.”†
16 Lúc ấy, các môn đệ Chúa chưa hiểu. Nhưng sau khi Chúa Giê-xu
được vinh quang, họ nhớ lại và nhận thấy bao nhiêu lời tiên tri đều
ứng nghiệm ngay trước mắt họ.
17 Những người chứng kiến việc Chúa Giê-xu gọi La-xa-rơ ra khỏi
mộ, khiến ông sống lại từ cõi chết, cũng tường thuật chuyện ấy cho
mọi người nghe.
18 Đó là lý do dân chúng ùn ùn kéo ra nghênh đón Chúa—vì họ đã
nghe về những phép lạ này.
19 Các thầy Pha-ri-si bảo nhau: “Chúng ta thất bại rồi! Tất cả dân
chúng đều theo ông ấy hết!”

Chúa Giê-xu Nói Trước về Sự Chết của Ngài

20 Trong đoàn dân lên Giê-ru-sa-lem dự lễ Vượt Qua, có vài người
Hy Lạp.
21 Họ đến tìm Phi-líp, người làng Bết-sai-đa, xứ Ga-li-lê. Họ nói:
“Thưa ông, chúng tôi xin được gặp Chúa Giê-xu.”
22 Phi-líp bàn với Anh-rê, rồi hai người đến trình với Chúa Giê-xu.
23 Chúa Giê-xu đáp: “Đã đến giờ Con Người‡ trở về nhà vinh quang

† **12:5** Khoảng 300 đê-na-ri; một đê-na-ri tương đương một ngày lương ‡ **12:13** Theo tiếng Hy Lạp: Hô-sa-na; trong tiếng Hê-bơ-rơ nghĩa là “cứu vớt” § **12:13** Thi 118:25-26; Sô 3:15
* **12:15** Theo tiếng Hy Lạp: Con gái Si-ôn † **12:15** Xa 9:9 ‡ **12:23** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

rồi.
24 Ta quả quyết với các người, nếu hạt lúa kia không được gieo vào
lòng đất và chết đi, nó chỉ là một hạt giống lẻ loi. Nhưng nếu chết đi,
nó sinh sôi nẩy nở rất nhiều.
25 Ai quý chuộng mạng sống mình sẽ mất nó. Ai hy sinh tính mạng
trong đời này, sẽ được sự sống vĩnh cửu.
26 Ai phục vụ Ta đều phải theo Ta, vì Ta ở đâu, người phục vụ Ta
cũng ở đó. Ai phục vụ Ta sẽ được Cha Ta tôn trọng.
27 Bây giờ linh hồn Ta phiền não quá. Ta có thể nói: 'Xin Cha cho
Con thoát khỏi giờ này' không? Không, chính vì việc ấy mà Ta xuống
trần gian.
28 Thưa Cha, xin Danh Cha được ngợi tôn!"
Bỗng có tiếng vang dội từ trời: "Ta đã làm vinh hiển rồi, Ta sẽ còn
làm vinh hiển nữa."
29 Nghe tiếng ấy, dân chúng đứng chung quanh tưởng là tiếng sấm,
trong khi những người khác lại bảo một thiên sứ đã nói chuyện với
Ngài.
30 Chúa Giê-xu giải thích: "Tiếng ấy vang ra không phải vì Ta mà vì
các người.
31 Đã đến lúc thế gian bị xét xử, và Sa-tan, kẻ thống trị thế gian bị
trục xuất.
32 Còn Ta, khi bị treo lên khỏi mặt đất, Ta sẽ kéo mọi người đến cùng
Ta."
33 Chúa nói câu này để chỉ Ngài sẽ chết cách nào.
34 Đám đông thắc mắc: "Chúng tôi hiểu từ Thánh Kinh§ cho biết
Đấng Mết-si-a sống vĩnh viễn. Sao Thầy nói Con Người sẽ chết. Con
Người này là ai?"
35 Chúa Giê-xu đáp: "Các người chỉ còn hưởng ánh sáng trong một
thời gian ngắn. Vậy hãy bước đi khi còn ánh sáng. Khi bóng đêm phủ
xuống, các người sẽ chẳng nhìn thấy gì.
36 Hãy tin cậy ánh sáng đang khi còn ánh sáng; để các người trở
nên con cái của ánh sáng."
Nói xong những điều đó, Chúa Giê-xu đi và lánh khỏi họ.

Người Do Thái Vô Tín

37 Dù Chúa Giê-xu đã làm bao nhiêu phép lạ trước mắt, người Do
Thái vẫn không tin Ngài.
38 Thật đúng như lời Tiên tri Y-sai đã nói:
"Lạy Chúa Hằng Hữu, ai tin lời giảng của chúng con?
Ai thấy được cánh tay uy quyền của Chúa Hằng Hữu?"*
39 Nhưng dân chúng không thể tin, vì như Y-sai đã nói:
40 "Chúa khiến mắt họ đui mù
và lòng họ cứng cỏi chai đá—
để mắt họ không thể thấy,
lòng họ không thể hiểu,
và họ không thể quay về với Ta
để Ta chữa lành cho họ."†

§ **12:34** Theo tiếng Hy Lạp: Kinh luật * **12:38** Ysai 53:1 † **12:40** Ysai 6:10

41 Y-sai nói tiên tri về Chúa Giê-xu, vì ông đã được chiêm ngưỡng
và nói về vinh quang của Đấng Mết-si-a.
42 Tuy nhiên, có nhiều người trong giới lãnh đạo Do Thái tin Chúa
mà không dám công nhận, vì sợ phái Pha-ri-si khai trừ.
43 Họ thích được loài người tán tụng hơn là Đức Chúa Trời khen
ngợi.
44 Chúa Giê-xu nói lớn với đoàn dân: “Ai tin Ta, không chỉ tin Ta,
nhưng tin Đức Chúa Trời, Đấng đã sai Ta.
45 Ai thấy Ta là thấy Đấng đã sai Ta.
46 Ta đến như ánh sáng chiếu rọi trong thế gian tối tăm này, vì vậy
ai tin Ta sẽ không còn lẩn quẩn trong bóng tối nữa.
47 Người nào nghe lời Ta mà không vâng giữ, Ta cũng không kết
tội, vì lần này Ta đến thế gian không phải để kết tội, nhưng để cứu
chuộc.
48 Nhưng ai chối bỏ Ta, không chịu tiếp nhận lời Ta đều sẽ bị kết
tội, chính lời Ta nói hôm nay sẽ kết tội họ trong ngày phán xét.
49 Ta không nói theo ý Ta. Nhưng Cha là Đấng sai Ta đã truyền cho
Ta nói.
50 Ta biết mệnh lệnh Ngài đem lại sự sống vĩnh cửu; vậy Ta chỉ nói
những lời Cha đã truyền dạy cho Ta.”

13

Chúa Giê-xu Rửa Chân cho Các Môn Đệ của Ngài

1 Đêm trước lễ Vượt Qua, Chúa Giê-xu biết sắp đến giờ Ngài rời thế
gian để về với Cha của Ngài. Chúa yêu thương các môn đệ của mình
trong thời gian Ngài thi hành chức vụ trên đất, và Chúa vẫn yêu họ
cho đến cuối cùng.
2 Trong giờ ăn tối, quỷ vương thúc đẩy Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con Si-
môn, phản Chúa Giê-xu.
3 Chúa Giê-xu biết rõ Chúa Cha đã trao mọi quyền hành cho Ngài và
Ngài từ Đức Chúa Trời đến, nay sắp trở về với Đức Chúa Trời.
4 Vì thế, Chúa đứng dậy, ra khỏi bàn ăn, cởi áo ngoài, lấy khăn quấn
ngang lưng,
5 và đổ nước vào chậu. Chúa lần lượt rửa chân cho các môn đệ, rồi
Ngài dùng khăn quấn ngang lưng mà lau cho họ.
6 Khi Chúa Giê-xu đến bên Si-môn Phi-e-rơ, Phi-e-rơ hỏi Ngài: “Thưa
Chúa, sao Chúa lại rửa chân cho con?”
7 Chúa Giê-xu đáp: “Bây giờ con chưa hiểu được việc Ta làm, nhưng
sau này con sẽ hiểu.”
8 Phi-e-rơ thưa: “Con chẳng dám để Chúa rửa chân cho con bao
giờ!”
Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Ta không rửa chân cho con, con không thuộc
về Ta.”
9 Si-môn Phi-e-rơ sốt sắng: “Thưa Chúa, đã rửa chân thì xin Chúa
rửa luôn cả tay và gội đầu cho con nữa!”
10 Chúa Giê-xu đáp: “Ai đã tắm xong chỉ cần rửa chân là toàn thân
sạch sẽ. Các con đã được sạch, nhưng không phải tất cả đều sạch
đâu!”

11 Vì Chúa Giê-xu biết rõ người phản Ngài. Đó là lý do Ngài nói:
“Không phải tất cả đều sạch đâu.”
12 Rửa chân cho môn đệ xong, Chúa mặc áo ngoài, ngồi vào bàn ăn
và hỏi: “Các con có hiểu việc Ta vừa làm cho các con không?
13 Các con gọi Ta bằng ‘Thầy,’ bằng ‘Chúa’ là đúng, vì đó là sự thật.
14 Ta là Chúa và là Thầy mà rửa chân cho các con, thì các con cũng
phải rửa chân cho nhau.
15 Ta nêu gương để các con noi theo điều Ta làm.
16 Ta quả quyết với các con, đầy tớ không cao trọng hơn chủ. Hay
sứ giả không quan trọng hơn người sai phái mình.
17 Bây giờ các con đã biết những điều này, các con phải thực hành
mới được Đức Chúa Trời ban phước.”

Chúa Giê-xu Nói Trước về Người Phản Ngài

18 “Ta không nói về tất cả các con; Ta biết rõ từng người Ta lựa chọn.
Nhưng để ứng nghiệm lời Thánh Kinh đã chép: ‘Người ăn bánh Ta
trở mặt phản Ta.’*
19 Nay Ta cho các con biết trước, để khi việc xảy đến, các con sẽ tin
Ta là Đấng Mết-si-a.†
20 Ta quả quyết với các con, ai tiếp nhận sứ giả Ta là tiếp nhận Ta,
và ai tiếp nhận Ta là tiếp nhận Cha, Đấng đã sai Ta.”
21 Sau khi dạy những lời ấy, tâm hồn Chúa Giê-xu xúc động, Ngài
tiết lộ: “Ta quả quyết với các con, một người trong các con sẽ phản
Ta!”
22 Các môn đệ hoang mang nhìn nhau không biết Ngài nói về ai.
23 Thấy môn đệ Chúa Giê-xu yêu ngồi bên cạnh Ngài,
24 Si-môn Phi-e-rơ ra dấu bảo bạn hỏi: “Chúa đang nói về ai?”
25 Môn đệ ấy dựa sát vào ngực Chúa Giê-xu và hỏi: “Thưa Chúa,
người đó là ai?”
26 Chúa Giê-xu đáp: “Là người sẽ lấy miếng bánh Ta sắp nhúng đây.”
Chúa nhúng bánh rồi trao cho Giu-đa, con trai Si-môn Ích-ca-ri-ốt.
27 Khi Giu-đa đã ăn bánh, quỷ Sa-tan liền nhập vào lòng. Chúa Giê-
xu phán cùng Giu-đa: “Việc con làm, hãy làm nhanh đi.”
28 Những người ngồi chung quanh không hiểu Chúa Giê-xu nói về
việc gì.
29 Giu-đa làm thủ quỹ, nên có người tưởng Chúa Giê-xu bảo Giu-đa
đi mua sắm cho lễ Vượt Qua, hoặc đi cứu trợ người nghèo.
30 Lấy miếng bánh xong, Giu-đa vội vã ra đi trong đêm tối.

Chúa Giê-xu Báo Trước Việc Phi-e-rơ Chối Chúa

31 Khi Giu-đa đi rồi, Chúa Giê-xu dạy: “Đã đến giờ Con Người được
tôn vinh, Đức Chúa Trời cũng được rạng danh vì Con Ngài.
32 Đã đến lúc Đức Chúa Trời cho Con Ngài vinh quang rực rỡ. Phải,
Đức Chúa Trời sắp tôn vinh Con Ngài.
33 Các con thân yêu! Ta còn ở với các con không bao lâu nữa. Các
con sẽ tìm kiếm Ta, nhưng không thể đến nơi Ta đi, như lời Ta đã nói
với người Do Thái.

---

* **13:18** Thi 41:9 † **13:19** Hay “Ta là Chúa Hằng Hữu.” Xem Xuất 3:14

34 Ta cho các con một điều răn mới: Các con phải yêu nhau như Ta
đã yêu các con.
35 Các con có yêu nhau, mọi người mới biết các con là môn đệ Ta."
36 Si-môn Phi-e-rơ hỏi: "Thưa Chúa, Chúa đi đâu?"
Chúa Giê-xu đáp: "Hiện nay con chưa theo Ta được, nhưng sau này
con sẽ theo Ta."
37 Phi-e-rơ thắc mắc: "Thưa Chúa, tại sao con không thể theo Chúa
ngay bây giờ? Con sẵn sàng hy sinh tính mạng vì Chúa."
38 Chúa Giê-xu đáp: "Con hy sinh tính mạng vì Ta sao? Ta quả quyết
với con, Phi-e-rơ—đêm nay trước khi gà gáy, con sẽ chối Ta ba lần."

14

Chúa Giê-xu, Con Đường Đến với Cha

1 "Lòng các con đừng xao xuyến. Các con đang tin cậy Đức Chúa
Trời thể nào, hãy tin Ta thể ấy.
2 Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở. Nếu không, Ta đã nói cho các
con rồi. Ta đi chuẩn bị chỗ ở cho các con.
3 Khi chuẩn bị xong, Ta sẽ trở lại đón các con về với Ta để các con ở
cùng Ta mãi mãi.
4 Các con đều biết đường đến nơi Ta đi."
5 Thô-ma thưa: "Chúng con không biết Chúa đi đâu, làm sao biết
đường mà đến?"
6 Chúa Giê-xu đáp: "Ta là con đường, chân lý, và nguồn sống. Nếu
không nhờ Ta, không ai được đến với Cha.
7 Đã biết Ta, các con cũng biết Cha Ta. Từ nay, các con biết Ngài và
đã thấy Ngài!"
8 Phi-líp nói: "Thưa Chúa, xin chỉ Cha cho chúng con là đủ."
9 Chúa Giê-xu đáp: "Này Phi-líp, Ta ở với các con đã lâu mà con
chưa biết Ta sao? Ai thấy Ta tức là thấy Cha! Sao con còn xin Ta chỉ
Cha cho các con?
10 Con không tin Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta sao? Những lời
Ta nói với các con không phải Ta tự nói, nhưng chính Cha ở trong Ta
đã nói ra lời Ngài.
11 Các con phải tin Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta. Nếu không,
các con hãy tin công việc Ta.
12 Ta quả quyết với các con, ai tin Ta sẽ làm những việc Ta làm, lại
làm việc lớn hơn nữa, vì Ta sắp về với Cha.
13 Các con nhân danh Ta cầu xin bất cứ điều gì, Ta sẽ làm cho để
Cha được tôn vinh.
14 Phải, các con nhân danh Ta cầu xin bất cứ điều gì, Ta sẽ làm cho!"

Chúa Giê-xu Hứa Ban Chúa Thánh Linh

15 "Nếu các con yêu thương Ta, hãy vâng giữ mệnh lệnh Ta.
16 Ta sẽ cầu xin Cha ban cho các con Đấng An Ủi khác để sống với
các con mãi mãi.
17 Ngài là Chúa Thánh Linh, Thần Chân lý. Thế gian không thể tiếp
nhận Ngài, vì họ chẳng thấy cũng chẳng biết Ngài. Nhưng các con
biết Ngài vì Ngài vẫn sống với các con và sẽ ở trong các con.
18 Ta không để các con bơ vơ như trẻ mồ côi, Ta sẽ đến với các con.

19 Không bao lâu nữa người đời chẳng còn thấy Ta, nhưng các con
sẽ thấy Ta, vì Ta sống thì các con cũng sẽ sống.
20 Ngày Ta sống lại, các con sẽ biết Ta ở trong Cha, các con ở trong
Ta và Ta ở trong các con.
21 Ai vâng giữ mệnh lệnh Ta là người yêu thương Ta. Người yêu
thương Ta sẽ được Cha Ta yêu thương. Ta cũng yêu thương và cho
người ấy biết Ta."
22 Giu-đa (không phải Ích-ca-ri-ốt, nhưng là một môn đệ khác cùng
tên) hỏi Chúa: "Thưa Chúa, tại sao Chúa không cho cả thế gian cùng
biết, mà chỉ bày tỏ cho chúng con?"
23 Chúa Giê-xu đáp: "Ta chỉ bày tỏ cho những người yêu thương Ta
và vâng giữ lời Ta. Cha Ta yêu thương họ, Chúng Ta sẽ đến và sống
với họ.
24 Người không yêu thương Ta chẳng vâng giữ lời Ta. Lời các con
nghe Ta nói chẳng phải của Ta nhưng của Cha là Đấng đã sai Ta.
25 Ta phán với các con những điều này khi Ta còn ở với các con.
26 Nhưng Đấng An Ủi là Chúa Thánh Linh mà Cha nhân danh Ta sai
đến, sẽ dạy dỗ các con mọi điều, nhắc các con nhớ mọi lời Ta đã phán.
27 Ta để lại cho các con sự bình an trong tâm hồn. Ta ban cho các
con sự bình an, chẳng phải sự bình an của trần gian cho. Lòng các
con đừng bối rối, sợ hãi.
28 Các con ghi nhớ lời Ta đã phán: Ta đi rồi sẽ trở lại với các con.
Nếu các con yêu thương Ta, các con vui mừng khi Ta về với Cha, vì
Cha cao quý hơn Ta.
29 Nay Ta nói trước, để khi việc xảy ra, các con sẽ tin lời Ta.
30 Ta không còn thì giờ nói nhiều với các con nữa, vì Sa-tan sắp đến.
Nó không có quyền gì trên Ta,
31 nhưng nhân loại phải biết Ta yêu Cha Ta và làm mọi điều Cha
truyền bảo. Này, chúng ta hãy đi nơi khác."

15

Chúa Giê-xu, Cây Nho Thật

1 "Ta là cây nho thật, Cha Ta trồng cây ấy.
2 Cành nào trong Ta không kết quả đều bị Ngài cắt bỏ. Ngài tỉa
những cành ra trái để trái càng sai trĩu.
3 Các con đã được Cha Ta tỉa sửa và làm thanh sạch do lời Ta dạy
bảo.
4 Các con cứ sống trong Ta, Ta sẽ sống trong các con luôn. Cành nho
không thể ra trái khi lìa thân cây; cũng vậy các con không thể tự kết
quả một khi lìa khỏi Ta.
5 Phải, Ta là cây nho, các con là cành. Người nào sống trong Ta và
được Ta sống trong lòng sẽ kết quả dồi dào, vì ngoài Ta các con chẳng
làm chi được.
6 Người nào rời khỏi Ta sẽ bị vứt bỏ như những cành nho bị cắt,
phơi khô, người ta gom lại đốt.
7 Nếu các con tiếp tục ở trong Ta và lời Ta ở trong các con thì các
con xin gì được nấy!

8 Các con kết nhiều quả, tỏ ra xứng đáng làm môn đệ Ta, là các con
đem vinh quang về cho Cha Ta.
9 Ta yêu các con tha thiết như Cha yêu Ta. Hãy cứ sống trong tình
yêu của Ta.
10 Khi các con vâng giữ mệnh lệnh Ta là các con tiếp tục sống trong
tình yêu của Ta, cũng như Ta vâng giữ mệnh lệnh Cha và sống mãi
trong tình yêu của Ngài.
11 Ta dạy các con những điều ấy để các con được niềm vui của Ta,
và niềm vui của các con càng dư dật.
12 Đây là mệnh lệnh Ta: Các con hãy yêu nhau như Ta đã yêu các
con.
13 Người có tình yêu lớn nhất là người hy sinh tính mạng vì bạn hữu.
14 Nếu các con vâng giữ mệnh lệnh Ta thì các con là bạn hữu Ta.
15 Ta không gọi các con là đầy tớ nữa, vì chủ không tin tưởng đầy
tớ mình. Nhưng Ta gọi các con là bạn hữu Ta vì Ta tiết lộ cho các con
mọi điều Cha Ta đã dạy.
16 Không phải các con đã chọn Ta nhưng Ta đã chọn các con. Ta bổ
nhiệm, và sai phái các con đi để đem lại kết quả lâu dài; nhờ đó, các
con nhân danh Ta cầu xin Cha điều gì, Ngài sẽ ban cho các con.
17 Đây là điều răn của Ta: Hãy yêu nhau.”

Sự Ghen Ghét của Thế Gian

18 “Nếu người đời thù ghét các con, hãy nhớ họ đã thù ghét Ta trước
các con.
19 Nếu các con là người của thế gian, sẽ được họ yêu mến, nhưng
các con không thuộc về thế gian, vì Ta đã chọn lựa các con, nên họ
thù ghét các con.
20 Các con không nhớ lời Ta dạy các con sao? ‘Đầy tớ không hơn
chủ.’ Nếu thế gian bức hại Ta, họ cũng sẽ bức hại các con; nếu họ
vâng giữ lời Ta họ cũng sẽ vâng giữ lời các con.
21 Nhưng vì thù ghét Danh Ta họ sẽ bức hại các con, bởi họ không
biết Đấng đã sai Ta.
22 Nếu Ta không đến giảng giải cho họ, thì họ không mắc tội. Nhưng
bây giờ họ không còn lý do chữa tội được nữa.
23 Người nào ghét Ta cũng ghét Cha Ta.
24 Nếu Ta không thực hiện trước mắt họ những phép lạ chẳng ai
làm được, thì họ khỏi mắc tội. Nhưng họ đã thấy những việc ấy mà
vẫn thù ghét Ta và Cha Ta.
25 Đúng như lời Thánh Kinh: ‘Họ ghét Ta vô cớ!’
26 Nhưng Ta sẽ sai Đấng An Ủi đến với các con—là Thần Chân Lý.
Ngài đến từ Cha và Ngài sẽ làm chứng về Ta.
27 Các con cũng sẽ làm chứng về Ta vì các con đã ở với Ta từ ban
đầu.”

16

1 “Ta đã dạy các con những điều ấy để khi gặp khó khăn, các con
sẽ không vấp ngã.
2 Người ta sẽ khai trừ các con. Sẽ có lúc mọi người nghĩ rằng giết
các con là phục vụ Đức Chúa Trời.

3 Họ giết các con vì họ không biết Đức Chúa Trời và cũng không
biết Ta.
4 Ta cho các con biết để khi các việc ấy xảy ra, các con nhớ rõ Ta
báo trước rồi. Trước kia Ta chưa nói vì Ta còn ở với các con."

Công Vụ của Chúa Thánh Linh

5 "Bây giờ Ta sắp trở về với Đấng đã sai Ta, nhưng chẳng ai trong
các con lưu ý hỏi Ta đi đâu.
6 Trái lại lòng các con phiền muộn vì những điều Ta nói.
7 Dù vậy, Ta đi là ích lợi cho các con, vì nếu Ta không đi, Đấng An
Ủi sẽ không đến với các con. Khi Ta đi, Ta sẽ sai Ngài đến với các con.
8 Khi Ngài đến, Ngài sẽ chứng tỏ cho nhân loại biết họ lầm lạc trong
tội lỗi, sẽ dìu dắt họ trở về đường công chính, và giúp họ hiểu công
lý của Đức Chúa Trời.
9 Họ tội lỗi vì không chịu tin Ta.
10 Về sự công chính Ta đã dành cho họ khi Ta về cùng Cha, và các
con sẽ không thấy Ta nữa.
11 Công lý sẽ đến vì những người cai trị thế gian này đã bị phán xét.
12 Ta còn nhiều điều muốn nói với các con, nhưng hiện giờ các con
chưa hiểu.
13 Khi Thần Chân Lý đến, Ngài sẽ dạy cho các con biết chân lý toàn
diện. Ngài không nói theo ý mình, nhưng truyền lại những điều Ngài
đã nghe và nói cho các con biết những việc tương lai.
14 Thần Chân Lý sẽ tôn vinh Ta, vì Ngài sẽ cho các con biết sự thật
về vinh quang Ta.
15 Mọi điều Cha có đều thuộc về Ta, nên Ta nói: Thần Chân Lý sẽ
cho các con biết sự thật về vinh quang Ta."

Đau Buồn Sẽ Trở Nên Vui Mừng

16 "Chẳng bao lâu, các con không thấy Ta nữa, nhưng chỉ một thời
gian ngắn các con lại gặp Ta."
17 Vài môn đệ hỏi nhau: "Lời Thầy có nghĩa gì khi nói: 'Chẳng bao
lâu nữa các con không thấy Ta, nhưng chỉ một thời gian ngắn các con
lại gặp Ta,' và 'Ta sắp về với Cha'?
18 Và ý Thầy nói 'một thời gian ngắn' là bao lâu? Chúng ta không
hiểu được."
19 Chúa Giê-xu biết họ đang hoang mang, Ngài phán: "Các con không
hiểu lời Ta vừa nói sao?
20 Ta cho các con biết, các con sẽ than khóc về những việc sắp xảy
đến cho Ta nhưng người đời sẽ mừng rỡ. Các con sẽ đau buồn, nhưng
nỗi buồn ấy sẽ biến thành niềm vui, vì các con lại gặp Ta.
21 Người mẹ sắp đến giờ sinh nở phải chịu đau đớn, buồn lo. Nhưng
sau khi sinh con, người mẹ vui mừng và quên hết đau đớn.
22 Tuy hiện nay các con đau buồn, nhưng chẳng bao lâu Ta sẽ gặp
các con, lòng các con sẽ tràn ngập niềm vui bất tận.
23 Lúc ấy các con sẽ không còn thắc mắc hỏi han gì nữa. Ta quả
quyết với các con, các con nhân danh Ta cầu xin điều gì, Cha cũng
ban cho.

24 Trước nay, các con chưa nhân danh Ta cầu xin điều chi cả. Cứ
cầu xin đi, các con sẽ được, để lòng các con tràn ngập vui mừng.
25 Ta thường dùng ẩn dụ để dạy dỗ các con. Sẽ đến lúc Ta không
dùng ẩn dụ nữa, nhưng giải bày trực tiếp về Cha cho các con.
26 Lúc ấy các con sẽ nhân danh Ta cầu xin, không phải chỉ có Ta cầu
thay cho các con, nhưng chính các con cầu xin Cha,
27 vì Cha cũng yêu các con bởi các con yêu Ta và tin rằng Ta được
Đức Chúa Trời sai đến.
28 Ta từ Cha xuống trần gian, nay Ta sắp rời trần gian trở về với
Cha."
29 Các môn đệ thưa: "Thưa Thầy, bây giờ Thầy giảng giải rõ ràng,
không còn dùng ẩn dụ nữa.
30 Bây giờ chúng con biết Thầy thấu hiểu mọi việc, chẳng cần ai hỏi
Thầy. Vì thế chúng con tin Thầy đến từ Đức Chúa Trời."
31 Chúa Giê-xu hỏi: "Bây giờ các con tin rồi sao?
32 Sắp đến lúc các con ly tán mỗi người một ngã, bỏ Ta lại một mình.
Nhưng Ta không cô đơn bao giờ vì Cha ở với Ta.
33 Ta nói cho các con những điều ấy để các con được bình an trong
Ta. Thế gian sẽ gây đủ thứ hoạn nạn khốn khổ cho các con. Nhưng
đừng nản lòng vì Ta đã chiến thắng thế gian."

17

Lời Cầu Nguyện của Chúa Giê-xu

1 Sau khi dạy dỗ xong, Chúa Giê-xu ngước mắt lên trời cầu nguyện:
"Thưa Cha, giờ đã đến, xin Cha bày tỏ vinh quang Con để Con làm
rạng rỡ vinh quang Cha.
2 Cha đã trao cho Con uy quyền trên cả nhân loại, để Con ban sự
sống vĩnh cửu cho những người Cha đã giao thác.
3 Họ được sống vĩnh cửu khi nhận biết Cha là Đức Chúa Trời chân
thật duy nhất, và nhìn nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng Ngài sai đến.
4 Con đã làm rạng rỡ vinh quang Cha trên đất, hoàn tất mọi việc
Cha ủy thác.
5 Thưa Cha, giờ đây xin Cha làm sáng tỏ vinh quang Con trước mặt
Cha, là vinh quang chung của Cha và Con trước khi sáng tạo trời đất.
6 Con đã giãi bày Danh Cha cho những người Cha chọn giữa thế gian
và giao thác cho Con. Họ luôn thuộc về Cha. Cha đã giao họ cho Con,
và họ luôn vâng giữ lời Cha.
7 Họ biết rõ mọi điều Con có đều do Cha cho,
8 vì Cha dạy Con điều gì, Con cũng truyền cho họ. Họ nhận và biết
rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng Cha đã sai Con.
9 Giờ đây, Con không cầu nguyện cho thế gian, nhưng Con cầu xin
cho những người Cha đã giao thác,
10 vì họ vẫn thuộc về Cha cũng như mọi người của Cha đều thuộc
về Con. Họ chính là vinh quang của Con.
11 Con sắp từ giã thế gian để trở về với Cha, nhưng họ vẫn còn ở lại.
Thưa Cha Chí Thánh, xin lấy Danh Cha bảo vệ những người Cha giao
cho Con để họ đồng tâm hợp nhất như Cha với Con.

12 Trong thời gian sống với họ, Con luôn luôn bảo vệ, che chở họ
trong Danh Cha. Mọi người Cha giao thác, Con đều bảo vệ an toàn,
ngoại trừ một người ngoan cố đi vào con đường chết, đúng như Thánh
Kinh đã chép.
13 Con sắp về với Cha. Nhưng khi còn ở thế gian, Con cho họ biết
những điều này để lòng họ được tràn ngập niềm vui của Con.
14 Con đã truyền lời Cha cho họ, nên người đời thù ghét họ, vì họ
không thuộc về thế gian cũng như Con không thuộc về thế gian.
15 Con không cầu xin Cha rút họ ra khỏi thế gian, nhưng xin Cha giữ
họ khỏi điều gian ác.
16 Họ không thuộc về thế gian cũng như Con không thuộc về thế
gian.
17 Xin Cha dùng chân lý thánh hóa họ. Lời Cha chính là chân lý.
18 Như Cha đã sai Con vào thế gian, Con cũng sai họ đi khắp thế giới.
19 Con đã cho chính mình là của lễ thánh hóa vì họ, để họ được
thánh hóa nhờ chân lý của Cha.
20 Không những Con cầu xin cho họ, Con còn cầu xin cho những
người sẽ tin Con nhờ lời chứng của họ.
21 Xin Cha cho các môn đệ mới cũ đều hợp nhất, cũng như Cha và
Con là một—Cha ở trong Con, thưa Cha, và Con ở trong Cha. Để họ ở
trong Chúng Ta, rồi nhân loại sẽ tin rằng Cha đã sai Con.
22 Con đã cho họ vinh quang Cha cho Con, để họ hợp nhất như Cha
và Con đã hợp nhất.
23 Con ở trong họ và Cha ở trong Con để giúp họ hoàn toàn hợp nhất.
Nhờ đó nhân loại sẽ biết Cha đã sai Con đến, và Cha yêu họ như Cha
đã yêu Con.
24 Thưa Cha, Con muốn Con ở đâu, những người Cha giao cho Con
cũng ở đó để họ chiêm ngưỡng vinh quang Cha đã cho Con, vì Cha đã
yêu Con trước khi sáng tạo trời đất!
25 Thưa Cha Công Chính, thế gian không biết Cha, nhưng Con biết;
và những môn đệ này cũng biết Cha đã sai Con.
26 Con đã bày tỏ Cha cho họ, và Con sẽ giãi bày thêm nữa. Để tình
yêu của Cha cho Con sẽ ở trong họ, và để Con sống trong lòng họ."

18

Chúa Giê-xu Bị Phản và Bị Bắt

1 Cầu nguyện xong, Chúa Giê-xu dẫn các môn đệ qua thung lũng
Kít-rôn, vào khu vườn ô-liu.
2 Giu-đa là người phản bội cũng biết rõ vườn ấy, vì Chúa Giê-xu
thường đến đây với các môn đệ.
3 Giu-đa hướng dẫn một đội tuần cảnh và chức dịch của các thầy
trưởng tế và Pha-ri-si, mang theo đèn, đuốc, và vũ khí đến vườn ô-liu.
4 Chúa Giê-xu biết rõ mọi việc sắp xảy ra, nên bước tới hỏi: "Các
người tìm ai?"
5 Họ hùng hổ: "Giê-xu, người Na-xa-rét."
Chúa Giê-xu đáp: "Chính Ta đây!" (Lúc ấy Giu-đa, người phản Chúa,
cũng đứng chung với họ).

6 Nghe Chúa Giê-xu đáp: “Chính Ta đây,” cả bọn bị dội lại và té
xuống đất.
7 Chúa lại hỏi: “Các người tìm ai?”
Họ đáp: “Giê-xu, người Na-xa-rét.”
8 Chúa Giê-xu nhắc lại: “Ta đã nói với các người là chính Ta đây!
Nếu các người tìm bắt Ta, hãy để những người này đi tự do!”
9 Việc xảy ra đúng như lời Chúa hứa: “Con không để mất một người
nào Cha đã giao cho Con.”*
10 Si-môn Phi-e-rơ rút gươm chém rơi vành tai phải của Man-chu,
đầy tớ của thầy thượng tế.
11 Nhưng Chúa Giê-xu phán cùng Phi-e-rơ: “Hãy tra gươm vào vỏ!
Lẽ nào Ta không uống chén thống khổ mà Cha đã dành cho Ta sao?”

Chúa Giê-xu Trước Tòa Thầy Thượng Tế

12 Lập tức, viên chỉ huy đội tuần cảnh và các chức dịch bắt trói Chúa
Giê-xu.
13 Trước hết, họ giải Chúa đến dinh An-ne, cha vợ của Cai-phe. Cai-
phe đang giữ chức thượng tế.
14 Cai-phe đã có lần tuyên bố với các lãnh đạo Do Thái: “Thà một
người chết thay cho dân tộc là hơn.”

Phi-e-rơ Chối Chúa Lần Thứ Nhất

15 Theo sau Chúa Giê-xu, có Si-môn Phi-e-rơ và một môn đệ khác.
Nhờ quen biết thầy thượng tế, môn đệ ấy được vào dinh với Chúa.
16 Còn Phi-e-rơ đứng ngoài cổng. Vì môn đệ ấy quen biết thầy
thượng tế trở ra xin cô gái gác cổng cho Phi-e-rơ vào.
17 Cô hỏi Phi-e-rơ: “Anh không phải là môn đệ ông ấy sao?”
Phi-e-rơ đáp: “Không, không phải tôi.”
18 Đêm càng lạnh, các chức dịch và các đầy tớ của những thầy tế lễ
nhóm một đám lửa rồi quây quần ngồi sưởi. Phi-e-rơ cũng đứng sưởi
với họ.

Thầy Thượng Tế Tra Hỏi Chúa Giê-xu

19 Thầy thượng tế hỏi Chúa Giê-xu về các môn đệ và lời giáo huấn
của Ngài.
20 Chúa Giê-xu đáp: “Ai cũng biết Ta giảng dạy điều gì. Ta thường
giảng dạy trong các hội trường và Đền Thờ, nơi mọi người thường tập
họp lại. Ta chẳng có điều gì giấu diếm.
21 Tại sao các người hỏi Ta, mà không hỏi những người đã nghe Ta?
Họ biết rõ những điều Ta nói.”
22 Một trong những lính tuần cảnh Đền Thờ đứng gần tát vào mặt
Chúa Giê-xu, quát lên: “Ngươi dám nói năng như thế với thầy thượng
tế sao?”
23 Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Ta nói sai, xin anh cho biết chỗ sai. Còn
Ta nói đúng, tại sao anh đánh Ta?”
24 An-ne ra lệnh giải Chúa Giê-xu, vẫn đang bị trói, qua dinh thầy
thượng tế Cai-phe.

Phi-e-rơ Chối Chúa Lần Thứ Hai và Thứ Ba

* **18:9** Xem Gi 6:39; 17:12

25 Lúc ấy Si-môn Phi-e-rơ vẫn đứng sưởi ngoài sân, các anh tuần
cảnh đứng bên cạnh hỏi: “Anh không phải môn đệ ông ấy sao?”
Ông chối: “Không, không phải tôi.”
26 Nhưng một đầy tớ trong nhà thầy thượng tế, là bà con với người bị
Phi-e-rơ chém đứt tai, hỏi: “Chính mắt tôi thấy anh đứng trong vườn
ô-liu với ông ấy mà!”
27 Phi-e-rơ lại chối lần nữa. Lập tức có tiếng gà gáy.

Chúa Giê-xu Trước Tòa Phi-lát
28 Cuộc xét xử Chúa Giê-xu trước Cai-phe kết thúc lúc trời vừa sáng.
Rồi Ngài bị giải đến dinh tổng trấn La Mã. Những người buộc tội Ngài
không dám vào dinh vì sợ bị ô uế, họ sợ không được dự lễ Vượt Qua.
29 Vì thế Tổng trấn Phi-lát phải ra ngoài và hỏi: “Các anh tố cáo
người này về tội gì?”
30 Họ đáp: “Nếu hắn không phải là người gian ác, chúng tôi đâu
dám giải lên ngài!”
31 Phi-lát nói với họ: “Hãy đem ông ấy đi và xử ông ấy theo luật các
anh!”
Các lãnh đạo Do Thái đáp: “Chúng tôi không có phép xử tử ai, yêu
cầu tổng trấn xử nó!”
32 (Điều này ứng nghiệm lời Chúa Giê-xu báo trước Ngài phải chết
cách nào.)†
33 Rồi Phi-lát trở vào dinh hỏi Chúa Giê-xu: “Ngươi có phải là vua
người Do Thái không?”
34 Chúa Giê-xu hỏi lại: “Đây là câu hỏi của ông hay của người khác
nói với ông về Ta?”
35 Phi-lát xẵng giọng: “Ta là người Do Thái sao? Chính người dân
của anh và các thầy trưởng tế của họ bắt anh giải lên cho ta xử. Anh
làm gì mà họ muốn giết anh?”
36 Chúa Giê-xu đáp: “Vương Quốc của Ta không phải là vương quốc
trên đất. Nếu thế, các môn đệ của Ta đã chiến đấu để bảo vệ Ta không
cho người Do Thái bắt. Nhưng Vương Quốc của Ta không thuộc thế
giới này.”
37 Phi-lát hỏi: “Thế anh là vua sao?”
Chúa Giê-xu đáp: “Ông nói Ta là vua. Thật, Ta sinh ra và xuống
trần gian để làm chứng về chân lý. Những ai yêu chuộng chân lý đều
nhận ra điều Ta phán là thật.”
38 Phi-lát thắc mắc: “Chân lý là gì?” Ông bước ra ngoài tuyên bố:
“Ta không thấy người này có tội gì cả.
39 Nhưng theo thông lệ, mỗi năm đến lễ Vượt Qua, ta ân xá cho các
anh một phạm nhân. Các anh muốn ta tha ‘Vua của người Do Thái’
không?”
40 Nhưng họ thét lên: “Không! Không phải người này. Chúng tôi
muốn ông tha Ba-ra-ba!” (Ba-ra-ba bị tù vì nổi loạn và giết người.)

19

Chúa Giê-xu Bị Kết Án Tử
1 Phi-lát ra lệnh đánh đòn Chúa Giê-xu.

† **18:32** Xem Gi 12:32-33

2 Bọn lính đan một vương miện bằng gai đội lên đầu Chúa, và họ
khoác lên người Chúa chiếc áo dài màu tía.
3 Họ xúm lại chế giễu: “Kính mừng vua người Do Thái!” Họ lại tát
vào mặt Chúa.
4 Phi-lát bước ra sân một lần nữa, tuyên bố với người Do Thái: “Này,
ta giao người ấy lại cho các anh, nhưng nên hiểu rõ ràng rằng ta không
tìm thấy người có tội gì.”
5 Chúa Giê-xu bước ra, đầu đội mão gai, mình khoác áo dài tía.
Phi-lát nói: “Người ấy kia kìa!”
6 Các thầy trưởng tế và các lính tuần cảnh Đền Thờ vừa thấy Chúa
liền reo hò: “Đóng đinh hắn! Đóng đinh hắn!”
Phi-lát đáp: “Các anh cứ đóng đinh đi! Ta không thấy người này có
tội.”
7 Các lãnh đạo Do Thái cãi: “Theo luật của chúng tôi, hắn phải bị
xử tử, vì hắn tự xưng là Con của Đức Chúa Trời.”
8 Phi-lát nghe lời đó càng thêm sợ hãi.
9 Ông đem Chúa Giê-xu vào dinh và hỏi một lần nữa: “Anh từ đâu
đến?” Nhưng Chúa Giê-xu không đáp một lời.
10 Phi-lát hỏi: “Sao anh không trả lời? Anh không biết ta có quyền
tha anh, cũng có quyền đóng đinh anh sao?”
11 Chúa Giê-xu đáp: “Ông không có quyền gì trên Ta cả, nếu không
do trên ban cho. Vì vậy người bắt Ta giải nộp cho ông còn nặng tội
hơn ông nữa.”
12 Nghe Chúa giải đáp, Phi-lát tìm cách phóng thích Ngài, nhưng các
lãnh đạo Do Thái dọa: “Nếu ông tha người này, thì ông không trung
thành với hoàng đế. Ai tự xưng mình là vua tức là người phản nghịch
với hoàng đế.”
13 Nghe họ nói vậy, Phi-lát liền ra lệnh giải Chúa Giê-xu ra cho ông
xử tại Tòa Lát Đá (tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Ga-ba-tha.)
14 Hôm ấy nhằm ngày chuẩn bị lễ Vượt Qua. Phi-lát nói với người
Do Thái: “Đây, vua của các anh!”
15 Họ kêu gào: “Giết hắn đi! Giết hắn đi! Hãy đóng đinh hắn!”
Phi-lát hỏi: “Không lẽ ta đem đóng đinh vua các anh sao?”
Các thầy trưởng tế đáp: “Ngoài Sê-sa, chúng tôi không có vua nào
khác.”
16 Kế đến Phi-lát giao Chúa Giê-xu cho họ đóng đinh.

Sự Đóng Đinh

Vậy họ dẫn Chúa Giê-xu đi.
17 Chúa vác cây thập tự lên ngọn đồi Sọ, (tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Gô-
gô-tha).
18 Tại đây họ đóng đinh Chúa trên cây thập tự. Cũng có hai tướng
cướp bị đóng đinh hai bên Chúa, mỗi bên một người.
19 Phi-lát cho treo tấm bảng trên cây thập tự, ghi dòng chữ: “Giê-xu
người Na-xa-rét, Vua người Do Thái.”
20 Nhiều người xem thấy dòng chữ đó, vì nơi Chúa Giê-xu bị đóng
đinh rất gần thành phố, và tấm bảng viết bằng tiếng Hê-bơ-rơ, La-
tinh, và Hy Lạp.

21 Các thầy trưởng tế đến khiếu nại với Phi-lát: “Xin đừng viết:
‘Vua người Do Thái,’ nhưng sửa lại ‘Người này nói: Ta là Vua người
Do Thái.’ ”
22 Phi-lát gắt lên: “Không, điều gì ta viết thì ta đã viết xong rồi.”
23 Sau khi mấy người lính đóng đinh Chúa Giê-xu, họ chia áo xống
Ngài làm bốn phần, mỗi người lấy một phần. Họ cũng lấy áo dài của
Chúa, đó là tấm áo dệt từ trên xuống không có đường may.
24 Họ nói: “Tốt hơn là đừng xé áo ra, chúng ta hãy gieo súc sắc xem
tấm áo đó về phần ai.” Việc xảy ra đúng như lời Thánh Kinh: “Họ
chia nhau áo xống Ta và bắt thăm lấy áo dài Ta.”* Đó là điều mà họ
đã làm.
25 Đứng gần cây thập tự có mẹ Chúa Giê-xu, dì Chúa là Ma-ri (vợ
Cơ-lưu-ba), và Ma-ri Ma-đơ-len.
26 Khi Chúa Giê-xu thấy mẹ và môn đệ Ngài yêu đứng bên cạnh,
Chúa nói với mẹ: “Thưa bà, anh này là con của bà.”
27 Chúa cũng nói với môn đệ ấy: “Đây là mẹ của con.” Từ đó môn
đệ ấy rước bà về nhà phụng dưỡng.

Sự Chết của Chúa Giê-xu
28 Chúa Giê-xu biết sứ mệnh đã xong, và muốn làm đúng lời Thánh
Kinh, Chúa nói: “Ta khát.”
29 Tại đó có một bình giấm. Có người lấy miếng bông đá tẩm đầy
giấm đặt lên cành phương thảo, đưa kề miệng Chúa.
30 Khi Chúa Giê-xu nếm giấm rồi, Ngài phán: “Mọi việc đã hoàn
thành!” Rồi Ngài gục đầu, trút linh hồn.
31 Khi ấy là ngày Chuẩn Bị, nên người Do Thái không muốn để xác
người phơi trên cây thập tự vào ngày Sa-bát (hơn nữa ngày Sa-bát này
rất long trọng vì trùng với lễ Vượt Qua). Vậy nên họ yêu cầu Phi-lát
ra lệnh đánh gãy chân từng người cho đến chết. Rồi họ đem các thi
thể xuống.
32 Mấy người lính đến đánh gãy chân hai tướng cướp bị đóng đinh
với Chúa Giê-xu.
33 Nhưng khi đến gần Chúa Giê-xu, họ thấy Chúa đã chết nên không
đánh gãy chân Ngài.
34 Nhưng một người lính lấy giáo đâm xuyên sườn Chúa, lập tức
máu và nước đổ ra.
35 (Tác giả đã chứng kiến việc đó và ghi chép cách trung thực để
bạn đọc tin nhận.)
36 Mọi việc diễn ra đúng theo lời Thánh Kinh đã nói: “Không một
cái xương nào của Ngài bị gãy,”†
37 và “Họ sẽ nhìn thấy Người họ đã đâm.”‡

Chôn Chúa Giê-xu
38 Sau đó, Giô-sép, người A-ri-ma-thê, từng làm môn đệ Chúa cách
kín đáo (vì ông sợ các lãnh đạo Do Thái), đến xin phép Phi-lát cho
nhận thi hài Chúa Giê-xu. Được Phi-lát phép, Giô-sép gỡ thi hài Chúa
xuống.
39 Ni-cô-đem là người đã hầu chuyện với Chúa ban đêm cũng đem
32,7 ký§ nhựa thơm trầm hương đến.

---

* **19:24** Thi 22:18 † **19:36** Xuất 12:46; Dân 9:12; Thi 34:20 ‡ **19:37** Xa 12:10 § **19:39** Nt 100 litras

40 Hai ông dùng hương liệu và vải gai mịn tẩm liệm thi hài Chúa,
theo tục lệ Do Thái.
41 Tại chỗ Chúa đóng đinh, có một khu vườn và một ngôi mộ chưa
dùng.
42 Vì đó là ngày chuẩn bị cho lễ Vượt Qua của người Do Thái và ngôi
mộ này cũng gần, nên họ an táng Chúa Giê-xu tại đó.

20

Sự Phục Sinh

1 Sáng Chúa Nhật, lúc trời còn tờ mờ, Ma-ri Ma-đơ-len đến viếng
mộ Chúa và thấy tảng đá lấp cửa mộ đã lăn qua một bên.
2 Cô vội chạy và tìm Si-môn Phi-e-rơ và môn đệ Chúa Giê-xu yêu. Cô
báo tin: “Người ta đã dời thi hài Chúa Giê-xu khỏi mộ, không biết họ
đặt Ngài tại đâu!”
3 Phi-e-rơ và môn đệ kia liền chạy đến mộ.
4 Cả hai cùng chạy, nhưng môn đệ kia chạy nhanh hơn Phi-e-rơ, nên
đến mộ trước.
5 Anh cúi xuống nhìn vào mộ, thấy vải liệm nhưng không dám vào.
6 Si-môn Phi-e-rơ đến sau, bước vào trong mộ, thấy vải liệm còn đó,
7 tấm khăn trùm đầu Chúa Giê-xu thì cuốn lại để một bên, không
nằm chung với vải liệm.
8 Môn đệ đến mộ trước cũng theo vào, anh nhìn thấy và tin—
9 vì đến lúc ấy, các môn đệ chưa hiểu lời Thánh Kinh nói Chúa Giê-xu
sẽ sống lại từ cõi chết.
10 Rồi hai môn đệ trở về nhà.

Chúa Giê-xu Hiện Ra với Ma-ri Ma-đơ-len

11 Ma-ri đứng bên mộ mà khóc, nước mắt đầm đìa, cô cúi xuống
nhìn trong mộ.
12 Cô thấy hai thiên sứ mặc áo trắng, một vị ngồi phía đầu, một vị
ngồi phía chân nơi Chúa Giê-xu đã nằm.
13 Hai thiên sứ hỏi: “Tại sao cô khóc?”
Cô đáp: “Vì người ta dời thi hài Chúa tôi đi mất, tôi không biết họ
để Ngài tại đâu!”
14 Nói xong, cô quay đầu nhìn lại, thấy có người đứng sau lưng. Đó
là Chúa Giê-xu, nhưng cô không nhận ra Ngài.
15 Chúa Giê-xu hỏi: “Tại sao cô khóc? Cô tìm ai?”
Cô tưởng là người làm vườn nên dò hỏi: “Thưa ông, nếu ông có
đem thi hài Chúa đi đâu, xin làm ơn cho tôi biết để tôi đem về!”
16 Chúa Giê-xu gọi: “Ma-ri!”
Cô xoay hẳn người lại, mừng rỡ kêu lên: “Ra-bu-ni!” (tiếng Hê-bơ-rơ
nghĩa là “Thầy”).
17 Chúa Giê-xu phán: “Đừng cầm giữ Ta, vì Ta chưa lên cùng Cha.
Nhưng hãy đi tìm anh em Ta, nói với họ rằng: ‘Ta lên cùng Cha Ta
cũng là Cha của các con, cùng Đức Chúa Trời Ta cũng là Đức Chúa
Trời của các con.’ ”
18 Ma-ri Ma-đơ-len đi tìm các môn đệ khác và nói với họ: “Tôi vừa
gặp Chúa!” Rồi cô thuật lại mọi điều Ngài dạy.

Chúa Giê-xu Hiện Ra với Các Môn Đệ Ngài

19 Ngay tối hôm ấy, các môn đệ họp mặt với nhau, cửa phòng đóng
thật chặt, vì họ sợ các lãnh đạo Do Thái. Thình lình, Chúa Giê-xu đến
đứng giữa họ! Chúa phán: "Bình an cho các con."
20 Nói xong, Chúa đưa sườn và tay cho họ xem. Được gặp Chúa, các
môn đệ vô cùng mừng rỡ!
21 Chúa Giê-xu phán tiếp: "Bình an cho các con. Cha đã sai Ta cách
nào, Ta cũng sai các con cách ấy."
22 Rồi Chúa hà hơi trên các môn đệ và phán: "Hãy tiếp nhận Chúa
Thánh Linh.
23 Các con tha tội cho ai, người ấy sẽ được tha tội. Các con buộc tội
cho ai, người ấy sẽ bị buộc tội."

Chúa Giê-xu Hiện Ra với Thô-ma

24 Một trong mười hai môn đệ, có Thô-ma (biệt danh là Song Sinh),*
không có mặt lúc Chúa Giê-xu đến.
25 Các môn đệ kia báo tin: "Chúng tôi mới gặp Chúa!"
Nhưng Thô-ma đáp: "Tôi không tin trừ khi chính mắt tôi thấy dấu
đinh trên bàn tay Chúa, tay tôi sờ vết thương, và đặt tay tôi vào sườn
Ngài!"
26 Tám ngày sau, các môn đệ lại họp trong nhà ấy, lần này Thô-ma
cũng có mặt. Cửa ngõ đều đóng chặt, bất thình lình, như lần trước,
Chúa Giê-xu đến đứng giữa họ. Chúa phán: "Bình an cho các con."
27 Chúa phán riêng với Thô-ma: "Hãy đặt ngón tay con vào đây và
nhìn bàn tay Ta. Hãy đặt bàn tay con vào sườn Ta. Đừng hoài nghi
nữa. Hãy tin!"
28 Thô-ma thưa: "Lạy Chúa tôi và Đức Chúa Trời tôi!"
29 Chúa Giê-xu phán với ông: "Con tin vì con thấy Ta. Phước cho
những người chưa thấy mà tin Ta!"

Mục Đích của Sách

30 Các môn đệ còn chứng kiến nhiều phép lạ khác do Chúa Giê-xu
thực hiện, nhưng không thể chép tất cả vào sách này,
31 Nhưng chỉ xin ghi lại một số phép lạ để giúp người đọc tin nhận
Chúa Giê-xu là Đấng Mết-si-a, là Con Đức Chúa Trời, và nhờ niềm tin
đó, chúng ta hưởng được sự sống vĩnh viễn trong Danh Chúa.

21

Chúa Giê-xu Hiện Ra với Bảy Môn Đệ

1 Sau đó, Chúa Giê-xu đến gặp các môn đệ lần nữa tại bờ biển Ga-
li-lê. Chuyện xảy ra thế này.
2 Có nhiều môn đệ có mặt tại đó—Si-môn Phi-e-rơ, Thô-ma (cũng
gọi là Song Sinh), Na-tha-na-ên quê làng Ca-na, xứ Ga-li-lê, hai con trai
của Xê-bê-đê, và hai môn đệ nữa.
3 Si-môn Phi-e-rơ nói: "Tôi sẽ đi đánh cá!"
Mọi người đều tán thành: "Chúng tôi cùng đi với anh!" Họ xuống
thuyền thả lưới suốt đêm nhưng chẳng được con cá nào.

* **20:24** Tiếng Hy Lạp: Thô-ma, còn gọi là Đi-đim

4 Đến rạng đông, Chúa Giê-xu đứng trên bờ, nhưng các môn đệ
không nhận ra Ngài là ai.
5 Ngài gọi lớn: “Có bắt được cá không, các con?”
Họ đáp: “Thưa không!”
6 Ngài phán: “Hãy thả lưới bên phải mạn thuyền thì sẽ được!” Họ
vâng lời nên được rất nhiều cá, không thể kéo lưới vào thuyền.
7 Môn đệ Chúa Giê-xu yêu nói với Phi-e-rơ: “Đó là Chúa!” Khi Si-
môn Phi-e-rơ nghe đó là Chúa, ông liền khoác áo (vì ông cởi áo lúc
làm việc), nhảy ùm xuống nước lội vào bờ.
8 Các môn đệ khác chèo thuyền vào, kéo theo mẻ lưới đầy cá, vì chỉ
cách bờ độ 90 mét.*
9 Khi lên bờ, các môn đệ thấy có sẵn bánh mì và một đám lửa, trên
lửa có cá đang nướng.
10 Chúa Giê-xu phán: “Hãy đem cá các con mới bắt lại đây!”
11 Si-môn Phi-e-rơ kéo lưới vào bờ. Lưới đầy cá lớn, đếm được 153
con, cá nhiều thế mà lưới vẫn không đứt.
12 Chúa Giê-xu phán: “Hãy lại đây ăn sáng!” Không một môn đệ
nào dám hỏi: “Ngài là ai?” Vì họ biết chắc chắn đó là Chúa.
13 Chúa Giê-xu lấy bánh và cá trao cho các môn đệ.
14 Đây là lần thứ ba Chúa Giê-xu hiện ra với các môn đệ từ khi Ngài
sống lại.
15 Sau khi ăn sáng xong, Chúa Giê-xu hỏi Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn,
con Giăng, con yêu Ta hơn những người này không?”
Phi-e-rơ đáp: “Vâng, Chúa biết con yêu Chúa.”
Chúa Giê-xu phán: “Hãy chăn chiên con Ta!”
16 Chúa Giê-xu lặp lại câu hỏi: “Si-môn, con Giăng, con yêu Ta
không?”
Phi-e-rơ quả quyết: “Thưa Chúa, Chúa biết con yêu Chúa.”
Chúa Giê-xu dạy: “Hãy chăn đàn chiên Ta!”
17 Chúa hỏi lần thứ ba: “Si-môn, con Giăng, con yêu Ta không?”
Phi-e-rơ đau buồn vì Chúa Giê-xu hỏi mình câu ấy đến ba lần. Ông
thành khẩn: “Thưa Chúa, Chúa biết mọi sự, Chúa biết con yêu Chúa!”
Chúa Giê-xu phán: “Hãy chăn đàn chiên Ta!
18 Ta quả quyết với con, khi con còn trẻ, con tự sức làm mọi việc;
con tự mặc đồ và muốn đi đâu tùy ý. Nhưng về già, con phải đưa tay
ra, người ta sẽ mặc đồ cho con, và dắt con đến nơi con không muốn.”
19 Chúa Giê-xu ngụ ý cho biết ông phải chết cách nào để làm vinh
quang Đức Chúa Trời. Sau đó, Chúa Giê-xu phán với ông: “Hãy theo
Ta!”
20 Phi-e-rơ quay lại, thấy môn đệ Chúa Giê-xu yêu—người đã dựa
vào ngực Chúa trong buổi ăn tối cuối cùng mà hỏi rằng: “Thưa Chúa,
ai là người phản Chúa?”
21 Thấy người ấy đi theo, Phi-e-rơ hỏi Chúa Giê-xu: “Thưa Chúa, anh
ấy sẽ ra sao?”
22 Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Ta muốn cho anh ấy sống đến ngày Ta trở
lại, thì liên hệ gì đến con? Phần con hãy theo Ta!”

---

* **21:8** Nt 200 cubits

23 Do đó, có tin đồn trong cộng đồng những người tin rằng môn đệ
ấy sẽ không chết. Nhưng đó không phải là điều Chúa Giê-xu nói. Ngài
chỉ nói: “Nếu Ta muốn cho anh ấy sống đến ngày Ta trở lại, thì liên
hệ gì đến con?”
24 Chính môn đệ ấy chứng kiến mọi việc vừa kể và ghi lại những
dòng chữ này. Ai cũng biết lời chứng của người ấy là chân thật.
25 Chúa Giê-xu còn làm nhiều việc khác. Nếu người ta ghi chép đầy
đủ, tôi chắc rằng cả thế giới cũng không có chỗ chứa hết những sách
đã được viết.

Công Vụ Các Sứ Đồ

Lời Hứa Ban Chúa Thánh Linh

1 Thưa Ngài Thê-ô-phi-lơ thân kính, trong sách trước, tôi đã tường
thuật mọi điều Chúa Giê-xu làm và dạy từ ban đầu
2 cho đến ngày Ngài được tiếp đón về trời sau khi Ngài cậy Chúa
Thánh Linh ban huấn thị cho các sứ đồ Ngài đã chọn.
3 Chúa nêu nhiều bằng cớ vững chắc chứng tỏ Ngài đang sống sau
khi chịu đóng đinh. Suốt bốn mươi ngày, Chúa cho các sứ đồ gặp Ngài
nhiều lần để dạy họ về Nước của Đức Chúa Trời.
4 Khi họp mặt, Chúa phán dặn: "Các con đừng vội ra khỏi thành
Giê-ru-sa-lem, nhưng phải ở lại chờ đợi điều Cha hứa, như Ta đã nói
trước.
5 Vì Giăng chỉ làm báp-tem bằng nước, nhưng ít ngày nữa các con
sẽ được báp-tem bằng Chúa Thánh Linh."

Chúa Giê-xu Về Trời

6 Trong một buổi họp, các sứ đồ hỏi Chúa Giê-xu: "Thưa Chúa, có
phải đây là lúc Chúa khôi phục nước Ít-ra-ên không?"
7 Chúa đáp: "Các con không nên tìm biết giờ khắc do Cha ấn định;
việc đó thuộc quyền của Ngài,
8 nhưng khi Chúa Thánh Linh giáng trên các con, các con sẽ nhận
được quyền năng làm chứng cho Ta tại Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê,
xứ Sa-ma-ri, và khắp thế giới."
9 Dạy bảo các sứ đồ xong, Chúa được tiếp rước lên trời đang khi họ
ngắm nhìn Ngài. Một đám mây che khuất Chúa, không ai còn trông
thấy nữa.
10 Các sứ đồ còn đăm đăm nhìn lên trời, thình lình có hai người đàn
ông mặc áo trắng đến gần.
11 Họ hỏi: "Này các anh Ga-li-lê, các anh đứng ngóng lên trời làm
chi? Chúa Giê-xu vừa được tiếp đón về trời cũng sẽ trở lại y như cách
Ngài lên trời!"

Ma-thia Thay Thế Giu-đa

12 Các sứ đồ liền xuống núi Ô-liu, trở về Giê-ru-sa-lem. Núi ấy chỉ
cách Giê-ru-sa-lem độ một cây số.*
13 Khi đến nơi, họ họp nhau trên một phòng cao nơi họ đang ở.
Sau đây là tên những người có mặt: Phi-e-rơ, Giăng, Gia-cơ, Anh-
rê, Phi-líp, Thô-ma, Ba-thê-lê-my, Ma-thi-ơ, Gia-cơ (con của An-phê),
Si-môn (Xê-lốt), và Giu-đa (con của Gia-cơ).
14 Ngoài các sứ đồ còn có các phụ nữ cùng bà Ma-ri, mẹ của Chúa
Giê-xu và các em trai của Chúa Giê-xu. Tất cả đều đồng tâm bền chí
cầu nguyện.
15 Một hôm, giữa buổi họp của 120 môn đệ của Chúa, Phi-e-rơ đứng
lên nói:

---

* **1:12** Khoảng một ngày Sa-bát

16 “Thưa các anh em, lời Thánh Kinh phải được ứng nghiệm. Trong
một bài thơ của Vua Đa-vít, Chúa Thánh Linh đã báo trước về Giu-đa,
người điềm chỉ cho những người bắt Chúa Giê-xu.
17 Giu-đa vốn thuộc hàng ngũ chúng ta, dự phần phục vụ với chúng
ta.”
18 (Giu-đa lấy tiền thưởng của mình để mua một đám ruộng. Té
nhào xuống đó, nứt bụng và đổ ruột ra.
19 Chuyện ấy cả dân thành Giê-ru-sa-lem đều biết rõ, nên họ gọi
miếng đất ấy là “Cánh Đồng Máu” theo thổ ngữ là Hắc-ên-đa-ma.)
20 Phi-e-rơ nói tiếp: “Đúng như sách Thi Thiên đã chép: ‘Nhà cửa
nó hoang vắng tiêu điều, nơi ở của nó không còn ai lưu trú.’ Cũng có
chép ‘Một người khác phải lãnh nhiệm vụ nó.’†
21 Vậy, bây giờ phải chọn một người thay thế Giu-đa, là người từng
đi với chúng ta trong suốt thời gian chúng ta theo Chúa Giê-xu đi đây
đó—
22 từ lúc Giăng bắt đầu làm báp-tem cho đến ngày Chúa về trời.
Phải cử một người hiệp với chúng ta làm chứng cho mọi người biết
Chúa Giê-xu đã sống lại.”
23 Các môn đệ đề cử hai người là Giô-sép, tức là Ba-sa-ba (cũng gọi
là Giúc-tu) và Ma-thia.
24 Rồi họ cầu nguyện: “Lạy Chúa, Ngài biết rõ lòng người. Xin Chúa
chọn một trong hai người này thay thế Giu-đa
25 để làm sứ đồ phục vụ Chúa, vì Giu-đa đã phản bội và đi vào nơi
dành riêng cho mình.”
26 Họ bắt thăm trúng Ma-thia, nên ông được bổ nhiệm làm sứ đồ
cùng với mười một sứ đồ khác.

2

Chúa Thánh Linh Giáng Lâm

1 Đến ngày lễ Ngũ Tuần,* các môn đệ Chúa đều họp mặt đông đủ.
2 Thình lình, có tiếng động từ trời như luồng gió mạnh thổi vào đầy
nhà.
3 Các môn đệ thấy những chiếc lưỡi bằng lửa xuất hiện, đậu trên
đầu mỗi người.
4 Tất cả đều đầy dẫy Chúa Thánh Linh, và bắt đầu nói ngôn ngữ do
Chúa Thánh Linh ban cho.
5 Lúc đó, tại Giê-ru-sa-lem có những người Do Thái và người mộ
đạo từ nhiều dân tộc về dự lễ.
6 Tiếng ồn ào vang ra, một đám đông kéo đến, vô cùng kinh ngạc
vì nghe các môn đệ nói đúng ngôn ngữ của chính mình.
7 Họ sửng sốt hỏi nhau: “Những người này là người Ga-li-lê,
8 nhưng chúng ta nghe họ nói ngôn ngữ của chúng ta!
9 Này, chúng ta đây là người Bạc-thê, Mê-đi, Ê-la-mít, người từ Mê-
sô-pô-ta-ni, Giu-đê, Cáp-ba-đốc, Bông-ty, và Tiểu Á,
10 Phi-ri-gi, Bam-phi-ly, Ai Cập, và các vùng thuộc Ly-bi gần Sy-ren,
du khách từ La Mã

† **1:20** Thi 69:25; 109:8 * **2:1** Năm mươi ngày sau lễ Vượt Qua

11 (cả người Do Thái và người nước ngoài theo đạo Do Thái), người
Cơ-rết và A-rập. Tất cả chúng ta đều nghe họ dùng ngôn ngữ của
chúng ta để nói về những việc kỳ diệu Đức Chúa Trời đã thực hiện!”
12 Mọi người kinh ngạc, bối rối hỏi nhau: “Việc này có nghĩa gì đây?”
13 Nhưng có người lại chế giễu: “Họ say rượu đó!”

Phi-e-rơ Giảng cho Đoàn Dân

14 Nhưng Phi-e-rơ cùng mười một sứ đồ đứng lên giải thích: “Xin
lắng nghe tôi, thưa anh chị em, là người Do Thái, và những người sinh
sống tại Giê-ru-sa-lem! Xin đừng hiểu lầm việc này.
15 Những người này không say rượu như anh chị em lầm tưởng. Vì
bây giờ mới chín giờ sáng.†
16 Nhưng việc này đã được Tiên tri Giô-ên báo trước:
17 Đức Chúa Trời dạy: ‘Trong những ngày cuối cùng,
Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi người.
Con trai và con gái họ sẽ nói tiên tri.
Thanh niên sẽ thấy khải tượng,
và phụ lão sẽ được báo mộng.
18 Trong những ngày ấy, Ta sẽ đổ Thần Ta
đầy dẫy trên các đầy tớ Ta—cả nam lẫn nữ—
và họ sẽ nói tiên tri.
19 Ta sẽ tạo những hiện tượng lạ trên trời
và làm những dấu lạ dưới đất—
như máu, lửa, và luồng khói.
20 Mặt trời sẽ tối đen như mực,
và mặt trăng đỏ như máu
trước ngày lớn và vinh quang của Chúa Hằng Hữu.
21 Khi ấy, ai cầu khẩn Danh Chúa Hằng Hữu đều được cứu.’‡
22 Thưa toàn dân Ít-ra-ên, xin lắng nghe! Đức Chúa Trời đã công
khai xác nhận Giê-xu người Na-xa-rét là Chúa Cứu Thế, bằng cách
dùng tay Ngài thực hiện ngay trước mắt anh chị em những phép lạ,
dấu lạ và việc phi thường.
23 Đức Chúa Trời đã biết điều sẽ xảy ra, và chương trình của Ngài
được thực hiện qua việc Chúa Giê-xu bị phản nộp. Anh chị em đã
mượn tay những người vô luật, đóng đinh và giết Ngài trên cây thập
tự.
24 Nhưng Đức Chúa Trời cho Ngài sống lại, giải thoát Ngài khỏi nỗi
thống khổ của sự chết, vì âm phủ không có quyền giam giữ Ngài.
25 Như Vua Đa-vít đã chép về Ngài:
‘Tôi luôn thấy Chúa Hằng Hữu trước mặt tôi.
Tôi không nao núng, vì Ngài ở bên cạnh tôi.
26 Do đó, lòng tôi hân hoan,
lưỡi tôi mừng rỡ tôn ngợi Ngài!
Thân xác tôi an nghỉ trong hy vọng.
27 Vì Chúa không bỏ rơi linh hồn tôi trong Âm Phủ,
cũng chẳng để Đấng Thánh của Chúa bị rữa nát.
28 Bởi Chúa đã chỉ cho tôi con đường sống,

† **2:15** Nt giờ thứ ba ‡ **2:21** Giôên 2:28-32

và cho tôi nức lòng mừng rỡ trước mặt Chúa.’§
29 Thưa anh chị em, xin suy nghĩ điều này! Anh chị em đã biết rõ
rằng Đa-vít, tổ phụ chúng ta đã qua đời và được an táng trong lăng
mộ hiện còn trong thành này.
30 Tuy nhiên, người là một nhà tiên tri, người biết Đức Chúa Trời đã
thề hứa sẽ đặt một hậu tự thuộc dòng dõi Đa-vít ngồi trên ngôi báu.
31 Đa-vít đã thấy và báo trước sự sống lại của Đấng Mết-si-a. Người
nói rằng Đức Chúa Trời sẽ không bỏ Đấng Mết-si-a nơi âm phủ hay
để cho thân thể Đấng ấy rữa nát.
32 Đức Chúa Trời đã khiến Chúa Giê-xu sống lại, và tất cả chúng tôi
đều chứng kiến điều này.
33 Ngài được rước lên ngồi bên phải ngai Đức Chúa Trời. Ngài đã
nhận lãnh Chúa Thánh Linh theo lời hứa của Đức Chúa Cha và đổ
Chúa Thánh Linh xuống cho chúng ta, như anh chị em thấy và nghe
hôm nay.
34 Vì chính Đa-vít chưa lên trời nhưng đã nói:
‘Chúa Hằng Hữu phán với Chúa tôi:
“Hãy ngồi bên phải Ta
35 cho đến chừng Ta đặt kẻ thù
dưới gót chân Con.” ’*
36 Vậy, xin mỗi người trong Ít-ra-ên nhận thức cho chắc chắn rằng
Chúa Giê-xu mà anh chị em đóng đinh trên cây thập tự đã được Đức
Chúa Trời tôn làm Chúa và Đấng Mết-si-a!”
37 Nghe lời giảng giải, dân chúng cảm động sâu xa, liền hỏi Phi-e-rơ
và các sứ đồ: “Thưa các ông, chúng tôi phải làm chi?”
38 Phi-e-rơ đáp: “Anh chị em phải ăn năn tội lỗi và trở về cùng Đức
Chúa Trời, mỗi người phải nhân danh Chúa Cứu Thế Giê-xu chịu báp-
tem để được tha tội. Rồi anh chị em sẽ nhận được Chúa Thánh Linh.
39 Vì Chúa hứa ban Chúa Thánh Linh cho anh chị em và con cháu
anh chị em, cho cả dân ngoại—tức những người mà Chúa là Đức Chúa
Trời chúng ta kêu gọi.”
40 Phi-e-rơ tiếp tục giảng dạy, trình bày nhiều bằng chứng rồi khích
lệ: “Anh chị em hãy thoát ly thế hệ gian tà này!”
41 Nhiều người tiếp nhận lời Chúa và chịu báp-tem. Trong ngày đó
có độ 3.000 người tin Chúa.

Các Tín Hữu Thiết Lập Một Cộng Đồng

42 Các tín hữu chuyên tâm vâng giữ lời dạy của các sứ đồ, thông
công, và chia sẻ thức ăn (kể cả lễ bẻ bánh tưởng niệm Chúa), và cầu
nguyện.
43 Mọi tín hữu đều kinh sợ vì các sứ đồ làm nhiều phép lạ và việc
phi thường.
44 Tất cả các tín hữu đều sát cánh nhau và góp tài sản làm của chung.
45 Họ bán của cải, sản nghiệp, rồi chia cho nhau theo nhu cầu mỗi
người.

§ **2:28** Thi 16:8-11 * **2:35** Thi 110:1

46 Anh chị em tín hữu đồng tâm nhóm họp hằng ngày tại Đền Thờ,
rồi về bẻ bánh tưởng niệm Chúa từ nhà này qua nhà khác, ăn chung
với nhau cách vui vẻ, chân thành.
47 Họ luôn ca ngợi Đức Chúa Trời và được mọi người quý mến. Mỗi
ngày Chúa cứ tăng thêm số người được cứu.

3

Phi-e-rơ Chữa Lành Người Ăn Xin Liệt Chân

1 Một hôm, vào buổi cầu nguyện ba giờ chiều, Phi-e-rơ và Giăng lên
Đền Thờ.
2 Tại Cửa Đẹp của Đền Thờ, có một anh bị liệt chân từ lúc mới sinh,
hằng ngày nhờ người khiêng đến để xin tiền những người vào Đền
Thờ.
3 Anh liệt chân trông thấy Phi-e-rơ và Giăng sắp bước vào trong, liền
ngửa tay xin bố thí.
4 Phi-e-rơ và Giăng nhìn thẳng mặt anh, rồi Phi-e-rơ nói: “Anh nhìn
chúng tôi đây!”
5 Người liệt chân ngó chăm hai ông, mong sẽ được ít tiền bố thí.
6 Nhưng Phi-e-rơ nói: “Tôi không có bạc hay vàng. Nhưng tôi sẽ
cho anh điều tôi có. Nhân danh Chúa Cứu Thế Giê-xu ở Na-xa-rét, hãy
đứng dậy và bước đi!”
7 Đồng thời Phi-e-rơ nắm tay phải anh liệt chân kéo lên. Lập tức
bàn chân và mắt cá anh lành mạnh.
8 Anh vùng đứng dậy và bắt đầu bước đi! Rồi anh theo hai sứ đồ
vào Đền Thờ, vừa đi, vừa nhảy, vừa ngợi tôn Đức Chúa Trời.
9 Dân chúng đều thấy anh bước đi và ngợi tôn Đức Chúa Trời.
10 Họ nhận ra anh là người liệt chân vẫn ngồi ăn xin tại Cửa Đẹp,
nên đều sửng sốt.
11 Thấy anh nắm tay Phi-e-rơ và Giăng, họ vô cùng kinh ngạc, kéo
nhau chạy theo đến Hành Lang Sa-lô-môn.

Phi-e-rơ Giảng Dạy tại Đền Thờ

12 Phi-e-rơ quay lại giảng giải: “Thưa người Ít-ra-ên, sao anh chị em
ngạc nhiên về điều này? Tại sao anh chị em nhìn chúng tôi như thế?
Anh chị em tưởng nhờ quyền phép hay công đức của chúng tôi mà
người liệt chân đi được sao?
13 Đó là do Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp—Đức
Chúa Trời của tổ tiên chúng ta—Đấng đã làm vinh quang Chúa Giê-xu,
Đầy Tớ Ngài. Đây là Chúa Giê-xu mà anh chị em đã bắt giải nạp cho
Phi-lát và ngoan cố chống đối khi Phi-lát định thả Ngài.
14 Anh chị em đã khước từ Đấng Thánh và Công Chính để xin phóng
thích một kẻ giết người.
15 Anh chị em đã giết Chúa Sự Sống, nhưng Đức Chúa Trời đã cho
Ngài sống lại. Và chúng tôi đây đều là nhân chứng cho sự thật này!
16 Nhờ tin Danh Chúa Giê-xu, người liệt chân đang đứng trước mặt
anh chị em đây được lành. Đức tin trong Danh Chúa Giê-xu đã chữa
cho anh này khỏi tật nguyền như anh chị em vừa chứng kiến.

17 Thưa anh chị em, tôi biết anh chị em cũng như các nhà lãnh đạo
đã hành động cách vô ý thức.
18 Việc này xảy ra đúng theo lời Đức Chúa Trời dùng các nhà tiên
tri báo trước về Đấng Mết-si-a—rằng Chúa phải chịu thống khổ.
19 Vậy, anh chị em hãy ăn năn trở về với Đức Chúa Trời để tội lỗi
được tẩy sạch.
20 Như thế, thời kỳ tươi mới mà Chúa ban cho sẽ đến, và Ngài sẽ sai
Chúa Giê-xu, tức Đấng Mết-si-a của anh chị em trở lại với anh chị em.
21 Hiện nay Chúa Giê-xu còn phải ở lại thiên đàng cho đến thời kỳ
phục hưng vạn vật, như điều Đức Chúa Trời đã phán dạy từ xưa, qua
môi miệng các nhà tiên tri thánh.
22 Môi-se đã nói: 'Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta sẽ dấy
lên từ giữa anh chị em một Đấng Tiên Tri như tôi. Hãy lắng nghe cẩn
thận mọi điều Ngài phán dạy.'*
23 Môi-se còn nói: 'Ai không vâng lời Tiên Tri ấy sẽ bị khai trừ khỏi
con dân Đức Chúa Trời.'† "
24 "Thật thế, tất cả nhà tiên tri từ Sa-mu-ên về sau đều báo trước
những việc ngày nay.
25 Anh chị em là con cháu các nhà tiên tri và là người thừa hưởng
giao ước Đức Chúa Trời đã lập với tổ tiên ta. Đức Chúa Trời đã hứa với
Áp-ra-ham: 'Nhờ hậu tự của con, cả nhân loại sẽ hưởng hạnh phước.'
26 Vậy Đức Chúa Trời đã tấn phong Đầy Tớ Ngài và sai Người đem
hạnh phước cho anh chị em trước hết, dìu dắt mỗi người rời bỏ con
đường tội lỗi."

4

Phi-e-rơ và Giăng Trước Hội Đồng Quốc Gia

1 Trong khi Phi-e-rơ và Giăng đang nói chuyện với dân chúng, thình
lình các thầy tế lễ, viên chỉ huy đội tuần cảnh Đền Thờ, và các thầy
Sa-đu-sê xông vào bắt hai ông.
2 Họ bực tức vì Phi-e-rơ và Giăng dạy dỗ dân chúng và truyền giảng
về sự sống lại của Chúa Giê-xu.
3 Lúc ấy trời đã tối, nên họ bắt hai ông giam vào ngục cho đến sáng
hôm sau.
4 Tuy nhiên, nhiều người đã tin Chúa khi nghe lời truyền giảng, nên
số người tin tăng lên khoảng 5.000 người, không kể phụ nữ và trẻ em.
5 Qua ngày sau, Hội Đồng Quốc Gia gồm các nhà lãnh đạo, các
trưởng lão, và các thầy dạy giáo luật họp tại Giê-ru-sa-lem.
6 Có thầy thượng tế An-ne, cùng với Cai-phe, Giăng, A-lét-xan-đơ, và
những người khác trong gia tộc thầy thượng tế.
7 Họ giải hai sứ đồ đến và tra vấn: "Các anh nhờ quyền lực nào
chữa bệnh? Các anh nhân danh ai?"
8 Phi-e-rơ được đầy dẫy Chúa Thánh Linh, giải đáp: "Thưa các nhà
lãnh đạo và các trưởng lão,
9 hôm nay chúng tôi bị bắt vì làm phước cho một người tàn tật và
bị tra hỏi về cách chữa lành người ấy.

---

* **3:22** Phục 18:15 † **3:23** Phục 18:19; Lê 23:29

10 Xin quý vị và toàn dân Ít-ra-ên lưu ý, đây là nhờ Danh Chúa Cứu
Thế Giê-xu ở Na-xa-rét, Đấng mà quý vị đã đóng đinh nhưng Đức
Chúa Trời đã cho Ngài sống lại từ cõi chết.
11 Nhờ Chúa Giê-xu, người khuyết tật này được lành mạnh và đứng
trước mặt quý vị.
‘Chúa là Tảng Đá bị thợ xây nhà loại bỏ,
nhưng đã trở thành Tảng Đá móng.’*
12 Chẳng có sự cứu rỗi trong đấng nào khác! Vì dưới bầu trời này,
chúng ta không thể kêu cầu danh nào khác để được cứu rỗi.”
13 Mọi người đều ngạc nhiên khi thấy Phi-e-rơ và Giăng rất can đảm,
dù họ ít học. Họ cũng nhận ra hai ông đã từng sống với Chúa Giê-xu.
14 Nhưng thấy người liệt chân đã được chữa lành đứng cạnh hai
ông, họ không biết ăn nói làm sao.
15 Vậy, họ ra lệnh đem hai ông ra khỏi hội đồng và bắt đầu thảo
luận.
16 Họi hỏi nhau: “Chúng ta phải xử hai người này thế nào? Thật, họ
đã làm một phép lạ hiển nhiên, cả dân thành Giê-ru-sa-lem đều biết
rõ, chúng ta không thể chối cãi.
17 Nhưng để việc này không đồn ra trong dân chúng, chúng ta phải
cảnh cáo, không cho họ truyền bá Danh Chúa Giê-xu nữa!”
18 Họ đòi các sứ đồ vào và ra lệnh cấm giảng dạy trong Danh Chúa
Giê-xu.
19 Nhưng Phi-e-rơ và Giăng trả lời: “Các ông nghĩ Đức Chúa Trời
muốn chúng tôi vâng lời các ông hay vâng lời Ngài?
20 Chúng tôi không thể ngưng nói những điều chúng tôi đã thấy và
nghe.”
21 Sau khi hăm dọa lần nữa, họ thả hai ông ra vì sợ dân chúng, họ
không biết phải trừng phạt thế nào. Vì dân chúng đều ngợi tôn Đức
Chúa Trời
22 về phép lạ này—chữa lành người liệt chân trên bốn mươi năm.

Tín Hữu Cầu Nguyện

23 Vừa được tự do, Phi-e-rơ và Giăng liền trở về với anh chị em tín
hữu, kể lại những lời hăm dọa của các trưởng tế và các trưởng lão.
24 Nghe xong, mọi người đồng lòng cầu xin Đức Chúa Trời: “Lạy
Chúa Chí Cao, Đấng Sáng Tạo trời và đất, biển, và vạn vật trong đó.
25 Chúa Thánh Linh của Ngài đã phán qua môi miệng Đa-vít, tổ tiên
chúng con và là đầy tớ Ngài:
‘Tại sao các quốc gia cuồng giận?
Tại sao các dân tộc âm mưu vô ích?
26 Các vua trên thế giới nổi dậy;
các cai trị liên minh
chống lại Chúa Hằng Hữu
và Đấng Mết-si-a của Ngài?’†
27 Thật vậy, việc này đã xảy ra trong thành phố này! Hê-rốt, Bôn-xơ
Phi-lát, dân ngoại, và người Ít-ra-ên đã cấu kết nhau chống lại Chúa
Giê-xu, Đầy Tớ Thánh của Ngài, Đấng mà Ngài xức dầu.
28 Nhưng vô tình họ đã thực hiện chương trình của Ngài.

* **4:11** Thi 118:22 † **4:26** Thi 2:1-2

29 Lạy Chúa, xin ghi nhớ lời người đe dọa và xin cho các đầy tớ Chúa
đủ can đảm công bố lời Chúa.
30 Xin Chúa đưa tay chữa bệnh; thực hiện phép lạ và việc quyền
năng nhân danh Chúa Giê-xu, Đầy Tớ Thánh của Ngài!”
31 Khi cầu nguyện xong, phòng họp rúng chuyển, mọi người đều
đầy tràn Chúa Thánh Linh. Và họ công bố đạo Đức Chúa Trời cách
dạn dĩ.

Các Tín Hữu Chia Sẻ Tài Sản
32 Số tín hữu đông đảo ấy đều đồng tâm hiệp ý. Không ai coi tài
sản mình là của riêng, nhưng kể mọi vật là của chung.
33 Các sứ đồ đầy dẫy quyền năng, truyền giảng sự sống lại của Chúa
Giê-xu, và ơn phước của Đức Chúa Trời ngập tràn trên họ.
34 Không một tín hữu nào túng thiếu vì nhiều người bán nhà cửa,
ruộng đất
35 và trao tiền cho các sứ đồ phân phối cho tín hữu tùy theo nhu cầu
mỗi người.
36 Chẳng hạn có Giô-sép—thuộc đại tộc Lê-vi, sinh quán ở đảo Síp,
được các sứ đồ gọi là Ba-na-ba (nghĩa là “Con Trai của Sự An Ủi”).
37 Ông cũng bán đám đất của mình rồi trao tiền cho các sứ đồ.

5

A-na-nia và Sa-phi-ra
1 Có một người tên A-na-nia, cùng với vợ là Sa-phi-ra đem bán tài
sản mình.
2 Ông đồng ý với vợ cất bớt một số tiền, rồi trao phần còn lại cho
các sứ đồ.
3 Nhưng Phi-e-rơ hỏi: “A-na-nia, sao anh để Sa-tan xâm chiếm tâm
hồn, xui anh dối Chúa Thánh Linh, giữ lại một phần tiền bán đất?
4 Khi chưa bán, đất đó chẳng phải thuộc quyền sở hữu của anh sao?
Lúc bán rồi, anh vẫn có quyền sử dụng tiền đó. Tại sao anh âm mưu
việc ác trong lòng? Đây không phải anh dối người, nhưng dối Đức
Chúa Trời!”
5 A-na-nia nghe xong liền ngã xuống, tắt thở. Người nào nghe tin ấy
đều khiếp sợ.
6 Các thanh niên đứng dậy khâm liệm xác A-na-nia, mang đi chôn.
7 Độ ba giờ sau, vợ A-na-nia đến, không hay biết việc mới xảy ra.
8 Phi-e-rơ hỏi: “Xin chị cho biết đây có phải tất cả số tiền bán đất
không?”
Chị đáp: “Thưa đúng, đó là tất cả tiền bán đất!”
9 Phi-e-rơ nói: “Tại sao anh chị đồng lòng thách thức Thánh Linh
của Chúa? Này, những người chôn chồng chị đã về đến ngoài cửa, họ
cũng sẽ đem chị đi luôn!”
10 Sa-phi-ra lập tức ngã nhào dưới chân Phi-e-rơ và tắt thở. Các thanh
niên bước vào, thấy chị đã chết, liền đem ra mai táng bên chồng.
11 Cả Hội Thánh đều kinh hãi. Người ngoài nghe chuyện đều khiếp
sợ.

Các Sứ Đồ Chữa Lành Nhiều Người Bệnh

12 Các sứ đồ làm nhiều phép lạ và việc kỳ diệu giữa dân chúng. Tất
cả tín hữu đều đồng tâm hội họp tại Hành Lang Sa-lô-môn.
13 Người ngoài không ai dám đến họp, dù mọi người đều kính phục
những người theo Chúa.
14 Dù vậy, càng ngày càng nhiều người nam và người nữ tin Chúa,
và số tín hữu cứ tăng thêm.
15 Người ta khiêng người bệnh ra đường, đặt trên giường hay trên
đệm, để khi Phi-e-rơ đi qua, bóng ông cũng che được một số người.
16 Dân chúng ở các thành gần Giê-ru-sa-lem cũng lũ lượt kéo đến,
mang theo người bệnh và người bị quỷ ám, và tất cả đều được chữa
lành.

Các Sứ Đồ Gặp Sự Chống Đối

17 Thầy thượng tế và các phụ tá thuộc phái Sa-đu-sê vô cùng ghen
ghét các sứ đồ.
18 Họ bắt các sứ đồ giam vào ngục.
19 Nhưng đêm ấy, một thiên sứ của Chúa mở cổng ngục đem họ ra,
căn dặn:
20 “Hãy vào Đền Thờ, công bố cho dân chúng nghe Lời Hằng Sống!”
21 Tảng sáng, các sứ đồ vào Đền Thờ, như lời được dặn bảo, họ bắt
đầu giảng dạy.

Thầy thượng tế và các phụ tá đến, triệu tập Hội Đồng Quốc Gia,
gồm toàn thể nhà lãnh đạo Ít-ra-ên. Họ ra lệnh giải các sứ đồ ra xét
xử.
22 Nhưng khi tuần cảnh vào ngục, không thấy họ đâu cả, liền trở về
trình:
23 “Chúng tôi thấy ngục thất khóa kỹ càng, lính canh gác ngoài cửa.
Nhưng khi mở cửa ra, chúng tôi không thấy ai cả!”
24 Viên chỉ huy đội tuần cảnh Đền Thờ và các thầy trưởng tế đều
lúng túng, không biết xử trí thế nào.
25 Ngay lúc ấy, có người đến báo: “Những người bị giam đã vào
trong Đền Thờ, dạy dỗ dân chúng.”
26 Viên chỉ huy và đội tuần cảnh Đền Thờ bắt giải các sứ đồ đi,
nhưng không dám dùng bạo lực vì sợ dân chúng ném đá.
27 Họ giải các sứ đồ ra trước Hội Đồng Quốc Gia, thầy thượng tế
chất vấn:
28 “Chúng ta đã truyền lệnh nghiêm cấm các anh nhân danh Người
ấy giảng dạy, nhưng bây giờ đạo lý của các anh đã tràn ngập Giê-
ru-sa-lem, các anh muốn bắt chúng ta chịu trách nhiệm về máu của
Người ấy sao?”
29 Nhưng Phi-e-rơ và các sứ đồ trả lời: “Chúng tôi phải vâng lời Đức
Chúa Trời hơn vâng lời loài người.
30 Đức Chúa Trời của tổ tiên chúng tôi đã khiến Chúa Giê-xu sống
lại từ cõi chết sau khi các ông đã giết Ngài trên cây thập tự.
31 Đức Chúa Trời đã đưa Ngài lên địa vị tột đỉnh, tôn Ngài làm Lãnh
Tụ và Chúa Cứu Thế. Nhờ đó người Ít-ra-ên có cơ hội ăn năn và được
tha tội.

32 Chúng tôi là nhân chứng biết rõ việc ấy và Chúa Thánh Linh mà
Đức Chúa Trời ban cho những người vâng lời Ngài cũng làm chứng
với chúng tôi.”
33 Nghe xong, các nhà lãnh đạo Do Thái vô cùng tức giận và định
tâm giết các sứ đồ.
34 Nhưng có một người Pha-ri-si, tên Ga-ma-li-ên, giáo sư dạy luật,
được dân chúng kính trọng, từ hàng ghế hội đồng đứng lên, ra lệnh
đem các sứ đồ ra ngoài trong chốc lát.
35 Ông nói: “Thưa những đồng nghiệp Ít-ra-ên, xin quý vị thận
trọng khi xét xử những người này!
36 Trước đây, Thêu-đa nổi loạn, xưng hùng xưng bá, chiêu tập độ
400 người, nhưng hắn bị giết, tất cả bè đảng đều tan rã.
37 Sau đó, Giu-đa ở Ga-li-lê nổi dậy vào thời kỳ kiểm kê dân số, kéo
theo khá đông người, nhưng rồi hắn cũng chết và những người đi
theo hắn bỏ chạy tan lạc.
38 Cho nên, trường hợp những người này, tôi xin quý vị hãy tránh xa
và để mặc họ. Vì nếu mưu lược và phong trào này do họ phát động,
tự nó sẽ sụp đổ.
39 Nhưng nếu là do Đức Chúa Trời, quý vị không thể tiêu diệt, trái
lại, quý vị còn vô tình chiến đấu chống lại Đức Chúa Trời!”
40 Họ nghe theo lời khuyên, cho giải các sứ đồ vào, sai đánh đòn.
Họ nghiêm cấm không cho các sứ đồ nói đến Danh Chúa Giê-xu, rồi
thả họ đi.
41 Các sứ đồ được tự do ra về, vui mừng sung sướng vì được công
nhận là người xứng đáng chịu sỉ nhục vì Danh Chúa Giê-xu.
42 Mỗi ngày, họ cứ tiếp tục dạy dỗ và truyền giảng về “Chúa Giê-xu
là Đấng Mết-si-a” tại Đền Thờ và trong nhà các tín hữu.

6

Bảy Người Được Chọn để Phục Vụ

1 Lúc ấy, số tín hữu càng gia tăng nhanh chóng. Các tín hữu nói
tiếng Hy Lạp than phiền những tín hữu nói tiếng Hê-bơ-rơ vì các quả
phụ trong nhóm họ không được cấp phát thực phẩm đầy đủ.
2 Mười hai sứ đồ triệu tập toàn thể tín hữu và tuyên bố: “Chúng tôi
không thể bỏ việc giảng dạy lời của Đức Chúa Trời để lo phân phối
lương thực.
3 Vậy xin anh em cử bảy người được tiếng khen, đầy dẫy Chúa Thánh
Linh và khôn ngoan để chúng tôi ủy thác việc này.
4 Còn chúng tôi sẽ chuyên lo cầu nguyện và truyền giảng Đạo Chúa.”
5 Đề nghị này được toàn thể tín hữu chấp thuận. Họ chọn Ê-tiên
(một người đầy đức tin và Chúa Thánh Linh), Phi-líp, Bô-cô-rơ, Ni-ca-
nô, Ti-môn, Ba-mê-na, và Ni-cô-la là người An-ti-ốt (mới theo Do Thái
giáo).
6 Bảy người này trình diện và được các sứ đồ đặt tay cầu nguyện.
7 Đạo của Đức Chúa Trời phát triển mạnh. Số tín hữu tại Giê-ru-sa-
lem ngày càng gia tăng đông đảo, cũng có nhiều thầy tế lễ Do Thái
theo Đạo nữa.

Ê-tiên Bị Bắt

8 Ê-tiên, một người đầy ơn và quyền năng của Đức Chúa Trời, làm
nhiều việc kỳ diệu và phép lạ vĩ đại giữa dân chúng.
9 Một số người Do Thái thuộc Hội Đồng của Các Nô Lệ Được Trả Tự
Do hợp với người Do Thái ở Ly-bi, A-léc-xan-ri-a, Si-li-si, và Tiểu Á, nổi
lên tranh luận với Ê-tiên.
10 Nhưng họ không thể đấu trí với ông hoặc chống lại Chúa Thánh
Linh là Đấng hướng dẫn ông.
11 Vì vậy, họ ngầm xúi giục mấy người khác phao tin: "Chúng tôi có
nghe người này xúc phạm Môi-se và Đức Chúa Trời."
12 Họ sách động quần chúng, xúi giục các trưởng lão, các thầy dạy
luật, rồi xông vào bắt Ê-tiên giải đến trước Hội Đồng Quốc Gia.
13 Những nhân chứng khai gian: "Người này luôn luôn xúc phạm
Đền Thờ thánh và chống lại luật Môi-se.
14 Chúng tôi nghe họ nói Giê-xu người Na-xa-rét sẽ phá hủy Đền Thờ
và thay đổi luật lệ Môi-se đã truyền dạy."
15 Mọi người trong Hội Đồng Quốc Gia chăm chú nhìn Ê-tiên, vì thấy
gương mặt ông sáng rực như diện mạo thiên sứ.

7

Ê-tiên Giảng cho Hội Đồng Quốc Gia

1 Thầy thượng tế hỏi Ê-tiên: "Lời tố cáo đó đúng không?"
2 Ê-tiên đáp: "Thưa các vị lãnh đạo, xin nghe tôi trình bày. Đức
Chúa Trời vinh quang đã hiện ra với Áp-ra-ham, tổ phụ chúng ta, khi
ông còn ở Mê-sô-pô-ta-ni, chưa dời đến Cha-ran.
3 Đức Chúa Trời phán với người: 'Hãy rời bỏ quê hương, thân tộc
và đi đến xứ Ta sẽ chỉ cho.'*
4 Áp-ra-ham ra khỏi xứ Canh-đê và định cư tại Cha-ran cho đến ngày
cha ông qua đời. Sau đó, Đức Chúa Trời đem ông đến vùng đất mà
hiện các ông đang sống.
5 Đức Chúa Trời không cho ông sản nghiệp gì trong xứ, dù chỉ một
tấc đất cũng không. Nhưng Đức Chúa Trời hứa sẽ ban cả xứ cho ông
và hậu tự làm sản nghiệp, dù lúc ấy ông chưa có con.
6 Đức Chúa Trời còn báo trước rằng dòng dõi của ông sẽ kiều ngụ
nơi đất khách, làm nô lệ và bị ngược đãi trong 400 năm.
7 Đức Chúa Trời cũng hứa: 'Chính Ta sẽ phạt dân tộc đã bắt họ làm
nô lệ, rồi họ sẽ ra đi, và đến thờ phượng Ta tại nơi này.'†
8 Đức Chúa Trời lập giao ước với Áp-ra-ham, dùng lễ cắt bì làm dấu
hiệu. Vì thế, khi sinh Y-sác được tám ngày, Áp-ra-ham làm lễ cắt bì
cho con. Y-sác sinh Gia-cốp, Gia-cốp sinh mười hai trưởng tộc.
9 Các trưởng tộc ghen ghét Giô-sép, nên bán ông làm nô lệ, ông bị
đưa xuống Ai Cập. Nhưng Đức Chúa Trời ở với ông,
10 và giải cứu ông khỏi mọi khốn khổ. Đức Chúa Trời cho ông khôn
ngoan lỗi lạc, đến nỗi ông được Pha-ra-ôn, vua Ai Cập, trọng đãi và
phong chức tể tướng, thống lãnh cả hoàng gia.

---

* **7:3** Sáng 12:1 † **7:7** Sáng 12:7; 15:13-14; Xuất 3:12

11 Lúc ấy, nạn đói lan tràn khắp Ai Cập và Ca-na-an, mọi người khốn
khổ, tổ phụ chúng ta hết sạch lương thực.
12 Gia-cốp nghe bên Ai Cập bán lúa, liền sai các con đi mua.
13 Khi họ đến Ai Cập lần thứ hai, Giô-sép tiết lộ danh tính mình cho
các anh em, rồi giới thiệu họ với vua Pha-ra-ôn.
14 Giô-sép sai rước cha mình, là Gia-cốp, và gia đình họ hàng xuống
Ai Cập, tất cả là bảy mươi lăm người.
15 Vậy, Gia-cốp qua xứ Ai Cập rồi từ trần. Các trưởng tộc cũng lần
lượt qua đời.
16 Hài cốt họ được dời về Si-chem và cải táng tại nghĩa địa mà Áp-
ra-ham đã mua của con cháu Hê-mô, tại Si-chem.
17 Sắp đến thời kỳ Đức Chúa Trời thực hiện lời hứa với Áp-ra-ham,
dân số Ít-ra-ên gia tăng nhanh chóng ở Ai Cập.
18 Nhưng một vua mới lên ngôi, không biết gì về Giô-sép.
19 Vua đã bóc lột dân ta, ngược đãi áp bức cha mẹ ta, bắt họ vứt bỏ
trẻ sơ sinh không cho bé nào sống sót.
20 Lúc ấy Môi-se ra đời—một bé kháu khỉnh trước mặt Đức Chúa
Trời. Em bé ấy chỉ được nuôi dưỡng ba tháng tại nhà cha.
21 Khi bị bỏ xuống sông, Môi-se được công chúa Ai Cập vớt về nuôi
dưỡng như con.
22 Môi-se được học hỏi, hấp thụ kiến thức văn hóa Ai Cập, và ông
có năng lực trong cả lời nói lẫn việc làm.
23 Khi Môi-se được bốn mươi tuổi, ông quyết định đi thăm các anh
em mình, là người Ít-ra-ên.
24 Ông thấy một người Ai Cập đang hành hạ một người Ít-ra-ên,
Môi-se liền bênh vực, đánh chết người Ai Cập để trả thù.
25 Môi-se đinh ninh anh em mình biết Chúa dùng mình giải cứu họ,
nhưng họ không hiểu.
26 Hôm sau, ông bắt gặp hai người Ít-ra-ên đánh nhau. Ông cố gắng
hòa giải: 'Này các anh! Các anh là anh em với nhau. Tạo sao các anh
đánh nhau?'
27 Nhưng người ngược đãi anh em mình xô Môi-se ra, sừng sộ hỏi:
'Ai cử anh cai trị và xét xử chúng tôi?
28 Anh muốn giết tôi như anh giết người Ai Cập hôm qua sao?'
29 Nghe lời tố cáo, Môi-se liền trốn đi kiều ngụ trong xứ Ma-đi-an.
Tại đây ông sinh được hai con trai.
30 Bốn mươi năm sau, một thiên sứ xuất hiện gặp Môi-se trong hoang
mạc, gần núi Si-nai, giữa một bụi gai đang bốc cháy.
31 Môi-se trông thấy thì ngạc nhiên, bước lại gần nhìn cho rõ, liền
nghe tiếng Chúa Hằng Hữu phán:
32 'Ta là Đức Chúa Trời của tổ phụ con—tức Đức Chúa Trời của Áp-
ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.' Môi-se run sợ, chẳng dám nhìn lên.
33 Nhưng Chúa Hằng Hữu phán: 'Hãy cởi dép ra, vì nơi con đứng là
đất thánh.
34 Ta đã thấy nỗi gian khổ của dân Ta ở Ai Cập, đã nghe tiếng than
van, nên Ta xuống giải cứu họ. Lại đây, Ta sẽ sai con sang Ai Cập.'‡

‡ **7:34** Xuất 3:5-10

35 Vậy, Đức Chúa Trời sai cùng một người đã bị dân mình khước từ:
‘Ai cử anh cai trị và xét xử chúng tôi?’ Nhưng qua vị thiên sứ hiện ra
với ông nơi bụi gai, Đức Chúa Trời lại sai Môi-se đi lãnh đạo và cứu
dân tộc.
36 Chính Môi-se đã hướng dẫn họ ra khỏi Ai Cập, thực hiện nhiều
phép lạ và việc diệu kỳ tại xứ Ai Cập, trên Biển Đỏ, trong hoang mạc
suốt bốn mươi năm.
37 Chính Môi-se đã nói với người Ít-ra-ên: ‘Đức Chúa Trời sẽ dấy lên
một Tiên Tri như tôi từ giữa vòng con dân Ngài.’§
38 Môi-se ở với hội chúng của Đức Chúa Trời tức là tổ tiên chúng ta
trong hoang mạc, khi thiên sứ nói chuyện với ông trên núi Si-nai. Tại
đó, Môi-se nhận lãnh Lời Hằng Sống để lưu truyền cho chúng ta.
39 Nhưng tổ tiên chúng ta không vâng phục Môi-se. Họ khước từ
ông và muốn trở về Ai Cập.
40 Họ nói với A-rôn: ‘Xin lập các thần để dìu dắt chúng tôi, vì không
biết việc gì đã xảy đến cho Môi-se, người đưa chúng tôi ra khỏi Ai
Cập.’
41 Nên họ đúc tượng bò con, dâng sinh tế cho thần tượng và ăn
mừng.
42 Thế rồi Đức Chúa Trời lìa bỏ họ, để mặc cho họ thờ phượng tinh
tú, như có chép trong sách tiên tri:
‘Chẳng phải các ngươi đã từng dâng sinh tế cho Ta suốt bốn mươi
năm trong hoang mạc sao, hỡi Ít-ra-ên?
43 Không, các ngươi khiêng theo tà thần—
bàn thờ thần Mô-lóc,
và ngôi sao thần Rom-pha,
là những thần tượng các ngươi tạo ra để thờ lạy.
Nên Ta sẽ lưu đày các ngươi
qua bên kia xứ Ba-by-lôn.’*
44 Tổ tiên ta đã khiêng Đền Tạm theo họ trong hoang mạc. Nó được
làm đúng theo kiểu mẫu Đức Chúa Trời truyền bảo Môi-se.
45 Thế hệ sau, được Giô-suê lãnh đạo đánh các dân là dân bị Đức
Chúa Trời đuổi ra khỏi xứ, họ cũng mang Đền Tạm theo vào đất mới.
Họ dựng Đền Tạm tại đó cho đến đời Vua Đa-vít.
46 Đa-vít được đẹp lòng Đức Chúa Trời, nên xin lập Đền Thờ cho
Đức Chúa Trời của Gia-cốp.
47 Nhưng Sa-lô-môn mới là người xây cất Đền Thờ cho Chúa.
48 Tuy nhiên, Đấng Chí Cao không ở trong Đền Thờ do tay người.
Như lời tiên tri:
49 ‘Trời là ngai Ta,
và đất là bệ chân Ta.
Các con sẽ cất đền thờ gì cho Ta?’
Chúa Hằng Hữu hỏi.
‘Nơi nào là chỗ nghỉ ngơi cho Ta?
50 Chẳng phải chính tay Ta đã sáng tạo trời và đất sao?’†

§ **7:37** Phục 18:15 * **7:43** Amốt 5:25-27 † **7:50** Ysai 66:1-2

51 Các ông là những người ngoan cố! Các ông có lòng chai tai nặng!
Các ông mãi luôn chống đối Chúa Thánh Linh sao? Các ông hành
động giống hệt tổ tiên mình!
52 Có nhà tiên tri nào mà tổ tiên các ông chẳng bức hại? Ngày xưa,
họ giết những người báo trước sự xuất hiện của Đấng Công Chính
—tức Đấng Mết-si-a mà các ông đã phản bội và sát hại Ngài.
53 Các ông đã nhận lãnh luật pháp của Đức Chúa Trời do thiên sứ
ban hành, nhưng chẳng bao giờ vâng giữ."
54 Nghe đến đây, các cấp lãnh đạo Do Thái vô cùng giận dữ và nghiến
răng với Ê-tiên.
55 Nhưng Ê-tiên đầy dẫy Chúa Thánh Linh, ngước mặt nhìn lên trời,
thấy vinh quang Đức Chúa Trời và Chúa Giê-xu đứng bên phải Đức
Chúa Trời.
56 Ê-tiên nói: "Kìa, tôi thấy bầu trời mở rộng và Con Người đang
đứng bên phải Đức Chúa Trời!"
57 Nhưng họ bịt tai, gào thét, cùng xông vào bắt Ê-tiên.
58 Họ đẩy ông ra ngoài thành rồi ném đá giết ông. Các nhân chứng
cởi áo dài đặt dưới chân một thanh niên tên là Sau-lơ.
59 Đang khi bị ném đá tới tấp, Ê-tiên cầu nguyện: "Lạy Chúa Giê-xu,
xin tiếp nhận linh hồn con!"
60 Rồi ông quỳ xuống, kêu lớn tiếng: "Lạy Chúa, xin đừng quy tội
này cho họ!" Vừa dứt lời, ông tắt thở.

8

1 Sau-lơ là một trong các nhân chứng, và ông hết sức tán thành việc
giết Ê-tiên.

Cuộc Bức Hại Làm Tản Mác Các Tín Hữu

Lúc ấy, Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem bị bức hại dữ dội. Trừ các sứ
đồ, mọi người đều đi tản mác các nơi trong xứ Giu-đê và Sa-ma-ri.
2 Tuy nhiên, có mấy người mộ đạo lo chôn cất Ê-tiên và than khóc
ông rất nhiều.
3 Còn Sau-lơ phá hoại Hội Thánh, đi từng nhà lùng bắt các tín hữu
nam nữ, dùng bạo lực giam vào ngục.

Phi-líp Giảng Dạy tại Sa-ma-ri

4 Các tín hữu tản mác khắp nơi, đến đâu cũng truyền bá Phúc Âm
về Chúa Giê-xu.
5 Phi-líp đến thành Sa-ma-ri truyền giảng về Đấng Mết-si-a.
6 Dân chúng đồng lòng lắng nghe ông giảng dạy, vì thấy các phép
lạ ông thực hiện.
7 Nhiều ác quỷ kêu la khi bị trục xuất. Nhiều người tê liệt, què quặt
được chữa lành.
8 Dân chúng trong thành rất hân hoan.
9 Lúc ấy có một thầy phù thủy tên là Si-môn, đã nhiều năm mê hoặc
người Sa-ma-ri và tự cho mình là người vĩ đại.
10 Mọi người, từ trẻ đến già thường nói về ông như "Đấng Vĩ Đại
—Đấng Quyền Năng của Đức Chúa Trời."
11 Họ nghe theo ông vì lâu nay ông dùng ma thuật làm họ kinh ngạc.

12 Nhưng bấy giờ dân chúng tin nhận sứ điệp Phi-líp giảng về Phúc
Âm Nước Đức Chúa Trời và Danh Chúa Cứu Thế Giê-xu. Nhiều người,
cả nam lẫn nữ đều chịu báp-tem.
13 Chính Si-môn cũng xin theo Đạo, chịu báp-tem và ở luôn bên cạnh
Phi-líp. Thấy các việc kỳ diệu và phép lạ lớn lao Phi-líp làm, Si-môn
kinh ngạc vô cùng.
14 Các sứ đồ tại Giê-ru-sa-lem nghe tin xứ Sa-ma-ri đã tiếp nhận sứ
điệp của Đức Chúa Trời, liền sai Phi-e-rơ và Giăng đến thăm.
15 Tới nơi, hai ông cầu nguyện cho tín hữu Sa-ma-ri được nhận lãnh
Chúa Thánh Linh.
16 Chúa Thánh Linh chưa giáng trên những người vừa tin, họ chỉ
mới chịu báp-tem nhân danh Chúa Giê-xu.
17 Phi-e-rơ và Giăng đặt tay trên những người này, và họ liền nhận
lãnh Chúa Thánh Linh.
18 Thấy hai sứ đồ đặt tay trên ai, người ấy nhận được Chúa Thánh
Linh. Si-môn đem bạc dâng cho hai sứ đồ.
19 Ông năn nỉ: "Xin quý ông cho tôi quyền phép ấy, để người nào
tôi đặt tay lên cũng nhận lãnh Chúa Thánh Linh!"
20 Nhưng Phi-e-rơ đáp: "Tiền bạc anh cũng hư vong theo anh, vì
anh dám đem bạc mua ân tứ của Đức Chúa Trời!
21 Anh chẳng dự phần gì trong công cuộc cứu rỗi, vì lòng anh gian
tà trước mặt Đức Chúa Trời.
22 Anh phải ăn năn tội lỗi, và cầu nguyện với Chúa. Có lẽ Chúa sẽ
tha thứ cho anh tư tưởng tà ác ấy,
23 vì tôi thấy anh đầy ganh ghét đắng cay và bị tội lỗi trói buộc."
24 Si-môn khẩn khoản: "Xin các ông cầu Chúa giùm tôi, để tôi thoát
khỏi những điều kinh khiếp ấy!"
25 Sau khi làm chứng và công bố lời Chúa tại Sa-ma-ri, Phi-e-rơ và
Giăng trở về Giê-ru-sa-lem. Trên đường về, họ truyền bá Phúc Âm tại
nhiều làng mạc Sa-ma-ri.

Phi-líp và Thái Giám Ê-thi-ô-pi

26 Một thiên sứ của Chúa nói với Phi-líp: "Hãy đứng dậy đi về hướng
nam, tới quãng đường giữa Giê-ru-sa-lem và Ga-xa, là nơi hoang
vắng!"
27 Phi-líp đứng dậy lên đường trong khi viên quản đốc ngân khố Nữ
hoàng Can-đác nước Ê-thi-ô-pi, một vị thái giám quyền uy, cũng đi
đường ấy. Thái giám vừa lên Giê-ru-sa-lem thờ phượng,
28 và đang trên đường trở về. Ông ngồi xe đọc sách tiên tri Y-sai.
29 Chúa Thánh Linh phán bảo Phi-líp: "Hãy tiến lên và đuổi theo xe
đó!"
30 Phi-líp chạy đến, nghe hoạn quan đang đọc sách tiên tri Y-sai.
Phi-líp hỏi: "Ông có hiểu điều ông đang đọc không?"
31 Thái giám trả lời: "Không có người giải nghĩa, làm sao tôi hiểu
được!" Rồi ông mời Phi-líp lên xe ngồi với mình.
32 Đoạn Thánh Kinh ông đọc như sau:
"Người khác nào chiên bị dẫn đến lò thịt.
Như chiên con nín lặng trước mặt thợ hớt lông,
Người không hề mở miệng phản đối.

33 Người ta sỉ nhục Người, bất chấp cả công lý.
Còn ai sẽ kể lại cuộc đời Người?
Vì mạng sống Người đã bị cất khỏi mặt đất.”*
34 Thái giám hỏi Phi-líp: “Nhà tiên tri nói về ai đây? Về chính ông ấy hay người nào khác?”
35 Bắt đầu từ đoạn Thánh Kinh ấy, Phi-líp giảng giải Phúc Âm về Chúa Giê-xu.
36 Dọc đường, đi ngang chỗ có nước, thái giám hỏi: “Sẵn nước đây! Có gì ngăn trở tôi chịu báp-tem không?”
38 Thái giám ra lệnh dừng xe, hai người xuống nước và Phi-líp làm báp-tem cho thái giám.
39 Họ vừa ra khỏi nước, Thánh Linh của Chúa đem Phi-líp đi ngay. Thái giám không thấy ông nữa, nhưng cứ hân hoan lên đường.
40 Được Chúa đưa đến thành A-xốt, Phi-líp tiếp tục công bố Phúc Âm tại các thành phố trên đường đi đến hải cảng Sê-sa-rê.

9

Sự Thay Đổi của Sau-lơ

1 Sau-lơ vẫn tiếp tục đe dọa giết hại các tín hữu của Chúa. Ông đến
2 cùng thầy thượng tế, xin người viết thư gửi cho các hội đường tại Đa-mách, yêu cầu giúp ông lùng bắt những ai theo Đạo—cả nam lẫn nữ—trói lại giải về Giê-ru-sa-lem.
3 Trên đường gần đến thành Đa-mách, thình lình có ánh sáng từ trời chiếu rọi chung quanh Sau-lơ.
4 Ông ngã xuống đất và nghe có tiếng gọi: “Sau-lơ, Sau-lơ, sao con bức hại Ta?”
5 Sau-lơ sợ hãi hỏi: “Chúa là ai?”
Tiếng ấy đáp: “Ta là Giê-xu, mà con đang bức hại!
6 Con hãy đứng dậy đi vào thành, người ta sẽ chỉ dẫn cho con điều phải làm.”
7 Những bạn đồng hành của Sau-lơ đứng lặng yên kinh ngạc, vì nghe tiếng người nói nhưng chẳng thấy ai.
8 Sau-lơ đứng dậy, mắt vẫn mở nhưng không thấy được. Người ta nắm tay dắt ông vào thành Đa-mách.
9 Suốt ba ngày, Sau-lơ mù hẳn, không ăn cũng chẳng uống.
10 Tại Đa-mách có một tín hữu tên A-na-nia. Chúa gọi ông trong một khải tượng: “A-na-nia!”
Ông thưa: “Lạy Chúa, con đây!”
11 Chúa phán: “Con đứng dậy đi đến Đường Thẳng, tìm nhà Giu-đa, hỏi thăm Sau-lơ người Tạt-sơ. Sau-lơ hiện đang cầu nguyện.
12 Ta đã tỏ khải tượng cho người ấy thấy một người tên là A-na-nia sẽ đến đặt tay, để người sáng mắt lại.”
13 Nhưng A-na-nia thưa: “Lạy Chúa, con nghe tên này đã bức hại Hội Thánh của Chúa tại Giê-ru-sa-lem.
14 Và tại đây, người này cũng được thầy thượng tế ủy quyền bắt trói những người kêu cầu Danh Chúa.”

* **8:33** Ysai 53:7-8

15 Nhưng Chúa phán: “Con cứ đi, Ta đã lựa chọn người này để truyền
bá Danh Ta cho dân ngoại, cho các vua cũng như cho người Ít-ra-ên.
16 Ta sẽ tỏ cho Sau-lơ biết sẽ phải chịu nhiều khổ nạn vì Danh Ta.”
17 A-na-nia đi tìm Sau-lơ, đặt tay trên ông nói: “Anh Sau-lơ, Chúa
Giê-xu đã hiện ra, gặp anh trên đường. Ngài sai tôi đến đây, để anh
được sáng mắt lại và đầy dẫy Chúa Thánh Linh.”
18 Lập tức, có vật gì như cái vảy từ mắt Sau-lơ rơi xuống, và ông
thấy rõ. Ông liền đứng dậy chịu báp-tem.
19 Sau khi ăn uống, sức khỏe hồi phục.

Sau-lơ tại Đa-mách và Giê-ru-sa-lem

Sau-lơ ở lại với các tín hữu tại Đa-mách vài ngày.
20 Ngay sau đó ông đến các hội đường công bố về Chúa Giê-xu, ông
nói: “Ngài thật là Con Đức Chúa Trời!”
21 Mọi người nghe đều kinh ngạc hỏi nhau: “Đây không phải là
người đã từng bức hại các môn đệ của Chúa Giê-xu tại Giê-ru-sa-lem,
và đến Đa-mách để bắt trói họ, giải về cho các thầy trưởng tế sao?”
22 Nhưng Sau-lơ giảng dạy ngày càng mạnh mẽ, dùng lập luận đanh
thép chứng minh Chúa Giê-xu là Đấng Mết-si-a, khiến người Do Thái
tại Đa-mách không bác bỏ được.
23 Một thời gian sau, một số người Do Thái bàn mưu sát hại Sau-lơ.
24 Họ sắp đặt người ngày đêm canh gác cổng thành để giết ông,
nhưng Sau-lơ biết được âm mưu đó.
25 Khoảng giữa đêm, nhân lúc tối trời, các tín hữu đặt ông vào chiếc
thúng lớn rồi dòng xuống bên ngoài vách thành.
26 Sau-lơ về Giê-ru-sa-lem, cố gắng kết thân với các tín hữu, nhưng
họ đều sợ ông, nghi ngờ ông không thật lòng tin Chúa.
27 Ba-na-ba đưa Sau-lơ đến giới thiệu với các sứ đồ, thuật lại việc
Sau-lơ đã thấy Chúa trên đường đi Đa-mách, được nghe tiếng Chúa,
và sau đó đã can đảm công bố Danh Chúa Giê-xu tại thành Đa-mách.
28 Từ đó, Sau-lơ ở lại với các tín hữu, đi khắp thủ đô Giê-ru-sa-lem,
nhân danh Chúa truyền giảng Phúc Âm cách dạn dĩ.
29 Ông cũng tranh luận với nhóm người Do Thái nói tiếng Hy Lạp,
nên họ tìm cách giết ông.
30 Anh em tín hữu được tin ấy, liền đem ông xuống hải cảng Sê-sa-
rê, rồi đưa đi Tạt-sơ, quê hương của ông.
31 Hội Thánh khắp xứ Giu-đê, Ga-li-lê và Sa-ma-ri được hưởng một
thời kỳ bình an và ngày càng vững mạnh. Hội Thánh càng tiến bộ
trong niềm kính sợ Chúa và nhờ sự khích lệ của Chúa Thánh Linh nên
số tín hữu ngày càng gia tăng.

Phi-e-rơ Chữa Lành cho Ê-nê và Gọi Đô-ca Sống Lại

32 Phi-e-rơ đi khắp nơi và đến thăm các tín hữu tại Ly-đa.
33 Tại đó có một người tên là Ê-nê, bị bại nằm liệt trên giường đã
tám năm,
34 Phi-e-rơ bảo: “Anh Ê-nê, Chúa Cứu Thế Giê-xu chữa cho anh lành!
Hãy đứng dậy dọn dẹp đệm của anh!” Lập tức Ê-nê đứng dậy.

35 Tất cả người dân Ly-đa và Sa-rôn thấy Ê-nê được lành, đều trở lại
với Chúa.
36 Tại Gia-pha có một nữ tín hữu tên Ta-bi-tha (tiếng Hy Lạp là Đô-
ca*) chuyên làm việc cứu tế, từ thiện.
37 Lúc đó bà mắc bệnh rồi qua đời. Người ta tắm rửa thi hài, và
đem quàn tại căn phòng trên gác.
38 Nghe tin Phi-e-rơ ở Ly-đa, gần Gia-pha, các tín hữu sai hai người
đi mời ông xuống gấp.
39 Phi-e-rơ đứng dậy theo hai người ấy xuống Gia-pha. Đến nơi, họ
đưa ông lên căn phòng trên gác. Các quả phụ đứng đầy phòng, khóc
lóc và đưa cho ông xem các chiếc áo dài, áo choàng mà Ta-bi-tha đã
may cho họ.
40 Phi-e-rơ bảo họ ra ngoài rồi quỳ xuống cầu nguyện, và quay sang
nói với thi hài: "Ta-bi-tha, trỗi dậy!" Ta-bi-tha mở mắt trông thấy
Phi-e-rơ, liền ngồi dậy.
41 Ông đưa tay đỡ bà đứng lên, rồi gọi các tín hữu và các quả phụ
đến, cho gặp người vừa sống lại.
42 Cả dân thành Gia-pha biết rõ việc ấy nên có nhiều người tin Chúa.
43 Phi-e-rơ ở lại Gia-pha lâu ngày, tại nhà Si-môn, thợ thuộc da.

10

Cọt-nây Mời Phi-e-rơ

1 Tại Sê-sa-rê, có một quan chỉ huy quân đội La Mã tên Cọt-nây, ông
là đại đội trưởng trong trung đoàn Ý-đại-lợi.
2 Ông và mọi người trong nhà đều có lòng mộ đạo, kính sợ Đức Chúa
Trời. Ông cứu tế dân nghèo cách rộng rãi và siêng năng cầu nguyện
với Đức Chúa Trời.
3 Một hôm, vào khoảng ba giờ chiều, ông thấy rõ trong khải tượng,
một thiên sứ của Đức Chúa Trời đến gọi "Cọt-nây!"
4 Cọt-nây nhìn sửng thiên sứ, sợ hãi: "Thưa ngài, có việc gì?"
Thiên sứ đáp: "Lời cầu nguyện và việc cứu tế của ngươi đã được
Đức Chúa Trời ghi nhận.
5 Bây giờ ông hãy cho người đến Gia-pha, mời một người tên là Si-
môn Phi-e-rơ về đây.
6 Ông ấy đang trọ trong nhà Si-môn, thợ thuộc da, gần bờ biển.
Phi-e-rơ sẽ bảo ông mọi việc phải làm."
7 Khi thiên sứ đi rồi, Cọt-nây gọi hai gia nhân và một binh sĩ có lòng
mộ đạo trong đám thuộc hạ của ông.
8 Ông thuật cho họ nghe khải tượng rồi sai đi Gia-pha.

Phi-e-rơ Viếng Thăm Cọt-nây

9 Hôm sau, khi người nhà Cọt-nây gần đến Gia-pha, Phi-e-rơ lên sân
thượng cầu nguyện, lúc ấy vào khoảng giữa trưa.
10 Phi-e-rơ đang đói, muốn ăn, nhưng khi thức ăn đang được chuẩn
bị, ông xuất thần,
11 thấy trời mở ra và một vật như tấm vải lớn buộc bốn góc hạ xuống
đất,

* **9:36** Nghĩa là linh dương

12 trong đó có đủ loài thú vật, loài bò sát và loài chim trời.
13 Thình lình có tiếng gọi: “Phi-e-rơ hãy đứng dậy, làm thịt mà ăn.”
14 Phi-e-rơ nói: “Lạy Chúa, con không dám, vì con không hề ăn vật
gì không tinh sạch hay ô uế.”
15 Tiếng ấy lại bảo ông lần nữa: “Vật gì được Đức Chúa Trời tẩy
sạch thì không còn ô uế nữa.”
16 Lời đó lặp lại ba lần. Rồi vật kia được thu lên trời.
17 Phi-e-rơ rất phân vân. Ý nghĩa khải tượng ấy là gì? Vừa lúc đó
người nhà Cọt-nây tìm đến nhà của Si-môn. Họ đứng ngoài cổng
18 và hỏi có người nào tên Si-môn Phi-e-rơ tại đó không.
19 Phi-e-rơ đang ngẫm nghĩ về khải tượng thì nghe Chúa Thánh Linh
phán: “Này! Có ba người đang tìm con.
20 Con cứ đứng dậy, xuống lầu và đi với họ. Đừng lo lắng, vì Ta đã
sai họ đến.”
21 Phi-e-rơ xuống bảo người nhà Cọt-nây: “Tôi chính là người các
ông đang tìm. Các ông đến đây có việc gì?”
22 Họ đáp: “Đại đội trưởng Cọt-nây sai chúng tôi đến. Chủ chúng
tôi là người công chính và kính sợ Đức Chúa Trời, được mọi người Do
Thái kính trọng. Đức Chúa Trời sai thiên sứ bảo chủ chúng tôi mời
ông về nhà để nghe lời ông chỉ dạy.”
23 Phi-e-rơ đưa họ vào nhà nghỉ đêm. Sáng sau, ông lên đường với
họ, có vài anh em tín hữu Gia-pha cùng đi.
24 Hôm sau, Phi-e-rơ đến Sê-sa-rê. Lúc ấy, Cọt-nây đã mời họ hàng,
thân hữu họp lại chờ đợi.
25 Thấy Phi-e-rơ đến, Cọt-nây ra đón, quỳ lạy dưới chân.
26 Nhưng Phi-e-rơ đỡ Cọt-nây đứng dậy: “Xin ông đứng lên! Tôi
cũng chỉ là người như ông.”
27 Vừa nói vừa bước vào nhà, Phi-e-rơ nhận thấy có nhiều người
đang nhóm họp.
28 Ông nói: “Quý vị đều biết rõ, người Do Thái không được phép
kết thân hoặc giao thiệp với dân ngoại. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã
dạy tôi không được phân biệt người ô uế hay người không tinh sạch.
29 Vì thế tôi không ngần ngại đến ngay khi quý ông mời. Vậy xin
hỏi quý ông gọi tôi đến có việc gì?”
30 Cọt-nây trả lời: “Ba ngày trước, cũng vào giờ này, khoảng ba giờ
chiều, tôi đang cầu nguyện trong nhà. Thình lình một người mặc áo
sáng chói đến đứng trước mặt.
31 Người bảo tôi: ‘Cọt-nây! Lời cầu nguyện ông đã được Chúa nghe,
việc cứu tế ông đã được Ngài ghi nhận.
32 Vậy ông nên sai người đến Gia-pha mời Si-môn Phi-e-rơ. Ông ấy
đang trọ tại nhà Si-môn, thợ thuộc da, ở cạnh bờ biển.’
33 Tôi lập tức sai người mời ông, nay ông đã vui lòng đến tận đây.
Toàn thể chúng tôi đang nhóm họp trước mặt Đức Chúa Trời để nghe
tất cả những điều Chúa đã truyền dạy ông.”

Dân Ngoại Được Nghe Phúc Âm
34 Phi-e-rơ nói: “Bây giờ, tôi biết chắc chắn Đức Chúa Trời không
thiên vị ai.

35 Bất cứ dân tộc nào, hễ ai kính sợ Chúa và làm điều công chính,
Chúa đều tiếp nhận.
36 Chúa Cứu Thế Giê-xu là Chúa muôn dân đã công bố Phúc Âm của
Đức Chúa Trời cho người Ít-ra-ên.
37 Như quý vị biết, sau khi Giăng giảng dạy về lễ báp-tem, Đạo Chúa
được truyền giảng từ xứ Ga-li-lê, và phổ biến khắp xứ Giu-đê.
38 Đức Chúa Trời đã cho Chúa Giê-xu người Na-xa-rét đầy dẫy Chúa
Thánh Linh và quyền năng. Chúa Giê-xu đi khắp nơi làm việc thiện
và chữa lành những người bị quỷ áp bức, vì Đức Chúa Trời ở với Ngài.
39 Chúng tôi đã chứng kiến tất cả những việc Ngài làm trong nước
Ít-ra-ên và tại Giê-ru-sa-lem. Người Do Thái đã giết Ngài trên cây thập
tự,
40 nhưng đến ngày thứ ba, Đức Chúa Trời cho Ngài sống lại và hiện
ra cho những người được Đức Chúa Trời lựa chọn làm nhân chứng.
41 Ngài không hiện ra cho mọi người, nhưng cho chúng tôi là người
Đức Chúa Trời đã chọn làm nhân chứng, những người được ăn uống
với Ngài sau khi Ngài sống lại.
42 Chúa truyền lệnh cho chúng tôi rao giảng Phúc Âm mọi nơi, làm
chứng rằng Đức Chúa Trời đã lập Ngài làm Chánh Án xét xử mọi người
sống và người chết.
43 Tất cả các nhà tiên tri đều viết về Ngài rằng hễ ai tin Ngài đều
được tha tội nhờ Danh Ngài.”

Dân Ngoại Nhận Chúa Thánh Linh

44 Phi-e-rơ còn đang nói, Chúa Thánh Linh đã giáng trên mọi người
nghe.
45 Các tín hữu Do Thái đi theo Phi-e-rơ đều kinh ngạc vì dân ngoại
cũng nhận được ân tứ của Chúa Thánh Linh.
46 Họ nghe những người ấy nói ngoại ngữ và tôn vinh Đức Chúa
Trời.
Phi-e-rơ hỏi:
47 “Ai có thể từ chối làm báp-tem bằng nước cho những người này?
Vì họ đã nhận lãnh Chúa Thánh Linh cũng như chúng ta.”
48 Vậy, ông làm báp-tem cho họ nhân danh Chúa Cứu Thế Giê-xu.
Sau đó họ mời ông ở lại thêm vài ngày.

11

Phi-e-rơ Giải Thích Hành Động của Ông

1 Các sứ đồ và anh em tín hữu xứ Giu-đê nghe tin dân ngoại cũng
đã tiếp nhận Đạo của Đức Chúa Trời.
2 Nhưng khi Phi-e-rơ trở về Giê-ru-sa-lem, bị các tín hữu Do Thái
chỉ trích.
3 Họ nói: “Ông đã vào nhà của dân ngoại và còn ăn chung với họ
nữa!”
4 Rồi Phi-e-rơ kể cho họ từng việc đã xảy ra:
5 “Tại thành Gia-pha, tôi đang cầu nguyện thì chợt xuất thần, thấy
khải tượng. Có vật gì giống như tấm vải lớn buộc bốn góc từ trời sa
xuống trước mặt tôi.

6 Tôi chăm chú nhìn, thấy bên trong có các loài súc vật, dã thú, loài
bò sát, và loài chim trời.
7 Tôi nghe có tiếng gọi: ‘Hãy dậy, Phi-e-rơ; hãy dậy làm thịt ăn.’
8 Nhưng tôi thưa: ‘Lạy Chúa, con không dám, vì con không hề ăn
vật gì mà theo luật Do Thái là ô uế hay không tinh sạch.’
9 Tiếng từ trời lại phán: ‘Vật gì Đức Chúa Trời đã tẩy sạch thì không
nên xem là ô uế nữa!’
10 Tiếng đó lặp lại ba lần rồi mọi vật được thu lên trời.
11 Ngay lúc ấy, có ba người từ Sê-sa-rê đến, dừng chân trước nhà tôi
đang trọ.
12 Chúa Thánh Linh bảo tôi đừng e ngại, cứ đi với họ. Ngoài ra có
sáu anh em đây cùng đến nhà Cọt-nây với tôi.
13 Chúng tôi nghe Cọt-nây kể lại chuyện thiên sứ hiện đến bảo ông:
‘Hãy sai người đến Gia-pha mời Phi-e-rơ.
14 Người ấy sẽ truyền lời Chúa cho ông, nhờ đó ông và mọi người
trong nhà sẽ được cứu!’
15 Khi tôi bắt đầu giảng, Chúa Thánh Linh liền giáng trên họ như
Ngài đã giáng trên chúng ta lúc đầu.
16 Tôi nhớ lại lời Chúa dạy: ‘Giăng làm báp-tem bằng nước, nhưng
các con sẽ nhận báp-tem bằng Chúa Thánh Linh.’
17 Vậy nếu Đức Chúa Trời ban ân tứ cho dân ngoại như Ngài đã ban
cho chúng ta là người tin Chúa Cứu Thế Giê-xu, thì tôi là ai mà dám
ngăn cản Đức Chúa Trời?”
18 Họ nghe xong liền thôi chỉ trích ông, và tôn vinh Đức Chúa Trời:
“Thế là Chúa cũng cho các dân ngoại cơ hội ăn năn để được sự sống
đời đời.”

Hội Thánh tại An-ti-ốt, Xứ Sy-ri

19 Lúc các tín hữu tản mác khắp nơi vì vụ áp bức sau khi Ê-tiên qua
đời, một số đến tận Phê-ni-xi, Síp, và An-ti-ốt truyền giáo, nhưng chỉ
cho người Do Thái.
20 Tuy nhiên, mấy tín hữu quê ở Síp và Ly-bi đến An-ti-ốt giảng về
Chúa Giê-xu cho người Hy Lạp.
21 Chúa cùng làm việc với họ, nên có đông người ăn năn tin Chúa.
22 Tin tức đưa về Giê-ru-sa-lem, Hội Thánh cử Ba-na-ba đến An-ti-ốt.
23 Khi đến nơi, thấy công việc của Đức Chúa Trời, ông rất vui mừng,
khích lệ anh chị em hết lòng trung tín với Chúa.
24 Ba-na-ba là người đạo đức, đầy dẫy Chúa Thánh Linh và đức tin.
Ông dìu dắt nhiều người đến với Chúa.
25 Sau đó, Ba-na-ba lên Tạt-sơ tìm Sau-lơ.
26 Ông tìm được Sau-lơ và đưa về An-ti-ốt. Suốt một năm, hai ông
nhóm họp với Hội Thánh và huấn luyện rất nhiều người. (Tại An-ti-ốt,
lần đầu tiên tín hữu được gọi là Cơ Đốc nhân.)
27 Trong khi đó, có mấy nhà tiên tri từ Giê-ru-sa-lem xuống An-ti-ốt.
28 Một nhà tiên tri tên A-ga-bút được Chúa Thánh Linh hướng dẫn,
đứng lên giữa buổi họp báo trước rằng thế giới La Mã sẽ bị nạn đói
lớn. (Quả nhiên, nạn đói xảy ra vào thời cai trị của Cơ-lốt.)
29 Các tín hữu tại An-ti-ốt quyết định mỗi người tùy theo khả năng
gửi quà cứu trợ anh chị em tín hữu xứ Giu-đê.

30 Họ nhờ Ba-na-ba và Sau-lơ đem tặng phẩm về trao cho các trưởng
lão tại Giê-ru-sa-lem.

12

Gia-cơ Bị Giết và Phi-e-rơ Bị Tống Giam

1 Vào thời gian ấy, Vua Hê-rốt Ạc-ríp-ba thẳng tay bức hại một số
người trong Hội Thánh.
2 Vua sai chém đầu Gia-cơ (anh của Giăng.)
3 Thấy người Do Thái hài lòng, Hê-rốt lại sai bắt Phi-e-rơ. (Khi ấy
nhằm vào lễ Vượt Qua.)
4 Vua ra lệnh tống giam Phi-e-rơ, giao cho bốn đội canh gác mỗi đội
bốn người, định sau lễ Vượt Qua sẽ đem xử tử trước dân chúng.
5 Vậy Phi-e-rơ bị giam trong ngục, còn Hội Thánh cứ tha thiết cầu
nguyện cho ông trước mặt Chúa.

Cuộc Thoát Ngục Ly Kỳ của Phi-e-rơ

6 Trước ngày Hê-rốt định đem ông ra xử tử, Phi-e-rơ bị trói chặt
bằng hai dây xích, nằm ngủ giữa hai binh sĩ. Trước cửa ngục có lính
canh gác.
7 Thình lình, một thiên sứ của Chúa hiện đến, ánh sáng chói lòa soi
vào ngục tối. Thiên sứ đập vào hông Phi-e-rơ, đánh thức ông và giục:
“Dậy nhanh lên!” Dây xích liền rơi khỏi tay ông.
8 Thiên sứ tiếp: “Ông hãy mặc áo và mang dép vào!” Phi-e-rơ làm
theo. Thiên sứ lại bảo: “Ông khoác áo choàng rồi theo tôi.”
9 Phi-e-rơ theo thiên sứ đi ra nhưng không biết là chuyện thật, cứ
ngỡ mình thấy khải tượng.
10 Thiên sứ dẫn Phi-e-rơ qua hai trạm gác, đến cổng sắt dẫn vào
thành, cổng tự mở ra cho họ bước qua. Đi chung một quãng đường
nữa, thì thình lình thiên sứ rời khỏi Phi-e-rơ.
11 Phi-e-rơ chợt tỉnh, tự nhủ: “Bây giờ tôi biết chắc Chúa đã sai thiên
sứ giải thoát tôi khỏi tay Hê-rốt và âm mưu của người Do Thái.”
12 Phi-e-rơ đến nhà Ma-ri, mẹ của Giăng, biệt danh là Mác. Trong
nhà, nhiều người đang nhóm họp cầu nguyện.
13 Phi-e-rơ gõ cửa ngoài, người tớ gái tên Rô-đa ra nghe ngóng.
14 Nhận ra tiếng Phi-e-rơ, chị mừng quá, quên mở cửa, chạy vào
báo tin Phi-e-rơ đã về tới cửa.
15 Mọi người trách: “Chị điên mất rồi!” Nhưng chị cứ quả quyết là
thật. Họ dự đoán: “Chắc là thiên sứ của Phi-e-rơ.”
16 Phi-e-rơ tiếp tục gõ. Mở cửa nhìn thấy ông, họ vô cùng sửng sốt.
17 Ông lấy tay ra dấu cho họ im lặng, rồi thuật việc Chúa giải cứu
ông khỏi ngục. Ông nhờ họ báo tin cho Gia-cơ và các anh em, rồi lánh
sang nơi khác.
18 Sáng hôm sau, quân lính xôn xao dữ dội vì không thấy Phi-e-rơ
đâu cả.
19 Hê-rốt sai người tìm kiếm không được, liền ra lệnh điều tra và xử
tử cả đội lính gác. Sau đó vua rời xứ Giu-đê xuống ở thành Sê-sa-rê.

Hê-rốt Ạc-ríp-ba I Qua Đời

20 Hê-rốt căm giận dân chúng hai thành Ty-rơ và Si-đôn. Tuy nhiên,
sau khi mua chuộc được Ba-la-tút, cận thần của vua, để xin yết kiến
vua, sứ giả hai thành phố đó đến xin cầu hòa, vì họ cần mua thực
phẩm trong nước vua.
21 Đến ngày đã định, Hê-rốt mặc vương bào, ngồi trên ngai nói với
dân chúng.
22 Dân chúng nhiệt liệt hoan hô, la lên: "Đây là tiếng nói của thần
linh, không phải tiếng người!"
23 Lập tức một thiên sứ của Chúa đánh vua ngã bệnh vì vua đã giành
vinh quang của Chúa mà nhận sự thờ lạy của dân chúng. Vua bị trùng
ký sinh cắn lủng ruột mà chết.
24 Đạo của Đức Chúa Trời tiếp tục phát triển, số tín hữu càng gia
tăng.
25 Sau khi hoàn thành công tác, Ba-na-ba và Sau-lơ rời Giê-ru-sa-lem
về An-ti-ốt, đem theo Giăng, biệt danh là Mác.

13

Ba-na-ba và Sau-lơ Được Ủy Thác

1 Hội Thánh An-ti-ốt có năm nhà tiên tri và giáo sư: Ba-na-ba, Si-mê-
ôn (còn được gọi là "người đen"), Lu-si-út quê ở Ly-bi, Ma-na-ên, em
kết nghĩa của vua chư hầu Hê-rốt, và Sau-lơ.
2 Hội Thánh đang thờ phượng Chúa và kiêng ăn, Chúa Thánh Linh
bảo: "Hãy dành riêng Ba-na-ba và Sau-lơ cho Ta, để làm công việc Ta
chỉ định."
3 Sau khi kiêng ăn cầu nguyện, Hội Thánh đặt tay và tiễn hai ông
lên đường.

Hành Trình Truyền Giáo Thứ Nhất của Phao-lô

4 Được Chúa Thánh Linh ủy nhiệm, Ba-na-ba và Sau-lơ liền xuống
Sê-lơ-xi đi thuyền đến đảo Síp.
5 Cập bến Sa-la-min, họ lần lượt công bố Đạo của Đức Chúa Trời
trong các hội đường Do Thái khắp đảo Síp. Giăng Mác cũng đi theo
phụ tá.
6 Sau khi đi khắp đảo, cuối cùng họ đến Pa-phô, ở đó có một phù
thủy người Do Thái, là tiên tri giả tên Ba-giê-xu, biệt danh Ê-li-ma.
7 Ba-giê-xu quen thân thống đốc Sê-giu Phao-lút. Thống đốc là người
khôn ngoan, sai mời Ba-na-ba và Sau-lơ đến giảng Đạo Chúa.
8 Nhưng phù thủy Ê-li-ma chống đối hai ông, tìm cách khuyên thống
đốc đừng tin Chúa.
9 Bấy giờ Sau-lơ cũng gọi là Phao-lô, được đầy dẫy Chúa Thánh Linh,
quắc mắt nhìn tên phù thủy:
10 "Anh là người đầy gian trá xảo quyệt, là ác quỷ, kẻ thù công lý!
Anh không ngưng phá hoại công việc Chúa sao?
11 Này, Chúa ra tay phạt anh bị mù, không nhìn thấy mặt trời một
thời gian." Lập tức bóng tối dày đặc bao phủ Ê-li-ma. Anh ta phải
quờ quạng tìm người dẫn dắt.
12 Thấy việc phi thường, thống đốc liền tin Chúa và ngạc nhiên về
Đạo Chúa.

Phao-lô Rao Giảng tại Thành An-ti-ốt, Xứ Bi-si-đi

13 Phao-lô và các bạn từ Pa-phô xuống tàu đi Bẹt-ga, xứ Bam-phi-ly,
còn Giăng Mác rời họ trở về Giê-ru-sa-lem.
14 Từ Bẹt-ga, họ đến An-ti-ốt xứ Bi-si-đi.
Vào ngày Sa-bát, họ vào thăm hội đường Do Thái.
15 Sau khi đọc sách luật Môi-se và các sách tiên tri, các quản lý hội
đường sai người mời Phao-lô và Ba-na-ba: "Thưa các anh em, nếu các
anh có lời khích lệ dân chúng, xin cứ nói!"
16 Phao-lô đứng dậy đưa tay chào và nói: "Thưa toàn dân Ít-ra-ên
và anh chị em dân ngoại, là những người có lòng kính sợ Đức Chúa
Trời, xin lắng nghe tôi.
17 Đức Chúa Trời của dân tộc Ít-ra-ên đã chọn tổ tiên chúng ta, cho
họ thịnh vượng tại xứ Ai Cập, dùng quyền năng phi thường dìu dắt
họ ra khỏi xứ đó.
18 Suốt bốn mươi năm, Ngài nhẫn nại chịu đựng họ giữa hoang mạc.
19 Sau khi tiêu diệt bảy dân tộc xứ Ca-na-an, Ngài chia đất cho họ
làm sản nghiệp.
20 Tất cả điều đó diễn ra trong 450 năm.
Sau đó, Đức Chúa Trời lập các phán quan lãnh đạo họ đến đời tiên
tri Sa-mu-ên.
21 Theo lời thỉnh cầu của dân chúng, Đức Chúa Trời lập Sau-lơ, con
trai Kích, thuộc đại tộc Bên-gia-min làm vua trong bốn mươi năm.
22 Nhưng Đức Chúa Trời truất phế Sau-lơ và đặt Đa-vít lên ngôi,
người được Đức Chúa Trời chứng nhận: 'Ta đã tìm thấy Đa-vít, con
trai Gie-sê, là người làm Ta hài lòng; Đa-vít sẽ thực hiện chương trình
Ta.'
23 Đúng theo lời hứa, Đức Chúa Trời lập Chúa Giê-xu, hậu tự Vua
Đa-vít làm Đấng Cứu Rỗi của Ít-ra-ên!
24 Trước khi Chúa đến, Giăng Báp-tít đã dạy dân Ít-ra-ên phải ăn
năn tội lỗi và chịu báp-tem.
25 Khi hoàn thành nhiệm vụ, Giăng tuyên bố: 'Anh em tưởng tôi là
Đấng Mết-si-a sao? Không, tôi không phải là Đấng ấy! Nhưng Chúa
sẽ sớm đến—tôi không đáng hầu hạ và mở quai dép cho Ngài.'
26 Thưa anh chị em—con cháu Áp-ra-ham và anh chị em dân ngoại,
là những người có lòng kính sợ Đức Chúa Trời—sứ điệp cứu rỗi đã
đến với chúng ta!
27 Vì dân thành Giê-ru-sa-lem và các cấp lãnh đạo không nhận biết
Chúa Giê-xu, là Đấng đã được các vị tiên tri nói đến. Thay vào đó, họ
kết án Ngài, và việc này làm ứng nghiệm các lời tiên tri thường được
đọc trong ngày Sa-bát.
28 Dù không tìm được lý do khép Ngài vào tội tử hình, nhưng họ
vẫn cứ xin Phi-lát giết Ngài.
29 Sau khi làm ứng nghiệm mọi lời đã chép về Chúa, họ gỡ thi thể
Ngài khỏi cây thập tự và đặt trong ngôi mộ.
30 Nhưng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại!
31 Trong nhiều ngày liên tiếp Chúa hiện ra gặp những người từng
theo Ngài từ xứ Ga-li-lê đến Giê-ru-sa-lem. Hiện nay họ còn làm chứng
về Ngài cho người Ít-ra-ên.

32 Chúng tôi xin công bố Phúc Âm cho quý vị. Điều Đức Chúa Trời
hứa với tổ tiên chúng ta ngày trước,
33 Ngài đã thực hiện trong thời đại chúng ta, Ngài đã khiến Chúa
Giê-xu sống lại. Như Thi Thiên thứ hai đã viết về Chúa Giê-xu:
‘Ngươi là Con Ta.
Ngày nay Ta là Cha Ngươi.’*
34 Vì Đức Chúa Trời hứa cho Ngài sống lại, không bao giờ để Ngài
bị mục nát trong mộ phần. Đức Chúa Trời phán: ‘Ta sẽ cho Con đặc
ân mà Ta đã hứa với Đa-vít.’†
35 Và ‘Chúa không để Đấng Thánh Ngài bị mục nát.’‡
36 Lời hứa ấy không phải nói về Đa-vít, vì sau khi phục vụ Đức Chúa
Trời suốt đời, Đa-vít đã chết, được an táng bên cạnh tổ phụ, và thi hài
cũng rữa nát như mọi người.
37 Không, lời ấy nói về một Đấng khác—Đấng được Đức Chúa Trời
khiến sống lại và thân thể Ngài không hề mục nát.
38 Vậy thưa anh chị em, chúng tôi ở đây để công bố rằng nhờ Chúa
Giê-xu, chúng ta được ơn tha tội của Đức Chúa Trời:
39 Ai tin Chúa Cứu Thế đều được Đức Chúa Trời thừa nhận là người
công chính. Đó là điều mà luật pháp Môi-se không bao giờ làm được.
40 Xin quý vị thận trọng vì có lời tiên tri cảnh cáo:

41 ‘Này, những người nhạo báng,
hãy kinh ngạc, rồi bị diệt vong!
Vì trong đời các ngươi Ta sẽ làm một việc,
một việc các ngươi không thể tin
dù có người thuật lại các ngươi cũng chẳng tin.’§”

42 Khi Phao-lô và Ba-na-ba bước ra khỏi hội đường, dân chúng nài
nỉ hai ông trở lại giảng thêm Đạo Chúa vào tuần sau.
43 Giải tán xong, nhiều người Do Thái và người bản xứ theo đạo Do
Thái đi theo Phao-lô và Ba-na-ba. Hai ông nói chuyện với họ và khích
lệ họ tiếp tục sống trong ơn Chúa.

Phao-lô Hướng Đến Dân Ngoại

44 Tuần sau đó, hầu hết dân trong thành tập họp để nghe Đạo Chúa.
45 Thấy quần chúng đông đảo, các nhà lãnh đạo Do Thái sinh lòng
ganh tị, phản đối những lời Phao-lô giảng dạy và nhục mạ ông.
46 Phao-lô và Ba-na-ba dõng dạc tuyên bố: “Đạo Chúa được truyền
giảng cho anh chị em trước, nhưng anh chị em khước từ và xét mình
không đáng được sống vĩnh cửu, nên chúng tôi quay sang dân ngoại.
47 Vì Chúa đã truyền dạy chúng tôi:
‘Ta dùng con làm ánh sáng cho các dân ngoại,
để truyền Đạo cứu rỗi khắp thế giới.’*”
48 Khi dân ngoại nghe xong đều vui mừng ca tụng Phúc Âm. Những
người được định cho sự sống vĩnh cửu đều tin Chúa.
49 Đạo Chúa được truyền bá khắp miền đó.

---

* **13:33** Thi 2:7 † **13:34** Ysai 55:3 ‡ **13:35** Thi 16:10 § **13:41** Ha 1:5 * **13:47** Ysai 49:6

50 Nhưng các nhà lãnh đạo Do Thái xúi giục các phụ nữ quý phái
sùng đạo Do Thái và các nhà chức trách thành phố tụ tập đám đông
chống nghịch Phao-lô và Ba-na-ba, đuổi hai ông khỏi lãnh thổ.
51 Hai ông giũ áo ra đi, đến thành Y-cô-ni.
52 Còn các tín hữu được đầy dẫy Chúa Thánh Linh và tràn ngập vui
mừng.

14

Phao-lô và Ba-na-ba tại Thành Y-cô-ni

1 Việc xảy ra cũng như vậy tại Y-cô-ni, Phao-lô và Ba-na-ba lại vào
hội đường Do Thái giảng dạy đến nỗi rất nhiều người Do Thái và Hy
Lạp tin Chúa.
2 Nhưng người Do Thái vô tín xúi dân ngoại ác cảm với Phao-lô và
Ba-na-ba.
3 Tuy vậy, hai ông ở lại đó lâu ngày, bạo dạn công bố Phúc Âm. Chúa
dùng hai ông làm nhiều phép lạ và việc diệu kỳ để minh chứng Phúc
Âm.
4 Dân chúng trong thành phố chia làm hai phe, một phe theo người
Do Thái, phe kia ủng hộ các sứ đồ.
5 Một số dân ngoại hiệp với người Do Thái và các cấp lãnh đạo âm
mưu tấn công và ném đá sát hại các sứ đồ;
6 nhưng các sứ đồ biết được, liền lánh qua các thành Lít-trơ, Đẹt-bơ
thuộc xứ Ly-cao-ni và miền phụ cận
7 để tiếp tục công bố Phúc Âm.

Phao-lô và Ba-na-ba tại Lít-trơ và Đẹt-bơ

8 Tại Lít-trơ có một người liệt chân từ lúc sơ sinh, không hề bước đi
được.
9 Anh này ngồi nghe Phao-lô giảng. Phao-lô lưu ý, nhận thấy anh có
đức tin, có thể chữa lành được,
10 liền nói lớn: “Anh hãy đứng thẳng lên!” Anh liệt chân nhảy lên
rồi bước đi.
11 Thấy việc lạ, dân chúng reo hò bằng tiếng Ly-cao-ni: “Thần linh
đã lấy hình người, xuống thăm chúng ta!”
12 Họ gọi Ba-na-ba là thần Dớt và Phao-lô là Héc-mê, vì ông là diễn
giả.
13 Trưởng tế đền thờ thần Dớt ở trước cổng thành đem bò đực và
tràng hoa đến trước cổng, định cùng dân chúng dâng sinh tế.
14 Nhưng sứ đồ Ba-na-ba và Phao-lô biết ý họ, liền xé áo, chạy vào
giữa đám đông la lên:
15 “Các ông làm gì thế? Chúng tôi cũng là người như các ông! Chúng
tôi đến đây truyền giảng Phúc Âm để các ông bỏ việc thờ phượng vô
ích này mà trở về với Đức Chúa Trời Hằng Sống. Ngài đã sáng tạo
trời, đất, biển và vạn vật trong đó.
16 Trước kia Ngài đã để các dân tộc đi theo đường lối riêng.
17 Nhưng Ngài vẫn luôn luôn chứng tỏ sự hiện hữu của Ngài bằng
những phước lành như mưa móc từ trời, mùa màng dư dật, thực
phẩm dồi dào, tâm hồn vui thỏa.”

18 Dù đã nói hết lời, các sứ đồ phải vất vả lắm mới ngăn được dân
chúng, không cho họ dâng sinh tế cho mình.
19 Lúc ấy có mấy người Do Thái từ An-ti-ốt và Y-cô-ni đến, sách
động quần chúng ném đá Phao-lô. Tưởng ông đã chết họ kéo ông bỏ
ra ngoài thành.
20 Nhưng khi các tín hữu tụ họp chung quanh, Phao-lô đứng dậy đi
vào thành. Hôm sau, Phao-lô và Ba-na-ba đi Đẹt-bơ.

Phao-lô và Ba-na-ba Quay về An-ti-ốt, Xứ Sy-ri

21 Sau khi giảng Phúc Âm và giúp nhiều người tin Chúa, hai ông trở
lại Lít-trơ, Y-cô-ni, và An-ti-ốt,
22 củng cố tinh thần các tín hữu, khuyên họ cứ giữ vững đức tin, và
dặn họ rằng phải trải qua nhiều gian khổ mới vào được Nước Trời.
23 Phao-lô và Ba-na-ba tuyển chọn một số trưởng lão ở mỗi Hội
Thánh, rồi kiêng ăn, cầu nguyện, và ủy thác họ cho Chúa, là Đấng
họ đã tin.
24 Hai ông đi qua miền Bi-si-đi, đến Bam-phi-ly,
25 giảng đạo tại Bẹt-ga rồi xuống hải cảng A-tha-ly.
26 Cuối cùng, họ đi thuyền về An-ti-ốt, nơi họ đã được Hội Thánh ủy
thác cho ơn phước Chúa và giao phó nhiệm vụ vừa chu toàn.
27 Đến An-ti-ốt, hai ông triệu tập Hội Thánh, tường thuật mọi việc
Đức Chúa Trời cùng làm với mình, và cách Chúa mở cửa cứu rỗi cho
các dân ngoại.
28 Hai ông ở lại An-ti-ốt lâu ngày với các tín hữu.

15

Hội Nghị Giáo Hội tại Giê-ru-sa-lem

1 Phao-lô và Ba-na-ba đang ở An-ti-ốt, một nhóm người từ xứ Giu-đê
xuống, dạy các tín hữu: “Nếu không chịu cắt bì theo luật Môi-se, anh
em không được cứu rỗi.”
2 Sau cuộc tranh luận sôi nổi, mọi người quyết định cử Phao-lô và
Ba-na-ba cùng đi với mấy người trong nhóm ấy lên Giê-ru-sa-lem trình
bày vấn đề cho các sứ đồ và trưởng lão.
3 Hội Thánh tiễn họ lên Giê-ru-sa-lem, và họ ghé qua xứ Phê-ni-xi
và xứ Sa-ma-ri, họ tường thuật việc các dân ngoại trở về với Chúa,
nên anh em tín hữu rất vui mừng.
4 Tới Giê-ru-sa-lem, họ được Hội Thánh, các sứ đồ, và trưởng lão
tiếp đón. Phao-lô và Ba-na-ba trình báo mọi việc Chúa đã cùng làm
với mình.
5 Tuy nhiên, có mấy thầy Pha-ri-si đã tin Chúa, đứng lên yêu cầu:
“Phải làm lễ cắt bì cho các tín hữu dân ngoại và buộc họ phải giữ luật
pháp Môi-se.”
6 Các sứ đồ và trưởng lão họp lại để cứu xét việc ấy.
7 Sau khi thảo luận khá lâu, Phi-e-rơ đứng lên phát biểu: “Thưa anh
em, trước đây Đức Chúa Trời đã chọn tôi giữa vòng anh em, sai đi
truyền giảng Phúc Âm cho dân ngoại để họ tin Chúa, như anh em đã
biết.

8 Đức Chúa Trời là Đấng biết rõ lòng người, đã minh xác việc Ngài
tiếp nhận dân ngoại bằng cách ban Chúa Thánh Linh cho họ cũng như
cho chúng ta.
9 Chúa không phân biệt họ với chúng ta vì Ngài cũng tẩy sạch lòng
họ một khi họ tin nhận Chúa.
10 Như thế, tại sao anh em dám thách thức Chúa và quàng vào cổ tín
hữu dân ngoại cái ách mà tổ phụ chúng ta và chính chúng ta chẳng
từng mang nổi?
11 Anh em không tin chúng ta được cứu chỉ nhờ ân sủng của Chúa
Giê-xu cũng như họ sao?”
12 Cả hội nghị yên lặng nghe Phao-lô và Ba-na-ba kể lại những phép
lạ và việc diệu kỳ Chúa đã dùng họ thực hiện giữa các dân ngoại.
13 Nghe tường trình xong, Gia-cơ tuyên bố: “Xin anh em lưu ý.
14 Phi-e-rơ vừa kể lại lúc Chúa mới thăm viếng các dân ngoại lần
đầu, Ngài đã cứu vớt một số người để làm rạng Danh Ngài.
15 Việc ấy phù hợp với lời Chúa trong sách tiên tri:
16 ‘Sau đó, Ta sẽ quay lại,
dựng trại Đa-vít đã sụp đổ.
Ta sẽ tu bổ những chỗ đổ nát
và xây dựng lại,
17 hầu những người còn lại trong nhân loại, có thể tìm kiếm Chúa
Hằng Hữu,
kể cả dân ngoại—
là những người mang Danh Ta.
Chúa Hằng Hữu đã phán vậy—
18 Chúa đã báo trước những việc ấy từ xưa.’*

19 Theo ý kiến tôi, không nên tạo khó khăn cho dân ngoại mới trở
lại với Đức Chúa Trời.
20 Chỉ nên viết thư căn dặn họ đừng ăn của cúng thần tượng, đừng
gian dâm, đừng ăn máu, và thịt thú vật chết ngạt.
21 Vì khắp các đô thị đều có người giảng giải các luật lệ đó trong
luật pháp Môi-se vào mỗi ngày Sa-bát, trong các hội đường Do Thái
qua nhiều thế hệ rồi.”

Bức Thư Gửi Tín Hữu Dân Ngoại

22 Các sứ đồ, trưởng lão, và cả Hội Thánh đồng ý cử hai người trong
giới lãnh đạo Hội Thánh là Giu-đa (còn gọi là Ba-sa-ba) và Si-la cùng
đi An-ti-ốt với Phao-lô và Ba-na-ba.
23 Họ mang theo bức thư nội dung như sau:

“Các sứ đồ, trưởng lão và anh em tín hữu tại Giê-ru-sa-lem. Thân
gửi anh em tín hữu dân ngoại tại An-ti-ốt, Sy-ri và Si-li-si.
24 Chúng tôi nghe có mấy người từ đây đi ra, đã gây hoang mang
và làm rối loạn tinh thần anh em. Chúng tôi không hề sai họ làm
việc ấy.
25 Vì thế chúng tôi đồng tâm hiệp ý lựa chọn hai đại biểu đi theo
hai anh em thân yêu của chúng tôi là Ba-na-ba và Phao-lô,

* **15:18** Amốt 9:11

26 hai người đã liều chết truyền giảng Danh Chúa Cứu Thế Giê-xu.
27 Chúng tôi cử Giu-đa và Si-la đến trình bày trực tiếp cho anh em
vấn đề này.
28 Chúa Thánh Linh và chúng tôi đều không đặt thêm gánh nặng
gì cho anh em ngoài mấy điều cần thiết:
29 Anh em đừng ăn của cúng thần tượng, máu, thịt thú vật chết
ngạt, và đừng gian dâm. Anh em nên tránh những điều ấy. Thân ái."

30 Phái đoàn lên đường đến thành An-ti-ốt, triệu tập Hội Thánh và
trao bức thư.
31 Đọc thư xong, các tín hữu dân ngoại đều vui mừng vì được khích
lệ.
32 Giu-đa và Si-la, cả hai tiên tri vốn có ân tứ giảng dạy, giãi bày lời
Chúa để khích lệ và củng cố đức tin các tín hữu.
33 Hai người ở tại An-ti-ốt ít lâu rồi anh em tiễn họ về Hội Thánh
Giê-ru-sa-lem.
34 Nhưng Si-la quyết định ở lại.
35 Phao-lô và Ba-na-ba cũng ở lại An-ti-ốt hợp tác với nhiều anh em,
tiếp tục giảng dạy Đạo Chúa.

Phao-lô và Ba-na-ba Chia Rẽ
36 Sau một thời gian, Phao-lô đề nghị với Ba-na-ba: "Chúng ta nên trở
lại thăm viếng anh em tín hữu tại các thành phố chúng ta đã truyền
bá Đạo Chúa!"
37 Ba-na-ba đồng ý và muốn đem Mác đi theo.
38 Nhưng Phao-lô không đồng ý, vì trong chuyến trước, khi đến
Bam-phi-ly, Mác đã bỏ cuộc về quê.
39 Vì bất đồng ý kiến, nên hai người chia tay. Ba-na-ba đem Mác
xuống tàu qua đảo Síp.
40 Còn Phao-lô chọn Si-la rồi lên đường, sau khi được anh em giao
thác mình cho ân sủng của Chúa.
41 Ông thăm viếng xứ Sy-ri và Si-li-si, giúp các Hội thánh thêm vững
mạnh.

16

Hành Trình Truyền Giáo Thứ Nhì của Phao-lô
1 Lần đầu Phao-lô đến thành Đẹt-bơ và Lít-trơ, tại Lít-trơ có một
tính hữu trẻ tên Ti-mô-thê. Mẹ cậu là tín hữu Do Thái, nhưng cha là
người Hy lạp.
2 Anh em ở Lít-trơ và Y-cô-ni đều khen ngợi cậu,
3 vì vậy, Phao-lô muốn đem Ti-mô-thê theo, nên ông làm lễ cắt bì
cho cậu. Vì người Do Thái ở các nơi ấy đều biết cha cậu là người Hy
Lạp.
4 Đoàn truyền giáo đến thành phố nào cũng bảo các tín hữu phải
vâng giữ quyết nghị của các sứ đồ và các trưởng lão tại Giê-ru-sa-lem.
5 Vậy đức tin của các Hội Thánh càng vững mạnh và mỗi ngày số
tín hữu càng gia tăng.

Tiếng Gọi từ Ma-xê-đoan

6 Sau đó, Phao-lô và Si-la qua các xứ Phi-ri-gi và Ga-la-ti, vì Chúa
Thánh Linh không cho giảng đạo ở Tiểu Á trong thời gian ấy.
7 Khi đến ngang My-si-a, họ định vào xứ Bi-thi-ni nhưng Thánh Linh
của Chúa Giê-xu không cho phép,
8 nên họ vượt qua xứ My-si-a xuống thành Trô-ách.
9 Đêm ấy, Phao-lô thấy khải tượng: Một người Ma-xê-đoan đứng
trước mặt ông van nài: "Xin đến xứ Ma-xê-đoan cứu giúp chúng tôi."
10 Được khải tượng ấy, chúng tôi tìm cách đi Ma-xê-đoan ngay, vì
tin chắc Đức Chúa Trời bảo chúng tôi truyền giảng Phúc Âm tại đó.

Ly-đi tại Phi-líp Tin Chúa Giê-xu

11 Từ Trô-ách, chúng tôi đáp tàu thẳng qua Sa-mô-trắc, ngày sau tới
Nê-a-bô-li,
12 rồi đến Phi-líp, thành phố của tỉnh Ma-xê-đoan, thuộc địa La Mã,
chúng tôi ở lại đây nhiều ngày.
13 Ngày Sa-bát chúng tôi ra ngoài thành, đến bên bờ sông là nơi
người ta họp nhau cầu nguyện. Chúng tôi ngồi giảng giải Phúc Âm
cho các phụ nữ đang họp.
14 Có bà Ly-đi, quê ở Thi-a-ti-rơ, buôn vải nhuộm, là người sùng kính
Đức Chúa Trời. Được Chúa mở tâm trí, bà chăm chú nghe Phao-lô
giảng dạy.
15 Cả gia đình bà đều chịu báp-tem. Bà mời chúng tôi về nhà: "Nếu
các ông thấy tôi có lòng tin Chúa, xin kính mời các ông ở lại nhà tôi."

Phao-lô và Si-la trong Tù

16 Một hôm, chúng tôi đến chỗ cầu nguyện bên bờ sông, gặp một
đầy tớ gái bị quỷ ám, có thể bói số nên kiếm được nhiều tiền cho chủ.
17 Cô theo sau Phao-lô và chúng tôi, luôn miệng kêu lên: "Các ông
này là đầy tớ của Đức Chúa Trời Chí Cao, đến đây giảng đạo cứu rỗi."
18 Việc này cứ xảy ra nhiều ngày liên tiếp đến nỗi Phao-lô phiền
lắm, quay lại bảo quỷ: "Nhân danh Chúa Cứu Thế Giê-xu, ta truyền
bảo ngươi phải ra khỏi người này!" Lập tức quỷ bị trục xuất.
19 Những người chủ thấy không còn dùng cô để kiếm lợi được nữa,
liền bắt Phao-lô và Si-la, đưa đến quảng trường.
20 Họ kéo hai ông đến trước các phán quan, vu cáo rằng: "Mấy
người Do Thái này làm loạn trong thành phố chúng ta.
21 Họ xúi giục dân chúng làm những điều trái luật La Mã!"
22 Dân chúng cũng nổi dậy chống đối hai ông, nên các phán quan
ra lệnh lột áo và đánh đòn.
23 Sau khi bị đánh đập tàn nhẫn, hai ông bị giam vào ngục. Viên
giám ngục được lệnh canh gác nghiêm mật.
24 Viên giám ngục đem giam hai ông vào phòng tối và cùm chân lại.
25 Khoảng nửa đêm, Phao-lô và Si-la cầu nguyện và ca ngợi Chúa;
các tù nhân đều lắng nghe.
26 Thình lình có trận động đất dữ dội. Nền ngục thất rung chuyển.
Tất cả cửa ngục đều mở tung. Xiềng xích bị tháo rời ra cả.
27 Giám ngục thức giấc, thấy các cửa ngục đều mở, tưởng các tù
nhân đã trốn thoát nên ông rút gươm tự sát,
28 nhưng Phao-lô kêu lớn: "Đừng hủy mình! Chúng tôi còn cả đây!"

29 Giám ngục sai lấy đèn rồi chạy vào phòng tối, run sợ quỳ dưới
chân Phao-lô và Si-la.
30 Ông đưa hai người ra ngoài, rồi hỏi: “Thưa các ông, tôi phải làm
gì để được cứu rỗi?”
31 Họ đáp: “Tin Chúa Giê-xu thì ông và cả nhà ông sẽ được cứu!”
32 Hai ông giảng giải Đạo Chúa cho giám ngục và mọi người trong
nhà.
33 Ngay lúc đêm khuya, giám ngục đem hai ông đi rửa vết thương
rồi lập tức tin Chúa và chịu báp-tem với cả gia đình.
34 Giám ngục đưa hai ông về nhà, dọn tiệc khoản đãi và hết sức vui
mừng vì mình và cả nhà đã tin Đức Chúa Trời.
35 Đến sáng, các quan chức thành phố sai cảnh vệ đến nói với giám
ngục: “Hãy phóng thích hai người ấy đi!”
36 Giám ngục thuật lại cho Phao-lô: “Các quan chức thành phố
truyền thả ông và Si-la. Vậy xin các ông ra đi bình an.”
37 Nhưng Phao-lô đáp: “Chúng tôi có quốc tịch La Mã. Khi chưa
thành án, người ta đã đánh đòn chúng tôi trước công chúng, rồi giam
vào ngục. Bây giờ lại muốn chúng tôi âm thầm ra đi sao? Không
được! Chính họ phải đến đưa chúng tôi ra.”
38 Cảnh vệ báo lên các quan chức thành phố. Biết mình đã hành
động trái luật đối với công dân La Mã, các quan chức thành phố sợ
hãi,
39 liền đến năn nỉ, đưa hai ông ra và xin rời khỏi thành phố.
40 Ra khỏi ngục, Phao-lô và Si-la đến nhà Ly-đi, khích lệ anh em tín
hữu, rồi lên đường.

17

Phao-lô Giảng Dạy tại Tê-sa-lô-ni-ca

1 Phao-lô và Si-la đi qua Am-phi-bô-li và A-bô-lô-ni rồi đến Tê-sa-lô-
ni-ca. Tại đây có một hội đường Do Thái.
2 Theo thói quen, Phao-lô vào hội đường. Trong ba ngày Sa-bát, ông
giảng luận Thánh Kinh,
3 giải thích và minh chứng Đấng Mết-si-a phải chịu thống khổ, chịu
chết, và sống lại. Ông nói: “Chúa Giê-xu mà tôi truyền giảng đây
chính là Đấng Mết-si-a.”
4 Nhiều người tin Chúa, đi theo Phao-lô và Si-la, gồm những người
Hy Lạp kính sợ Chúa và các phụ nữ thượng lưu.
5 Nhưng người Do Thái ghen ghét, cổ động bọn côn đồ trong chợ tập
họp đông đảo làm náo loạn thành phố. Chúng kéo vào nhà Gia-sôn,
tìm hai ông để đưa ra hội đồng thành phố xét xử.
6 Tìm không được, chúng lôi Gia-sôn và những tín hữu khác đến
trước Hội Đồng thành phố và lớn tiếng tố cáo: “Mấy người này làm
rối loạn thành phố!
7 Gia-sôn đã chứa chấp họ! Họ phản nghịch Sê-sa, và tuyên truyền
cho một vua khác là Giê-xu!”
8 Dân chúng và các nhà chức trách nghe tin đều xôn xao.
9 Nhưng khi Gia-sôn và các tín hữu nộp đủ số tiền bảo lãnh, liền
được thả ra.

Phao-lô và Si-la tại Bê-rê

10 Đêm đó, anh em đưa Phao-lô và Si-la đi gấp qua Bê-rê. Đến nơi,
hai ông cũng vào thăm hội đường người Do Thái.
11 Người Bê-rê có tinh thần cởi mở hơn người Tê-sa-lô-ni-ca, vui lòng
nghe Đạo Chúa, hằng ngày nghiên cứu Thánh kinh để kiểm chứng lời
giảng của Phao-lô và Si-la có đúng không.
12 Nhờ đó nhiều người Do Thái tin Chúa, cũng như nhiều phụ nữ
quý phái và đàn ông Hy Lạp nữa.
13 Nhưng người Do Thái ở Tê-sa-lô-ni-ca nghe tin Phao-lô đang
truyền bá Đạo Chúa tại Bê-rê, liền đến sách động quần chúng gây
rối loạn.
14 Lập tức anh em đưa Phao-lô ra miền biển, còn Si-la và Ti-mô-thê
ở lại Bê-rê.
15 Vừa tới A-thên, Phao-lô bảo các người dẫn đường quay về mời
Si-la và Ti-mô-thê đến gấp.

Phao-lô Giảng Dạy tại A-thên

16 Đang chờ đợi tại A-thên, Phao-lô nhận thấy thành phố đầy dẫy
thần tượng, nên tinh thần vô cùng phiền muộn.
17 Ông thảo luận với người Do Thái và người Hy Lạp theo đạo Do
Thái trong hội đường, và những người ông gặp hằng ngày tại trung
tâm thành phố.
18 Các triết gia phái Hưởng Lạc và phái Khắc Kỷ cũng tranh luận với
ông. Khi Phao-lô giảng giải về Chúa Giê-xu và sự sống lại của Ngài thì
họ hỏi: “Con vẹt kia muốn nói gì đây?” Người khác đáp: “Hình như
ông ấy tuyên truyền cho các thần ngoại quốc.”
19 Họ đưa Phao-lô đến hội đồng A-rê-ô-pa rồi yêu cầu: “Xin ông
thuyết trình triết lý mới mẻ đó!
20 Vì ông đề cập những chuyện mới lạ nên chúng tôi muốn biết ý
nghĩa ra sao.”
21 (Toàn dân A-thên và kiều dân trong thành rất thích nói và nghe
tư tưởng mới lạ.)
22 Phao-lô đứng trước hội đồng tuyên bố: “Thưa quý vị là người A-
thên. Tôi nhận thấy quý vị có tinh thần tín ngưỡng cao độ trong mọi
lãnh vực.
23 Khi đi khắp thành phố, tôi thấy một bàn thờ khắc dòng chữ: ‘Thờ
Thần Không Biết.’ Thần quý vị không biết mà vẫn thờ kính đó chính
là Thần tôi đang truyền giảng.
24 Đức Chúa Trời, Đấng sáng tạo vũ trụ và vạn vật, là Chúa của trời
đất nên không ngự trong Đền Thờ do tay người xây dựng.
25 Chúa không thiếu thốn gì hết, không cần loài người phục dịch, vì
chính Ngài ban sự sống, hơi thở và mọi vật cho mọi người.
26 Chúa tạo nên loài người, sinh thành mọi chủng tộc khắp mặt đất
cùng một dòng máu, ấn định thời gian và ranh giới lãnh thổ cho họ
sinh hoạt.
27 Chúa đã tạo điều kiện cho con người tìm kiếm Ngài và cố gắng
vươn lên để tìm gặp Ngài. Tuy nhiên, Chúa chẳng cách xa ai cả.

28 Vì trong Chúa chúng ta được sống, hoạt động, và hiện hữu, như
vài thi sĩ của quý vị đã viết: 'Chúng ta cũng là dòng dõi của Ngài.'
29 Đã là dòng dõi của Đức Chúa Trời, chúng ta đừng lầm tưởng Đức
Chúa Trời giống như vàng, bạc, hoặc đá, được chạm trổ do nghệ thuật
và sáng kiến của loài người.
30 Trước kia loài người không biết Đức Chúa Trời, Ngài đã rộng lòng
tha thứ, nhưng bây giờ Chúa truyền cho mọi người khắp thế giới phải
ăn năn thờ phượng Ngài.
31 Vì Đức Chúa Trời đã ấn định ngày xét xử cả nhân loại cách công
minh, do Người mà Ngài tuyển chọn. Đức Chúa Trời đã xác nhận uy
quyền của Người bằng cách cho Người sống lại."
32 Nghe Phao-lô nói người chết sống lại, nhiều người chế giễu, nhưng
những người khác yêu cầu: "Chúng tôi muốn nghe thêm chuyện ấy."
33 Phao-lô từ giã họ ra đi,
34 nhưng một nhóm người theo ông và tin Chúa. Trong số đó có
Đê-ni, một thành viên của hội đồng, bà Đa-ma-ri, cùng nhiều người
khác.

18

Phao-lô Gặp Bê-rít-sin và A-qui-la tại Cô-rinh-tô

1 Sau đó, Phao-lô rời A-thên đi Cô-rinh-tô.
2 Tại đây ông gặp A-qui-la, một người Do Thái quê ở Bông-tu, và vợ
là Bê-rít-sin. Họ mới từ Ý-đại-lợi đến Cô-rinh-tô vì Hoàng đế Cơ-lốt ra
lệnh trục xuất tất cả người Do Thái khỏi La Mã,
3 Phao-lô đến ở chung và làm việc với vợ chồng A-qui-la, vì cả ba
đều làm nghề may lều.
4 Mỗi ngày Sa-bát, Phao-lô đến hội đường Do Thái, giảng luận và cố
thuyết phục người Do Thái và Hy Lạp theo Chúa.
5 Khi Si-la và Ti-mô-thê từ Ma-xê-đoan đến, Phao-lô chỉ giảng đạo
cho người Do Thái, dùng nhiều bằng cớ chứng minh Chúa Giê-xu là
Đấng Mết-si-a.
6 Nhưng họ chống đối ông và xúc phạm Chúa, nên ông giũ áo, tuyên
bố: "Các ông phải chịu trách nhiệm và hình phạt. Đối với các ông,
tôi vô tội. Từ nay tôi sẽ đem Phúc Âm đến cho dân ngoại."
7 Rồi ông rời khỏi và đến nhà Ti-ti-u Giúc-tu, là một dân ngoại, người
sùng kính Đức Chúa Trời. Nhà này ở bên cạnh hội đường Do Thái.
8 Cơ-rít-bu, quản lý hội đường, và cả nhà đều tin Chúa. Nhiều người
Cô-rinh-tô nghe Đạo cũng quyết định tin Chúa và chịu báp-tem.
9 Một đêm, Chúa phán với Phao-lô trong khải tượng: "Đừng sợ! Cứ
truyền giảng Phúc Âm, đừng nín lặng,
10 vì Ta ở cùng con luôn. Không ai làm hại con được, vì nhiều người
trong thành này thuộc về Ta."
11 Phao-lô ở Cô-rinh-tô một năm rưỡi, tiếp tục giảng Đạo của Đức
Chúa Trời.
12 Khi Ga-li-ôn làm tổng trấn A-chai, người Do Thái toa rập nhau bắt
Phao-lô đưa ra tòa.
13 Họ tố cáo Phao-lô vì đã "xúi giục dân chúng thờ lạy Đức Chúa Trời
cách trái luật."

14 Nhưng Phao-lô chưa kịp trả lời, thì Ga-li-ôn đã bảo những người
tố cáo: “Này các anh Do Thái! Nếu đây là một trường hợp liên quan
đến việc sai trái hay một tội hình nghiêm trọng thì tôi mới chịu khó
nghe các anh kiện tụng.
15 Nhưng đây chỉ là vấn đề ngôn từ, danh hiệu, giáo luật của các
anh; chính các anh phải tự giải quyết lấy! Tôi không xét xử các vụ
đó!”
16 Rồi Ga-li-ôn đuổi họ ra khỏi tòa án.
17 Để phản ứng, người Hy Lạp bắt Sốt-then, quản lý hội đường Do
Thái, đánh đòn ngay trước tòa án. Nhưng Ga-li-ôn chẳng hề quan
tâm.

Phao-lô Quay về An-ti-ốt, Xứ Sy-ri

18 Phao-lô ở Cô-rinh-tô một thời gian rồi từ biệt anh em, cùng với
Bê-rít-sin và A-qui-la đáp tàu qua xứ Sy-ri. Tại Sen-cơ-rê ông cạo đầu
để kết thúc kỳ hứa nguyện theo phong tục Do Thái.
19 Khi đến Ê-phê-sô, Phao-lô để các bạn đồng hành dưới tàu, một
mình vào hội đường giảng luận cho người Do Thái.
20 Họ mời ông ở lại, nhưng ông từ chối.
21 Ông nói: “Nếu Đức Chúa Trời cho phép, lần sau tôi sẽ trở lại thăm
anh em!” Ông xuống tàu rời Ê-phê-sô.
22 Tàu cặp bến Sê-sa-rê, ông lên chào thăm Hội Thánh Giê-ru-sa-lem,
rồi đi An-ti-ốt.
23 Về An-ti-ốt một thời gian, Phao-lô lại lên đường truyền giáo, lần
lượt thăm viếng khắp tỉnh Ga-la-ti và Phi-ri-gi, giúp các tín hữu thêm
vững mạnh trong Chúa.

A-bô-lô Được Giới Thiệu tại Ê-phê-sô

24 Có một người Do Thái mới đến Ê-phê-sô tên là A-bô-lô, quê tại
A-léc-xan-ri-a. Ông là một nhà hùng biện, uyên bác về Thánh Kinh
Cựu Ước.
25 Được học Đạo Chúa, ông đầy nhiệt tâm giảng dạy về Chúa Giê-xu
cách chính xác, dù ông chỉ học đến “lễ báp-tem của Giăng.”
26 Ông bắt đầu giảng giải Phúc Âm trong hội đường cách dũng cảm.
Bê-rít-sin và A-qui-la nghe ông giảng, liền đón về nhà, giúp ông thấu
triệt Đạo Chúa.
27 Khi A-bô-lô định đi A-chai, anh chị em ở Ê-phê-sô khuyến khích
ông đi và viết thư xin các tín hữu tại đó đón tiếp ông. Đến nơi, ông
giúp ích rất nhiều cho người đã nhờ ân sủng mà tin Chúa.
28 A-bô-lô công khai tranh luận với người Do Thái, dùng lập luận
đanh thép và viện dẫn Thánh Kinh để chứng minh Chúa Giê-xu là
Đấng Mết-si-a.

19

Hành Trình Truyền Giáo Thứ Ba của Phao-lô

1 Trong khi A-bô-lô ở Cô-rinh-tô, Phao-lô đi lên các xứ miền Bắc, rồi
xuống Ê-phê-sô. Gặp một số tín hữu,
2 ông hỏi: “Khi tin Chúa, anh em đã nhận được Chúa Thánh Linh
chưa?”

Họ đáp: “Chúng tôi chưa bao giờ nghe nói về Chúa Thánh Linh cả.”
3 Ông hỏi tiếp: “Thế anh em đã chịu báp-tem nào?”
Họ đáp: “Báp-tem của Giăng.”
4 Phao-lô giải thích: “Báp-tem của Giăng chỉ về sự ăn năn tội lỗi. Giăng đã dạy dân chúng tin Đấng đến sau mình, tức là tin Chúa Giê-xu.”
5 Họ liền chịu báp-tem nhân danh Chúa Giê-xu.
6 Phao-lô đặt tay trên họ, Chúa Thánh Linh liền giáng xuống ngự vào lòng mỗi người, cho họ nói ngoại ngữ và lời tiên tri.
7 Số tín hữu Phao-lô làm báp-tem hôm ấy được mười hai người.

Phao-lô Thi Hành Mục Vụ tại Ê-phê-sô

8 Phao-lô vào hội đường, dạn dĩ nói về Chúa liên tiếp trong ba tháng. Ông giảng luận về Nước của Đức Chúa Trời và thuyết phục nhiều người tin Chúa.
9 Nhưng có một số người cứng lòng không tin, trở mặt đả kích Đạo Chúa trước quần chúng. Phao-lô bỏ hội đường, đem các tín hữu về thảo luận riêng tại trường học Ti-ra-nu.
10 Việc này được tiếp tục suốt hai năm, Phúc Âm được phổ biến rộng rãi đến nỗi dân chúng Tiểu Á, cả Do Thái và Hy Lạp đều nghe Đạo Chúa.
11 Đức Chúa Trời cho Phao-lô quyền năng làm nhiều phép lạ.
12 Người ta chỉ cần lấy khăn tay, khăn choàng của ông đặt trên người bệnh thì bệnh liền hết, quỷ bị trục xuất.
13 Một nhóm người Do Thái đi từ nơi này đến nơi khác để trừ quỷ. Họ đi khắp nơi thử dùng Danh Chúa Giê-xu để chữa những người bị quỷ ám: “Nhân danh Chúa Giê-xu mà Phao-lô truyền giảng, ta trục xuất các ngươi!”
14 Bảy con trai của thầy trưởng tế Sê-va cũng làm như vậy.
15 Nhưng quỷ trả lời: “Ta biết Chúa Giê-xu và biết Phao-lô, còn các anh là ai?”
16 Người bị quỷ ám nhảy bổ vào đánh họ ngã rập, khiến họ phải vất quần áo chạy trốn, mình đầy thương tích.
17 Việc này đồn ra khắp thành Ê-phê-sô, người Do Thái và Hy Lạp đều khiếp sợ. Danh Chúa Giê-xu càng được tôn kính.
18 Nhiều tín hữu đến xưng tội, khai ra những việc xấu họ đã làm.
19 Có những thầy phù thủy đem sách tà thuật gom lại đốt trước công chúng. Số sách trị giá độ 50.000 miếng bạc.*
20 Đạo Chúa ngày càng phát triển mạnh mẽ.
21 Sau thời gian ấy, Phao-lô có ý định đi thăm xứ Ma-xê-đoan và xứ A-chai trước khi về Giê-ru-sa-lem. Ông nói: “Sau đó tôi còn phải đến thủ đô La Mã nữa.”
22 Phao-lô sai hai phụ tá là Ti-mô-thê và Ê-rát sang Ma-xê-đoan trước, trong khi ông còn ở lại Tiểu Á.

Náo Loạn tại Ê-phê-sô

* **19:19** Mỗi miếng bạc tương đương tiền công một ngày làm việc

23 Lúc ấy tại Ê-phê-sô có cuộc náo loạn lớn, nhằm chống lại công
cuộc truyền bá Phúc Âm.
24 Một người thợ bạc tên Đê-mê-triu làm đền thờ thần Đi-anh, đem
lại thịnh vượng chung cho cả giới thủ công.
25 Một hôm, Đê-mê-triu triệu tập các đoàn thợ bạc và hô hào:
"Các bạn đã biết nhờ nghề này mà chúng ta phát tài.
26 Tuy nhiên, tên Phao-lô đã quyến rũ bao nhiêu người tại Ê-phê-sô
và cả Tiểu Á. Ông ấy dám bảo các thần do tay người làm ra đều là giả
tạo! Các bạn đã thấy tận mắt, nghe tận tai rồi.
27 Như thế, nghề nghiệp chúng ta đã bị bêu xấu, mà đền thờ của nữ
thần Đi-anh vĩ đại cũng bị khinh bỉ, và uy danh nữ thần mà Tiểu Á và
cả thế giới tôn thờ sẽ tiêu tan!"
28 Nghe xong, đám thợ bạc nổi giận, đồng thanh hô lớn: "Hoan hô
nữ thần Đi-anh vĩ đại của người Ê-phê-sô!"
29 Chẳng mấy chốc, cả thành phố đều náo động. Dân chúng cùng
ùa đến rạp hát, bắt theo hai bạn đồng hành của Phao-lô là Gai-út và
A-ri-tạc, người Ma-xê-đoan.
30 Phao-lô định ra tiếp xúc với đám đông, nhưng các tín hữu can
ngăn.
31 Một vài viên chức thành phố là bạn của Phao-lô, cũng sai người
đến khuyên ông đừng mạo hiểm vào nhà hát.
32 Bên trong, đám đông la ó, người la thế này, người la thế khác. Tất
cả đều hỗn loạn. Phần đông chẳng hiểu vì sao mình đến đó.
33 Người Do Thái đẩy A-léc-xan-đơ tới trước và bảo ông phát biểu.
Ông lấy tay ra hiệu định lên tiếng thanh minh.
34 Nhưng khi dân chúng thấy ông là người Do Thái liền đồng thanh
gào thét suốt hai giờ: "Hoan hô nữ thần Đi-anh vĩ đại của người Ê-
phê-sô! Hoan hô nữ thần Đi-anh vĩ đại của người Ê-phê-sô!"
35 Cuối cùng viên thị trưởng yêu cầu mọi người yên lặng rồi lựa lời
khuyên can: "Thưa cư dân Ê-phê-sô, mọi người đều biết Ê-phê-sô là
trung tâm thờ phượng nữ thần Đi-anh vĩ đại. Tượng của nữ thần đã
từ trời rơi xuống giữa chúng ta.
36 Không ai chối cãi được điều ấy nên quý vị phải bình tĩnh, đừng
liều lĩnh.
37 Vì những người quý vị bắt giải đến đây không trộm cắp vật thánh
đền thờ, cũng không xúc phạm nữ thần chúng ta.
38 Vậy nếu Đê-mê-triu và các đoàn thợ bạc muốn kiện cáo ai, đã có
tòa án và các phán quan xét xử. Cứ để họ đưa nhau ra tòa.
39 Còn nếu quý vị muốn khiếu nại điều gì, sẽ có hội đồng hợp pháp
giải quyết.
40 Vì không khéo chúng ta có thể bị chính quyền La Mã hạch tội về
vụ rối loạn hôm nay, mà không có lý do nào để bào chữa cả!"
41 Nói xong, ông cho giải tán đám đông.

20

Phao-lô Đi Ma-xê-đoan và Hy Lạp

1 Khi cuộc náo loạn đã lắng dịu, Phao-lô triệu tập các tín hữu và
khích lệ họ. Rồi ông ngỏ lời từ biệt, lên đường đi Ma-xê-đoan.
2 Ông đi khắp xứ Ma-xê-đoan khích lệ anh em tín hữu rồi đến Hy
Lạp.
3 Ở Hy Lạp được ba tháng, Phao-lô sửa soạn đáp tàu về Sy-ri, nhưng
được tin người Do Thái định mưu sát ông, nên ông quyết định đi
đường bộ, quay lại Ma-xê-đoan.
4 Cùng đi chuyến này có Sô-ba-tê, con By-ru, người Bê-rê, A-ri-tạc
và Sê-cun-đúc, người Tê-sa-lô-ni-ca, Gai-út người Đẹt-bơ, Ti-mô-thê,
Ty-chi-cơ, và Trô-phim người Tiểu Á.
5 Những người đó đi trước, đợi chúng tôi tại Trô-ách.
6 Sau lễ Vượt Qua, chúng tôi xuống tàu tại Phi-líp, xứ Ma-xê-đoan
và năm ngày sau đến Trô-ách, chúng tôi ở lại đây bảy ngày.

Phao-lô Viếng Thăm Trô-ách Lần Cuối

7 Vào ngày thứ nhất trong tuần, các tín hữu họp nhau dự Tiệc Thánh
và nghe Phao-lô giảng dạy. Ông giảng cho anh chị em đến nửa đêm,
vì ngày hôm sau ông phải lên đường.
8 Phòng họp ở trên lầu cao, có thắp nhiều đèn.
9 Khi Phao-lô đang giảng dạy, có một thanh niên tên Ơ-tích ngồi ngủ
gục trên cửa sổ. Anh ngủ say quá, bất chợt ngã nhào từ tầng lầu thứ
ba xuống đất. Người ta đỡ dậy, thấy anh đã chết.
10 Phao-lô xuống lầu, ôm xác anh và nói mọi người: “Đừng hốt
hoảng, Ơ-tích vẫn còn sống!”
11 Rồi ông lên lầu, dự Tiệc Thánh với anh chị em, và tiếp tục giảng
dạy cho đến rạng sáng mới lên đường.
12 Quả nhiên Ơ-tích sống lại và được đưa về nhà. Mọi người đều
được an ủi.

Phao-lô Gặp Các Trưởng Lão Ê-phê-sô

13 Phao-lô muốn đi đường bộ qua A-sốt, nên xếp đặt cho chúng tôi
đi tàu qua đó trước, rồi chờ đón ông.
14 Gặp nhau tại A-sốt, chúng tôi rước ông xuống tàu đi Mi-ty-len.
15 Hôm sau tàu chạy ngang đảo Chi-ô, ngày kế qua Sa-mô, đi một
ngày nữa đến Mi-lê.
16 Phao-lô quyết định không ghé Ê-phê-sô để khỏi mất nhiều thì giờ
tại Tiểu Á, vì ông gấp về Giê-ru-sa-lem cho kịp lễ Ngũ Tuần.
17 Nhưng khi chúng tôi đến Mi-lê, Phao-lô nhắn tin sang Ê-phê-sô
mời các trưởng lão của Hội Thánh đến gặp ông.
18 Khi họ đến, ông nói: “Thưa anh em, từ ngày tôi đặt chân lên Tiểu
Á đến nay, anh em biết tôi đã sống với anh em như thế nào.
19 Tôi phục vụ Chúa cách khiêm nhường, đổ nhiều nước mắt, chịu
bao thử thách gian khổ do người Do Thái âm mưu hãm hại.
20 Tôi chẳng bao giờ từ chối truyền dạy anh em những điều hữu ích.
Tôi đã huấn luyện anh em nơi công cộng cũng như tại các tư gia.
21 Tôi kêu gọi cả người Do Thái lẫn người Hy Lạp ăn năn quay về
Đức Chúa Trời và tin cậy Chúa chúng ta là Chúa Giê-xu.

22 Giờ đây, do Chúa Thánh Linh thúc đẩy, tôi về Giê-ru-sa-lem. Tôi
không biết việc gì sẽ xảy đến,
23 ngoại trừ Chúa Thánh Linh đã báo trước sự lao tù và hoạn nạn
đón chờ tôi từ thành này qua thành khác.
24 Nhưng tôi chẳng ngã lòng, cũng không tiếc mạng sống mình, chỉ
mong dâng trọn cuộc đời cho Chúa và chu toàn nhiệm vụ Chúa Giê-xu
ủy thác, là công bố Phúc Âm về ân sủng của Đức Chúa Trời.
25 Bây giờ tôi biết chắc anh em—những người đã nghe tôi truyền
giảng Nước Trời—không ai còn thấy mặt tôi nữa.
26 Hôm nay tôi tuyên bố rằng tôi đã làm hết bổn phận, nên nếu trong
anh em có ai bị hư vong, tôi không còn chịu trách nhiệm nữa.
27 Tôi không hề thoái thác nhiệm vụ công bố mệnh lệnh của Chúa
cho anh em.
28 Anh em phải giữ mình và giữ dân của Đức Chúa Trời. Chăn bầy
chiên của Đức Chúa Trời—là Hội Thánh mà Chúa đã mua bằng máu
Ngài—chính Chúa Thánh Linh đã lập anh em làm người chăm sóc.
29 Vì tôi biết sau khi tôi đi, sẽ có phần tử giả mạo trà trộn phá hoại
anh em như lang sói độc ác chẳng tiếc gì bầy chiên.
30 Ngay trong anh em cũng sẽ có người xuyên tạc chân lý để lôi cuốn
tín hữu.
31 Vậy anh em phải đề cao cảnh giác, đừng quên tôi đã đổ nhiều
nước mắt khuyên bảo mọi người, ngày cũng như đêm, ròng rã suốt
ba năm.
32 Bây giờ, tôi giao thác anh em cho Đức Chúa Trời và Đạo ân sủng
của Ngài, vì Chúa có quyền gây dựng và ban cơ nghiệp cho anh em
chung với tất cả con cái thánh thiện của Ngài.
33 Tôi không tham muốn bạc, vàng hay áo xống của ai.
34 Chính anh em biết hai bàn tay này đã cung cấp tất cả nhu cầu cho
tôi và những người cộng sự với tôi.
35 Tôi đã chứng tỏ cho anh em biết phải làm lụng khó nhọc để giúp
đỡ người nghèo khổ, và phải ghi nhớ lời Chúa Giê-xu: ‘Người cho có
phước hơn người nhận.’ ”
36 Nói xong, Phao-lô quỳ xuống cầu nguyện với họ.
37 Mọi người đều khóc lóc, ôm Phao-lô hôn từ biệt.
38 Họ buồn bã nhất là khi nghe ông nói họ sẽ chẳng bao giờ gặp mặt
ông nữa. Rồi họ tiễn ông xuống tàu.

21

Hành Trình Đến Giê-ru-sa-lem của Phao-lô

1 Sau khi từ giã các trưởng lão Ê-phê-sô, chúng tôi rời bến đi thẳng
qua đảo Cốt, ngày sau đến cảng Rô-đơ, rồi đến Ba-ta-ra.
2 Chúng tôi chuyển sang tàu khác đi Phê-ni-xi.
3 Khi thấy đảo Síp xuất hiện, tàu tránh qua bên phải chạy về hướng
Sy-ri và cập bến Ty-rơ, dỡ hàng tại đó.
4 Chúng tôi lên bờ tìm gặp anh em tín hữu địa phương, và ở lại
với họ bảy ngày. Được Chúa Thánh Linh báo trước, anh em khuyên
Phao-lô không nên lên Giê-ru-sa-lem.

5 Cuối bảy ngày, chúng tôi sửa soạn tiếp tục cuộc hải trình. Tất cả
các tín hữu cùng vợ con tiễn chân chúng tôi ra khỏi thành phố. Chúng
tôi quỳ trên bãi biển cầu nguyện,
6 rồi từ biệt nhau. Chúng tôi xuống tàu, còn họ trở về nhà.
7 Rời Ty-rơ, chúng tôi đến Tô-lê-mai, chào thăm anh em và ở lại một
ngày.
8 Hôm sau, chúng tôi tiếp tục lên đường. Về đến Sê-sa-rê, chúng tôi
trọ tại nhà Phi-líp, một trong bảy vị chấp sự đang truyền giảng Đạo
Chúa.
9 Ông có bốn con gái đồng trinh được ân tứ nói tiên tri.
10 Vài ngày sau, có một người tên A-ga-bút, một tiên tri từ Giu-đê
xuống,
11 đến thăm chúng tôi. Ông lấy dây lưng của Phao-lô tự trói tay chân
mà nói: “Chúa Thánh Linh công bố: ‘Người Do Thái tại Giê-ru-sa-lem
sẽ bắt trói người chủ dây lưng này và đem nộp vào tay dân ngoại.’ ”
12 Nghe xong, chúng tôi cùng các tín hữu địa phương năn nỉ Phao-lô
đừng lên thành Giê-ru-sa-lem.
13 Nhưng Phao-lô trả lời: “Sao anh em khóc lóc cho đau lòng tôi?
Chẳng những tôi sẵn sàng chịu trói, mà còn vui lòng chịu chết vì Danh
Chúa Giê-xu tại Giê-ru-sa-lem!”
14 Ông nhất định không nghe, nên chúng tôi đành nín lặng, chỉ nói:
“Xin ý Chúa được thực hiện.”

Phao-lô Đến Giê-ru-sa-lem

15 Sau đó, chúng tôi sửa soạn hành trang lên đường về Giê-ru-sa-
lem.
16 Vài tín hữu tại Sê-sa-rê cùng đi, đưa chúng tôi vào trọ nhà Ma-
na-sôn, người đảo Síp, là một trong các tín hữu đầu tiên.
17 Chúng tôi đến Giê-ru-sa-lem, và được anh em đón tiếp nồng hậu.
18 Hôm sau, Phao-lô hướng dẫn chúng tôi đến thăm Gia-cơ, gặp đông
đủ các nhà lãnh đạo Hội Thánh Giê-ru-sa-lem.
19 Chào hỏi xong, Phao-lô thuật lại từng việc Đức Chúa Trời đã dùng
ông thực hiện giữa vòng dân ngoại.
20 Sau khi nghe ông trình bày, họ ngợi tôn Đức Chúa Trời và đề nghị:
“Như anh biết, mấy vạn người Do Thái đã theo Đạo nhưng vẫn còn
nặng lòng với luật pháp và tập tục cũ.
21 Họ nghe đồn anh dạy người Do Thái ở hải ngoại chối bỏ luật pháp
Môi-se, không cắt bì cho con trai và không cần theo tập tục cũ.
22 Chắc chắn họ đã nghe tin anh về đây; không biết họ sẽ phản ứng
thế nào?
23 Vậy hãy làm điều chúng tôi khuyên anh ở đây. Chúng tôi có bốn
người đã mãn kỳ thề nguyện.
24 Xin anh đi với họ đến Đền Thờ và cùng làm lễ thanh tẩy với họ,
xin anh chịu tiền cho họ cạo đầu. Như thế mọi người sẽ biết họ đã
nghe lầm về anh, vì chính anh cũng vâng giữ luật Do Thái.
25 Còn về tín hữu dân ngoại, họ chỉ cần làm như chúng tôi đã viết
rõ trong thư: Đừng ăn của cúng thần tượng, máu, thú vật chết ngạt,
và đừng gian dâm.”

Phao-lô Bị Bắt

26 Hôm sau Phao-lô cùng bốn người ấy vào Đền Thờ. Vì họ đã bắt
đầu nghi lễ thanh tẩy nên ông cho mọi người biết ngày nào họ mãn
kỳ khấn nguyện và những lễ vật nào mỗi người trong họ phải dâng.
27 Khi bảy ngày gần mãn, mấy người Do Thái ở Tiểu Á thấy Phao-lô
trong Đền Thờ, liền sách động quần chúng bắt giữ ông.
28 Họ kêu gào: "Hỡi người Ít-ra-ên, giúp chúng tôi với! Tên này đi
khắp nơi xúi giục mọi người phản nghịch dân tộc, luật pháp, và Đền
Thờ. Nó còn đem cả người Hy Lạp vào đây, làm ô uế nơi thánh!"
29 (Hôm trước, họ gặp Trô-phim, người Ê-phê-sô ở trong thành với
Phao-lô, nên tưởng lầm ông đã đem dân ngoại vào Đền Thờ.)
30 Cả thành phố đều náo loạn. Dân chúng đổ xô về Đền Thờ như
thác lũ. Họ bắt Phao-lô, kéo ra khỏi Đền Thờ, ngay lập tức các cửa
Đền Thờ đóng lại.
31 Họ đang tìm cách giết Phao-lô, thì viên chỉ huy trung đoàn La Mã
vừa nhận được tin cả thành Giê-ru-sa-lem nổi loạn.
32 Ông lập tức ra lệnh cho các lính và quan chỉ huy xông vào giữa
đám đông. Nhìn thấy viên chỉ huy và quân đội đến, dân chúng mới
ngưng đánh đập Phao-lô.
33 Tướng chỉ huy ra lệnh bắt Phao-lô trói lại bằng hai dây xích, rồi
hỏi dân chúng: "Đương sự là ai? Tội trạng thế nào?"
34 Trong đám đông, người la thế này, người gào thế khác. Thấy quá
lộn xộn ồn ào không thể tra hỏi gì được, ông cho giải Phao-lô vào đồn.
35 Khi lên bậc thềm, quân lính phải khiêng Phao-lô vì dân chúng
quá hung bạo.
36 Họ kéo theo sau gào thét: "Giết nó đi!"

Phao-lô Nói với Dân Chúng

37 Lúc sắp được đưa vào đồn, Phao-lô hỏi viên chỉ huy: "Tôi được
phép thưa chuyện với ngài không?"
Viên chỉ huy ngạc nhiên: "Anh biết tiếng Hy Lạp sao?
38 Anh không phải là tên Ai Cập trước đây ít lâu đã nổi loạn kéo
4.000 quân vào hoang mạc sao?"
39 Phao-lô đáp: "Tôi là người Do Thái, công dân Tạt-sơ, xứ Si-li-si,
một thành phố nổi danh. Xin cho tôi nói chuyện với dân chúng."
40 Được chấp thuận, Phao-lô đứng lên bậc thềm, lấy tay ra hiệu cho
dân chúng yên lặng, rồi dùng tiếng Hê-bơ-rơ nói chuyện với họ.

22

1 "Thưa quý vị trưởng thượng và quý anh em, xin nghe tôi thanh
minh đôi lời."
2 Khi nghe Phao-lô nói tiếng Hê-bơ-rơ, dân chúng càng yên lặng
hơn.
3 Phao-lô tiếp: "Tôi là người Do Thái, sinh tại Tạt-sơ, xứ Si-li-si,
nhưng được nuôi dưỡng trong thành phố này, và học hỏi dưới chân
luật sư Ga-ma-li-ên, nghiêm khắc thi hành luật pháp của tổ tiên. Tôi
đầy nhiệt tâm với Đức Chúa Trời, cũng như quý vị ngày nay.
4 Tôi đã từng bức hại Đạo này, không ngần ngại bắt trói, giam cầm,
và giết hại tín hữu nam nữ.

5 Điều này có thầy thượng tế và cả hội đồng các trưởng lão làm
chứng. Tôi cầm thư của họ gửi cho các nhà lãnh đạo Đa-mách cho
phép tôi đến đó để bắt trói các tín hữu Đạo này, giải về Giê-ru-sa-lem
trừng trị.
6 Vào khoảng giữa trưa, tôi đang đi trên đường đến gần Đa-mách,
thình lình có luồng sáng từ trời chiếu xuống chung quanh tôi.
7 Tôi ngã nhào xuống đất, và nghe có tiếng gọi bên tai: 'Sau-lơ!
Sau-lơ! Sao con bức hại Ta?'
8 Tôi hỏi: 'Lạy Chúa, Ngài là ai?'
Tiếng ấy đáp: 'Ta là Giê-xu người Na-xa-rét, là người con đang bức
hại.'
9 Những người bạn đường của tôi cũng thấy luồng sáng, nhưng
không nghe tiếng nói với tôi.
10 Tôi hỏi: 'Thưa Chúa, con phải làm gì?'
Chúa phán với tôi: 'Hãy đứng dậy và đi vào thành Đa-mách, tại đó
con sẽ được bảo cho biết mọi điều con sẽ phải làm.'
11 Nhưng mắt tôi bị mù vì ánh sáng quá rực rỡ, nên các bạn đường
cầm tay tôi dẫn đến thành Đa-mách.
12 A-na-nia, một người mộ đạo, luôn luôn vâng giữ luật pháp Môi-se
và được mọi người Do Thái tại Đa-mách khen ngợi.
13 Ông ấy đến bên cạnh và nói với tôi: 'Anh Sau-lơ, hãy sáng mắt
lại.' Ngay lúc ấy, tôi nhìn thấy A-na-nia.
14 Ông ấy nói với tôi: 'Đức Chúa Trời của tổ tiên chúng ta đã lựa
chọn anh để bày tỏ ý định của Ngài, cho anh thấy Đấng Công Chính
và nghe lời Ngài phán dạy.
15 Vì anh là nhân chứng của Ngài, có nhiệm vụ công bố cho mọi
người biết những điều anh đã thấy và nghe.
16 Anh còn chần chờ gì nữa? Hãy đứng dậy chịu báp-tem. Hãy kêu
cầu Danh Chúa để tội anh được rửa sạch.'
17 Sau khi trở về Giê-ru-sa-lem, một hôm đang cầu nguyện trong
Đền Thờ, thì tôi xuất thần.
18 Tôi thấy khải tượng trong đó Chúa Giê-xu phán với tôi: 'Nhanh
lên! Hãy ra khỏi Giê-ru-sa-lem lập tức, vì dân thành này sẽ không
chấp nhận lời con làm chứng về Ta!'
19 Tôi thưa: 'Lạy Chúa, chính họ biết con đã tống giam và đánh đập
những người tin Chúa trong khắp các hội đường.
20 Khi Ê-tiên, nhân chứng của Chúa bị giết, con cũng đứng bên cạnh
ủng hộ vụ mưu sát và coi giữ áo xống của những kẻ giết người.'
21 Chúa phán: 'Con phải lên đường! Vì Ta sẽ sai con đến các dân
ngoại ở nơi xa!' "
22 Nghe Phao-lô nói đến đây, dân chúng nổi lên gào thét: "Giết nó
đi! Nó không đáng sống nữa!"
23 Họ reo hò, vất áo choàng, hất tung bụi đất lên trời.

Phao-lô Tiết Lộ Quốc Tịch La Mã của Mình

24 Viên chỉ huy trưởng ra lệnh đem Phao-lô vào đồn, đánh đòn để
ông khai tội ra. Viên chỉ huy muốn biết tại sao dân chúng la hét.

25 Khi lính căng ông ra định đánh đòn, Phao-lô hỏi viên quan đứng
cạnh: "Pháp luật có cho đánh đòn một công dân La Mã trước khi tòa
án xét xử không?"
26 Viên quan nghe nói vậy, liền lên trình với chỉ huy trưởng: "Xin
ông thận trọng, vì người này là công dân La Mã!"
27 Viên chỉ huy trưởng đến hỏi Phao-lô: "Anh có phải thật là công
dân La Mã không?"
Phao-lô đáp: "Phải."
28 Viên chỉ huy trương nói tiếp: "Tôi cũng vậy, và phải tốn nhiều
tiền ấy!"
Phao-lô nói: "Còn tôi có quốc tịch ấy từ khi mới sinh ra!"
29 Quân lính đang chuẩn bị tra khảo Phao-lô lập tức rút lui khi nghe
ông là công dân La Mã, còn viên chỉ huy trưởng thì lo sợ vì ông đã ra
lệnh bắt và đánh đòn ông.

Phao-lô Trước Hội Đồng Quốc Gia
30 Hôm sau, muốn biết chắc tại sao người Do Thái tố cáo Phao-lô,
viên chỉ huy trưởng mở trói cho ông, đồng thời triệu tập các thầy
trưởng tế và cả Hội Đồng Quốc Gia Do Thái, rồi giải Phao-lô đến trước
họ.

23

1 Phao-lô nhìn vào Hội Đồng Quốc Gia, và trình bày: "Thưa các ông,
tôi đã sống trước mặt Đức Chúa Trời với lương tâm hoàn toàn trong
sạch cho đến ngày nay."
2 Thầy thượng tế A-na-nia ra lệnh cho các thủ hạ vả vào miệng Phao-
lô.
3 Phao-lô nói: "Đức Chúa Trời sẽ đánh ông, bức tường quét vôi kia!
Ông ngồi xét xử tôi theo luật mà còn ra lệnh đánh tôi trái luật sao?"
4 Các người ấy quở Phao-lô: "Anh dám nặng lời với thầy thượng tế
sao?"
5 Phao-lô đáp: "Thưa anh em, tôi không biết đó là thầy thượng tế!
Vì Thánh Kinh chép: 'Đừng xúc phạm các nhà lãnh đạo.'*"
6 Nhận thấy thành viên Hội Đồng Quốc Gia gồm có phái Sa-đu-sê và
phái Pha-ri-si, Phao-lô lớn tiếng xác nhận: "Thưa các ông, tôi thuộc
phái Pha-ri-si, con của thầy Pha-ri-si. Sở dĩ tôi bị xét xử hôm nay vì tôi
hy vọng sự sống lại của người chết!"
7 Vừa nghe câu ấy, phái Pha-ri-si và phái Sa-đu-sê nổi lên chống
nhau, và Hội Đồng chia làm hai phe.
8 Vì phái Sa-đu-sê chủ trương không có sự sống lại, thiên sứ hay tà
linh, còn phái Pha-ri-si nhìn nhận cả hai.
9 Hội Đồng tranh luận rất sôi nổi. Các thầy dạy luật phái Pha-ri-si
đứng dậy tuyên bố: "Chúng tôi nhận thấy ông này chẳng có lỗi lầm
gì. Chúng ta đừng chống lại Đức Chúa Trời, vì biết đâu thần linh hoặc
thiên sứ đã trực tiếp dạy ông?"
10 Khi thấy cuộc xung đột càng trầm trọng, viên chỉ huy trưởng sợ
Phao-lô bị giết, liền ra lệnh cho quân lính kéo ông ra khỏi đám đông,
đem về đồn.

---

* **23:5** Xuất 22:28

11 Đêm sau, Chúa đến bên Phao-lô khích lệ: “Hãy vững lòng, Phao-lô! Con đã làm chứng cho Ta tại Giê-ru-sa-lem, con cũng sẽ rao giảng Tin Mừng tại La Mã.”

Âm Mưu Giết Phao-lô

12 Đến sáng, một số người Do Thái thề sẽ tuyệt thực cho đến khi giết được Phao-lô.
13 Có trên bốn mươi người tham gia kế hoạch đó.
14 Họ đến báo với các thầy trưởng tế và các trưởng lão: “Chúng tôi đã tuyên thệ tuyệt thực cho đến khi giết được Phao-lô.
15 Vậy, bây giờ xin quý Ngài và Hội Đồng Quốc Gia yêu cầu chỉ huy trưởng giải ông ấy xuống đây ngày mai, làm như quý ngài định xét hỏi nội vụ cho kỹ càng hơn. Còn chúng tôi chuẩn bị sẵn sàng để giết ông ấy trên đường đi.”
16 Nhưng người cháu gọi Phao-lô bằng cậu, biết được âm mưu đó, liền vào đồn báo cho Phao-lô biết.
17 Phao-lô gọi một viên quan La Mã yêu cầu: “Xin ngài đưa em này đến gặp chỉ huy trưởng! Em ấy có việc quan trọng cần báo.”
18 Viên chức liền dẫn cậu đến với chỉ huy trưởng và nói: “Tù nhân Phao-lô yêu cầu tôi đưa cậu này lên ông, để báo một tin khẩn.”
19 Chỉ huy trưởng nắm tay cậu dẫn riêng ra một nơi, hỏi: “Em cần báo việc gì?”
20 Cậu thưa: “Người Do Thái đã đồng mưu xin ông ngày mai giải Phao-lô ra Hội Đồng Quốc Gia, làm ra vẻ muốn tra vấn tỉ mỉ hơn.
21 Nhưng xin ngài đừng nghe họ, vì có trên bốn mươi người đang rình rập chờ phục kích Phao-lô. Họ đã thề nguyện tuyệt thực cho đến khi giết được Phao-lô. Bây giờ họ đã sẵn sàng, chỉ còn chờ ngài chấp thuận.”
22 Chỉ huy trưởng cho thiếu niên ấy ra về, và căn dặn: “Đừng cho ai biết em đã mật báo cho tôi điều ấy!”

Phao-lô Bị Giải Đi Sê-sa-rê

23 Rồi chỉ huy trưởng ra lệnh cho hai viên sĩ quan của ông: “Hãy huy động 200 bộ binh, 70 kỵ binh, và 200 lính cầm giáo, sẵn sàng hành quân đến Sê-sa-rê vào chín giờ đêm nay.
24 Cũng chuẩn bị ngựa cho Phao-lô cỡi để giải ông ta lên Tổng trấn Phê-lít cho an toàn.”
25 Rồi ông viết một bức thư cho tổng trấn:
26 “Cơ-lốt Ly-si-a trân trọng kính gửi ngài Tổng trấn Phê-lít!
27 Người này bị người Do Thái bắt giữ và sắp bị sát hại thì tôi đem quân đến giải thoát kịp, vì được tin đương sự là công dân La Mã.
28 Tôi đã đưa đương sự ra trước Hội Đồng Quốc Gia Do Thái để tra xét tội trạng.
29 Tôi nhận thấy đương sự bị tố cáo về những điều liên quan đến giáo luật Do Thái, chứ không phạm tội nào đáng xử tử hoặc giam giữ cả.
30 Tôi vừa được tin người Do Thái âm mưu sát hại đương sự, liền cho giải lên ngài. Tôi cũng báo cho bên nguyên cáo phải lên quý tòa mà thưa kiện.”

31 Binh sĩ tuân lệnh, đang đêm giải Phao-lô đến An-ti-ba-tri.
32 Trời vừa sáng, bộ binh quay về đồn, kỵ binh tiếp tục đưa Phao-lô
xuống Sê-sa-rê.
33 Đến nơi, họ trình bức thư lên tổng trấn và giao nộp Phao-lô.
34 Đọc thư xong, tổng trấn hỏi Phao-lô về quê quán của ông. Phao-lô
đáp: "Si-li-si."
35 Tổng trấn bảo: "Ta sẽ xét xử nội vụ khi các nguyên cáo đến đây."
Rồi truyền lệnh giam Phao-lô trong hành dinh Hê-rốt.

24

Phao-lô Trước Tòa Phê-lít
1 Năm ngày sau, thầy thượng tế A-na-nia cùng các nhà lãnh đạo Do
Thái và luật sư Tẹt-tu-lu đến tố cáo Phao-lô trước tòa tổng trấn.
2 Khi Phao-lô được gọi lên, Tẹt-tu-lu bắt đầu trình bày cáo trạng
trước tổng trấn:
"Thưa ngài tổng trấn, nhờ tài lãnh đạo sáng suốt của ngài, nên
nhiều công cuộc cải cách tốt đẹp đã được thực hiện và dân tộc chúng
tôi được hưởng thái bình an lạc lâu dài.
3 Thưa ngài tổng trấn, chúng tôi ở nơi nào cũng hưởng ân đức của
ngài đủ mọi phương diện.
4 Nhưng chẳng dám dài dòng làm phiền hà ngài, chỉ xin ngài rộng
lượng lắng nghe chúng tôi tóm lược đôi lời.
5 Chúng tôi nhận thấy tên này thật nguy hiểm, nó đi khắp nơi xúi
giục người Do Thái nổi loạn chống chính quyền La Mã. Chính nó đứng
lên làm thủ lĩnh phái Na-xa-rét.
6 Nó làm ô uế Đền Thờ, nên chúng tôi bắt giữ để xét xử theo luật
chúng tôi.
7 Nhưng Ly-si-a, vị chỉ huy trưởng của quân đồn trú đến can thiệp,
dùng bạo lực cướp nó khỏi tay chúng tôi,
8 và bảo nguyên cáo đến hầu quý tòa. Bây giờ xin tổng trấn xét hỏi
nó, sẽ thấy những điều chúng tôi tố cáo đều đúng sự thật"
9 Người Do Thái cũng phụ họa theo Tẹt-tu-lu.
10 Tổng trấn ra hiệu cho Phao-lô nói. Phao-lô liền tự biện hộ: "Thưa
tổng trấn. Được biết ngài từng ngồi ghế phán quan tại nước tôi lâu
năm nên tôi vui mừng trình bày mọi việc.
11 Ngài cho điều tra thì biết ngay tôi vừa lên Giê-ru-sa-lem không
quá mười hai ngày nay để thờ phượng.
12 Những người kiện cáo tôi không hề thấy tôi cãi vã với ai trong
Đền Thờ, hoặc sách động quần chúng nổi loạn giữa các hội đường
hay ngoài đường phố.
13 Những người này không đưa ra được tang chứng nào về những
điều họ tố cáo tôi.
14 Tôi chỉ nhìn nhận một điều: Tôi thờ phượng Đức Chúa Trời của
tổ tiên dân tộc tôi, theo Đạo mà họ gọi là bè phái. Tôi tin tất cả những
điều ghi chép trong luật Do Thái và mọi điều các tiên tri viết.
15 Tôi cũng tin như những người này rằng Đức Chúa Trời sẽ khiến
người công chính và người gian ác sống lại.

16 Do đó tôi luôn luôn cố gắng giữ lương tâm cho trong sạch trước
mặt Đức Chúa Trời và loài người.
17 Sau nhiều năm xa vắng, tôi trở về Giê-ru-sa-lem, mang theo tặng
phẩm để cứu tế anh chị em và dâng lễ vật lên Đức Chúa Trời.
18 Họ gặp tôi đang làm lễ thanh tẩy trong Đền Thờ, chứ tôi chẳng
tập họp đám đông hay làm náo loạn gì cả.
19 Mấy người Do Thái đến từ Tiểu Á có mặt ở đó đáng lẽ phải ở đây
nếu muốn tố cáo tôi trước tòa.
20 Xin ngài hỏi các vị lãnh đạo ngồi đây, Hội Đồng Quốc Gia đã tìm
thấy tôi có lỗi lầm gì không?
21 Tôi chỉ nói: 'Vì sự sống lại của người chết mà hôm nay tôi bị Hội
Đồng xét xử.' "
22 Phê-lít đã biết rõ về Đạo Chúa, nên quyết định hoãn phiên tòa:
"Khi nào Chỉ Huy trưởng Ly-si-a đến đây, ta sẽ phân xử nội vụ."
23 Tổng trấn ra lệnh cho một viên sĩ quan giam giữ Phao-lô, nhưng
cho dễ dãi phần nào, không cấm đoán người thân đến viếng thăm,
giúp đỡ.
24 Vài ngày sau, Phê-lít trở lại cùng với vợ là Đa-ru-si, người Do Thái.
Ông sai mời Phao-lô đến để trình bày về đức tin trong Chúa Cứu Thế
Giê-xu.
25 Khi Phao-lô giải luận về nếp sống công chính, tự chủ, và cuộc xét
xử tương lai của Chúa. Phê-lít run sợ gạt đi: "Bây giờ anh về đi, khi
nào có dịp ta sẽ gọi lại!"
26 Phê-lít cũng mong Phao-lô đút lót cho mình nên thường đòi Phao-
lô đến nói chuyện.
27 Hai năm sau, Bốt-xi Phê-tu được bổ nhiệm đến thay Phê-lít. Vì
muốn được lòng người Do Thái, nên Phê-lít cứ tiếp tục giam giữ Phao-
lô.

25

Phao-lô Trước Tổng Trấn Phê-tu

1 Vừa nhậm chức được ba ngày, Phê-tu từ Sê-sa-rê lên Giê-ru-sa-lem.
2 Các thầy trưởng tế và các nhà lãnh đạo Do Thái lại đến tố cáo
Phao-lô,
3 họ nài nỉ tổng trấn cho giải Phao-lô về Giê-ru-sa-lem, vì họ âm
mưu giết ông dọc đường.
4 Nhưng Phê-tu từ khước: "Phao-lô đang bị giam tại Sê-sa-rê và ta
cũng sắp trở về đó.
5 Ai đủ tư cách đại diện bên nguyên cáo nên theo ta xuống đó. Nếu
đương sự có tội gì, cứ đem ra tố cáo!"
6 Phê-tu ở Giê-ru-sa-lem độ mười ngày rồi trở về Sê-sa-rê. Hôm sau,
tổng trấn ra ngồi nghế chánh án và truyền lệnh giải Phao-lô ra tòa.
7 Phao-lô vừa bước vào, các cấp lãnh đạo Do Thái đến vây quanh,
tranh nhau tố cáo ông nhiều tội nặng nề nhưng không nêu được bằng
chứng.
8 Phao-lô trả lời: "Tôi chẳng có tội gì đối với luật pháp Do Thái, hoặc
xúc phạm Đền Thờ, hoặc chống chính quyền La Mã."

9 Nhưng Phê-tu muốn làm vừa lòng người Do Thái nên hỏi Phao-lô:
“Anh muốn về Giê-ru-sa-lem cho ta xét xử tại đó không?”
10 Phao-lô đáp: “Không! Đây là tòa án công phán của La Mã, tôi xin
được xét xử tại đây. Như ngài đã biết, tôi chẳng có lỗi gì với người Do
Thái cả.
11 Nếu tôi có tội hoặc làm điều gì đáng chết, tôi xin sẵn sàng đền
tội. Trái lại, nếu những lời họ tố cáo đều vô căn cứ thì không ai được
giao nộp tôi cho họ. Tôi xin khiếu nại lên Sê-sa!”
12 Sau khi thảo luận với các cố vấn, Phê-tu tuyên bố: “Đương sự đã
khiếu nại lên Sê-a nên sẽ được hầu tòa của Sê-sa.”
13 Mấy ngày sau, Vua Ạc-ríp-ba và em gái là Bê-rê-nít đến Sê-sa-rê
thăm Phê-tu.
14 Vì họ ở lại lâu ngày nên Phê-tu đem vụ Phao-lô tâu với vua: “Có
một tù nhân Phê-lít để lại đây.
15 Khi tôi lên Giê-ru-sa-lem, các thầy trưởng tế và các nhà lãnh đạo
Do Thái đến tố cáo và xin tôi kết án người này.
16 Tôi trả lời: ‘Theo pháp luật La Mã, không thể kết tội khi bị cáo
chưa được xét xử, chưa đối chất với nguyên cáo để có cơ hội bào
chữa.’
17 Khi các nguyên cáo đến đây, tôi liền cho xử vụ này vào ngày hôm
sau.
18 Bên nguyên đứng lên tố cáo nhưng chẳng buộc tội gì như tôi
tưởng,
19 chỉ nói những điều lăng nhăng về tôn giáo của họ, và về một
người tên Giê-xu đã chết nhưng Phao-lô quả quyết vẫn còn sống.
20 Đang phân vân không biết quyết định thế nào, tôi hỏi Phao-lô có
muốn về Giê-ru-sa-lem hầu tòa không.
21 Nhưng Phao-lô khiếu nại lên tòa án Sê-sa, nên tôi ra lệnh giam
giữ đương sự cho đến ngày giải lên Sê-sa.”
22 Ạc-ríp-ba nói: “Ta cũng muốn nghe người ấy!” Phê-tu thưa:
“Ngày mai vua sẽ nghe.”

Phao-lô Rao Giảng cho Vua Ạc-ríp-ba

23 Hôm sau Ạc-ríp-ba và Bê-rê-nít đến tòa án. Nghi lễ thật long
trọng, có các quan chỉ huy quân đội và các cấp lãnh đạo thành phố
tháp tùng. Phê-tu ra lệnh giải Phao-lô vào,
24 rồi tuyên bố: “Thưa Vua Ạc-ríp-ba, thưa quý vị. Người này đã bị
người Do Thái tại Giê-ru-sa-lem và Sê-sa-rê đòi mạng.
25 Nhưng tôi xét thấy đương sự chẳng phạm tội gì đáng chết cả. Vì
đương sự khiếu nại lên Sê-sa nên tôi đã chấp thuận giải về La Mã.
26 Nhưng tôi viết gì để trình lên vua? Tôi chưa biết đích xác tội
trạng đương sự nên đem ông ấy đến trước mặt quý vị, đặc biệt là
trước mặt Vua Ạc-ríp-ba để sau khi điều tra xong, tôi có dữ liệu để
viết tờ trình.
27 Vì thiết nghĩ, giải nộp phạm nhân mà không nêu tội trạng thì thật
phi lý!”

26

1 Vua Ạc-ríp-ba nói với Phao-lô: “Nhà ngươi được phép tự biện hộ.”
Đưa cánh tay lên cao, Phao-lô nói:

2 “Tâu Vua Ạc-ríp-ba, hôm nay tôi lấy làm hân hạnh được minh oan
trước mặt vua và trả lời những điều người Do Thái tố cáo.
3 Tôi vui mừng nhất là vì biết vua thông thạo pháp luật và phong
tục của người Do Thái. Vậy kính xin vua kiên nhẫn nghe tôi trình bày.
4 Người Do Thái đều biết nếp sống tôi từ thuở nhỏ, lúc tôi còn ở quê
hương và thời gian ở Giê-ru-sa-lem.
5 Họ không thể chối cãi vì đã biết rõ từ đầu tôi theo phái Pha-ri-si là
phái nghiêm khắc nhất trong tôn giáo chúng tôi.
6 Hiện nay tôi phải ra tòa chỉ vì hy vọng Đức Chúa Trời sẽ thực hiện
lời hứa với tổ tiên.
7 Cũng vì hy vọng như tôi mà mười hai đại tộc Ít-ra-ên ngày đêm
hăng hái phục vụ Đức Chúa Trời. Chính vì hy vọng đó mà tôi bị người
Do Thái tố cáo.
8 Tin người chết sống lại phải chăng là một trọng tội? Tại sao các
ngài lại không thể tin rằng Đức Chúa Trời có quyền cho người chết
sống lại?
9 Chính tôi đã từng nghĩ phải chống lại Danh Chúa Giê-xu, người
Na-xa-rét bằng mọi cách.
10 Tôi đã thực hiện điều đó tại Giê-ru-sa-lem. Tôi được các thầy
trưởng tế ủy quyền bắt giam nhiều tín hữu, và khi họ bị sát hại, tôi
đã nhiệt liệt tán thành.
11 Biết bao lần tôi đã hành hạ, đánh đập họ trong các hội đường,
buộc họ phải nói xúc phạm đến Chúa Giê-xu. Tôi căm ghét họ đến độ
đuổi theo họ tới các thành phố nước ngoài để bức hại.
12 Vì mục đích ấy tôi lên Đa-mách, được các thầy trưởng tế cho toàn
quyền hành động.
13 Tâu vua, dọc đường, vào lúc giữa trưa, tôi thấy một luồng sáng
từ trời chói rực hơn mặt trời, chiếu xuống chung quanh tôi và các bạn
đường.
14 Chúng tôi đều ngã xuống đất. Tôi nghe có ai gọi tôi bằng tiếng
Hê-bơ-rơ: ‘Sau-lơ, Sau-lơ, sao con bức hại Ta? Đá vào mũi nhọn chỉ
đau nhức cho con thôi!’
15 Tôi thưa: ‘Lạy Chúa, Ngài là ai?’
Chúa đáp: ‘Ta là Giê-xu mà con đang bức hại.
16 Nhưng con hãy đứng dậy! Ta đến hiện ra gặp con để chọn con
làm đầy tớ và chứng nhân cho Ta. Con sẽ thuật cho mọi người kinh
nghiệm hôm nay và những điều Ta sẽ tiết lộ cho con.
17 Ta sẽ bảo vệ con thoát khỏi tay chính dân mình và các dân ngoại.
Phải, Ta sai con đến các dân ngoại
18 để mở mắt họ, dìu dắt họ từ tối tăm qua sáng láng, từ quyền lực
Sa-tan quay về Đức Chúa Trời. Nhờ niềm tin nơi Ta, họ sẽ được tha
tội và hưởng cơ nghiệp với các thánh đồ.’
19 Tâu Vua Ạc-ríp-ba, vì thế tôi vâng phục khải tượng từ trời.
20 Tôi truyền giảng tại Đa-mách, Giê-ru-sa-lem và cả xứ Giu-đê và
khắp các dân ngoại, kêu gọi mọi người phải ăn năn tội lỗi mình quay
về Đức Chúa Trời và sống xứng đáng để chứng tỏ lòng ăn năn.
21 Vì thế, người Do Thái đã bắt tôi trong Đền Thờ và định giết tôi.

22 Nhưng nhờ ơn Đức Chúa Trời phù hộ, tôi còn sống đến ngày nay
để làm chứng cho mọi người từ nhỏ đến lớn về những điều các tiên
tri và Môi-se đã báo trước—
23 rằng Đấng Mết-si-a phải chịu chết, nhưng Ngài sẽ là người sống
lại đầu tiên, để đem ánh sáng của Đức Chúa Trời cho người Do Thái
và tất cả dân ngoại."
24 Thình lình, Phê-tu la lớn: "Phao-lô, anh điên rồi. Anh học hỏi
nhiều quá nên anh mất trí!"
25 Nhưng Phao-lô đáp: "Tôi không điên đâu, thưa Tổng trấn Phê-tu,
tôi vừa nói những lời chân thật, sáng suốt.
26 Đức Vua Ạc-ríp-ba biết rõ việc này nên tôi đánh bạo tâu trình.
Tôi biết chắc không thể giấu Đức Vua một chi tiết nào vì biến cố ấy
chẳng phải xảy ra trong bóng tối!
27 Tâu Vua Ạc-ríp-ba, vua tin các vị tiên tri không? Tôi biết vua tin!"
28 Vua Ạc-ríp-ba nói với Phao-lô: "Chỉ trong khoảnh khắc mà ngươi
tưởng có thể thuyết phục ta trở thành Cơ Đốc nhân sao?"
29 Phao-lô đáp: "Dù trong khoảnh khắc hay lâu dài, tôi cầu Đức
Chúa Trời cho vua và toàn thể quý vị nghe tôi nói hôm nay đều trở
nên giống như tôi, chỉ trừ xiềng xích này thôi."
30 Rồi vua đứng dậy, cả tổng trấn, Bê-rê-nít, và các quan khách cũng
đứng lên theo và ra đi.
31 Khi ra khỏi phòng, họ bảo nhau: "Người này chẳng phạm điều gì
đáng bị tử hình hoặc bỏ tù cả."
32 Ạc-ríp-ba bảo Phê-tu: "Nếu người này chưa khiếu nại lên Sê-sa
thì có thể tha được."

27

Phao-lô Đáp Tàu Đi La Mã

1 Đến ngày ấn định, chúng tôi lên tàu qua Ý-đại-lợi. Phao-lô và
mấy tù nhân khác được giao cho Đội trưởng Giu-lơ, thuộc trung đoàn
Âu-gút trông coi.
2 Chúng tôi xuống tàu của thành A-đa-mi; tàu này sắp chạy và nghé
qua các hải cảng Tiểu Á. Có A-ri-tạc người Ma-xê-đoan, quê ở Tê-sa-
lô-ni-ca cùng đi với chúng tôi.
3 Hôm sau, chúng tôi đến cảng Si-đôn. Giu-lơ đối xử với Phao-lô rất
tử tế, cho phép ông lên bờ thăm bạn hữu và được họ tiếp tế.
4 Chúng tôi tiếp tục cuộc hành trình. Vì gió ngược tàu phải vòng lên
hướng bắc đảo Síp đi giữa đảo và đất liền.
5 Vượt qua hải phận Si-li-si và Bam-phi-ly, chúng tôi đến cảng My-ra
thuộc xứ Ly-si.
6 Đội trưởng Giu-lơ tìm được một chiếc tàu từ A-léc-xan-ri-a đến,
sắp đi Ý-đại-lợi, nên cho chúng tôi xuống tàu đó.
7 Tàu phải chạy chậm và vất vả nhiều mới tới ngang thành Cơ-nít. Vì
gió quá mạnh, chúng tôi phải chạy dọc theo bờ đảo Cơ-rết, đối ngang
Sanh-môn.
8 Men theo bờ cách chật vật, chúng tôi đến My-ra, gần thành La-sê.

9 Chúng tôi dừng tại My-ra khá lâu. Thời tiết càng thêm bất lợi cho
cuộc vượt biển, vì tiết thu phân đã qua, nên Phao-lô nêu ý kiến với
các viên quan trên tàu.
10 Ông nói: “Thưa các ông, tôi nhận thấy cuộc hải trình này rất
nguy hiểm, không những chiếc tàu và hàng hóa bị thiệt hại mà cả
sinh mạng chúng ta cũng lâm nguy!”
11 Nhưng Đội trưởng Giu-lơ không quan tâm, chỉ nghe lời thuyền
trưởng và chủ tàu thôi.
12 Vì My-ra không thuận lợi cho tàu đậu mùa Đông, nên đa số đồng
ý ra khơi và cố gắng đến Phê-nít tạm trú qua mùa Đông. Cảng này
thuộc đảo Cơ-rết, nhìn ra hướng tây bắc và tây nam.

Trận Bão Biển

13 Gió nam bắt đầu thổi nhẹ, thủy thủ tưởng gặp được ngày thuận
gió, liền nhổ neo cho tàu chạy men theo bờ biển Cơ-rết.
14 Nhưng thời tiết thình lình thay đổi, bão thổi mạnh hướng đông
bắc,
15 đẩy tàu ra khơi. Vì không thể đưa tàu vào bờ, họ để mặc cho tàu
trôi theo chiều gió.
16 Tàu trôi ngang đảo nhỏ Cơ-lô-đa, chúng tôi vào chỗ khuất gió.
Chúng tôi phải chật vật lắm mới trục được chiếc thuyền cứu nạn kéo
theo tàu.
17 Rồi, thủy thủ dùng dây thừng ràng đáy tàu lại cho chắc vì sợ tàu
mắc cạn trên bãi cát nên họ hạ buồm xuống, rồi để mặc cho gió đưa
tàu đi.
18 Qua ngày sau, cuồng phong càng thổi mạnh, họ bắt đầu ném hàng
hóa xuống biển.
19 Đến ngày kế tiếp, họ tự tay vất bỏ mọi dụng cụ hàng hải ra khỏi
tàu.
20 Cuồng phong tiếp tục thổi, suốt nhiều ngày không nhìn thấy mặt
trời, chúng tôi chẳng còn hy vọng thoát nạn.
21 Thấy mọi người nhịn ăn đã lâu, Phao-lô bước ra khích lệ: “Thưa
anh em, nếu anh em nghe tôi, đừng rời khỏi Cơ-rết, chắc chúng ta đã
tránh được những thiệt hại mất mát này.
22 Bây giờ anh em hãy can đảm lên! Không một ai trong chúng ta
sẽ bị thiệt mạng, chỉ phải mất chiếc tàu này thôi.
23 Vì đêm qua, một thiên sứ của Đức Chúa Trời, là Đấng tôi thờ
phượng và phục vụ, đến đứng bên cạnh,
24 bảo tôi: ‘Phao-lô, đừng sợ! Vì con sẽ ra ứng hầu trước Sê-sa! Đức
Chúa Trời cũng sẽ cứu mạng những bạn đồng hành với con.’
25 Vậy, anh em hãy can đảm! Tôi tin chắc Đức Chúa Trời sẽ thực
hiện mọi điều Ngài hứa,
26 và chúng ta sẽ tấp vào một hòn đảo.”

Đắm Tàu

27 Đêm thứ mười bốn, chúng tôi bị gió bão dồi dập trong vùng biển
A-đơ-ria. Khoảng nửa đêm, thủy thủ tưởng đã đến gần bờ.
28 Họ thả dây dò, thấy sâu độ 37 mét. Ít lâu sau, chỉ còn 27 mét.

29 Sợ tàu đâm vào bờ đá, họ hạ bốn chiếc neo sau lái xuống biển rồi
cầu trời cho mau sáng.
30 Nhưng các thủy thủ định bỏ tàu trốn, lấy cớ đi thả neo đàng mũi
tàu để hạ chiếc thuyền con xuống biển.
31 Phao-lô bảo viên đội trưởng và quân lính: “Các ông không thể
thoát nạn nếu những người kia rời tàu.”
32 Quân lính liền cắt đứt dây, chiếc thuyền con rơi xuống biển.
33 Lúc trời gần sáng, Phao-lô khuyên mọi người: “Đã mười bốn ngày
nay anh em không ăn gì cả.
34 Bây giờ nên ăn để lấy sức. Dù một sợi tóc anh em cũng chẳng
mất đâu!”
35 Phao-lô lấy bánh tạ ơn Đức Chúa Trời trước mặt mọi người rồi bẻ
ra ăn.
36 Được khích lệ, mọi người đều ăn bánh.
37 Có tất cả 276 người trong tàu.
38 Ăn xong, họ ném hết lương thực xuống biển cho nhẹ tàu.
39 Trời vừa sáng, họ thấy một cái vịnh có bãi cát, nhưng không biết
thuộc hải phận nào. Bàn tính phương cách đưa tàu vào bãi xong,
40 họ cắt neo bỏ lại dưới biển, mở dây cột bánh lái rồi trương buồm
mũi cho gió đưa tàu vào bờ.
41 Tàu trôi vào bãi cát bị mắc cạn, mũi tàu cắm vào cát không xê
dịch được, còn đằng lái bị sóng đánh dữ dội vỡ tan tành.
42 Quân lính đề nghị giết hết tù nhân, sợ có người bơi vào bờ trốn
thoát.
43 Vì muốn cứu Phao-lô, Đội trưởng Giu-lơ bác bỏ đề nghị ấy. Ông
ra lệnh cho ai biết bơi cứ nhảy xuống nước, bơi vào bờ trước.
44 Những người còn lại bám vào tấm ván hoặc mảnh tàu. Thế là mọi
người đều vào bờ an toàn.

28

Phao-lô trên Đảo Man-ta
1 Thoát nạn xong, chúng tôi được biết đây là đảo Man-ta.
2 Thổ dân tiếp đãi chúng tôi rất niềm nở. Trời đang mưa gió lạnh
lẽo, họ đốt lửa bên bờ biển và tiếp đón chúng tôi.
3 Phao-lô gom một bó củi bỏ vào lửa, một con rắn độc bị nóng bò
ra, cắn tay ông.
4 Nhìn thấy rắn đeo nơi cánh tay Phao-lô, thổ dân bảo nhau: “Anh
này đúng là kẻ sát nhân, dù khỏi chết chìm ngoài biển, lưới trời cũng
không thoát được!”
5 Nhưng Phao-lô rảy con rắn vào lửa, và không hề hấn gì.
6 Thổ dân tưởng ông sẽ bị sưng phù hoặc ngã chết tức khắc, nhưng
đợi lâu chẳng thấy gì, họ đổi ý cho rằng ông là thần thánh.
7 Cạnh bãi biển là khu đất của chúa đảo Búp-liêu. Ông tiếp đãi
chúng tôi thật nồng hậu trong ba ngày.
8 Cha của Búp-liêu bị sốt và bệnh lỵ, đang nằm trên giường bệnh.
Phao-lô vào thăm, cầu nguyện và đặt tay chữa lành cho ông.
9 Những người đau ốm trong đảo thấy thế liền kéo nhau đến và đều
được chữa lành.

10 Do đó họ càng hậu đãi chúng tôi. Khi chúng tôi từ biệt ra đi, họ
mang cho chúng tôi đủ mọi thức cần dùng.

Phao-lô Đến La Mã

11 Ba tháng sau khi đắm tàu, chúng tôi xuống một chiếc tàu khác
trú tại đảo suốt mùa Đông. Tàu từ đảo A-léc-xan-ri-a đến, mũi tàu có
chạm hai vị thần song sinh Cát-tơ và Pôn-lút.*
12 Chúng tôi ghé lại Sy-ra-quy ba ngày.
13 Từ đó đi vòng lên Rê-ghi-um. Ngày sau, gió nam bắt đầu thổi,
nên chạy thêm một ngày nữa chúng tôi đến Bu-tô-li.
14 Các anh chị em tín hữu tại đây mời chúng tôi ở lại một tuần lễ.
Sau đó chúng tôi đến La Mã.
15 Anh chị em tín hữu thủ đô La Mã nghe tin, liền ra công trường
Áp-bi-u và Ba Quán đón tiếp. Nhìn thấy anh chị em, Phao-lô cảm tạ
Đức Chúa Trời và tinh thần được phấn khởi.
16 Đến La Mã, Phao-lô được phép ở đâu tùy ý, chỉ có một người lính
canh giữ.

Phao-lô Giảng Dạy tại La Mã

17 Ba ngày sau, Phao-lô mời các lãnh tụ Do Thái đến họp. Ông giải
thích: "Thưa các ông, tôi chẳng làm điều gì phản dân hại nước, hay
trái với tục lệ tổ tiên, nhưng tôi bị bắt tại Giê-ru-sa-lem và giao nộp
cho người La Mã.
18 Người La Mã xét thấy tôi không phạm tội gì đáng bị tử hình, muốn
trả tự do cho tôi.
19 Nhưng một số lãnh đạo Do Thái phản đối, nên tôi buộc lòng phải
khiếu nại lên Sê-sa, chứ không phải tôi đến đây tố cáo dân tộc tôi.
20 Vì thế tôi mời các ông đến giáp mặt chuyện trò. Chính vì niềm
hy vọng của dân tộc Ít-ra-ên mà tôi mang xiềng xích này."
21 Họ đáp: "Chúng tôi chẳng nhận được thư từ gì từ xứ Giu-đê nói
về anh, cũng chẳng có ai từ Giê-ru-sa-lem đến đây tố cáo anh cả.
22 Tuy nhiên chúng tôi mong được nghe anh trình bày những gì anh
tin, vì chúng tôi biết Đạo này bị phản đối khắp nơi."
23 Đúng kỳ hẹn, họ kéo đến đông hơn trước, họp tại nhà trọ của
Phao-lô. Suốt ngày, Phao-lô giảng luận về Nước của Đức Chúa Trời,
dùng năm sách Môi-se và các sách tiên tri trình bày về Chúa Giê-xu.
24 Một số thính giả được thuyết phục tin Chúa, nhưng số còn lại vẫn
không tin.
25 Thấy họ bất đồng ý kiến với nhau và sửa soạn ra về, Phao-lô kết
luận: "Quả đúng như lời Chúa Thánh Linh đã dùng tiên tri Y-sai phán
dạy:
26 'Hãy đến nói với dân này:
Các ngươi nghe điều Ta nói
mà các ngươi không hiểu.
Các ngươi thấy điều Ta làm
mà các ngươi không nhận biết.
27 Vì lòng dân này chai lì,

---

* **28:11** Thần của La Mã: Castor và Pollux

đôi tai nghễnh ngãng,
và đôi mắt khép kín—
nên chúng không thể thấy,
tai không thể nghe,
lòng không thể hiểu,
và chúng không thể quay về với Ta
để được Ta chữa lành cho.’†

28 Tôi xin loan báo cho các anh biết: Đạo cứu rỗi của Đức Chúa Trời
đã được truyền giảng cho dân ngoại và họ sẽ tin nhận.”
30 Suốt hai năm, Phao-lô sống tại La Mã trong một căn nhà thuê.
Ông tiếp đón những người đến thăm ông,
31 công bố Nước của Đức Chúa Trời, và giảng dạy về Chúa Cứu Thế
Giê-xu cách bạo dạn. Không bị ai ngăn cấm.

† **28:27** Ysai 6:9-10

Thư của Phao-lô
Gửi cho Các Tín Hữu tại
Rô-ma

Lời Chào Mừng từ Phao-lô

1 Đây là thư của Phao-lô, đầy tớ Chúa Cứu Thế Giê-xu, được Đức
Chúa Trời chọn làm sứ đồ và ủy thác nhiệm vụ truyền giảng Phúc
Âm.
2 Đức Chúa Trời đã hứa Phúc Âm này từ xưa trong các sách tiên tri
của Thánh Kinh.
3 Ấy là Phúc Âm về Con Ngài. Đấng giáng thế làm người thuộc dòng
Vua Đa-vít,
4 về Thần Linh,* Chúa sống lại từ cõi chết chứng tỏ Ngài là Con Đức
Chúa Trời đầy uy quyền, là Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta.
5 Nhờ Chúa Cứu Thế, Đức Chúa Trời đã ban ơn cứu rỗi, dùng các
sứ đồ để dìu dắt các dân ngoại vào con đường tin cậy và vâng phục
Danh Ngài.
6 Trong các dân ngoại ấy, có cả anh chị em là người được Chúa chọn
làm con dân của Chúa Cứu Thế Giê-xu.
7 Tôi viết thư này gửi đến anh chị em tại La Mã, là người Đức Chúa
Trời yêu thương và kêu gọi trở nên dân thánh của Ngài.

Cầu chúc anh chị em hằng hưởng được ơn phước và bình an của
Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và của Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Phúc Âm của Đức Chúa Trời

8 Trước hết, tôi xin nhờ Chúa Cứu Thế Giê-xu dâng lên lời cảm tạ
Đức Chúa Trời tôi vì đức tin anh chị em đã được Hội Thánh khắp nơi
khen ngợi.
9 Ngày và đêm, tôi dâng anh chị em và nhu cầu của anh chị em trong
lời cầu nguyện lên Đức Chúa Trời, là Đấng mà tôi hết lòng phục vụ
bằng cách truyền bá Phúc Âm của Con Ngài.
10 Tôi cũng cầu xin Đức Chúa Trời, nếu đẹp ý Ngài, cho tôi có phương
tiện và cơ hội đến thăm anh chị em.
11 Vì tôi nóng lòng muốn gặp anh chị em để chia sẻ ân tứ tâm linh,
giúp anh chị em ngày càng vững mạnh,
12 để anh chị em và tôi đều khích lệ lẫn nhau bởi đức tin của mỗi
người.
13 Thưa anh chị em, tôi muốn anh chị em biết điều này. Đã nhiều
lần tôi định đi thăm anh chị em để gặt hái hoa quả tốt đẹp, như tôi
đã làm tại các nước khác, nhưng cho đến nay, tôi vẫn gặp trở ngại.
14 Tôi có bổn phận nặng nề với các dân tộc, văn minh lẫn dã man,
trí thức lẫn thất học.
15 Vì thế, tôi thiết tha mong ước đến với anh chị em tại La Mã để
truyền giảng Phúc Âm.

---

* **1:4** Như Thần Linh Ngài

16 Tôi chẳng bao giờ hổ thẹn về Phúc Âm của Chúa Cứu Thế. Vì Phúc
Âm thể hiện quyền năng Đức Chúa Trời để cứu rỗi mọi người tin nhận
—trước hết, Phúc Âm được công bố cho người Do Thái, rồi truyền bá
cho dân ngoại.†
17 Phúc Âm dạy rõ: Đối với Đức Chúa Trời, con người được tha tội
và coi là công chính một khi tin Chúa Cứu Thế rồi tuần tự tiến bước
bởi đức tin, như Thánh Kinh đã dạy: "Người công bình sẽ sống bởi
đức tin."‡

Cơn Giận của Đức Chúa Trời đối với Tội Lỗi

18 Những người vô đạo, bất công, bất nghĩa, xuyên tạc sự thật, sẽ
bị Đức Chúa Trời hình phạt.
19 Vì sự thật về Đức Chúa Trời đã được giãi bày cho họ, chính Đức
Chúa Trời đã tỏ cho họ biết.
20 Từ khi sáng tạo trời đất, những đặc tính vô hình của Đức Chúa
Trời—tức là quyền năng vô tận và bản tính thần tính—đã hiển nhiên
trước mắt mọi người, ai cũng có thể nhận thấy nhờ những vật hữu
hình, nên họ không còn lý do để không biết Đức Chúa Trời.
21 Dù biết Đức Chúa Trời nhưng họ chẳng tôn vinh hay tri ân Ngài.
Họ suy tư trong vòng lẩn quẩn, tâm hồn bị sa lầy trong bóng tối.
22 Họ tự nhận là khôn ngoan nhưng hóa ra mê muội.
23 Thay vì thờ phượng Đức Chúa Trời vinh quang hằng sống, họ tôn
thờ thần tượng như con người hư nát, đến cả hình tượng chim, thú,
hay loài bò sát.
24 Vì thế, Đức Chúa Trời để mặc họ theo dục vọng, sa đắm vào sắc
dục, làm ô nhục thân thể của nhau.
25 Họ tráo đổi chân lý của Đức Chúa Trời bằng chuyện giả dối và thờ
phượng tạo vật thay cho Tạo Hóa, là Đấng đáng được tôn thờ muôn
đời! A-men.
26 Do đó, Đức Chúa Trời để mặc họ theo dục tình ô nhục. Đàn bà
bỏ cách luyến ái tự nhiên để theo lối phản tự nhiên.
27 Đàn ông cũng bỏ liên hệ tự nhiên với đàn bà mà luyến ái lẫn nhau
theo lối tình dục đồng giới đáng ghê tởm, để rồi chịu hình phạt xứng
đáng với thói hư tật xấu của mình.
28 Vì họ từ chối, không chịu nhìn nhận Đức Chúa Trời, nên Ngài để
mặc họ làm những việc hư đốn theo đầu óc sa đọa.
29 Đời sống họ đầy tội lỗi, gian ác, hiểm độc, tham lam, ganh ghét,
giết người, tranh chấp, gian trá, quỷ quyệt, nói xấu,
30 phao vu, ghét Đức Chúa Trời, xấc láo, kiêu căng, khoác lác, ưa
tìm cách làm ác mới mẻ, nghịch cha mẹ,
31 không phân biệt thiện ác, bội ước, không tình nghĩa, không
thương xót.
32 Dù họ biết rõ theo luật Đức Chúa Trời, người làm những việc ấy
đều đáng chết, thế mà họ cứ phạm luật, lại còn khuyến khích người
khác làm theo nữa.

† **1:16** Người Hy Lạp ‡ **1:17** Ha 2:4

2

Sự Phán Xét Tội Lỗi của Đức Chúa Trời

1 Thưa anh chị em, khi lên án người khác điều gì, anh chị em cũng
tự lên án, vì đã lên án họ mà cũng hành động như họ. Vậy anh chị
em chẳng có lý do chạy tội.
2 Chúng ta đều biết Đức Chúa Trời sẽ hình phạt những người giả
dối ấy trong công lý của Ngài.
3 Đã lên án người, lại phạm luật như người, liệu anh chị em có khỏi
bị Đức Chúa Trời lên án không?
4 Hay anh chị em coi thường lòng nhân từ, khoan dung, nhẫn nại
vô biên của Đức Chúa Trời đối với anh chị em? Điều đó không có ý
nghĩa nào với anh chị em sao? Hay không nhận thấy Ngài nhân từ vì
chờ đợi anh chị em hối cải?
5 Ngoan cố, không hối cải là tự dồn chứa hình phạt khủng khiếp cho
mình trong ngày đoán phạt của Đức Chúa Trời, khi Ngài dùng công
lý xét xử loài người.
6 Chúa sẽ thưởng phạt tùy theo công việc mỗi người.
7 Người nào bền lòng vâng phục Chúa, tìm kiếm vinh quang, danh
dự, và những giá trị vĩnh cửu, sẽ được sự sống đời đời.
8 Còn người nào vị kỷ, chối bỏ chân lý, đi theo đường gian tà, sẽ bị
hình phạt; Đức Chúa Trời sẽ trút cơn giận của Ngài trên họ.
9 Tai ương, thống khổ sẽ giáng trên những người làm ác, trước cho
người Do Thái, sau cho dân ngoại.
10 Nhưng vinh quang, danh dự, bình an dành sẵn cho người vâng
phục Đức Chúa Trời, trước cho người Do Thái, sau cho dân ngoại,
11 vì Đức Chúa Trời không thiên vị ai.
12 Dân ngoại phạm tội khi chưa biết luật pháp Môi-se, sẽ bị hình
phạt, nhưng không chiếu theo luật ấy. Người Do Thái biết luật pháp
của Đức Chúa Trời mà phạm tội sẽ bị xét xử theo luật pháp.
13 Vì không phải người biết luật pháp được kể là công chính, nhưng
người vâng giữ luật pháp.
14 Khi dân ngoại không có luật pháp, theo bản tính làm những điều
luật pháp đòi hỏi, hành động theo bản tính là luật pháp của họ.
15 Việc này chứng tỏ các nguyên tắc luật pháp đã được ghi vào lòng
họ, lương tâm cũng làm chứng khi lên tiếng buộc tội hay biện hộ.
16 Theo Phúc Âm tôi truyền giảng, đến ngày Đức Chúa Trời đã định,
Chúa Cứu Thế Giê-xu sẽ xét xử mọi tư tưởng, hành động kín đáo của
loài người.

Người Do Thái và Kinh Luật

17 Anh chị em tự hào là người Do Thái, ỷ lại luật pháp Môi-se, khoe
mình là dân Đức Chúa Trời.
18 Anh chị em tự phụ vì biết được ý muốn Ngài, biết phân biệt phải
quấy nhờ học hỏi luật pháp.
19 Anh chị em kiêu hãnh tự nhận là người dẫn đường người khiếm
thị, ánh sáng cho người đi trong đêm tối,
20 là giáo sư của người thất học và trẻ con, vì anh chị em thông thạo
luật pháp, tinh hoa của trí thức và chân lý.

21 Do đó, anh chị em ưa dạy dỗ người khác, nhưng sao không tự
sửa dạy? Anh chị em bảo người ta đừng trộm cắp, sao anh chị em còn
trộm cắp?
22 Anh chị em cấm người khác ngoại tình, sao anh chị em vẫn ngoại
tình? Anh chị em không cho thờ lạy thần tượng, sao anh chị em ăn
trộm đồ thờ?
23 Anh chị em tự hào hiểu biết luật pháp Đức Chúa Trời, sao còn
phạm luật để làm nhục Danh Ngài?
24 Thật đúng như lời Thánh Kinh: "Dân ngoại xúc phạm Danh Đức
Chúa Trời vì các ngươi."*
25 Người Do Thái chịu cắt bì chỉ có ý nghĩa nếu tôn trọng luật pháp
Đức Chúa Trời. Nếu không vâng giữ luật pháp Đức Chúa Trời, thì
cũng không hơn gì dân ngoại không chịu cắt bì.
26 Nếu người không chịu cắt bì vâng giữ luật pháp, lẽ nào Đức Chúa
Trời chẳng xem họ như dân tộc của Ngài sao?
27 Và chính họ—những người thật sự không chịu cắt bì nhưng biết
tôn trọng luật pháp—sẽ lên án anh em là người Do Thái chịu cắt bì và
có luật pháp hẳn hoi nhưng không chịu vâng giữ.
28 Người chỉ có hình thức Do Thái không phải là Do Thái thật; lễ cắt
bì chỉ theo nghi thức bên ngoài không phải lễ cắt bì chân chính.
29 Người Do Thái thật phải có tâm hồn Do Thái cũng như lễ cắt bì
thật là sự đổi mới tâm hồn do Thánh Linh Đức Chúa Trời, không phải
chỉ theo lễ nghi, luật pháp. Người như thế sẽ được chính Đức Chúa
Trời khen ngợi, không phải loài người.

3

Sự Thành Tín của Đức Chúa Trời

1 Vậy người Do Thái hưởng đặc ân gì của Đức Chúa Trời? Lễ cắt bì
có giá trị gì?
2 Thưa, họ hưởng đủ thứ đặc ân. Trước hết, Do Thái là dân tộc được
ủy thác thông điệp Đức Chúa Trời truyền cho loài người.
3 Nếu có người Do Thái thất tín, không vâng phục Đức Chúa Trời,
chẳng lẽ vì thế mà Ngài thất tín sao?
4 Tuyệt đối không! Vì chỉ có loài người mới lật lừa dối trá, còn Đức
Chúa Trời luôn luôn chân thật, như Thánh Kinh chép về Ngài:
"Lời Chúa luôn công bằng trong lời Ngài phán,
và Ngài đắc thắng khi bị xét đoán."*
5 Có vài người nói: "Nhưng tội lỗi chúng ta làm nổi bật đức công
chính của Đức Chúa Trời. Có phải như thế là bất công khi Ngài hình
phạt chúng ta không?" (Theo lập luận của một vài người).
6 Tuyệt đối không! Vì nếu Đức Chúa Trời bất công thì còn xét xử
được thế gian sao?
7 Cũng theo lập luận trên, có người thắc mắc: nếu sự lừa dối của
tôi làm sáng tỏ đức chân thật của Đức Chúa Trời, sao tôi còn bị Ngài
xét xử như người có tội?

---

* **2:24** Ysai 52:5 * **3:4** Thi 51:4

8 Lập luận kiểu ấy, chẳng khác gì bảo: “Gieo ác sẽ gặt thiện!” Thế
mà có người dám nói chúng tôi cũng giảng dạy như thế! Họ xứng
đáng bị phán xét.

Cả Nhân Loại Đều Là Tội Nhân

9 Vậy người Do Thái có lương thiện hơn các dân tộc khác không?
Hẳn là không, vì như chúng ta vừa trình bày, người Do Thái và dân
ngoại đều ở dưới quyền lực của tội.
10 Như Thánh Kinh chép:
“Chẳng một người nào công chính—
dù chỉ một người thôi.
11 Chẳng có ai hiểu biết Đức Chúa Trời;
không ai tìm kiếm Ngài
12 Mọi người đều trở mặt;
đi vào đường lầm lạc.
Chẳng một ai làm lành,
dù một người cũng không.”†
13 “Họng họ hôi hám thô tục, như cửa mộ bốc mùi hôi thối.
Lưỡi họ chuyên lừa dối.
Môi chứa nọc rắn hổ.”‡
14 “Miệng phun lời nguyền rủa cay độc.”§
15 “Họ nhanh chân đi giết người.
16 Đến đâu cũng để lại vết điêu tàn, khốn khổ.
17 Họ chẳng biết con đường hạnh phúc, an lành.”*
18 “Cũng chẳng nể nang, kính sợ Đức Chúa Trời.”†
19 Chúng ta biết mọi điều luật pháp đòi hỏi đều áp dụng cho những
người sống dưới luật pháp, nên chẳng ai có thể chạy tội và cả nhân
loại sẽ bị Đức Chúa Trời xét xử.
20 Chiếu theo luật pháp, chẳng ai được kể là công chính, vô tội trước
mặt Đức Chúa Trời, vì luật pháp chỉ giúp con người biết mình có tội.

Chúa Cứu Thế Gánh Hình Phạt Thay cho Chúng Ta

21 Nhưng ngày nay, Đức Chúa Trời công bố phương pháp trở nên
công chính với Ngài mà không nhờ luật pháp. Ngay luật pháp Môi-se
và các tiên tri cũng xác nhận điều ấy.
22 Chúng ta được kể là công chính bởi đặt đức tin trong Chúa Cứu
Thế Giê-xu. Sự thật này cho mọi người tin, không phân biệt một ai.
23 Vì mọi người đều phạm tội; tất cả chúng ta đều thiếu hụt vinh
quang Đức Chúa Trời.
24 Nhưng Đức Chúa Trời ban ơn, rộng lòng tha thứ, kể chúng ta
là công chính, do công lao cứu chuộc bằng máu của Chúa Cứu Thế
Giê-xu.
25 Đức Chúa Trời đã cho Chúa Giê-xu như sinh tế chuộc tội chúng
ta, những người tin cậy máu Ngài. Việc cứu chuộc này chứng tỏ đức
công chính của Đức Chúa Trời đối với tội lỗi loài người trong quá khứ
và hiện tại. Trong quá khứ, Ngài nhẫn nhục bỏ qua tội lỗi.

---

† **3:12** Thi 14:1-3; 53:1-3 ‡ **3:13** Thi 5:9 § **3:14** Thi 10:7 * **3:17** Ysai 59:7-8 † **3:18** Thi 36:1

26 Trong hiện tại, Ngài cũng bày tỏ sự công chính của Ngài. Đức
Chúa Trời cho thấy Ngài là công chính và là Đấng xưng công chính
cho tội nhân khi họ tin nơi Chúa Giê-xu.
27 Vậy con người có lý do nào để tự hào không? Tuyệt đối không!
Vì nhờ đức tin mà chúng ta được cứu, không phải do việc làm.
28 Chúng tôi xin xác nhận: Con người được kể là công chính bởi đức
tin, chứ không phải vì vâng giữ luật pháp.
29 Phải chăng Đức Chúa Trời chỉ là Đức Chúa Trời của người Do
Thái? Chẳng phải Ngài cũng là Đức Chúa Trời của dân ngoại nữa sao?
Dĩ nhiên, Ngài cũng là Chúa của dân ngoại nữa.
30 Vì chỉ có một Đức Chúa Trời duy nhất, Ngài xưng công chính cho
người bởi đức tin cả người Do Thái lẫn dân ngoại.
31 Đã có đức tin, chúng ta nên hủy bỏ luật pháp không? Chẳng bao
giờ! Ngược lại, nhờ đức tin mà luật pháp được vững vàng.

4

Đức Tin của Áp-ra-ham

1 Chúng ta giải thích thế nào về trường hợp Áp-ra-ham, tổ phụ
chúng ta?
2 Nếu vì làm lành mà Áp-ra-ham được Đức Chúa Trời nhìn nhận là
người công chính vô tội, hẳn ông có lý do tự hào. Nhưng Đức Chúa
Trời không thừa nhận điều ấy.
3 Thánh Kinh chép: "Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, nhờ đó Ngài kể
ông là người công chính bởi đức tin của ông."*
4 Khi một người làm việc lãnh thù lao, không thể coi thù lao như ân
huệ, nhưng là tiền công.
5 Còn người được kể là công chính không vì việc họ làm, nhưng do
tin Đức Chúa Trời, Đấng tha tội cho mình.
6 Khi trình bày hạnh phúc của người được Đức Chúa Trời kể là công
chính, Đa-vít đã từng xác nhận:
7 "Phước cho người có tội được tha thứ,
vi phạm được khỏa lấp.
8 Phước cho những người được
Chúa Hằng Hữu làm sạch."†
9 Vậy phước hạnh ấy chỉ dành riêng cho người Do Thái, hay cho
cả dân ngoại không chịu cắt bì? Chúng ta vừa nói rằng nhờ đức tin,
Áp-ra-ham được Đức Chúa Trời kể là người công chính.
10 Áp-ra-ham được kể là công chính lúc nào? Trước hay sau khi
chịu cắt bì? Thưa, trước khi chịu cắt bì!
11 Lễ cắt bì là dấu hiệu chứng tỏ ông được kể là công chính nhờ đức
tin từ khi chưa chịu cắt bì. Do đó, ông trở thành tổ phụ của mọi người
không chịu cắt bì, nhưng được Đức Chúa Trời kể là công chính bởi
đức tin.
12 Đồng thời ông cũng là tổ phụ những người chịu cắt bì và sống
bởi đức tin như ông khi chưa chịu cắt bì.

---

* **4:3** Sáng 15:6 † **4:8** Thi 32:1-2

13 Đức Chúa Trời hứa cho Áp-ra-ham và dòng dõi ông thừa hưởng
thế giới này, không phải vì ông vâng giữ luật pháp nhưng vì ông tin
cậy Ngài và được kể là công chính.
14 Nếu Đức Chúa Trời chỉ dành lời hứa ấy cho những người vâng
giữ luật pháp, thì đức tin hóa ra vô ích và lời hứa trở thành vô nghĩa.
15 Luật pháp chỉ đem lại hình phạt cho người phạm pháp, nên chừng
nào không có luật pháp, sẽ không còn ai phạm pháp nữa.
16 Cho nên bởi đức tin, Áp-ra-ham được lời hứa của Đức Chúa Trời
như một ân sủng, nên tất cả dòng dõi ông đều được hưởng lời hứa
đó: Cả dòng dõi theo luật pháp, lẫn dòng dõi theo đức tin, Áp-ra-ham
là tổ phụ của tất cả chúng ta.
17 Như Thánh Kinh chép: "Ta đã chọn con làm tổ phụ nhiều dân
tộc!"‡ Phải, trước mặt Đức Chúa Trời mà ông tin cậy, Áp-ra-ham là
tổ phụ tất cả chúng ta. Ông tin Chúa có quyền khiến người chết sống
lại và tạo dựng điều mới từ không có.
18 Trong cảnh tuyệt vọng, Áp-ra-ham vẫn hy vọng tin tưởng lời hứa
của Đức Chúa Trời: "Dòng dõi con sẽ đông như sao trên trời!"§ Nhờ
đó ông trở thành tổ phụ nhiều dân tộc.
19 Dù lúc ấy ông đã 100 tuổi, thân thể ông hao mòn—còn dạ Sa-ra
cũng không thể sinh sản—nhưng tình trạng này không làm cho đức
tin ông yếu kém.
20 Ông chẳng nghi ngờ lời hứa của Đức Chúa Trời, trái lại đức tin
ông càng thêm vững mạnh, và ông cứ ca ngợi Ngài.
21 Ông tin chắc chắn Đức Chúa Trời có quyền thực hiện mọi điều
Ngài hứa.
22 Chính nhờ đức tin ấy, ông được kể là người công chính.
23 Đặc ân "được kể là người công chính" không dành riêng cho Áp-
ra-ham,
24 nhưng cho chúng ta nữa: Vì khi chúng ta tin lời hứa của Đức
Chúa Trời—Đấng đã cho Chúa Giê-xu, Chúa của chúng ta sống lại từ
cõi chết.
25 Chúa chịu chết đền tội chúng ta và sống lại để chứng nhận chúng
ta là người công chính.

5

Đức Tin Đem Niềm Vui
1 Vậy, nhờ đức tin chúng ta được kể là người công chính, và được
giải hòa với Đức Chúa Trời qua những điều Chúa Cứu Thế Giê-xu,
Chúa chúng ta, đã làm cho chúng ta.
2 Vì đức tin ấy, Chúa Cứu Thế nâng chúng ta lên địa vị hiện tại, cho
hưởng đặc ân làm con Đức Chúa Trời, chúng ta hân hoan vì hy vọng
được chia sẻ vinh quang với Ngài.
3 Đồng thời, chúng ta vui mừng giữa mọi gian khổ, vì biết rằng gian
khổ đào tạo kiên nhẫn.
4 Kiên nhẫn đem lại kinh nghiệm, và từ kinh nghiệm phát sinh hy
vọng của sự cứu rỗi.

‡ **4:17** Sáng 17:5 § **4:18** Sáng 15:5

5 Hy vọng trong Chúa không bao giờ phải thất vọng như hy vọng
trần gian, vì Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta, sai Chúa Thánh Linh
đổ tình yêu tràn ngập lòng chúng ta.
6 Đang khi chúng ta hoàn toàn tuyệt vọng, Chúa Cứu Thế đã đến
đúng lúc để chết thay cho chúng ta, là người tội lỗi, xấu xa.
7 Thông thường, ít thấy ai chịu chết cho người công chính, hiền
lương, nhưng dù sao, nghĩa cử ấy còn có thể xảy ra.
8 Nhưng Đức Chúa Trời đã chứng tỏ tình yêu thương Ngài đối với
chúng ta, khi Chúa Cứu Thế chịu chết thay chúng ta là người tội lỗi.
9 Vậy bây giờ chúng ta còn nhờ máu Chúa Cứu Thế mà được tha thứ,
nay chúng ta sạch tội rồi, hẳn Ngài sẽ cứu chúng ta khỏi hình phạt
khủng khiếp Đức Chúa Trời dành cho thế gian.
10 Trước là kẻ thù Đức Chúa Trời, chúng ta còn được giải hòa với
Ngài nhờ sự chết của Con Ngài, nay chúng ta lại càng được cứu nhờ
sự sống của Con Ngài là dường nào.
11 Ngoài ra, chúng ta còn có vinh dự được tương giao khắng khít với
Đức Chúa Trời, do công lao Chúa chúng ta là Chúa Cứu Thế Giê-xu, vì
nhờ Ngài, chúng ta được hòa thuận với Đức Chúa Trời.

A-đam và Chúa Cứu Thế
12 Khi A-đam phạm tội, tội lỗi đã xâm nhập thế gian, đem theo sự
chết. Do đó, mọi người đều phải chết, vì mọi người đều phạm tội.
13 Tội lỗi đã vào thế gian trước khi luật pháp được ban hành, nhưng
lúc ấy chẳng ai bị lên án vì chưa có luật pháp.
14 Tuy nhiên sự chết vẫn ngự trị loài người từ thời A-đam đến Môi-
se, kể cả những người không phạm cùng một tội như A-đam. A-đam
là hình bóng cho Chúa Cứu Thế, báo trước sự xuất hiện của Ngài.
15 Nhưng có sự khác biệt lớn giữa tội lỗi của A-đam và ân sủng của
Đức Chúa Trời. Vì một A-đam phạm tội mà bao nhiêu người phải chết,
nhưng một người là Chúa Cứu Thế đem lại sự tha tội cho vô số người
do ân sủng của Đức Chúa Trời.
16 Tội lỗi A-đam thật khác hẳn ơn tha thứ của Đức Chúa Trời. Do tội
của A-đam mà mọi người bị tuyên án. Trái lại, dù phạm bao nhiêu tội
con người cũng được Đức Chúa Trời tha thứ và kể là công chính do
Chúa Giê-xu.
17 Vì tội của A-đam mà sự chết cầm quyền trên mọi người. Trái lại
nhờ sự chết của Chúa Cứu Thế Giê-xu, những ai nhận ơn phước và sự
tha tội dồi dào của Đức Chúa Trời sẽ được quyền lớn lao hơn để sống
thánh thiện và đắc thắng.
18 Do tội của A-đam, mọi người bị kết án, nhưng do việc công chính
của Chúa Cứu Thế, mọi người được xưng công chính và được đời sống
mới.
19 A-đam không vâng lời Đức Chúa Trời, khiến biết bao người mắc
tội. Chúa Cứu Thế vâng lời Đức Chúa Trời nên vô số người được trở
thành công chính.
20 Luật pháp của Đức Chúa Trời vạch trần quá nhiều tội lỗi. Nhưng
chúng ta càng nhận tội, ơn phước của Đức Chúa Trời càng gia tăng.
21 Trước kia, tội lỗi hoành hành khiến loài người phải chết, nhưng
ngày nay ơn phước Đức Chúa Trời ngự trị, nên chúng ta sạch tội và

được sự sống vĩnh cửu, nhờ công lao Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta.

6

Quyền Lực của Tội Lỗi Bị Phá Vỡ

1 Vậy, chúng ta còn tiếp tục phạm tội để Đức Chúa Trời gia tăng ơn
phước không?
2 Tuyệt đối không! Chúng ta đã chết về tội lỗi, lẽ nào còn sống trong
tội lỗi nữa!
3 Anh chị em không biết khi chúng ta chịu báp-tem trong Chúa Cứu
Thế Giê-xu, là chịu chết với Ngài sao?
4 Cũng do báp-tem ấy, chúng ta đã được chôn với Chúa Cứu Thế, để
sống một cuộc đời mới cũng như Ngài đã nhờ vinh quang của Chúa
Cha mà sống lại từ cõi chết.
5 Đã liên hiệp với Chúa trong sự chết, chúng ta cũng liên hiệp với
Ngài trong sự sống lại.
6 Biết rõ người cũ chúng ta đã bị đóng đinh trên cây thập tự với
Chúa Cứu Thế, quyền lực tội lỗi đã bị tiêu diệt, nên chúng ta không
còn làm nô lệ cho tội lỗi nữa.
7 Vì khi chúng ta đã chết với Chúa Cứu Thế, chúng ta đều được giải
thoát khỏi tội lỗi.
8 Đã cùng chết với Chúa Cứu Thế, chắc chắn chúng ta sẽ cùng sống
với Ngài.
9 Chúng ta biết Chúa Cứu Thế đã sống lại từ cõi chết, Ngài không
bao giờ chết nữa, vì sự chết chẳng còn quyền lực gì trên Ngài,
10 Ngài đã chết, là chết để tiêu diệt tội lỗi một lần đủ cả, và nay Ngài
sống cho vinh quang của Đức Chúa Trời.
11 Anh chị em cũng vậy, phải kể mình thật chết về tội lỗi và sống
cho Đức Chúa Trời, nhờ Chúa Cứu Thế Giê-xu.
12 Vậy, đừng để tội lỗi thống trị thể xác của anh chị em, đừng để tội
lỗi thèm muốn.
13 Đừng để phần nào của thể xác anh chị em làm dụng cụ ô uế cho
tội lỗi, nhưng hãy dâng trọn thể xác cho Đức Chúa Trời như người từ
cõi chết sống lại để làm dụng cụ công chính cho vinh quang của Đức
Chúa Trời.
14 Tội lỗi không thống trị anh chị em nữa, vì anh chị em không còn
bị luật pháp trói buộc, nhưng được hưởng tự do bởi ơn phước Đức
Chúa Trời.
15 Đã hưởng ơn phước của Đức Chúa Trời và thoát khỏi luật pháp,
chúng ta còn phạm tội không? Tuyệt đối không!
16 Anh chị em không biết khi chịu làm nô lệ cho ai, là chỉ được phục
dịch người chủ đó sao? Vậy anh chị em chỉ có thể chọn, hoặc làm nô
lệ cho tội lỗi để rồi chết mất, hoặc chọn vâng phục Đức Chúa Trời để
được đời sống công chính.
17 Tạ ơn Đức Chúa Trời, anh chị em trước kia vốn làm nô lệ cho tội
lỗi, nhưng nay đã thành tâm vâng phục các lời giáo huấn của Chúa,
18 nên anh chị em được thoát ách nô lệ tội lỗi, để làm nô lệ lẽ công
chính.

19 Tôi diễn tả theo lối nói thông thường để giúp anh chị em nhận
thức dễ dàng. Trước kia anh chị em đem thân làm nô lệ cho tội lỗi,
và vô đạo, ngày nay hãy dâng thân ấy làm nô lệ cho lẽ công chính để
anh chị em trở nên thánh khiết.
20 Khi còn làm nô lệ cho tội lỗi, đối với lẽ công chính, anh chị em
được tự do.
21 Như thế, anh chị em nhận được kết quả gì? Chỉ có những kết quả
nhuốc nhơ mà ngày nay anh chị em còn hổ thẹn. Vì kết cuộc của mọi
điều ấy chỉ là cái chết.
22 Nhưng ngày nay anh chị em được giải thoát khỏi tội lỗi, để "làm
nô lệ" cho Đức Chúa Trời, kết quả là được thánh hóa, và cuối cùng
được sống vĩnh cửu.
23 Vì tiền công của tội lỗi là sự chết, nhưng tặng phẩm của Đức Chúa
Trời là đời sống vĩnh cửu trong Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta.

7

Được Giải Thoát Khỏi Luật Pháp

1 Thưa anh chị em—là những người đã thông hiểu luật pháp—anh
chị em không biết luật pháp chỉ có hiệu lực đối với con người khi còn
sống sao?
2 Ví dụ người phụ nữ có chồng, luật pháp ràng buộc nàng với chồng
suốt thời gian chồng còn sống. Nhưng sau khi chồng chết, theo luật
pháp nàng không còn bị ràng buộc với chồng nữa.
3 Nếu lấy người khác khi chồng còn sống, là phạm tội ngoại tình.
Nhưng khi chồng chết, nàng có quyền lấy chồng khác và luật pháp
không còn ràng buộc hay lên án.
4 Thưa anh chị em, trường hợp anh chị em cũng thế. Đối với luật
pháp, anh chị em đã chết trên cây thập tự với Chúa Cứu Thế. Ngày
nay anh chị em thuộc về Đấng đã sống lại từ cõi chết. Nhờ đó, anh
chị em kết quả tốt đẹp cho Đức Chúa Trời.
5 Khi chúng ta còn sống theo bản tính cũ, những ham muốn tội lỗi
do luật pháp khích động, đã hoành hành trong thể xác, kết quả là cái
chết.
6 Ngày nay, chúng ta được giải thoát khỏi sự trói buộc của luật pháp,
vì đối với luật pháp chúng ta đã chết, để được tự do phục vụ Đức Chúa
Trời theo cách mới của Thánh Linh, chứ không theo lối cũ của luật
pháp.

Luật Pháp của Đức Chúa Trời Phơi Bày Tội Lỗi Chúng Ta

7 Nói thế, có phải luật pháp là tội lỗi không? Tuyệt đối không! Luật
pháp không phải là tội nhưng dạy tôi biết điều gì là tội. Tôi không
biết tham muốn là tội, nếu luật pháp không dạy: "Con đừng tham
muốn."*
8 Nhưng tội lỗi lợi dụng điều răn này để đánh thức mọi thứ tham
muốn xấu xa dồn ép trong tôi. Vậy tội lỗi sẽ chết nếu không có luật
pháp.

* **7:7** Xuất 20:17; Phục 5:21

9 Khi chưa có luật pháp, tôi sống, nhưng khi có luật pháp rồi, quyền
lực tội lỗi sống,
10 và tôi chết. Tôi nhận thấy đáng lẽ điều răn chỉ dẫn con đường
sống, lại đưa tôi vào cõi chết.
11 Vì tội lỗi đã lợi dụng điều răn để lừa dối tôi, và nhân đó giết tôi.
12 Vậy, luật pháp là thánh, điều răn cũng là thánh, đúng và tốt.
13 Có thể như thế sao? Lẽ nào luật pháp, là điều tốt lại giết chết tôi?
Không bao giờ! Tội lỗi đã để lộ thực chất của nó khi mượn điều tốt
đưa tôi vào cõi chết. Tội lỗi thật hiểm độc. Nó lợi dụng điều răn của
Đức Chúa Trời cho mục đích gian ác.

Tranh Chiến với Tội Lỗi
14 Chúng ta biết luật pháp vốn linh thiêng—còn chúng ta chỉ là người
trần tục, làm nô lệ cho tội lỗi.
15 Tôi không hiểu nổi hành động của mình, vì tôi không làm điều
mình muốn, nhưng làm điều mình ghét.
16 Khi làm điều mình không muốn, trong thâm tâm tôi đồng ý với
luật pháp, nhìn nhận luật pháp là đúng.
17 Như thế không phải chính tôi làm sai, nhưng tội lỗi chủ động
trong tôi làm điều ấy.
18 Tôi biết chẳng có điều gì tốt trong tôi cả, tôi muốn nói về bản tính
tội lỗi† của tôi. Dù tôi ước muốn làm điều tốt, nhưng không thể nào
thực hiện.
19 Tôi chẳng làm điều tốt mình muốn, lại làm điều xấu mình không
muốn.
20 Khi tôi làm điều mình không muốn, không phải chính tôi làm
nữa, nhưng tội lỗi chủ động trong tôi.
21 Do đó, tôi khám phá ra luật này: Khi muốn làm điều tốt, tôi lại
làm điều xấu.
22 Dù trong thâm tâm, tôi vẫn yêu thích luật Đức Chúa Trời.
23 Nhưng có một luật khác trong thể xác tranh đấu với luật trong
tâm trí, buộc tôi phục tùng luật tội lỗi đang chi phối thể xác tôi.
24 Ôi, thật bất hạnh cho tôi! Ai sẽ giải thoát tôi khỏi ách nô lệ của
tội lỗi và sự chết?
25 Tạ ơn Đức Chúa Trời! Tôi được giải cứu nhờ Chúa Cứu Thế Giê-xu,
Chúa chúng ta. Như vậy, vì tâm trí tôi tuân theo luật pháp của Đức
Chúa Trời, nhưng vì bản tính tội lỗi‡ mà tôi nô lệ tội lỗi.

8

Nếp Sống trong Chúa Thánh Linh
1 Vậy, người thuộc về Chúa Cứu Thế Giê-xu sẽ không bị kết tội nữa.
2 Vì luật của Chúa Thánh Linh Hằng Sống trong Chúa đã giải thoát
tôi khỏi luật của tội lỗi và sự chết.
3 Luật pháp Môi-se không giải cứu nổi chỉ vì bản tính tội lỗi* của
tôi. Vậy Đức Chúa Trời đã làm điều luật pháp không thể làm. Đức
Chúa Trời sai chính Con Ngài mang lấy thể xác giống như thể xác tội
lỗi của chúng ta. Trong thể xác đó Đức Chúa Trời công bố để tiêu diệt

† **7:18** Ctd xác thịt ‡ **7:25** Ctd xác thịt * **8:3** Ctd xác thịt

tội lỗi cai trị chúng ta qua sự ban cho Con Ngài làm sinh tế chuộc tội
cho chúng ta.
4 Nhờ thế, chúng ta trở nên người công chính, vô tội đúng như luật
pháp đòi hỏi, vì chúng ta không sống theo bản tính tội lỗi,† nhưng
theo Chúa Thánh Linh.
5 Người sống theo bản tính tội lỗi‡ hướng lòng về những đòi hỏi
của tội lỗi, người sống theo Chúa Thánh Linh chú tâm đến điều Chúa
Thánh Linh vui lòng.
6 Người chiều theo bản tính tội lỗi§ sẽ chết nhưng người vâng theo
Chúa Thánh Linh sẽ được sống bình an.
7 Vì chiều theo bản tính tội lỗi* là chống lại Đức Chúa Trời. Bản tính
tội lỗi† không chịu vâng phục và không thể vâng phục luật Đức Chúa
Trời.
8 Người sống theo bản tính tội lỗi‡ không thể làm Đức Chúa Trời vui
lòng.
9 Tuy nhiên, anh chị em không sống theo bản tính tội lỗi,§ nhưng
sống theo Chúa Thánh Linh vì Thánh Linh Đức Chúa Trời đang ngự
trong lòng anh chị em. (Nên nhớ rằng người không có Thánh Linh
của Chúa Cứu Thế dĩ nhiên không thuộc về Ngài.)
10 Nếu Chúa Cứu Thế sống trong anh chị em, ngay cả khi thân thể
anh chị em phải chết vì tội lỗi, Chúa Thánh Linh cho anh chị em sự
sống vì anh chị em được kể công chính cho Đức Chúa Trời.
11 Thánh Linh Đức Chúa Trời đã khiến Chúa Giê-xu sống lại từ cõi
chết, sống trong anh chị em. Như Đức Chúa Trời khiến Chúa Cứu Thế
Giê-xu sống lại từ cõi chết, Ngài cũng sẽ khiến thi thể của anh em sống
lại, do quyền năng của Chúa Thánh Linh.
12 Vì thế, thưa anh chị em, chúng ta chẳng có bổn phận gì đối với
bản tính tội lỗi* để sống cho xác thịt.
13 Nếu sống cho bản tính tội lỗi,† anh chị em sẽ chết, nhưng nếu
nhờ Chúa Thánh Linh giết chết những hành vi xấu của thể xác, anh
chị em sẽ sống.
14 Những người được Thánh Linh của Đức Chúa Trời hướng dẫn đều
là con cái Đức Chúa Trời.
15 Chúa Thánh Linh ngự trong anh chị em không bao giờ đem anh
chị em trở về vòng nô lệ khủng khiếp của ngày xưa, nhưng Ngài đưa
anh chị em lên địa vị làm con nuôi, nhờ thế anh chị em được gọi Đức
Chúa Trời là “A-ba, Cha.”
16 Chính Chúa Thánh Linh xác nhận với tâm linh chúng ta rằng
chúng ta là con cái Đức Chúa Trời.
17 Đã là con trưởng thành, chúng ta được thừa hưởng cơ nghiệp
Đức Chúa Trời, và đồng kế nghiệp với Chúa Cứu Thế. Nếu chúng ta
dự phần thống khổ với Chúa Cứu Thế, hẳn cũng dự phần vinh quang
với Ngài.

Vinh Quang Tương Lai

---

† **8:4** Ctd xác thịt ‡ **8:5** Ctd xác thịt § **8:6** Ctd xác thịt * **8:7** Ctd xác thịt † **8:7** Ctd xác thịt ‡ **8:8** Ctd xác thịt § **8:9** Ctd xác thịt * **8:12** Ctd xác thịt † **8:13** Ctd xác thịt

18 Tôi nghĩ rằng khổ đau hiện tại thật quá nhỏ mọn và ngắn ngủi so
với vinh quang lớn lao đời đời của chúng ta trong tương lai.
19 Vạn vật khắc khoải chờ mong ngày con cái Đức Chúa Trời được
hiện ra.
20 Vì vạn vật đã lệ thuộc sự rủa sả của Đức Chúa Trời. Dù không
muốn, nhưng do Đấng muốn chúng lệ thuộc, với hy vọng,
21 vạn vật được giải thoát khỏi sự chết và hư nát, để chung hưởng
với vinh quang của con cái Đức Chúa Trời.
22 Mãi đến ngày nay, vạn vật đều rên rỉ quằn quại vì đau đớn quá
đỗi.
23 Chẳng riêng gì vạn vật, chính chúng ta, những người nhận lãnh
Chúa Thánh Linh—một bằng chứng về vinh quang tương lai—cũng
phải âm thầm than thở đang khi thiết tha mong đợi ngày được hưởng
trọn quyền làm con Đức Chúa Trời, trong thân thể mới Ngài đã hứa
cho chúng ta.
24 Chúng ta đã được cứu với niềm hy vọng đó. (Nếu đã có rồi đâu
cần hy vọng nữa, vì chẳng ai hy vọng sẽ được điều mình đang có.
25 Nếu chúng ta hy vọng điều mình chưa có, hẳn chúng ta phải nhẫn
nại chờ đợi.)

26 Cũng do niềm hy vọng đó, Chúa Thánh Linh bổ khuyết các nhược
điểm của chúng ta. Chúng ta không biết phải cầu nguyện thế nào,
nhưng chính Chúa Thánh Linh cầu thay cho chúng ta với những lời
than thở không diễn tả được bằng tiếng nói loài người.
27 Đức Chúa Trời là Đấng thấu hiểu lòng người cũng biết rõ tâm
trí Chúa Thánh Linh vì Chúa Thánh Linh cầu thay cho chúng ta đúng
theo ý muốn Đức Chúa Trời.
28 Chúng ta biết mọi việc đều hợp lại làm ích cho người yêu mến
Chúa, tức là những người được lựa chọn theo ý định của Ngài.
29 Vì Đức Chúa Trời đã biết trước những người thuộc về Ngài, nên
cũng chỉ định cho họ trở nên giống như Con Ngài; như vậy Chúa Cứu
Thế là Con Trưởng giữa nhiều anh chị em.
30 Chúa kêu gọi những người Ngài chỉ định. Khi chúng ta đáp ứng,
Chúa nhìn nhận chúng ta là công chính. Người công chính được
hưởng vinh quang của Ngài.

Không Điều Gì Chia Rẽ Chúng ta Khỏi Tình Yêu của Đức Chúa Trời

31 Trước chương trình kỳ diệu ấy, chúng ta còn biết nói gì? Một khi
Đức Chúa Trời ở với chúng ta, còn ai dám chống lại chúng ta?
32 Đức Chúa Trời đã không tiếc chính Con Ngài, nhưng hy sinh Con
để cứu chúng ta, hẳn Ngài cũng sẽ ban cho chúng ta mọi sự luôn với
Con Ngài.
33 Ai dám kiện cáo chúng ta là người Đức Chúa Trời lựa chọn? Không
ai—vì Đức Chúa Trời đã tha tội chúng ta.
34 Ai dám kết án chúng ta? Không ai—vì Chúa Cứu Thế Giê-xu đã
chịu chết, sống lại và hiện nay ngồi bên phải Đức Chúa Trời, đang cầu
thay cho chúng ta.

35 Ai có thể phân cách chúng ta với tình yêu thương của Chúa Cứu
Thế? Phải chăng hoạn nạn, gian khổ, bức hại, đói khát, trần truồng,
nguy hiểm hay chết chóc?
36 (Như Thánh Kinh đã ghi: "Vì Chúa, mạng sống chúng tôi bị đe
dọa suốt ngày; chúng tôi chẳng khác gì bầy chiên tại lò thịt"‡).
37 Nhờ Chúa Cứu Thế yêu thương, chúng ta thừa sức chiến thắng
tất cả.
38 Tôi biết chắc chắn không một điều nào có thể ngăn cách chúng
ta với tình yêu thương của Đức Chúa Trời. Dù cái chết hay cuộc sống,
dù thiên sứ hay ác quỷ, dù tình hình hiện tại hay biến chuyển tương
lai, dù quyền lực uy vũ,
39 dù trời cao, vực thẳm, dù bất cứ vật gì trong vũ trụ cũng chẳng
bao giờ phân cách nổi chúng ta với tình yêu thương của Đức Chúa
Trời đã thể hiện nơi Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta.

9

Ít-ra-ên Được Đức Chúa Trời Chọn

1 Tôi xin chân thành trình bày, trong Chúa Cứu Thế tôi không dám
nói ngoa, có Chúa Thánh Linh chứng giám và lương tâm tôi xác nhận.
2 Lòng tôi buồn rầu quá đỗi, lòng tôi đau xót đêm ngày
3 vì dân tộc tôi, anh chị em của tôi. Tôi sẵn lòng chịu Chúa Cứu Thế
khai trừ và bị rủa sả mãi mãi miễn là cứu vớt được anh chị em của
tôi.
4 Họ là dân tộc Ít-ra-ên, dân được Đức Chúa Trời nhận làm con cái,
chia sẻ vinh quang, kết lời giao ước. Ngài dạy họ luật pháp, cách thờ
phượng và hứa cho họ nhiều ân huệ.
5 Họ thuộc dòng dõi Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp; về phần xác,
Chúa Cứu Thế cũng thuộc dòng dõi ấy. Nhưng Ngài vốn là Đức Chúa
Trời, Đấng cai trị mọi vật và đáng được chúc tụng muôn đời! A-men.
6 Vậy, có phải Đức Chúa Trời không giữ lời hứa của Ngài với người
Ít-ra-ên không? Không, vì không phải tất cả dòng dõi Ít-ra-ên đều là
dân của Đức Chúa Trời!
7 Cũng không phải tất cả dòng dõi Áp-ra-ham đều được Đức Chúa
Trời lựa chọn. Vì Kinh Thánh chép: "Bởi Y-sác mà dòng dõi con sẽ
được kể,"* Mặc dù Áp-ra-ham cũng có những con khác được hưởng
lời hứa.
8 Điều này có nghĩa là không phải con cháu của Áp-ra-ham là con
cái Đức Chúa Trời. Nhưng chỉ dòng dõi đức tin mới thật sự là con cái
theo lời hứa của Ngài.
9 Đức Chúa Trời đã hứa: "Năm tới vào lúc này Ta sẽ trở lại và Sa-ra
sẽ có con trai."†
10 Con trai này là Y-sác, tổ phụ chúng ta. Khi Y-sác cưới Rê-bê-ca,
nàng có thai song sinh.
11 Trước khi hai con chưa sinh ra, chưa biết làm điều tốt hay điều
xấu, thì người mẹ đã nhận sứ điệp từ Đức Chúa Trời. (Sứ điệp cho
biết Đức Chúa Trời lựa chọn theo ý muốn của Ngài;

‡ **8:36** Thi 44:22 * **9:7** Sáng 21:12 † **9:9** Sáng 18:10,14

12 Ngài chọn người của Ngài không theo việc làm tốt hay xấu của
họ). Chúa phán bảo Rê-bê-ca: "Đứa lớn sẽ phục dịch đứa nhỏ."‡
13 Như Thánh Kinh viết: "Ta yêu Gia-cốp, nhưng ghét Ê-sau."§
14 Vậy có phải Đức Chúa Trời bất công không? Chẳng bao giờ!
15 Vì Đức Chúa Trời đã phán dạy Môi-se:
"Ta sẽ nhân từ với người Ta chọn,
và Ta sẽ thương xót người Ta muốn thương xót."*
16 Như thế, việc lựa chọn của Đức Chúa Trời không tùy thuộc ý
muốn hay sức cố gắng của con người, nhưng do lòng nhân từ Ngài.
17 Thánh Kinh cho biết Đức Chúa Trời phán với Pha-ra-ôn: "Ta cất
nhắc ngươi lên ngôi để chứng tỏ quyền năng của Ta đối với ngươi, và
nhân đó, Danh Ta được truyền ra khắp đất."†
18 Vậy, Đức Chúa Trời tỏ lòng nhân từ đối với người này hoặc làm
cứng lòng người khác tùy ý Ngài.
19 Có người sẽ hỏi: "Đã thế, sao Đức Chúa Trời còn khiển trách, vì
ai chống cự được ý Ngài?"
20 Thưa không, đừng nói vậy. Bạn là ai mà dám chất vấn Đức Chúa
Trời? Lẽ nào một chiếc bình bằng đất dám hỏi người thợ gốm: "Sao
ông nặn ra tôi thế này?"
21 Người thợ gốm chẳng có quyền dùng một miếng đất sét nặn ra
chiếc bình này dùng vào việc sang trọng, và chiếc bình kia dùng vào
việc tầm thường sao?
22 Cũng thế, lẽ nào Đức Chúa Trời chẳng có quyền biểu lộ cơn thịnh
nộ, chứng tỏ uy quyền của Ngài đối với những kẻ tội lỗi đáng hủy
diệt, mà Ngài đã kiên tâm chịu đựng sao?
23 Chúa không có quyền bày tỏ vinh quang rực rỡ của Ngài cho
những người đáng thương xót được chuẩn bị từ trước để hưởng vinh
quang với Ngài sao?
24 Chính chúng ta là những người được Chúa lựa chọn, bao gồm cả
người Do Thái lẫn dân ngoại.
25 Về dân ngoại, đúng như lời Đức Chúa Trời dạy trong sách tiên tri
Ô-sê:
"Ta sẽ gọi họ là dân Ta
dù họ chẳng phải dân Ta.
Ta sẽ gọi họ là người yêu dấu
dù họ chẳng từng được yêu dấu."‡
26 Và:
"Đáng lẽ phải nói với họ:
'Các ngươi chẳng phải dân Ta,'
thì Ta sẽ gọi họ là:
'Con cái Đức Chúa Trời Hằng Sống.' "§
27 Tiên tri Y-sai đã than thở về người Ít-ra-ên:
"Dù dòng dõi Ít-ra-ên đông như cát bờ biển,
chỉ một số ít người được cứu.

---

‡ **9:12** Sáng 25:23 § **9:13** Mal 1:2-3 * **9:15** Xuất 33:19 † **9:17** Xuất 9:16 ‡ **9:25** Ôsê 2:23 § **9:26** Ôsê 1:10

28 Vì Chúa Hằng Hữu sẽ nhanh chóng thi hành án phạt trên khắp
đất.”*
29 Và Y-sai cũng đã nói:
“Nếu Chúa Hằng Hữu Vạn Quân
không chừa lại cho chúng ta một vài hậu tự,
hẳn chúng ta đã bị quét sạch như Sô-đôm
và tuyệt diệt như Gô-mô-rơ.”†

Sự Vô Tín của Người Ít-ra-ên

30 Vậy, chúng ta sẽ nói thế nào? Ngay cả khi các dân ngoại không theo được tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời, nhưng họ đạt được công chính của Đức Chúa Trời. Và bởi đức tin đó họ đạt được công chính.
31 Còn người Ít-ra-ên cố gắng vâng giữ luật pháp để được nhìn nhận là người công chính, lại không đạt được.
32 Tại sao? Vì họ cậy công đức theo luật pháp, chứ không nhờ đức tin nên họ vấp phải hòn đá chướng ngại.
33 Đức Chúa Trời đã cảnh cáo họ trong Thánh Kinh:
“Này, Ta đặt tại Si-ôn một hòn đá chướng ngại,
một tảng đá khiến nhiều người vấp ngã.
Nhưng ai tin Ngài
sẽ không bao giờ thất vọng.”‡

10

1 Thưa anh chị em, lòng tôi hằng ao ước và tôi luôn cầu xin Đức Chúa Trời cứu người Ít-ra-ên.
2 Tôi xin xác nhận, tuy họ có nhiệt tâm với Đức Chúa Trời, nhưng nhiệt tâm đó dựa trên hiểu biết sai lầm.
3 Họ không biết rằng đường lối Đức Chúa Trời khiến con người công chính với chính Ngài, lại cố gắng lập con đường riêng để đạt công chính với Đức Chúa Trời bởi cố gắng tuân giữ luật pháp.
4 Vì Chúa Cứu Thế đã xuống đời để chấm dứt thời kỳ luật pháp, từ đây ai tin nhận Ngài, đều được kể là công chính với Đức Chúa Trời.

Sự Cứu Rỗi cho Mọi Người

5 Vì Môi-se đã viết về sự công chính với Đức Chúa Trời do kinh luật là người làm theo tất cả đòi hỏi của luật pháp.*
6 Nhưng sự công chính với Đức Chúa Trời do đức tin nói rằng: “Đừng nói trong lòng con rằng: ‘Ai sẽ lên trời’† (ngụ ý đem Chúa Cứu Thế xuống).
7 Cũng đừng nói rằng: ‘Ai sẽ xuống nơi cõi chết’‡ (ngụ ý rước Chúa Cứu Thế lên).”
8 Bởi vì, có lời nói:
“Đạo rất gần con;
Đạo ở ngay trong miệng và trong lòng con.”§
Đó là Đạo đức tin chúng tôi hằng công bố.

---

* **9:28** Ysai 10:22-23 † **9:29** Ysai 1:9 ‡ **9:33** Ysai 8:14; 28:16 * **10:5** Xem Lê 18:5 † **10:6** Phục 30:12 ‡ **10:7** Phục 30:13 § **10:8** Phục 30:14

9 Nếu miệng anh chị em xưng nhận Giê-xu là Chúa, và lòng anh chị
em tin Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại thì anh chị em được cứu
rỗi.
10 Vì do lòng tin, anh chị em được kể là người công chính, và do
miệng xưng nhận Ngài, anh chị em được cứu rỗi.
11 Như Thánh Kinh cho chúng ta biết: “Ai tin Ngài sẽ không thất
vọng,”*
12 không phân biệt người Do Thái hay dân ngoại, vì họ có chung một
Chúa. Chúa giáng phúc dồi dào cho người cầu xin Ngài.
13 Vì “mọi người kêu cầu Danh Chúa Hằng Hữu đều được cứu rỗi.”†
14 Nhưng nếu họ chưa tin Chúa thì kêu cầu Ngài sao được? Nếu chưa
nghe nói về Ngài, làm sao biết mà tin? Nếu không có người truyền
giảng thì nghe cách nào?
15 Nếu không được sai phái thì ai đi truyền giảng? Nên Thánh Kinh
ghi nhận: “Bàn chân người đi truyền giảng Phúc Âm thật xinh đẹp
biết bao!”‡
16 Tuy nhiên, chẳng phải mọi người nghe Phúc Âm đều tin nhận,
như Tiên tri Y-sai đã nói: “Thưa Chúa Hằng Hữu, ai chịu tin lời giảng
của chúng con?”§
17 Cho nên, người ta tin Chúa nhờ nghe giảng và họ nghe khi Phúc
Âm của Chúa Cứu Thế được công bố.
18 Nhưng tôi hỏi, có phải người Ít-ra-ên thật chưa nghe sứ điệp của
Chúa? Thưa, họ nghe rồi, như Thánh Kinh viết:
“Đạo Chúa được công bố khắp nơi,
truyền đến mọi dân tộc khắp đất.”*
19 Tôi hỏi tiếp, chẳng lẽ người Ít-ra-ên chưa hiểu biết sao? Họ đã
biết, vì ngay trong thời Môi-se, Đức Chúa Trời đã phán:
“Ta sẽ làm cho họ ghen tức với những người không đáng gọi là dân
tộc
Họ sẽ giận dữ vì dân ngoại dại dột, kém cỏi.”†
20 Sau đó, Y-sai cũng đã quả quyết:
“Người chẳng tìm kiếm thì sẽ gặp được Ta,
Ta đã tỏ mình cho người chẳng cần hỏi Ta.”‡
21 Còn về người Ít-ra-ên, Đức Chúa Trời phán:
“Suốt ngày Chúa vẫn đưa tay chờ đợi họ
nhưng họ là dân tộc phản nghịch và ngoan cố.”§

11

Lòng Thương Xót của Đức Chúa Trời đối với Người Ít-ra-ên

1 Vậy, Đức Chúa Trời đã hoàn toàn từ bỏ dân Ngài sao? Chẳng bao
giờ! Chính tôi cũng là người Ít-ra-ên, dòng dõi Áp-ra-ham, thuộc đại
tộc Bên-gia-min.

---

* **10:11** Ysai 28:16 † **10:13** Giôên 2:32 ‡ **10:15** Ysai 52:7 § **10:16** Ysai 53:1 * **10:18** Thi 19:4 † **10:19** Phục 32:21 ‡ **10:20** Ysai 65:1 § **10:21** Ysai 65:2

2 Đức Chúa Trời chẳng từ bỏ dân tộc Ngài đã lựa chọn từ trước. Anh
chị em còn nhớ trong Thánh Kinh, Tiên tri Ê-li than phiền với Chúa về
người Ít-ra-ên:
3 “Thưa Chúa, họ đã giết các tiên tri Ngài, phá đổ bàn thờ Ngài. Chỉ
còn một mình con trốn thoát, họ cũng đang tìm giết con.”*
4 Đức Chúa Trời đáp lời ông thế nào? Chúa đáp: “Ta đã dành sẵn
cho Ta bảy nghìn người không chịu quỳ lạy Ba-anh!”†
5 Ngày nay cũng thế, vẫn có một số ít người Do Thái được Đức Chúa
Trời lựa chọn, do ơn phước của Ngài.
6 Đã gọi là ơn phước, tất nhiên không do việc làm hay công đức của
họ, vì nếu thế, đâu còn là ơn phước nữa.
7 Vậy, hầu hết người Ít-ra-ên không đạt được điều họ tìm kiếm, chỉ
một thiểu số do Đức Chúa Trời lựa chọn đạt đến mà thôi, số còn lại,
lòng cứng cỏi, chai đá.
8 Như Thánh Kinh đã chép:
“Đức Chúa Trời làm cho tâm linh họ tối tăm,
mắt không thấy, tai không nghe cho đến ngày nay.”‡
9 Đa-vít cũng nói:
“Nguyện yến tiệc của họ biến thành lưới bẫy,
nơi họ sa chân vấp ngã và bị hình phạt.
10 Nguyện mắt họ bị mờ tối chẳng nhìn thấy gì,
và lưng họ còng xuống mãi!”§
11 Tôi xin hỏi tiếp: Người Ít-ra-ên có vấp ngã nặng đến mức bị Đức
Chúa Trời hoàn toàn loại bỏ không? Thưa không! Nhưng vì họ không
vâng lời, Đức Chúa Trời đem ơn cứu rỗi cho dân ngoại để kích thích
lòng ganh đua của họ.
12 Nếu lỗi lầm của họ đem phước hạnh cho nhân loại và khuyết điểm
của họ giúp dân ngoại hưởng ơn cứu rỗi, thì khi họ quay về với Chúa,
ơn phước mọi người hưởng được sẽ dồi dào biết bao!
13 Tôi xin ngỏ lời với anh chị em dân ngoại. Đức Chúa Trời chỉ định
tôi làm sứ đồ cho dân ngoại, tôi thật vinh dự với chức vụ này.
14 Tôi ước mong công tác tôi giữa anh chị em sẽ khơi dậy lòng ganh
đua của dân tộc tôi, nhân đó một số người trong họ được cứu.
15 Nếu việc họ bị Đức Chúa Trời tạm thời loại bỏ giúp cho nhân loại
được hòa thuận với Ngài, thì khi họ được Ngài tiếp nhận, hậu quả sẽ
diệu kỳ chẳng khác gì người chết sống lại.
16 Từ khi Áp-ra-ham và các tộc trưởng là thánh, con cháu họ cũng
là thánh. Nếu nắm bột nhồi được dâng lên làm của lễ đầu mùa là
thánh, thì cả mẻ bánh cũng là thánh. Nếu rễ cây là thánh, thì cả cành
cây cũng thánh.
17 Một số cành cây ô-liu trong vườn đã bị cắt bỏ, để cho anh chị
em là cây ô-liu hoang được tháp vào, và được cây hút mầu mỡ nuôi
dưỡng từ rễ của Đức Chúa Trời là cây ô-liu đặc biệt.
18 Anh chị em đừng vội tự hào vì được thay thế các cành kia, hãy
luôn nhớ anh chị em chỉ là cành, không phải là rễ.

* **11:3** 1 Vua 19:10,14 † **11:4** 1 Vua 19:18 ‡ **11:8** Ysai 29:10; Phục 29:4 § **11:10** Thi 69:22-23

19 Anh chị em nói: “Các cành kia bị cắt đi cốt để tôi được tháp vào.”
20 Phải, họ bị loại bỏ vì không tin Chúa Cứu Thế, còn anh chị em tồn
tại nhờ đức tin. Chớ tự kiêu nhưng hãy kinh sợ.
21 Nếu Đức Chúa Trời đã không tiếc các cành nguyên trong cây, Ngài
cũng không tiếc cành tháp.
22 Hãy ghi nhớ, Đức Chúa Trời nhân từ nhưng nghiêm minh. Chúa
nghiêm minh với người vấp ngã nhưng nhân từ với anh chị em. Nhưng
nếu anh chị em ngừng tin cậy, anh chị em sẽ bị cắt bỏ.
23 Còn nếu người Ít-ra-ên từ bỏ lòng vô tín, tin nhận Chúa Cứu Thế,
Ngài sẽ tháp họ vào chỗ cũ, vì Đức Chúa Trời có năng quyền tháp họ
vào lại cây.
24 Nếu anh chị em, theo bản chất chỉ là cành ô-liu hoang, còn được
cắt và tháp vào cây ô-liu vườn trái hẳn bản chất mình, huống chi họ
đúng bản chất là ô-liu vườn, lại càng được tháp vào gốc cũ?

Lòng Thương Xót của Đức Chúa Trời cho Mọi Người

25 Thưa anh chị em, tôi muốn anh chị em biết rõ huyền nhiệm này,
để anh chị em khỏi tự phụ: Một thành phần người Ít-ra-ên cứng lòng
cho đến chừng đủ số dân ngoại đến với Chúa Cứu Thế.
26 Vậy cả Ít-ra-ên sẽ được cứu. Như Thánh Kinh chép:
“Vị Cứu Tinh sẽ đến từ Giê-ru-sa-lem,
loại bỏ những điều vô đạo ra khỏi nhà Ít-ra-ên.
27 Và đây là giao ước Ta lập với họ,
tội lỗi họ sẽ được Ta tha thứ.”*

28 Bây giờ, nhiều người Ít-ra-ên là kẻ thù của Phúc Âm, nên anh chị
em dân ngoại được cứu rỗi, nhưng xét theo khía cạnh tuyển chọn, họ
là người yêu dấu của Đức Chúa Trời, vì Ngài lựa chọn tổ phụ họ là
Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.
29 Vì sự ban tặng và kêu gọi của Đức Chúa Trời chẳng hề thay đổi.
30 Như anh chị em trước kia không vâng phục Đức Chúa Trời, mà
nay được ơn thương xót, nhờ họ không vâng phục Ngài.
31 Cũng thế, ngày nay họ không vâng phục Đức Chúa Trời, nhưng
nhờ anh chị em nhận sự thương xót mà họ cũng được sự thương xót.
32 Vì Đức Chúa Trời đã đặt mọi người vào địa vị không vâng phục,
để tỏ ân khoan hồng cho cả nhân loại.

33 Ôi, tri thức và khôn ngoan của Đức Chúa Trời thật phong phú,
sâu xa vô tận! Cách Ngài phán đoán chẳng ai dò biết được, đường lối
Ngài chẳng ai tìm hiểu được!
34 Ai biết được tư tưởng Chúa Hằng Hữu
Ai có thể làm cố vấn cho Ngài?†
35 Ai dâng hiến cho Chúa trước
để về sau được Ngài đền báo?‡
36 Vì muôn vật do Chúa sáng tạo, đều tồn tại nhờ Ngài và vì Ngài.
Nguyện vinh quang vĩnh viễn thuộc về Ngài! A-men.

---

* **11:27** Ysai 59:20-21; 27:9 † **11:34** Ysai 40:13 ‡ **11:35** Xem Gióp 41:11

12

Sinh Tế Sống cho Đức Chúa Trời

1 Và vì vậy, thưa anh chị em, tôi nài khuyên anh chị em dâng thân
thể mình lên Đức Chúa Trời vì tất cả điều Ngài đã làm cho anh chị em.
Hãy dâng như một sinh tế sống và thánh—là của lễ Ngài hài lòng. Đó
là cách đích thực để thờ phượng Ngài.
2 Đừng đồng hóa với người đời, nhưng hãy để Chúa đổi mới tâm trí
mình; nhờ đó anh chị em có thể tìm biết ý muốn của Đức Chúa Trời,
và hiểu rõ điều gì tốt đẹp, trọn vẹn, hài lòng Ngài.
3 Do ơn phước Đức Chúa Trời ban, tôi khuyên anh chị em đừng có
những ý nghĩ quá cao về mình, nhưng mỗi người phải khiêm tốn tự
xét đúng theo mức độ đức tin Đức Chúa Trời ban cho mình.
4 Thân thể chúng ta có nhiều chi thể, mỗi chi thể giữ một chức phận
khác nhau.
5 Cũng thế, trong Chúa Cứu Thế, tất cả chúng ta hợp làm một thân
thể, và các chi thể đều tùy thuộc lẫn nhau.
6 Trong ơn phước Ngài, Đức Chúa Trời ban ân tứ cho chúng ta mỗi
người một khác. Người có ân tứ nói tiên tri, hãy nói theo đức tin mình.
7 Ai phục dịch, hãy hăng hái phục dịch. Ai dạy dỗ, hãy chuyên tâm
dạy dỗ.
8 Ai khích lệ, hãy tận tình khích lệ. Ai cứu tế, hãy dâng hiến rời
rộng. Ai lãnh đạo, hãy tận tâm lãnh đạo. Ai an ủi người đau khổ, hãy
hết lòng an ủi.
9 Tình yêu thương phải chân thành. Phải ghét bỏ điều ác và gắn bó
điều thiện.
10 Hãy yêu thương nhau tha thiết như anh chị em ruột thịt, phải
kính trọng nhau.
11 Phải siêng năng làm việc, đừng biếng nhác, phải phục vụ Chúa
với tinh thần hăng hái.
12 Hãy vui mừng trong niềm hy vọng. Nhẫn nại trong lúc hoạn nạn,
và bền lòng cầu nguyện.
13 Hãy chia cơm sẻ áo cho các tín hữu, hãy ân cần tiếp khách.
14 Hãy cầu phước cho những người bức hại anh chị em, chớ nguyền
rủa họ; cầu xin Đức Chúa Trời ban phước cho họ.
15 Hãy vui với người vui, khóc với người khóc.
16 Hãy sống hòa hợp với nhau. Đừng kiêu kỳ, nhưng phải vui vẻ hòa
mình với những người tầm thường. Đừng cho mình là khôn ngoan!
17 Đừng lấy ác báo ác. Hãy thực hành điều thiện trước mặt mọi
người.
18 Phải cố sức sống hòa bình với mọi người.
19 Anh chị em yêu dấu, đừng báo thù. Hãy để cho Đức Chúa Trời
báo ứng. Vì Thánh Kinh đã chép:
“Báo ứng là việc của Ta;
Ta sẽ thưởng phạt.”*
Chúa Hằng Hữu phán vậy.
20 Nhưng:
“Nếu kẻ thù con có đói, nên mời ăn.

* **12:19** Phục 32:35

Nếu họ có khát, hãy cho uống.
Làm như thế chẳng khác gì
con lấy than hồng chất lên đầu họ.”†
21 Đừng để điều ác thắng mình, nhưng phải lấy điều thiện thắng
điều ác.

13

Tôn Trọng Thẩm Quyền

1 Mọi người phải vâng phục chính quyền vì tất cả thẩm quyền đến
từ Đức Chúa Trời, tất cả chính quyền hiện hữu là từ Đức Chúa Trời.
2 Vậy ai chống chính quyền là chống lại mệnh lệnh Đức Chúa Trời
và sẽ bị phán xét.
3 Nhà cầm quyền không khiến cho người lương thiện kinh hãi,
nhưng người gian ác phải lo sợ. Muốn khỏi sợ hãi nhà cầm quyền,
anh chị em cứ làm điều ngay thẳng, thì họ sẽ khen ngợi anh chị em.
4 Họ là những người Đức Chúa Trời sai phái để giúp anh chị em làm
điều thiện, nhưng nếu anh chị em làm điều ác, hãy lo sợ, vì không
thể trốn tránh hình phạt. Đức Chúa Trời dùng họ để phạt người làm
ác.
5 Vậy, phải vâng phục chính quyền, chẳng những để khỏi bị hình
phạt nhưng cũng vì lương tâm trong sạch.
6 Do đó, anh chị em nộp thuế, vì nhà cầm quyền phục dịch Đức
Chúa Trời khi họ thi hành nhiệm vụ.
7 Phải trả hết mọi thứ nợ: Trả thuế và đóng lợi tức cho người thu
thuế, kính sợ và tôn trọng người có thẩm quyền.

Tình Yêu Thương Làm Trọn Yêu Cầu của Đức Chúa Trời

8 Đừng mắc nợ ai gì hết, trừ món nợ yêu thương. Vì yêu thương
nhau là giữ trọn luật pháp.
9 Các điều răn dạy: “Chớ gian dâm. Các ngươi không được giết
người. Các ngươi không được trộm cắp. Chớ tham muốn.”* Tất cả
những điều răn khác đều tóm tắt trong câu: “Yêu người lân cận như
chính mình.”†
10 Tình yêu thương chẳng làm hại đồng loại, vậy yêu thương là giữ
trọn luật pháp.
11 Hơn nữa, đã đến lúc anh chị em phải thức tỉnh, vì ngày hoàn
thành sự cứu rỗi gần đến, gần hơn lúc ta mới tin.
12 Đêm sắp qua, ngày gần đến. Vậy chúng ta hãy từ bỏ việc xấu xa
trong đêm tối để làm việc công chính dưới ánh sáng.
13 Phải ăn ở xứng đáng như sinh hoạt giữa ban ngày. Đừng chè chén
say sưa, trụy lạc phóng đãng, đừng tranh giành, ganh ghét.
14 Hãy để Chúa Cứu Thế Giê-xu bảo bọc anh chị em như áo giáp.
Đừng chiều theo các ham muốn của xác thịt.

14

Nguy Hiểm của Sự Chỉ Trích

† **12:20** Châm 25:21-22 * **13:9** Xuất 20:13-15,17 † **13:9** Lê 19:18

1 Hãy tiếp nhận các tín hữu còn yếu đức tin, đừng chỉ trích họ về
những gì họ nghĩ đúng hay sai.
2 Có người tin mình ăn được mọi thức ăn. Nhưng có tín hữu khác
với lương tâm nhạy bén chỉ ăn rau mà thôi.
3 Người ăn được mọi món đừng khinh bỉ người không ăn, và người
không ăn cũng đừng lên án người ăn, vì Đức Chúa Trời đã chấp nhận
họ.
4 Anh chị em là ai mà kết án các đầy tớ của Chúa? Họ làm đúng hay
sai, thành công hay thất bại đều thuộc thẩm quyền của Chúa. Nhưng
nhờ Chúa giúp đỡ, họ sẽ thành công.
5 Cũng vậy, có người cho rằng ngày này tốt hơn các ngày khác, trong
khi người khác xem mọi ngày như nhau. Điều này mỗi người nên tự
mình thẩm định.
6 Người giữ lễ nhằm mục đích thờ phượng Chúa. Người ăn muốn
tôn vinh Chúa, vì tạ ơn Ngài cho thức ăn. Người không ăn, cũng nhằm
mục đích tôn vinh Chúa và tạ ơn Ngài.
7 Vì chúng ta không ai còn sống cho mình, hoặc chết cho mình cả.
8 Chúng ta sống để tôn vinh Chúa. Nếu được chết, cũng để tôn vinh
Chúa. Vậy, dù sống hay chết, chúng ta đều thuộc về Chúa.
9 Vì Chúa Cứu Thế đã chết và sống lại để tể trị mọi người, dù còn
sống hay đã chết.
10 Vậy, tại sao còn dám chỉ trích tín hữu khác? Tại sao khinh bỉ anh
chị em mình? Đừng quên tất cả chúng ta đều sẽ bị xét xử trước tòa
án của Đức Chúa Trời.
11 Vì Thánh Kinh chép:
“Chúa Hằng Hữu phán: ‘Thật như Ta hằng sống,
mọi đầu gối sẽ quỳ xuống trước mặt Ta,
và mọi lưỡi sẽ ca tụng Đức Chúa Trời.’*”
12 Như thế, mỗi chúng ta đều sẽ khai trình mọi việc trong đời mình
cho Đức Chúa Trời.
13 Vậy, anh chị em nên chấm dứt việc kết án nhau, nhưng hãy quyết
định không tạo chướng ngại cho anh chị em mình vấp ngã.
14 Nhờ Chúa Giê-xu chỉ dạy, tôi biết chắc không một thức ăn nào có
bản chất ô uế, nhưng nếu có người cho là ô uế, thì chỉ ô uế đối với
người đó.
15 Nếu thức ăn của anh chị em làm cho một tín hữu bị tổn thương,
anh chị em không hành động theo tình yêu thương nữa. Đừng để
thức ăn của anh chị em hủy diệt người được Chúa Cứu Thế chịu chết
thay.
16 Đừng để việc tốt của anh chị em làm cớ cho người ta chỉ trích.
17 Điều thiết yếu trong Nước của Đức Chúa Trời không phải là ăn
uống, nhưng là sống thiện lành, bình an và vui vẻ trong Chúa Thánh
Linh.
18 Người nào phục vụ Chúa Cứu Thế theo tinh thần đó, sẽ được Đức
Chúa Trời hài lòng và người ta tán thưởng.
19 Vậy, chúng ta hãy cố gắng thực hiện sự hòa hợp trong Hội Thánh,
và gây dựng lẫn nhau.

* **14:11** Ysai 49:18; 45:23

20 Đừng để thức ăn làm hỏng việc của Đức Chúa Trời. Mọi thức
ăn đều được chấp nhận, nhưng ăn uống mà gây cho người khác vấp
phạm thì thật xấu.
21 Tốt hơn là đừng ăn thịt, uống rượu hoặc làm gì cho anh chị em
mình vấp phạm.
22 Điều gì anh chị em tin là đúng, hãy giữ cho mình; Đức Chúa Trời
chấp thuận là đủ. Phước cho người không bị lương tâm lên án khi
làm điều mình biết là phải.
23 Nhưng nếu anh chị em nghi ngờ có nên ăn thức ăn nào đó hay
không mà vẫn ăn là có tội vì anh chị em không theo lương tâm mình.
Mọi việc, nếu tin là không đúng mà vẫn làm, là anh chị em phạm tội.

15

Sống Vui Lòng Người Khác

1 Dù có lòng tin vững mạnh, chúng ta cũng không nên làm thỏa
lòng mình, nhưng phải lưu tâm nâng đỡ người kém đức tin.
2 Mỗi chúng ta phải làm vui lòng anh chị em mình, để giúp ích và
xây dựng cho họ.
3 Vì ngay cả Chúa Cứu Thế cũng không làm thỏa lòng mình như
Thánh Kinh đã viết: “Tôi hứng chịu mọi lời sỉ nhục của kẻ thù nghịch
Chúa.”
4 Tất cả những lời ghi chép trong Thánh Kinh cốt để dạy dỗ an ủi
chúng ta, rèn luyện tính kiên nhẫn và đem lại cho chúng ta niềm hy
vọng tràn đầy vì lời hứa của Đức Chúa Trời được thực hiện.
5 Cầu xin Đức Chúa Trời, Đấng ban kiên nhẫn và an ủi, cho anh chị
em sống trong tinh thần hợp nhất theo gương Chúa Cứu Thế Giê-xu,
6 để anh chị em một lòng, một tiếng nói tôn vinh Đức Chúa Trời là
Cha của Chúa chúng ta là Chúa Cứu Thế Giê-xu.
7 Vậy, anh chị em hãy tiếp nhận nhau như Chúa Cứu Thế đã tiếp
nhận chúng ta, để Đức Chúa Trời được tôn vinh.
8 Tôi xin thưa, Chúa Cứu Thế đã đến phục vụ giữa người Do Thái để
chứng tỏ đức chân thật của Đức Chúa Trời là thực hiện lời hứa với tổ
phụ họ.
9 Chúa cũng đến cho các dân ngoại để họ ca ngợi Đức Chúa Trời vì
nhân từ của Ngài, như tác giả Thi Thiên đã ghi:
“Vì thế, tôi sẽ tôn vinh Chúa giữa dân ngoại;
tôi sẽ ca ngợi Danh Ngài.”*
10 Có lời chép:
“Hỡi dân ngoại
hãy chung vui với dân Chúa.”†
11 Và:
“Tất cả dân ngoại, hãy tôn vinh Chúa Hằng Hữu.
Tất cả dân tộc trên đất, hãy ngợi tôn Ngài.”‡
12 Tiên tri Y-sai cũng đã nói:
“Hậu tự nhà Gie-sê sẽ xuất hiện
để cai trị các dân ngoại.

---

* **15:9** Thi 18:49 † **15:10** Phục 32:43 ‡ **15:11** Thi 117:1

Họ sẽ đặt hy vọng nơi Ngài.”§
13 Cầu xin Đức Chúa Trời, là nguồn hy vọng, cho anh chị em tràn
ngập vui mừng và bình an khi anh chị em tin cậy Ngài, nhờ đó lòng
anh chị em chứa chan hy vọng do quyền năng của Chúa Thánh Linh.

Mục Đích Phao-lô Viết

14 Thưa anh chị em, tôi biết chắc anh chị em thừa hảo tâm và kiến
thức nên có thể tự khuyên bảo lẫn nhau.
15 Tuy nhiên, viết cho anh chị em, tôi nhấn mạnh một vài điều chỉ
để nhắc nhở anh chị em. Bởi ơn phước Đức Chúa Trời đã dành cho
tôi,
16 tôi được chọn làm sứ giả của Chúa Cứu Thế giữa các dân ngoại
để công bố Phúc Âm của Đức Chúa Trời. Nhờ đó, các dân tộc ấy được
dâng lên cho Đức Chúa Trời như một lễ vật vui lòng Ngài do Chúa
Thánh Linh thánh hóa.
17 Vì thế, tôi lấy làm vinh dự được phục vụ Đức Chúa Trời, nhờ Chúa
Cứu Thế Giê-xu.
18 Tôi chẳng dám nói điều gì ngoài việc Chúa Cứu Thế đã dùng tôi
dìu dắt dân ngoại trở về đầu phục Đức Chúa Trời qua lời giảng và
những việc tôi làm giữa họ.
19 Họ tin bởi quyền năng của các dấu lạ, phép mầu, và bởi quyền
năng của Thánh Linh Đức Chúa Trời. Nhờ thế, tôi đã chu toàn nhiệm
vụ truyền bá Phúc Âm của Chúa Cứu Thế từ Giê-ru-sa-lem cho đến
I-ly-ri.
20 Vì ước nguyện của tôi là công bố Phúc Âm tại những miền chưa
nghe Danh Chúa Cứu Thế, để khỏi xây dựng trên nền tảng của người
khác.
21 Như Thánh Kinh dạy:
“Người chưa được thông báo về Chúa sẽ thấy Ngài,
và người chưa nghe sẽ hiểu Ngài.”*
22 Cũng vì lý do ấy, tôi bị ngăn trở nhiều lần, chưa đến thăm anh chị
em.

Chương Trình Thăm Viếng của Phao-lô

23 Nhưng hiện nay, công tác tại miền này đã xong. Theo lòng mong
mỏi đến thăm anh chị em từ nhiều năm nay,
24 tôi hy vọng trong chuyến đi Tây Ban Nha, sẽ ghé thăm anh chị em
cho thỏa lòng mong ước, rồi anh chị em lại tiễn tôi lên đường.
25 Nhưng trước khi tôi đến, tôi phải lên Giê-ru-sa-lem để trao tặng
phẩm cho các tín hữu.
26 Vì Hội Thánh ở Ma-xê-đoan và A-chai đã vui lòng quyên góp để
giúp các tín hữu túng thiếu tại Giê-ru-sa-lem.
27 Họ vui vẻ làm việc này vì tự biết mình thật sự mắc nợ. Từ khi
dân ngoại được tín hữu Giê-ru-sa-lem chia sẻ phước hạnh tâm linh,
họ tự thấy có bổn phận chia sớt lại của cải vật chất.
28 Sau khi hoàn thành công tác, trao xong mọi phẩm vật quyên trợ,
tôi sẽ lên đường đến thăm anh chị em trong chuyến đi Tây Ban Nha.
29 Chắc chắn khi tôi đến, Chúa Cứu Thế sẽ ban phước lành dồi dào
cho anh chị em.

§ **15:12** Ysai 11:10 * **15:21** Ysai 52:15

30 Thưa anh chị em, tôi nài khuyên anh chị em trong Danh của Chúa
chúng ta là Chúa Cứu Thế Giê-xu và do tình yêu thương trong Chúa
Thánh Linh, hãy cùng tôi hết sức khẩn nguyện Đức Chúa Trời,
31 xin Ngài cho tôi tránh thoát cạm bẫy hãm hại của người không tin
Chúa Cứu Thế ở xứ Giu-đê, cho công việc tôi tại Giê-ru-sa-lem được
anh em tín hữu vui lòng chấp nhận.
32 Trong ý muốn của Chúa, tôi sẽ đến thăm anh chị em cách vui vẻ,
và chúng ta cùng được khích lệ.
33 Cầu xin Đức Chúa Trời bình an ở với tất cả anh chị em. A-men.

16

Lời Chào Thân Ái của Phao-lô
1 Tôi xin giới thiệu chị Phê-bê, nữ chấp sự Hội Thánh Sen-cơ-rê.
2 Xin anh chị em đón tiếp chị trong tình yêu thương của Chúa, nồng
nhiệt hoan nghênh một chị em trong Chúa, sẵn sàng giúp chị mọi
điều, vì chị đã giúp đỡ nhiều người, kể cả tôi nữa.
3 Tôi xin kính chào Bê-rít-sin và A-qui-la, bạn đồng sự của tôi trong
Chúa Cứu Thế Giê-xu.
4 Họ đã liều mạng sống vì tôi. Chẳng những riêng tôi, mà tất cả Hội
Thánh dân ngoại đều tri ân.
5 Cũng xin kính lời thăm Hội Thánh nhóm họp tại nhà họ.
Xin gửi lời thăm Ê-bai-nết, bạn yêu dấu của tôi, và là người tin Chúa
Cứu Thế đầu tiên tại Tiểu Á.
6 Kính chào Ma-ri, người có nhiều công khó với anh chị em.
7 Kính chào An-trô-ni-cơ và Giu-ni-a, bà con của tôi, cũng là bạn tù
với tôi. Họ tin Chúa Cứu Thế trước tôi và từng được các sứ đồ khen
ngợi.
8 Kính chào Am-li-a, bạn yêu dấu của tôi trong Chúa.
9 Kính chào U-rơ-banh, bạn đồng sự với chúng tôi trong Chúa Cứu
Thế, và Ếch-ta-chi, bạn yêu dấu của tôi.
10 Kính chào A-be-lơ, người được Chúa Cứu Thế chấp thuận. Kính
chào gia đình A-ríc-tô-bu.
11 Kính chào Hê-rơ-đi-ôn, bà con của tôi, và các tín hữu trong gia
đình Nạt-xít.
12 Kính chào Try-phe-nơ và Try-phô-sơ, hai người có công khó phục
vụ Chúa. Kính chào Pẹt-si-đơ, bạn yêu dấu, đã dày công phục vụ
Chúa.
13 Kính chào Ru-phu, người được Chúa lựa chọn; và kính chào mẹ
của anh ấy, cũng là mẹ tôi.
14 Kính chào A-sin-cơ-rích, Phơ-lê-gôn, Hẹt-me, Pa-trô-ba, Hẹt-ma,
và anh chị em ở với họ.
15 Kính chào Phiên-lơ, Giu-li, Nê-rơ, chị của Nê-rơ, Ô-lâm và tất cả
tín hữu ở với họ.
16 Hãy chào nhau bằng cái siết tay thân mật. Tất cả các Hội Thánh
của Chúa Cứu Thế gửi lời chào anh chị em.

Lời Hướng Dẫn Cuối của Phao-lô
17 Xin anh chị em đề phòng những người gây chia rẽ, hoang mang,
và chống nghịch chân lý anh chị em đã học. Hãy xa lánh họ.

18 Những người ấy không phục vụ Chúa Cứu Thế chúng ta, nhưng
chỉ tìm tư lợi. Họ dùng những lời nói ngọt ngào tâng bốc để đánh lừa
người nhẹ dạ.
19 Mọi người đều biết lòng tin kính vâng phục của anh chị em nên
tôi rất mừng. Tôi muốn anh chị em khôn ngoan về điều thiện, nhưng
ngây thơ về điều ác.
20 Đức Chúa Trời Bình An sẽ sớm chà nát Sa-tan dưới chân anh chị
em. Cầu chúc anh chị em hằng hưởng ơn phước của Chúa chúng ta
là Chúa Giê-xu.
21 Ti-mô-thê, bạn đồng sự với tôi, và Lu-si-út, Gia-sôn, Sô-xi-ba-tê,
bà con của tôi, đều gửi lời thăm anh chị em.
22 Tôi là Tẹt-tiu, người chép bức thư này xin kính chào anh chị em
trong Chúa.
23 Gai-út, người tiếp đãi tôi và cả Hội Thánh, gửi lời thăm anh chị
em. Ê-rát, thủ quỹ thành phố và tín hữu Qua-rơ-tu cũng gửi lời thăm
anh chị em.
24 Cầu chúc tất cả anh chị em hằng hưởng ơn phước của Chúa chúng
ta là Chúa Cứu Thế Giê-xu.*
25 Tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đấng có quyền cho anh chị em sống
vững mạnh bởi Phúc Âm tôi truyền giảng. Đây là sứ điệp về Chúa Cứu
Thế Giê-xu bày tỏ chương trình của Ngài cho anh chị em dân ngoại,
đúng theo huyền nhiệm được giữ kín suốt các thời đại trước.
26 Nhưng nay, huyền nhiệm ấy được bày tỏ và công bố cho tất cả
dân ngoại theo lệnh Đức Chúa Trời hằng sống, như Thánh Kinh đã
báo trước, để họ tin nhận và vâng phục Chúa.
27 Nguyền vinh quang vĩnh viễn quy về Đức Chúa Trời duy nhất,
qua Chúa Cứu Thế Giê-xu. A-men.

* **16:24** Vài bản khác không có câu 24

Thư Thứ Nhất của Phao-lô Gửi cho Các Tín Hữu tại Cô-rinh-tô

Lời Chào Thăm của Phao-lô

1 Đây là thư của Phao-lô, người được Đức Chúa Trời chọn làm sứ đồ
của Chúa Cứu Thế Giê-xu, và của Sốt-then, anh em trong Chúa.
2 Kính gửi Hội Thánh của Đức Chúa Trời tại Cô-rinh-tô, những người
được chọn làm dân Chúa và được thánh hóa nhờ liên hiệp với Chúa
Cứu Thế Giê-xu, cùng tất cả những người ở khắp nơi đang cầu khẩn
Danh Chúa chúng ta là Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa của họ và của
chúng ta.
3 Cầu xin Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và Chúa Cứu Thế Giê-xu ban
cho anh chị em ơn phước và bình an.

Phao-lô Cảm Tạ Đức Chúa Trời

4 Tôi luôn cảm tạ Đức Chúa Trời vì những ơn lành anh chị em được
hưởng từ khi thuộc về Chúa Cứu Thế Giê-xu.
5 Chúa đã ban ân tứ dồi dào cho anh chị em từ lời nói đến sự hiểu
biết chân lý,
6 đến nỗi kinh nghiệm bản thân của anh chị em đã xác nhận những
lời tôi giảng về Chúa Cứu Thế là chân thật.
7 Anh chị em được hưởng đầy đủ ân tứ của Chúa để làm theo ý Ngài
trong khi chờ đợi Chúa chúng ta là Chúa Cứu Thế Giê-xu trở lại.
8 Chúa sẽ giữ vững anh chị em đến cuối cùng, làm cho anh chị em
thành người trọn vẹn không bị khiển trách trong ngày Chúa Cứu Thế
Giê-xu của chúng ta trở lại.
9 Chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ thực hiện điều đó, vì Ngài là Đấng
thành tín. Ngài đã mời gọi anh chị em đến kết bạn với Con Ngài là
Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta.

Sự Chia Rẽ trong Hội Thánh

10 Thưa anh chị em, nhân danh Chúa chúng ta là Chúa Cứu Thế
Giê-xu, tôi khuyên anh chị em hãy đồng tâm nhất trí. Đừng chia rẽ,
nhưng phải hợp nhất, cùng một tâm trí, một ý hướng.
11 Tôi vừa nghe người nhà Cơ-lô-ê cho biết anh chị em tranh chấp
nhau, mỗi người một ý.
12 Người này nói: “Tôi theo Phao-lô.” Người kia nói: “Tôi theo A-bô-
lô,” người khác nói: “Tôi theo Phi-e-rơ,” có người lại bảo: “Tôi theo
Chúa Cứu Thế.”
13 Chúa Cứu Thế đã bị chia ra từng mảnh sao? Phao-lô đã chịu đóng
đinh trên cây thập tự vì anh chị em sao? Hay anh chị em nhân danh
Phao-lô chịu báp-tem sao?
14 Tôi tạ ơn Chúa vì trừ Cơ-rít-bu và Gai-út, tôi không làm báp-tem
cho ai trong anh chị em.
15 Như thế, không ai có thể nói anh chị em nhân danh tôi mà chịu
báp-tem.

16 Tôi cũng làm báp-tem cho gia đình Sê-pha-na, ngoài ra tôi không
làm báp-tem cho ai nữa.
17 Vì Chúa Cứu Thế đã sai tôi đi truyền giảng Phúc Âm, chứ không
phải đi làm báp-tem. Khi giảng Phúc Âm, tôi không dùng tài diễn
thuyết triết học; nếu ỷ lại tri thức tài năng là chưa biết hiệu năng của
Đấng hy sinh trên cây thập tự.

Sự Khôn Ngoan của Đức Chúa Trời

18 Đối với người vô tín, Đạo thập tự giá chỉ là khờ dại, nhưng đối với
chúng ta là người được cứu rỗi thì đó là quyền năng Đức Chúa Trời.
19 Thánh Kinh viết:
"Ta sẽ tiêu diệt óc khôn ngoan của người khôn ngoan,
và loại bỏ trí sáng suốt của người sáng suốt."*
20 Nhà triết học ở đâu? Nhà văn hào ở đâu? Nhà hùng biện, thuyết
khách lừng danh một thời ở đâu? Đức Chúa Trời đã chẳng khiến sự
khôn ngoan của thế gian trở thành khờ dại sao?
21 Vì thế gian chỉ cậy khôn ngoan riêng của mình, không nhờ khôn
ngoan của Đức Chúa Trời để nhận biết Ngài nên Đức Chúa Trời vui
lòng dùng lối truyền giảng có vẻ khờ dại của chúng ta để cứu rỗi
những người tin nhận.
22 Trong khi người Do Thái đòi hỏi phép lạ và người Hy Lạp tìm triết
lý,
23 chúng ta luôn luôn truyền giảng Chúa Cứu Thế chịu đóng đinh
trên cây thập tự. Điều này người Do Thái cho là sỉ nhục trong khi các
dân tộc khác coi như khờ dại.
24 Nhưng đối với người Do Thái hay Hy Lạp nào tiếp nhận Phúc Âm,
Chúa Cứu Thế là hiện thân của quyền năng và khôn ngoan của Đức
Chúa Trời.
25 Vì những điều có vẻ khờ dại của Chúa còn khôn ngoan hơn sự
khôn ngoan nhất của loài người, và những điều có vẻ yếu đuối của
Chúa còn mạnh mẽ hơn điều mạnh mẽ nhất của loài người.
26 Thưa anh chị em là người được Chúa kêu gọi, trong anh chị em
không có nhiều người thông thái, chức trọng quyền cao hay danh gia
vọng tộc,
27 nhưng Đức Chúa Trời đã lựa chọn người bị coi như khờ dại để
làm cho người khôn ngoan hổ thẹn. Đức Chúa Trời đã lựa chọn người
yếu ớt để làm cho người mạnh mẽ phải hổ thẹn.
28 Đức Chúa Trời đã chọn những người bị thế gian khinh bỉ, coi là
hèn mọn, không đáng kể, để san bằng mọi giá trị trong thế gian.
29 Vậy, không một người nào còn dám khoe khoang điều gì trước
mặt Chúa.
30 Nhờ Đức Chúa Trời, anh chị em được sống trong Chúa Cứu Thế
Giê-xu, là hiện thân sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là nguồn công
chính, thánh thiện, và cứu chuộc của chúng ta.
31 Như lời Thánh Kinh đã viết: "Ai khoe khoang, hãy khoe khoang
những việc Chúa Hằng Hữu làm cho mình."†

* **1:19** Ysai 29:14 † **1:31** Giê 9:24

2

Sứ Điệp của Phao-lô về Sự Khôn Ngoan

1 Thưa anh chị em, khi đến thăm anh chị em, tôi không dùng lời
lẽ hoa mỹ hay triết lý cao xa để truyền giảng huyền nhiệm của Đức
Chúa Trời.
2 Vì tôi đã quyết định không nói gì với anh chị em ngoài Chúa Cứu
Thế Giê-xu, Đấng chịu đóng đinh trên cây thập tự.
3 Tôi có vẻ yếu đuối, sợ sệt và run rẩy khi đến thăm anh chị em.
4 Lời giảng dạy của tôi chẳng do tài biện luận khôn khéo mà chỉ dựa
vào quyền năng của Chúa Thánh Linh thôi.
5 Như thế, đức tin của anh chị em không dựa vào khôn ngoan loài
người, nhưng xây dựng trên quyền năng Đức Chúa Trời.
6 Tuy nhiên, với những tín hữu trưởng thành, chúng tôi cũng giảng
về sự khôn ngoan, nhưng không phải khôn ngoan của đời này, hay
của các nhà lãnh đạo thế giới, là những người sẽ chìm vào quên lãng.
7 Chúng tôi giảng đạo của Đức Chúa Trời, là huyền nhiệm trước kia
không ai biết, nhưng từ nghìn xưa Đức Chúa Trời đã dành sẵn để đem
lại cho chúng ta vinh quang muôn đời.
8 Không một nhà lãnh đạo nào của thế giới biết được huyền nhiệm
này. Vì nếu biết rõ, họ đã chẳng đóng đinh Chúa vinh quang trên cây
thập tự.
9 Theo Thánh Kinh, huyền nhiệm đó là:
“Những điều chưa mắt nào thấy, chưa tai nào nghe,
và trí loài người chưa hề nghĩ tới,
nhưng Đức Chúa Trời dành sẵn
cho người yêu mến Ngài.”*
10 Đức Chúa Trời đã nhờ Chúa Thánh Linh tiết lộ cho chúng ta.
Thánh Linh Ngài dò xét mọi sự, kể cả điều sâu nhiệm của Đức Chúa
Trời.
11 Vì chẳng ai có thể biết những tư tưởng sâu kín trong lòng người,
trừ ra tâm linh của chính người đó. Cũng thế, ngoài Thánh Linh Đức
Chúa Trời, không ai biết được những ý tưởng mầu nhiệm của Đức
Chúa Trời.
12 Đức Chúa Trời ban Thánh Linh Ngài cho chúng ta—không phải
thần linh trần gian—nên chúng ta biết được những ân tứ của Đức
Chúa Trời.
13 Khi truyền giảng, chúng tôi không dùng từ ngữ triết học, nhưng
dùng từ ngữ của Chúa Thánh Linh, giải thích điều thuộc linh bằng
ngôn ngữ thuộc linh.
14 Người không có thuộc linh không thể nhận lãnh chân lý từ Thánh
Linh của Đức Chúa Trời. Đó chỉ coi như chuyện khờ dại và họ không
thể hiểu được, vì chỉ những người thuộc linh mới hiểu giá trị của Chúa
Thánh Linh.
15 Người có thuộc linh hiểu giá trị mọi điều, nhưng người khác
không hiểu họ.
16 Vì:
“Ai biết được tư tưởng Chúa Hằng Hữu?
Ai dám khuyên bảo Ngài?”†

* **2:9** Ysai 64:4 † **2:16** Ysai 40:13

Nhưng chúng ta có thể hiểu những điều này, vì chúng ta có tâm trí của Chúa Cứu Thế.

3

Phao-lô và A-bô-lô, Đầy Tớ của Chúa Cứu Thế

1 Thưa anh chị em, trước kia tôi không thể nói chuyện với anh chị em như với người thuộc linh, nhưng như người xác thịt, như con đỏ trong Chúa Cứu Thế.
2 Tôi phải dùng sữa nuôi anh chị em, thay vì thức ăn đặc, vì anh chị em chưa tiêu hóa nổi, đến bây giờ cũng chưa ăn được,
3 vì anh chị em vẫn sống theo xác thịt. Anh chị em còn ganh ghét, xung đột nhau. Không phải anh chị em đang sống theo xác thịt như người đời sao?
4 Người này nói: “Tôi theo Phao-lô,” người kia nói: “Tôi theo A-bô-lô,” như thế không phải anh chị em hành động theo người đời sao?
5 Vậy, Phao-lô là ai? A-bô-lô là ai? Chúng tôi chỉ là đầy tớ của Đức Chúa Trời—những người đã giúp anh chị em tin nhận Ngài—theo khả năng Chúa cho mỗi người.
6 Tôi đã trồng, A-bô-lô đã tưới, nhưng Đức Chúa Trời làm cho lớn lên.
7 Người trồng, người tưới đều không quan trọng, vì chính Đức Chúa Trời làm cho cây lớn lên.
8 Người trồng, người tưới đều như nhau, mỗi người được thưởng tùy theo công khó mình.
9 Chúng tôi là bạn đồng sự phục vụ Đức Chúa Trời, còn anh chị em là ruộng, là nhà của Ngài.
10 Nhờ ơn phước của Đức Chúa Trời, tôi đã đặt nền móng như một nhà kiến trúc giỏi và người khác xây cất lên trên, nhưng mỗi người phải thận trọng về cách xây cất của mình.
11 Vì ngoài nền móng thật đã đặt xong là Chúa Cứu Thế Giê-xu, chẳng ai có thể đặt nền móng nào khác.
12 Trên nền móng ấy, người ta có thể cất nhà bằng vàng, bạc, ngọc hay bằng gỗ, rơm, tranh.
13 Công trình của mỗi người sẽ được bày tỏ trong ngày cuối cùng. Chúa sẽ dùng lửa thử luyện mọi vật. Vật liệu nào rồi cũng sẽ bị thử luyện trong ngọn lửa.
14 Công trình nào tồn tại, người xây cất sẽ được thưởng.
15 Trái lại công trình nào bị thiêu hủy, người xây cất sẽ mất hết, nhưng chính người ấy sẽ được cứu như vượt qua lửa mà thôi.
16 Anh chị em không biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời sống trong anh chị em sao?
17 Ai hủy hoại đền thờ của Đức Chúa Trời sẽ bị Ngài tiêu diệt. Vì đền thờ của Đức Chúa Trời phải thánh khiết và anh chị em là đền thờ của Ngài.
18 Đừng ai tự lừa dối! Ai trong anh chị em tưởng mình khôn ngoan theo đời này, hãy nhìn nhận mình khờ dại để được khôn ngoan thật.
19 Khôn ngoan của thế gian bị Đức Chúa Trời xem là khờ dại. Như Thánh Kinh viết:

“Chúa khiến người khôn ngoan
tự sa vào bẫy của họ.”*

20 Và:
“Chúa biết ý tưởng người khôn ngoan chỉ là hư ảo.”†
21 Vậy đừng tự hào về tài năng con người. Tất cả đều thuộc về anh
chị em.
22 Cả Phao-lô, A-bô-lô, hay Phi-e-rơ, thế gian, sự sống, sự chết, việc
hiện tại, việc tương lai, tất cả đều thuộc về anh chị em,
23 và anh chị em thuộc về Chúa Cứu Thế, và Chúa Cứu Thế thuộc về
Đức Chúa Trời.

4

Mối Liên Hệ của Phao-lô với Người Cô-rinh-tô

1 Anh chị em hãy coi chúng tôi là đầy tớ của Chúa Cứu Thế, là quản
gia có nhiệm vụ trình bày huyền nhiệm của Đức Chúa Trời.
2 Đức tính thiết yếu của quản gia là trung thành.
3 Riêng phần tôi, dù bị anh chị em hay người khác xét đoán, tôi cũng
không bận tâm. Chính tôi cũng không xét đoán mình.
4 Tôi biết tôi chẳng có gì đáng trách, nhưng không phải vì thế mà
tôi được kể là công chính. Chính Chúa là Đấng sẽ xét xử tôi.
5 Vậy đừng xét đoán quá sớm. Hãy đợi Chúa đến. Ngài sẽ đưa ra
ánh sáng những điều giấu kín trong bóng tối và phơi bày các ý định
trong lòng người. Lúc ấy, mỗi người sẽ được Đức Chúa Trời khen ngợi
đúng mức.
6 Thưa anh chị em, tôi xin lấy chính A-bô-lô và tôi làm thí dụ để anh
chị em hiểu rõ điều tôi đã nói. Đừng thiên vị ai hết. Anh chị em đừng
kiêu hãnh theo người này để chống lại người khác.
7 Anh chị em kiêu hãnh về việc gì? Có điều gì không do Đức Chúa
Trời ban cho anh chị em? Đã nhận lãnh của Đức Chúa Trời, sao anh
chị em còn khoe khoang như không hề nhận lãnh?
8 Anh chị em no đủ rồi! Anh chị em giàu có rồi! Anh chị em đã
chiếm được ngai vàng, đâu cần nhờ đến chúng tôi nữa! Thật chúng
tôi cũng mong anh chị em lên ngôi để chúng tôi đồng cai trị với anh
chị em.
9 Tôi có cảm tưởng Đức Chúa Trời đưa các sứ đồ chúng tôi ra sau
rốt như những người tử tội, để trình diễn cho thiên sứ và loài người
cùng xem.
10 Chúng tôi dại dột vì Chúa Cứu Thế, nhưng anh chị em khôn ngoan
trong Ngài. Chúng tôi yếu đuối nhưng anh chị em mạnh mẽ. Chúng
tôi chịu nhục nhã nhưng anh chị em được vinh dự.
11 Đến giờ này, chúng tôi vẫn bị đói khát, rách rưới, đánh đập, xua
đuổi.
12 Chúng tôi phải làm việc vất vả để tự nuôi thân. Bị nguyền rủa,
chúng tôi chúc phước. Bị bức hại, chúng tôi chịu đựng.
13 Bị vu cáo, chúng tôi từ tốn trả lời. Đến nay, người ta vẫn xem
chúng tôi như rác rưởi của thế gian, cặn bã của xã hội.

* **3:19** Gióp 5:13 † **3:20** Thi 94:11

14 Tôi viết những điều này, không phải để anh chị em xấu hổ, nhưng
để khuyên răn anh chị em như con cái thân yêu.
15 Dù anh chị em có một vạn thầy giáo trong Chúa Cứu Thế, nhưng
chỉ có một người cha. Tôi đã dùng Phúc Âm sinh anh chị em trong
Chúa Cứu Thế.
16 Nên tôi khuyên nài anh chị em bắt chước tôi.
17 Vì thế, tôi đã cử Ti-mô-thê, con yêu dấu và trung tín của tôi trong
Chúa. Người sẽ nhắc nhở anh chị em nếp sống của tôi trong Chúa Cứu
Thế, đúng theo lời tôi giảng dạy trong các Hội Thánh khắp nơi.
18 Có mấy người lên mặt kiêu ngạo vì tưởng tôi không còn đến thăm
anh chị em.
19 Nhưng nếu Chúa cho phép, tôi sẽ đến ngay để xem khả năng của
những người kiêu ngạo đó, chứ không phải để nghe những lời khoa
trương của họ.
20 Vì Nước của Đức Chúa Trời không cốt ở lời nói suông nhưng ở
năng lực.
21 Anh chị em muốn gì đây? Muốn tôi cầm roi đến sửa phạt anh chị
em hay muốn tôi đến thăm với lòng yêu thương, dịu dàng?

5

Phao-lô Chỉ Trách Sự Kiêu Ngạo Thuộc Linh

1 Được tin trong vòng anh chị em có việc gian dâm ghê tởm—hơn
cả các dân ngoại đạo. Có người dám lấy vợ kế của cha mình.
2 Thế mà anh chị em vẫn kiêu hãnh, không biết than khóc để loại
người phạm tội ra khỏi cộng đồng.
3 Mặc dù vắng mặt, nhưng tâm linh tôi vẫn ở với anh chị em, nên
tôi đã quyết định xử phạt người phạm tội như tôi đang có mặt,
4 nhân danh Chúa Giê-xu. Anh chị em trong Hội Thánh hội họp với
tâm linh tôi và nhờ quyền năng Chúa Giê-xu.
5 Chúng ta giao người ấy cho Sa-tan để hủy diệt thân xác, nhưng
linh hồn được cứu khi Chúa Cứu Thế Giê-xu trở lại.
6 Thế mà anh chị em vẫn khoe khoang không biết xấu hổ! Anh chị
em không biết một ít men làm cả đống bột dậy lên sao?
7 Hãy loại bỏ người tội lỗi đó—chẳng khác gì tẩy sạch men cũ—để
anh chị em được tinh sạch như bánh không men. Vì Chúa Cứu Thế là
Chiên Con của Đức Chúa Trời đã bị giết thay chúng ta rồi.
8 Vậy hãy ăn lễ Vượt Qua với bánh không men—là lòng thành thật,
chân chính—và loại bỏ men cũ gian trá, độc ác.
9 Trong thư trước, tôi khuyên anh chị em đừng kết bạn với người
gian dâm.
10 Tôi không có ý nói về người ngoại đạo gian dâm, hoặc tham lam,
trộm cắp, thờ thần tượng, vì nếu thế, anh chị em phải ra khỏi thế gian.
11 Nhưng tôi muốn khuyên anh chị em đừng kết bạn với người tự
xưng là tín hữu mà còn gian dâm, tham lam, thờ thần tượng hoặc
chửi rủa, nghiện rượu, trộm cắp. Cũng đừng ăn uống với những
hạng người ấy.
12 Vì chúng ta không có phận sự xét xử người thế gian, nhưng phải
nghiêm minh xét xử người phạm tội trong Hội Thánh.

13 Đức Chúa Trời sẽ xét xử người thế gian; còn Kinh Thánh dạy:
“Hãy diệt trừ người gian ác khỏi anh chị em.”*

6

Tránh Kiện Cáo với Cơ Đốc Nhân

1 Khi anh chị em tín hữu có việc tranh chấp với nhau, sao không để
Hội Thánh phân xử, lại đưa nhau ra tòa cho người chưa tin Chúa xét
xử?
2 Anh chị em không biết Hội Thánh sẽ xét xử thế gian sao? Đã có
quyền xét xử thế gian lẽ nào anh chị em không thể xét xử những việc
nhỏ nhặt?
3 Anh chị em không biết chúng ta sẽ xét xử các thiên sứ sao? Huống
hồ việc đời này!
4 Khi có việc tranh chấp như thế, sao anh chị em nhờ người ngoài
phân xử?
5 Thật xấu hổ! Trong anh chị em không có người nào đủ khôn ngoan
phân xử giúp tín hữu sao?
6 Anh chị em kiện cáo nhau rồi lại đem ra cho người không tin Chúa
phân xử!
7 Kiện cáo nhau đã là sai rồi. Chịu phần bất công có hơn không?
Chịu lường gạt có hơn không?
8 Thế mà anh chị em làm quấy và lường gạt ngay chính anh chị em
mình.
9 Anh chị em không biết người gian ác chẳng được vào Vương Quốc
của Đức Chúa Trời sao? Đừng tự lừa dối mình. Những người gian
dâm, thờ thần tượng, ngoại tình, tình dục đồng giới,
10 hoặc người trộm cắp, tham lam, nghiện rượu, chửi rủa, bóc lột,
không bao giờ được vào Vương Quốc của Đức Chúa Trời.
11 Trước kia, trong anh chị em có người sống như thế. Nhưng anh
chị em đã được rửa sạch tội lỗi, được thánh hóa và kể là công chính
nhờ Danh Chúa Cứu Thế Giê-xu và Thánh Linh của Đức Chúa Trời
chúng ta.

Khuyên Tránh Sự Gian Dâm

12 Anh chị em nói: “Mọi việc tôi đều được phép làm”—nhưng không
phải mọi việc đều có ích cho anh chị em. Hay dù: “Tôi được phép làm
mọi việc,” nhưng tôi không làm nô lệ cho bất cứ việc gì.
13 Anh chị em nói: “Thức ăn dành cho dạ dày, dạ dày dành cho thức
ăn.” (Đúng vậy, nhưng Đức Chúa Trời sẽ hủy hoại cả hai). Anh chị em
không thể nói thân thể dành cho việc gian dâm. Chúng được dành
cho Chúa, và Chúa là Chủ của thân thể.
14 Đức Chúa Trời đã khiến Chúa chúng ta sống lại, Ngài cũng sẽ
khiến chúng ta sống lại bởi quyền năng Ngài.
15 Anh chị em không biết thân thể chúng ta là chi thể của Chúa Cứu
Thế sao? Không lẽ chúng ta khiến chi thể của Chúa thành chi thể của
gái mãi dâm sao? Không bao giờ!

---

* **5:13** Phục 17:7

16 Anh chị em không biết ai kết hợp với gái mãi dâm sẽ trở nên một
thân thể với nó sao? Vì Kinh Thánh dạy: “Hai người sẽ thành một
thân.”*
17 Còn ai liên hiệp với Chúa sẽ có một tâm linh với Ngài.
18 Hãy tránh gian dâm! Tội nào cũng còn ở ngoài thân thể, nhưng
gian dâm là phạm ngay vào thân thể mình.
19 Anh chị em không biết thân thể anh chị em là đền thờ của Chúa
Thánh Linh và Ngài đang sống trong anh chị em sao? Đức Chúa Trời
đã ban Chúa Thánh Linh cho anh chị em nên anh chị em không còn
thuộc về chính mình nữa.
20 Anh chị em đã được Đức Chúa Trời chuộc với giá rất cao nên hãy
dùng thân thể tôn vinh Ngài.

7

Vấn Đề Hôn Nhân
1 Về vấn đề hôn nhân anh chị em hỏi trong thư, thiết tưởng đàn ông
không lập gia đình là tốt.
2 Nhưng muốn tránh tội gian dâm, người nam nên lấy vợ, người nữ
nên lấy chồng.
3 Chồng phải trọn bổn phận đối với vợ, vợ cũng phải trọn bổn phận
đối với chồng.
4 Vợ không có quyền trên thân thể mình nhưng là chồng; chồng
cũng không có quyền trên thân thể mình mà là vợ.
5 Đừng từ khước nhau, ngoại trừ khi hai bên đồng ý dành một thời
gian để cầu nguyện. Nhưng sau đó trở lại với nhau, đừng để Sa-tan
cám dỗ nhân lúc anh chị em không tự kiềm chế.
6 Đây là điều tôi đề nghị, không phải truyền lệnh.
7 Tôi muốn mọi người đều sống độc thân như tôi. Nhưng mỗi người
có ân tứ riêng của Đức Chúa Trời, nên không giống nhau.
8 Đối với người đang sống độc thân hay ở góa—nếu cứ ở độc thân
như tôi là tốt.
9 Nhưng nếu không tự kiềm chế được thì nên lập gia đình, vì thà có
vợ có chồng còn hơn để cho tình dục hành hạ.
10 Đối với người đã lập gia đình, tôi truyền lệnh, không phải của tôi
nhưng là của Chúa.* Vợ không được lìa chồng.
11 Nhưng nếu đã ly thân, người vợ nên sống một mình hoặc làm
hòa lại với chồng. Chồng cũng không được ly dị vợ.
12 Ngoài ra, tôi có thêm vài lời khuyên, tôi nói chứ không phải Chúa.
Anh em nào có vợ không tin Chúa, nếu vợ đồng ý tiếp tục sống chung,
đừng ly dị.
13 Chị em nào có chồng không tin Chúa, nếu chồng vẫn bằng lòng
sống với mình, đừng lìa bỏ.
14 Vì người chồng chưa tin Chúa nhờ vợ tin Chúa mà được thánh
hóa, và vợ chưa tin Chúa được thánh hóa nhờ chồng. Nếu không, con
cái anh chị em là ô uế sao? Thật ra, chúng được thánh hóa rồi.

* **6:16** Sáng 2:24 * **7:10** Xem Mat 5:32; 19:9; Mác 10:11-12; Lu 16:18

15 (Tuy nhiên, nếu người không tin Chúa muốn ly thân, nên cho ly
thân. Trong trường hợp ấy người tin Chúa không bị ràng buộc gì. Vì
Đức Chúa Trời muốn chúng ta sống bình an.)
16 Nhờ thế, biết đâu nữ tín hữu sẽ giúp chồng mình tin Chúa, và
nam tín hữu sẽ cứu được vợ mình?
17 Mỗi người phải sống theo ân tứ Chúa cho và cứ giữ cương vị mình
như khi Đức Chúa Trời kêu gọi. Đây là mệnh lệnh tôi truyền cho tất
cả Hội Thánh.
18 Ai tin Chúa sau khi chịu cắt bì, đừng xóa bỏ sự cắt bì. Ai tin Chúa
khi chưa chịu cắt bì, đừng chịu cắt bì nữa.
19 Chịu hay không chịu cắt bì không phải là điều quan trọng. Điều
quan trọng là vâng giữ mệnh lệnh của Đức Chúa Trời.
20 Ai ở cương vị nào cứ tiếp tục sống trong cương vị ấy sau khi tin
Chúa.
21 Người nô lệ đã tin Chúa đừng lo lắng về thân phận mình. Nhưng
nếu có cơ hội được tự do, hãy nắm lấy.
22 Người nô lệ tin Chúa là được Chúa giải cứu, còn người tự do tin
Chúa là được làm nô lệ cho Chúa Cứu Thế.
23 Chúa đã cứu chuộc anh chị em bằng giá cao, đừng làm nô lệ cho
thế gian nữa.
24 Anh chị em thân mến, mỗi người ở cương vị nào khi tin Chúa,
hãy tiếp tục sống trong cương vị ấy trước mặt Chúa.
25 Về vấn đề độc thân, tôi không được mệnh lệnh Chúa truyền dạy,
nhưng với tư cách người được tín nhiệm trong thương xót của Chúa,
tôi xin trình bày ý kiến.
26 Vì tình hình khó khăn hiện nay, tôi tưởng tốt hơn cả là mỗi người
cứ duy trì hiện trạng của mình.
27 Ai đã lập gia đình đừng tìm cách thoát ly, còn ai chưa lập gia đình
đừng lo lấy vợ.
28 Người nam lấy vợ, người nữ lấy chồng chẳng có tội lỗi gì, nhưng
sẽ gặp khó khăn trong đời sống, nên tôi mong anh chị em tránh thoát.
29 Thưa anh chị em, tôi muốn nói: Chúng ta không còn nhiều thì
giờ. Vì thế, người có vợ nên như người độc thân,
30 người than khóc nên như người không khóc, người vui mừng nên
như chẳng vui mừng, người mua sắm nên như không mua sắm.
31 Người sử dụng tiện nghi thế gian, đừng lạm dụng, vì hiện trạng
của thế gian này sẽ qua đi.
32 Nhưng tôi muốn anh chị em khỏi bận tâm về đời này. Ai sống độc
thân mới rảnh rang để chăm lo việc Chúa, làm đẹp lòng Ngài.
33 Người có vợ phải bận lo việc đời này, làm cho vợ hài lòng,
34 nên tinh thần bị chi phối. Trường hợp phụ nữ cũng thế. Người
không có chồng chăm lo việc Chúa cho thân thể và linh hồn được
thánh hóa. Người có chồng còn phải bận lo việc đời này, làm cho
chồng hài lòng.
35 Tôi nói thế vì lợi ích cho anh chị em, không phải tôi muốn ngăn
cản anh chị em. Tôi mong anh chị em sống xứng đáng, chuyên tâm
phục vụ Chúa, không bị xao lãng.

36 Nếu có người đến tuổi trưởng thành tự cảm thấy không thể cứ
sống độc thân, muốn lập gia đình, đó là điều phải, không tội lỗi gì,
người ấy hãy lập gia đình theo lòng mong muốn.
37 Trái lại, nếu có người vững tâm, không bị ràng buộc, tự chủ được
ý muốn mình, trong lòng quyết định cứ sống độc thân: người ấy làm
thế là phải.
38 Lập gia đình với người vợ hứa của mình là làm điều tốt, nhưng
người không lập gia đình thì tốt hơn.
39 Vợ phải gắn bó với chồng suốt đời chồng. Khi chồng qua đời, vợ
được quyền tái giá với người tin Chúa.
40 Nhưng theo ý kiến tôi, nên ở góa là hạnh phúc hơn. Thiết tưởng,
khi nói những lời này tôi cũng được Thánh Linh Đức Chúa Trời hướng
dẫn.

8

Thức Ăn Cúng Tế Thần Tượng

1 Về vấn đề của cúng thần tượng, chúng ta đều có kiến thức cả.
Nhưng kiến thức dễ sinh kiêu căng, còn lòng yêu thương xây dựng
cho nhau.
2 Ai tự nghĩ mình hiểu biết nhiều là người chưa biết đủ những điều
đáng phải biết.
3 Nhưng ai yêu thương Đức Chúa Trời, Ngài biết người đó.
4 Tôi nói đến việc ăn của cúng thần tượng, chúng ta biết thần tượng
khắp thế giới đều không có thật, chỉ Đức Chúa Trời là Đấng Duy Nhất.
5 Dù người ta tin tưởng nhiều thần, nhiều chúa trên trời hay dưới
đất.
6 Nhưng chúng ta biết chỉ có một Đức Chúa Trời duy nhất, là Cha,
Đấng tạo dựng vạn vật và chúng ta sống vì Ngài. Cũng chỉ có một
Chúa Tể vũ trụ là Chúa Cứu Thế Giê-xu, vạn vật do Ngài mà có và
chúng ta sống bởi Ngài.
7 Tuy nhiên, không phải mọi người đều ý thức được điều ấy. Một
số người trước nay quá quen thuộc với ý niệm thần tượng, nên khi ăn
phải của cúng thần tượng, lương tâm yếu đuối của họ bị hoen ố.
8 Thật ra, chẳng phải do thức ăn mà chúng ta được Đức Chúa Trời
khen ngợi. Không ăn cũng chẳng thiệt gì, mà ăn cũng chẳng hơn gì.
9 Nhưng hãy cẩn thận, đừng để hành động tự do của anh chị em
làm cho người yếu đuối vấp ngã.
10 Nếu có ai thấy anh chị em—là người hiểu biết—ngồi ăn trong đền
miếu thần tượng, lương tâm yếu đuối sẽ khuyến khích họ ăn của cúng
thần tượng.
11 Như thế, vì "kiến thức" của anh chị em mà một tín hữu yếu đuối
—được Chúa Cứu Thế chết thay—phải bị hư vong.
12 Khi anh chị em phạm tội với một tín hữu, làm thương tổn một
lương tâm yếu đuối, tức là anh chị em phạm tội với Chúa Cứu Thế.
13 Cho nên, nếu thức ăn gây cho anh chị em tôi phạm tội, tôi sẽ
chẳng bao giờ ăn thịt để anh chị em tôi khỏi vấp phạm.

9

Phao-lô Từ Bỏ Quyền Lợi Mình

1 Tôi không phải là sứ đồ sao? Tôi không được tự do sao? Tôi chẳng
từng thấy Chúa Giê-xu chúng ta sao? Anh chị em không phải là thành
quả công lao tôi trong Chúa sao?
2 Nếu không phải là sứ đồ cho người khác, ít ra tôi cũng là sứ đồ
cho anh chị em, vì chính anh chị em là bằng chứng về chức vụ sứ đồ
của tôi trong Chúa.
3 Khi có người chất vấn, tôi biện bạch như sau:
4 Chúng tôi không được phép ăn uống sao?
5 Chúng tôi không được cưới một nữ tín hữu làm vợ và đem theo
như các sứ đồ khác, các người em của Chúa hay Phi-e-rơ đã làm sao?
6 Hay chỉ có Ba-na-ba và tôi phải cặm cụi làm việc để giảng đạo tự
túc?
7 Có người lính nào phải tự trả lương cho chính mình không? Có
ai trồng cây mà không được ăn quả? Có ai nuôi bò mà không được
uống sữa?
8 Phải chăng tôi chỉ lập luận theo quan niệm người đời, hay luật
pháp cũng nói như thế?
9 Vì luật Môi-se dạy: "Con đừng khớp miệng con bò đang đạp lúa!"*
Đức Chúa Trời chỉ nói về bò,
10 hay Ngài lo cho chúng ta? Dĩ nhiên câu ấy viết cho chúng ta.
Người cày ruộng, người đạp lúa phải có hy vọng được chia phần công
quả.
11 Chúng tôi đã gieo hạt giống tâm linh cho anh chị em, nếu muốn
thu gặt của cải vật chất của anh chị em cũng chẳng có gì quá đáng.
12 Người khác còn có quyền thu gặt, huống chi chúng tôi! Nhưng
chúng tôi không sử dụng quyền ấy, tự lo cung ứng mọi nhu cầu để
khỏi trở ngại việc truyền bá Phúc Âm của Chúa Cứu Thế.
13 Anh chị em không biết người phục vụ trong đền thờ được ăn thực
phẩm của đền thờ sao? Người phục dịch bàn thờ cũng được chia lễ
vật trên bàn thờ.
14 Cũng thế, Chúa dạy rằng ai công bố Phúc Âm sẽ sống nhờ Phúc
Âm.
15 Tôi chẳng dùng quyền ấy, nay viết thư này cũng không buộc anh
chị em phải cung cấp cho tôi. Vì tôi thà chết đói còn hơn bị mất niềm
hãnh diện này.
16 Tôi chẳng có gì mà khoe khi công bố Phúc Âm, vì đó là bổn phận
tôi. Không chịu công bố Phúc Âm là một thảm họa cho tôi.
17 Nếu tôi tình nguyện công bố Phúc Âm, tôi sẽ được tưởng thưởng.
Nhưng Chúa đã bắt phục tôi, uỷ thác nhiệm vụ cho tôi.
18 Như thế, tôi được phần thưởng gì? Phần thưởng của tôi là niềm
vui được công bố Phúc Âm không nhận thù lao, và không đòi hỏi
quyền lợi.
19 Dù được tự do, không lệ thuộc ai, nhưng tôi tình nguyện làm nô
lệ mọi người để dìu dắt nhiều người đến với Chúa.

---

* **9:9** Phục 25:4

20 Giữa người Do Thái, tôi sống như người Do Thái để giúp họ tin
Chúa. Giữa người theo luật pháp Do Thái, dù không bị luật pháp chi
phối, tôi sống như người theo luật pháp, để đưa họ đến với Chúa.
21 Giữa người không theo luật pháp, tôi sống như người không luật
pháp (dù tôi vẫn theo luật pháp của Chúa Cứu Thế) để giúp họ được
cứu rỗi.
22 Giữa người yếu đuối, tôi sống như người yếu đuối, để cứu người
yếu đuối. Tôi hòa mình với mọi người, dùng mọi cách để có thể cứu
một số người.
23 Tôi làm mọi việc vì Phúc Âm, để được hưởng phước với Phúc Âm.
24 Anh chị em không biết trong cuộc đua, tất cả các lực sĩ đều chạy,
nhưng chỉ một người giật giải sao? Vậy anh chị em hãy chạy cách nào
để giật giải.
25 Tất cả lực sĩ tranh tài đều phải luyện tập khắc khổ để mong được
thưởng mão miện bằng hoa lá chóng tàn. Còn chúng ta luyện tập để
được mão miện tồn tại vĩnh viễn.
26 Tôi đang chạy đua, chẳng phải là không chuẩn đích. Tôi đang
tranh đấu, chẳng phải là không có đối thủ.
27 Tôi đối xử nghiêm khắc với bản thân, bắt nó phải khuất phục,
nếu không, sau khi huấn luyện nhiều người, chính tôi sẽ bị loại bỏ.

10

Bài Học từ Việc Thờ Thần Tượng của Ít-ra-ên

1 Thưa anh chị em, xin đừng quên tổ phụ chúng ta trong hoang mạc
ngày xưa. Tất cả đều đã đi dưới sự hướng dẫn của trụ mây phía trước
và băng qua biển trên đất khô.
2 Trong mây và dưới biển, họ đã được Môi-se làm báp-tem.
3 Tất cả đều ăn một thức ăn thiêng liêng,
4 đều uống một dòng nước thiêng chảy từ một vầng đá thiêng lăn
theo họ. Vầng đá ấy là Chúa Cứu Thế.
5 Nhưng hầu hết số người đó không vâng lời Đức Chúa Trời nên
phải phơi thây trong hoang mạc.
6 Những điều này đã xảy ra như lời cảnh cáo cho chúng ta, vì vậy,
chúng ta đừng ham muốn những điều xấu xa như họ.
7 Đừng thờ thần tượng như một số người xưa. Như Thánh Kinh
chép: "Dân chúng ngồi ăn uống rồi đứng dậy nhảy múa."*
8 Đừng gian dâm như một số người xưa đến nỗi trong một ngày có
23.000 người thiệt mạng.
9 Đừng thử thách Chúa Cứu Thế như một số người xưa để rồi bị rắn
cắn chết.
10 Cũng đừng càu nhàu oán trách như họ để rồi bị thiên sứ hủy diệt.
11 Các việc ấy xảy ra để làm gương cho chúng ta, được ghi vào
sử sách để cảnh giác chúng ta—những người sống vào thời đại cuối
cùng.
12 Vậy, ai tưởng mình đứng vững, hãy cẩn thận để khỏi vấp ngã.

* **10:7** Xuất 32:6

13 Anh chị em không phải đương đầu với một cám dỗ nào quá sức
chịu đựng của con người. Đức Chúa Trời luôn luôn thành tín, Ngài
không để anh chị em bị cám dỗ quá sức đâu, nhưng trong cơn cám
dỗ Ngài cũng mở lối thoát để anh chị em đủ sức chịu đựng.
14 Vì thế, thưa anh chị em thân yêu, hãy xa lánh việc thờ cúng thần
tượng.
15 Anh chị em là người khôn ngoan, xin hãy suy xét điều tôi nói.
16 Khi nâng chén xin Chúa ban phước lành, chúng ta không dự phần
với máu Chúa Cứu Thế sao? Khi bẻ bánh tưởng niệm Chúa, chúng ta
không dự phần với thân thể Chúa sao?
17 Chúng ta dù nhiều người nhưng đều ăn chung một ổ bánh, đều
thuộc về một thân thể của Chúa.
18 Hãy xem người Ít-ra-ên. Có phải người ăn thịt sinh tế được dự
phần với bàn thờ không?
19 Tôi nói thế có nghĩa gì? Thần tượng và của cúng thần tượng chẳng
có giá trị gì,
20 nhưng những lễ vật đó cúng cho ác quỷ chứ không phải dâng
cho Đức Chúa Trời. Vì thế, ăn của cúng thần tượng là dự phần với ác
quỷ. Dĩ nhiên tôi không muốn anh chị em thuộc về ác quỷ.
21 Anh chị em không thể vừa uống chén của Chúa, vừa uống chén
của ác quỷ. Không thể đồng thời dự tiệc của Chúa và tiệc của ác quỷ.
22 Anh chị em dám chọc Chúa ghen sao? Chúng ta sức lực là bao mà
thách thức Ngài?
23 Anh chị em nói: “Mọi việc tôi đều được phép làm,”—nhưng không
phải mọi việc đều có ích cho anh chị em. Anh chị em còn nói: “Mọi
việc tôi đều được phép làm”—nhưng không phải mọi việc đều xây
dựng.
24 Đừng làm việc vì lợi riêng, nhưng hãy mưu lợi ích chung cho
nhiều người.
25 Đối với thức ăn bày bán tại quán thịt, anh chị em cứ ăn, đừng vì
lương tâm mà thắc mắc.
26 Vì “đất và mọi vật trên đất đều thuộc về Chúa Hằng Hữu.”†
27 Nếu được người chưa tin Chúa mời ăn, và nếu anh chị em nhận
lời, cứ ăn các thức ăn họ dọn lên, đừng vì lương tâm mà hỏi han gì
cả.
28 (Tuy nhiên, nếu có người cho biết: “Đó là thức ăn đã cúng tế.”
Anh chị em đừng ăn vì lợi ích cho người đó và vì lương tâm.
29 Không phải lương tâm anh chị em nhưng lương tâm người đó.)
Anh chị em có thể thắc mắc tại sao hành động tự do của mình bị lương
tâm người khác chi phối?
30 Tại sao tôi đã tạ ơn Chúa khi ăn, mà còn bận lòng vì người khác
nói xấu?
31 Vậy, khi anh chị em ăn hay uống, hay làm bất cứ việc gì, anh chị
em phải nhắm mục đích vinh quang của Đức Chúa Trời.
32 Đừng gây cho ai vấp phạm, dù là người Do Thái, Hy Lạp, hay anh
chị em tín hữu trong Hội Thánh.

† **10:26** Thi 24:1

33 Tôi cố gắng làm đẹp lòng mọi người trong mọi việc, không tìm lợi
riêng nhưng mưu lợi ích chung cho nhiều người, để họ được cứu rỗi.

11

1 Anh chị em hãy noi gương tôi, như tôi noi gương Chúa Cứu Thế.

Sự Thờ Phượng Công Cộng

2 Tôi khen ngợi anh chị em vì anh chị em ghi nhớ và làm theo mọi
điều tôi truyền dạy.
3 Nhưng còn điều này tôi muốn nhắc anh chị em: Người nam là đầu
người nữ, Chúa Cứu Thế là đầu người nam, Đức Chúa Trời là đầu Chúa
Cứu Thế.
4 Nếu người nam trùm đầu khi cầu nguyện hoặc giảng đạo là làm
nhục Chúa Cứu Thế.
5 Trái lại người nữ không trùm đầu khi cầu nguyện hoặc giảng lời
Chúa là làm nhục chồng mình như người bị cạo đầu.
6 Người nữ nào không chịu trùm đầu, nên cạo hết tóc đi. Nếu xấu
hổ không muốn hớt tóc, cạo đầu, hãy trùm đầu lại.
7 Người nam là hình ảnh và vinh quang của Đức Chúa Trời, nên
không cần trùm đầu, còn người nữ là vinh quang của người nam.
8 Vì người nam đầu tiên không ra từ người nữ, nhưng người nữ đầu
tiên ra từ người nam.
9 A-đam không được sáng tạo vì Ê-va, nhưng Ê-va được sáng tạo vì
A-đam.
10 Vì các thiên sứ, người nữ phải trùm đầu để tỏ dấu hiệu uy quyền
của chồng.
11 Nhưng trong Chúa người nam vẫn cần người nữ, và người nữ vẫn
cần người nam.
12 Nếu người nữ đầu tiên ra từ người nam, thì từ đó người nam do
người nữ sinh ra, và tất cả đều do Đức Chúa Trời sinh thành.
13 Anh chị em hãy tự suy xét. Người nữ để đầu trần cầu nguyện với
Đức Chúa Trời có thích hợp không?
14 Theo lẽ tự nhiên, người nam để tóc dài là tự sỉ nhục.
15 Nhưng người nữ để tóc dài lại làm vẻ vang cho mình vì người nữ
được tóc dài để che phủ đầu mình.
16 Nhưng nếu ai muốn tranh luận về vấn đề này, tôi xin thưa: chúng
tôi—và các Hội Thánh của Đức Chúa Trời—không có tục lệ nào khác.

Mệnh Lệnh tại Tiệc Thánh

17 Nhưng có điều này tôi không thể khen anh chị em: Việc nhóm
họp của anh chị em đã không tiến mà còn lùi nữa.
18 Trước hết tôi nghe mỗi khi Hội Thánh hội họp, anh chị em chia
thành từng phe nhóm, tôi cũng tin phần nào.
19 Việc chia rẽ trong anh chị em cho thấy ai là người Đức Chúa Trời
chấp nhận!
20 Khi nhóm họp, anh chị em không còn dự Tiệc Thánh của Chúa
nữa.
21 Vì khi ăn, ai cũng vội vã, không chờ đợi chia sẻ cho người khác,
đến nỗi người thì đói, người lại quá no.

22 Anh chị em ăn uống tại nhà riêng không được sao? Hay anh chị
em khinh thường Hội Thánh của Đức Chúa Trời, làm cho người nghèo
phải xấu hổ? Tôi phải nói gì đây? Phải khen ngợi anh chị em về việc
này sao? Không, tôi chẳng khen đâu!
23 Điều tôi được Chúa dạy dỗ, tôi đã truyền lại cho anh chị em. Trong
đêm bị phản nộp, Chúa Giê-xu cầm bánh,
24 tạ ơn Đức Chúa Trời rồi bẻ ra và phán: “Các con hãy lấy ăn. Đây
là thân thể Ta phải tan nát vì các con. Hãy làm điều này để tưởng nhớ
Ta!”
25 Cũng như thế, sau khi ăn tối, Chúa cầm chén và phán: “Chén này
là giao ước mới giữa Đức Chúa Trời và nhân loại, được ấn chứng bằng
máu Ta. Khi nào các con uống, hãy làm điều này để tưởng nhớ Ta!”
26 Vậy, mỗi khi ăn bánh uống chén ấy, anh chị em công bố sự chết
của Chúa và tiếp tục cho đến lúc Ngài trở lại.
27 Vì thế, ai ăn bánh uống chén của Chúa cách không xứng đáng,
sẽ mắc tội với thân và máu của Chúa.
28 Mỗi người phải xét mình trước khi ăn bánh uống chén ấy.
29 Ai ăn bánh uống chén ấy mà không tôn trọng thân thể của Chúa
là tự chuốc lấy phán xét vào mình.
30 Vì lý do đó, trong anh chị em có nhiều người đau yếu, bệnh tật
và một số người qua đời.
31 Nếu biết tự xét, chúng ta khỏi bị Chúa xét xử.
32 Nhưng khi chúng ta bị Chúa xét xử, Ngài sửa phạt chúng ta để
khỏi bị kết tội chung với người thế gian.
33 Vậy thưa anh chị em, khi anh chị em họp nhau dự Tiệc Thánh,
hãy chờ đợi nhau.
34 Nếu ai đói, hãy ăn trước tại nhà riêng để khỏi phạm tội khi hội
họp rồi bị hình phạt. Mọi việc khác tôi sẽ giải quyết khi đến thăm
anh chị em.

12

Các Ân Tứ Thuộc Linh

1 Thưa anh chị em, tôi mong anh chị em biết rõ các ân tứ của Chúa
Thánh Linh.
2 Anh chị em còn nhớ, trước kia anh chị em là người ngoại quốc, bị
hướng dẫn lầm lạc theo các thần tượng câm.
3 Vì thế, tôi muốn anh chị em biết rằng không ai được Thánh Linh
Đức Chúa Trời cảm động mà nguyền rủa Chúa Giê-xu, cũng không ai
công nhận Giê-xu là Chúa nếu không do Chúa Thánh Linh hướng dẫn.
4 Có nhiều ân tứ khác nhau nhưng chỉ có một Chúa Thánh Linh.
5 Có nhiều cách phục vụ khác nhau nhưng chỉ có một Chúa.
6 Có nhiều chức năng khác nhau nhưng chỉ có một Đức Chúa Trời
thực hiện mọi việc trong mọi người.
7 Ân tứ thuộc linh được biểu lộ nơi mỗi người một khác vì lợi ích
chung.
8 Chúa Thánh Linh cho người này lời nói khôn ngoan, cũng Chúa
Thánh Linh ấy cho người kia nói điều hiểu biết.

9 Chúa Thánh Linh cho người này đức tin, người khác ân tứ chữa
bệnh.
10 Người làm phép lạ, người nói tiên tri công bố Lời Chúa, người
phân biệt các thần giả mạo với Thánh Linh của Đức Chúa Trời, người
nói ngoại ngữ, và người thông dịch ngoại ngữ.
11 Những ân tứ ấy đều do cùng một Chúa Thánh Linh phân phối cho
mọi người theo ý Ngài.

Một Thân Thể với Nhiều Chi Thể

12 Thân thể con người gồm nhiều chi thể khác nhau. Chi thể tuy
nhiều nhưng kết hợp làm một thân thể. Thân thể Chúa Cứu Thế cũng
vậy.
13 Vài người trong chúng ta là người Do Thái, người Hy Lạp, người
nô lệ, hay người tự do. Nhờ một Chúa Thánh Linh, tất cả chúng ta đều
chịu báp-tem để gia nhập vào một thân thể, và chúng ta đều nhận
lãnh cùng một Chúa Thánh Linh.
14 Thân thể không phải chỉ có một bộ phận, nhưng gồm nhiều bộ
phận.
15 Nếu chân nói: “Tôi không phải là tay nên không thuộc về thân
thể,” thì không vì thế mà chân không thuộc về thân thể.
16 Nếu tai nói: “Tôi không phải là mắt nên không thuộc về thân
thể,” thì không vì thế mà tai không thuộc về thân thể.
17 Nếu cả thân thể đều là mắt, làm sao nghe? Nếu cả thân thể đều
là tai, làm sao ngửi?
18 Đức Chúa Trời đã phân định mỗi chi thể trong thân thể theo ý
Ngài.
19 Nếu tất cả chỉ là một chi thể, đâu còn thân thể nữa!
20 Thật ra, bộ phận tuy nhiều nhưng hợp làm một thân thể.
21 Mắt không thể nói với tay: “Tôi không cần đến anh,” đầu không
thể nói với hai chân: “Tôi không cần các anh.”
22 Trái lại, những chi thể nào trong thân có vẻ yếu ớt nhất lại là cần
thiết nhất.
23 Chi thể nào tưởng tầm thường lại càng được tôn trọng. Chi thể
nào thiếu vẻ đẹp lại cần được trau dồi hơn.
24 Các chi thể đã đẹp không cần trang điểm nữa. Đức Chúa Trời xếp
đặt các phần trong thân thể chúng ta theo nguyên tắc: Chi thể yếu
kém hơn lại được săn sóc tôn trọng hơn,
25 để tất cả các chi thể đều hòa hợp, hỗ trợ nhau.
26 Nếu chi thể nào đau, cả thân thể cùng đau; nếu chi thể nào được
ngợi tôn, cả thân thể cùng vui mừng.
27 Anh chị em là thân thể của Chúa Cứu Thế, mỗi người là một chi
thể.
28 Đức Chúa Trời đã phân định trong Hội Thánh:
thứ nhất là sứ đồ,
thứ hai là tiên tri,
thứ ba là giáo sư,
rồi đến người làm phép lạ,
người chữa bệnh,
người phục vụ,

người quản trị,
người nói ngoại ngữ.
29 Không phải tất cả là sứ đồ, hoặc tiên tri hay giáo sư. Không phải
tất cả đều làm phép lạ.
30 Cũng không phải tất cả đều có ân tứ chữa bệnh, hoặc nói hay
thông dịch ngoại ngữ.
31 Anh chị em hãy khao khát ân tứ hữu ích hơn.
Nhưng bây giờ tôi sẽ chỉ cho anh chị em đường lối tốt đẹp nhất.

13

Tình Yêu Thương Là Lớn Nhất

1 Dù tôi nói được các ngôn ngữ của loài người và thiên sứ, nhưng
không có tình yêu thì tôi cũng chỉ khua chiêng, gióng trống ồn ào.
2 Dù tôi được ơn nói tiên tri, hiểu biết mọi huyền nhiệm, hay quán
thông mọi ngành tri thức, dù tôi có đức tin di chuyển cả đồi núi,
nhưng thiếu tình yêu, tôi vẫn là con người vô dụng.
3 Dù tôi dâng hiến hết tài sản để nuôi người nghèo khổ hay xả thân
trên dàn hỏa thiêu, nhưng không do tình yêu thúc đẩy thì hy sinh đến
thế cũng vô ích.
4 Tình yêu hay nhẫn nại và tử tế. Tình yêu chẳng ghen tị, khoe
mình, kiêu căng,
5 hay khiếm nhã. Tình yêu không vị kỷ, không mau giận, không
chấp trách.
6 Tình yêu không vui mừng về việc bất công nhưng hân hoan trong
sự thật.
7 Tình yêu khoan dung tất cả, tin tưởng tất cả, hy vọng tất cả, chịu
đựng tất cả.
8 Tình yêu trường tồn bất diệt. Các lời giảng thuyết hùng hồn sẽ
dứt, tài nói ngoại ngữ sẽ ngưng và tri thức con người sẽ lỗi thời.
9 Vì tri thức chúng ta còn thiếu sót, tài giảng thuyết cũng bất toàn!
10 Nhưng một khi cái toàn vẹn xuất hiện, các điều bất toàn sẽ bị đào
thải.
11 Khi còn thơ dại, tôi nói như trẻ con, suy nghĩ như trẻ con, lập luận
như trẻ con. Đến tuổi trưởng thành, tôi chấm dứt mọi chuyện trẻ con.
12 Ngày nay, ta thấy sự vật phản chiếu qua một tấm gương mờ. Đến
ngày ấy, ta sẽ thấy rõ ràng tận mắt. Ngày nay, tôi chỉ biết đôi phần;
ngày ấy, tôi sẽ biết tường tận như Chúa biết tôi.
13 Vậy, chỉ có ba điều tồn tại—đức tin, hy vọng, và tình yêu—nhưng
tình yêu vĩ đại hơn cả.

14

Ân Tứ Nói Tiếng Lạ và Nói Tiên Tri

1 Anh chị em hãy tìm cầu tình yêu và ao ước các ân tứ Chúa Thánh
Linh, nhất là ân truyền giảng lời Chúa.
2 Người nói tiếng lạ không nói với con người nhưng với Đức Chúa
Trời, không ai hiểu được vì người ấy nói về các huyền nhiệm do Chúa
Thánh Linh cảm động.

3 Còn truyền giảng là nói lời Chúa cho người khác nghe, nhằm mục
đích gây dựng, khích lệ, và an ủi.
4 Người nói tiếng lạ gây dựng cho mình, nhưng người giảng lời Chúa
gây dựng Hội Thánh.
5 Tôi muốn mỗi anh chị em đều nói tiếng lạ, nhưng tôi càng mong
anh chị em giảng lời Chúa, vì giảng lời Chúa quan trọng hơn nói tiếng
lạ. Nói tiếng lạ chỉ gây dựng Hội Thánh khi có người thông dịch.
6 Thưa anh chị em, nếu tôi đến thăm anh chị em và nói thứ tiếng
anh chị em không hiểu, thì ích lợi gì cho anh chị em? Anh chị em
chỉ được gây dựng khi tôi nói cho anh chị em hiểu chân lý Chúa mặc
khải, hoặc tri thức tâm linh, hoặc khi tôi công bố, giảng dạy lời Chúa.
7 Cũng như các nhạc khí, ống tiêu, hay đàn hạc, nếu phát ra âm
thanh hỗn loạn, làm sao biết đang tấu bản nhạc gì?
8 Nếu kèn trận thổi những tiếng lạc lõng, rời rạc, ai hiểu được mà
xông pha chiến trận?
9 Anh chị em cũng thế, nếu miệng lưỡi phát âm không rõ ràng, ai
biết anh chị em muốn nói gì? Đó chỉ là lời nói vô nghĩa.
10 Thế giới có nhiều ngôn ngữ, mỗi ngôn ngữ đều có ý nghĩa.
11 Khi tôi không hiểu ngôn ngữ nào, người nói ngôn ngữ đó xem tôi
là người ngoại quốc, và tôi cũng xem họ là người ngoại quốc.
12 Anh chị em đã ao ước nhận lãnh ân tứ Chúa Thánh Linh, hãy cầu
xin ân tứ tốt nhất để gây dựng Hội Thánh.
13 Người nào nói tiếng lạ cũng cầu xin Chúa cho mình có khả năng
thông dịch.
14 Nếu tôi cầu nguyện bằng tiếng lạ, tâm linh tôi cầu nguyện, nhưng
trí óc tôi không hiểu.
15 Vậy tôi phải làm gì? Tôi cầu nguyện bằng cả tâm linh lẫn trí óc,
ca ngợi Chúa bằng cả tâm linh lẫn trí óc.
16 Nếu anh chị em tạ ơn Chúa bằng tâm linh, người khác không thể
hiểu, làm sao họ đồng lòng hiệp ý với anh chị em?
17 Lời cảm tạ của anh chị em vẫn tốt, nhưng người khác không được
gây dựng.
18 Tôi cảm tạ Đức Chúa Trời vì tôi nói được nhiều tiếng lạ hơn anh
chị em.
19 Nhưng giữa Hội Thánh, thà tôi nói năm ba lời cho người khác hiểu
để hướng dẫn họ còn hơn nói hàng vạn lời bằng ngôn ngữ không ai
hiểu.
20 Thưa anh chị em, đừng hiểu biết hời hợt như trẻ con. Về việc xảo
trá, nên ngây thơ như trẻ con, nhưng về việc hiểu biết, nên chín chắn
như người lớn.
21 Thánh Kinh chép:
“Chúa Hằng Hữu phán: Ta sẽ dùng người nước ngoài
và qua môi miệng của họ
nói tiếng lạ với dân này.
Nhưng họ không lắng nghe Ta.”*

* **14:21** Ysai 28:11-12

22 Như thế, ngoại ngữ là dấu hiệu cho người vô tín biết quyền năng
của Chúa, không phải cho tín hữu. Còn công bố lời Chúa là để giúp
ích tín hữu, không phải cho người vô tín.
23 Nếu Hội Thánh nhóm họp, tất cả đều nói ngoại ngữ, và nếu có
người không hiểu hoặc người vô tín bước vào, họ sẽ tưởng anh chị
em điên loạn.
24 Nhưng nếu tất cả đều truyền giảng lời Chúa, gặp lúc người vô tín
hay người chưa hiểu Phúc Âm bước vào, những lời ấy sẽ thuyết phục,
cáo trách họ,
25 và những điều bí ẩn trong lòng bị phơi bày. Họ sẽ cúi đầu xuống
thờ phượng Đức Chúa Trời và nhìn nhận Đức Chúa Trời thật đang
sống giữa anh chị em.

Kêu Gọi Thờ Phượng Trong Vòng Trật Tự

26 Vì thế, khi anh chị em nhóm họp, người hát thánh ca, người giảng
dạy, người tỏ bày mặc khải, người nói ngoại ngữ, người thông dịch.
Nhưng tất cả đều nhằm mục đích gây dựng Hội Thánh.
27 Về việc nói ngoại ngữ, mỗi lần họp chỉ cho hai hoặc ba người nói:
phải nói lần lượt và có người thông dịch.
28 Nếu không ai thông dịch, người được ơn nói ngoại ngữ phải ngồi
yên lặng trong Hội Thánh, nói thầm với mình và với Đức Chúa Trời.
29 Cũng nên để hai hoặc ba người nói tiên tri, còn các tín hữu khác
ngồi nghe.
30 Trong số người nghe, nếu ai được mặc khải, người giảng giải nên
nhường lời.
31 Vì tất cả anh chị em có thể lần lượt giảng giải lời Chúa để ai nấy
đều học hỏi và được khích lệ.
32 Người nói tiên tri phải làm chủ tâm linh của mình và thay phiên
nhau.
33 Vì Đức Chúa Trời là Chúa bình an, Ngài không ưa cảnh hỗn loạn.
Hội Thánh khắp nơi đều giữ trật tự khi hội họp,
34 phụ nữ phải yên lặng, không được lên tiếng thảo luận, phải thuận
phục như luật pháp đòi hỏi.
35 Nếu phụ nữ muốn tìm hiểu điều gì, hãy hỏi chồng lúc ở nhà,
không được phát biểu ý kiến giữa Hội Thánh.
36 Anh chị em tưởng Đạo Chúa phát xuất từ Cô-rinh-tô, và chỉ truyền
bá tại Cô-rinh-tô thôi sao?
37 Người nào cho mình được ơn nói tiên tri hoặc ân tứ khác của Chúa
Thánh Linh, hẳn biết những điều tôi viết cho anh chị em là mệnh lệnh
của Chúa.
38 Ai không nhìn nhận như thế, anh chị em đừng nhìn nhận họ.
39 Vậy, anh chị em hãy ước ao được ơn nói tiên tri, truyền giảng lời
Chúa và đừng ngăn cản việc nói tiếng lạ.
40 Mọi việc phải thực hiện cách thích hợp và trong vòng trật tự.

15

Sự Phục Sinh của Chúa Cứu Thế

1 Thưa anh chị em, tôi xin nhắc lại Phúc Âm tôi đã công bố; anh chị
em đã tin nhận và đứng vững cho đến ngày nay.

2 Nhờ Phúc Âm đó, anh chị em được cứu rỗi, nếu cứ giữ vững đức
tin trừ ra trường hợp không thật lòng.
3 Trước hết, tôi truyền lại cho anh chị em những chân lý tôi đã tin
nhận: Chúa Cứu Thế chịu chết vì tội chúng ta theo lời Thánh Kinh.
4 Chúa được chôn, qua ngày thứ ba Ngài sống lại theo lời Thánh
Kinh.
5 Chúa hiện ra cho Phi-e-rơ, rồi cho Nhóm Mười Hai.
6 Ngài lại hiện ra cho hơn 500 anh chị em xem thấy cùng một lúc,
phần đông vẫn còn sống, nhưng một vài người đã qua đời.
7 Sau đó Chúa hiện ra cho Gia-cơ, rồi cho tất cả các sứ đồ.
8 Sau hết, Ngài cũng hiện ra cho tôi, như cho một hài nhi sinh non.
9 Tôi là người hèn mọn hơn hết trong các sứ đồ, không đáng gọi là
sứ đồ, vì tôi đã bức hại Hội Thánh của Đức Chúa Trời.
10 Nhưng nhờ ơn phước Đức Chúa Trời, tôi được đổi mới như ngày
nay, và ơn Ngài ban cho tôi không đến nỗi vô ích. Tôi đã chịu vất vả
hơn tất cả sứ đồ, thật ra không phải tôi nhưng nhờ ơn Chúa cho tôi.
11 Nhưng dù tôi hay các sứ đồ khác chịu gian khổ, mục đích chúng
tôi là truyền bá Phúc Âm để anh chị em tin nhận.

Sự Phục Sinh của Người Chết

12 Nếu chúng tôi truyền giảng Chúa Cứu Thế đã sống lại từ cõi chết,
sao trong anh chị em còn có người nói người chết sẽ không sống lại?
13 Nếu người chết không sống lại, Chúa Cứu Thế cũng đã không
sống lại.
14 Nếu Chúa Cứu Thế không sống lại, lời giảng dạy của chúng tôi
hóa ra vô ích, và đức tin anh chị em cũng mất nền tảng.
15 Chúng tôi trở thành nhân chứng giả dối, vì xác nhận Đức Chúa
Trời đã cho Chúa Cứu Thế sống lại. Tất nhiên, Đức Chúa Trời cũng
không cho Chúa Cứu Thế sống lại, nếu người chết không được sống
lại.
16 Ngài sống lại làm gì nếu người chết không được sống lại?
17 Nếu Chúa Cứu Thế đã chẳng sống lại, đức tin anh chị em hóa ra
vô ích, anh chị em vẫn còn bị đày đọa trong tội lỗi,
18 Như vậy những các tín hữu đã chết trong Chúa Cứu Thế cũng hư
vong.
19 Nếu chúng ta chỉ hy vọng nơi Chúa Cứu Thế về đời này thôi, thì
trong cả nhân loại, chúng ta là những người bất hạnh hơn hết.
20 Nhưng Chúa Cứu Thế thật đã sống lại, Ngài sống lại đầu tiên trong
muôn triệu người sẽ sống lại.
21 Do một người mà có sự chết, cũng do một người mà có sự sống
lại của người chết.
22 Do A-đam mọi người đều chết; do Chúa Cứu Thế mọi người đều
sẽ sống lại.
23 Sự sống lại diễn ra theo thứ tự: Chúa Cứu Thế sống lại trước hết,
đến ngày Chúa tái lâm, những người thuộc về Ngài sẽ sống lại.
24 Kế đó là ngày tận thế, Chúa Cứu Thế giao Vương Quốc lại cho Đức
Chúa Trời là Cha, sau khi đã tiêu diệt mọi lãnh đạo, mọi uy quyền,
mọi thế lực trần gian.

25 Vì Ngài phải cai trị cho đến khi Đức Chúa Trời đặt tất cả thù
nghịch dưới chân Ngài.
26 Kẻ thù bị tiêu diệt sau cùng là sự chết,
27 vì Đức Chúa Trời bắt vạn vật đầu phục dưới chân Ngài. Khi nói
vạn vật đầu phục Ngài, tất nhiên ngoại trừ Đức Chúa Trời, là Đấng
khiến vạn vật đầu phục Chúa Cứu Thế.
28 Khi vạn vật đã đầu phục Chúa Cứu Thế, đến lượt chính Ngài đầu
phục Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời cầm quyền tuyệt đối.
29 Nếu không có sống lại, có ai chịu báp-tem cho người chết làm gì?
Nếu người chết không được sống lại, thì báp-tem cho người chết làm
gì?
30 Và tại sao chúng tôi chịu nguy hiểm từng giờ?
31 Thưa anh chị em, mỗi ngày tôi giáp mặt với cái chết; do niềm tự
hào vì anh chị em, trong Chúa Cứu Thế Giê-xu, tôi dám quả quyết như
thế.
32 Nếu cân nhắc lợi hại như người đời, tôi dại gì xông pha chiến đấu
với hùm beo rắn rết tại Ê-phê-sô? Nếu người chết sẽ chẳng sống lại,
"Hãy cứ ăn uống
vì ngày mai chúng ta sẽ chết!"*
33 Đừng để bị người ta mê hoặc, vì giao hảo với người xấu, anh chị
em sẽ mất hết tính tốt.
34 Hãy sáng suốt lại và từ bỏ tội lỗi vì trong anh chị em vẫn có người
không hiểu biết Chúa. Tôi nói thế để anh chị em hổ thẹn.

Sự Phục Sinh của Thân Thể

35 Nhưng có người hỏi: "Người chết sống lại cách nào? Lấy thể xác
đâu mà sống lại?"
36 Câu hỏi thật ngây ngô! Khi anh chị em gieo giống, nếu hạt giống
không chết đi sẽ không bao giờ nẩy mầm sống lại.
37 Cây non từ hạt giống mọc lên trông khác hẳn hạt lúa, hạt đậu lúc
gieo xuống đất.
38 Đức Chúa Trời cho nó hình thể theo ý Ngài, mỗi loại hạt giống
sinh ra một loại cây.
39 Cũng thế, động vật chia ra nhiều loài, mỗi loài có cơ thể khác
nhau: loài người, loài thú, loài chim, loài cá.
40 Có hình thể trên trời, có hình thể dưới đất. Nhưng vinh quang
hình thể trên trời khác vinh quang hình thể dưới đất.
41 Vinh quang mặt trời khác, vinh quang mặt trăng khác, và mỗi
tinh tú vinh quang cũng khác nhau.
42 Sự sống lại của người chết cũng thế: Chết là thân thể hư nát,
nhưng sống lại là thân thể không hư nát.
43 Chết lúc bệnh tật già nua nhưng sống lại đầy vinh quang rực rỡ.
Khi chết rất yếu ớt, nhưng sống lại thật mạnh mẽ.
44 Chết là thân thể xương thịt, nhưng sống lại là thân thể thần linh.
Vì đã có thân thể xương thịt, tất nhiên cũng có thân thể thần linh.
45 Thánh Kinh chép: "Người thứ nhất là A-đam có sự sống."† Nhưng
A-đam sau cùng—tức Chúa Cứu Thế—Thần Linh ban sự sống.

* **15:32** Ysai 22:13 † **15:45** Sáng 2:7

46 Chúng ta có thân thể bằng xương thịt trước; sau đó Đức Chúa
Trời ban cho chúng ta thân thể thần linh.
47 A-đam thứ nhất ra từ cát bụi và thuộc về đất, còn Chúa Cứu Thế,
Đấng thứ hai đến từ trời.
48 Mọi người trần gian đều có thân thể bằng cát bụi; nhưng người
thuộc về trời sẽ có thân thể giống như Đấng đến từ trời.
49 Nếu đã có thân thể giống như người trần gian, chúng ta cũng sẽ
có thân thể giống như Đấng đến từ trời.
50 Thưa anh chị em, tôi xin nói rõ: thân thể bằng thịt và máu không
thể hưởng được Nước của Đức Chúa Trời, vì thân thể hư nát không
thể hưởng sự sống bất diệt.
51 Tôi xin tỏ cho anh chị em huyền nhiệm này: Chúng ta sẽ không
chết hết, nhưng tất cả đều sẽ được biến hóa.
52 Trong giây lát, trong chớp mắt, khi có tiếng kèn cuối cùng. Vì
kèn sẽ thổi, người chết sẽ sống lại với thân thể vĩnh viễn, và chúng ta,
những người còn sống sẽ được biến hóa.
53 Thân thể bằng xương thịt hư hoại này sẽ biến thành thân thể thần
linh, bất tử.
54 Rồi, thân thể hư nát sẽ trở nên thân thể không hư nát, lúc ấy lời
Thánh Kinh sẽ được ứng nghiệm:
“Sự chết bị Đấng Toàn Năng Chiến Thắng tiêu diệt.‡
55 Này sự chết, ngươi chiến thắng nơi nào?
Này sự chết, nọc độc ngươi để đâu?§”
56 Nọc độc của sự chết là tội lỗi, quyền lực của tội lỗi là luật pháp.
57 Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời, Ngài cho chúng ta toàn thắng nhờ
Chúa chúng ta là Chúa Cứu Thế Giê-xu.
58 Vậy, thưa anh chị em thân yêu, hãy giữ vững đức tin, đừng rúng
chuyển. Luôn luôn tích cực phục vụ Chúa, vì không một việc nào anh
chị em làm cho Chúa là vô ích cả.

16

Quyên Giúp cho Giê-ru-sa-lem

1 Về việc lạc quyên giúp đỡ các tín hữu, xin anh chị em thực hiện
theo phương cách tôi đã dặn bảo các Hội Thánh xứ Ga-la-ti.
2 Anh chị em nên dành một phần lợi tức theo khả năng Chúa cho
từng người và quyên góp đều đặn mỗi Chúa nhật, đừng đợi nước tới
chân mới nhảy.
3 Lúc đến Cô-rinh-tô tôi sẽ phái những người được anh chị em lựa
chọn cầm thư ủy nhiệm và mang tặng phẩm của anh chị em lên Giê-
ru-sa-lem.
4 Nếu thấy cần tôi phải đi, thì những người ấy sẽ cùng đi với tôi.

Huấn Thị Cuối Cùng của Phao-lô

5 Tôi sẽ đến thăm anh chị em sau khi ghé qua Ma-xê-đoan, vì tôi
phải đi ngang qua xứ ấy.
6 Có lẽ tôi sẽ ở lại ít lâu với anh chị em—có thể cả mùa Đông—và
nhờ anh chị em đưa tôi đến những nơi tôi muốn viếng thăm.

‡ **15:54** Ysai 25:8 § **15:55** Ôsê 13:14

7 Tôi không có ý định chỉ ghé qua thăm anh chị em, nhưng nếu Chúa
cho phép, tôi muốn lưu lại khá lâu với anh chị em.
8 Hiện nay tôi phải ở lại Ê-phê-sô cho đến lễ Ngũ Tuần.
9 Vì tại đây cánh cửa truyền bá Phúc Âm mở rộng trước mặt tôi,
nhưng đồng thời cũng có nhiều người chống đối.
10 Nếu Ti-mô-thê đến, anh chị em hãy niềm nở tiếp đón vì anh ấy
cũng phục vụ Chúa như tôi.
11 Đừng ai xem thường, nhưng hãy vui vẻ tiếp đón anh cho đến khi
anh trở lại với tôi, vì tôi đang chờ anh về đây với các anh chị em khác.
12 Tôi đã khuyên giục A-bô-lô cùng đi với các thân hữu đến thăm
anh chị em, nhưng anh ấy chưa muốn đi lúc này. Khi nào có cơ hội,
anh sẽ lên đường.
13 Hãy đề cao cảnh giác, giữ vững đức tin, phải can đảm và mạnh
mẽ.
14 Hãy làm mọi việc vì lòng yêu thương.
15 Anh chị em còn nhớ gia đình Sê-pha-na, là những người tin Chúa
đầu tiên tại Hy Lạp. Họ đã hết lòng giúp đỡ phục vụ tín hữu khắp
nơi. Tôi khuyên anh chị em
16 hãy noi gương họ, hết sức giúp đỡ họ cũng như ủng hộ những
người đã dày công hoạt động với anh chị em.
17 Tôi vui mừng vì Sê-pha-na, Phốt-tu-na, và A-chai-cơ đã thay mặt
anh chị em đến thăm tôi.
18 Nhờ đó tinh thần tôi được phấn khởi, chắc hẳn anh chị em cũng
được họ khích lệ như tôi. Anh chị em nên ghi nhận công khó của họ.

Lời Chào Cuối của Phao-lô

19 Các Hội Thánh Tiểu Á gửi lời chào anh chị em. A-qui-la và Bê-rít-
sin cùng Hội Thánh họp trong nhà họ, thân ái chào thăm anh chị em
trong Chúa.
20 Tất cả các thân hữu tại đây cũng gửi lời chào thăm anh chị em.
Anh chị em hãy chào nhau bằng cái siết tay thân mật.
21 Chính tay tôi, Phao-lô, viết dòng chữ này.
22 Ai không yêu kính Chúa phải bị nguyền rủa! Lạy Chúa xin hãy
đến!
23 Cầu chúc anh chị em hằng hưởng được ơn phước của Chúa Giê-
xu.
24 Xin tất cả anh chị em nhận nơi đây lòng yêu thương chân thành
của tôi trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Thư Thứ Hai của Phao-lô Gửi cho Các Tín Hữu tại Cô-rinh-tô

Lời Chào của Phao-lô

1 Đây là thư của Phao-lô, được Đức Chúa Trời tuyển chọn làm sứ đồ
của Chúa Cứu Thế Giê-xu, cùng với Ti-mô-thê.
Kính gửi Hội Thánh của Chúa tại Cô-rinh-tô và tất cả anh chị em tín
hữu thánh thiện xứ Hy Lạp.
2 Cầu xin Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và Chúa Cứu Thế Giê-xu ban
ơn phước và bình an cho anh chị em.

Đức Chúa Trời Ban Thần An ủi

3 Trước hết tôi xin ngợi tôn Đức Chúa Trời, Cha của Chúa chúng ta,
Chúa Cứu Thế Giê-xu; Ngài là Cha từ ái và là nguồn an ủi.
4 Ngài đã an ủi chúng tôi trong mọi cảnh gian nan, khốn khổ. Nhờ
niềm an ủi của Chúa, chúng tôi có thể an ủi anh chị em đang gặp gian
khổ.
5 Chúng ta càng chịu khổ đau vì Chúa Cứu Thế bao nhiêu, Ngài càng
an ủi, giúp chúng ta phấn khởi bấy nhiêu.
6 Chúng tôi chịu gian khổ để anh chị em được an ủi và cứu rỗi. Còn
khi chúng tôi được an ủi, anh chị em lại thêm phấn khởi để nhẫn nại
chịu đựng gian khổ như chúng tôi.
7 Chúng tôi hy vọng vững vàng, vì biết anh chị em đã dự phần gian
khổ, tất nhiên cũng dự phần an ủi.
8 Thưa anh chị em, thiết tưởng anh chị em nên biết nỗi gian khổ của
chúng tôi tại Tiểu Á. Chúng tôi bị áp lực nặng nề quá mức, không
còn hy vọng sống nữa.
9 Chúng tôi cảm thấy như bị lên án tử hình, nên không dám cậy
mình, chỉ biết ủy thác mọi việc trong tay Đức Chúa Trời, Đấng khiến
người chết sống lại.
10 Ngài đã giải cứu chúng tôi thoát chết trong đường tơ kẻ tóc. Chúng
tôi tin chắc Ngài sẽ tiếp tục giải cứu chúng tôi.
11 Xin cầu thay cho chúng tôi để Chúa cho chúng tôi được an toàn,
và anh chị em cũng sẽ vì chúng tôi cảm tạ ơn lành của Chúa khi Ngài
nhậm lời cầu nguyện của anh chị em.

Chương Trình Hoạt Động của Phao-lô

12 Chúng tôi vui mừng vì có thể chân thành xác nhận: Chúng tôi đã
đối xử cách trong sạch và ngay thẳng với mọi người, nhất là với anh
chị em. Chúng tôi không dùng thuật xử thế khôn khéo của con người,
nhưng hoàn toàn nhờ ơn phước Đức Chúa Trời.
13 Chúng tôi không viết cho anh chị em điều gì cao kỳ khó hiểu, mỗi
lời chúng tôi đều rõ ràng, chân thật. Tôi hy vọng một ngày anh chị
em sẽ hiểu chúng tôi trọn vẹn.

14 Dù nay chỉ hiểu chúng tôi được đôi phần, nhưng đến ngày Chúa
Giê-xu trở lại, anh chị em sẽ hiểu rõ và tự hào về chúng tôi, cũng như
chúng tôi tự hào về anh chị em.
15 Vì tín nhiệm anh chị em, tôi dự định ghé thăm anh chị em để anh
chị em nhận được phước hạnh gấp đôi—
16 trên đường qua Ma-xê-đoan lần đầu và từ Ma-xê-đoan trở về, tôi
sẽ dừng lại thăm anh chị em lần nữa. Rồi anh chị em sẽ tiễn tôi lên
đường sang xứ Giu-đê.
17 Nhưng chương trình này chưa thực hiện được. Vậy có phải tôi
là người mâu thuẫn hoặc xử sự theo lối người thế gian, nghĩ có nói
không, nghĩ không nói có?
18 Thưa không! Như Đức Chúa Trời thành tín, lời nói chúng tôi
chẳng lật lừa, gian dối.
19 Chúa Cứu Thế Giê-xu, Con Đức Chúa Trời, Đấng mà Si-la, Ti-mô-
thê, và tôi truyền giảng cho anh chị em, chẳng bao giờ mâu thuẫn,
bất nhất; trong Ngài chỉ có sự chân thật.
20 Ngài đã thực hiện mọi lời hứa của Đức Chúa Trời, nhờ Ngài, chúng
ta cùng nói “A-men,” và đồng thanh ngợi tôn Đức Chúa Trời.
21 Đức Chúa Trời cho chúng tôi với anh chị em đứng vững trong
Chúa Cứu Thế, bổ nhiệm chúng tôi truyền giảng Phúc Âm.
22 Ngài cũng đóng ấn trên chúng tôi, ban Chúa Thánh Linh vào lòng
để bảo đảm mọi điều Ngài hứa ban cho chúng tôi.
23 Xin Đức Chúa Trời làm chứng cho tôi, sở dĩ tôi chưa đến Cô-rinh-
tô thăm anh chị em vì muốn anh chị em khỏi bị khiển trách nặng
nề.
24 Không phải chúng tôi muốn khống chế đức tin anh chị em. Chúng
tôi muốn cùng làm việc với anh chị em để anh chị em có niềm vui trọn
vẹn, vì đức tin của anh chị em đã vững vàng.

2

1 Vì thế, tôi đã quyết định không đến thăm anh chị em giữa lúc
phiền muộn.
2 Nếu tôi làm cho anh chị em phiền muộn, ngoài anh chị em, còn ai
có thể làm cho tôi vui mừng?
3 Tôi đã viết điều này cho anh chị em để khi đến thăm, tôi không
bị phiền muộn bởi những người đáng lẽ khiến tôi vui mừng. Tôi tin
chắc niềm vui của tôi cũng là niềm vui của anh chị em.
4 Giữa cơn khốn khổ, lòng dạ tan nát, nước mắt đầm đìa, tôi đã
cầm bút viết thư cho anh chị em, không phải để làm anh chị em phiền
muộn, nhưng để anh chị em biết tình thương vô hạn tôi đã dành cho
anh chị em.

Tha Thứ Người Có Lỗi

5 Tôi không quá lời khi nói có người đã gây phiền muộn, không phải
riêng tôi nhưng tất cả anh chị em cũng đều phiền muộn.
6 Phần đông anh chị em đã trừng phạt anh ấy, tôi nghĩ thế là đủ.
7 Bây giờ anh chị em nên tha thứ, an ủi anh, để anh khỏi quá buồn
rầu, thất vọng.

8 Nên chứng tỏ cho anh ấy biết tình yêu thương của anh chị em.
9 Cũng vì thế, tôi đã viết cho anh chị em, để xem anh chị em có vâng
phục tôi trong mọi việc không.
10 Anh chị em tha thứ ai, tôi cũng tha thứ. Tôi tha thứ họ trước mặt
Chúa Cứu Thế vì anh chị em.
11 Như thế Sa-tan không thể thắng chúng ta, vì chúng ta thừa biết
mưu lược của nó.
12 Khi tôi đến Trô-ách, Chúa đã mở cửa cho tôi truyền giảng Phúc
Âm.
13 Vì không gặp Tích, anh em yêu dấu của tôi, nên tôi chẳng an tâm,
đành từ giã nơi đó, qua xứ Ma-xê-đoan.

Sứ Giả của Giao Ước Mới

14 Tạ ơn Đức Chúa Trời! Ngài đã cho chúng tôi dự phần chiến thắng
với Chúa Cứu Thế, dùng chúng tôi truyền bá Phúc Âm như gieo rắc
hương thơm ngào ngạt khắp nơi.
15 Trước mặt Đức Chúa Trời chúng tôi là hương thơm của Chúa Cứu
Thế giữa người được cứu rỗi và người bị hư vong.
16 Người hư vong xem chúng tôi như mùi tử khí hôi tanh. Trái lại
đối với người tin Chúa, chúng tôi là luồng sinh khí đem lại sức sống
hào hùng. Ai có đủ khả năng nhận lãnh chức vụ ấy?
17 Được Đức Chúa Trời ủy thác, chúng tôi chân thành truyền giảng
Đạo Chúa trước mặt Ngài, không như nhiều người "thương mại hóa"
Đạo Chúa để trục lợi.

3

1 Chúng tôi lại bắt đầu tự đề cao sao? Hay chúng tôi cần trình thư
giới thiệu cho anh chị em, hoặc xin thư gửi gắm của anh chị em như
những người khác? Chắc chắn không!
2 Vì anh chị em là bức thư sống viết trong lòng chúng tôi, mọi người
đều thấy và đọc.
3 Ai cũng nhìn nhận anh chị em là bức thư của Chúa Cứu Thế; Ngài
dùng chúng tôi viết ra. Bức thư không viết bằng mực nhưng bằng
Thánh Linh của Đức Chúa Trời Hằng Sống. Bức thư không viết trên
bảng đá, nhưng trên lòng dạ con người.
4 Chúng tôi nói thế, vì vững tin nơi Đức Chúa Trời, nhờ Chúa Cứu
Thế.
5 Chúng tôi biết mình không có khả năng làm việc gì, khả năng
chúng tôi đến từ Đức Chúa Trời.
6 Ngài cũng cho chúng tôi khả năng đảm nhiệm công vụ của giao
ước mới, không phải giao ước bằng văn tự, nhưng bằng Chúa Thánh
Linh. Văn tự làm cho chết, nhưng Chúa Thánh Linh ban sự sống.

Vinh Quang của Giao Ước Mới

7 Nếu công vụ tuyên cáo sự chết, bằng văn tự khắc trên bảng đá
được thực hiện cách vinh quang, người Ít-ra-ên không dám nhìn Môi-
se, vì mặt ông phản chiếu vinh quang của Đức Chúa Trời, dù vinh
quang ấy chóng tàn,
8 hẳn công vụ của Chúa Thánh Linh truyền sự sống phải vô cùng
rực rỡ hơn.

9 Nếu công vụ kết án đã vinh quang, công vụ công chính lại càng
vinh quang hơn.
10 Vinh quang quá rực rỡ này che lấp cả vinh quang trước.
11 Nếu cái tạm thời đã vinh quang, cái trường cửu phải vinh quang
bội phần hơn!
12 Với niềm hy vọng đó, chúng tôi dũng cảm truyền bá Phúc Âm,
13 không như Môi-se lấy màn che mặt, để người Ít-ra-ên không nhìn
thấy lúc vinh quang phai tàn.
14 Tâm trí dân ấy vẫn bị mờ tối, mãi đến ngày nay họ đọc Cựu Ước,
tấm màn vẫn còn che phủ cách ngăn. Chỉ trong Chúa Cứu Thế tấm
màn ấy mới được dẹp đi.
15 Mãi đến ngày nay, khi họ đọc sách Môi-se, tấm màn vẫn che kín
lòng họ.
16 Chỉ khi nào họ quay về với Chúa, tấm màn ấy mới được dẹp bỏ.
17 Chúa là Thánh Linh, Thánh Linh ở đâu, nơi ấy được tự do thật.
18 Tất cả chúng ta đều để mặt trần phản chiếu vinh quang của Chúa
như tấm gương thì được biến hóa giống như hình ảnh vinh quang của
Ngài do Chúa Thánh Linh.

4

Bảo Vật Giấu trong Bình Đất

1 Do lòng nhân từ của Chúa, chúng tôi được ủy thác chức vụ truyền
bá Phúc Âm, nên chẳng thối chí ngã lòng.
2 Chúng tôi không dùng thủ đoạn ám muội, không lừa gạt dối trá,
không xuyên tạc lời Đức Chúa Trời. Trái lại, trước mặt Đức Chúa Trời,
chúng tôi công khai giảng giải chân lý cho mọi người có lương tâm
nhận xét.
3 Nếu Phúc Âm chúng tôi truyền giảng có vẻ khó hiểu, chỉ khó hiểu
cho người hư vong.
4 Vì Sa-tan, thần của đời này đã làm mờ tối tâm trí người vô tín,
khiến họ không nhìn thấy ánh sáng Phúc Âm, không hiểu lời truyền
giảng về vinh quang Chúa Cứu Thế, là hiện thân của Đức Chúa Trời.
5 Chúng tôi không rêu rao tài đức của mình, nhưng truyền giảng
Chúa Cứu Thế Giê-xu là Chúa, và chúng tôi làm đầy tớ cho anh chị
em.
6 Đức Chúa Trời đã truyền bảo ánh sáng phải soi chiếu trong cõi tối
tăm, nên Ngài soi sáng lòng chúng tôi, giúp chúng tôi hiểu được vinh
quang Đức Chúa Trời hằng sáng rực trên gương mặt Chúa Cứu Thế.
7 Chúng tôi đựng bảo vật này trong bình đất—là thân thể chúng tôi.
Vậy quyền năng vô hạn ấy đến từ Đức Chúa Trời, chứ không do chúng
tôi.
8 Chúng tôi bị áp lực đủ cách, nhưng không kiệt quệ, bị bối rối, thắc
mắc nhưng không bao giờ tuyệt vọng,
9 bị bức hại nhưng không mất nơi nương tựa, bị quật ngã nhưng
không bị tiêu diệt.
10 Thân này hằng mang sự chết của Chúa Giê-xu để sức sống Ngài
thể hiện trong thân xác mình.

11 Chúng tôi sống nhưng tính mạng luôn bị đe dọa vì phục vụ Chúa,
để sức sống Ngài thể hiện trong thân xác hư hoại của chúng tôi.
12 Như thế, chết chóc luôn đe dọa chúng tôi, nhưng chính nhờ đó
anh chị em được sống.
13 Chúng tôi nói điều chúng tôi tin, như tác giả Thi Thiên đã viết:
“Tôi tin Đức Chúa Trời nên tôi nói.”*
14 Chúng tôi biết Đức Chúa Trời, Đấng đã khiến Chúa Giê-xu sống
lại, cũng sẽ cho chúng tôi sống lại với Chúa Giê-xu, và trình diện
chúng tôi cùng anh chị em trước mặt Ngài.
15 Mọi việc ấy đều nhằm mục đích phục vụ anh chị em. Do đó, càng
đông người hưởng ân sủng Đức Chúa Trời, càng thêm nhiều lời cảm
tạ, ngợi tôn Ngài.
16 Vì thế, chúng ta chẳng nản lòng. Dù người bề ngoài hư nát, nhưng
người bề trong cứ ngày càng đổi mới.
17 Vì nỗi khổ đau nhẹ nhàng, tạm thời sẽ đem lại cho chúng ta vinh
quang rực rỡ muôn đời.
18 Chúng ta chẳng tìm tòi những điều thấy được, nhưng chú tâm
vào những điều không thấy được; vì điều thấy được chỉ là tạm thời,
còn điều không thấy được là trường tồn, bất diệt.

5

Thân Thể Mới

1 Chúng ta biết nhà bằng đất tạm thời của chúng ta đổ nát, chúng
ta vẫn còn nhà đời đời trên trời, do Đức Chúa Trời sáng tạo, không
phải do loài người.
2 Chúng ta than thở trong nhà tạm này, ước mong được mặc lấy nhà
mới trên trời.
3 Nếu chúng ta được mặc lấy nhà ấy, hẳn sẽ không còn trần trụi.
4 Chúng ta than thở vì quá nặng nhọc trong nhà tạm này, chẳng phải
muốn cởi bỏ nó, nhưng muốn được mặc lấy nhà trên trời, để thân thể
hư hoại nhường chỗ cho sức sống vĩnh viễn.
5 Đức Chúa Trời sẽ thực hiện mọi điều ấy cho chúng ta; Ngài bảo
đảm bằng cách ban Chúa Thánh Linh trong lòng chúng ta.
6 Vậy, chúng ta đầy lòng tin tưởng, biết rằng hễ bao lâu còn mang
thân xác này, chúng ta còn xa ngày về nhà trên trời.
7 Chúng ta sống nhờ đức tin chứ không nhờ mắt thấy.
8 Chúng ta đầy tin tưởng, muốn rời bỏ thân xác này, để về nhà trên
trời với Chúa là tốt hơn.
9 Dù còn trong thân thể hay ra khỏi, chúng ta vẫn cố gắng làm vui
lòng Chúa.
10 Vì tất cả chúng ta đều phải ra trước tòa án Chúa Cứu Thế, để Ngài
thưởng phạt mỗi người theo những việc tốt lành hay vô giá trị ta làm
lúc còn trong thân xác.

Chúng Ta Là Sứ Giả của Đức Chúa Trời

11 Do lòng kính sợ Chúa, chúng tôi cố gắng thuyết phục mọi người.
Đức Chúa Trời đã thấy rõ lòng chúng tôi, ước mong anh chị em cũng
hiểu chúng tôi.

---

* **4:13** Thi 116:10

12 Chúng tôi không tự đề cao, nhưng mong anh chị em hãnh diện
vì chúng tôi, nêu trường hợp chúng tôi làm gương để trả lời những
người chỉ lo khoe khoang bề ngoài mà không biết giá trị tâm hồn.
13 Chúng tôi có vẻ cuồng nhiệt cũng vì tôn vinh Đức Chúa Trời, hoặc
chúng tôi sáng suốt, dè dặt là vì ích lợi cho anh chị em.
14 Do tình yêu thương của Chúa Cứu Thế cảm thúc, chúng tôi nghĩ
rằng Chúa đã chết cho mọi người, nên mọi người phải coi đời cũ mình
như đã chết.
15 Vì Ngài đã chết cho chúng ta, nên chúng ta không sống vị kỷ,
nhưng sống cho Đấng đã chết và sống lại cho chúng ta.
16 Từ nay, chúng tôi không nhận xét ai theo quan điểm người đời.
Đã có lần chúng tôi nhận xét Chúa Cứu Thế theo quan điểm ấy, nhưng
nay không còn nhầm lẫn như thế nữa.
17 Ai ở trong Chúa Cứu Thế là con người mới: cuộc đời cũ đã qua,
nhường chỗ cho đời sống hoàn toàn đổi mới.
18 Tất cả cuộc đổi mới đều do Đức Chúa Trời thực hiện. Ngài cho
chúng ta phục hòa với Ngài, nhờ công lao Chúa Cứu Thế. Ngài ủy thác
cho chúng tôi thi hành chức vụ hòa giải.
19 Do công lao Chúa Cứu Thế, Đức Chúa Trời đã cho nhân loại hòa
giải với Ngài, không còn kể đến tội lỗi họ. Ngài sai chúng tôi công bố
sứ điệp này.
20 Chúng tôi là sứ giả của Chúa Cứu Thế. Đức Chúa Trời dùng chúng
tôi kêu gọi anh chị em. Chúng tôi nài xin anh chị em, vì Danh Chúa
Cứu Thế, hãy phục hòa với Đức Chúa Trời.
21 Đức Chúa Trời đã khiến Đấng vô tội gánh chịu tội lỗi chúng ta,
nhờ đó chúng ta được Đức Chúa Trời nhìn nhận là người công chính
trong Chúa Cứu Thế.

6

1 Nhân danh người cộng sự với Chúa, chúng tôi nài xin anh chị em
chớ tiếp nhận ơn phước Ngài cách vô ích.
2 Vì Đức Chúa Trời phán:
“Đến kỳ thuận tiện, Ta nhậm lời con.
Trong ngày cứu rỗi, Ta cứu giúp con.”*
Lúc này là kỳ thuận tiện. Hiện nay là ngày cứu rỗi.

Sự Gian Khổ của Phao-lô

3 Chúng tôi cố giữ gìn không gây cho ai vấp phạm, để chức vụ chúng
tôi khỏi bị khiển trách.
4 Trong mọi hoàn cảnh, chúng tôi chứng tỏ mình xứng đáng là đầy
tớ của Đức Chúa Trời. Chúng tôi kiên nhẫn chịu đựng khi hoạn nạn,
quẫn bách, khốn cùng.
5 Chúng tôi bị tra tấn, tù đày, chịu lao khổ, nhịn đói, chà đạp trong
bạo loạn, nhiều hôm phải thức trắng đêm.
6 Chúng tôi giữ nếp sống trong sạch, nhẫn nhục, nhân từ trau dồi tri
thức, trong Chúa Thánh Linh, và trong tình yêu thương chân thành.

* **6:2** Ysai 48:8

7 Chúng tôi chỉ nói lời chân thật, sử dụng quyền năng Đức Chúa
Trời, với khí giới tiến công, phòng thủ của người công chính.
8 Chúng tôi phục vụ Đức Chúa Trời cách bền vững giữa lúc thăng
trầm, vinh nhục, khi bị đả kích hay lúc được tuyên dương. Chúng tôi
bị xem như người lừa gạt, nhưng vẫn chân thành.
9 Chúng tôi bị coi như người vô danh xa lạ, nhưng lại được nhiều
người quen biết. Chúng tôi bị kể như chết rồi nhưng vẫn sống. Chúng
tôi bị mang thương tích đầy mình nhưng không bỏ mạng.
10 Lòng chúng tôi buồn bực, nhưng luôn vui mừng. Chúng tôi nghèo
cực, nhưng làm cho nhiều người giàu có. Chúng tôi như chỉ còn hai
bàn tay trắng, nhưng lại có tất cả mọi sự.
11 Thưa anh chị em tín hữu Cô-rinh-tô, chúng tôi bộc bạch với anh
chị em mọi ý nghĩ, yêu thương anh chị em với tất cả tâm hồn.
12 Nhưng giữa chúng ta vẫn thiếu tình thân mật, không phải tại
chúng tôi, nhưng vì anh chị em hẹp lượng.
13 Tôi nói với anh chị em như con cái thân yêu. Xin hãy mở rộng
lòng đáp lại tình yêu thương của chúng tôi!

Đền Thờ của Đức Chúa Trời Hằng Sống

14 Đừng mang ách với người vô tín, vì đức công chính không thể kết
hợp với tội ác, cũng như ánh sáng không thể hòa đồng với bóng tối.
15 Có điểm hòa hợp nào giữa Chúa Cứu Thế với ác quỷ? Người tin
Chúa dự phần gì với người vô tín?
16 Làm sao hòa đồng đền thờ của Đức Chúa Trời với thần tượng? Vì
anh chị em là đền thờ của Đức Chúa Trời Hằng Sống. Như Đức Chúa
Trời phán:
"Ta sẽ sống trong họ
và đi lại giữa họ.
Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ
và họ sẽ làm dân Ta.†
17 Vì thế, Chúa kêu gọi từ giữa những người không tin
hãy lìa bỏ chúng nó, đoạn tuyệt với chúng nó.
Đừng động chạm đến vật ô uế,
thì Ta sẽ tiếp nhận các con.‡
18 Ta sẽ làm Cha các con,
các con sẽ làm con trai và con gái Ta,
Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán vậy."§

7

1 Thưa anh chị em yêu quý! Theo lời hứa của Chúa, chúng ta hãy
tẩy sạch mọi điều ô uế của thể xác và tâm hồn, để được thánh khiết
trọn vẹn trong niềm kính sợ Đức Chúa Trời.
2 Hãy lấy tình tri kỷ đáp lại chúng tôi. Chúng tôi chẳng gây hại, làm
hư hỏng anh chị em, hay tranh quyền đoạt lợi.
3 Tôi nói thế không phải để buộc tội anh chị em, nhưng như tôi đã
nói trước, anh chị em là bạn tâm giao chí thiết, cùng sống cùng chết
với tôi.

† **6:16** Lê 26:12; Êxê 37:27 ‡ **6:17** Ysai 52:11; Êxê 20:34 § **6:18** 2 Sa 7:14

4 Tôi rất tin tưởng nơi anh chị em, vô cùng hãnh diện vì anh chị em.
Anh chị em làm cho tôi tràn đầy an ủi và chứa chan vui mừng trong
mọi cảnh gian khổ.

Phao-lô Vui Mừng Vì Sự Ăn Năn của Hội Thánh

5 Khi đến Ma-xê-đoan, chúng tôi bị khốn khổ đủ điều, chẳng lúc
nào được an thân, bên ngoài phải tranh đấu không ngừng, trong lòng
lo sợ hãi hùng.
6 Nhưng Đức Chúa Trời, Đấng khích lệ người nản lòng, đã an ủi
chúng tôi, đưa Tích đến thăm chúng tôi.
7 Chẳng những được an ủi vì gặp Tích, chúng tôi còn phấn khởi vì
Tích được anh chị em khích lệ. Tích cho biết anh chị em đã buồn rầu
khắc khoải, trông mong chờ đợi chúng tôi, anh chị em cũng hăng hái
đáp ứng lời kêu gọi của tôi, nên tôi càng thêm vui mừng!
8 Tôi không hối tiếc đã gửi bức thư làm buồn anh chị em. Tôi biết
anh chị em chỉ buồn ít lâu thôi.
9 Hiện nay tôi vui mừng, không phải vì anh chị em buồn rầu, nhưng
vì buồn rầu giúp anh chị em hối cải. Đó là đau buồn theo ý Đức Chúa
Trời. Như thế, chúng tôi không làm hại gì anh chị em.
10 Đau buồn theo ý Đức Chúa Trời dẫn đến sự ăn năn để được cứu
rỗi, đó là thứ đau buồn không cần hối tiếc. Còn đau buồn của thế gian
đưa đến sự chết.
11 Anh chị em xem đau buồn theo ý Đức Chúa Trời đã đem lại cho
anh chị em nhiều điểm tốt, như lòng nhiệt thành, cố gắng thanh minh,
ân hận sợ sệt, mong mỏi, sốt sắng, sửa trị người có lỗi. Anh chị em
đã tỏ ra trong sạch trong mọi việc.
12 Tôi viết thư ấy không vì mục đích hạ người lầm lỗi hay bênh
người thiệt thòi, nhưng để thấy rõ nhiệt tâm của anh chị em đối với
tôi trước mặt Đức Chúa Trời.
13 Nhờ thế, chúng tôi được an ủi.
Chúng tôi lại càng vui mừng khi thấy Tích hân hoan, phấn khởi nhờ
anh chị em.
14 Tôi đã khoe với anh ấy điều gì về anh chị em, cũng không bị thất
vọng, vì tôi nói đúng sự thật, cũng như tất cả những điều tôi nói với
anh chị em đều chân thật.
15 Tích yêu mến anh chị em vô cùng và không quên lòng vâng phục,
cách tiếp đãi và lòng tôn kính của anh chị em khi tiếp đón Tích.
16 Tôi vui mừng vì có thể tín nhiệm anh chị em hoàn toàn.

8

Kêu Gọi Quyên Góp

1 Chúng tôi xin báo cho anh chị em biết những phước lành Đức Chúa
Trời ban cho các Hội Thánh xứ Ma-xê-đoan.
2 Trong lúc bị khó khăn thử thách, họ vẫn đầy lòng vui mừng, dù
nghèo khổ cùng cực, họ vẫn rộng rãi cứu trợ mọi người.
3 Tôi xin xác nhận, không những họ đóng góp tùy khả năng, nhưng
quá khả năng, với tinh thần tự nguyện.

4 Họ nài nỉ chúng tôi cho họ dự phần giúp đỡ các tín hữu tại Giê-ru-
sa-lem.
5 Họ đã làm quá điều chúng tôi mong ước, trước hết họ hiến dâng
tất cả cho Chúa, rồi cho chúng tôi, theo ý muốn Đức Chúa Trời.
6 Vậy chúng tôi khuyên Tích tiếp tục khích lệ anh chị em hoàn thành
công việc từ thiện này, như đã khích lệ từ trước.
7 Tôi biết anh chị em trổi hơn người khác về nhiều phương diện—về
đức tin, khẩu tài, kiến thức, nhiệt thành và lòng yêu thương chúng
tôi, vậy anh chị em cũng nên làm trổi hơn trong cuộc tương trợ này.
8 Không phải tôi truyền lệnh cho anh chị em, nhưng tôi xem thấy
nhiệt thành của nhiều người khác, tôi muốn anh chị em được dịp
chứng tỏ lòng yêu thương của mình.
9 Anh chị em biết ơn phước vô hạn của Chúa Cứu Thế chúng ta, Ngài
vốn giàu, nhưng vì hy sinh cứu vớt anh chị em mà trở nên nghèo, và
do sự nghèo khổ của Ngài, anh chị em được giàu có.
10 Tôi nhắc nhở anh chị em việc quyên trợ này vì ích lợi cho anh chị
em. Chẳng những đề xướng, anh chị em còn bắt đầu thực hiện việc
từ thiện này từ một năm nay.
11 Vậy anh chị em hãy cố gắng chu toàn việc ấy. Điều anh chị em
thiết tha mong muốn, hãy hoàn thành tốt đẹp tùy khả năng.
12 Ai muốn giúp đỡ, đừng ngại ít hay nhiều. Hãy đóng góp vật gì
mình có, chứ đừng lo điều mình không có.
13 Tôi không có ý để người nhận lãnh ngồi chơi hưởng thụ, trong
khi anh chị em phải đóng góp nặng nề.
14 Nhưng tôi muốn có sự đồng đều. Bây giờ phần thặng dư của anh
chị em đem bù qua phần thiếu hụt của họ, để sau này, khi họ có dư
sẽ bù lại phần thiếu hụt của anh chị em.
15 Như Thánh Kinh đã chép:
“Người thu nhiều cũng chẳng thừa,
người thu ít cũng chẳng thiếu.”*

Tích và Các Bạn Đồng Hành

16 Cảm tạ Đức Chúa Trời đã cho Tích nhiệt thành giúp đỡ anh chị
em như tôi.
17 Chẳng những nghe tôi khuyến khích, chính Tích cũng hăng hái
tình nguyện đến thăm anh chị em.
18 Chúng tôi cử một thân hữu cùng đi với Tích, anh này được các
Hội Thánh khen ngợi về việc truyền giảng Phúc Âm.
19 Anh được các Hội Thánh chọn làm đại biểu tham gia các cuộc
quyên trợ chúng tôi tổ chức tại Giê-ru-sa-lem để tôn vinh Chúa và
bày tỏ nhiệt tâm của chúng tôi.
20 Như thế chúng tôi tránh được mọi nghi ngờ, chỉ trích về số tiền
quyên trợ to lớn họ ủy thác cho chúng tôi.
21 Chúng tôi làm mọi việc cách liêm khiết, chẳng những trước mặt
Chúa, nhưng trước mặt người ta nữa.

* **8:15** Xuất 16:18

22 Chúng tôi cử thêm một đại biểu khác. Trong nhiều công tác, anh
luôn luôn siêng năng hăng hái. Nay anh càng sốt sắng đi thăm anh
chị em vì rất tín nhiệm anh chị em.
23 Nếu ai hỏi về Tích, hãy cho họ biết Tích là bạn đồng sự với tôi,
đặc trách giúp tôi phục vụ anh chị em. Còn hai thân hữu kia là đại
biểu xứng đáng của các Hội Thánh, làm rạng rỡ Danh Chúa Cứu Thế.
24 Anh chị em hãy tỏ tình thương đối với họ, để các Hội Thánh biết
rõ tôi đã không quá lời đề cao anh chị em.

9

Cứu Trợ Các Tín Hữu tại Giê-ru-sa-lem

1 Về việc cứu trợ các tín hữu, thiết tưởng tôi không cần đề cập nữa.
2 Tôi biết anh chị em sốt sắng giúp đỡ, như tôi từng khoe với các
tín hữu Ma-xê-đoan rằng người Hy Lạp đã sẵn sàng từ năm trước, và
nhiệt tâm của họ đã khích lệ nhiều Hội Thánh.
3 Tôi gửi các anh ấy đến để xác nhận lời tôi đề cao anh chị em là
đúng, như tôi từng nói: Anh chị em đã chuẩn bị sẵn sàng.
4 Nếu người Ma-xê-đoan cùng đi với tôi thấy anh chị em không sẵn
sàng, chính chúng tôi—chứ không phải anh chị em—sẽ phải hổ thẹn
vì tín nhiệm anh chị em.
5 Nên tôi nhờ ba thân hữu ấy đến thăm anh chị em trước để chuẩn
bị việc quyên trợ như anh chị em đã hứa. Tôi muốn cuộc lạc quyên
thực hiện do từ tâm, chứ không bị ép buộc.
6 Anh chị em nên nhớ—Ai gieo ít thì gặt ít. Ai gieo nhiều sẽ gặt
nhiều.
7 Mỗi người đóng góp tùy theo lòng mình. Đừng ép buộc ai quyên
trợ quá điều họ muốn. "Vì Đức Chúa Trời yêu thương người vui lòng
dâng hiến."
8 Đức Chúa Trời ban ơn phước dồi dào để anh chị em luôn luôn đầy
đủ mọi nhu cầu và còn dư sức làm mọi việc lành.
9 Như Thánh Kinh chép:
"Người phân phát của cải cứu giúp người nghèo.
Ân đức người tồn tại mãi mãi."*
10 Đức Chúa Trời cung cấp hạt giống cho người gieo để thu hoạch
lương thực, chính Ngài sẽ cung cấp hạt giống cho anh chị em, khiến
nó sinh sản thêm nhiều, nhờ đó anh chị em có thể gia tăng việc từ
thiện.
11 Như thế anh chị em được giàu có dư dật là để cứu trợ rộng rãi,
và khi chúng tôi trao lại tặng phẩm ấy, người nhận sẽ dâng lời tạ ơn
Chúa.
12 Vì công cuộc lạc quyên tương trợ này, ngoài mục đích thỏa mãn
nhu cầu các tín hữu, còn giúp nhiều người lớn tiếng tạ ơn Đức Chúa
Trời.
13 Họ ca ngợi Đức Chúa Trời vì nghĩa cử này minh chứng hùng hồn
rằng anh chị em thật lòng tin nhận Phúc Âm của Chúa Cứu Thế. Họ
tôn vinh Chúa vì anh chị em rộng lòng giúp đỡ họ và mọi người.

---

* **9:9** Thi 112:9

14 Họ sẽ thành tâm cầu nguyện cho anh chị em, vì ơn phước dồi dào
Đức Chúa Trời ban cho anh chị em.
15 Cảm tạ Đức Chúa Trời vì tặng phẩm Ngài ban cho vô cùng vĩ đại!

10

Phao-lô Bênh Vực Chức Vụ của Mình

1 Tôi, Phao-lô nài khuyên anh chị em, theo đức khiêm tốn hiền hòa
của Chúa Cứu Thế (có người bảo tôi rất nhút nhát khi gặp mặt anh
chị em, chỉ bạo dạn khi vắng mặt).
2 Xin anh chị em đừng để khi gặp mặt, tôi phải đối xử nặng nề. Vì
tôi phải dùng biện pháp mạnh với những người tưởng chúng tôi ăn ở
như người đời.
3 Chúng tôi dù sống trong thế gian, nhưng không đấu tranh theo lối
người đời.
4 Khí giới chiến đấu của chúng tôi không do loài người chế tạo,
nhưng là vũ khí vô địch của Đức Chúa Trời san bằng mọi chiến lũy
kiên cố,
5 chiến thắng mọi lý luận, mọi tư tưởng tự cao cản trở sự hiểu biết
Đức Chúa Trời, bắt mọi mưu lược phải đầu hàng Chúa Cứu Thế.
6 Chúng tôi sẵn sàng chiến đấu chống tất cả những ai không vâng
phục, sau khi hướng dẫn anh chị em đầu phục Chúa Cứu Thế.
7 Sao anh chị em chỉ suy xét hời hợt bên ngoài? Nếu có ai nghĩ mình
thuộc về Chúa Cứu Thế, đừng quên chúng tôi cũng thuộc về Ngài.
8 Dù tôi nói hơi nhiều về quyền hành Chúa cho chúng tôi để gây
dựng anh chị em, chứ không phải để phá hoại, tôi cũng không hổ
thẹn.
9 Anh chị em đừng tưởng tôi dùng thư từ dọa nạt anh chị em.
10 Vì có người nói: “Lời Phao-lô viết trong thư thật đanh thép, mạnh
bạo, nhưng đến khi gặp mặt, chỉ thấy một người yếu ớt, nói năng tầm
thường!”
11 Người đó nên biết lúc vắng mặt chúng tôi viết thế nào, khi có mặt
chúng tôi hành động thế ấy.
12 Chúng tôi không dám xếp hàng với những người tự đề cao, cũng
không muốn ganh đua với họ. Họ lấy mình làm mẫu mực để đo lường
chính mình và đánh giá, đề cao lẫn nhau. Thật thiếu khôn ngoan!
13 Chúng tôi không khoe khoang quá mức, chỉ muốn giữ đúng giới
hạn Đức Chúa Trời phân định cho chúng tôi, giới hạn ấy bao gồm chức
vụ chăn dắt anh chị em.
14 Anh chị em thuộc lãnh vực hoạt động của chúng tôi, nên chúng
tôi không đi quá giới hạn khi đem Phúc Âm của Chúa Cứu Thế đến
nơi anh chị em.
15 Chúng tôi không vượt giới hạn, khoe khoang công lao người khác,
chỉ mong đức tin anh chị em tăng trưởng, công việc chúng tôi giữa
anh chị em cũng mở rộng, trong giới hạn Chúa đã phân định.
16 Nhờ thế, chúng tôi có thể truyền giảng Phúc Âm tại các vùng
xa xôi hơn Cô-rinh-tô, chứ không khoe khoang công việc người khác
thực hiện trong lãnh vực của họ.

17 Như Kinh Thánh chép: “Ai khoe khoang, hãy khoe về Chúa Hằng
Hữu.”*
18 Vì người được tán thưởng không phải người tự đề cao, nhưng
người được Chúa khen.

11

Phao-lô và Các Sứ Đồ Giả Mạo

1 Xin anh chị em nhẫn nại với tôi một chút. Thật ra, anh chị em sẵn
sàng nghe tôi.
2 Tôi ghen tức anh chị em—với lòng ghen thánh của Đức Chúa Trời
—vì tôi gả anh chị em cho một Người Chồng, trình diện anh chị em
như một trinh nữ cho Chúa Cứu Thế.
3 Tôi sợ anh chị em suy tư lầm lạc, mất lòng trong sạch chuyên nhất
với Chúa Cứu Thế, như Ê-va ngày xưa bị Con Rắn dùng quỷ kế lừa
gạt.
4 Vì nếu có người đến tuyên truyền một Giê-xu khác với Chúa Giê-xu
chúng tôi đã truyền giảng, hoặc một thần linh khác với Chúa Thánh
Linh anh chị em đã nhận, hoặc một phúc âm khác với Phúc Âm anh
chị em đã tin, anh chị em cũng sẵn sàng hưởng ứng!
5 Thiết tưởng tôi chẳng có gì thua kém các “sứ đồ thượng hạng” ấy.
6 Dù tôi nói năng không lưu loát, nhưng kiến thức chẳng kém cỏi.
Trong nhiều trường hợp, tôi đã chứng tỏ cho anh chị em biết kiến
thức của tôi về mọi vấn đề.
7 Hay tôi đã lầm lỗi vì truyền giảng Phúc Âm Đức Chúa Trời cho anh
chị em mà không đòi hỏi gì, tôi tự hạ mình để anh chị em được đề
cao?
8 Tôi phải tạm nhận lấy từng đồng phụ cấp từ các Hội Thánh khác
để phục vụ anh chị em.
9 Khi ở với anh chị em, gặp lúc thiếu thốn tôi không làm phiền ai cả,
vì tín hữu Ma-xê-đoan đến tiếp tế cho tôi. Trong mọi trường hợp, tôi
cố tránh nhờ vả anh chị em, trong quá khứ hay tương lai cũng vậy.
10 Tôi quả quyết với tất cả lòng chân thành trong Chúa Cứu Thế,
chẳng có gì xóa bỏ được niềm tự hào này của tôi tại Hy Lạp.
11 Tại sao? Vì tôi không yêu thương anh chị em sao? Có Đức Chúa
Trời biết lòng tôi!
12 Tôi vẫn tiếp tục hành động như thế, để khỏi tạo cơ hội cho những
người tìm dịp khoe khoang rằng họ cũng phục vụ như chúng tôi.
13 Họ là sứ đồ, tiên tri giả, mạo làm sứ giả của Chúa Cứu Thế.
14 Chẳng có gì lạ, chính Sa-tan cũng giả làm thiên sứ sáng chói,
15 nên đầy tớ nó mạo làm người phục vụ Đức Chúa Trời cũng chẳng
đáng ngạc nhiên. Họ sẽ bị hình phạt xứng đáng.

Nỗi Gian Khổ của Phao-lô

16 Xin anh chị em đừng tưởng tôi là người dại dột, nhưng nếu nghĩ
như thế thì xin cố nghe tôi “nói dại” để tôi có thể khoe khoang một tí.
17 Mấy lời tôi sắp bộc bạch đây cũng là “nói dại,” không phải tôi
truyền lời Chúa.

---

* **10:17** Giê 9:24

18 Vì có nhiều người khoe khoang theo lối người đời, nên tôi cũng
khoe khoang.
19 Anh chị em là người khôn ngoan, hẳn vui lòng nghe "người nói
dại" một chút!
20 Nếu bị người ta bắt làm nô lệ, bóc lột, cướp đoạt, khinh dể, vả
vào mặt, anh chị em cũng chịu.
21 Tôi hổ thẹn nhìn nhận, chúng tôi quá "mềm yếu" với anh chị em!

Nhưng nếu người khác dám khoe khoang về điều gì—tôi nói như
người dại—tôi cũng dám khoe khoang về điều đó.
22 Họ là người Hê-bơ-rơ? Tôi cũng thế. Họ là người Ít-ra-ên? Tôi
cũng thế. Họ thuộc dòng dõi của Áp-ra-ham? Tôi cũng thế.
23 Họ là đầy tớ của Chúa Cứu Thế? Tôi nói như người dại, chứ tôi
phục vụ nhiều hơn, làm việc nặng nhọc hơn, lao tù nhiều hơn, đòn
vọt vô số, nhiều phen gần bỏ mạng.
24 Năm lần bị người Do Thái đánh roi, mỗi lần ba mươi chín roi.
25 Ba lần tôi bị đánh bằng gậy. Một lần bị ném đá. Ba lần chìm tàu.
Một ngày một đêm lênh đênh giữa biển.
26 Tôi trải qua nhiều cuộc hành trình. Đối diện với hiểm nguy trên
sông bến và trộm cướp, nguy vì dân mình, nguy với người Do Thái,
nguy với dân ngoại, nguy trong thành phố, nguy ngoài hoang mạc,
nguy trên biển cả, nguy với tín hữu giả mạo.
27 Tôi làm việc cực nhọc vất vả, nhiều đêm thao thức trằn trọc. Tôi
phải chịu đói, chịu khát, và thường không có thức ăn. Tôi chịu rét
mướt, không đủ quần áo giữ ấm.
28 Ngoài ra, tôi còn gánh vác trách nhiệm coi sóc tất cả Hội Thánh,
hằng ngày nỗi lo âu đè nặng tâm hồn.
29 Có ai yếu đuối mà tôi không cảm thấy yếu đuối? Có ai vấp ngã
mà tôi không quay quắt như bị tạt dầu sôi?
30 Nếu cần khoe khoang, tôi sẽ khoe về những điều yếu đuối của tôi.
31 Đức Chúa Trời là Cha của Chúa Giê-xu chúng ta, Đấng được ca
ngợi muôn đời, biết rõ tôi nói thật.
32 Tại Đa-mách, viên thống đốc của Vua A-rê-ta cho lính canh giữ
cổng thành để bắt tôi.
33 Nhưng tôi được người đưa qua lỗ trống trên vách thành, dòng
xuống bên ngoài thành phố, trong một cái giỏ, nên tôi thoát nạn.

12

Khải Tượng của Phao-lô

1 Khoe khoang thật chẳng có ích gì cho tôi cả, nên tôi sẽ nói về khải
tượng và mạc khải của Chúa.
2 Tôi biết một người trong Chúa Cứu Thế, mười bốn năm trước được
cất lên tầng trời thứ ba—hoặc trong thân xác hoặc ngoài thân xác, tôi
không rõ, có Đức Chúa Trời biết—
3 Vâng, chỉ có Đức Chúa Trời biết người ấy ở trong thân xác hay
ngoài thân xác.

4 Nhưng tôi biết người ấy được đem lên Thiên Đàng, nghe những
lời không thể nói được, tức là những lời loài người không được phép
nói ra.
5 Tôi sẽ khoe về người đó, nhưng không khoe chính mình, trừ những
yếu đuối của tôi.
6 Nếu muốn khoe khoang, tôi không phải dại dột vì tôi chỉ nói sự
thật. Nhưng tôi không khoe, vì không muốn người khác nghĩ về tôi
cao hơn sự thật qua hành động, lời nói của tôi.
7 Để tôi không kiêu hãnh vì được thấy khải thị siêu việt, Chúa cho
phép một gai nhọn đâm vào thịt tôi—như một sứ giả của Sa-tan vả
vào mặt—khiến tôi cúi đầu, khiêm tốn.
8 Đã ba lần, tôi nài xin Chúa cho nó lìa xa tôi.
9 Mỗi lần Chúa trả lời: “Con chỉ cần Ta ở với con là đủ. Càng biết
mình yếu đuối, con càng kinh nghiệm quyền năng Ta đến mức hoàn
toàn.” Vậy tôi rất vui mừng nhìn nhận mình yếu đuối để quyền năng
Chúa Cứu Thế cứ tác động trong tôi.
10 Cho nên, vì Chúa Cứu Thế, tôi vui chịu yếu đuối, sỉ nhục, túng
ngặt, khủng bố, khó khăn, vì khi tôi yếu đuối là lúc tôi mạnh mẽ.

Phao-lô Lo Nghĩ về Hội Thánh Cô-rinh-tô

11 Anh chị em ép buộc, tôi phải khoe khoang như người dại dột.
Đáng lý anh chị em khen ngợi tôi còn hơn bắt tôi phải kể công. Dù
không xứng đáng gì, tôi chẳng thua kém các “sứ đồ thượng hạng” kia
chút nào.
12 Các bằng chứng xác nhận tôi là sứ đồ như dấu lạ, phép lạ, việc
quyền năng tôi đã trình bày với tất cả lòng nhẫn nại trước mặt mọi
người.
13 Anh chị em chẳng thua kém gì các Hội Thánh khác, trừ việc tôi
không nhờ vả, làm phiền anh chị em. Xin anh chị em tha thứ cho tôi
điều đó.
14 Đây là lần thứ ba tôi sẵn sàng đến thăm anh chị em, không phải
để làm phiền anh chị em. Tôi không cần tiền bạc của anh chị em,
nhưng tôi cần chính anh chị em đó! Dù con cái không dành dụm tiền
giúp cha mẹ, nhưng cha mẹ vẫn luôn luôn giúp đỡ con cái.
15 Tôi vui mừng chịu tiêu hao tiền của lẫn tâm lực cho anh chị em.
Nhưng dường như tình tôi càng tha thiết, anh chị em càng phai lạt.
16 Có người nói: “Tuy không nhờ vả anh chị em, nhưng ông ấy xảo
trá, đã khéo dùng mưu bắt phục anh chị em.”
17 Thử hỏi, trong những người tôi sai đến thăm anh chị em, có ai lợi
dụng anh chị em không?
18 Tôi đã cử Tích và một thân hữu đi Cô-rinh-tô; Tích có lợi dụng
anh chị em không? Chúng tôi chẳng có một tinh thần, một đường lối
hoạt động nhất trí sao?
19 Chúng tôi không làm điều gì phải bào chữa cả. Anh chị em thân
yêu! Tôi xin long trọng xác nhận trước mặt Đức Chúa Trời, và trong
Chúa Cứu Thế, chúng tôi làm mọi việc vì mục đích xây dựng cho anh
chị em.
20 Tôi sợ khi tôi đến, sẽ thấy anh chị em không được như tôi mong
ước, và anh chị em cũng thấy tôi không như anh chị em ước ao. Tôi

lo ngại sẽ thấy anh chị em cãi cọ, ghen ghét, giận dữ, tranh giành, nói
hành, nói vu, kiêu căng, và hỗn loạn.
21 Tôi cũng lo ngại khi tôi đến, Đức Chúa Trời sẽ khiến tôi bẽ mặt
vì anh chị em và tôi phải than khóc vì nhiều người ô uế, gian dâm,
phóng đãng vẫn chưa chịu ăn năn.

13

Lời Cảnh Cáo Cuối của Phao-lô

1 Đây là lần thứ ba tôi đến thăm anh chị em. (Như Thánh Kinh dạy:
“Nếu có hai hoặc ba nhân chứng, người có tội phải bị hình phạt”*).
2 Trong chuyến thăm anh chị em lần trước, tôi đã cảnh cáo những
người có lỗi. Nay tôi cảnh cáo họ lần nữa và cảnh cáo tất cả mọi người:
Lần này tôi đến sẽ trừng phạt nặng nề, chẳng dung thứ đâu.
3 Vì anh chị em đòi hỏi bằng chứng, việc nghiêm trị này chứng tỏ
Chúa Cứu Thế dùng tôi dạy dỗ anh chị em. Chúa không đối xử yếu
ớt với anh chị em đâu, quyền năng Ngài trong anh chị em thật mạnh
mẽ.
4 Thân thể yếu đuối của Chúa đã bị đóng đinh trên cây thập tự,
nhưng Ngài đang sống với quyền lực vạn năng của Đức Chúa Trời.
Thân thể chúng tôi vốn yếu đuối như thân thể Ngài khi trước, nhưng
nay chúng tôi sống mạnh mẽ như Ngài và dùng quyền năng Đức Chúa
Trời để đối xử với anh chị em.
5 Anh chị em hãy tự xét, xem mình có đức tin không? Anh chị em
có nhận thấy Chúa Cứu Thế sống trong anh chị em, và quyền năng
Ngài tác động ngày càng mạnh mẽ trong anh chị em không? Hay anh
chị em tự nhận mình là con cái Chúa mà thật ra không phải?
6 Tôi hy vọng anh chị em thừa biết chính tôi đã tự xét mình cẩn thận
và biết rõ chúng tôi đạt tiêu chuẩn.
7 Tôi cầu xin Đức Chúa Trời cho anh chị em có đời sống đạo đức tốt
đẹp, không phải để biện minh cho chúng tôi, nhưng để anh chị em
biết làm theo lẽ phải, dù chính chúng tôi có bị khinh chê.
8 Vì chúng tôi tôn trọng chân lý, không bao giờ làm điều gì sai quấy.
9 Chúng tôi vui mừng dù phải chịu yếu ớt khinh chê, miễn là anh chị
em được mạnh mẽ. Chúng tôi cầu xin Chúa cho anh chị em trưởng
thành trong Ngài.
10 Vì thế, tôi viết thư này để khi đến thăm, tôi khỏi phải đối xử
nghiêm khắc với anh chị em. Tôi muốn dùng quyền hành Chúa cho
để gây dựng chứ không phải trừng phạt anh chị em.

Lời Chào Cuối của Phao-lô

11 Cuối thư, xin chào tạm biệt. Anh chị em hãy trưởng thành trong
Chúa, thực hành lời tôi khuyên dặn, sống hòa đồng, và hòa thuận.
Cầu xin Đức Chúa Trời yêu thương và bình an ở với anh chị em.
12 Hãy chào nhau bằng cái siết tay thân mật trong Chúa.
13 Tất cả tín hữu tại đây kính lời chào thăm anh chị em.
14 Cầu chúc anh chị em hằng hưởng được ơn phước Chúa Cứu Thế
Giê-xu, tình yêu thương của Đức Chúa Trời, và sự tương giao của Chúa
Thánh Linh.

* **13:1** Phục 19:15

Thư của Phao-lô
Gửi cho Các Tín Hữu tại
Ga-la-ti

Lời Chào Thăm của Phao-lô

1 Đây là thư của Phao-lô, một sứ đồ, không phải do loài người đề cử,
nhưng do chính Chúa Cứu Thế Giê-xu và do Đức Chúa Trời, là Cha,
Đấng khiến Chúa Giê-xu sống lại từ cõi chết.
2 Cùng tất cả anh chị em đang ở với tôi, kính gửi các Hội Thánh
miền Ga-la-ti.
3 Cầu chúc anh chị em hưởng ơn phước và bình an từ Đức Chúa
Trời, Cha chúng ta và từ Chúa Cứu Thế Giê-xu.
4 Chúa Cứu Thế đã hiến dâng mạng sống để chuộc tội chúng ta và
cứu chúng ta khỏi cuộc đời gian ác hiện tại, đúng theo ý định của Đức
Chúa Trời, Cha chúng ta.
5 Cầu xin Ngài được vinh quang muôn đời vô cùng! A-men.

Phúc Âm Duy Nhất

6 Tôi ngạc nhiên vì anh chị em đã vội bỏ Đức Chúa Trời để theo một
Phúc Âm khác, mặc dù Ngài đã cho anh chị em hưởng ơn phước của
Chúa Cứu Thế.
7 Thật ra chẳng có Phúc Âm nào khác, nhưng chỉ có những người
gieo hoang mang, xuyên tạc Phúc Âm của Chúa Cứu Thế, khiến anh
chị em lầm lạc.
8 Dù chính chúng tôi, dù thiên sứ từ trời hiện xuống, nếu ai truyền
giảng một Phúc Âm nào khác với Phúc Âm chúng tôi đã công bố cho
anh chị em, cũng sẽ bị Đức Chúa Trời lên án.
9 Tôi xin nhắc lại: Nếu ai truyền giảng cho anh chị em một “Phúc
Âm” nào khác với Phúc Âm anh chị em đã tin nhận, người ấy đáng bị
Đức Chúa Trời lên án.
10 Anh chị em biết rõ, tôi chẳng cần nịnh hót để được anh chị em
hoan nghênh, vì tôi chỉ lo phục vụ Đức Chúa Trời. Nếu tôi muốn mua
chuộc lòng người, tôi không còn là đầy tớ của Chúa Cứu Thế.

Sứ Điệp của Phao-lô Đến từ Chúa Cứu Thế

11 Thưa anh chị em, Phúc Âm tôi truyền giảng không phải do loài
người đặt ra.
12 Vì tôi không nhận Phúc Âm ấy từ nơi ai cả, nhưng nhận trực tiếp
từ Chúa Cứu Thế Giê-xu. Ngoài Chúa, chẳng có ai dạy tôi.
13 Anh chị em đã biết nếp sống tôi ngày trước—tôi theo Do Thái giáo,
nhẫn tâm bức hại và phá hoại Hội Thánh của Đức Chúa Trời.
14 Giữa những người đồng trang lứa, tôi là người cuồng nhiệt nhất
trong Do Thái giáo, cố sức sống theo truyền thống của tổ phụ.
15 Nhưng Đức Chúa Trời yêu thương tuyển chọn tôi từ trong lòng
mẹ, ban ơn kêu gọi tôi,

16 khải thị cho tôi biết Con Ngài ở trong tôi, cốt để tôi truyền giảng
Phúc Âm của Chúa Cứu Thế cho dân ngoại.
Được biết ý định của Chúa, tôi tức khắc vâng lời, không bàn tính
thiệt hơn.
17 Tôi cũng không lên Giê-ru-sa-lem để yết kiến các sứ đồ, nhưng
tôi qua xứ A-rập rồi quay về thành phố Đa-mách.
18 Ba năm sau, tôi lên Giê-ru-sa-lem để thăm Phi-e-rơ và ở lại với
ông mười lăm ngày.
19 Trong thời gian ấy, tôi chỉ gặp hai vị sứ đồ là Phi-e-rơ và Gia-cơ,
em Chúa.
20 Có Đức Chúa Trời chứng giám, những điều tôi viết đây là chân
thật.
21 Sau đó tôi sang xứ Sy-ri và xứ Si-li-si.
22 Lúc ấy, các Hội Thánh của Chúa Cứu Thế tại xứ Giu-đê cũng chưa
giáp mặt tôi.
23 Họ chỉ nghe rằng người bức hại họ ngày trước, nay đang truyền
Đạo mà mình đã cố sức tiêu diệt.
24 Vì tôi, họ càng ngợi tôn Đức Chúa Trời.

2

Các Sứ Đồ Nhìn Nhận Phao-lô

1 Mười bốn năm sau, tôi lại lên Giê-ru-sa-lem với Ba-na-ba và Tích.
2 Vâng theo lời Chúa chỉ bảo, tôi về Giê-ru-sa-lem gặp riêng các lãnh
đạo Hội Thánh, trình bày Phúc Âm tôi đã truyền giảng cho dân ngoại,
để họ biết rõ công việc của tôi trước nay là đúng và hữu ích.
3 Họ cũng không buộc Tích—một người Hy Lạp cùng đi với tôi—phải
chịu cắt bì.
4 Tuy nhiên, một số tín hữu giả mạo đã trà trộn vào Hội Thánh để do
thám chúng ta, xem chúng ta được tự do trong Chúa Cứu Thế Giê-xu
như thế nào. Họ nhằm mục đích trói buộc chúng ta vào luật lệ của
họ, chẳng khác gì bắt chúng ta làm nô lệ.
5 Đối với hạng người ấy, chúng tôi không nhượng bộ tí nào, dù trong
giây phút, để chân lý của Phúc Âm được vững bền trong anh em.
6 Về các nhà lãnh đạo quan trọng—dù họ quan trọng đến đâu cũng
chẳng quan hệ gì với tôi, vì Đức Chúa Trời không thiên vị ai—họ cũng
không bổ khuyết gì cho tôi cả.
7 Trái lại, họ thấy rõ tôi được Chúa ủy thác việc truyền giảng Phúc
Âm cho dân ngoại cũng như Phi-e-rơ truyền giáo cho người Do Thái.
8 Vì Đức Chúa Trời đang thúc đẩy Phi-e-rơ làm sứ đồ cho người Do
Thái cũng thúc đẩy tôi truyền giáo cho dân ngoại.
9 Nhận thấy ơn phước Chúa ban cho tôi, Gia-cơ, Phi-e-rơ, và Giăng,
là ba nhà lãnh đạo tối cao của Hội Thánh đã siết chặt tay tôi và Ba-
na-ba, khích lệ chúng tôi cứ tiếp tục truyền giáo cho dân ngoại trong
khi họ truyền giảng cho người Do Thái.
10 Họ chỉ nhắc chúng tôi cứu tế người nghèo khổ là điều chính tôi
cũng đã hăng hái thực thi.

Phao-lô Trách Phi-e-rơ

11 Khi Phi-e-rơ đến thành An-ti-ốt, tôi phải phản đối ông trước mặt
mọi người vì hành động của ông thật đáng trách.
12 Lúc mấy người Do Thái, bạn của Gia-cơ, chưa đến, Phi-e-rơ vẫn
ngồi ăn chung với các tín hữu dân ngoại là những người không chịu
cắt bì hoặc giữ luật pháp Do Thái. Nhưng khi họ đến nơi, ông tránh
ra nơi khác, không ăn chung với người nước ngoài nữa, vì sợ những
người Do Thái theo chủ trương "phải chịu cắt bì mới được cứu rỗi."
13 Các tín hữu Do Thái khác, kể cả Ba-na-ba, cũng bắt chước hành
động đạo đức giả ấy.
14 Thấy họ không hành động ngay thẳng theo chân lý Phúc Âm, tôi
liền trách Phi-e-rơ trước mặt mọi người: "Anh là người Do Thái, từ
lâu đã bỏ luật pháp Do Thái, sao anh còn buộc người nước ngoài phải
vâng giữ luật pháp đó?
15 Anh và tôi đều là người Do Thái, không thuộc về các dân tộc tội
lỗi,
16 chúng ta đều biết rõ con người được Đức Chúa Trời tha tội nhờ
tin Chúa Cứu Thế Giê-xu chứ không nhờ tuân theo luật pháp Do Thái.
Vì thế chúng ta đã tin Chúa Cứu Thế, để được Đức Chúa Trời tha tội
—nhờ đức tin chứ không nhờ luật pháp, vì không có một người nào
nhờ giữ luật pháp mà được cứu rỗi."
17 Nếu chúng ta tin Chúa Cứu Thế cứu rỗi chúng ta, rồi quay lại nhận
mình có tội, cần phải chịu cắt bì và giữ luật pháp mới được cứu rỗi,
hóa ra Chúa Cứu Thế lại đưa chúng ta vào vòng tội lỗi hay sao? Tuyệt
đối không!
18 Vì nếu tôi tái lập luật pháp mà tôi đã lật đổ, trở lại vâng giữ luật
pháp để được cứu rỗi, thì tôi là người phạm pháp.
19 Vì bởi luật pháp, tôi đã chết đối với luật pháp để sống cho Đức
Chúa Trời.
20 Tôi đã bị đóng đinh vào cây thập tự với Chúa Cứu Thế; hiện nay
tôi sống không phải là tôi sống nữa, nhưng Chúa Cứu Thế sống trong
tôi. Những ngày còn sống trong thể xác, tôi sống do niềm tin vào Con
Đức Chúa Trời. Ngài đã yêu thương tôi và dâng hiến mạng sống Ngài
vì tôi.
21 Tôi không phải là người phủ nhận giá trị sự chết của Chúa Cứu
Thế. Nếu con người có thể được cứu rỗi nhờ vâng giữ luật pháp thì
Chúa Cứu Thế không cần chịu chết làm gì.

3

Luật Pháp và Đức Tin

1 Anh chị em Ga-la-ti thật là dại dột! Anh chị em đã biết Chúa Cứu
Thế hy sinh trên cây thập tự—biết quá rõ như thấy tận mắt—thế mà
anh chị em còn bị mê hoặc!
2 Tôi chỉ hỏi anh chị em một điều: "Có phải anh chị em nhận lãnh
Chúa Thánh Linh nhờ cố gắng tuân theo luật pháp không?" Tuyệt đối
không! Vì Chúa Thánh Linh chỉ ngự vào lòng người nghe và tin nhận
Chúa Cứu Thế.

3 Sao anh chị em dại dột thế? Đã bắt đầu nhờ Chúa Thánh Linh, nay
anh chị em quay lại dùng sức riêng để trở thành người hoàn hảo hay
sao?
4 Anh chị em chịu bao nhiêu gian khổ chỉ để múc nước đổ biển sao?
Việc ấy có thật là vô ích không?
5 Đức Chúa Trời ban Chúa Thánh Linh và thực hiện các phép lạ giữa
anh chị em vì anh chị em vâng giữ luật pháp hay vì nghe và tin Chúa
Cứu Thế?
6 Thử xem gương Áp-ra-ham: "Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời nên
Đức Chúa Trời kể ông là người công chính."*
7 Tất nhiên người nào tin Chúa cũng được coi là công chính như
Áp-ra-ham.
8 Thánh Kinh cũng nói trước trong thời đại này người nước ngoài tin
Chúa sẽ được Đức Chúa Trời cứu rỗi. Đức Chúa Trời đã bảo Áp-ra-ham
từ trước: "Mọi dân tộc sẽ nhờ con mà được phước."†
9 Như thế những người tin Chúa đều hưởng phước hạnh như Áp-
ra-ham.
10 Tất cả những người mong giữ luật pháp để được cứu rỗi đều bị
lên án, vì Thánh Kinh đã viết: "Ai không liên tục tuân theo mọi điều
đã ghi trong Sách Luật Pháp của Đức Chúa Trời đều bị lên án."‡
11 Dĩ nhiên, không ai được Đức Chúa Trời nhìn nhận là công chính
nhờ tuân theo luật pháp, vì chỉ nhờ đức tin chúng ta mới được Đức
Chúa Trời tha tội. Tiên tri Ha-ba-cúc viết: "Người công chính sẽ sống
bởi đức tin."§
12 Con đường đức tin khác hẳn con đường luật pháp, vì có lời chép:
"Người nào vâng giữ luật pháp, thì nhờ đó được sống."*
13 Chúa Cứu Thế đã cứu chúng ta khỏi bị luật pháp lên án khi Chúa
hy sinh trên cây thập tự, tình nguyện thay ta chịu lên án; vì Thánh
Kinh đã nói: "Ai bị treo lên cây gỗ là người bị lên án."†
14 Trong Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đức Chúa Trời cũng cho người nước
ngoài chung hưởng phước hạnh mà Ngài đã hứa cho Áp-ra-ham; và
tất cả chúng ta là con cái Chúa đều nhờ đức tin mà tiếp nhận Chúa
Thánh Linh như Ngài đã hứa.

Luật Pháp và Lời Hứa của Đức Chúa Trời

15 Thưa anh chị em, tôi xin đơn cử một thí dụ trong cuộc sống hằng
ngày: một khi giao kèo đã ký xong, không ai được thay đổi hay thêm
bớt một điều nào.
16 Lời hứa của Chúa với Áp-ra-ham cũng thế. Chúa hứa ban phước
lành cho Áp-ra-ham và hậu tự.‡ Thánh Kinh không nói "các hậu tự"
theo số nhiều, nhưng nói "hậu tự" để chỉ về một người là Chúa Cứu
Thế.
17 Điều ấy có nghĩa: Đức Chúa Trời đã lập giao ước và cam kết với
Áp-ra-ham, cho nên 430 năm sau, luật pháp Môi-se ban hành cũng
không thể nào hủy bỏ giao ước và lời hứa đó.

---

* **3:6** Sáng 15:6 † **3:8** Sáng 12:3; 18:18; 22:18 ‡ **3:10** Phục 27:26 § **3:11** Ha 2:4 * **3:12** Lê 18:5 † **3:13** Phục 21:23 ‡ **3:16** Sáng 12:7; 13:15; 24:7

18 Nếu Áp-ra-ham hưởng phước lành nhờ tuân theo luật pháp thì
đâu cần lời hứa của Chúa nữa! Nhưng Đức Chúa Trời ban phước lành
cho Áp-ra-ham chỉ vì lời hứa của Ngài.
19 Như thế, luật pháp có nhiệm vụ gì? Luật pháp được công bố để
giúp loài người nhận biết tội lỗi mình, cho đến khi Chúa Cứu Thế xuất
hiện, tức Đấng đã hứa từ trước. Đức Chúa Trời ban hành luật pháp
qua các thiên sứ cho Môi-se, là người trung gian giữa Đức Chúa Trời
và con người.
20 Còn khi lập giao ước, chính Đức Chúa Trời trực tiếp cam kết với
Áp-ra-ham, không dùng thiên sứ hay người nào làm trung gian cả.
21 Như thế, luật pháp của Đức Chúa Trời có mâu thuẫn với lời hứa
của Đức Chúa Trời không? Tuyệt đối không! Vì nếu luật pháp có thể
cứu rỗi loài người, hẳn Đức Chúa Trời đã không dùng phương pháp
khác để giải thoát chúng ta khỏi xiềng xích của tội lỗi.
22 Trái lại, Thánh Kinh cho biết cả nhân loại đều bị tội lỗi giam cầm
và phương pháp giải thoát duy nhất là tin Chúa Cứu Thế Giê-xu. Con
đường cứu rỗi đã mở rộng cho mọi người tin nhận Ngài.

Con Cái của Đức Chúa Trời

23 Trước khi Chúa Cứu Thế đến, chúng ta bị luật pháp canh giữ cho
đến ngày chúng ta tin nhận Chúa.
24 Luật pháp Môi-se đóng vai người giám hộ canh giữ chúng ta trong
khi chờ đợi Chúa Cứu Thế thực hiện chương trình cứu rỗi bởi đức tin.
25 Chúa Cứu Thế đã đến nên chúng ta không cần người giám hộ nữa.
26 Tất cả chúng ta đều được làm con cái Đức Chúa Trời khi tin nhận
Chúa Cứu Thế Giê-xu.
27 Vì tất cả những người đã chịu báp-tem, liên hiệp với Chúa Cứu
Thế đều được Ngài bảo bọc.
28 Sự chia rẽ kỳ thị giữa Do Thái và dân ngoại, giữa nô lệ và tự do,
giữa nam và nữ, đã chấm dứt, vì chúng ta đều hợp nhất trong Chúa
Cứu Thế Giê-xu.
29 Hiện nay chúng ta thuộc về Chúa Cứu Thế, làm con cháu thật của
Áp-ra-ham và thừa hưởng cơ nghiệp Áp-ra-ham như Đức Chúa Trời
đã hứa.

4

1 Anh chị em nên nhớ, khi người thừa kế còn thơ ấu, cũng không
khác gì nô lệ, dù có quyền làm chủ sản nghiệp.
2 Người ấy vẫn phải ở dưới quyền người giám hộ và quản gia cho
đến ngày cha người đã định.
3 Chúng ta cũng thế, trước khi Chúa Cứu Thế đến, chúng ta phải
làm nô lệ cho các thần linh sơ đẳng trong thế gian vì tưởng những
thứ ấy có thể cứu rỗi chúng ta.
4 Nhưng đúng kỳ hạn, Đức Chúa Trời sai Con Ngài xuống trần gian,
do một người nữ sinh ra trong một xã hội bị luật pháp trói buộc
5 để giải cứu những người làm nô lệ của luật pháp, và cho họ quyền
làm con Đức Chúa Trời.

6 Vì chúng ta là con Đức Chúa Trời nên Ngài đã sai Thánh Linh của
Chúa Cứu Thế ngự vào lòng chúng ta, giúp chúng ta gọi Đức Chúa
Trời bằng Cha.
7 Như thế, chúng ta không còn làm nô lệ nữa, nhưng làm con Đức
Chúa Trời. Đã là con, chúng ta cũng được thừa hưởng cơ nghiệp của
Đức Chúa Trời.

Phao-lô Lo Ngại cho Người Ga-la-ti

8 Ngày trước, anh chị em không biết Đức Chúa Trời, nên đã làm nô
lệ cho những thần linh giả tạo.
9 Ngày nay, anh chị em đã tìm gặp Đức Chúa Trời, hay đúng hơn
Đức Chúa Trời đã tìm gặp anh chị em, sao anh chị em còn quay lại
làm nô lệ cho những giáo lý rỗng tuếch, vô dụng ấy?
10 Anh chị em còn giữ ngày, tháng, mùa, năm làm gì?
11 Tôi lo ngại cho anh chị em. Tôi sợ rằng công lao khó nhọc của tôi
hóa ra vô ích.
12 Thưa anh chị em thân yêu, xin anh chị em theo gương tôi, vì cũng
như anh chị em, tôi đã từng thoát ách nô lệ của luật pháp. Anh em
đã không ngược đãi chúng tôi khi tôi đến với anh em lần đầu.
13 Anh chị em còn nhớ, trong lúc đau yếu, tôi đã đến truyền giảng
Phúc Âm cho anh chị em lần thứ nhất.
14 Mặc dù bệnh hoạn của tôi có thể làm anh chị em khó chịu, nhưng
anh chị em không khước từ, ruồng rẫy tôi. Trái lại, anh chị em đã
tiếp đón tôi như thiên sứ của Đức Chúa Trời, như chính Chúa Cứu Thế
vậy.
15 Nhiệt tình chan chứa ấy bây giờ ở đâu? Lúc ấy, anh chị em yêu
mến tôi đến mức sẵn sàng móc mắt tặng tôi.
16 Thế mà nay anh chị em xem tôi như người thù, có phải vì nói thật
mất lòng anh chị em không?
17 Tôi biết có những người hết sức chiều chuộng anh chị em với
dụng ý không tốt đẹp. Họ chỉ muốn chia rẽ anh chị em với tôi để anh
chị em lệ thuộc họ và hăng hái phục vụ họ.
18 Tỏ tình quý mến chân thành bao giờ cũng là một cử chỉ đẹp,
nhưng sao họ phải đợi lúc tôi có mặt mới lo chiều chuộng anh chị
em?
19 Các con thơ bé ơi! Các con làm cho ta đau đớn như người mẹ quặn
thắt, đợi chờ đứa con lọt lòng, mong mỏi đến lúc hình dạng Chúa Cứu
Thế nổi bật trong các con.
20 Ước gì tôi có mặt bên anh chị em ngay giờ phút này để nói cho
cạn lời, chứ xa xôi cách trở, viết không thể nào hết ý.

Hai Con Trai của Áp-ra-ham

21 Anh chị em đã muốn phục tùng luật pháp để được cứu rỗi, không
lẽ anh chị em không biết luật pháp nói gì sao?
22 Kinh luật chép rằng Áp-ra-ham có hai con trai, một người con của
vợ nô lệ, một người con của vợ tự do.
23 Người vợ nô lệ sinh con theo công lệ, nhưng người vợ tự do sinh
con do lời hứa của Đức Chúa Trời.

24 Chuyện ấy tượng trưng cho hai giao ước, là phương pháp Đức
Chúa Trời cứu giúp dân Ngài. Đức Chúa Trời ban hành luật pháp trên
núi Si-nai để dân Ngài vâng giữ.
25 Núi Si-nai—người A-rập gọi là núi A-ga theo tên người mẹ nô lệ—
chỉ về Giê-ru-sa-lem hiện nay, vì thành phố ấy là thủ đô của dân tộc
làm nô lệ cho luật pháp.
26 Còn mẹ chúng ta là Giê-ru-sa-lem tự do trên trời, không bao giờ
làm nô lệ.
27 Tiên tri Y-sai đã viết:
"Này, người nữ son sẻ, hãy hân hoan!
Người nữ chưa hề sinh con, hãy reo mừng!
Vì con của người nữ bị ruồng bỏ
sẽ nhiều hơn của người nữ có chồng!"*
28 Thưa anh chị em, chúng ta là con cái sinh ra theo lời hứa, như
Y-sác ngày xưa.
29 Ngày nay, chúng ta là người do Chúa Thánh Linh sinh thành vẫn
bị người lệ thuộc luật pháp bức hại, buộc chúng ta phải vâng giữ
luật pháp, chẳng khác gì ngày xưa Y-sác, con sinh ra theo lời hứa, bị
Ích-ma-ên, con của người nô lệ, chèn ép.
30 Nhưng Thánh Kinh đã nói gì? "Hãy đuổi người vợ nô lệ cùng con
trai nàng, vì con trai người nô lệ không được quyền thừa kế với con
trai người tự do."†
31 Thưa anh chị em, chúng ta không phải là con của người nô lệ,
nhưng con của người tự do.

5

Tự Do trong Chúa Cứu Thế

1 Chúa Cứu Thế đã giải cứu chúng ta, cho chúng ta được tự do. Vậy
hãy sống trong tự do, đừng tự tròng cổ vào ách nô lệ của luật pháp
nữa.
2 Xin anh chị em lưu ý lời này của tôi, Phao-lô: nếu chịu lễ cắt bì,
anh chị em không được Chúa Cứu Thế cứu giúp.
3 Tôi xin nhắc lại. Nếu ai chịu cắt bì để mong vui lòng Đức Chúa
Trời, người ấy buộc phải vâng giữ toàn bộ luật pháp Môi-se.
4 Một khi anh chị em muốn nhờ luật pháp để được cứu rỗi, anh chị
em đã tự ly khai với Chúa Cứu Thế và đánh mất ơn phước của Đức
Chúa Trời.
5 Tuy nhiên, nhờ Chúa Thánh Linh, chúng ta đầy tin tưởng, trông
đợi những kết quả tốt đẹp mà người công chính có quyền hy vọng.
6 Một khi Chúa Cứu Thế Giê-xu đã ban cho chúng ta sự sống vĩnh
cửu, chúng ta không cần quan tâm đến việc chịu cắt bì hay không,
giữ luật pháp hay không. Điều quan trọng là hành động do tình yêu
thương, để chứng tỏ đức tin mình.
7 Trước kia, anh chị em đã thẳng tiến trên đường theo Chúa. Nhưng
ai đã ngăn chặn anh chị em, không cho anh chị em vâng theo chân
lý?

---

* **4:27** Ysai 54:1 † **4:30** Sáng 21:10

8 Dĩ nhiên, Đức Chúa Trời không bảo ai làm điều ấy, vì Ngài đã cho
anh chị em hưởng tự do trong Chúa Cứu Thế.
9 Sự dạy sai này như một ít men làm dậy cả đống bột!
10 Nhưng tôi tin chắc Chúa sẽ dìu dắt anh chị em trở về đường chính
đáng, để anh chị em có đồng một đức tin như chúng tôi. Còn người
gây xáo trộn cho anh chị em sẽ bị Chúa phán xét, dù người đó là ai.
11 Thưa anh chị em, nếu tôi còn rao giảng việc cắt bì thì tại sao tôi
vẫn còn bị bức hại? Nếu tôi không rao giảng về thập tự của Chúa Cứu
Thế, thì không còn ai bị xúc phạm nữa.
12 Thiết tưởng những người thích cắt bì, gây rối loạn cho anh chị
em, thà tự cắt mình còn hơn.
13 Thưa anh chị em, Chúa đã cho anh chị em được tự do, nhưng
đừng hiểu lầm tự do là phóng đãng, buông trôi theo dục vọng. Anh
chị em được tự do để phục vụ lẫn nhau trong tình yêu thương,
14 vì cả luật pháp cô đọng trong câu này: "Yêu người lân cận như
chính mình."*
15 Trái lại, nếu anh chị em xâu xé, cắn nuốt nhau, hãy coi chừng
kẻo anh chị em tiêu diệt lẫn nhau.

Sống Trong Năng Quyền Chúa Thánh Linh

16 Vậy tôi khuyên anh chị em đi theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh
Linh, để thoát khỏi dục vọng của bản tính cũ.
17 Bản tính cũ thích làm những điều nghịch với Chúa Thánh Linh,
trong khi Chúa Thánh Linh muốn anh chị em làm những việc trái với
bản tính cũ. Hai bên luôn luôn tranh đấu, nên anh chị em không thể
làm điều mình muốn.
18 Nhưng một khi anh chị em để Chúa Thánh Linh hướng dẫn, luật
pháp không còn quyền trói buộc anh chị em.
19 Để mặc cho bản tính tội lỗi† lộng hành, con người bị lôi cuốn vào
gian dâm, ô uế, trụy lạc,
20 thờ thần tượng, yêu thuật, hận thù, tranh chấp, ganh ghét, giận
dữ, khích bác, bè phái, tà giáo,
21 ghen tỵ, say sưa, chè chén, và những điều tương tự. Tôi cảnh cáo
anh chị em như tôi đã nói rồi, người làm những việc ấy không thể
nào làm con dân của nước Đức Chúa Trời.
22 Trái lại, nếp sống do Chúa Thánh Linh dìu dắt sẽ kết quả yêu
thương, vui mừng, bình an, nhẫn nại, nhân từ, hiền lương, thành tín,
23 hòa nhã, và tự chủ. Không có luật pháp nào cấm các điều ấy.
24 Người thuộc về Chúa Cứu Thế Giê-xu đã đóng đinh bản tính tội
lỗi với các ham muốn, tình dục vào cây thập tự.
25 Vì Chúa Thánh Linh ban sự sống mới cho chúng ta, nên chúng ta
hãy theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Linh.
26 Đừng tự tôn tự đại, đừng ghen tỵ khiêu khích nhau.

6

Chúng Ta Gặt Những Gì Mình Gieo

* **5:14** Lê 19:18 † **5:19** Ctd xác thịt

1 Thưa anh chị em thân yêu, nếu có tín hữu nào bị tội lỗi quyến rũ,
anh chị em là người có Chúa Thánh Linh hãy lấy tinh thần dịu dàng
khiêm tốn dìu dắt người ấy quay lại đường chính đáng. Anh chị em
phải cẩn thận giữ mình để khỏi bị cám dỗ.
2 Hãy ghé vai chung gánh với nhau những nhiệm vụ lớn lao, đúng
theo luật của Chúa Cứu Thế.
3 Người nào tự tôn tự đại, không chịu giúp đỡ anh chị em, là người
vô dụng, chỉ tự lừa dối mà thôi.
4 Mỗi người hãy tin tưởng ở việc tốt đẹp mình làm, tự xét lấy mình,
không nên sánh mình với người khác, để rồi khoe khoang tự mãn.
5 Vì mỗi người đều có những bổn phận riêng phải làm cho trọn.
6 Người học Đạo Chúa phải chia sẻ tài sản, lợi tức cho người dạy dỗ
mình.
7 Đừng tự lừa dối, tưởng mình có thể qua mặt Chúa. Hễ gieo gì gặt
nấy.
8 Người gieo giống xấu theo bản tính cũ sẽ gặt hái sự hư hoại, diệt
vong. Người gieo giống tốt của Chúa Thánh Linh sẽ gặt hái sự sống
vĩnh cửu do Chúa Thánh Linh ban tặng.
9 Hãy kiên tâm làm việc thiện, đừng chán nản, vì đến mùa chúng
ta sẽ gặt hái kết quả tốt đẹp.
10 Vậy, hãy nắm ngay cơ hội để làm việc thiện cho mọi người, nhất
là cho anh chị em tín hữu.

Lời Khuyên Cuối của Phao-lô

11 Chính tay tôi viết những dòng cuối thư này cho anh chị em, chữ
nào cũng lớn.
12 Những người ép buộc anh em chịu cắt bì chỉ có một dụng ý: Họ
chiều theo thị hiếu quần chúng, sợ bị khủng bố nếu họ nhìn nhận
Chúa Cứu Thế hy sinh trên cây thập tự để cứu rỗi loài người.
13 Họ chịu cắt bì nhưng không vâng giữ luật pháp. Họ muốn ép anh
em chịu cắt bì để khoe rằng anh em là môn đệ họ.
14 Riêng tôi không dám khoe khoang điều gì ngoài cây thập tự của
Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta. Nhờ cây thập tự ấy, tôi xem thế gian
như đã bị đóng đinh, và thế gian coi tôi như đã chết.
15 Điều quan trọng không phải chịu thánh lễ cắt bì hay không,
nhưng tâm hồn có được Chúa đổi mới hay không
16 Cầu Chúa thương xót và ban bình an cho mọi người sống theo
tiêu chuẩn đó và cho cả dân Chúa.
17 Tôi mong từ nay về sau, không còn ai quấy rầy tôi vì những vấn
đề ấy nữa, vì thân thể tôi mang những vết sẹo chứng tỏ Chúa Giê-xu
là Chủ tôi.
18 Cầu chúc tâm linh anh chị em hằng hưởng được ơn phước của
Chúa chúng ta, Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Thư của Phao-lô
Gửi cho Các Tín Hữu tại
Ê-phê-sô

Lời Chào Thăm của Phao-lô

1 Đây là thư của Phao-lô, người được Đức Chúa Trời chọn làm sứ đồ
của Chúa Cứu Thế Giê-xu.
Kính gửi anh chị em tín hữu thánh thiện tại thành phố Ê-phê-sô, là
môn đệ trung tín của Chúa Cứu Thế Giê-xu.
2 Cầu xin Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và Chúa Cứu Thế Giê-xu ban
ơn phước và bình an cho anh chị em.

Hạnh Phúc trong Chúa

3 Chúng tôi ca ngợi Đức Chúa Trời, Cha của Chúa Cứu Thế Giê-xu,
Chúa chúng ta; Ngài đã ban cho chúng ta đủ mọi phước lành thuộc
linh từ trời vì chúng ta tin cậy Chúa Cứu Thế.
4 Trước khi sáng tạo trời đất, Đức Chúa Trời đã yêu và chọn chúng
ta trong Chúa Cứu Thế để thánh hóa chúng ta đến mức toàn hảo trước
mặt Ngài.
5 Do tình yêu thương, Đức Chúa Trời đã hoạch định chương trình
cho Chúa Cứu Thế Giê-xu để nhận chúng ta làm con cái Ngài, theo hảo
tâm, thiện ý của Ngài.
6 Chúng ta nên ca ngợi Đức Chúa Trời về ơn phước Ngài ban cho
chúng ta, vì chúng ta thuộc về Con yêu dấu của Ngài.
7 Nhờ ơn phước dồi dào đó, chúng ta được cứu chuộc và tha tội do
máu Chúa Cứu Thế.
8 Đức Chúa Trời khôn ngoan sáng suốt đã ban ơn phước vô cùng dư
dật cho chúng ta.
9 Ngài tiết lộ cho chúng ta biết chương trình huyền nhiệm mà Ngài
đã vui lòng hoạch định từ trước.
10 Đến cuối các thời đại, Ngài sẽ thống nhất tất cả vạn vật, dù ở trên
trời hay dưới đất, và đặt dưới quyền lãnh đạo của Chúa Cứu Thế.
11 Mọi việc đều diễn tiến đúng theo chương trình Đức Chúa Trời đã
ấn định. Theo chương trình đó, Ngài đã lựa chọn chúng tôi làm cơ
nghiệp Ngài.
12 Mục đích của Đức Chúa Trời là để chúng ta, những người đầu
tiên đặt niềm hy vọng trong Chúa Cứu Thế ca ngợi và tôn vinh Đức
Chúa Trời.
13 Và bây giờ, anh chị em cũng thế, sau khi nghe lời chân lý—là Phúc
Âm cứu rỗi—anh chị em tin nhận Chúa Cứu Thế, nên được Đức Chúa
Trời ban Chúa Thánh Linh vào lòng chứng thực anh chị em là con cái
Ngài.
14 Chúa Thánh Linh hiện diện trong chúng ta bảo đảm rằng Đức
Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta mọi điều Ngài hứa; Chúa Thánh Linh
cũng là một bằng chứng Đức Chúa Trời sẽ hoàn thành sự cứu chuộc,
cho chúng ta thừa hưởng cơ nghiệp, để ca ngợi và tôn vinh Ngài.

Lời Cầu Nguyện

15 Vì lẽ đó, khi nghe nói về đức tin anh chị em trong Chúa Cứu Thế
và tình yêu thương anh chị em đối với các tín hữu khắp nơi,
16 tôi không ngớt cảm tạ Đức Chúa Trời và cầu thay cho anh chị em,
17 xin Đức Chúa Trời của Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta, là Cha vinh
quang, ban cho anh chị em tâm linh khôn ngoan để biết rõ Chúa Cứu
Thế qua những điều Ngài tiết lộ.
18 Cũng xin Đức Chúa Trời cho tâm trí anh chị em sáng suốt để hiểu
biết niềm hy vọng của người Chúa đã lựa chọn và cơ nghiệp vinh
quang phong phú Ngài dành cho con cái Ngài.
19 Cầu xin Đức Chúa Trời cho anh chị em biết được quyền năng vô
cùng lớn lao của Ngài đang tác động trong chúng ta, là người tin nhận
Ngài. Do quyền năng phi thường ấy
20 Chúa Cứu Thế đã sống lại từ cõi chết và hiện nay ngồi bên phải
ngai Đức Chúa Trời trên trời.
21 Địa vị Chúa Cứu Thế cao cả hơn địa vị mọi thể chế, mọi thẩm
quyền, mọi sức mạnh, mọi lãnh đạo, hay bất cứ quyền lực nào. Uy
danh Ngài lừng lẫy hơn tất cả các uy danh trong thế giới hiện tại và
tương lai.
22 Đức Chúa Trời đã đặt vạn vật dưới chân Chúa Cứu Thế, lập Ngài
làm thủ lãnh tối cao của Hội thánh.
23 Hội Thánh là thân thể Ngài, Hội Thánh được đầy dẫy Chúa Cứu
Thế, và Chúa Cứu Thế đầy dẫy khắp vạn vật.

2

Từ Chết Sống Lại

1 Trước kia tâm linh anh chị em đã chết vì tội lỗi gian ác.
2 Anh chị em theo nếp sống xấu xa của người đời, vâng phục Sa-tan,
bạo chúa của đế quốc không gian, hiện đang hoạt động trong lòng
người chống nghịch Đức Chúa Trời.
3 Tất cả chúng ta một thời đã sống sa đọa như thế, chiều chuộng
ham muốn xác thịt và ý tưởng gian ác của mình. Vì bản tính tội lỗi
đó, chúng ta đáng bị Đức Chúa Trời hình phạt như bao nhiêu người
khác.
4 Nhưng Đức Chúa Trời vô cùng nhân từ, vì tình yêu thương của
Ngài đối với chúng ta quá bao la;
5 dù tâm linh chúng ta đã chết vì tội lỗi, Ngài cho chúng ta được
sống lại với Chúa Cứu Thế. Vậy nhờ ơn phước Đức Chúa Trời, anh chị
em được cứu.
6 Trong Chúa Cứu Thế, Đức Chúa Trời cất bổng chúng ta lên cao,
cho chúng ta cùng ngồi với Chúa Cứu Thế trên ngai trời.
7 Muôn đời về sau, Ngài có thể tiếp tục bày tỏ ơn phước, nhân từ
phong phú vô tận cho mọi người tin nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu.
8 Vậy anh chị em được cứu nhờ ơn phước Đức Chúa Trời, do đức tin
nơi Chúa Cứu Thế. Sự cứu rỗi là tặng phẩm của Đức Chúa Trời, chứ
không do anh chị em tự tạo.
9 Không phải là kết quả của công đức anh chị em, nên chẳng ai có
thể khoe khoang.

10 Đức Chúa Trời sáng tạo chúng ta và truyền cho chúng ta sự sống
mới trong Chúa Cứu Thế Giê-xu để chúng ta thực hiện những việc tốt
lành Ngài hoạch định từ trước.

Hợp Nhất trong Chúa

11 Đừng quên rằng trước kia anh chị em là người nước ngoài, bị
người Do Thái coi là vô đạo, ô uế, vì họ tự cho là thánh sạch. Kỳ thực
lòng họ vẫn ô uế, dù thân họ đã chịu thánh lễ cắt bì, một nghi lễ do
tay người thực hiện.
12 Đừng quên rằng thuở ấy anh chị em sống xa cách Chúa Cứu Thế,
đối nghịch với đoàn thể con dân của Đức Chúa Trời, không được Đức
Chúa Trời hứa hẹn bảo đảm gì cả. Giữa cuộc đời, anh chị em sống
không hy vọng, không Đức Chúa Trời,
13 nhưng bây giờ anh chị em là người của Chúa Cứu Thế Giê-xu. Dù
ngày trước cách xa Đức Chúa Trời, ngày nay nhờ máu Chúa Giê-xu,
anh chị em được đến gần Đức Chúa Trời.
14 Chúa Cứu Thế đem lại hòa bình cho chúng ta. Ngài hòa giải hai
khối dân tộc thù nghịch, kết hợp làm một Nhân loại mới. Chúa đã hy
sinh thân báu để phá đổ bức tường ngăn cách đôi bên,
15 chấm dứt hận thù, phế bỏ luật pháp Do Thái với giới răn, quy
luật. Chúa hợp nhất hai khối dân thù nghịch, cho họ gia nhập vào
thân thể Chúa để tạo nên nhân loại mới và xây dựng hòa bình.
16 Hai bên đã là bộ phận của một thân thể, hận thù tất nhiên cũng
tiêu tan, cả hai đều được giảng hòa với Đức Chúa Trời. Vậy chiến
tranh đã chấm dứt tại cây thập tự.
17 Chúa Cứu Thế đã đến công bố Phúc Âm hòa bình ấy cho các dân
tộc gần xa.
18 Nhờ Chúa Cứu Thế, tất cả các dân tộc đều được Chúa Thánh Linh
dìu dắt đến cùng Đức Chúa Cha.

Đền Thờ của Đức Chúa Trời

19 Hiện nay anh chị em dân ngoại không còn là kiều dân ngoại tịch
nữa, nhưng là công dân Nước Chúa, là người trong gia đình Đức Chúa
Trời như mọi tín hữu khác.
20 Nền móng của anh chị em là Chúa Cứu Thế Giê-xu, còn các sứ đồ
và tiên tri là rường cột.
21 Tất cả anh chị em tín hữu chúng ta đều được kết hợp chặt chẽ
với Chúa Cứu Thế, và xây nên Đền Thánh của Đức Chúa Trời.
22 Trong Chúa Cứu Thế, anh chị em được Chúa Thánh Linh kết hợp
với nhau thành ngôi nhà của Đức Chúa Trời.

3

Phao-lô Phục Vụ Các Dân Tộc

1 Vì truyền giảng Phúc Âm cho các dân tộc nước ngoài, mà tôi, Phao-
lô, đầy tớ của Chúa Cứu Thế phải chịu lao tù.
2 Anh chị em đều biết Đức Chúa Trời ủy thác cho tôi nhiệm vụ công
bố Phúc Âm cho dân ngoại.
3 Như tôi đã trình bày sơ lược, chính Đức Chúa Trời đã tiết lộ cho
tôi biết chương trình huyền nhiệm của Ngài.

4 Đọc thư này anh chị em sẽ rõ ý của tôi về huyền nhiệm đó.
5 Trong các thời đại trước, Đức Chúa Trời chẳng cho ai biết, nhưng
ngày nay Ngài nhờ Chúa Thánh Linh tiết lộ cho các sứ đồ và tiên tri
của Ngài.
6 Đây là huyền nhiệm: Cả dân ngoại cũng như người Do Thái, nhờ
nghe Phúc Âm và tin nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu, sẽ được làm con cái
Đức Chúa Trời, được thừa kế cơ nghiệp trong nước Ngài, được tham
gia vào Hội Thánh và được hưởng mọi phước hạnh Đức Chúa Trời đã
hứa.
7 Đức Chúa Trời cho tôi đặc ân làm sứ giả công bố chương trình
huyền nhiệm ấy; Ngài cũng ban quyền năng cho tôi để làm tròn công
tác Ngài giao.
8 Dù tôi kém cỏi nhất trong mọi tín hữu, Chúa đã dùng tôi truyền
giảng Phúc Âm cho dân ngoại, tức là trình bày sự phong phú vô hạn
của Chúa Cứu Thế,
9 và để giải thích cho mọi người biết Đức Chúa Trời cũng là Chúa
Cứu Thế của tất cả dân tộc. Huyền nhiệm này đã được Đấng Tạo Hóa
giữ bí mật trong các thời đại trước.
10 Ngày nay các bậc cầm quyền trên trời nhận biết được sự khôn
ngoan vô hạn của Đức Chúa Trời, khi họ nhìn thấy Hội Thánh Ngài
gồm đủ tất cả dân tộc.
11 Đó là chương trình Đức Chúa Trời hoạch định từ trước, do Chúa
Cứu Thế Giê-xu thực hiện.
12 Ngày nay, nhờ Chúa Cứu Thế và qua niềm tin nơi Ngài, chúng ta
bạo dạn và vững lòng bước đến gần Đức Chúa Trời.
13 Vậy, xin anh chị em đừng nản lòng khi thấy tôi mắc vòng lao lý
vì anh chị em; thật ra đây là một vinh dự cho anh chị em.

Tình Yêu của Chúa Cứu Thế
14 Khi nghĩ đến chương trình cứu rỗi kỳ diệu ấy, tôi quỳ gối trước
mặt Cha trên trời,
15 Đấng Sáng Tạo của vạn vật trên trời và dưới đất.
16 Tôi cầu xin Cha, do vinh quang vô hạn của Ngài, ban quyền năng
Thánh Linh làm cho tâm hồn anh chị em vững mạnh,
17 cầu xin Chúa Cứu Thế, nhân đức tin ngự vào lòng anh chị em, cho
anh chị em đâm rễ vững gốc trong tình yêu thương,
18 cầu cho anh chị em cũng như mọi con cái Chúa có khả năng hiểu
thấu tình yêu sâu rộng bao la của Chúa Cứu Thế,
19 cầu cho chính anh chị em được kinh nghiệm tình yêu ấy, dù nó
lớn lao vô hạn, vượt quá tri thức loài người. Nhờ đó anh chị em sẽ
được đầy dẫy Đức Chúa Trời.
20 Xin vinh quang quy về Đức Chúa Trời; với quyền năng Ngài đang
tác động trong chúng ta, Ngài có thể thực hiện mọi điều vượt quá mức
chúng ta cầu xin và mong ước.
21 Nguyện Đức Chúa Trời được ca ngợi muôn đời vô cùng, vì Ngài
đã lập chương trình cứu rỗi Hội Thánh, do Chúa Cứu Thế Giê-xu thực
hiện! A-men.

4

Thân Thể của Chúa

1 Vì thế, tôi, một người bị tù vì phục vụ Chúa, tôi nài xin anh chị em
phải sống đúng theo tiêu chuẩn Đức Chúa Trời đã đặt khi Ngài tuyển
chọn anh chị em làm con cái Ngài.
2 Phải hết sức khiêm cung, hiền từ. Phải nhẫn nại, nhường nhịn
nhau trong tình yêu thương.
3 Phải cố gắng sống bình an hoà thuận để giữ sự hợp nhất trong
Chúa Thánh Linh.
4 Chúng ta cùng thuộc về một thân thể, cùng nhận lãnh một Chúa
Thánh Linh, cùng chia sẻ một niềm hy vọng về tương lai vinh quang.
5 Chúng ta chỉ có một Chúa, một đức tin, một lễ báp-tem,
6 một Đức Chúa Trời là Cha mọi người, cao quý hơn mọi người, tác
động trên mọi người và sống trong mọi người.
7 Tuy nhiên, mỗi người trong chúng ta nhận lãnh một ân tứ khác
nhau, tùy theo sự phân phối của Chúa Cứu Thế.
8 Như tác giả Thi Thiên ghi nhận:
“Ngài đã lên nơi cao
dẫn theo những người tù
và ban tặng phẩm cho loài người.”*
9 Những chữ “Ngài trở về trời cao” có nghĩa Ngài đã từ trời giáng
thế, đến nơi thấp nhất của trần gian.
10 Đấng đã xuống thấp cũng là Đấng đã lên cao, và đầy dẫy khắp
mọi nơi, từ nơi thấp nhất đến nơi cao nhất.
11 Ngài cho người này làm sứ đồ, người kia làm tiên tri, người khác
làm nhà truyền đạo, mục sư, hay giáo sư.
12 Ngài phân phối công tác như thế để chúng ta phục vụ đắc lực
cho Ngài, cùng nhau xây dựng Hội Thánh, là Thân Thể Ngài.
13 Nhờ đó, chúng ta được hợp nhất, cùng chung một niềm tin về sự
cứu rỗi và về Con Đức Chúa Trời—Chúa Cứu Thế chúng ta—và mỗi
người đều đạt đến bậc trưởng thành trong Chúa, có Chúa Cứu Thế
đầy dẫy trong tâm hồn.
14 Nhờ đó, chúng ta không còn khờ dại như trẻ con, trí óc không
còn nông nổi, dễ đổi thay theo các giáo lý mới lạ của người lừa dối
khéo dùng thủ đoạn xảo trá sai lầm.
15 Nhưng chúng ta luôn luôn sống theo chân lý và truyền bá chân
lý trong tình yêu thương, để ngày càng tăng trưởng đến mức giống
Chúa Cứu Thế về mọi phương diện. Chúa Cứu Thế là Đầu; Hội Thánh
là thân thể.
16 Dưới quyền lãnh đạo của Chúa, mọi bộ phận trong thân thể kết
hợp và nâng đỡ nhau. Mỗi bộ phận đều làm trọn chức năng riêng,
và cả thân thể lớn mạnh trong tình yêu thương.

Nếp Sống Mới

17 Nhân danh Chúa, tôi khuyên anh chị em điều này: Đừng sống
như người chưa được cứu. Vì tâm trí họ hư hoại,

* **4:8** Thi 68:18

18 lòng họ vô cùng đen tối, xa cách hẳn sự sống của Đức Chúa Trời,
trí tuệ họ đóng kín, không thể nhận biết Ngài.
19 Họ mất cả lương tri, không còn biết phải quấy, buông mình theo
lối sống tội lỗi dơ bẩn, mê mải không thôi.
20 Đó không phải là điều anh chị em học hỏi từ Chúa Cứu Thế.
21 Nếu anh chị em đã nghe tiếng Ngài và học tập chân lý của Ngài,
22 hãy vứt bỏ con người cũ, là nếp sống cũ đã bị hư hỏng vì dục
vọng lừa dối.
23 Tâm hồn anh chị em phải đổi mới.
24 Anh chị em phải trở nên người mới, có bản tính tốt đẹp thánh
sạch giống Đức Chúa Trời.
25 Vậy, hãy chừa bỏ sự dối trá; anh chị em phải nói thật với nhau, vì
chúng ta cùng chung một thân thể, một Hội Thánh.
26 Lúc nóng giận, đừng để cơn giận đưa anh chị em đến chỗ phạm
tội. Đừng giận cho đến chiều tối.
27 Đừng tạo cơ hội cho ác quỷ tấn công.
28 Người hay trộm cắp phải bỏ thói xấu ấy, dùng tay mình làm việc
lương thiện để giúp đỡ người khác khi có cần.
29 Miệng lưỡi anh chị em đừng nói những lời xấu xa tai hại, nhưng
hãy nói lời tốt đẹp xây dựng, đem lại lợi ích cho người nghe.
30 Đừng làm buồn Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì cho đến ngày
cứu chuộc, Chúa Thánh Linh trong lòng anh chị em là bằng chứng
anh chị em thuộc về Chúa.
31 Phải loại bỏ khỏi đời sống anh chị em những điều cay đắng, oán
hờn, giận dữ, cãi cọ, phỉ báng và mọi điều xấu xa khác.
32 Phải có lòng nhân từ, yêu mến nhau, phải tha thứ nhau như Đức
Chúa Trời đã tha thứ anh chị em trong Chúa Cứu Thế.

5

Sống trong Ánh Sáng
1 Trong mọi việc, hãy noi theo gương Đức Chúa Trời, như con cái
yêu dấu bắt chước cha mình.
2 Phải sống đời yêu thương, như Chúa Cứu Thế đã yêu thương chúng
ta, dâng thân Ngài làm sinh tế chuộc tội đẹp lòng Đức Chúa Trời.
3 Đã là con cái thánh của Chúa, anh chị em đừng nói đến chuyện
gian dâm, ô uế, tham lam.
4 Đừng nói lời tục tỉu, bậy bạ, hoặc chuyện tiếu lâm thô bỉ, nhưng
cứ nhắc nhở ơn Đức Chúa Trời và cảm tạ Ngài.
5 Anh chị em nên biết người gian dâm, ô uế, tham lam không thể
thừa hưởng cơ nghiệp gì trong Nước Chúa. Tham lam là thờ lạy thần
tượng.
6 Đừng để những người ấy dùng lời rỗng tuếch lừa gạt anh chị em,
họ sẽ bị Đức Chúa Trời hình phạt vì không vâng phục Ngài.
7 Vậy anh chị em đừng tham dự vào tội ác của họ.
8 Trước kia lòng anh chị em tối tăm, nhưng ngày nay đã được Chúa
soi sáng, vậy phải sống như người thuộc về ánh sáng.
9 Nhờ ánh sáng của Chúa, anh chị em sẽ làm mọi điều tốt đẹp, công
chính và chân thật.

10 Phải tìm biết điều gì vui lòng Chúa.
11 Đừng dự vào những việc không xứng đáng trong bóng tối, nhưng
hãy phơi bày ra ánh sáng.
12 Những việc làm trong bóng tối, nói đến cũng thấy xấu hổ rồi.
13 Nhưng khi phơi bày ra ánh sáng, mọi sự vật sẽ được chiếu sáng.
14 Và những gì được chiếu sáng cũng trở nên sáng láng. Vì thế,
Thánh Kinh viết:
“Hãy tỉnh thức, hỡi người đang ngủ mê,
hãy vùng dậy từ cõi chết,
để được Chúa Cứu Thế chiếu soi.”
15 Phải thận trọng trong mọi việc, đừng sống như người dại dột,
nhưng như người khôn ngoan.
16 Hãy nắm mọi cơ hội để làm việc lành, vì thời kỳ khó khăn.
17 Đừng hành động nông nổi, dại dột, nhưng phải tìm hiểu ý muốn
của Đức Chúa Trời.
18 Đừng say rượu, vì say sưa làm hủy hoại đời sống anh chị em,
nhưng phải đầy dẫy Chúa Thánh Linh.
19 Hãy dùng những lời hay ý đẹp trong thi thiên, thánh ca mà xướng
họa với nhau, nức lòng trổi nhạc ca ngợi Chúa.
20 Gặp bất cứ việc gì, cũng luôn nhân danh Chúa Cứu Thế Giê-xu
cảm tạ Đức Chúa Trời, Cha chúng ta.

Tình Nghĩa Vợ Chồng
21 Do lòng kính sợ Chúa Cứu Thế, anh chị em phải tùng phục nhau.
22 Vợ phải tùng phục chồng như tùng phục Chúa.
23 Vì chồng là đầu vợ, như Chúa Cứu Thế là Đầu Hội Thánh; Ngài
cứu chuộc Hội Thánh là thân thể Ngài.
24 Cũng như Hội Thánh vâng phục Chúa Cứu Thế, vợ phải vâng
phục chồng trong mọi việc.
25 Chồng phải yêu vợ như Chúa Cứu Thế đã yêu Hội Thánh, hy sinh
tính mạng vì Hội Thánh,
26 dùng nước và Đạo Đức Chúa Trời rửa cho Hội Thánh được tinh
sạch,
27 nhằm trình diện trước mặt Ngài như một Hội Thánh vinh hiển,
không vết không nhăn, không một khuyết điểm nào, nhưng thánh
khiết trọn vẹn.
28 Đó là cách chồng phải yêu vợ, coi vợ như bản thân, yêu vợ tức là
yêu bản thân.
29 Vì chẳng ai ghét chính thân mình, nhưng phải lo nuôi dưỡng và
chăm sóc, cũng như Chúa Cứu Thế chăm sóc Hội Thánh là thân thể
Ngài,
30 và chúng ta là bộ phận của thân thể đó.
31 Vì thế, người đàn ông sẽ lìa cha mẹ để kết hợp với vợ mình, và
hai người thành một.
32 Điều này là một huyền nhiệm, chẳng khác gì huyền nhiệm giữa
Chúa Cứu Thế và Hội Thánh.
33 Vậy, tôi xin nhắc lại, chồng phải yêu vợ như chính thân mình, còn
vợ phải kính phục chồng.

6

Cha Mẹ và Con Cái

1 Con cái phải vâng lời cha mẹ trong Chúa, đó là điều phải.
2 “Phải hiếu kính cha mẹ,” là điều răn đầu tiên có kèm theo lời hứa:
3 Nếu con cái hiếu kính cha mẹ thì “nhờ đó con mới được phước và
sống lâu trên đất.”*
4 Cha mẹ không nên chọc giận con cái, nhưng phải nuôi nấng, sửa
trị, dạy dỗ chúng theo đường lối Chúa.

Đầy Tớ và Chủ

5 Đầy tớ phải vâng lời chủ, thành thật kính sợ vâng phục chủ như
vâng phục Chúa Cứu Thế.
6 Không phải chỉ lo làm vừa lòng chủ khi có mặt, nhưng luôn cố
gắng phục vụ chủ như phục vụ Chúa Cứu Thế, hết lòng làm theo ý
muốn Đức Chúa Trời.
7 Phải tận tâm phục vụ như đầy tớ của Chúa, chứ không phải của
người ta.
8 Nên nhớ Chúa sẽ tưởng thưởng mọi người tùy theo việc tốt lành
họ làm, vô luận đầy tớ hay chủ.
9 Người chủ cũng phải đối xử với đầy tớ cách ngay thẳng chính đáng
như thế, không được dọa nạt. Nên nhớ anh chị em và họ đều có chung
một Chủ trên trời là Chúa Cứu Thế, và Ngài chẳng thiên vị ai.

Khí Giới của Đức Chúa Trời

10 Sau hết, anh chị em phải mạnh mẽ trong Chúa nhờ năng lực kiên
cường của Ngài.
11 Hãy trang bị đầy đủ khí giới của Đức Chúa Trời để có thể đứng
vững đối phó với mọi mưu kế của quỷ vương.
12 Vì chúng ta không chiến đấu chống người trần gian nhưng chống
lại quyền lực vô hình đang thống trị thế giới tối tăm này và chống các
tà linh trên trời.
13 Vậy hãy mặc toàn bộ áo giáp của Đức Chúa Trời, để anh chị em
có thể chiến đấu lúc bị tiến công, và khi chiến cuộc đã qua, anh chị
em là người toàn thắng.
14 Muốn được như thế anh chị em phải nai nịt lưng bằng chân lý,
mặc sự công chính làm giáp che ngực.
15 Mang giày sẵn sàng từ Phúc Âm hòa bình.
16 Luôn luôn dùng thuẫn đức tin để gạt đỡ mọi tên lửa của Sa-tan.
17 Đội nón sắt cứu rỗi, cầm bảo kiếm của Thánh Linh là Lời Đức
Chúa Trời.
18 Phải luôn luôn cầu nguyện trong mọi trường hợp, nài xin mọi
điều theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Linh. Phải cảnh giác và kiên
nhẫn cầu thay cho tất cả tín hữu.
19 Cũng cầu nguyện cho tôi có lời của Chúa mỗi khi mở miệng, để
tôi dạn dĩ công bố huyền nhiệm của Phúc Âm.
20 Chính vì Phúc Âm mà tôi làm sứ thần trong lao tù, nhưng hãy cầu
xin Chúa cho tôi cứ bạo dạn công bố Phúc Âm dù phải bị xiềng xích
tù đày.

* **6:3** Xuất 20:12; Phục 5:16

Lời Từ Biệt

21 Ty-chi-cơ, anh yêu dấu của chúng ta, đầy tớ trung thành của Chúa,
sẽ tường thuật mọi việc cho anh chị em, để anh chị em biết rõ tình
trạng và hoạt động của chúng tôi.
22 Tôi cử anh ấy đến thăm anh chị em để biết rõ tình trạng anh chị
em hiện nay và an ủi khích lệ anh chị em.
23 Cầu xin Đức Chúa Trời là Cha và Chúa Cứu Thế Giê-xu ban cho
anh chị em sự bình an, tình yêu thương và đức tin.
24 Cầu xin ân sủng ở với tất cả những người yêu mến Chúa Cứu Thế
Giê-xu với tình yêu bất diệt.

Thư của Phao-lô
Gửi cho Các Tín Hữu tại
Phi-líp

Lời Chào Thăm của Phao-lô

1 Đây là thư của Phao-lô và Ti-mô-thê, đầy tớ của Chúa Cứu Thế
Giê-xu.
Kính gửi các tín hữu thánh thiện và các cấp lãnh đạo Hội Thánh tại
thành phố Phi-líp.
2 Cầu xin Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và Chúa Cứu Thế Giê-xu ban
ơn phước và bình an cho anh chị em.

Lời Cảm Tạ Chúa

3 Mỗi khi tưởng nhớ anh chị em, tôi luôn ca ngợi Đức Chúa Trời.
4 Mỗi lần cầu nguyện cho anh chị em, lòng tôi tràn ngập vui mừng.
5 Vì anh chị em đã tích cực góp phần trong công cuộc truyền bá
Phúc Âm từ khi tiếp nhận Chúa cho đến ngày nay.
6 Chúa đã bắt đầu làm việc tốt lành trong anh chị em, nên Ngài sẽ
tiếp tục hoàn thành công tác cho đến ngày Chúa Cứu Thế Giê-xu trở
lại; đó là điều chắc chắn.
7 Tôi tín nhiệm anh chị em như thế vì anh chị em đã chiếm một chỗ
quan trọng trong lòng tôi. Anh chị em đã cùng tôi chia sẻ ơn phước
của Đức Chúa Trời, trong những ngày tôi bị xiềng xích giam cầm cũng
như những năm tháng tôi được tự do biện hộ cho chân lý Phúc Âm.
8 Có Đức Chúa Trời chứng giám, tôi trìu mến anh chị em với tình
yêu thương của Chúa Cứu Thế Giê-xu.
9 Tôi cầu nguyện cho tình yêu thương của anh chị em ngày càng
chan chứa, cho tri thức và sự sáng suốt của anh chị em ngày càng sâu
rộng,
10 đến nỗi anh chị em biết quý chuộng những điều tuyệt hảo, giữ
tâm hồn trong sạch và sống một cuộc đời hoàn toàn, không ai chê
trách được cho đến ngày Chúa Cứu Thế trở lại.
11 Cầu chúc anh chị em luôn kết quả tươi đẹp trong nếp sống công
chính do Chúa Cứu Thế Giê-xu để đem vinh quang về cho Đức Chúa
Trời.

Tinh Thần của Phao-lô trong Ngục Tối

12 Thưa anh chị em, tôi mong anh chị em đều biết rõ: Chính những
hoạn nạn, bức hại, tù đày của tôi đã làm cho Phúc Âm càng lan rộng
13 đến nỗi mọi người, kể cả quân đoàn ngự lâm của hoàng đế La
Mã, đều biết rõ tôi bị giam cầm chỉ vì theo Chúa Cứu Thế,
14 và hầu hết các anh chị em tín hữu thấy tôi chịu tù tội vì Chúa
nên không còn biết sợ xiềng xích gông cùm, nhưng càng vững tin
nơi Chúa và anh dũng truyền giảng Phúc Âm.
15 Thật ra, có vài người rao giảng Chúa Cứu Thế chỉ vì ganh tị.
16 Nhưng những người khác rao giảng vì thiện chí, do lòng yêu
thương thúc đẩy, họ biết rõ tôi có nhiệm vụ biện hộ cho Phúc Âm.

17 Trong khi đó, mấy người kia rao giảng về Chúa Cứu Thế vì tinh
thần đảng phái, không chân thành phục vụ; họ tưởng làm như thế là
chồng chất thêm nỗi khổ đau cho tôi trong ngục tù!
18 Dù giả bộ hay chân thành, Phúc Âm của Chúa Cứu Thế vẫn được
truyền bá; chính sự thật đó làm cho tôi vui mừng sung sướng.
19 Vâng, tôi sẽ tiếp tục vui mừng vì biết rõ: Nhờ anh chị em cầu
nguyện và nhờ Thánh Linh của Chúa Cứu Thế Giê-xu phù hộ, việc này
sẽ trở thành ích lợi cho tôi.

Đời Sống Phao-lô vì Chúa Cứu Thế

20 Vì tôi mong mỏi hy vọng không bao giờ làm điều gì đáng hổ thẹn,
nhưng tôi luôn luôn sẵn sàng nói về Chúa Cứu Thế cách bạo dạn trong
cảnh tù đày hiện nay cũng như trong những ngày tự do. Dù sống hay
chết, tôi vẫn làm nổi bật vinh quang của Chúa Cứu Thế.
21 Đối với tôi, hễ còn sống ngày nào là còn có cơ hội làm vinh hiển
Chúa Cứu Thế; nếu chết đi lại càng ích lợi cho tôi.
22 Còn tiếp tục sống trong thân xác, tôi còn có cơ hội dìu dắt nhiều
người đến với Chúa; nên tôi không biết lựa chọn thế nào.
23 Tôi phân vân giữa sự sống và sự chết. Tôi muốn đi ở với Chúa
Cứu Thế là điều vô cùng phước hạnh hơn cho tôi.
24 Nhưng tôi còn ở lại đây để giúp ích anh chị em lại là điều tốt hơn.
25 Tôi biết chắc tôi sẽ còn ở lại với anh chị em một thời gian nữa để
giúp anh chị em tăng trưởng và vui sống trong đức tin.
26 Nhờ đó, khi tôi trở lại viếng thăm, anh chị em sẽ càng vui mừng,
ca ngợi Chúa Cứu Thế.

Gương Sáng của Chúa Cứu Thế

27 Dù có mặt tôi hay không, anh chị em phải luôn luôn sống theo tiêu
chuẩn cao cả trong Phúc Âm của Chúa Cứu Thế, ngõ hầu mọi người
có thể nhìn nhận rằng anh chị em vẫn siết chặt hàng ngũ chiến đấu
cho niềm tin Phúc Âm.
28 Dù bọn thù nghịch làm gì đi nữa, anh chị em vẫn anh dũng kiên
trì. Đó chính là điềm báo hiệu họ sẽ bị hư vong còn anh chị em được
cứu rỗi.
29 Vì anh chị em chẳng những tin Chúa Cứu Thế nhưng còn được
vinh dự chịu gian khổ vì Ngài nữa.
30 Anh chị em cũng hăng say chiến đấu bên cạnh chúng tôi: Như
anh chị em đã thấy tôi từng chịu bao gian khổ vì Chúa, nay tôi vẫn
tiếp tục đấu tranh quyết liệt cho Ngài.

2

Có Tinh Thần Giống Chúa Cứu Thế

1 Trong Chúa Cứu Thế có niềm khích lệ không? Anh chị em có
thương nhau đến độ sẵn sàng giúp đỡ nhau không? Tình anh em
trong Chúa và mối tương giao trong Chúa Thánh Linh có thực hữu
không? Lòng anh chị em có mềm mại cảm thương nhau không?

2 Nếu có, xin anh chị em đồng tâm nhất trí, yêu thương nhau cách
chân thành, hợp tác chặt chẽ với nhau, cùng nhắm vào một mục đích
chung, để làm cho tôi hoàn toàn vui thỏa.
3 Đừng làm việc gì để thỏa mãn tham vọng cá nhân hoặc tự đề cao,
nhưng hãy khiêm tốn, coi người khác hơn mình.
4 Đừng vị kỷ nhưng phải lưu ý đến quyền lợi người khác.
5 Anh chị em hãy có tinh thần giống Chúa Cứu Thế.
6 Dù Ngài vốn có bản thể như Đức Chúa Trời,
nhưng Ngài không xem sự bình đẳng với Đức Chúa Trời
là đều phải nắm giữ.
7 Ngài đã từ bỏ chính mình,
chịu thân phận đầy tớ,
và trở nên giống như loài người.
Ngài hiện ra như một người,
8 hạ mình xuống, vâng phục Đức Chúa Trời,
và chịu chết như một tội nhân trên thập tự giá.

9 Chính vì thế, Đức Chúa Trời đưa Ngài lên tột đỉnh vinh quang
và ban cho Ngài danh vị cao cả tuyệt đối,
10 để mỗi khi nghe Danh Chúa Giê-xu tất cả đều quỳ gối xuống,
dù ở tận trên các tầng trời hay dưới vực thẳm,
11 mọi lưỡi đều tuyên xưng Chúa Cứu Thế là Chúa,
và tôn vinh Đức Chúa Trời là Cha.

Ánh Sáng của Thế Giới

12 Vì thế, thưa anh chị em thân yêu, anh chị em luôn luôn vâng lời
khi tôi có mặt, nay cần vâng lời hơn khi vắng mặt tôi: Anh chị em
hãy tiếp tục hoạt động với tấm lòng kính sợ, run rẩy để hoàn thành
sự cứu rỗi mình.
13 Vì Đức Chúa Trời luôn luôn tác động trong anh chị em, khiến anh
chị em vừa muốn vừa làm theo ý muốn Ngài.
14 Hãy thi hành mọi công tác không một lời phàn nàn, cãi cọ,
15 cốt để anh chị em sống trong sạch tinh khiết như con cái toàn hảo
của Đức Chúa Trời giữa thế giới gian ác băng hoại, đề cao Đạo sống,
chiếu rọi như các vì sao sáng giữa bầu trời tối tăm.
16 Hãy giữ vững lời hằng sống ngõ hầu khi Chúa Cứu Thế trở lại, tôi
có thể tự hào rằng những gian khổ, đấu tranh của tôi không phải là
vô ích.
17 Dù máu tôi bị rưới làm lễ quán trên tế lễ mà anh chị em dâng lên
Chúa trong niềm tin, tôi cũng vui mừng và chia sẻ với tất cả anh chị
em.
18 Anh chị em cũng hãy vui mừng và chia sẻ niềm vui với tôi như
thế.

Phao-lô Khen Ngợi Ti-mô-thê

19 Nhờ ơn của Chúa Giê-xu, tôi tin chắc Ti-mô-thê sẽ được cử đi thăm
viếng anh chị em một ngày gần đây, để thu lượm các tin tức khích lệ
về cho tôi.
20 Tôi chỉ có Ti-mô-thê là người ý hợp tâm đầu và thực lòng chăm
sóc anh chị em.

21 Những người khác còn bận tâm về các việc riêng tư, không lưu
ý đến công việc Chúa Cứu Thế.
22 Chính anh chị em cũng biết phẩm cách của Ti-mô-thê khi anh
ấy làm việc chặt chẽ với tôi—như con với cha—để xúc tiến công việc
truyền bá Phúc Âm.
23 Tôi hy vọng có thể sai Ti-mô-thê lên đường ngay sau khi biết rõ
kết quả phiên tòa.
24 Tôi tin chắc chẳng bao lâu Chúa sẽ cho tôi đến thăm anh chị em.

Phao-lô Khen Ngợi Ê-ba-phô-đi

25 Nhưng tôi thấy cần cho Ê-ba-phô-đi về ngay với anh chị em. Được
anh chị em cử đến giúp tôi, Ê-ba-phô-đi nay đã thân thiết như người
ruột thịt, đồng sự và chiến đấu với tôi.
26 Anh trông mong gặp mặt anh chị em. Anh lo ngại vì anh chị em
đã nghe tin anh đau yếu.
27 Anh đau nặng gần chết nhưng Đức Chúa Trời đã thương xót cả
anh và tôi, nên chữa lành cho anh để tôi khỏi thêm buồn bã giữa cảnh
gian khổ hiện nay.
28 Vì thế, tôi càng nôn nả cho anh về để anh chị em vui thỏa gặp
mặt anh, do đó tôi cũng bớt băn khoăn.
29 Anh chị em hãy nghênh đón anh với niềm hân hoan nồng nhiệt
trong Chúa. Hãy tôn trọng những người như thế,
30 vì anh gần bỏ mạng trong khi phục vụ Chúa Cứu Thế. Anh đã liều
mạng để bù lại những điều anh chị em không làm được.

3

Sự Biết Chúa Cứu Thế là Vô Giá

1 Thưa anh chị em, dù gặp hoàn cảnh nào, cứ hân hoan trong Chúa!
Tôi không ngại nhắc đi nhắc lại, vì niềm vui giữ cho anh chị em an
toàn.
2 Hãy đề phòng những lũ chó, những người hiểm độc! Họ buộc anh
em làm lễ cắt bì giả tạo.
3 Vì thờ phượng Đức Chúa Trời bởi Chúa Thánh Linh mới đúng ý
nghĩa của thánh lễ cắt bì. Người theo Chúa hãnh diện nương cậy công
việc cứu rỗi Chúa Cứu Thế Giê-xu đã hoàn thành và nhìn nhận con
người không thể nào tự sức mình đạt đến sự cứu rỗi.
4 Nếu người khác có thể tự hào về công đức riêng, thì tôi càng có
quyền tự hào. Nếu con người có thể tự giải thoát nhờ công đức, lễ
nghi khổ hạnh, thì tôi lại càng có đủ điều kiện hơn!
5 Tôi chịu thánh lễ cắt bì khi mới sinh được tám ngày; tôi sinh trưởng
trong một gia đình Ít-ra-ên chính gốc, thuộc đại tộc Bên-gia-min; tôi
là người Hê-bơ-rơ thuần túy; giữ giáo luật rất nghiêm khắc vì tôi thuộc
dòng Pha-ri-si;
6 xét theo bầu nhiệt huyết, tôi đã bức hại Hội Thánh; xét theo tiêu
chuẩn thánh thiện của luật pháp Môi-se, nếp sống của tôi hoàn toàn
không ai chê trách được.
7 Những ưu điểm ấy nay tôi coi là điều thất bại; vì tôi hoàn toàn đặt
niềm tin vào Chúa Cứu Thế.

8 Vâng, tất cả những điều ấy đều trở thành vô nghĩa nếu đem so
sánh với điều quý báu tuyệt đối này: Biết Chúa Giê-xu là Chúa Cứu
Thế tôi. Tôi trút bỏ tất cả, kể như vô giá trị, cốt để được Chúa Cứu
Thế,
9 được liên hiệp với Ngài—không còn ỷ lại công đức, đạo hạnh của
mình—nhưng tin cậy Chúa Cứu Thế để Ngài cứu rỗi tôi. Đức tin nơi
Chúa Cứu Thế làm cho con người được tha tội và coi là công chính
trước mặt Đức Chúa Trời.
10 Đó là phương pháp duy nhất để biết Chúa Cứu Thế, để kinh
nghiệm quyền năng phục sinh của Ngài, để chia sẻ những nỗi khổ
đau và chịu chết với Ngài.
11 Như thế, tôi có thể đạt đến sự sống lại từ cõi chết!

Chạy Thẳng Đến Đích

12 Không phải tôi đã đến mức toàn thiện hay đã đạt mục đích, nhưng
tôi đang tiếp tục chạy đua để đoạt giải vì Chúa Cứu Thế đã đoạt được
lòng tôi rồi.
13 Tuy chưa đoạt giải, tôi vẫn đeo đuổi một mục đích cao cả duy
nhất, xoay lưng với quá khứ, và nhanh chân tiến bước vào tương lai.
14 Tôi cố gắng chạy đến đích để giật giải, tức là sự sống thiên thượng.
Đức Chúa Trời đã kêu gọi chúng ta hướng về trời qua con đường cứu
chuộc của Chúa Cứu Thế Giê-xu.
15 Tất cả những người trưởng thành trong Chúa nên có tâm chí ấy.
Nhưng nếu có ai chưa đồng ý, Đức Chúa Trời sẽ soi sáng cho họ.
16 Dù sao, chúng ta cứ tiến bước theo nguyên tắc đã tiếp thu.
17 Thưa anh chị em, hãy theo gương tôi. Hãy lưu ý đến những người
sống theo tiêu chuẩn ấy.
18 Dù đã nói nhiều lần, nay tôi lại khóc mà nhắc lại: Có nhiều người
sống như kẻ thù của thập tự của Chúa Cứu Thế.
19 Chắc chắn họ sẽ bị hư vong, vì tôn thờ thần tư dục và lấy điều ô
nhục làm vinh dự; tâm trí chỉ tập trung vào những việc trần tục.
20 Nhưng chúng ta là công dân Nước Trời, sốt sắng mong đợi Chúa
Cứu Thế Giê-xu chúng ta từ trời trở lại.
21 Chúa sẽ biến hóa thân thể hư hoại của chúng ta ra giống như thân
thể vinh quang của Ngài, bởi quyền năng thống trị vạn vật.

4

1 Thưa các anh chị em yêu quý, là những người tôi yêu mến và mong
mỏi gặp mặt, anh chị em chính là niềm vui và vòng hoa chiến thắng
của tôi. Anh chị em yêu quý, hãy vững vàng trong Chúa!

Giáo Huấn Sau Cùng

2 Tôi nài xin hai chị Ê-vô-đi và Sinh-ty-cơ hãy giải hòa với nhau trong
Chúa.
3 Yêu cầu anh—người đồng sự chân chính của tôi—hết sức giúp đỡ
hai chị ấy vì họ từng lao khổ trong công cuộc truyền bá Phúc Âm,
từng cộng tác với Cơ-lê-măn và các bạn đồng sự khác của tôi, những
người đã được ghi tên vào Sách Sự Sống.

4 Hãy vui mừng trong Chúa luôn luôn; tôi xin nhắc lại: Hãy vui
mừng!
5 Hãy chứng tỏ tinh thần hòa nhã với mọi người. Chúa gần trở lại.
6 Đừng lo lắng chi cả, nhưng trong mọi việc hãy cầu nguyện, nài
xin và cảm tạ trong khi trình bày các nhu cầu của mình cho Đức Chúa
Trời.
7 Sự bình an của Đức Chúa Trời mà con người không thể nào hiểu
thấu sẽ bảo vệ trí óc và tâm khảm anh chị em, khi anh chị em tin cậy
Chúa Cứu Thế Giê-xu.
8 Sau hết, xin anh chị em nghiền ngẫm những điều chân thật, cao
thượng, công bằng, trong sạch, đáng yêu chuộng, và đáng khen ngợi.
Hãy suy nghiệm những công việc nhân đức. Hãy tập trung tâm trí vào
những điều làm cho anh chị em nức lòng ca tụng Chúa.
9 Hãy thực hành những điều anh chị em đã học hỏi với tôi, những
lời tôi nói cũng như những việc tôi làm,—thì Đức Chúa Trời bình an
sẽ ở với anh chị em.

Lời Cảm Tạ

10 Tôi rất hân hoan ca ngợi Chúa vì anh chị em lại tiếp trợ tôi lần
nữa. Tôi biết anh chị em vẫn quan tâm, nhưng lâu nay chưa có dịp
tiện.
11 Nói thế không có nghĩa tôi lo túng ngặt, vì tôi đã học biết cách
sống thỏa lòng trong mọi cảnh ngộ.
12 Tôi đã trải qua những cơn túng ngặt cũng như những ngày dư
dật. Tôi đã nắm được bí quyết này: Ở đâu và lúc nào, dù no hay đói,
dù dư hay thiếu, tôi vẫn luôn vui thỏa.
13 Mọi việc tôi làm được đều do năng lực Chúa ban.
14 Tuy nhiên, nghĩa cử của anh chị em càng nổi bật vì anh chị em
đã chia sẻ cảnh hoạn nạn với tôi.
15 Thưa Hội Thánh Phi-líp, như anh chị em đã biết, khi tôi rời xứ
Ma-xê-đoan, tuy anh chị em mới vừa tiếp nhận Phúc Âm, Phi-líp là
Hội Thánh duy nhất tiếp trợ tôi và chia ngọt sẻ bùi với tôi.
16 Ngay lúc tôi ở Tê-sa-lô-ni-ca, anh chị em cũng đã nhiều lần gửi
tặng phẩm cho tôi.
17 Không phải tôi thích được quà, nhưng tôi muốn anh chị em được
Chúa thưởng lại dồi dào vì nghĩa cử cao đẹp.
18 Tôi đã nhận đủ các món quà anh chị em gửi—thật là trọng hậu!
Khi Ê-ba-phô-đi mang tặng phẩm của anh chị em đến đây, tôi không
còn thiếu thốn gì nữa. Thật là một lễ vật tỏa hương thơm ngào ngạt,
một sinh tế làm vui lòng Đức Chúa Trời—
19 Đức Chúa Trời của tôi sẽ đem cả tài nguyên phong phú trong Chúa
Cứu Thế Giê-xu mà đáp ứng tất cả các nhu cầu của anh chị em.
20 Đức Chúa Trời, Cha chúng ta được vinh quang đời đời. A-men.

Lời Chào Cuối

21 Xin kính chào các tín hữu thánh thiện trong Chúa Cứu Thế Giê-xu
tại Phi-líp. Các bạn cùng ở với tôi kính lời chào thăm anh chị em.
22 Tất cả thánh đồ tại đây, nhất là các tín hữu trong cung điện Hoàng
đế, cũng xin gửi lời chào anh chị em.

23 Cầu xin ơn phước của Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta tràn ngập
trong tâm linh của tất cả các anh chị em.

Thư của Phao-lô
Gửi cho Các Tín Hữu tại
Cô-lô-se

Lời Chào Thăm của Phao-lô

1 Đây là thư của Phao-lô, được Đức Chúa Trời chọn làm sứ đồ của
Chúa Cứu Thế Giê-xu, và Ti-mô-thê, người anh em của chúng ta.
2 Kính gửi các anh chị em tín hữu thánh thiện và trung thành của
Chúa Cứu Thế tại thành phố Cô-lô-se.
Cầu xin Đức Chúa Trời, Cha chúng ta ban ơn phước và bình an cho
anh chị em.

Cầu Nguyện và Cảm Tạ

3 Chúng tôi luôn luôn cảm tạ Đức Chúa Trời, Cha Chúa Cứu Thế
Giê-xu chúng ta, mỗi khi cầu nguyện cho anh chị em,
4 vì chúng tôi nghe anh chị em hết lòng tin Chúa Cứu Thế và yêu
thương con cái Ngài.
5 Ấy là nhờ anh chị em đã đặt hy vọng vững chắc vào nơi thiên
thượng từ khi nghe lời chân lý của Phúc Âm.
6 Phúc Âm đã truyền đến anh chị em, cũng được quảng bá khắp thế
giới, kết quả và phát triển mọi nơi cũng như đổi mới đời sống anh
chị em ngay từ ngày anh chị em nghe và hiểu được ơn phước của Đức
Chúa Trời.
7 Anh chị em đã học hỏi lời Chúa với anh Ê-pháp-ra, bạn đồng sự
thân yêu của chúng tôi và đầy tớ trung thành của Chúa Cứu Thế. Ê-
pháp-ra đã thay anh chị em phục vụ tôi
8 và tường thuật cho chúng tôi biết tình yêu thương mà Chúa Thánh
Linh đã thể hiện qua đời sống anh chị em.
9 Vì vậy, từ ngày được tin anh chị em, chúng tôi luôn luôn cầu thay
cho anh chị em, xin Đức Chúa Trời cho anh chị em trí khôn ngoan và
tâm linh sáng suốt để thấu triệt ý muốn Ngài,
10 cho anh chị em sống xứng đáng với Chúa, hoàn toàn vui lòng
Ngài, làm việc tốt lành cho mọi người và ngày càng hiểu biết Đức
Chúa Trời.
11 Cũng xin Chúa cho anh chị em ngày càng mạnh mẽ nhờ năng lực
vinh quang của Ngài để nhẫn nại chịu đựng mọi gian khổ, lòng đầy
hân hoan,
12 và luôn luôn cảm tạ Cha Thiên Thượng. Chúa Cha đã làm cho
anh chị em xứng đáng chung hưởng cơ nghiệp với các thánh đồ trên
Vương Quốc sáng láng.
13 Ngài giải thoát chúng ta khỏi quyền lực tối tăm, chuyển chúng ta
qua Vương Quốc của Con yêu dấu Ngài.
14 Chính Con Ngài đã dùng máu mình cứu chuộc chúng ta và tha
thứ tội lỗi chúng ta.

Chúa Cứu Thế Siêu Việt

15 Chúa Cứu Thế là hiện thân của Đức Chúa Trời vô hình.

Ngài có trước mọi vật trong vũ trụ,
16 vì bởi Ngài, Đức Chúa Trời sáng tạo vạn vật,
dù trên trời hay dưới đất,
hữu hình hay vô hình,
ngôi vua hay quyền lực, người cai trị hay giới cầm quyền,
tất cả đều do Chúa Cứu Thế tạo lập và đều đầu phục Ngài.
17 Chúa Cứu Thế có trước vạn vật,
Ngài an bài và chi phối vạn vật.
18 Chúa là đầu của thân thể,
tức là Đầu Hội Thánh.
Chúa sống lại đầu tiên,
làm Căn nguyên của sự sống lại.
Nên Chúa đứng đầu vạn vật.
19 Vì Đức Chúa Trời đã vui lòng đặt tất cả sự đầy trọn của mình
ở trong Chúa Cứu Thế,
20 và qua Ngài, Đức Chúa Trời hòa giải mọi loài với chính Ngài.
Máu Chúa Cứu Thế đã đổ ra trên cây thập tự
đã tái lập hòa bình giữa Đức Chúa Trời và nhân loại.

21 Anh chị em trước kia từng có tư tưởng chia rẽ nghịch thù với Chúa, từng làm những việc gian ác không vui lòng Ngài.
22 Nhưng hiện nay, Chúa Cứu Thế đã hy sinh tính mạng để giải hòa anh chị em với Đức Chúa Trời, nên anh chị em có thể ra mắt Chúa như những người thánh khiết, toàn hảo, không chê trách được.
23 Muốn được thế, đức tin anh chị em phải tiếp tục đứng vững trong đức tin. Không chuyển dịch khỏi niềm hy vọng của Phúc Âm mà anh chị em đã nghe. Phúc Âm ấy đang được truyền bá khắp các dân tộc trên thế giới. Chính tôi, Phao-lô, được vinh dự góp phần trong công tác ấy.

Nhiệm Vụ của Phao-lô

24 Hiện nay tôi vui mừng gánh chịu gian khổ vì anh chị em, đem thân hứng lấy phần nào những hoạn nạn mà Chúa Cứu Thế phải gánh chịu thay cho Hội Thánh là thân thể Ngài.
25 Theo sự phân công của Đức Chúa Trời, Ngài cho tôi làm sứ giả loan báo cho các dân tộc nước ngoài chương trình huyền nhiệm của Ngài và phục vụ Hội Thánh.
26 Chương trình ấy được Đức Chúa Trời giữ kín từ muôn đời trước, nhưng hiện nay đã bày tỏ cho những người yêu mến Ngài.
27 Vinh quang vô hạn của chương trình ấy cũng dành cho các dân tộc nước ngoài nữa. Huyền nhiệm đó là: Chúa Cứu Thế ở trong anh chị em là nguồn hy vọng về vinh quang.
28 Cho nên chúng tôi đi đâu cũng truyền giảng về Chúa Cứu Thế, khéo léo khuyên bảo và cố gắng huấn luyện mọi người để họ đạt đến mức toàn hảo trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.
29 Chính vì thế mà tôi phải lao khổ đấu tranh, nhờ năng lực Chúa tác động mạnh mẽ trong tôi.

2

1 Tôi mong anh chị em biết rõ: Tôi đã nỗ lực đấu tranh cho anh chị
em, cho người Lao-đi-xê cũng như cho các anh chị em khác chưa từng
gặp mặt.
2 Tôi cầu xin Đức Chúa Trời khích lệ tinh thần anh chị em, cho anh
chị em liên kết chặt chẽ trong tình yêu thương, hiểu biết Chúa thật
vững vàng và thấu triệt huyền nhiệm của Đức Chúa Trời tức là Chúa
Cứu Thế.
3 Vì Chúa Cứu Thế là kho báu tiềm tàng mọi khôn ngoan và tri thức.
4 Tôi nói rõ điều ấy để anh chị em khỏi bị ai quyến rũ lừa dối bằng
những luận chứng có vẻ hợp lý.
5 Dù tôi xa cách anh chị em, nhưng tinh thần tôi vẫn ở bên anh chị
em. Tôi mừng vì thấy anh chị em sống trong tinh thần hòa hợp và
lòng tin Chúa Cứu Thế của anh chị em thật vững vàng.

Tự Do Khỏi Các Luật Lệ và Đời Sống Mới trong Chúa Cứu Thế

6 Anh chị em đã tin Chúa Cứu Thế cứu rỗi anh chị em, hãy cứ tiếp
tục tin cậy Ngài trong mọi việc và sống trong Ngài.
7 Anh chị em đã đâm rễ trong Chúa, hãy lớn lên trong Ngài, đức tin
càng thêm vững mạnh, đúng theo điều anh chị em đã học hỏi, và luôn
luôn vui mừng tạ ơn Chúa về mọi điều Ngài ban cho anh chị em.
8 Hãy thận trọng để khỏi mắc bẫy những người dùng triết lý và mưu
mẹo cạn cợt theo thói tục của người đời, theo hệ ý thức của trần gian
chứ không theo lời dạy của Chúa Cứu Thế.
9 Chúa Cứu Thế là hiện thân của tất cả bản chất thần linh của Đức
Chúa Trời.
10 Trong Ngài, anh chị em đầy đủ mọi sự, vì Ngài tể trị mọi nền
thống trị và uy quyền.
11 Khi đến với Chúa, anh em được Ngài giải thoát khỏi tội lỗi, không
phải do cuộc giải phẫu thể xác bằng lễ cắt bì, nhưng do cuộc giải phẫu
tâm linh, là lễ báp-tem của Chúa Cứu Thế.
12 Do lễ báp-tem ấy, anh em đã chết và được chôn với Chúa, rồi được
sống lại với Ngài do đức tin nơi quyền năng Đức Chúa Trời, là quyền
năng phục sinh của Chúa Cứu Thế.
13 Khi trước tâm linh anh chị em đã chết vì tội lỗi và vì bản tính hư
hoại,* nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho anh chị em sống lại với Chúa
Cứu Thế và tha thứ mọi tội lỗi của chúng ta.
14 Đức Chúa Trời đã hủy bỏ tờ cáo trạng cùng các luật lệ ràng buộc
chúng ta, đem đóng đinh vào cây thập tự.
15 Như thế, Đức Chúa Trời đã tước hết uy quyền thống trị của Sa-tan,
công khai phô bày cho mọi người biết Chúa Cứu Thế đã chiến thắng
nó tại cây thập tự.
16 Vậy đừng cho ai xét đoán anh chị em về món ăn thức uống, về lễ
nghi, ngày trăng mới hay ngày Sa-bát.
17 Đó là những luật lệ tạm thời, hình bóng của một thực tại sẽ đến
sau, là Chúa Cứu Thế.

---

* **2:13** Ctd xác thịt

18 Có những người vừa làm bộ khiêm tốn vừa thờ lạy thiên sứ,† đừng
để họ lừa dối anh chị em. Họ chỉ dựa vào hình ảnh lúc xuất thần rồi
thêu dệt theo quan điểm xác thịt,
19 chứ chẳng có liên lạc gì với đầu não là Chúa Cứu Thế. Vì Chúa là
Đầu, chúng ta là thân thể, được nuôi dưỡng, kết hợp bằng các sợi gân
và khớp xương và được phát triển đúng mức trong Đức Chúa Trời.
20 Anh chị em đã cùng chết với Chúa Cứu Thế, được giải thoát khỏi
những quan niệm lầm lạc của thế gian, sao còn tuân theo các nguyên
tắc kiêng cữ như:
21 "Không ăn! Không nếm! Không đụng chạm!"?
22 Đó là những thức ăn hư hoại theo luật lệ và lời dạy của loài người.
23 Những luật lệ ấy có vẻ khôn ngoan theo nếp sống đạo hạnh, khiêm
tốn và khắc khổ thân xác, nhưng chẳng kiềm chế nổi ý tưởng xấu và
dục vọng con người.

3

Sống trong Đời Sống Mới

1 Chúa Cứu Thế đã ban cho anh chị em sự sống mới, vậy hãy hướng
lòng về những việc thiên thượng, nơi Chúa Cứu Thế ngự bên phải
ngai Đức Chúa Trời.
2 Hãy tập trung tâm trí vào việc thiên thượng, đừng chăm vào việc
trần gian.
3 Vì anh chị em đã chết, sự sống của anh chị em được giấu kín với
Chúa Cứu Thế trong Đức Chúa Trời.
4 Khi nào Chúa Cứu Thế, là nguồn sống thật của chúng ta trở lại,
anh chị em sẽ sáng chói rực rỡ và chia sẻ vinh quang với Ngài.
5 Anh chị em hãy tiêu diệt những thói quen trần tục như gian dâm,
ô uế, tình dục, ham muốn xấu xa, và tham lam—tham lam là thờ thần
tượng.
6 Làm những việc xấu xa ấy tức là chọc giận Đức Chúa Trời.
7 Trước kia, khi còn theo nếp sống cũ, anh chị em đã ăn ở như thế.
8 Nhưng bây giờ, anh chị em phải lột bỏ những chiếc áo dơ bẩn như
giận dữ, căm hờn, gian ác, nguyền rủa, và nói tục.
9 Đừng nói dối nhau vì con người cũ của anh chị em đã chết, các
hành động xấu xa đã bị khai trừ.
10 Anh chị em đã được đổi mới, ngày càng hiểu biết và càng giống
Chúa Cứu Thế là Đấng đã tạo sự sống mới trong anh chị em.
11 Trong cuộc sống ấy, không còn phân biệt người Do Thái hay dân
ngoại, cắt bì hay không cắt bì, không còn phân biệt trình độ giáo dục
hay giai cấp xã hội. Vì có Chúa Cứu Thế mới là điều quan trọng; Ngài
sẵn lòng tiếp nhận mọi người.
12 Anh chị em đã được Đức Chúa Trời lựa chọn trở nên thánh và yêu
thương, nên hãy đối xử với mọi người với tấm lòng thương xót, nhân
từ, khiêm tốn, dịu dàng, và nhẫn nại.
13 Đừng hận thù nhau, hãy nhường nhịn nhau, và tha thứ nhau, như
Chúa đã tha thứ anh chị em.

† **2:18** Chỉ về các ác quỷ, cũng gọi là thiên sứ ác

14 Vượt trên mọi đức tính ấy, tình yêu thương là mối dây liên kết
toàn hảo.
15 Cầu xin sự bình an của Chúa Cứu Thế ngự trị trong lòng anh chị
em, phải sống hòa thuận với nhau vì anh chị em đều thuộc về thân
thể duy nhất của Chúa. Hãy luôn tạ ơn Ngài.
16 Lòng anh chị em phải thấm nhuần lời dạy phong phú của Chúa
Cứu Thế, phải hết sức khôn khéo giáo huấn, khuyên bảo nhau. Hãy
ngâm thi thiên, hát thánh ca với lòng tạ ơn Đức Chúa Trời.
17 Anh chị em nói hay làm gì cũng phải nhân danh Chúa Giê-xu và
nhờ Ngài mà cảm tạ Chúa Cha.

Nếp Sống Mới trong Gia Đình

18 Trong gia đình, vợ phải tùng phục chồng theo đúng bổn phận của
người tin Chúa.
19 Chồng phải yêu vợ, đừng đối xử khắt khe.
20 Con cái phải luôn luôn vâng lời cha mẹ vì điều đó đẹp lòng Chúa.
21 Cha mẹ đừng trách mắng con cái quá nặng nề, khiến chúng nản
lòng.
22 Đầy tớ phải luôn luôn vâng phục chủ. Không phải chỉ lo làm vui
lòng chủ khi có mặt, nhưng phục vụ với tấm lòng chân thành và kính
sợ Chúa.
23 Làm việc gì cũng nên tận tâm như làm cho Chúa chứ không phải
cho người.
24 Đừng quên Chúa sẽ tưởng thưởng anh chị em phần cơ nghiệp
xứng đáng. Vì Chúa Cứu Thế mới thật là Chủ của anh chị em.
25 Nếu anh chị em không tận tâm, Chúa sẽ báo trả, Ngài không hề
thiên vị.

4

1 Người chủ hãy đối xử công bằng tử tế với tôi tớ mình. Đừng quên
anh chị em cũng có Chủ trên trời đang xem xét hành động của anh
chị em.

Lời Khuyên về Sự Cầu Nguyện

2 Anh chị em nên kiên nhẫn cầu nguyện, đề cao cảnh giác và tạ ơn
Đức Chúa Trời.
3 Xin cũng cầu nguyện cho chúng tôi để Đức Chúa Trời mở rộng
cửa cho chúng tôi truyền giảng Phúc Âm của Chúa Cứu Thế. Chính vì
công tác ấy mà tôi mắc vòng lao lý.
4 Xin cầu nguyện Chúa cho tôi truyền giảng Phúc Âm, đầy đủ, rõ
ràng.
5 Anh chị em nên tìm cơ hội loan báo Phúc Âm cho người khác, phải
đối xử khôn khéo với họ.
6 Lời nói anh chị em phải luôn luôn ân hậu, mặn mà, để anh chị em
đối xử xứng hợp với mọi người.

Lời Chào Thân Ái

7 Ty-chi-cơ sẽ tường thuật cho anh chị em mọi việc về tôi. Anh ấy là
người anh em yêu dấu, đầy tớ trung thành của Chúa và là bạn đồng
sự với tôi trong Chúa.

8 Tôi cử anh ấy đến thăm anh chị em để biết rõ tình trạng anh chị
em hiện nay và an ủi khích lệ anh chị em.
9 Cùng đi với Ty-chi-cơ có Ô-nê-sim, người anh em trung thành thân
yêu của chúng tôi và là người đồng hương với anh chị em. Hai anh
ấy sẽ tường thuật mọi việc cho anh chị em.
10 A-ri-tạc, người bạn tù của tôi tại đây và Mác, anh chị em chú bác
với Ba-na-ba, gửi lời thăm anh chị em. Tôi đã dặn anh chị em tiếp đón
Mác khi anh ấy đến thăm.
11 Giúc-tu gửi lời chào anh chị em. Giữa vòng người Do Thái, tôi chỉ
có ba bạn đồng sự đó an ủi khích lệ và cộng tác chặt chẽ trong công
cuộc mở mang Nước Chúa.
12 Ê-pháp-ra người đồng hương với anh chị em và đầy tớ của Chúa
Cứu Thế Giê-xu gửi lời chào anh chị em. Anh ấy luôn luôn chiến đấu
cầu nguyện cho anh chị em vững mạnh, trưởng thành và theo đúng
ý muốn Đức Chúa Trời trong mọi việc.
13 Tôi xác nhận: Anh ấy đã tích cực hoạt động cho anh chị em cũng
như cho Hội Thánh Lao-đi-xê và Hi-ra-bô-ly.
14 Lu-ca, y sĩ thân yêu và Đê-ma gửi lời chào anh chị em.
15 Xin cho tôi kính lời thăm các anh chị em tín hữu ở Lao-đi-xê và
chị Ninh-pha cùng Hội Thánh họp tại nhà chị.
16 Đọc thư này xong, anh chị em nên chuyển qua cho Hội Thánh
Lao-đi-xê cùng đọc. Anh chị em cũng hãy xem bức thư tôi gửi cho
Hội Thánh Lao-đi-xê.
17 Xin nhắc giúp anh A-chíp: “Hãy cố gắng chu toàn nhiệm vụ Chúa
đã ủy thác.”
18 Chính tay tôi—Phao-lô—viết mấy lời này chào thăm anh chị em.
Hãy nhớ cảnh lao tù xiềng xích của tôi.
Cầu xin Đức Chúa Trời ban ơn phước cho anh chị em.

Thư Thứ Nhất của Phao-lô Gửi cho Các Tín Hữu tại Tê-sa-lô-ni-ca

Lời Chào Thăm của Phao-lô

1 Đây là thư của Phao-lô, Si-la, và Ti-mô-thê.

Kính gửi Hội Thánh tại Tê-sa-lô-ni-ca, là Hội thánh của Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và của Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Cầu xin Đức Chúa Trời ban ơn phước và bình an cho anh chị em.

Niềm Tin của Tín Hữu Tê-sa-lô-ni-ca

2 Chúng tôi luôn cảm tạ Đức Chúa Trời vì tất cả anh chị em, nhắc đến anh chị em trong giờ cầu nguyện.

3 Mỗi khi cầu nguyện với Đức Chúa Trời, Cha trên trời, chúng tôi không bao giờ quên công việc anh chị em thực hiện do đức tin, những thành quả tốt đẹp do tình yêu thương và lòng nhẫn nại đợi chờ Chúa Cứu Thế Giê-xu trở lại.

4 Thưa anh chị em, chúng tôi biết Đức Chúa Trời đã yêu thương tuyển chọn anh chị em.

5 Vì chúng tôi công bố Phúc Âm cho anh chị em, không phải với lời nói suông nhưng với quyền năng Chúa Thánh Linh và niềm tin quyết. Ngay nếp sống chúng tôi cũng giúp anh chị em hiểu rõ Phúc Âm.

6 Anh chị em đã theo gương chúng tôi và theo gương Chúa. Giữa lúc vô cùng gian khổ, anh chị em đã tiếp nhận Đạo Chúa với niềm vui trong Chúa Thánh Linh.

7 Anh chị em làm gương cho tất cả tín hữu trong xứ Ma-xê-đoan và Hy Lạp.

8 Đạo Chúa từ nơi anh chị em đã vang dội khắp nơi, không những trong hai xứ ấy. Mọi người đều biết rõ lòng anh chị em tin kính Đức Chúa Trời, nên chúng tôi không cần nhắc đến.

9 Họ thường kể: Anh chị em tiếp đón nồng hậu sứ giả Phúc Âm, lìa bỏ thần tượng, trở về phụng sự Đức Chúa Trời, Chân Thần hằng sống,

10 và kiên tâm đợi chờ Con Ngài từ trời trở lại; vì Chúa Giê-xu đã phục sinh và cứu chúng ta khỏi cơn đoán phạt tương lai.

2

Công Vụ của Phao-lô tại Tê-sa-lô-ni-ca

1 Thưa anh chị em thân yêu, anh chị em đã biết cuộc viếng thăm của chúng tôi không phải vô ích.

2 Dù chịu tra tấn, sỉ nhục tại thành phố Phi-líp như anh chị em đã biết, chúng tôi vẫn nhờ cậy Đức Chúa Trời, can đảm công bố Phúc Âm cho anh chị em giữa lúc bị chống đối dữ dội.

3 Lời chúng tôi truyền giảng không có gì sai quấy, xấu xa hay lừa dối.

4 Nhưng được Đức Chúa Trời tín nhiệm ủy thác, chúng tôi công bố
Phúc Âm, không phải để thỏa mãn thị hiếu quần chúng, nhưng để
làm hài lòng Đức Chúa Trời, Đấng dò xét lòng người.
5 Anh chị em đã biết, chúng tôi chẳng bao giờ tâng bốc, cũng không
dùng lời đường mật để che đậy lòng tham, Đức Chúa Trời chứng giám
cho lòng chúng tôi.
6 Chúng tôi cũng không cầu mong anh chị em hay mọi người khen
ngợi.
7 Dù chúng tôi xứng đáng được vinh dự ấy vì là sứ đồ của Chúa Cứu
Thế, nhưng chúng tôi đã sống giữa anh chị em cách dịu dàng như
người mẹ âu yếm săn sóc con cái.
8 Chúng tôi yêu mến anh chị em nhiều đến nỗi sẵn lòng chia sẻ với
anh chị em, không những Phúc Âm của Đức Chúa Trời, nhưng luôn
cả đời sống của chúng tôi.
9 Thưa anh chị em thân yêu, anh chị em còn nhớ công lao khó nhọc
của chúng tôi suốt thời gian truyền bá Phúc Âm Đức Chúa Trời cho
anh chị em, chúng tôi đã nhọc nhằn lao động ngày đêm để khỏi phiền
luỵ đến ai.
10 Anh chị em hiệp với Đức Chúa Trời làm nhân chứng của chúng
tôi, biết rõ chúng tôi đã ăn ở cách trong sạch, công chính, không chê
trách được giữa các tín hữu.
11 Anh chị em cũng biết, chúng tôi đối xử với mỗi người trong anh
chị em như cha với con,
12 khích lệ, an ủi, khuyên giục anh chị em sống xứng đáng với Đức
Chúa Trời, vì Ngài đã mời gọi anh chị em vào hưởng Nước Trời và
vinh quang của Ngài.
13 Chúng tôi không ngớt tạ ơn Đức Chúa Trời, vì khi chúng tôi truyền
giảng Phúc Âm, anh chị em tiếp nhận ngay như lời Đức Chúa Trời,
không phải lời loài người. Phúc Âm chính là lời Đức Chúa Trời đã đổi
mới đời sống anh chị em, khi anh chị em tin nhận.
14 Anh chị em đã theo gương các Hội Thánh của Đức Chúa Trời,
trong xứ Giu-đê, chịu đựng thống khổ do đồng hương mình vì tin vào
Chúa Cứu Thế, cũng như các Hội Thánh ấy chịu khổ dưới tay người
Do Thái.
15 Người Do Thái đã giết Chúa Giê-xu và sát hại các nhà tiên tri. Họ
xua đuổi chúng tôi, làm buồn lòng Đức Chúa Trời và chống nghịch
mọi người.
16 Người Do Thái đã cố ngăn chúng tôi truyền bá Phúc Âm cứu rỗi
cho dân ngoại, không muốn ai được cứu rỗi. Họ luôn luôn phạm tội
quá mức, nhưng cuối cùng Đức Chúa Trời cũng hình phạt họ.

Phao-lô Mong Ước Gặp Lại Tín Hữu Tê-sa-lô-ni-ca

17 Thưa anh chị em, chúng tôi phải tạm biệt anh chị em ít lâu nay
(chỉ cách mặt chứ không cách lòng) nên chúng tôi mong mỏi, cố gắng
trở lại thăm anh chị em.
18 Vì thế đã nhiều lần, chúng tôi—nhất là Phao-lô—muốn đến thăm
anh chị em, nhưng quỷ Sa-tan đã ngăn cản chúng tôi.

19 Vì hy vọng, niềm vui và vòng hoa danh dự của chúng tôi là gì?
Đó là anh chị em được gặp mặt Chúa Giê-xu khi Ngài trở lại.
20 Thật thế, anh chị em là vinh dự và niềm vui của chúng tôi.

3

1 Vì không thể chờ lâu hơn nữa, tôi quyết định ở lại A-thên một
mình,
2 và cử Ti-mô-thê, một thân hữu cùng phục vụ Đức Chúa Trời để
truyền rao Phúc Âm của Chúa Cứu Thế với tôi đến khích lệ và tăng
cường đức tin anh chị em,
3 để anh chị em khỏi thối chí ngã lòng khi hoạn nạn. Anh chị em
thừa biết hoạn nạn xảy ra theo chương trình của Đức Chúa Trời.
4 Khi còn ở với anh chị em, chúng tôi đã nói trước: tất cả chúng ta
đều sẽ chịu hoạn nạn. Việc đã xảy ra đúng như lời.
5 Vì thế, tôi không thể chờ đợi nữa, phải nhờ Ti-mô-thê đến thăm
cho biết tình trạng đức tin anh chị em, để Sa-tan khỏi cám dỗ anh chị
em và phá hoại công trình chúng tôi.

Phúc Trình của Ti-mô-thê
6 Nay Ti-mô-thê vừa quay về báo tin: Đức tin và lòng yêu thương
của anh chị em vẫn vững bền. Ti-mô-thê cho biết anh chị em luôn
nhắc đến chúng tôi, trông mong gặp mặt chúng tôi, cũng như chúng
tôi mong gặp lại anh chị em.
7 Nghe anh chị em vẫn giữ vững đức tin trong Chúa, chúng tôi được
an ủi vô cùng dù đang trải qua mọi cảnh hiểm nguy gian khổ.
8 Chúng tôi có thể chịu đựng tất cả một khi anh chị em cứ vững
mạnh trong Chúa.
9 Mỗi khi cầu thay cho anh chị em, chúng tôi không đủ lời tạ ơn Đức
Chúa Trời vì anh chị em, và vì mọi niềm vui anh chị em đem lại cho
chúng tôi.
10 Ngày đêm chúng tôi thiết tha cầu xin Chúa cho sớm gặp anh chị
em để kiện toàn đức tin anh chị em.
11 Cầu xin Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và Chúa Cứu Thế Giê-xu,
Chúa chúng ta mở đường cho chúng tôi đến thăm anh chị em.
12 Cầu xin Chúa cho tình yêu thương của anh chị em luôn tăng
trưởng, để anh chị em tha thiết yêu thương nhau và yêu thương mọi
người, như chúng tôi yêu thương anh chị em.
13 Xin Đức Chúa Trời cho lòng anh chị em vững mạnh, thánh khiết,
không chỗ trách được, để anh chị em có thể đứng trước mặt Ngài
trong ngày Chúa Giê-xu chúng ta trở lại với tất cả con dân Ngài.

4

Nếp Sống Vui Lòng Đức Chúa Trời
1 Sau hết, nhân danh Chúa Giê-xu chúng tôi nài khuyên anh chị em
ngày càng cố gắng sống cho vui lòng Đức Chúa Trời, theo mọi điều
anh chị em đã học nơi chúng tôi.
2 Anh chị em đã biết huấn thị chúng tôi nhân danh Chúa truyền cho
anh chị em.

3 Đây là ý muốn của Đức Chúa Trời: Anh chị em phải sống thánh
thiện, xa hẳn sự gian dâm,
4 mỗi người phải giữ gìn thân thể cho thánh khiết và đáng trọng,
5 không buông thả theo nhục dục như những dân tộc ngoại đạo
không biết Đức Chúa Trời.
6 Đừng lợi dụng, lừa dối anh chị em mình, Chúa sẽ báo ứng, như
chúng tôi đã cảnh cáo.
7 Đức Chúa Trời muốn chúng ta sống thánh khiết, Ngài không chấp
nhận con người ô uế.
8 Vậy, ai không tuân lệnh này, không phải bác bỏ lời người ta, nhưng
khước từ Đức Chúa Trời, Đấng ban Thánh Linh Ngài cho anh chị em.
9 Về tình anh em, tôi không cần viết thêm, vì chính anh chị em đã
được Đức Chúa Trời dạy bảo.
10 Anh chị em cũng đã thắt chặt tình anh em với mọi tín hữu trong
xứ Ma-xê-đoan. Dù thế, chúng tôi nài xin anh chị em cứ yêu thương
họ hơn nữa.
11 Hãy tập sống trầm lặng, chăm lo công việc mình, tự tay mình làm
việc như chúng tôi đã dặn.
12 Do nếp sống đó, anh chị em được người chưa tin Chúa tôn trọng,
và khỏi phiền luỵ, nhờ cậy ai.

Hy Vọng về Sự Sống Lại

13 Thưa anh chị em, chúng tôi muốn anh chị em biết số phận những
người đã khuất, để anh chị em khỏi buồn rầu như người tuyệt vọng.
14 Chúng ta đã tin Chúa Giê-xu chịu chết và sống lại, tất nhiên cũng
tin Đức Chúa Trời sẽ đem những người qua đời trong Chúa Giê-xu
cùng trở lại với Ngài.
15 Chúng tôi xin tỏ cho anh chị em lời dạy của Chúa: Chúng ta là
người đang sống, và còn sống đến ngày Chúa trở lại, sẽ không đi trước
những người đã qua đời.
16 Vì khi có tiếng truyền lệnh, tiếng của thiên sứ trưởng và tiếng
kèn của Đức Chúa Trời, chính Chúa sẽ từ trời giáng xuống. Lúc ấy,
những người qua đời trong Chúa Cứu Thế sẽ sống lại trước hết.
17 Sau đó chúng ta, những người còn sống trên mặt đất, sẽ cùng
với họ được cất lên trong đám mây, để nghênh đón Chúa giữa không
gian. Như thế, chúng ta sẽ ở với Ngài mãi mãi.
18 Anh chị em nên dùng lời Chúa mà an ủi nhau.

5

1 Thưa anh chị em, thiết tưởng không cần viết cho anh chị em về
thời kỳ và ngày giờ Chúa trở lại.
2 Vì chính anh chị em biết quá rõ ngày của Chúa sẽ đến bất ngờ như
kẻ trộm giữa đêm khuya.
3 Khi người ta nói: “Hòa bình và an ninh” thì hủy diệt xảy đến bất
ngờ như sản phụ bị quặn đau trước giờ sinh nở; họ không thể nào
tránh thoát.
4 Tuy nhiên, thưa anh chị em, anh chị em không tối tăm đến nỗi
ngày ấy đến bất ngờ như kẻ trộm.

5 Anh chị em là con của ánh sáng, của ban ngày; chúng ta không
thuộc về ban đêm, về bóng tối.
6 Vậy chúng ta đừng mê ngủ như kẻ khác, nhưng phải thức canh và
tỉnh táo;
7 Vì ban đêm người ta mới ngủ nghỉ, say sưa.
8 Nhưng chúng ta là người của ban ngày, nên phải tỉnh táo, mặc áo
giáp đức tin và yêu thương, đội nón sắt hy vọng cứu rỗi.
9 Vì Đức Chúa Trời chẳng chọn chúng ta để đoán phạt, nhưng để
cứu rỗi do công lao Chúa Cứu Thế Giê-xu.
10 Chúa đã chết thay cho chúng ta để chúng ta sống với Ngài mãi
mãi, dù chúng ta còn sống hay đã qua đời trong ngày Chúa trở lại.
11 Vậy anh chị em hãy tiếp tục an ủi, xây dựng nhau, như anh chị
em thường làm.

Những Lời Dạy Cuối của Phao-lô

12 Thưa anh chị em thân yêu, xin anh chị em ghi ân những người có
công khó hướng dẫn, khuyên bảo anh chị em.
13 Hãy hết lòng tôn trọng, yêu mến họ, anh chị em phải sống hòa
thuận nhau.
14 Xin anh chị em khiển trách người lười biếng, khuyến khích người
nhút nhát, nâng đỡ người yếu đuối và nhẫn nại với mọi người.
15 Đừng lấy ác báo ác, nhưng luôn luôn làm điều thiện cho nhau và
cho mọi người.
16 Hãy mãi mãi vui mừng,
17 cầu nguyện không ngừng, và
18 tạ ơn Chúa trong mọi tình huống; Đức Chúa Trời muốn mỗi người
thuộc về Chúa Cứu Thế Giê-xu thi hành điều ấy.
19 Đừng dập tắt Chúa Thánh Linh.
20 Đừng coi thường các lời tiên tri.
21 Hãy thử nghiệm mọi điều và giữ lấy điều tốt.
22 Hãy tránh xa gian ác dưới mọi hình thức.

Lời Chào Cuối của Phao-lô

23 Cầu xin chính Đức Chúa Trời hòa bình thánh hóa anh chị em hoàn
toàn. Cầu xin tâm linh, tâm hồn và thân thể anh chị em được bảo vệ
trọn vẹn trong ngày Chúa Cứu Thế Giê-xu trở lại.
24 Đấng đã kêu gọi anh chị em sẽ thực hiện điều ấy, vì Ngài thành
tín.
25 Xin anh chị em cũng cầu nguyện cho chúng tôi.
26 Hãy kính chào tất cả anh chị em với cái siết tay thân mật.
27 Nhân danh Chúa, tôi yêu cầu anh chị em đọc thư này cho tất cả
các tín hữu.
28 Cầu chúc anh chị em hằng hưởng được ơn phước của Chúa Cứu
Thế Giê-xu.

Thư Thứ Hai của Phao-lô Gửi cho Các Tín Hữu tại Tê-sa-lô-ni-ca

Lời Chào Thăm của Phao-lô

1 Đây là thư của Phao-lô, Si-la, và Ti-mô-thê.

Kính gửi Hội Thánh tại Tê-sa-lô-ni-ca, là Hội Thánh của Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và của Chúa Cứu Thế Giê-xu.

2 Cầu Đức Chúa Trời là Cha, và Chúa Cứu Thế Giê-xu ban ơn phước và bình an cho anh chị em.

Cuộc Xử Đoán Sau Cùng

3 Thưa anh chị em thân mến, chúng tôi luôn luôn cảm tạ Đức Chúa Trời vì anh chị em. Không cảm tạ Chúa sao được khi đức tin anh chị em tăng trưởng vượt bực và anh chị em yêu thương nhau ngày càng tha thiết!

4 Chúng tôi vui mừng kể lại cho Hội Thánh của Đức Chúa Trời về lòng nhẫn nại và đức tin anh chị em giữa mọi cảnh bức hại và gian khổ.

5 Đây là một bằng chứng điển hình về nguyên tắc hành động ngay thẳng công minh của Đức Chúa Trời, vì Ngài dùng gian khổ, đau đớn đào luyện anh chị em thành những công dân xứng đáng của Vương Quốc Ngài.

6 Đồng thời, Chúa cũng hình phạt công minh những người bức hại anh chị em.

7 Chúa sẽ cho những người chịu gian khổ như anh chị em nghỉ ngơi với chúng tôi trong ngày Chúa Cứu Thế từ trời xuất hiện giữa ngọn lửa sáng ngời, với các thiên sứ uy quyền.

8 Chúa sẽ báo ứng những người không muốn biết Đức Chúa Trời và khước từ Phúc Âm của Chúa Giê-xu chúng ta.

9 Họ sẽ bị hình phạt đời đời trong địa ngục, vĩnh viễn xa cách mặt Chúa, không còn thấy vinh quang và quyền năng Ngài.

10 Ngày ấy, Chúa sẽ xuất hiện để các tín hữu thánh thiện của Ngài tung hô, ca tụng. Trong số ấy có cả anh chị em là người đã tin Chúa nhờ lời chứng của chúng tôi.

11 Vì thế chúng tôi liên tục cầu nguyện cho anh chị em, xin Chúa cho anh chị em sống xứng đáng với danh là con cái Chúa, bởi quyền năng Ngài cho anh chị em đạt được mọi điều mong ước tốt lành và hoàn thành công việc của đức tin.

12 Nhờ thế, khi nhìn anh chị em, người ta ca ngợi Danh Chúa Cứu Thế Giê-xu, và anh chị em được vinh dự làm con cái Ngài, do ơn phước của Đức Chúa Trời và Chúa Cứu Thế Giê-xu.

2

Những sự kiện trước khi Chúa tái lâm

1 Thưa anh chị em, về sự tái lâm của Chúa Cứu Thế và cuộc tập họp của chúng ta để đón tiếp Ngài,

2 xin anh chị em đừng dao động, hốt hoảng mỗi khi nghe đồn ngày
Chúa gần đến. Tin đồn có thể do người mạo nhận là "được thần linh
cảm ứng," do bài giảng luận hoặc một bức thư người ta bảo là của
chúng tôi.
3 Dù ai dùng cách nào, anh chị em đừng để họ lừa gạt; vì trước ngày
Chúa đến, phải có thời kỳ bội đạo, và người vô luật pháp (hiện thân
của sự hư vong) xuất hiện.
4 Nó sẽ chống nghịch mọi thần linh, khuynh loát mọi thần thánh
được người ta thờ phượng. Nó sẽ ngồi trong Đền Thờ Đức Chúa Trời,
mạo nhận là Đức Chúa Trời.
5 Anh chị em không nhớ những ngày còn ở với anh chị em, tôi đã
nói trước rồi sao?
6 Anh chị em cũng biết rõ ai ngăn cản nó, cầm giữ nó đến đúng kỳ
mới được xuất hiện.
7 Quyền lực vô đạo đã hoạt động rồi, nhưng đến khi nào Đấng ngăn
cản ra đi.
8 Bấy giờ, người vô luật pháp xuất hiện nhưng Chúa Giê-xu sẽ trở
lại, dùng hơi thở từ miệng Ngài thiêu hủy nó, và vinh quang Ngài sẽ
tiêu diệt nó.
9 Người vô luật pháp đến, dùng quyền năng Sa-tan lừa dối mọi người
bằng đủ thứ phép lạ, dấu lạ và việc lạ.
10 Nó dùng mọi thủ đoạn gian ác lừa gạt những người sắp bị diệt
vong, vì họ không chịu tiếp nhận và yêu chuộng chân lý để được cứu
rỗi.
11 Do đó, Đức Chúa Trời để họ bị lừa gạt, tin theo những lời giả dối.
12 Cuối cùng mọi người không tin chân lý, ưa thích tội lỗi đều bị
hình phạt.

Các Tín Hữu Phải Đứng Vững

13 Thưa anh chị em tín hữu thân yêu của Chúa, chúng tôi phải luôn
luôn cảm tạ Đức Chúa Trời về anh chị em, vì Chúa đã chọn anh chị
em từ đầu để hưởng ơn cứu rỗi, khi anh chị em tin nhận chân lý và
được Chúa Thánh Linh thánh hóa.
14 Chúa dùng Phúc Âm kêu gọi anh chị em, cho anh chị em chung
hưởng vinh quang với Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta.
15 Vì thế, thưa anh chị em, hãy đứng vững, giữ gìn các chân lý chúng
tôi đã dạy qua lời giảng hoặc thư từ.
16 Cầu xin Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta, và Đức Chúa Trời,
Cha chúng ta, Đấng yêu thương chúng ta và ban ơn cho chúng ta được
niềm an ủi vĩnh cửu và hy vọng tốt lành,
17 an ủi lòng anh chị em và giúp anh chị em mạnh mẽ thực thi mọi
việc thiện lành.

3

Phao-lô Kêu Gọi Cầu Thay

1 Sau hết, thưa anh chị em, xin cầu nguyện cho chúng tôi để Đạo
Chúa được phổ biến nhanh chóng và ca ngợi khắp nơi, như tại Tê-sa-
lô-ni-ca.

2 Cũng cầu nguyện cho chúng tôi thoát khỏi nanh vuốt của người
gian ác, nham hiểm vì chẳng phải mọi người đều hoan nghênh Đạo
Chúa.
3 Chúa luôn luôn thành tín, Ngài sẽ cho anh chị em mạnh mẽ và bảo
vệ anh chị em khỏi ác quỷ.
4 Trong Chúa, chúng tôi tin chắc anh chị em luôn luôn thực hành
những điều chúng tôi dặn bảo.
5 Cầu Chúa cho lòng anh chị em đeo đuổi tình yêu thương của Đức
Chúa Trời và đức kiên nhẫn của Chúa Cứu Thế.

Siêng Năng Làm Việc

6 Nhân danh Chúa Cứu Thế Giê-xu, chúng tôi khuyên anh chị em
hãy xa lánh những người mang danh tín hữu mà sống bê tha, biếng
nhác, không vâng giữ lời giáo huấn của chúng tôi.
7 Anh chị em biết phải noi gương chúng tôi, vì khi ở với anh chị em,
chúng tôi không lười biếng.
8 Chúng tôi không ăn nhờ người khác, nhưng ngày đêm làm việc
nặng nhọc để khỏi phiền lụy ai.
9 Không phải chúng tôi không có quyền đòi anh chị em cung cấp,
nhưng muốn làm gương cho anh chị em.
10 Vì khi còn ở với anh chị em, chúng tôi thường nhắc nhở: “Ai
không chịu làm việc, cũng đừng nên ăn.”
11 Tuy nhiên, chúng tôi nghe trong anh chị em có mấy người sống
biếng nhác, không chịu làm việc, mà còn thích xen vào chuyện người
khác.
12 Nhân danh Chúa Cứu Thế Giê-xu, chúng tôi truyền bảo và kêu gọi
họ phải yên lặng làm việc để nuôi sống chính mình.
13 Phần anh chị em, đừng bao giờ nản lòng khi làm điều thiện.
14 Nếu có ai không theo lời khuyên chúng tôi viết trong thư này, anh
chị em hãy để ý, đừng giao thiệp với họ, để họ xấu hổ.
15 Tuy nhiên, đừng coi họ là thù địch, chỉ khiển trách như anh chị
em.

Lời Chào Cuối

16 Cầu xin chính Chúa hòa bình cho anh chị em luôn luôn bình an
trong mọi cảnh ngộ. Xin Chúa ở với hết thảy anh chị em.
17 Chính tay tôi—Phao-lô—viết lời này chào thăm anh chị em. Đây
chính là chữ ký, bút tích của tôi trong mọi bức thư.
18 Cầu chúc tất cả anh chị em hằng hưởng được ơn phước của Chúa
Cứu Thế Giê-xu.

Thư Thứ Nhất của Phao-lô
Gửi cho
Ti-mô-thê

Lời Chào Thăm của Phao-lô

1 Đây là thư của Phao-lô, sứ đồ của Chúa Cứu Thế, theo lệnh Đức
Chúa Trời, Đấng giải cứu chúng ta, và Chúa Cứu Thế Giê-xu, niềm hy
vọng của chúng ta.
2 Mến gửi Ti-mô-thê, con thân yêu của ta trong đức tin.
Cầu xin Đức Chúa Trời là Cha và Cứu Chúa Giê-xu, Chúa chúng ta
ban cho con ơn phước, nhân từ và bình an.

Đề Phòng Giáo Sư Giả

3 Như ta đã dặn con khi ta lên đường qua xứ Ma-xê-đoan, con phải
ở lại Ê-phê-sô để ngăn chặn những người truyền bá tà giáo.
4 Con đừng cho họ phổ biến những chuyện hoang đường, gia phả
huyền hoặc về các thiên sứ, vì chỉ gây tranh cãi vô ích chứ chẳng giúp
ai tin Chúa.
5 Mục đích chức vụ con là gây dựng tình thương bắt nguồn từ tấm
lòng thánh khiết, lương tâm trong sạch và đức tin chân thật.
6 Vài người đi sai mục đích ấy và theo đuổi những cuộc cãi cọ, nói
xàm vô ích.
7 Họ muốn làm thầy dạy luật mà không hiểu điều mình nói và tin
tưởng.
8 Chúng ta biết luật pháp chỉ có giá trị nếu người ta áp dụng đúng.
9 Luật pháp được đặt ra không vì người công chính, nhưng vì người
phạm pháp, phản nghịch, bất kính, gian ác, vô đạo, phạm thượng,
giết cha mẹ, giết người,
10 vì người gian dâm, tình dục đồng giới, bắt cóc buôn người, thề
gian, nói dối, và làm những việc chống nghịch Phúc Âm.
11 Phúc Âm vinh quang do Đức Chúa Trời đầy ân sủng ủy thác cho
ta phổ biến khắp nơi.

Lòng Nhân Từ của Đức Chúa Trời

12 Cảm tạ Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta! Ngài đã ban cho
ta năng lực làm việc và chọn ta phục vụ Ngài vì xét thấy lòng trung
thành của ta.
13 Trước kia, ta là người phạm thượng, tàn bạo, khủng bố người
theo Chúa, nhưng Chúa còn thương xót vì ta không hiểu điều mình
làm khi chưa tin nhận Ngài.
14 Chúa đổ ơn phước dồi dào, ban cho ta đức tin và lòng yêu thương
trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.
15 Đây là lời trung thực, đáng được mọi người tin nhận: Chúa Cứu
Thế Giê-xu đã xuống trần gian để cứu vớt người tội lỗi. Trong những
người tội lỗi ấy, ta nặng tội nhất.

16 Nhưng Chúa rộng lòng thương xót ta, kẻ xấu xa nhất, để chứng
tỏ lòng kiên nhẫn vô hạn của Ngài, và dùng ta làm gương cho người
khác tin Ngài để được sống vĩnh hằng.
17 Nguyện Vua muôn đời, bất diệt, vô hình, là Đức Chúa Trời duy
nhất được vinh dự và vinh quang đời đời vô cùng. A-men.

Trách Nhiệm của Ti-mô-thê

18 Ti-mô-thê, con của ta, theo lời tiên tri về con ngày trước, ta truyền
lệnh cho con: hãy chiến đấu anh dũng cho cuộc chiến của Chúa Hằng
Hữu.
19 Giữ vững đức tin trong Chúa Cứu Thế và lương tâm trong sạch.
Đã có người không giữ lương tâm trong sạch nên đức tin bị chìm đắm.
20 Như Hy-mê-nê và A-léc-xan-đơ chẳng hạn. Ta đã giao họ cho Sa-
tan hình phạt, để họ học tập đừng phạm thượng nữa.

2

Cách Thờ Phượng Chúa

1 Trước hết ta khuyên dặn con phải cầu xin, khẩn nguyện, cảm tạ
và cầu thay cho mọi người,
2 cho các vua, cho các cấp lãnh đạo, để chúng ta được sống thanh
bình, yên tĩnh trong tinh thần đạo đức đoan chính.
3 Đó là điều tốt và đẹp lòng Đức Chúa Trời, Chúa Cứu Thế chúng ta.
4 Chúa mong muốn mọi người được cứu rỗi và hiểu rõ chân lý.
5 Chỉ có một Đức Chúa Trời, cũng chỉ có một Đấng Trung Gian hòa
giải giữa Đức Chúa Trời và loài người, là Chúa Cứu Thế Giê-xu.
6 Ngài đã hy sinh tính mạng để cứu chuộc nhân loại. Đó là thông
điệp đã được công bố đúng lúc cho mọi người.
7 Ta đã được cử làm người truyền giáo và sứ đồ để công bố thông
điệp ấy và dạy dỗ các dân tộc nước ngoài về đức tin và chân lý.
8 Ta muốn người nam khắp nơi đều đưa tay thánh sạch lên trời cầu
nguyện; đừng giận dữ và cãi cọ.
9 Phụ nữ phải ăn mặc đứng đắn, giản dị và thích hợp. Họ không
nên phô trương kiểu tóc, vàng ngọc, hay áo quần quý giá.
10 Phụ nữ đã tin Chúa phải trang sức bằng việc lành.
11 Phụ nữ nên yên lặng học hỏi với tinh thần vâng phục.
12 Phụ nữ không được dạy dỗ hoặc cầm quyền trên chồng mình
nhưng phải yên lặng.
13 Vì A-đam được tạo ra trước Ê-va,
14 và A-đam không mắc mưu Sa-tan nhưng Ê-va bị lừa gạt và phạm
tội.
15 Tuy nhiên, phụ nữ sẽ được cứu rỗi nhờ sinh nở, nếu giữ vững
đức tin, tình yêu thương, đức thánh khiết và khiêm tốn.

3

Người Lãnh Đạo Hội Thánh

1 Đây là lời trung thực: Muốn lãnh đạo Hội Thánh là một ước mơ
cao quý.

2 Người lãnh đạo phải có nếp sống không ai chê trách được, một
chồng một vợ, điều độ, tự chủ, thứ tự, hiếu khách, khéo giáo huấn,
3 không say sưa hoặc hung bạo, nhưng nhẫn nhục, hòa nhã, không
tham tiền bạc,
4 giỏi việc tề gia, dạy dỗ con cái biết vâng phục trọn vẹn.
5 Nếu không biết tề gia, làm sao cai trị Hội Thánh của Đức Chúa
Trời?
6 Người mới tin Chúa không được giữ chức vụ lãnh đạo, vì có thể
lên mặt kiêu căng mà bị xét xử như ác quỷ.
7 Hơn nữa, người lãnh đạo Hội Thánh phải được người chưa tin
Chúa làm chứng tốt, để khỏi bị sỉ nhục và mắc vào cạm bẫy của ác
quỷ.

Các Chấp Sự

8 Các chấp sự cũng thế, phải trang nghiêm, thành thật, không say
sưa, không tham tiền.
9 Họ phải giữ lẽ huyền nhiệm của đức tin với lương tâm trong sạch.
10 Họ phải chịu thử nghiệm, nếu không có gì đáng trách, mới được
làm chấp sự.
11 Vợ của chấp sự cũng phải nghiêm trang, không vu oan cho người
khác, Họ phải điều độ, trung tín trong mọi việc.
12 Chấp sự cũng chỉ một chồng một vợ, khéo quản trị con cái và gia
đình.
13 Chấp sự phục vụ tốt sẽ được kính trọng và đức tin càng thêm
vững vàng trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Chân Lý của Lòng Tin Kính

14 Ta mong sớm đến thăm con, nhưng cứ viết thư này gửi trước,
15 dù ta chưa đến kịp, con cũng biết cách quản trị Hội Thánh của
Đức Chúa Trời Hằng Sống, là trụ cột và nền móng của chân lý.
16 Huyền nhiệm của Đạo Chúa thật quá vĩ đại:
“Chúa Cứu Thế đã hiện ra trong thân xác,
được Chúa Thánh Linh chứng thực.
Ngài được thiên sứ chiêm ngưỡng,
được công bố cho mọi dân tộc.
Ngài được nhân loại tin nhận
và được lên trời trong vinh quang.”

4

Cảnh Cáo Các Giáo Sư Giả Mạo

1 Chúa Thánh Linh đã dạy dỗ rõ ràng: trong thời kỳ cuối cùng, một
số người sẽ bỏ đức tin, đi theo các thần lừa gạt và lời dạy của ác quỷ,
2 qua môi miệng bọn đạo đức giả chuyên nói dối đến nỗi lương tâm
trở thành chai đá.
3 Họ cấm kết hôn, bảo kiêng cữ các thức ăn được Đức Chúa Trời
sáng tạo cho người tin và hiểu chân lý.
4 Vì mọi vật Đức Chúa Trời sáng tạo đều tốt lành, không gì đáng bỏ,
nếu ta cảm tạ mà nhận lãnh.
5 Tất cả đều được thánh hóa do lời Đức Chúa Trời và lời cầu nguyện.

Đầy Tớ Tốt của Chúa Cứu Thế Giê-xu

6 Nếu con trung thực trình bày những điều ấy cho các tín hữu, thì
con đúng là đầy tớ trung thành của Chúa Cứu Thế Giê-xu, được nuôi
dưỡng bằng đức tin và các giáo huấn tốt lành mà con cẩn thận vâng
giữ.
7 Đừng phí thì giờ tranh luận về chuyện phàm tục, hoang đường,
nhưng phải luyện tập lòng tin kính.
8 Luyện tập thân thể ích lợi một phần, nhưng luyện tập lòng tin
kính ích lợi mọi mặt cho cuộc sống đời này và đời sau.
9 Đó là lời trung thực, đáng được mọi người tin nhận.
10 Vì thế, chúng ta lao khổ và chiến đấu, vì đặt hy vọng nơi Đức
Chúa Trời Hằng Sống, Chúa Cứu Thế của mọi người, nhất là người tin
nhận Ngài.
11 Con hãy răn bảo, dạy dỗ những điều đó.
12 Đừng để ai khinh con vì trẻ tuổi, nhưng con phải làm gương cho
các tín hữu trong lời nói, việc làm, tình thương, đức tin và tấm lòng
trong sạch.
13 Con hãy chuyên đọc và giảng Thánh Kinh, khích lệ và dạy dỗ tín
hữu cho đến khi ta trở lại.
14 Đừng lãng quên các ân tứ Chúa cho con qua lời tiên tri và sự đặt
tay của các trưởng lão Hội Thánh.
15 Con phải hết lòng chăm lo trau dồi các ân tứ ấy, để mọi người
thấy rõ sự tiến bộ của con.
16 Phải cẩn trọng với chính mình và cẩn thận giảng dạy. Con cứ
chuyên tâm thực hành nguyên tắc ấy. Chúa sẽ ban ơn phước cho con
và dùng con cứu vớt nhiều người.

5

Lời Khuyên Các Quả Phụ, Trưởng Lão, và Nô Lệ

1 Con đừng nặng lời quở trách người lớn tuổi nhưng lễ phép khuyên
giải họ như cha. Phải khuyên bảo thanh niên như anh chị em,
2 phụ nữ lớn tuổi như mẹ, thiếu nữ như chị em, với lòng trong sạch
hoàn toàn.
3 Hội Thánh nên săn sóc những quả phụ không còn nơi nương tựa.
4 Quả phụ nào còn con cháu, trước hết con cháu phải lo phụng
dưỡng mẹ già và người thân thuộc, vì điều đó vui lòng Đức Chúa
Trời.
5 Quả phụ không nơi nương tựa đã đặt hy vọng mình nơi Đức Chúa
Trời, ngày đêm cầu nguyện nài xin.
6 Nhưng các quả phụ mãi mê vui chơi dù sống cũng như chết.
7 Con hãy dạy rõ để họ khỏi bị khiển trách.
8 Ai không săn sóc bà con thân thuộc, nhất là gia đình mình, là
người chối bỏ đức tin, còn xấu hơn người không tin Chúa.
9 Quả phụ muốn được ghi tên vào danh sách, phải trên sáu mươi
tuổi, chỉ có một đời chồng,
10 nổi tiếng nhân đức, biết nuôi dạy con cái, tiếp đãi tân khách,
phục vụ thánh đồ, cứu giúp người hoạn nạn và siêng năng làm việc
lành.

11 Nhưng đừng cho những quả phụ còn trẻ gia nhập đoàn thể ấy, vì
khi dục tình thắng hơn lòng kính mến Chúa Cứu Thế, họ đổi ý đòi lấy
chồng,
12 nên mắc tội bội lời hứa nguyện ban đầu.
13 Hơn nữa, họ quen thói ở không, đi hết nhà này sang nhà khác, lại
còn ngồi lê đôi mách, xen vào việc người khác, nói những lời không
đáng nói.
14 Vì thế, ta khuyên những quả phụ còn trẻ nên lấy chồng, sinh con
cái, lo tề gia nội trợ, để người thù nghịch không thể nào chê trách
được.
15 Đã có mấy quả phụ lìa bỏ Hội Thánh, theo quỷ Sa-tan.
16 Nếu tín hữu nào có quả phụ trong nhà thì phải lo cấp dưỡng,
đừng phiền đến Hội Thánh, để Hội Thánh có thể cấp dưỡng những
quả phụ không nơi nương tựa.
17 Con hãy hết lòng tôn kính các trưởng lão khéo lãnh đạo Hội
Thánh, đặc biệt là những người đã dày công truyền giáo và giáo huấn.
18 Vì Thánh Kinh đã dạy: “Con đừng khớp miệng con bò đang đạp
lúa,”* và “Người làm việc thì xứng đáng lãnh thù lao.”†
19 Đừng nhận đơn tố cáo trưởng lão khi chưa có hai hoặc ba người
làm chứng.
20 Hãy khiển trách người có lỗi trước mặt mọi người để làm gương
cho người khác.
21 Trước mặt Đức Chúa Trời, Chúa Cứu Thế Giê-xu, và các thiên sứ
được chọn, ta long trọng khuyên bảo con hãy giữ đúng huấn thị này,
gác bỏ mọi thành kiến, không thiên vị người nào.
22 Đừng vội vã đặt tay trên ai, cũng đừng tòng phạm với tội người
khác, nhưng phải giữ mình cho trong sạch.
23 Vì dạ dày con yếu và con hay đau ốm, con nên uống tí rượu nho,
chứ đừng uống nước lạnh mãi.
24 Tội lỗi của một số người sớm bị phát lộ và đem ra xét xử, nhưng
có những người phạm tội mà lâu ngày về sau mới bị phơi bày ra.
25 Việc lành cũng thế, có việc được biết ngay, có việc người ta không
biết, nhưng không thể giấu kín mãi.

6

Bổn Phận Người Đầy Tớ

1 Tôi tớ phải hết lòng tôn kính chủ, để Danh Đức Chúa Trời và Đạo
Ngài khỏi bị xúc phạm.
2 Nếu chủ là tín hữu, đầy tớ không vì thế mà coi thường, nhưng
phải tận tụy làm việc, vì phục vụ cho một tín hữu thân yêu.

Giáo Lý Giả và Bảo Vật Thật

Con phải dạy dỗ, khuyên bảo những nguyên tắc ấy.
3 Ai dạy giáo lý khác, không phù hợp với lời Chúa Cứu Thế Giê-xu
và giáo huấn Phúc Âm,
4 là người kiêu ngạo, dại dột, ham chất vấn và khẩu chiến, gieo mầm
ganh tị, tranh chấp, xúc phạm, nghi ngờ xấu,

* **5:18** Phục 25:4 † **5:18** Lu 10:7

5 gây cải vã không dứt giữa những người có tâm trí hư hoại và chối
bỏ chân lý. Họ coi Đạo Chúa như một phương tiện trục lợi. Con nên
tránh xa những người ấy.
6 Nhưng niềm tin kính và lòng mãn nguyện là lợi ích lớn.
7 Vì con người ra đời tay trắng, khi qua đời cũng chẳng đem gì theo
được,
8 nên đủ ăn đủ mặc là thỏa lòng rồi.
9 Người ham làm giàu thường mắc vào những cám dỗ và cạm bẫy,
bị lôi cuốn vào hố sâu tham dục dại dột và tai hại để nhận lấy hư hoại
và diệt vong.
10 Vì lòng ham mê tiền bạc là căn nguyên của mọi tội ác. Có những
người vì tham tiền mà mất đức tin, chịu bao nhiêu phiền muộn, khổ
đau.

Lời Dặn Cuối của Phao-lô

11 Con là người của Đức Chúa Trời, hãy tránh những điều xấu xa ấy,
mà đeo đuổi sự công chính, tin kính, đức tin, yêu thương, nhẫn nại,
hiền hòa.
12 Con hãy chiến đấu vì đức tin, giữ vững sự sống vĩnh cửu Chúa ban
khi con công khai xác nhận niềm tin trước mặt nhiều nhân chứng.
13 Trước mặt Đức Chúa Trời, Đấng ban sự sống cho vạn vật và trước
mặt Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng xác nhận niềm tin trước mặt Phi-lát,
ta khuyên con
14 hãy theo đúng huấn lệnh này đến mức không chê trách được,
cho đến ngày Chúa Cứu Thế Giê-xu xuất hiện.
15 Ngài sẽ được tôn làm Vua các vua, Chúa các chúa trong thời kỳ
Đức Chúa Trời đã định. Đức Chúa Trời là Đấng Chủ Tể tối cao, được
chúc tụng đời đời.
16 Chỉ một mình Ngài là Đấng bất tử, là Đấng ở trong cõi sáng láng
không ai đến gần được. Không một người nào thấy Ngài. Cầu xin
vinh dự và quyền năng đời đời đều quy về Ngài! A-men.
17 Con hãy khuyên bảo người giàu có ở đời này: Đừng kiêu ngạo và
tin tưởng nơi tiền của không bền lâu, nhưng phải đặt hy vọng nơi
Đức Chúa Trời, Đấng rộng rãi ban mọi vật cho chúng ta được hưởng.
18 Hãy khuyên họ làm điều lành, chuyên lo việc từ thiện, mở lòng
rộng rãi và sẵn sàng cứu trợ,
19 tích trữ một kho tàng tốt đẹp cho đời sau để được hưởng sự sống
thật.
20 Ti-mô-thê con, hãy giữ những điều Chúa đã ủy thác cho con, tránh
những lời phàm tục và những cuộc tranh luận về lý thuyết mạo xưng
là “tri thức.”
21 Có người tự khoe về “tri thức” ấy mà mất đức tin. Cầu chúc con
hằng hưởng được ân sủng của Đức Chúa Trời.

Thư Thứ Hai của Phao-lô
Gửi cho
Ti-mô-thê

Lời Chào Thăm của Phao-lô

1 Đây là thư của Phao-lô, sứ đồ của Chúa Cứu Thế Giê-xu theo ý
muốn Đức Chúa Trời, có nhiệm vụ công bố Phúc Âm về sự sống dành
cho mọi người tin Chúa Cứu Thế Giê-xu.
2 Mến gửi Ti-mô-thê, con thân yêu của ta.
Cầu xin Đức Chúa Trời là Cha, và Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng
ta, cho con hưởng ơn phước, nhân từ, và bình an.

Lời Khích Lệ

3 Cảm tạ Đức Chúa Trời, ta phục vụ Ngài với lương tâm trong sạch
như tổ tiên ta ngày xưa. Đêm ngày cầu nguyện, ta luôn tưởng nhớ
con—
4 nhớ dòng nước mắt của con—nên ta mong mỏi đến thăm con cho
thỏa lòng.
5 Ta cũng nhớ đến đức tin chân thành của con—thật giống đức tin
của Lô-ích, bà ngoại con, và của Ơ-ních, mẹ con. Ta biết chắc đức tin
ấy vẫn phát triển trong tâm hồn con.
6 Vì thế, ta nhắc con khơi cao ngọn lửa Thánh Linh mà Đức Chúa
Trời đã thắp sáng tâm hồn con sau khi ta đặt tay cầu nguyện.
7 Đức Chúa Trời không cho chúng ta tinh thần nhút nhát, nhưng có
năng lực, yêu thương và tự chủ.
8 Con đừng hổ thẹn khi làm chứng cho Chúa chúng ta, cũng đừng
xấu hổ vì ta bị lao tù, nhưng nhờ quyền năng Chúa, con hãy chịu khổ
vì Phúc Âm.
9 Chúa đã cứu chúng ta, gọi chúng ta vào chức vụ thánh, không do
công đức riêng nhưng theo ý định và ơn phước Ngài dành cho chúng
ta trong Chúa Cứu Thế từ trước vô cùng.
10 Ơn phước ấy ngày nay được bày tỏ nơi Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng
Cứu Tinh của chúng ta. Chúa Cứu Thế đã tiêu diệt sự chết, dùng Phúc
Âm giãi bày cho loài người sự sống vĩnh cửu.
11 Đức Chúa Trời đã chọn ta làm sứ đồ để truyền bá Phúc Âm và dạy
dỗ các dân tộc nước ngoài.
12 Chính vì thế mà ta chịu lao tù, nhưng ta không hổ thẹn vì biết rõ
Đấng ta tin cậy; chắc chắn Ngài có quyền bảo vệ mọi điều ta cam kết
với Ngài cho đến ngày cuối cùng.
13 Con hãy giữ những chân lý đã học với ta làm mẫu mực, cùng
niềm tin và tình thương trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.
14 Hãy bảo vệ mọi điều đã ủy thác cho con nhờ Chúa Thánh Linh
đang ngự trong lòng.
15 Như con biết, mọi người trong xứ Tiểu Á đều bỏ rơi ta; Phi-ghen
và Hẹt-mô-ghen cũng thế.
16 Cầu Chúa ban phước cho gia đình Ô-nê-si-phô, vì nhiều lần anh
thăm viếng an ủi ta, không hổ thẹn vì ta bị tù.

17 Vừa đến thủ đô La Mã, anh liền vội vã tìm thăm ta.
18 Cầu Chúa ban phước cho anh trong ngày Ngài trở lại! Con cũng
biết rõ, trước kia anh đã hết lòng phục vụ ta tại Ê-phê-sô.

2

Chiến Sĩ Anh Dũng của Chúa Cứu Thế Giê-xu

1 Con thân yêu, phải mạnh mẽ bạo dạn nhờ ơn phước Chúa Cứu Thế
Giê-xu.
2 Điều con nghe ta giảng dạy trước mặt nhiều nhân chứng, hãy
truyền lại cho những người trung tín để họ dạy dỗ người khác.
3 Hãy chịu đựng gian khổ như một chiến sĩ anh dũng của Chúa Cứu
Thế.
4 Người vào quân ngũ không còn vấn vương với đời sống dân sự,
họ chỉ muốn làm đẹp lòng cấp chỉ huy.
5 Lực sĩ đang tranh tài nếu phạm kỷ luật cũng không thể đoạt huy
chương.
6 Bác nông phu cày sâu cuốc bẩm được hưởng hoa lợi trước nhất.
7 Hãy suy xét điều ta nói vì Chúa sẽ cho con hiểu rõ mọi việc.
8 Con hãy nhớ: Chúa Cứu Thế, thuộc dòng dõi Đa-vít, đã sống lại
sau khi chịu chết.
9 Chính vì công bố Phúc Âm mà ta chịu khốn khổ xiềng xích như
một tử tội, nhưng đạo Chúa không ai trói cột nổi.
10 Vì thế, ta chịu đựng mọi gian khổ để những người được Chúa
lựa chọn có cơ hội tiếp nhận ơn cứu rỗi và được vinh quang vĩnh cửu
trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.
11 Đây là lời chân thật:
Nếu chúng ta chịu chết với Chúa,
sẽ được sống với Ngài.
12 Nếu chúng ta chịu đựng mọi thử thách,
sẽ được cai trị với Chúa.
Nếu chúng ta chối Chúa,
Ngài cũng sẽ chối chúng ta.
13 Dù chúng ta thất tín,
Chúa vẫn thành tín,
vì Ngài không thể từ chối chính mình.

Đầy Tớ Trung Kiên của Chúa

14 Con nhắc nhở tín hữu những điều ấy, khuyên răn họ trước mặt
Chúa. Đừng cãi vã những chuyện vụn vặt, đã vô ích lại có hại cho
người nghe.
15 Con hãy cố gắng phục vụ để Đức Chúa Trời hài lòng, như một
công nhân gương mẫu ngay thẳng công bố chân lý.
16 Hãy tránh những lời phàm tục, làm con người xa cách Chúa,
17 những lời ấy phá hoại như ung nhọt ngày càng lở lói. Trong số
đó có Hy-mê-nê và Phi-lết.
18 Họ xuyên tạc chân lý, phao tin sự sống lại đã qua rồi, làm cho
một số người mất đức tin.

19 Nhưng nền tảng Đức Chúa Trời đã đặt vẫn vững như bàn thạch.
Trên nền tảng ấy ghi những lời: "Chúa Hằng Hữu biết người thuộc
về Ngài"* và "Người kêu cầu Danh Chúa phải tránh điều gian ác."†
20 Trong một ngôi nhà sang trọng, ngoài dụng cụ bằng vàng, bằng
bạc cũng có dụng cụ bằng đất, bằng gỗ. Thứ dùng vào việc sang, thứ
dùng vào việc hèn.
21 Vậy, người nào luyện mình cho tinh khiết sẽ như dụng cụ quý
được dành cho Chúa, sẵn sàng làm việc lành.
22 Con phải tránh dục vọng tuổi trẻ. Hãy hợp tác với người có lòng
trong sạch, tin kính Chúa để theo đuổi sự công chính, đức tin, yêu
thương, và bình an.
23 Hãy từ khước những cuộc cải vã dại dột ngây thơ vì chỉ gây tranh
chấp.
24 Đầy tớ Chúa không nên tranh chấp, nhưng phải hoà nhã với mọi
người, khéo dạy dỗ và nhẫn nhục.
25 Phải nhu mì sửa dạy người chống nghịch, có lẽ Chúa sẽ dìu dắt
họ ăn năn, nhận thức chân lý,
26 họ sẽ được thức tỉnh, thoát khỏi cạm bẫy của quỷ vương, vì họ
bị bắt giữ để làm theo ý nó.

3

Thời Kỳ Cuối Cùng

1 Con nên biết trong thời kỳ cuối cùng sẽ có những giai đoạn khó
khăn.
2 Vì người ta đều vị kỷ, tham tiền, khoe khoang, hợm hĩnh, phỉ báng,
nghịch cha mẹ, phụ bạc, vô đạo,
3 không tình nghĩa, thù hằn, gièm pha, trụy lạc, hung dữ, ghét điều
lành,
4 phản trắc, liều lĩnh, kiêu ngạo, ưa lạc thú hơn yêu mến Chúa,
5 mặt ngoài thì đạo đức, nhưng trong lòng chối bỏ quyền năng đạo
đức. Con nên tránh xa họ.
6 Trong số ấy, có những kẻ lẻn vào nhà người khác để chinh phục
các phụ nữ khờ dại, cưu mang tội lỗi, buông thả theo tình dục,
7 học mãi mà không bao giờ hiểu biết chân lý.
8 Như Gian-ne và Giam-bết chống nghịch Môi-se ngày xưa, họ cứ
chống đối chân lý—tâm trí họ hư hỏng, đức tin bị chìm đắm.
9 Nhưng họ không thể phá hoại được nữa, vì mưu gian bị bại lộ,
cũng như hai người kia.

Lời Khuyên Ti-mô-thê

10 Riêng phần con, con đã theo sát lời dạy, nếp sống, chí hướng, đức
tin, chịu đựng, yêu thương, kiên nhẫn,
11 cũng như những cơn bức hại, khổ nhục của ta tại An-ti-ốt, Y-cô-ni,
và Lít-trơ. Ta đã chịu mọi hoạn nạn nhưng Chúa đã giải thoát ta.
12 Thật vậy, mọi người muốn sống đạo đức trong Chúa Cứu Thế Giê-
xu đều sẽ bị bức hại.

---

* **2:19** Dân 16:5 † **2:19** Xem Ysai 52:11

13 Còn những người gian ác, giả mạo càng thêm xấu xa, lừa gạt
người rồi bị người lừa gạt.
14 Con cứ tiếp tục thực hành những điều đã học tập và tin nhận vì
con biết ai đã dạy con.
15 Từ tuổi ấu thơ, con biết Thánh Kinh có năng lực đào tạo con nên
người khôn ngoan để tiếp nhận ân cứu rỗi do đức tin nơi Chúa Cứu
Thế Giê-xu.
16 Cả Thánh Kinh đều được Đức Chúa Trời cảm ứng, có ích cho việc
dạy dỗ, khiển trách, sửa trị, đào luyện con người theo sự công chính.
17 Nhờ đó, người của Đức Chúa Trời được trang bị, có khả năng làm
mọi việc lành.

4

1 Trước mặt Đức Chúa Trời và Chúa Cứu Thế Giê-xu—Đấng sẽ xét
xử người sống và người chết khi Ngài hiện ra thiết lập Vương Quốc
Ngài—ta long trọng khuyên con:
2 Hãy công bố Đạo Chúa, hết sức cố gắng dù gặp thời hay không,
hãy sửa trị, quở trách, khích lệ, dạy dỗ với tất cả lòng nhẫn nại.
3 Vì sắp đến thời kỳ người ta không muốn nghe dạy chân lý, nhưng
chiều theo dục vọng, tập hợp nhiều giáo sư dạy những lời bùi tai.
4 Họ xây tai không nghe chân lý nhưng hướng về chuyện hoang
đường.
5 Con phải bình tĩnh sáng suốt trong mọi việc, chịu đựng gian khổ,
lo truyền bá Phúc Âm, làm tròn nhiệm vụ của đầy tớ Chúa.

Phao-lô Gần Qua Đời

6 Riêng phần ta, đời sống ta đang được dâng lên Đức Chúa Trời như
một tế lễ. Giờ qua đời của ta đã gần rồi.
7 Ta đã chiến đấu anh dũng, chạy xong cuộc đua, giữ vững niềm
tin.
8 Từ đây, mão miện công chính đã dành sẵn cho ta; Chúa là Quan
Án công bằng sẽ ban cho ta trong ngày Ngài trở lại, cũng như cho tất
cả những người yêu mến, trông đợi Ngài.

Lời Căn Dặn Cuối Cùng

9 Con cố gắng đến ngay với ta,
10 vì Đê-ma ham mê đời này, bỏ ta đi Tê-sa-lô-ni-ca rồi. Cơ-ra-sen
qua xứ Ga-la-ti và Tích lên phục vụ tại Nam tư.
11 Chỉ còn Lu-ca ở đây với ta. Con nên đem Mác theo, vì Mác có ích
cho ta trong chức vụ.
12 Ta đã sai Ty-chi-cơ sang Ê-phê-sô.
13 Khi đi, con nhớ đem chiếc áo choàng ta để tại nhà Ca-bút, thành
Trô-ách, và sách vở của ta, nhất là các quyển sách da.
14 Anh thợ đồng A-lét-xan-đơ làm hại ta nhiều lắm. Chúa sẽ báo ứng
tùy việc anh làm.
15 Con cũng nên đề phòng, vì anh ấy hết sức chống nghịch lời chúng
ta giảng dạy.
16 Khi ta ra tòa lần thứ nhất, chẳng có ai bênh vực, mọi người đều
bỏ rơi ta. Xin tội ấy đừng đổ về họ.

17 Nhưng Chúa đã bảo vệ, bổ sức để ta tích cực phổ biến Phúc Âm
cho dân ngoại. Ta vừa được cứu khỏi nanh vuốt sư tử.
18 Chúa sẽ giải thoát ta khỏi mọi điều ác và đưa ta vào Vương Quốc
Trời. Cầu xin Ngài được vinh quang mãi mãi vô cùng! A-men.

Lời Chào Cuối

19 Ta gửi lời chào thăm Bê-rít-sin, A-qui-la, và gia đình Ô-nê-si-phô.
20 Ê-rát còn ở Cô-rinh-tô; Trô-phim bị bệnh phải ở lại Mi-lê.
21 Con nên cố gắng đến đây trước mùa Đông, Ơ-bu-li, Bu-đen, Li-
nút, Cơ-lô-đia, và các anh chị em đều gửi lời thăm con.
22 Cầu xin Chúa ở với tâm linh con. Cầu chúc anh chị em hằng hưởng
được ơn phước Chúa.

Thư của Phao-lô
Gửi cho
Tích

Lời Chào Thăm của Phao-lô

1 Đây là thư của Phao-lô, đầy tớ của Đức Chúa Trời và sứ đồ của
Chúa Cứu Thế Giê-xu. Ta có nhiệm vụ đem đức tin đến cho những
người được Đức Chúa Trời lựa chọn, và dạy họ chân lý có khả năng
đổi mới con người.
2 Cốt để họ được sống vĩnh cửu, bởi Đức Chúa Trời—Đấng không
hề nói dối—đã hứa ban sự sống ấy cho họ trước khi sáng tạo trời đất.
3 Nay đã đến thời kỳ Đức Chúa Trời bày tỏ Phúc Âm và ủy thác cho
ta công bố khắp nơi.
4 Mến gửi Tích, con thật của ta trong đức tin.
Cầu xin Đức Chúa Trời là Cha, và Chúa Cứu Thế Giê-xu, Cứu Chúa
của chúng ta, ban ơn phước và bình an cho con.

Nhiệm Vụ của Tích Ở Đảo Cơ-rết

5 Ta nhờ con ở lại Cơ-rết để thu xếp cho xong các việc còn dở dang,
và bổ nhiệm người lãnh đạo Hội Thánh tại các thành phố theo lời ta
dặn.
6 Người lãnh đạo phải có nếp sống gương mẫu, trung thành với vợ,
con cái phải yêu mến Chúa, không bị mang tiếng hư hỏng hay ngỗ
nghịch.
7 Là quản gia của Đức Chúa Trời, người lãnh đạo đừng để ai chê
trách mình kiêu căng, nóng tính, say rượu, vũ phu, tham tiền.
8 Nhưng phải hiếu khách, yêu mến người lành, tự chủ, công bằng,
thánh thiện, tiết độ.
9 Họ phải vững tin chân lý đã học hỏi mới có thể dạy lại người khác
và hướng dẫn những người lầm lạc.
10 Có rất nhiều người, nhất là những người câu nệ lễ cắt bì, chỉ biết
chống đối, huênh hoang, lừa dối người ta.
11 Cần phải ngăn chặn họ vì họ chỉ vì tiền tài mà dạy dỗ những điều
sai lạc, khiến nhiều gia đình lìa bỏ chân lý Đức Chúa Trời.
12 Một nhà tiên tri của Cơ-rết đã nói: “Người Cơ-rết hay nói dối, ham
mê ăn uống như những con vật lười biếng.”
13 Ông nói thế mà đúng. Vì vậy, con phải khiển trách nghiêm minh,
để đức tin họ được vững vàng.
14 Đừng lưu ý đến những chuyện hoang đường của người Do Thái
và các điều răn dạy của những người đã khước từ chân lý.
15 Người trong sạch nhìn thấy mọi vật đều trong sạch. Nhưng người
ô uế, vô đạo, chẳng thấy gì trong sạch hết, vì trí óc và lương tâm đã
bị dơ bẩn.
16 Họ khoe mình hiểu biết Đức Chúa Trời, nhưng hành động lại
chối bỏ Ngài. Họ thật đáng ghét, ngang ngược, không thể làm một
việc thiện nào cả.

2

Đạo Thật

1 Về phần con, hãy dạy dỗ những điều thích hợp với Đạo thật.
2 Hãy khuyên người có tuổi nên điềm đạm, đứng đắn, khôn khéo,
vững vàng trong đức tin, làm mọi việc với lòng yêu thương, và nhẫn
nại.
3 Phụ nữ lớn tuổi cũng thế, phải có nếp sống khả kính, không được
gièm pha người khác hoặc nghiện rượu.
4 Họ phải dạy đạo lý và huấn luyện phụ nữ trẻ tuổi biết yêu chồng
thương con,
5 khôn khéo, trong sạch, hiền hòa, biết tề gia nội trợ, tùng phục
chồng, hầu cho Đạo Đức Chúa Trời không bị xúc phạm.
6 Hãy khuyên thanh niên phải khôn khéo, tự chủ.
7 Chính con hãy làm gương sáng về các việc lành. Trong mọi việc,
con hãy chứng tỏ tinh thần ngay thật và nghiêm chỉnh.
8 Con phải ăn nói thuận tình hợp lý, để người thù nghịch phải hổ
thẹn, không thể nào chỉ trích được.
9 Cũng hãy khuyên người đầy tớ vâng phục chủ trong mọi việc, cố
gắng làm vui lòng chủ, đừng cãi trả
10 hoặc ăn cắp, nhưng phải tỏ lòng trung thành trọn vẹn. Nhờ đó,
đạo lý của Đức Chúa Trời, Chúa Cứu Thế chúng ta, được rạng rỡ.
11 Vì Đức Chúa Trời đã bày tỏ ơn phước để cứu rỗi mọi người.
12 Một khi hưởng ơn phước đó, chúng ta từ bỏ dục vọng trần gian
và tinh thần vô đạo, ăn ở khôn khéo, thánh thiện và sùng kính Đức
Chúa Trời.
13 Đồng thời, cũng phải kiên nhẫn đợi chờ sự tái lâm vinh quang
của Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng Cứu Rỗi và Đức Chúa Trời cao cả.
14 Chúa đã hy sinh cứu chúng ta khỏi mọi tội lỗi, luyện lọc chúng ta
thành dân tộc riêng của Ngài để sốt sắng làm việc thiện.
15 Con phải dạy rõ những điều đó, dùng uy quyền khích lệ và quở
trách họ, đừng để ai coi thường con.

3

Việc Lành

1 Hãy nhắc nhở các tín hữu phải vâng phục nhà cầm quyền, tuân
lệnh họ và sẵn sàng làm mọi việc thiện.
2 Đừng nói xấu, tranh chấp, nhưng phải hiền hòa, nhã nhặn với mọi
người.
3 Vì trước kia, chúng ta vốn ngu muội, ngang ngược, bị lừa gạt, trở
nên nô lệ dục vọng, chơi bời, sống độc ác, ganh tị, đã đáng ghét lại
thù ghét lẫn nhau.
4 Nhưng—"Đức Chúa Trời, Đấng Cứu Rỗi chúng ta đã bày tỏ lòng
nhân từ, yêu thương,
5 Ngài cứu rỗi không phải vì công đức chúng ta, nhưng bởi lòng
nhân từ. Ngài ban Chúa Thánh Linh tẩy sạch tội lỗi và đổi mới chúng
ta.

6 Đức Chúa Trời đã đổ Chúa Thánh Linh dồi dào trên chúng ta qua
Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng Cứu Rỗi của chúng ta.
7 Nhờ đó, bởi ơn phước Ngài, chúng ta được kể là công chính và
được thừa hưởng sự sống vĩnh cửu."
8 Đó là những lời chân thật ta muốn con nhấn mạnh để những người
tin Chúa chăm làm việc thiện. Những điều ấy vừa chính đáng vừa hữu
ích cho mọi người.
9 Con nên tránh xa những cuộc tranh luận dại dột, những tranh
chấp thần học, những cãi vã về luật pháp Do Thái, vì những điều đó
vô ích và tai hại.
10 Nếu có ai gây chia rẽ Hội Thánh, con hãy cảnh cáo họ một hai
lần, sau đó, không cần giao thiệp với họ nữa.
11 Đó là hạng người hư hỏng, phạm tội và tự lên án.

Lời Dặn Cuối Cùng

12 Khi ta sai A-tê-ma hay Ty-chi-cơ đến, con hãy cố gắng thu xếp lên
gặp ta tại thành Ni-cô-pô-líc, vì ta đã quyết định đến ở đó suốt mùa
Đông.
13 Hãy ân cần giúp đỡ luật sư Xê-na và A-bô-lô trong cuộc hành trình,
đừng để họ thiếu thốn điều gì.
14 Con cũng phải dạy các tín hữu tham gia công tác từ thiện để đời
sống họ kết quả tốt đẹp.
15 Tất cả thân hữu ở đây gửi lời chào thăm con. Ta cũng gửi lời chào
thăm tất cả các tín hữu—những người yêu mến ta.

Cầu chúc anh chị em hằng hưởng được ơn phước của Đức Chúa
Trời.

Thư của Phao-lô
Gửi cho
Phi-lê-môn

Lời Chào Thăm của Phao-lô

1 Đây là thư của Phao-lô, người tù của Chúa Cứu Thế Giê-xu, và
Ti-mô-thê, một anh em trong Chúa.
Kính gửi anh Phi-lê-môn thân yêu, người bạn đồng sự của tôi,
2 đồng kính gửi chị Áp-phi và anh A-chíp, chiến hữu của tôi, và Hội
Thánh họp tại nhà anh.
3 Cầu xin Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và Chúa Cứu Thế Giê-xu ban
ơn phước và bình an cho anh chị em.

Phao-lô Tạ Ơn và Cầu Nguyện

4 Anh Phi-lê-môn thân mến, mỗi khi cầu nguyện, tôi nhắc đến anh
và luôn cảm tạ Đức Chúa Trời của tôi.
5 Vì tôi thường nghe nói về tình yêu thương của anh đối với tất cả
con dân Đức Chúa Trời và đức tin anh đã đặt trong Chúa Giê-xu.
6 Mỗi khi anh chia sẻ đức tin với người khác, cầu Chúa cho lời nói
anh tác động sâu xa trong lòng họ, khi họ thấy những điều tốt đẹp
do Chúa Cứu Thế Giê-xu thực hiện trong đời sống anh.
7 Lòng yêu thương của anh đã đem lại cho tôi nhiều an ủi, vui mừng.
Anh đã sưởi ấm lòng của tất cả con dân Chúa.

Phao-lô Yêu Cầu Tiếp Đón Ô-nê-sim

8 Vì thế, dù tôi có quyền nhân danh Chúa Cứu Thế bảo anh làm việc
này,
9 nhưng vì tình yêu thương, thiết tưởng tôi yêu cầu anh là hơn. Tôi,
Phao-lô—người bạn già của anh đang bị tù vì Chúa Cứu Thế Giê-xu.
10 Tôi chỉ yêu cầu anh giúp Ô-nê-sim là con tôi trong Chúa, vì tôi đã
dìu dắt người này đến với Chúa giữa khi tôi mắc vòng lao lý.
11 Trước kia đối với anh, người này thật là vô dụng nhưng nay đã
thành người hữu ích cho cả anh và tôi.
12 Tôi sai Ô-nê-sim về với anh, như đem cả tấm lòng tôi gửi cho anh.
13 Tôi muốn giữ người này ở đây với tôi để người này thay anh giúp
việc tôi trong lúc tôi bị lao tù vì Phúc Âm.
14 Nhưng tôi không muốn làm gì khi chưa được anh đồng ý. Trái
lại, tôi muốn để anh tình nguyện thì hay hơn.
15 Có lẽ Ô-nê-sim đã xa anh một thời gian ngắn, để trở về với anh
mãi mãi,
16 không phải làm nô lệ như ngày trước, nhưng đã trở thành đứa em
thân yêu của anh. Ô-nê-sim thân thiết với tôi nên đối với anh lại càng
thân yêu hơn nữa, theo cả tình người lẫn tình anh em trong Chúa.
17 Vậy nếu anh xem tôi là bạn thân, hãy đón tiếp Ô-nê-sim như tiếp
chính tôi.
18 Nếu anh ấy đã gây thiệt hại gì cho anh, hay còn mắc anh món nợ
nào, xin anh cứ tính cho tôi.

19 Tôi, Phao-lô, chính tay tôi viết câu này: Tôi sẽ trả lại cho anh đủ
số. Còn chuyện anh nợ tôi về chính bản thân mình thì không nhắc
nhở.
20 Anh thân mến, vì Chúa, hãy dành cho tôi ân huệ đó, để khích lệ
lòng tôi, một người anh em trong Chúa Cứu Thế.
21 Viết mấy dòng này, tôi biết chắc chắn không những anh sẽ làm
điều tôi yêu cầu, mà còn làm nhiều hơn nữa.
22 Đồng thời, xin anh dọn sẵn phòng trọ cho tôi vì tôi hy vọng Đức
Chúa Trời sẽ nhậm lời cầu nguyện của tất cả các tín hữu và cho tôi
sớm được tự do trở về với anh chị em.

Lời Chào Cuối

23 Ê-pháp-ra gửi lời thăm anh. Anh ấy cùng bị giam cầm với tôi vì
truyền giảng Chúa Cứu Thế Giê-xu.
24 Mác, A-ri-tạc, Đê-ma, và Lu-ca là các bạn đồng sự của tôi cũng
xin gửi lời chào thăm anh.
25 Cầu xin ơn phước của Chúa Cứu Thế Giê-xu đầy tràn tâm linh anh.

Thư Gửi Người
Hê-bơ-rơ

Chúa Cứu Thế Giê-xu Là Con Đức Chúa Trời

1 Thời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các nhà tiên tri dạy bảo tổ phụ
chúng ta nhiều lần nhiều cách.
2 Nhưng trong những ngày cuối cùng này, Đức Chúa Trời sai Con
Ngài là Chúa Cứu Thế dạy dỗ chúng ta. Đức Chúa Trời đã nhờ Con
Ngài sáng tạo vũ trụ, cũng cho Con Ngài thừa kế quyền chủ tể vạn
vật.
3 Chúa Cứu Thế là vinh quang rực rỡ của Đức Chúa Trời, là hiện
thân của bản thể Ngài. Chúa dùng lời quyền năng bảo tồn vạn vật.
Sau khi hoàn thành việc tẩy sạch tội lỗi. Chúa ngồi bên phải Đức Chúa
Trời uy nghiêm trên thiên đàng.
4 Đức Chúa Con cao trọng hơn các thiên sứ nên danh vị Ngài cũng
cao cả hơn.

Đức Chúa Con Cao Trọng Hơn Thiên sứ

5 Có khi nào Đức Chúa Trời phán với thiên sứ như Ngài đã phán với
Chúa Giê-xu:
"Ngươi thật là Con Ta.
Ngày nay Ta đã trở nên Cha của ngươi.*"
Hoặc:
"Ta sẽ làm Cha ngươi,
và ngươi sẽ làm Con Ta?"†
6 Hơn nữa, khi đưa Con trưởng của Ngài vào đời, Đức Chúa Trời ra
lệnh:
"Tất cả thiên sứ của Đức Chúa Trời phải thờ lạy Con!"‡
7 Về các thiên sứ, Ngài phán:
"Ngài làm cho thiên sứ giống như gió
và đầy tớ Ngài như ngọn lửa."§
8 Nhưng Đức Chúa Trời phán về Con Ngài:
"Ngai Đức Chúa Trời sẽ trường tồn vĩnh cửu;
Chúa dùng công lý cai trị nước Ngài.
9 Chúa yêu lẽ công chính, ghét điều gian ác.
Vì thế Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của vua đã cất nhắc vua,
xức dầu hân hoan cho vua nhiều hơn các vua khác."*
10 Đức Chúa Trời phán với Con Ngài:
"Ban đầu Chúa lập nền trái đất
và các tầng trời cũng do tay Chúa dựng nên.
11 Trời đất sẽ tiêu tan nhưng Chúa hằng còn.
Vạn vật sẽ rách nát như áo cũ.
12 Chúa sẽ cuốn chúng lại như áo dài
như chiếc áo tồi tàn, cũ mục.
Nhưng Chúa vẫn là Chúa Hằng Hữu,
năm tháng Chúa vẫn đời đời bất tận."†

---

* **1:5** Thi 2:7 † **1:5** 2 Sa 7:14 ‡ **1:6** Phục 32:43 § **1:7** Thi 104:4 * **1:9** Thi 45:6-7 † **1:12** Thi 102:25-27

13 Chẳng khi nào Đức Chúa Trời bảo một thiên sứ:
“Hãy ngồi bên phải Ta,
cho đến kỳ Ta cho kẻ thù Con làm bệ chân cho Con.”
14 Các thiên sứ chỉ là thần phục dịch được Chúa sai đi phục vụ những người hưởng ân cứu rỗi.

2

Sự Cứu Rỗi Vĩ Đại

1 Vậy, chúng ta phải giữ vững những chân lý đã nghe để khỏi bị lôi cuốn, trôi giạt.
2 Nếu những lời thiên sứ rao truyền đã là những mệnh lệnh bắt buộc, mọi người vi phạm, bất tuân đều bị trừng phạt đích đáng thì
3 chúng ta làm sao thoát khỏi hình phạt, một khi khước từ ơn cứu rỗi lớn lao này? Chính Chúa đã công bố sứ điệp cứu rỗi này trước hết, rồi các môn đệ Ngài truyền lại cho chúng ta.
4 Đức Chúa Trời cũng đã xác nhận sứ điệp bằng những dấu lạ, phép lạ và việc quyền năng, cùng ban các ân tứ Thánh Linh cho mỗi người tùy theo ý muốn Ngài.

Chúa Giê-xu, Con Người

5 Đức Chúa Trời không đem thế giới tương lai đặt dưới quyền các thiên sứ.
6 Như có trong Kinh Thánh chép:
“Loài người là gì mà Chúa nhớ đến,
con loài người là ai mà Chúa săn sóc?
7 Chúa tạo người chỉ kém thiên sứ một chút,
đội lên đầu danh dự và vinh quang.
8 Bắt vạn vật phục dưới chân người.”*
Khi bảo vạn vật phục con người, Đức Chúa Trời chẳng miễn trừ một vật nào. Hiện nay ta chưa thấy vạn vật phục con người.
9 Tuy nhiên, đem lời ấy áp dụng cho Chúa Giê-xu thật đúng: Ngài đã chịu xuống thấp hơn các thiên sứ một bực, nhưng Ngài đã hy sinh, nên được đội vương miện vinh quang và danh dự. Do ơn phước của Đức Chúa Trời, Chúa Giê-xu đã chịu chết để cứu rỗi mọi người.
10 Đức Chúa Trời là Đấng sáng tạo và bảo tồn vạn vật đã khiến Chúa Giê-xu chịu khổ nạn để hoàn thành sự cứu rỗi. Điều đó thật hợp lý, vì nhờ đó Ngài dìu dắt nhiều người vào cuộc sống vinh quang.
11 Đấng thánh hóa loài người, và những người được thánh hóa đều là con một Cha. Nên Chúa Giê-xu không ngại mà gọi họ là anh chị em.
12 Ngài phán:
“Con sẽ truyền Danh Chúa cho anh chị em con;
giữa hội chúng dâng lời ca ngợi Chúa.”†
13 Ngài còn phán:
“Con sẽ tin cậy Ngài,”
và: “Này, Ta đây, cùng với các con cái Đức Chúa Trời đã ban cho Ta.”‡

---

* **2:8** Thi 8:4-6 † **2:12** Thi 22:22 ‡ **2:13** Ysai 8:17-18

14 Vì con cái Đức Chúa Trời là người bằng xương thịt và máu, nên
Chúa Giê-xu cũng đã nhập thể làm người. Ngài chịu chết để chiến
thắng ma quỷ, vua sự chết.
15 Ngài cũng giải cứu những người vì sợ chết, buộc lòng làm nô lệ
suốt đời.
16 Hiển nhiên Chúa Giê-xu không trở thành thiên sứ, nhưng Ngài đã
thành người, làm hậu tự Áp-ra-ham.
17 Chúa trở nên giống như ta, là anh chị em Ngài, về mọi phương
diện, để làm Thầy Thượng Tế thương xót, trung thành trước mặt Đức
Chúa Trời, chuộc tội cho mọi người.
18 Vì Chúa từng chịu thống khổ khi đương đầu với các cơn cám dỗ,
nên Ngài có thể giải cứu những người đang bị màng lưới cám dỗ vây
quanh.

3

Chúa Cứu Thế Cao Trọng Hơn Môi-se

1 Thưa anh chị em, là những người dự phần ơn cứu rỗi, hãy tập
trung tư tưởng vào Chúa Cứu Thế Giê-xu, là Sứ Giả của Đức Chúa Trời
và Thầy Thượng Tế mà chúng ta tin cậy.
2 Chúa Giê-xu trung thành với Đức Chúa Trời như Môi-se đã trung
thành phục dịch trong Nhà Đức Chúa Trời.
3 Chúa Giê-xu đáng được vinh dự hơn Môi-se, chẳng khác nào người
xây nhà được tôn trọng hơn ngôi nhà.
4 Con người xây cất nhà cửa, còn Đấng sáng tạo vạn vật chính là
Đức Chúa Trời.
5 Môi-se trung thành phục dịch Nhà Chúa, trong cương vị đầy tớ;
ông nói trước về những điều Chúa sẽ dạy sau này.
6 Còn Chúa Cứu Thế là Con Đức Chúa Trời, lãnh đạo mọi việc trong
Nhà Chúa. Ta thuộc về Nhà Chúa—vì Chúa sống trong chúng ta—nếu
chúng ta giữ vững lòng can đảm và niềm hy vọng trong Ngài.
7 Như Chúa Thánh Linh đã dạy:
"Ngày nay, nếu các con nghe tiếng Chúa,
8 đừng ngoan cố, cứng lòng
như ngày Ít-ra-ên nổi loạn
trong thời kỳ thử nghiệm giữa hoang mạc.
9 Nơi ấy, tổ phụ các con thử nghiệm, thách thức Ta,
mặc dù họ đã thấy công việc Ta suốt bốn mươi năm.
10 Vì thế, Ta nổi giận với họ, và than rằng:
'Lòng họ luôn lầm lạc,
không chịu vâng lời.'
11 Trong cơn giận, Ta đã thề:
'Họ chẳng bao giờ được vào nơi an nghỉ Ta.' "*
12 Thưa anh chị em, hãy thận trọng để khỏi có ai sinh lòng gian ác,
hoài nghi mà xoay lưng khước từ Đức Chúa Trời Hằng Sống.
13 Nhưng hằng ngày, hãy khích lệ nhau—trong thời gian gọi là "ngày
nay"—để không ai bị tội lỗi quyến rũ mà ngoan cố, cứng lòng.

* **3:11** Thi 95:7-11

14 Nếu chúng ta giữ vững niềm tin cậy từ ngày đầu theo Chúa, trung
kiên đến cuối cùng, chắc chắn chúng ta sẽ dự phần cơ nghiệp với
Chúa Cứu Thế.
15 Như Chúa đã kêu gọi:
“Ngày nay, nếu các con nghe tiếng Chúa,
đừng ngoan cố, cứng lòng
như ngày Ít-ra-ên nổi loạn.”†
16 Ai đã nghe tiếng Chúa rồi nổi loạn? Những người đã được Môi-se
hướng dẫn thoát ly khỏi ngục tù Ai Cập.
17 Ai đã chọc giận Đức Chúa Trời suốt bốn mươi năm? Những người
phạm tội nên phải phơi thây trong hoang mạc.
18 Chúa đã quả quyết không cho ai được vào nơi an nghỉ với Ngài?
Những người không vâng lời Chúa.
19 Vì sao họ không được vào nơi an nghỉ? Chỉ vì họ vô tín.

4

1 Trong thời hạn Đức Chúa Trời dành cho con người vào nơi an nghỉ,
chúng ta phải lo sợ giữ mình để khỏi một ai bị loại trừ.
2 Vì Phúc Âm được truyền giảng cho chúng ta cũng như cho người
thời Môi-se, nhưng họ không được cứu, vì nghe mà không tin nhận.
3 Còn chúng ta đã tin nhận Chúa, nên được vào nơi an nghỉ của
Ngài. Đức Chúa Trời phán:
“Trong cơn thịnh nộ, Ta đã thề:
‘Họ chẳng bao giờ được vào nơi an nghỉ Ta.’ ”*
Dù Ngài đã hoàn tất mọi việc và chờ đợi họ từ khi sáng tạo vũ trụ.
4 Thật vậy, Thánh Kinh chép: “Sau khi hoàn tất mọi việc, Đức Chúa
Trời an nghỉ vào ngày thứ bảy.”†
5 Nhưng họ không được an nghỉ vì Đức Chúa Trời tuyên bố: “Họ
chẳng bao giờ được vào nơi an nghỉ Ta.”‡
6 Tuy nhiên, lời hứa của Đức Chúa Trời vẫn còn hiệu lực, nên một
số người được vào nơi an nghỉ. Còn những người trước kia đã nghe
Phúc Âm nhưng không tin nhận, đều không được vào.
7 Do đó Đức Chúa Trời lại định một thời hạn khác gọi là “ngày nay”
là thời hiện tại. Sau khi loài người thất bại một thời gian dài, Chúa
dùng Đa-vít nhắc lại lời hứa trước kia:
“Ngày nay nếu các ngươi nghe tiếng Chúa,
đừng ngoan cố, cứng lòng.”§
8 Nếu Giô-suê thật sự đưa họ vào nơi an nghỉ, tất nhiên Đức Chúa
Trời chẳng cần ấn định thêm một thời hạn nữa.
9 Vậy, vẫn còn ngày an nghỉ cho dân Chúa.
10 Người nào vào nơi an nghỉ của Chúa cũng thôi làm việc riêng,
như Chúa đã nghỉ công việc của Ngài.
11 Vậy chúng ta hãy cố gắng vào nơi an nghỉ đó, để không một ai bị
loại trừ vì theo gương những người ngoan cố không tin.

---

† **3:15** Thi 95:7-8 * **4:3** Thi 95:11 † **4:4** Sáng 2:2 ‡ **4:5** Thi 95:11 § **4:7** Thi 95:7-8

12 Lời Đức Chúa Trời sống động và đầy năng lực, sắc hơn gươm
hai lưỡi, mổ xẻ hồn linh, xương tủy, phân tích tư tưởng, và ước vọng
trong lòng.
13 Chẳng có vật gì che giấu được mắt Chúa, nhưng tất cả đều lột
trần, phơi bày trước mặt Ngài vì ta phải tường trình mọi việc cho
Ngài.

Chúa Cứu Thế Là Thầy Thượng Tế của Chúng Ta

14 Chúa Giê-xu, Con Đức Chúa Trời, là Thầy Thượng Tế đã từ trời
giáng thế và trở về trời để cứu giúp chúng ta, nên chúng ta hãy giữ
vững niềm tin nơi Ngài.
15 Thầy Thượng Tế ấy cảm thông tất cả những yếu đuối của chúng
ta, vì Ngài từng trải qua mọi cám dỗ như chúng ta, nhưng không bao
giờ phạm tội.
16 Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngai Đức Chúa Trời để nhận
lãnh tình thương và ơn phước giúp ta khi cần thiết.

5

1 Các thầy thượng tế đều là người được lựa chọn và bổ nhiệm thay
mặt loài người phục vụ Đức Chúa Trời, dâng hiến lễ vật và sinh tế
chuộc tội.
2 Thầy thượng tế cũng là người bất toàn, yếu đuối, nên có thể cảm
thông với những người lầm lỗi.
3 Vì thế, ông phải dâng sinh tế chuộc tội, chẳng những cho dân
chúng, mà cũng cho chính mình.
4 Không một người nào tự lập mình làm thầy thượng tế, vì chức vụ
này do Đức Chúa Trời chọn lập, như trường hợp A-rôn.
5 Chúa Cứu Thế cũng không tự tôn mình làm thầy thượng tế, nhưng
được Đức Chúa Trời tấn phong. Đức Chúa Trời phán:
“Con là Con Ta;
ngày nay Ta trở thành Cha của Con.”*
6 Rồi Đức Chúa Trời xác nhận:
“Con làm Thầy Tế Lễ đời đời theo dòng Mên-chi-xê-đéc.”†
7 Chúa Cứu Thế khi sắp hy sinh đã nài xin Đức Chúa Trời, khóc lóc
kêu cầu Đấng có quyền cứu Ngài khỏi chết. Vì lòng tôn kính nhiệt
thành nên Ngài được Đức Chúa Trời nhậm lời.
8 Dù là Con Đức Chúa Trời, trong những ngày thống khổ Ngài phải
học cách phục tùng Đức Chúa Trời.
9 Khi đã hoàn thành, Chúa làm Nguồn Cứu Rỗi đời đời cho những ai
vâng phục Ngài.
10 Đức Chúa Trời đã bổ nhiệm Ngài làm Thầy Thượng Tế theo dòng
Mên-chi-xê-đéc.

Kêu Gọi Tăng Trưởng Đức Tin

11 Tôi định khai triển vấn đề này, nhưng vì anh chị em chậm hiểu
nên rất khó giải thích.

---

* **5:5** Thi 2:7 † **5:6** Thi 110:4

12 Đáng lẽ ngày nay đã làm giáo sư, nhưng anh chị em vẫn còn ấu
trĩ, phải học đi học lại những chân lý sơ đẳng của Đạo Chúa. Anh chị
em vẫn cần uống sữa, chưa tiêu hóa nổi thức ăn của người lớn.
13 Người sống nhờ sữa vẫn còn trẻ con, chưa biết phân biệt phải
trái, chưa thể học hỏi về Đạo lý công chính của Chúa.
14 Thức ăn đặc dành cho người trưởng thành vì họ có kinh nghiệm,
biết phân biệt thiện ác.

6

1 Trong lãnh vực tri thức Đạo Chúa, ta nên vượt qua trình độ sơ
đẳng để tiến đến giai đoạn trưởng thành. Chúng ta không cần nhắc
lại những kiến thức căn bản nữa, như ăn năn tội để được cứu, đức
tin nơi Đức Chúa Trời.
2 Cũng không cần bài học về lễ báp-tem, việc đặt tay cầu nguyện,
sự sống lại của người chết, hay sự phán xét sau cùng.
3 Vậy, được Đức Chúa Trời cho phép, chúng ta hãy tiến xa hơn.
4 Người đã được Chúa khai trí, từng nếm biết ân tứ thiên thượng,
nhận lãnh Chúa Thánh Linh,
5 thực nghiệm Đạo tốt lành của Chúa và quyền năng phi thường của
thế giới tương lai,
6 nếu lại vấp ngã lìa bỏ Chúa, tất nhiên không thể ăn năn lần nữa
vì đã đóng đinh Con Đức Chúa Trời lần thứ hai và công khai sỉ nhục
Ngài.
7 Một thửa đất thấm nhuần mưa móc, sinh sản hoa mầu tốt đẹp cho
nhà nông, hẳn được phước lành của Đức Chúa Trời.
8 Nếu đám đất đó chỉ sinh gai gốc, cỏ dại, tất sẽ bị bỏ hoang và cuối
cùng bị đốt sạch.
9 Thưa anh chị em yêu quý, dù nói thế nhưng chúng tôi biết chắc
anh chị em đã được cứu rỗi và có kết quả tốt đẹp.
10 Đức Chúa Trời chẳng bao giờ bất công; Ngài không quên công
việc của anh chị em và tình yêu thương anh chị em thể hiện vì Danh
Ngài: Anh chị em đã liên tục giúp đỡ các tín hữu.
11 Chúng tôi ước mong mỗi người cứ nhiệt thành như thế đến trọn
đời để được Chúa ban thưởng.
12 Chúng tôi không muốn anh chị em chán nản, bỏ cuộc, nhưng cứ
noi gương những người đã hưởng được điều Chúa hứa, nhờ đức tin
và nhẫn nại.

Lời Hứa Chắc Chắn

13 Như trường hợp Áp-ra-ham, khi Đức Chúa Trời cam kết với ông,
Ngài lấy Danh mình mà thề, vì không có danh nào lớn hơn, Chúa thề
hứa:
14 "Ta sẽ ban phước cho con
và dòng dõi con sẽ vô cùng đông đảo."*
15 Áp-ra-ham kiên nhẫn đợi chờ và cuối cùng đã nhận được điều
Chúa hứa.
16 Người ta thường lấy danh người lớn hơn mình mà thề. Lời thề
xác nhận lời nói và chấm dứt mọi tranh chấp, cãi vã giữa đôi bên.

* **6:14** Sáng 22:17

17 Đức Chúa Trời muốn những người thừa hưởng lời hứa của Ngài
biết chắc ý định Ngài không bao giờ thay đổi, nên Ngài dùng lời thề
để xác nhận lời hứa.
18 Cả lời hứa, lời thề đều bất di bất dịch vì Đức Chúa Trời chẳng bao
giờ bội ước. Vậy, những người tìm đến Ngài để tiếp nhận ân cứu rỗi
đều được niềm an ủi lớn lao và hy vọng chắc chắn trong Ngài.
19 Niềm hy vọng của chúng ta vừa vững chắc vừa an toàn, như chiếc
neo của linh hồn giữ chặt chúng ta trong Đức Chúa Trời; Ngài đang
ngự sau bức màn, trong Nơi Chí Thánh trên trời.
20 Chúa Giê-xu đã vào đó trước chúng ta để cầu thay cho chúng ta.
Chúa trở nên Thầy Thượng Tế đời đời theo dòng Mên-chi-xê-đéc.

7

Thầy Tế lễ Mên-chi-xê-đéc

1 Mên-chi-xê-đéc làm vua nước Sa-lem, cũng là thầy tế lễ của Đức
Chúa Trời Chí Cao. Vua đã tiếp đón Áp-ra-ham khi ông kéo quân khải
hoàn để chúc phước lành cho ông.
2 Áp-ra-ham dâng lên vua một phần mười chiến lợi phẩm. Mên-chi-
xê-đéc có nghĩa là "vua công chính," lại làm vua của Sa-lem, nên cũng
là "vua hòa bình."
3 Vua không có cha mẹ, không tổ tiên, cũng không có ngày sinh
ngày mất, nên vua giống như Con Đức Chúa Trời, làm thầy tế lễ đời
đời.
4 Mên-chi-xê-đéc thật cao trọng, vì Áp-ra-ham đã dâng cho vua một
phần mười chiến lợi phẩm.
5 Sau này, con cháu Lê-vi làm thầy tế lễ, chiếu theo luật pháp, được
thu nhận phần mười sản vật của dân chúng. Dân chúng với thầy tế
lễ đều là anh chị em, vì cùng một dòng họ Áp-ra-ham.
6 Nhưng Mên-chi-xê-đéc, dù không phải là con cháu Lê-vi, cũng
nhận lễ vật phần mười của Áp-ra-ham và chúc phước lành cho ông
là người đã nhận lãnh lời hứa của Chúa.
7 Ai cũng biết người chúc phước bao giờ cũng lớn hơn người nhận
lãnh.
8 Các thầy tế lễ dù không sống mãi, vẫn được thu lễ vật phần mười,
huống chi Mên-chi-xê-đéc là người được xem là bất tử.
9 Ta có thể nói Lê-vi—tổ phụ các thầy tế lễ là những người được thu
lễ vật—cũng đã hiệp với Áp-ra-ham dâng lễ vật cho Mên-chi-xê-đéc.
10 Vì khi Áp-ra-ham gặp Mên-chi-xê-đéc, Lê-vi còn ở trong lòng tổ
phụ.
11 Nếu công việc của các thầy tế lễ dòng họ Lê-vi đã hoàn hảo và
có thể cứu rỗi chúng ta, sao phải cần một thầy tế lễ khác, theo dòng
Mên-chi-xê-đéc chứ không theo dòng A-rôn, họ Lê-vi? Luật pháp ban
hành cho người Do Thái được xây dựng trên chức quyền của thầy tế
lễ.
12 Vậy, một khi thay đổi chức tế lễ, hẳn cũng phải thay đổi luật pháp.
13 Vì thầy tế lễ mà chúng ta nói đến lại thuộc về một đại tộc khác,
trong đại tộc đó chưa từng có ai phục vụ nơi bàn thờ như thầy tế lễ.

14 Ý tôi là, Chúa chúng ta đến từ đại tộc Giu-đa, và Môi-se cũng
không giao việc tế lễ gì cho đại tộc ấy.

Chúa Cứu Thế Giống Mên-chi-xê-đéc

15 Sự thay đổi càng nổi bật khi một thầy tế lễ khác xuất hiện, giống
như Mên-chi-xê-đéc.
16 Thầy tế lễ này được tấn phong không theo luật lệ cổ truyền, nhưng
do quyền năng của đời sống bất diệt.
17 Vì Thánh Kinh chép:
"Con làm Thầy Tế Lễ đời đời theo dòng Mên-chi-xê-đéc."*
18 Luật lệ cổ truyền về chức tế lễ đã bị bãi bỏ vì suy yếu và vô hiệu.
19 Luật pháp Môi-se cũng chẳng đem lại điều gì hoàn hảo. Nhưng
hiện nay, chúng ta có niềm hy vọng cao cả hơn, nhờ đó chúng ta được
đến gần Đức Chúa Trời.
20 Điều này đã được xác lập bằng một lời thề. Con cháu A-rôn được
trở nên thầy tế lễ mà không có lời thề nào cả,
21 nhưng Chúa Giê-xu đã được lập lên bằng lời thề. Vì Đức Chúa
Trời đã phán với Ngài:
"Chúa Hằng Hữu đã thề và sẽ không bao giờ thay đổi:
'Con làm Thầy Tế Lễ đời đời.' "†
Suốt cả lịch sử, không một thầy tế lễ nào được Đức Chúa Trời thề
hứa như thế.
22 Do đó, Chúa Giê-xu đủ điều kiện bảo đảm chắc chắn cho giao ước
tốt đẹp hơn.
23 Trước kia phải có nhiều thầy tế lễ, cha truyền con nối, để tiếp tục
nhiệm vụ.
24 Nhưng Chúa Giê-xu sống vĩnh cửu nên giữ chức tế lễ đời đời chẳng
cần đổi thay.
25 Do đó, Chúa có quyền cứu rỗi hoàn toàn những người nhờ Ngài
mà đến gần Đức Chúa Trời, vì Ngài hằng sống để cầu thay cho họ.
26 Chúa Giê-xu là Thầy Thượng Tế duy nhất đáp ứng được tất cả nhu
cầu của chúng ta. Ngài thánh khiết, vô tội, trong sạch, tách biệt khỏi
người tội lỗi, vượt cao hơn các tầng trời.
27 Ngài không giống các thầy thượng tế Do Thái phải dâng sinh tế
hằng ngày, trước vì tội họ, sau vì tội dân chúng. Nhưng Ngài hiến
thân làm sinh tế chuộc tội, một lần là đủ.
28 Trước kia, luật pháp Môi-se bổ nhiệm những người bất toàn giữ
chức thượng tế lễ. Nhưng sau này, Đức Chúa Trời dùng lời thề bổ
nhiệm Con Ngài, là Đấng trọn vẹn đời đời.

8

Chúa Cứu Thế Là Thầy Thượng Tế của Chúng Ta

1 Chủ điểm của đề tài đang trình bày: Chúng ta có Thầy Thượng
Tế vô cùng cao quý, tức Chúa Cứu Thế đang ngồi bên phải ngai Đức
Chúa Trời uy nghiêm trên thiên đàng.
2 Ngài thi hành chức tế lễ tại Nơi Chí Thánh trong Đền Thờ thật, do
chính Chúa dựng nên, không do loài người xây cất.

* **7:17** Thi 110:4 † **7:21** Thi 110:4

3 Nhiệm vụ các thầy thượng tế là hiến dâng lễ vật và sinh tế lên Đức
Chúa Trời, nên Chúa Cứu Thế cũng đã hiến dâng sinh tế.
4 Nếu Chúa Cứu Thế còn ở trần gian, Ngài không thể giữ chức tế lễ
ấy, vì tại đây đã có các thầy tế lễ được bổ nhiệm theo luật pháp Môi-se.
5 Họ chỉ phục vụ tại Đền Thờ trần gian, là mô hình của Đền Thờ
thật trên trời. Vì khi Môi-se sắp dựng Đền Tạm, Đức Chúa Trời đã
căn dặn: "Con nhớ làm mọi thứ đúng theo kiểu mẫu Ta cho con xem
trên núi này."*
6 Chức vụ tế lễ của Chúa Giê-xu cao cả hơn chức vụ các thầy tế lễ
kia vô cùng, chẳng khác nào giao ước thứ hai tốt đẹp hơn giao ước
thứ nhất, vì được thiết lập trên những lời hứa vô cùng quý báu hơn
và được chính Chúa Giê-xu làm trung gian giữa hai bên kết ước.
7 Nếu giao ước thứ nhất đã hoàn hảo, hẳn không cần giao ước thứ
hai.
8 Nhưng Đức Chúa Trời đã khiển trách người Ít-ra-ên, Ngài phán:
"Trong thời đại tương lai, Chúa Hằng Hữu phán,
Sẽ đến ngày Ta lập giao ước mới với dân tộc Ít-ra-ên và Giu-đa.
9 Giao ước này sẽ khác với giao ước
Ta đã lập với tổ tiên họ
khi Ta cầm tay họ
và dẫn họ ra khỏi Ai Cập.
Họ đã bất trung với giao ước của Ta
vì vậy Ta lìa bỏ họ, Chúa Hằng Hữu phán vậy.
10 Nhưng đây là giao ước Ta sẽ lập
với người Ít-ra-ên sau những ngày đó, Chúa Hằng Hữu phán:
Ta sẽ ghi luật Ta trong trí họ
và khắc vào tâm khảm họ.
Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ
và họ sẽ làm dân Ta.
11 Đến thời kỳ ấy, không cần ai nhắc nhở dân Ta nhìn biết Ta vì tất cả
mọi người, từ người nhỏ đến người lớn đều biết Ta cách đích
thực,"
12 "Ta sẽ tha thứ gian ác họ, và Ta sẽ không bao giờ nhớ đến tội lỗi họ
nữa."†
13 Giao ước này được Đức Chúa Trời gọi là giao ước "mới," như thế,
giao ước thứ nhất đã cũ rồi. Điều gì cũ kỹ, lỗi thời đều phải bị đào
thải.

9

Hai Lối Thờ Phượng

1 Giao ước thứ nhất đã được thiết lập giữa Đức Chúa Trời và người
Ít-ra-ên để quy định cách thờ phượng và xây dựng một Đền Thánh
trên mặt đất.
2 Sau đó, Đền Tạm được dựng lên, gồm hai phần. Phần thứ nhất gọi
là Nơi Thánh có đặt giá đèn và bàn để bánh trần thiết.
3 Phần thứ hai, bên trong bức màn, gọi là Nơi Chí Thánh.

---

* **8:5** Xuất 25:40; 26:30 † **8:12** Giê 31:31-34

4 Nơi đây có bàn thờ xông hương bằng vàng và hòm giao ước bọc
vàng. Trong hòm giao ước, có chiếc bình vàng đựng ma-na, cây gậy
A-rôn đã nứt lộc và hai bảng đá khắc mười điều răn.
5 Trên hòm giao ước, có hai chê-ru-bim rực rỡ hào quang, cánh xòe
ra che phủ nắp rương. Nhưng ở đây chúng ta không cần đi sâu vào
chi tiết.
6 Khi mọi thứ này đã được bày trí, các thầy tế lễ có thể thường xuyên
vào Nơi Thánh để thi hành nhiệm vụ.
7 Nhưng chỉ có thầy thượng tế mới được vào Nơi Chí Thánh mỗi năm
một lần, và phải đem máu dâng lên Đức Chúa Trời vì tội lầm lỡ của
chính mình và của toàn dân.
8 Chúa Thánh Linh dùng những điều này để dạy chúng ta: Nếu giao
ước cũ vẫn còn thì dân chúng chưa được vào Nơi Chí Thánh.
9 Điều này chứng tỏ lễ vật và sinh tế không thể hoàn toàn tẩy sạch
lương tâm loài người.
10 Vì giao ước cũ qui định các thức ăn uống, cách tẩy uế, nghi lễ,
luật lệ phải thi hành cho đến kỳ Đức Chúa Trời cải cách toàn diện.

Sự Hy Sinh của Chúa Cứu Thế là Toàn Hảo

11 Chúa Cứu Thế đã đến, giữ chức Thầy Thượng Tế của thời kỳ tốt
đẹp hiện nay. Chúa đã vào Đền Thờ vĩ đại và toàn hảo trên trời, không
do tay người xây cất vì không thuộc trần gian.
12 Ngài không mang máu của dê đực, bò con, nhưng dâng chính máu
Ngài trong Nơi Chí Thánh, để đem lại sự cứu rỗi đời đời cho chúng ta.
13 Máu của dê đực, bò đực và tro bò cái tơ rảy trên những người ô
uế còn có thể thánh hóa, tẩy sạch thân thể họ,
14 huống chi máu của Chúa Cứu Thế lại càng có năng lực tẩy sạch
lương tâm chúng ta khỏi hành vi tội lỗi, để chúng ta phụng sự Đức
Chúa Trời hằng sống cách trong sạch. Vì Chúa Cứu Thế đã nhờ Chúa
Thánh Linh hiến dâng thân Ngài làm sinh tế hoàn toàn cho Đức Chúa
Trời.
15 Do đó, Chúa Cứu Thế làm Đấng Trung Gian của giao ước mới;
Ngài đã chịu chết để cứu chuộc loài người khỏi mọi vi phạm chiếu
theo giao ước cũ. Nhờ Ngài, những ai được Đức Chúa Trời mời gọi
đều tiếp nhận phước hạnh vĩnh cửu như Đức Chúa Trời đã hứa.
16 Người ta không thể thi hành một chúc thư khi chưa có bằng chứng
người viết chúc thư đã chết,
17 vì chúc thư chỉ có hiệu lực khi người ấy qua đời. Nếu người ấy
còn sống, chúc thư chưa có hiệu lực.
18 Vì thế, giao ước cũ cần được máu ấn chứng mới có hiệu lực.
19 Sau khi công bố các điều khoản luật pháp cho dân chúng, Môi-se
lấy máu bò con và máu dê đực cùng với nước, dùng lông chiên đỏ
tươi và cành phương thảo rảy máu trên sách luật và dân chúng.
20 Ông nói: “Đây là máu của giao ước Đức Chúa Trời đã thiết lập
cho các ngươi.”*
21 Môi-se cũng rảy máu trên Đền Tạm và mỗi dụng cụ thờ phượng.

* **9:20** Xuất 24:8

22 Vậy, theo luật pháp, máu tẩy sạch hầu hết mọi vật: Nếu không đổ máu, tội lỗi chẳng bao giờ được tha thứ.
23 Nếu các vật dưới đất—là mô hình của các vật trên trời—được tẩy sạch nhờ máu sinh tế, thì các vật thật trên trời phải dùng máu sinh tế có giá trị hơn muôn phần.
24 Chúa Cứu Thế không vào Đền Thánh dưới đất do con người xây cất, mô phỏng theo Đền Thánh thật. Nhưng Ngài đã vào Đền Thánh trên trời, và đang thay mặt chúng ta đến gặp Đức Chúa Trời.
25 Chúa cũng không dâng thân Ngài nhiều lần, như các thầy thượng tế Do Thái mỗi năm phải đem máu sinh tế vào Nơi Chí Thánh.
26 Không lẽ từ khi sáng tạo vũ trụ đến nay, Ngài đã phải chịu chết nhiều lần sao? Không, Chúa Cứu Thế chỉ xuất hiện một lần vào cuối các thời đại, dâng thân Ngài làm sinh tế để xóa sạch tất cả tội lỗi chúng ta.
27 Theo như đã định, mỗi người chỉ chết một lần rồi bị Chúa xét xử.
28 Cũng thế, Chúa Cứu Thế chỉ hy sinh tính mạng một lần là đủ gánh thay tội lỗi loài người. Ngài sẽ trở lại, không phải gánh tội lỗi nữa, nhưng để cứu rỗi những người trông đợi Ngài.

10

Sự Hy Sinh của Chúa Cứu Thế Một Lần là Đủ

1 Luật pháp Do Thái thời xưa chỉ là hình ảnh lu mờ của những việc tốt đẹp trong thời đại cứu rỗi. Sinh tế dâng lên hằng năm vẫn không thể khiến người dâng tế lễ trở nên hoàn hảo được.
2 Nếu được, sao họ không chấm dứt việc dâng sinh tế? Vì nếu đã được sạch tội, lương tâm họ tất nhiên không còn cáo trách tội lỗi nữa.
3 Trái lại, tội lỗi của họ vẫn được nhắc nhở hằng năm mỗi khi dâng tế lễ,
4 vì máu của bò đực và dê đực không bao giờ loại trừ tội lỗi được.
5 Bởi thế, khi xuống trần gian, Chúa Cứu Thế đã tuyên bố:
“Đức Chúa Trời chẳng muốn sinh tế hay lễ vật,
nên Ngài chuẩn bị một thân thể cho tôi.
6 Ngài cũng không hài lòng tế lễ thiêu
hay tế lễ chuộc tội.
7 Bấy giờ, tôi nói: ‘Này tôi đến để thi hành ý muốn Chúa, ôi Đức Chúa Trời—
đúng theo mọi điều Thánh Kinh đã chép về tôi.’ ”*
8 Trước hết, Chúa Cứu Thế xác nhận: “Đức Chúa Trời chẳng muốn, cũng chẳng hài lòng sinh tế hay lễ vật, tế lễ thiêu hay chuộc tội” (mặc dù luật pháp Môi-se đã quy định rõ ràng).
9 Sau đó, Chúa tiếp: “Này, tôi đến để thi hành ý muốn Chúa.” Vậy Chúa Cứu Thế đã bãi bỏ lệ dâng hiến cũ để lập thể thức dâng hiến mới.
10 Theo ý muốn Đức Chúa Trời, Ngài đã dâng hiến bản thân làm sinh tế thánh chuộc tội một lần là đủ tẩy sạch tội lỗi chúng ta.

* **10:7** Thi 40:6-8

11 Các thầy tế lễ Do Thái mỗi ngày cứ dâng đi dâng lại những sinh
tế không thể nào loại trừ tội lỗi.
12 Còn Chúa Cứu Thế chỉ dâng sinh tế chuộc tội một lần, nhưng có
hiệu lực vĩnh viễn, rồi lên ngồi bên phải Đức Chúa Trời,
13 đợi chờ các kẻ chống nghịch đầu hàng dưới chân Ngài.
14 Nhờ dâng tế lễ chỉ một lần, Chúa làm cho những người sạch tội
được thánh đời đời.
15 Chúa Thánh Linh cũng xác nhận với chúng ta điều ấy. Ngài phán:
16 "Đây là giao ước mới Ta sẽ lập
với dân Ta trong ngày đó, Chúa Hằng Hữu phán.
Ta sẽ ghi luật Ta trong lòng họ
và khắc vào tâm trí họ."†
17 Ngài lại hứa:
"Ta sẽ tha thứ các gian ác của họ,
chẳng còn ghi nhớ tội lỗi nữa."‡
18 Một khi tội lỗi đã được tha thứ, việc dâng tế lễ chuộc tội không
cần thiết nữa.

Đặc Quyền Đến Gần Chúa

19 Do đó, thưa anh chị em, chúng ta được dạn dĩ vào Nơi Chí Thánh
nhờ máu Chúa Giê-xu.
20 Vì Ngài đã mở cho ta con đường sống mới mẻ xuyên qua bức màn,
tức là thân xác Ngài.
21 Ta đã có Thầy Thượng Tế quản trị cả nhà Đức Chúa Trời.
22 Vậy, với tấm lòng thành và niềm tin vững chắc, ta hãy bước đến
gần Đức Chúa Trời, vì tâm hồn được tẩy sạch khỏi lương tâm xấu và
thân thể được tắm bằng nước tinh khiết.
23 Chúng ta hy vọng chắc chắn nơi lời hứa của Chúa, vì Ngài luôn
luôn thành tín.
24 Cũng hãy lưu ý khích lệ nhau trong việc yêu thương, tương trợ
và làm đủ các việc lành.
25 Đừng xao lãng việc nhóm họp như một số người thường làm,
nhưng hãy khích lệ nhau, nhất là lúc này, vì Chúa gần trở lại.
26 Một khi đã biết rõ chân lý, nếu chúng ta còn cố ý phạm tội sẽ
chẳng còn sinh tế nào chuộc tội được nữa,
27 nhưng phải đợi chờ ngày phán xét kinh khiếp của Chúa và lửa
hừng sẽ thiêu đốt người phản nghịch.
28 Người phạm luật Môi-se phải bị xử tử không thương xót, nếu có
hai, ba nhân chứng xác nhận.
29 Vậy, hãy nghĩ xem, có hình phạt thảm khốc nào tương xứng với
người giày đạp Con Đức Chúa Trời, coi thường máu giao ước đã tẩy
sạch tội mình và sỉ nhục Chúa Thánh Linh là Đấng hằng ban ân cho
con cái Ngài?
30 Vì chúng ta biết Chúa dạy:
"Xét xử là phần việc Ta.
Ta sẽ báo ứng."§
Ngài phán tiếp:
"Chúa Hằng Hữu sẽ xét xử dân Ngài."*

† **10:16** Giê 31:33a ‡ **10:17** Giê 31:33b § **10:30** Phục 32:35 * **10:30** Phục 32:36

31 Sa vào tay Đức Chúa Trời Hằng Sống thật là kinh khiếp.
32 Hãy nhớ lại ngày trước, lúc anh chị em mới tiếp nhận ánh sáng
Chúa Cứu Thế, dù gặp nhiều gian khổ anh chị em vẫn kiên tâm chiến
đấu.
33 Có lúc anh chị em công khai chịu sỉ nhục, hoạn nạn; đến khi
người khác phải chịu, anh chị em cũng vui lòng chia sẻ.
34 Anh chị em cùng chịu gian khổ với người bị lao tù, vui lòng bị
tước đoạt của cải, vì biết mình còn của cải vĩnh viễn tốt đẹp hơn.
35 Đừng bỏ lòng tin quyết trong Chúa, vì nhờ đó anh chị em sẽ được
phần thưởng lớn.
36 Anh chị em phải kiên nhẫn làm trọn ý muốn của Đức Chúa Trời,
rồi Ngài sẽ ban cho anh chị em mọi điều Ngài hứa.
37 "Chẳng còn bao lâu nữa,
Đấng chúng ta chờ mong sẽ trở lại không chậm trễ đâu.
38 Người công chính sẽ sống bởi đức tin.
Nếu ta thối lui, Chúa chẳng hài lòng."†

39 Nhưng ta chẳng bao giờ thối lui, bỏ cuộc, để rồi bị hủy diệt. Trái
lại, ta giữ vững đức tin để linh hồn được cứu rỗi.

11

Đức Tin
1 Đức tin là sự xác quyết về những điều chúng ta hy vọng, là bằng
chứng của những việc chúng ta chưa thấy.
2 Nhờ đức tin, nhiều người xưa đã được khen ngợi, tuyên dương.
3 Bởi đức tin, chúng ta biết vũ trụ được sáng tạo bởi lời Đức Chúa
Trời và nguồn gốc của vạn vật không phải là những vật hữu hình.
4 Bởi đức tin, A-bên dâng lên Đức Chúa Trời một sinh tế tốt hơn
của Ca-in, nhờ đó ông được Đức Chúa Trời chứng nhận là người công
chính, vì Ngài đã nhậm lễ vật ấy. Cho nên, dù đã chết, A-bên vẫn còn
dạy cho hậu thế bài học đức tin.
5 Bởi đức tin, Hê-nóc được tiếp đón về thiên đàng, không phải vào
cõi chết—"ông biến mất, vì Đức Chúa Trời đã cất ông lên trời."* Trước
khi được cất lên, ông đã được chứng nhận là người làm hài lòng Đức
Chúa Trời.
6 Người không có đức tin không thể nào làm hài lòng Đức Chúa Trời
vì người đến gần Đức Chúa Trời phải tin Ngài có thật, và Ngài luôn
luôn tưởng thưởng cho người tìm cầu Ngài.
7 Bởi đức tin, Nô-ê vâng lời Chúa, đóng một chiếc tàu để cứu gia
đình khi nghe Ngài báo trước những việc tương lai. Bởi đức tin đó,
ông kết tội thế gian và hưởng mọi hạnh phúc, đặc quyền của người
tin cậy Chúa.
8 Bởi đức tin, Áp-ra-ham vâng lời Chúa gọi, lên đường đến xứ mình
sẽ nhận làm sản nghiệp. Ông ra đi nhưng chẳng biết sẽ về đâu.
9 Bởi đức tin, ông kiều ngụ trên đất hứa như trên đất nước người,
sống tạm trong các lều trại cũng như Y-sác và Gia-cốp, là những người
thừa kế cùng hưởng lời hứa với ông.

† **10:38** Ha 2:3-4 * **11:5** Sáng 5:24

10 Vì ông trông đợi một thành phố xây dựng trên nền móng vững
chắc do Đức Chúa Trời vẽ kiểu và xây cất.
11 Bởi đức tin, Sa-ra vẫn có khả năng sinh sản, dù bà đã hiếm muộn
và tuổi tác già nua vì bà tin cậy lòng thành tín của Chúa.
12 Vì thế chỉ một người già yếu xem như đã chết, đã sinh ra muôn
triệu con cháu đông như sao trên trời, như cát bãi biển, không thể
đếm được.
13 Tất cả những người ấy đã sống bởi đức tin cho đến ngày qua đời,
dù chưa nhận được điều Chúa hứa. Nhưng họ đã thấy trước và chào
đón những điều ấy từ xa, tự xưng là kiều dân và lữ khách trên mặt
đất.
14 Lời xác nhận ấy chứng tỏ họ đang đi tìm quê hương.
15 Vì nếu họ nhớ tiếc miền quê cũ, tất đã có ngày trở về.
16 Trái lại, họ tha thiết mong mỏi một quê hương tốt đẹp hơn, đó
là quê hương trên trời. Do đó Đức Chúa Trời không thẹn tự xưng là
Đức Chúa Trời của họ, vì Ngài đã chuẩn bị cho họ một thành phố vĩnh
cửu.
17 Bởi đức tin, Áp-ra-ham dâng con là Y-sác làm sinh tế khi được
Đức Chúa Trời thử nghiệm. Ông sẵn sàng dâng hiến đứa con một đã
nhận được theo lời hứa,
18 là đứa con mà Đức Chúa Trời đã hứa: "Nhờ Y-sác mà dòng dõi
con sẽ sinh sôi nẩy nở."†
19 Áp-ra-ham nhìn nhận Đức Chúa Trời có quyền khiến người chết
sống lại, nên ông đã được lại đứa con, như người sống lại từ cõi chết.
20 Bởi đức tin, Y-sác chúc phước lành cho Gia-cốp và Ê-sau trong
cuộc sống tương lai.
21 Bởi đức tin, lúc gần qua đời Gia-cốp chúc phước lành cho hai con
trai Giô-sép và tựa đầu vào cây gậy thờ phượng Chúa.
22 Bởi đức tin, trong giờ hấp hối, Giô-sép nói trước về cuộc di cư của
người Ít-ra-ên ra khỏi Ai Cập và dặn bảo về việc cải táng xác mình.
23 Bởi đức tin, khi mới sinh Môi-se, cha mẹ đem giấu đi ba tháng vì
thấy đứa con khác khỉnh khác thường, không sợ lệnh cấm của nhà
vua.
24 Bởi đức tin, khi đã khôn lớn, Môi-se từ bỏ địa vị hoàng tử Ai Cập,
25 tình nguyện cùng chịu áp bức với dân Chúa hơn là hưởng thụ
cảnh giàu sang tội lỗi.
26 Môi-se xem sự sỉ nhục vì Chúa Cứu Thế quý hơn châu ngọc Ai
Cập, vì ông trông đợi Chúa ban thưởng.
27 Bởi đức tin, Môi-se bỏ nước Ai Cập ra đi, không sợ nhà vua thù
hận, vì ông đứng vững như thấy Chúa vô hình.
28 Bởi đức tin, Môi-se giữ lễ Vượt Qua và rảy máu sinh tế để thiên
sứ hủy diệt không giết hại các con trai đầu lòng của dân tộc.
29 Bởi đức tin, dân Chúa qua Biển Đỏ như đi trên đất liền, còn người
Ai Cập bắt chước đi theo liền bị nước biển chôn vùi.
30 Bởi đức tin, các thành lũy Giê-ri-cô sụp đổ sau khi dân Chúa đi
vòng quanh bảy ngày.

† **11:18** Sáng 21:12

31 Bởi đức tin, kỵ nữ Ra-háp khỏi chết chung với người vô tín, vì cô
niềm nở đón tiếp các thám tử Ít-ra-ên.
32 Tôi còn phải kể những ai nữa? Nếu nhắc đến từng người như
Ghi-đê-ôn, Ba-rác, Sam-sôn, Giép-thê, Đa-vít, Sa-mu-ên, và các nhà
tiên tri thì phải mất nhiều thì giờ.
33 Bởi đức tin, họ đã chinh phục nhiều nước, cầm cân công lý, hưởng
được lời hứa, khóa hàm sư tử,
34 tắt đám lửa hừng, thoát lưỡi gươm địch, chuyển bại thành thắng.
Họ đã dũng cảm chiến đấu, quét sạch quân thù.
35 Một số phụ nữ có thân nhân đã chết được sống lại.
Nhiều người bị cực hình tra tấn đã quyết định thà chết còn hơn chối
Chúa để được phóng thích, vì họ chọn sự sống lại tốt hơn.
36 Có người chịu sỉ nhục đòn vọt. Có người bị xiềng xích, lao tù.
37 Người bị ném đá, người bị cưa xẻ, người chịu đâm chém, người
mặc da chiên, da dê. Họ chịu gian khổ cùng cực, bị bức hại, bạc đãi
đủ điều.
38 Xã hội loài người không còn xứng đáng cho họ sống nên họ phải
lang thang ngoài hoang mạc, lưu lạc trên đồi núi, chui rúc dưới hang
sâu hầm tối.
39 Tất cả những người ấy dù được ca ngợi vì đức tin, vẫn chưa ai
nhận được điều Chúa hứa.
40 Đức Chúa Trời đã dành cho chúng ta điều tốt đẹp hơn, vì nếu
không có chúng ta, họ vẫn chưa đạt được sự toàn hảo.

12

Quyền Sửa Dạy của Cha Thiên Thượng

1 Như thế, vì chung quanh ta có những rừng người chứng kiến,
chúng ta hãy kiên nhẫn chạy xong cuộc đua đang tham dự, sau khi
cất bỏ các chướng ngại và tội lỗi dễ vướng chân.
2 Chúng ta cứ nhìn chăm Chúa Giê-xu, là căn nguyên và cứu cánh
của đức tin. Nhằm vào niềm vui tối hậu, Chúa đã kiên nhẫn vác cây
thập tự, xem thường sỉ nhục và hiện nay ngồi bên phải ngai Đức Chúa
Trời.
3 Anh chị em hãy ghi nhớ gương kiên nhẫn của Chúa trước những
cuộc tiến công vũ bão của bọn người tội lỗi, để khỏi nản lòng.
4 Anh chị em chiến đấu với tội ác dù gian khổ đến đâu cũng chưa
phải đổ máu như Ngài.
5 Anh chị em đã quên lời khuyên nhủ của Chúa, chẳng khác lời cha
khuyên con:
“Con ơi, đừng xem thường sự sửa dạy của Chúa,
khi Chúa quở trách, con đừng chán nản.
6 Vì Chúa Hằng Hữu sửa dạy người Ngài yêu thương,
và dùng roi vọt sửa trị như con ruột.”*
7 Anh chị em được sửa dạy vì Đức Chúa Trời coi anh chị em là con
ruột. Có người con nào mà cha không sửa dạy?
8 Nếu anh chị em không được sửa dạy như tất cả con cái Chúa thì
chưa phải con thật của Ngài.

* **12:6** Châm 3:11

9 Cha thể xác sửa dạy vẫn được ta tôn kính. Ta lại càng nên vâng
phục Cha thiên thượng để được sức sống dồi dào.
10 Cha thể xác sửa dạy một thời gian ngắn, cố gắng giúp ích ta.
Nhưng Cha thiên thượng sửa dạy vì lợi ích đời đời, để ta trở nên
thánh khiết như Ngài.
11 Người bị sửa trị lúc đầu chỉ thấy đau buồn chứ chẳng vui sướng
gì; nhưng về sau mới thấy kết quả tốt đẹp là tâm hồn bình an và nếp
sống thánh thiện, công chính ngày càng tăng trưởng.
12 Vậy anh chị em hãy duỗi thẳng bàn tay mỏi mệt và đầu gối tê liệt.
13 Hãy làm đường thẳng cho chân anh chị em đi để người què khỏi
lạc đường, lại còn được chữa lành.

Lời Kêu Gọi và Cảnh Cáo

14 Hãy cố gắng sống hòa hảo với mọi người và đeo đuổi con đường
thánh hóa vì nếu không thánh hóa không ai được thấy Đức Chúa Trời.
15 Hãy để cao cảnh giác để khỏi trật phần ơn phước của Đức Chúa
Trời. Đừng để điều cay đắng đâm rễ trong anh chị em, gây trở ngại
và làm hoen ố nhiều người.
16 Đừng ai gian dâm, hoặc phàm tục như Ê-sau, người đã bán quyền
trưởng nam chỉ vì miếng ăn.
17 Như anh chị em đã biết, về sau Ê-sau muốn hưởng phước lành
nhưng bị khước từ. Đã quá trễ cho sự ăn năn, dù khóc lóc van xin
cũng không thể làm cha mình đổi ý.
18 Anh chị em không phải đến gần núi Si-nai đang cháy rực, hoặc
đến chốn tối tăm, nơi tử địa hay chỗ gió gào.
19 Anh chị em cũng không nghe tiếng loa vang hay tiếng nói kinh
khiếp đến nỗi ai nghe cũng xin đừng nói nữa.
20 Vì người Ít-ra-ên không chịu đựng nổi lời cảnh cáo: “Dù thú vật
đụng đến núi này cũng bị ném đá.”†
21 Quang cảnh trên núi ấy rùng rợn đến nỗi Môi-se phải nhìn nhận:
“Tôi đã khiếp sợ và run cầm cập.”‡
22 Nhưng anh chị em đã đến gần núi Si-ôn, gần thành của Đức Chúa
Trời Hằng Sống, gần thiên quốc Giê-ru-sa-lem, gần hàng triệu thiên
sứ,
23 Anh em đến gần đoàn thể và giáo hội của các con trưởng được
ghi danh vào sổ trên trời, gần Đức Chúa Trời là Thẩm Phán Tối Cao
của nhân loại, gần linh hồn các người công chính được trọn lành.
24 Anh em đã đến gần Chúa Giê-xu là Đấng Trung Gian của giao ước
mới giữa Đức Chúa Trời và dân Ngài, và gần máu rưới ra, là máu có
năng lực cứu người và biện hộ hùng hồn hơn máu của A-bên.
25 Anh chị em hãy giữ mình, đừng từ khước tiếng gọi của Chúa. Nếu
người xưa khước từ lời cảnh cáo dưới đất còn không thoát khỏi trừng
phạt thì chúng ta chạy đâu cho thoát một khi khước từ tiếng cảnh cáo
từ trời?
26 Lúc ấy, tiếng Chúa trên núi Si-nai đã làm rúng chuyển cả mặt đất.
Ngày nay, Chúa lại hứa: “Lần sau, Ta sẽ làm rúng chuyển cả đất lẫn
trời.”§

† **12:20** Xuất 19:13 ‡ **12:21** Phục 9:19 § **12:26** Aghê 2:6

27 Câu ấy xác nhận những gì hay rúng chuyển sẽ bị đào thải, và
những gì không rúng chuyển sẽ tồn tại.
28 Đã thuộc về một nước bền vững, tồn tại đời đời, chúng ta hãy ghi
ân, phục vụ Chúa với lòng nhiệt thành, kính sợ để Chúa vui lòng.
29 Vì Đức Chúa Trời chúng ta là một ngọn lửa thiêu đốt.

13

Làm Vui Lòng Chúa

1 Hãy yêu thương nhau như anh chị em ruột thịt.
2 Đừng quên tiếp đãi khách, có người vì hiếu khách đã tiếp rước
thiên sứ mà không biết.
3 Anh chị em hãy nhớ những người bị lao tù và chia sẻ nỗi khổ đau
của họ. Hãy gánh bớt đau buồn cho những người bị bạc đãi, như
người cùng cảnh ngộ.
4 Hãy tôn trọng hôn nhân, giữ lòng chung thủy và thánh sạch, vì
Đức Chúa Trời sẽ đoán phạt người gian dâm, ngoại tình.
5 Đừng tham tiền, hãy thỏa lòng với điều mình có. Vì Đức Chúa Trời
đã dạy:
“Ta không bao giờ bỏ con.
Ta sẽ chẳng khi nào quên con.”*
6 Vì thế, chúng ta vững lòng xác nhận:
“Chúa Hằng Hữu luôn luôn cứu giúp tôi,
tôi chẳng lo sợ gì.
Loài người có thể làm gì được tôi?”†
7 Anh chị em hãy nhớ đến những người dìu dắt và truyền dạy lời
Chúa cho mình. Hãy nghĩ đến kết quả tốt đẹp của đời sống họ và học
tập đức tin của họ.
8 Hôm qua, ngày nay và cho đến muôn đời, Chúa Cứu Thế Giê-xu
không bao giờ thay đổi.
9 Đừng để các tư tưởng mới lạ lôi cuốn anh chị em. Tinh thần chúng
ta vững mạnh là nhờ ơn Chúa chứ không do các quy luật về thức ăn,
tế lễ. Các quy luật ấy chẳng giúp gì cho người vâng giữ.
10 Chúng ta đã có bàn thờ là nơi người phục vụ trong Đền Tạm không
được phép ăn gì tại đó.
11 Theo luật pháp Do Thái, thầy thượng tế đem máu con sinh tế vào
Nơi Chí Thánh để làm lễ chuộc tội, còn xác nó phải đốt bên ngoài
thành.
12 Chúa Giê-xu cũng đã chịu khổ và hy sinh bên ngoài thành, lấy
máu Ngài rửa sạch tội lỗi làm chúng ta nên thánh.
13 Vậy hãy ra ngoài vách thành với Chúa (tức là ra ngoài vòng danh
lợi của thế gian này) để chia sẻ khổ nhục với Ngài.
14 Vì thế giới này chỉ là nơi tạm trú, nên chúng ta tìm về quê hương
vĩnh cửu trên trời.
15 Vậy nhờ Chúa Giê-xu, chúng ta hãy liên tục dâng “tế lễ ca ngợi”
Đức Chúa Trời bằng cách nói cho người khác biết vinh quang Danh
Ngài.

---

* **13:5** Phục 31:6-8 † **13:6** Thi 118:6

16 Đừng quên làm việc thiện và chia sớt của cải cho người nghèo
khổ, đó là những tế lễ vui lòng Đức Chúa Trời.
17 Hãy vâng lời những người dìu dắt anh chị em và theo đúng lời
hướng dẫn của họ, vì họ coi sóc linh hồn anh chị em và chịu trách
nhiệm trước mặt Chúa. Hãy vâng phục họ để họ vui vẻ thi hành
nhiệm vụ. Nếu họ buồn phiền, chính anh chị em cũng chịu thiệt thòi.
18 Xin anh chị em cầu nguyện cho chúng tôi, vì chúng tôi tin tưởng
mình có lương tâm trong sạch, chỉ muốn sống cách tốt đẹp hoàn toàn.
19 Tôi thiết tha nài xin anh chị em cầu nguyện để Chúa cho tôi sớm
trở về với anh chị em.
20 Cầu xin Đức Chúa Trời Hòa Bình—
Đấng đã cho Chúa Giê-xu, Chúa chúng ta sống lại,
Đấng Chăn Chiên lớn chăm sóc anh chị em,
đúng theo giao ước đời đời ấn chứng bằng máu Ngài—
21 trang bị cho anh chị em mọi điều cần thiết
để thi hành ý muốn của Ngài.
Cầu xin Đức Chúa Trời thực hiện trong anh chị em,
do quyền năng của Chúa Cứu Thế,
những việc đẹp ý Ngài.
Vinh quang muôn đời đều quy về Ngài! A-men.
22 Anh chị em hãy kiên nhẫn nghe lời khuyên bảo trong thư, vì tôi
chỉ viết vắn tắt đôi lời.
23 Tôi xin báo tin mừng: Anh em chúng ta, anh Ti-mô-thê đã được
trả tự do. Nếu đến đây kịp, anh sẽ cùng tôi đi thăm anh chị em.
24 Xin kính chào các nhà lãnh đạo Hội Thánh cùng tất cả anh chị
em tín hữu. Các tín hữu Ý-đại-lợi kính chào anh chị em.
25 Cầu Chúa ban ân sủng cho tất cả anh chị em.

Thư của
Gia-cơ

Lời Chào Thăm

1 Đây là thư của Gia-cơ, đầy tớ của Đức Chúa Trời và Chúa Cứu Thế
Giê-xu.
Kính gửi lời chào "mười hai đại tộc"—các tín hữu Do Thái tản lạc
khắp các nước.
Chúc anh chị em an vui!

Vượt Thắng Gian Khổ

2 Thưa anh chị em, phải chăng anh chị em hiện đương đầu với bao
nhiêu gian lao thử thách? Hãy vui mừng lên,
3 vì đường đức tin của anh chị em có chông gai hiểm trở, nghị lực
mới có cơ hội phát triển.
4 Cứ để cho nghị lực phát triển, đừng tìm cách lảng tránh khó khăn.
Một khi nghị lực phát triển trọn vẹn, anh chị em sẽ vững mạnh và
được trang bị đầy đủ để đương đầu mọi cảnh ngộ.
5 Nếu anh chị em không hiểu biết đường lối Chúa, hãy cầu xin Ngài
chỉ dẫn, vì Ngài không quở trách những người cầu xin, nhưng luôn
luôn sẵn sàng ban khôn ngoan dồi dào cho họ.
6 Khi anh chị em cầu xin, phải tin chắc Chúa nhậm lời, đừng hoài
nghi. Vì tâm trạng người hoài nghi giống như sóng biển bị gió dập
dồi.
7 Người như thế đừng mong Chúa ban gì cho mình.
8 Vì đó là một người phân tâm, bất nhất, không quyết định được
điều gì trong mọi việc người làm.

Nghèo và Giàu

9 Nếu anh chị em nghèo, nên tự hào về điều đó, vì Đức Chúa Trời
tôn trọng anh chị em.
10 Nếu anh chị em giàu sang, cũng nên vui mừng, vì Chúa giúp mình
biết khiêm nhu. Người giàu ở đời này sẽ qua đi như hoa cỏ chóng tàn.
11 Dưới ánh mặt trời thiêu đốt, cây sẽ héo, hoa sẽ rơi, sắc hương sẽ
tàn tạ. Người giàu cũng vậy, sẽ tàn lụi cùng với những thành tựu của
đời mình.

Cám Dỗ

12 Người nào bị cám dỗ mà biết giữ mình, không phạm tội, là người
có phước. Đức Chúa Trời sẽ đặt trên đầu họ mão miện sự sống, vì
Ngài đã hứa ban phần thưởng ấy cho những người yêu mến Ngài.
13 Khi bị cám dỗ, đừng đổ lỗi cho Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời
không hề làm điều sai quấy và chẳng bao giờ cám dỗ ai.
14 Chính những tư tưởng, dục vọng xấu xa trong con người thôi
thúc, tạo ra sự cám dỗ.
15 Tư tưởng xấu xa sẽ biến thành hành động tội lỗi; tội lỗi phát triển
đem lại cái chết.
16 Vậy, xin anh chị em đừng nhầm lẫn về điều đó.

17 Những gì tốt đẹp, toàn hảo đều đến từ Đức Chúa Trời là Nguồn
Sáng thiên thượng. Ngài chiếu sáng muôn đời, chẳng hề biến đổi, lu
mờ.
18 Do ý định tốt đẹp của Chúa, Ngài dùng Đạo chân lý ban cho chúng
ta cuộc sống mới. Nhờ đó, chúng ta trở thành những người con đầu
lòng trong gia đình mới của Ngài.

Nghe và Làm

19 Anh chị em nên ghi nhớ điều này. Phải nghe nhiều, nói ít, và
đừng giận dữ.
20 Vì giận dữ ngăn trở chúng ta thực hiện điều công chính của Đức
Chúa Trời.
21 Vậy, hãy loại bỏ mọi thứ xấu xa trong cuộc sống và khiêm cung
tiếp nhận Đạo vào sâu trong lòng, là Đạo có quyền cứu rỗi linh hồn
anh chị em.
22 Đạo Chúa không phải chỉ để nghe suông nhưng để thực hành.
Đừng tự dối mình, cho rằng chỉ nghe là đủ.
23 Người nào nghe Đạo mà không làm theo, cũng giống như một
người soi gương,
24 nhìn qua mặt mình rồi bỏ đi, quên mất là dơ hay sạch.
25 Nhưng nếu ai chú tâm soi mình trước tấm gương luật pháp toàn
hảo của Đức Chúa Trời, là luật pháp đem lại sự tự do, lại ghi nhớ và
thực hành, chắc chắn sẽ được phước lành trong mọi việc mình làm.
26 Người nào tự xưng là con cái Chúa mà không chịu kiềm chế miệng
lưỡi, là tự lừa dối mình, giữ đạo như thế chẳng có ích gì.
27 Đối với Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, người theo Đạo thanh khiết,
không tì vít là người săn sóc các cô nhi quả phụ, trung thành với Chúa
và giữ mình khỏi bị tiêm nhiễm thói hư tật xấu của người đời.

2

Đừng Thiên Vị

1 Anh chị em đã đặt niềm tin vào Chúa Cứu Thế Giê-xu là Chúa vinh
quang, sao anh chị em còn thiên vị người này hơn kẻ khác?
2 Nếu có một người ăn mặc sang trọng, đeo nhẫn vàng, cùng đi với
một người nghèo, quần áo tồi tàn, bước vào nhà thờ,
3 anh chị em chỉ lăng xăng chào đón người giàu, mời ngồi chỗ tốt,
lại bảo người nghèo đứng hay ngồi dưới đất.
4 Kỳ thị như thế là xét người theo thành kiến xấu xa.
5 Thưa anh chị em, xin nghe tôi nói đây: Đức Chúa Trời đã chọn
người nghèo trong thế gian để làm cho họ giàu đức tin. Vương Quốc
của Chúa thuộc về họ, vì Đức Chúa Trời đã hứa ban cho người yêu
mến Ngài.
6 Vậy sao anh chị em lại khinh miệt người nghèo? Anh chị em không
biết những người giàu hay áp bức, kiện cáo anh chị em.
7 Chẳng phải họ là những kẻ nhạo cười Danh Chúa Giê-xu mà anh
chị em tôn kính sao?
8 Nếu anh chị em giữ luật Thánh Kinh: "Yêu người lân cận như chính
mình"* thì tốt biết bao!

* **2:8** Lê 19:18

9 Nhưng nếu anh chị em thiên vị, thì anh chị em phạm tội. Anh chị
em có tội vì phạm luật.
10 Người nào giữ toàn bộ luật pháp nhưng chỉ phạm một điều là coi
như đã phạm tất cả.
11 Vì Đức Chúa Trời đã phán: “Con không được ngoại tình,”† cũng
dạy: “Các ngươi không được giết người.”‡ Dù không ngoại tình nhưng
giết người, cũng vẫn phạm pháp.
12 Vậy, hãy thận trọng về hành động và lời nói của mình. Vì chúng
ta sẽ bị xét xử theo luật của Chúa.
13 Ai không có lòng thương xót sẽ bị xét xử cách không thương xót.
Nếu anh chị em thương xót người khác, Đức Chúa Trời sẽ thương xót
anh chị em và anh chị em khỏi bị kết án.

Đức Tin và Hành Động

14 Anh chị em thân yêu, nếu anh chị em bảo mình có đức tin mà
không chứng tỏ bằng hành động thì có ích gì không? Đức tin ấy
chẳng cứu được ai.
15 Nếu anh chị em gặp một người bạn đói khổ rách rưới
16 mà chỉ nói: “Chào anh, Chúa ban phước lành cho anh! Chúc anh
mạnh khỏe, no ấm!” nhưng chẳng cho họ thức ăn, áo mặc, thì lời nói
ấy có ích lợi gì?
17 Vậy, đức tin phải đi đôi với hành động. Đức tin không thực hành
chỉ là đức tin vô dụng.
18 Đối với người cho rằng chỉ có đức tin mới đáng kể, tôi xin thưa:
Hành động rất quan trọng. Vì chẳng ai biết anh có đức tin hay không
nếu anh không tỏ ra trong hành động, nhưng mọi người đều biết tôi
có đức tin khi họ thấy tôi hành động theo đức tin.
19 Anh tin có Đức Chúa Trời phải không? Tốt lắm! Chính các quỷ
cũng tin như vậy và run sợ.
20 Này, người khờ dại kia ơi, anh không nhận thấy đức tin thiếu
hành động là đức tin chết sao?
21 Áp-ra-ham, tổ phụ chúng ta đã chẳng nhờ hành động dâng con
trai mình là Y-sác lên bàn thờ mà được kể là công chính sao?
22 Anh chị em thấy đức tin ông đi đôi với hành động, và đạt đến
mức toàn hảo khi đức tin thể hiện trong hành động.
23 Do đó, Thánh Kinh chép: “Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời và được
Ngài kể là công chính,”§ ông còn được gọi là bạn của Đức Chúa Trời.*
24 Như thế, anh chị em thấy người ta được cứu rỗi không phải chỉ
nhờ đức tin, mà cũng nhờ hành động nữa.
25 Kỵ nữ Ra-háp cũng được cứu nhờ hành động che chở các thám
tử và chỉ cho họ con đường trốn thoát an toàn.
26 Xác không có hồn thì chết; đức tin không có hành động cũng chết
như vậy.

3

Kiểm Soát Cái Lưỡi

† **2:11** Xuất 20:13-14; Phục 5:17-18 ‡ **2:11** Xuất 20:13-14; Phục 5:17-18 § **2:23** Sáng 15:6
* **2:23** Xem Ysai 41:8

1 Thưa anh chị em thân yêu, không có nhiều người trong anh chị em
tự tôn mình làm thầy trong Hội Thánh, vì chúng ta biết hễ làm thầy
thì phải chịu phán xét nghiêm khắc hơn.
2 Chúng ta ai cũng lầm lỗi cả. Vì nếu chúng ta có thể kiểm soát được
lưỡi mình, thì đó là người trọn vẹn và có thể kiềm chế bản thân trong
mọi việc.
3 Chỉ cần tra hàm thiếc vào miệng ngựa, chúng ta có thể sai khiến
con ngựa to lớn tuân theo ý mình.
4 Chỉ cần chiếc bánh lái nhỏ, người hoa tiêu có thể điều khiển cả
chiếc tàu to lớn đi theo hướng mình muốn.
5 Cũng vậy, cái lưỡi tuy rất nhỏ, nhưng có thể gây thiệt hại lớn lao.
Một đốm lửa nhỏ có thể đốt cháy cả khu rừng rộng lớn.
6 Cái lưỡi cũng là một ngọn lửa. Nó chứa đầy nọc độc, đầu độc cả
thân thể. Nó đã bị lửa địa ngục đốt cháy, và sẽ thiêu đốt cả cuộc sống,
làm hư hoại con người.
7 Con người đã chế ngự và có thể chế ngự mọi loài muông thú, chim
chóc, mọi loài bò sát và cá dưới biển,
8 nhưng chưa ai chế ngự được miệng lưỡi. Lúc nào nó cũng sẵn
sàng tuôn ra những chất độc giết người.
9 Chúng ta dùng lưỡi ca tụng Chúa là Cha chúng ta, lại dùng nó để
chửi rủa người đồng loại đã được tạo nên giống như Đức Chúa Trời.
10 Thưa anh chị em, từ một miệng mà phát ra lời ca tụng lẫn lời
nguyền rủa như thế, thật trái lẽ.
11 Một ngọn suối có thể vừa chảy nước ngọt vừa tuôn nước đắng
không?
12 Cây vả có thể sinh trái ô-liu hay cây nho sinh trái vả không? Không
đâu, anh chị em cũng không thể nào múc nước ngọt trong hồ nước
mặn được.

Khôn Ngoan Thiên Thượng
13 Nếu anh chị em khôn ngoan sáng suốt, phải sống một đời hiền
hòa đạo đức, vì khôn ngoan chân chính nẩy sinh ra việc lành.
14 Nhưng nếu ai khoe mình khôn ngoan mà còn ganh tị, hiềm khích,
ích kỷ, là nói dối trắng trợn.
15 Đó không phải là khôn ngoan thiên thượng, mà chỉ là khôn ngoan
thế gian, trần tục, khôn ngoan của ác quỷ.
16 Vì nơi nào có ganh ghét và tranh giành, nơi đó đầy hỗn loạn và
mọi thứ xấu xa.
17 Nhưng khôn ngoan thiên thượng trước hết là trong sạch, lại hòa
nhã, nhẫn nhục, nhân từ, làm nhiều việc lành, không thiên kiến,
không giả dối.
18 Người hòa giải gieo hạt giống hòa bình sẽ gặt bông trái công
chính.

4

Kết Bạn với Thế Gian
1 Tại sao giữa anh chị em có những xung đột, tranh chấp? Không
phải là do dục vọng thôi thúc trong lòng anh chị em sao?

2 Anh chị em ham muốn mà không được gì. Ham muốn rồi giết
người nhưng vẫn không chiếm đoạt được điều mình muốn. Anh chị
em cãi cọ, tranh giành. Anh chị em không được những điều mình
mong muốn vì anh chị em không cầu xin Chúa.
3 Anh chị em cầu xin mà vẫn không được, vì có mục đích sai lầm,
chỉ xin những gì đem lại thỏa mãn, vui thú cho mình.
4 Anh chị em giống như người ngoại tình! Anh chị em không biết
rằng kết bạn với kẻ thù của Đức Chúa Trời là thù nghịch với Đức Chúa
Trời sao? Kẻ thù đó là thế gian, là những thú vui tội lỗi.
5 Anh chị em nghĩ gì khi Thánh Kinh nói rằng Thánh Linh của Đức
Chúa Trời đang ngự trong lòng chúng ta yêu mến chúng ta đến mức
ghen tuông?
6 Chính Ngài ban thêm sức lực cho chúng ta để chống lại những
ham muốn xấu xa. Như Thánh Kinh đã chép:
"Đức Chúa Trời ban sức mạnh cho người khiêm tốn,
nhưng chống cự người kiêu căng."*
7 Vậy, hãy phục tùng Đức Chúa Trời. Hãy chống lại quỷ vương, nó
sẽ tránh xa anh chị em.
8 Hãy đến gần Đức Chúa Trời, Ngài sẽ đến gần anh chị em. Người
có tội, hãy rửa sạch tay mình và dâng lòng mình lên Đức Chúa Trời
để Ngài ngự trị.
9 Hãy khóc lóc về những lỗi lầm mình đã phạm. Hãy hối tiếc, đau
thương, hãy buồn rầu thay vì cười đùa, âu sầu thay vì vui vẻ.
10 Khi anh chị em nhận thấy mình chẳng xứng đáng gì trước mặt
Chúa, Ngài sẽ khích lệ và nâng đỡ anh chị em lên.

Đừng Nói Hành

11 Anh chị em thân mến, đừng nói hành, lên án nhau. Nếu anh chị
em nói hành, lên án nhau tức là phê phán luật yêu thương của Chúa.
Đối với luật, anh chị em không có quyền phê phán, mà phải vâng giữ.
12 Chỉ Đấng làm ra luật ấy, mới có quyền phán xét. Chỉ Ngài mới có
quyền giải cứu hay hình phạt chúng ta. Vậy anh chị em là ai mà dám
nói hành hay phê phán người khác?

Đừng Khoe Khoang

13 Có người nói: "Nay mai ta sẽ tới thành phố này hay thành phố
kia, ở đó một năm, buôn bán và phát tài."
14 Anh chị em làm sao biết được những gì sẽ xảy ra ngày mai? Cuộc
sống anh chị em mong manh chẳng khác gì làn sương mai, chốc lát
đã tan ngay.
15 Đúng ra anh chị em phải nói: "Nếu Chúa muốn, chúng ta vẫn còn
sống thì sẽ làm việc này việc kia."
16 Còn nói như cách trên là tự phụ về chương trình mình hoạch
định, và tự phụ như thế không bao giờ vui lòng Chúa.
17 Đừng quên rằng đã biết điều tốt thì phải làm, biết mà không làm
là phạm tội.

* **4:6** Châm 3:34

5

Cảnh Cáo Người Giàu

1 Này những người giàu có, bây giờ là lúc anh chị em phải khóc lóc,
kêu than vì tai hoạ thảm khốc sắp đổ xuống trên anh chị em.
2 Của cải anh chị em hư nát và áo quần đẹp đẽ bị mối ăn tơi tả.
3 Bạc vàng anh chị em bị mất giá, đó là một bằng chứng tố cáo anh
chị em, thiêu hủy thể xác anh chị em như lửa. Anh chị em đã tích trữ
tiền của trong những ngày cuối cùng.
4 Hãy nghe tiếng kêu than của nông dân bị anh chị em bóc lột, tiếng
kêu ấy đã thấu đến tai Chúa Toàn Năng.
5 Anh chị em đã sống những chuỗi ngày hoan lạc xa hoa trên đất,
đã nuôi mình mập béo giữa thời kỳ tàn sát.
6 Anh chị em đã kết án và xử tử người công chính mà họ không
chống cự.

Hãy Nhẫn Nại

7 Về phần anh chị em là người đang trông đợi Chúa trở lại, hãy kiên
nhẫn như người làm ruộng chờ đợi mùa lúa chín.
8 Phải, anh chị em hãy nhẫn nại, vững lòng vì Chúa gần đến.
9 Anh chị em đừng phàn nàn trách móc lẫn nhau, chính anh chị em
cũng không thoát khỏi lỗi lầm đáng trách. Kìa, vị Thẩm Phán tối cao
sắp bước vào tòa xét xử.
10 Hãy noi gương các bậc tiên tri ngày xưa, kiên nhẫn chịu khổ nạn
để truyền giảng lời Chúa.
11 Chúng ta biết hiện nay họ hưởng phước lớn, vì đã trung thành
với Chúa qua bao gian khổ. Anh chị em biết gương kiên nhẫn của
Gióp, và cuối cùng Chúa ban phước cho ông, vì Ngài là Đấng nhân từ,
thương xót.

Đừng Thề

12 Thưa anh chị em, trong mọi trường hợp, đừng chỉ trời, đất hay
bất cứ vật gì mà thề. Phải thì nói phải, không thì nói không, để anh
chị em khỏi bị kết án.

Lời Cầu Nguyện Linh Nghiệm

13 Giữa vòng anh chị em, có ai gặp hoạn nạn? Người ấy hãy cầu
nguyện. Có ai vui mừng? Hãy ca hát tôn vinh Chúa.
14 Có ai đau yếu? Hãy mời các trưởng lão trong Hội Thánh đến nhân
danh Chúa xức dầu cầu nguyện.
15 Lời cầu nguyện do đức tin sẽ chữa lành người bệnh. Vì Chúa sẽ
đỡ người bệnh dậy, nếu người ấy có tội, Chúa sẽ tha thứ.
16 Hãy nhận lỗi với nhau và cầu nguyện cho nhau để anh chị em
được lành bệnh. Lời cầu nguyện của người công chính rất mạnh mẽ
và hiệu nghiệm.
17 Ê-li cũng chỉ là người như chúng ta, nhưng khi ông cầu xin khẩn
thiết cho đừng mưa, thì trong ba năm rưỡi chẳng có mưa rơi xuống
đất.
18 Rồi ông cầu xin cho mưa trở lại, trời liền mưa và đất đai sinh hoa
mầu.

Dìu Dắt Anh Chị Em Trở Lại

19 Thưa anh chị em thân yêu, nếu có ai lầm lạc, rời xa Đức Chúa
Trời, và có người dìu dắt trở về với Ngài,
20 thì nên biết rằng dìu dắt người lầm lạc trở lại với Chúa là cứu
một linh hồn khỏi chết, và giúp người ấy được tha thứ vô số tội lỗi.

Thư Thứ Nhất của
Phi-e-rơ

Lời Chào Thăm của Phi-e-rơ

1 Đây là thư của Phi-e-rơ, sứ đồ của Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Kính gửi các tín hữu sống tản lạc tại các tỉnh Bông-ty, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, Tiểu Á, và Bi-thi-ni.

2 Từ trước vô cùng, Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, đã chọn anh chị em làm con cái Ngài. Chúa Thánh Linh tác động trong lòng anh chị em, tẩy sạch và thánh hóa anh chị em bằng máu Chúa Cứu Thế Giê-xu để anh chị em sống vui lòng Ngài.

Cầu Đức Chúa Trời ban ơn phước dồi dào trên anh chị em và cho tâm hồn anh chị em được bình an, không chút lo âu sợ hãi.

Hy Vọng Sống Động

3 Tôn vinh Đức Chúa Trời, Cha của Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta. Bởi lòng nhân từ vô biên, Đức Chúa Trời đã cho chúng ta được tái sinh để làm con cái Ngài. Do đó, niềm hy vọng của chúng ta đầy sức sống vì Chúa Cứu Thế đã từ cõi chết sống lại.

4 Đức Chúa Trời đã dành sẵn cho con cái Ngài một cơ nghiệp vô giá trên trời, không gì có thể làm ô nhiễm, biến chất hay mục nát được.

5 Đức Chúa Trời sẽ dùng quyền năng Ngài bảo vệ anh chị em cho tới khi anh chị em nhận cơ nghiệp đó, vì anh chị em đã tin cậy Ngài. Đến ngày cuối cùng, anh chị em sẽ được “cơ nghiệp cứu rỗi” trước mắt mọi người.

6 Vậy, hãy vui mừng lên! Vì cuối cùng anh chị em sẽ được hạnh phúc vô biên, dù hiện nay phải chịu đau buồn, thử thách ít lâu.

7 Mục đích của những thử thách đó là tôi luyện niềm tin anh chị em cho vững bền, tinh khiết, cũng như lửa thử nghiệm và tinh luyện vàng. Đối với Đức Chúa Trời, đức tin anh chị em còn quý hơn vàng ròng; nếu đức tin anh chị em giữ nguyên tính chất thuần khiết qua cơn thử lửa, anh chị em sẽ được khen ngợi, tuyên dương và hưởng vinh dự khi Chúa Cứu Thế Giê-xu trở lại.

8 Anh chị em yêu thương Chúa mặc dù chưa hề thấy Ngài. Hiện nay tuy chưa thấy Chúa, nhưng anh chị em tin cậy Ngài nên lòng hân hoan một niềm vui rạng ngời khó tả.

9 Nhờ niềm tin ấy, anh chị em được cứu rỗi linh hồn mình.

10 Các nhà tiên tri ngày xưa khi viết về công cuộc cứu rỗi, đã tìm tòi, suy xét rất kỹ.

11 Thánh Linh Chúa Cứu Thế trong lòng họ đã bảo họ viết trước những việc tương lai, như sự khổ nạn, hy sinh, và sống lại vinh quang của Chúa Cứu Thế. Trong khi viết, họ tự hỏi những việc đó bao giờ xảy ra và xảy ra trong hoàn cảnh nào.

12 Cuối cùng họ được biết rằng những việc đó không xảy ra vào thời đại họ, nhưng mãi đến thời anh chị em mới hiện thực. Bây giờ, Phúc Âm đã được truyền bá cho anh chị em. Các nhà truyền giáo đã công

bố Phúc Âm với quyền năng của Chúa Thánh Linh từ trời. Đó là việc quá kỳ diệu đến nỗi các thiên sứ cũng mong biết rõ.

Kêu Gọi Sống Thánh Khiết

13 Bởi vậy, anh chị em hãy cảnh giác, giữ tâm trí minh mẫn, tập
trung hy vọng đợi chờ ơn phước Đức Chúa Trời dành cho anh chị em
khi Chúa Cứu Thế trở lại.
14 Đã là con cái Đức Chúa Trời, anh chị em hãy vâng phục Ngài, đừng
buông mình theo những dục vọng tội lỗi như lúc chưa biết Chúa.
15 Đấng cứu rỗi anh chị em rất thánh thiện, nên anh chị em hãy ăn
ở thánh thiện như Ngài.
16 Chính Ngài đã dạy: "Các con phải thánh, vì Ta là thánh."*
17 Khi cầu khẩn Cha trên trời, anh chị em nên nhớ Ngài không bao
giờ thiên vị. Ngài sẽ lấy công lý tuyệt đối xét xử anh chị em đúng theo
hành động của mỗi người, nên hãy kính sợ Ngài suốt đời.
18 Anh chị em đã biết rõ, Đức Chúa Trời đã trả giá rất cao để cứu
chuộc anh chị em khỏi nếp sống lầm lạc của tổ tiên. Không phải trả
giá bằng bạc vàng dễ mất, mau hư
19 nhưng bằng máu quý báu của Chúa Cứu Thế, Chiên Con vô tội
không tỳ vết của Đức Chúa Trời.
20 Trước khi sáng tạo vũ trụ, Đức Chúa Trời đã dành sẵn Con Ngài
cho mục đích ấy; nhưng đến thời chúng ta, Chúa Giê-xu mới xuất
hiện để thực thi chương trình cứu rỗi anh chị em.
21 Nhờ Chúa, anh chị em tin Đức Chúa Trời, Đấng đã khiến Ngài
sống lại và tôn vinh Ngài. Bởi đó, anh chị em có thể đặt niềm tin, hy
vọng hoàn toàn vào Đức Chúa Trời.
22 Một khi tin cậy Chúa, tâm hồn anh chị em đã được tẩy sạch những
ganh ghét, hận thù rồi đầy tràn tình yêu, nên anh chị em hãy hết lòng
yêu thương nhau.
23 Anh chị em đã được tái sinh không phải bởi sự sống dễ hư hoại,
nhưng do Lời Sống bất diệt của Đức Chúa Trời.
24 Như Thánh Kinh có chép:
"Mọi xác thịt giống như cỏ;
thể xác chúng ta rồi sẽ tàn tạ như cỏ hoa đồng nội.
Danh lợi đời này sẽ héo rụng như đoá phù dung.
25 Nhưng lời của Chúa tồn tại muôn đời."†
Và lời đó chính là Phúc Âm được truyền giảng cho anh chị em.

2

1 Hãy bỏ hết mọi hận thù, gian trá, giả nhân giả nghĩa, ganh tị, nói
hành.
2 Như trẻ sơ sinh, anh chị em hãy khao khát sữa thiêng liêng thuần
khiết, để nhờ đó anh chị em càng tăng trưởng trong sự cứu rỗi.
3 Nếm biết sự nuôi dưỡng này, bấy giờ anh chị em sẽ biết sự ngọt
ngào của lòng nhân từ của Chúa.

Tảng Đá Sống

* **1:16** Lê 11:44-45; 19:2; 20:7 † **1:25** Ysai 40:6-8

4 Hãy đến gần Chúa Cứu Thế là nền đá sống. Ngài đã bị loài người
loại bỏ, nhưng được Đức Chúa Trời lựa chọn và quý chuộng.
5 Anh chị em cũng đã trở thành những tảng đá sống, được Đức
Chúa Trời dùng xây nhà Ngài. Hơn nữa, anh chị em còn làm thầy tế
lễ thánh, nên hãy nhờ Chúa Cứu Thế Giê-xu, dâng lên Đức Chúa Trời
những lễ vật đẹp lòng Ngài.
6 Thánh Kinh đã xác nhận:
"Ta đã đặt tại Si-ôn một tảng đá,
được lựa chọn và quý trọng,
và ai tin cậy nơi Ngài
sẽ không bao giờ thất vọng."*
7 Vâng, Ngài rất quý báu đối với anh chị em là những người có lòng
tin. Nhưng đối với những ai khước từ Ngài, thì
"Tảng đá bị thợ nề loại bỏ
lại trở thành Tảng Đá móng."†
8 Và:
"Ngài là Tảng Đá làm nhiều người vấp chân,
Tảng Đá khiến lắm người bị ngã nhào."‡
Họ vấp ngã vì không chịu vâng lời Đức Chúa Trời. Đó là hậu quả
tất nhiên.
9 Nhưng anh chị em không vấp ngã vì đã được chính Đức Chúa Trời
tuyển chọn. Anh chị em là thầy tế lễ của Vua Thiên Đàng. Anh chị
em là một dân tộc thánh thiện, thuộc về Đức Chúa Trời. Anh chị em
được chọn để làm chứng cho mọi người biết Chúa đã đem anh chị em
ra khỏi cảnh tối tăm tuyệt vọng đưa vào trong ánh sáng phước hạnh
kỳ diệu của Ngài.
10 "Trước kia thân phận anh chị em quá hẩm hiu,
nhưng bây giờ anh chị em được làm dân Đức Chúa Trời.
Trước kia, anh chị em chẳng biết gì về lòng nhân từ của Đức Chúa
Trời;
nhưng nay anh chị em đã được Ngài thương xót."§
11 Anh chị em thân yêu, dưới trần thế này anh chị em chỉ là khách
lạ. Thiên đàng mới là quê hương thật của anh chị em. Vậy, tôi xin
anh chị em hãy xa lánh mọi dục vọng tội lỗi vì chúng phá hoại linh
hồn anh chị em.
12 Hãy thận trọng đối xử với bạn hữu chưa được cứu, để dù có lên
án anh chị em, cuối cùng khi Chúa Giê-xu trở lại họ cũng phải ca ngợi
Đức Chúa Trời vì nếp sống ngay lành của anh chị em.

Vâng Phục Nhà Cầm Quyền

13 Vì Danh Chúa, anh chị em hãy vâng phục mọi thẩm quyền của
loài người—hoặc vua là người nắm quyền tối cao,
14 hoặc những quan viên do vua chỉ định. Vì vua đã ủy nhiệm họ
trừng phạt những người làm ác và vinh danh người làm lành.
15 Đức Chúa Trời muốn anh chị em sống cuộc đời lương thiện để
làm câm lặng những người dại dột thường nói lời dốt nát chống lại
anh em.

---

* **2:6** Ysai 28:16 † **2:7** Thi 118:22 ‡ **2:8** Ysai 8:14 § **2:10** Ôsê 1:6,9; 2:23

16 Anh chị em đã thoát khỏi vòng kiềm tỏa; như thế không có nghĩa
là anh chị em được tự do làm điều quấy. Hãy sống như người đầy tớ
của Đức Chúa Trời.
17 Hãy kính trọng mọi người. Hãy yêu thương anh chị em tín hữu.
Hãy kính sợ Đức Chúa Trời và tôn trọng vua.

Nhẫn Nại Chịu Khổ

18 Người làm đầy tớ phải kính trọng chủ, phục tùng không những
chủ tốt bụng, biết điều,
19 mà luôn cả người khó tính. Hãy ca ngợi Chúa nếu anh chị em bị
bạc đãi vì làm lành.
20 Dĩ nhiên nếu anh chị em làm quấy, rồi chịu đựng hành hạ đánh
đập thì chẳng có gì đáng khen, nhưng nếu anh chị em chịu khổ vì làm
lành và kiên nhẫn chịu đựng, Đức Chúa Trời sẽ rất hài lòng.
21 Chịu đau khổ cũng là việc Đức Chúa Trời giao cho anh chị em.
Chúa Cứu Thế đã chịu khổ vì anh chị em và làm gương sáng cho anh
chị em, nên anh chị em hãy bước theo dấu chân Ngài.
22 Chúa chẳng hề phạm tội,
không nói một lời dối trá.*
23 Khi bị lăng nhục Ngài không trả đũa,
khi bị đau khổ Ngài không hăm dọa phục thù.
Ngài phó thác nỗi oan khiên của mình trong tay Đức Chúa Trời,
Đấng xét xử công minh.
24 Khi chịu chết trên cây thập tự,
Ngài đã gánh hết tội lỗi chúng ta trong thân thể Ngài,
để chúng ta có thể dứt khoát với tội lỗi
và sống cuộc đời công chính.
Vết thương Ngài chịu
đã chữa lành thương tích chúng ta.
25 Anh chị em trước kia
như chiên đi lạc.
Nhưng nay đã trở về Đấng Chăn Chiên Lớn,
Đấng coi sóc linh hồn anh chị em.

3

Bổn Phận Làm Vợ

1 Cũng vậy, vợ nên thuận phục chồng mình, nếu người chồng nào
không chịu nghe vợ nói về Chúa, cũng có thể nhìn thấy cách ăn nết ở
của vợ mà được cảm hóa.
2 Nếp sống trong sạch, đạo đức của người vợ còn có ý nghĩa hơn cả
lời nói suông.
3 Đừng quá chú trọng vẻ đẹp bề ngoài, như đeo vàng bạc, diện quần
áo, hay bện tóc.
4 Nhưng hãy trang sức con người bề trong bằng vẻ đẹp không phai
của tâm hồn dịu dàng, bình lặng; đó là thứ trang sức rất quý giá đối
với Đức Chúa Trời.
5 Vẻ đẹp ấy đã nổi bật nơi các nữ thánh ngày xưa, những người tin
cậy Đức Chúa Trời và tùng phục chồng mình.

* **2:22** Ysai 53:9

6 Chẳng hạn, Sa-ra vâng phục và tôn trọng chồng như chủ. Nếu các
bà theo gương Sa-ra làm điều hay lẽ phải, các bà mới là con gái thật
của Sa-ra, và không có gì phải khiến các bà khiếp sợ.

Trách Nhiệm Làm Chồng

7 Người làm chồng nên săn sóc vợ, hiểu biết những nhu cầu của
vợ, tôn trọng không những vì họ thuộc phái yếu, mà còn vì cả hai vợ
chồng cùng chia sẻ sự sống Chúa cho. Như vậy, sự cầu nguyện của
anh em sẽ không bị cản trở.

Chịu Khổ Vì Điều Lành

8 Tóm lại, tất cả anh chị em hãy sống cho hoà hợp, thông cảm nhau,
yêu thương nhau bằng tâm hồn dịu dàng và thái độ khiêm nhường.
9 Đừng "ăn miếng trả miếng" hoặc nặng lời với người sỉ vả mình,
trái lại, hãy cầu phước cho họ, vì Chúa bảo chúng ta làm lành cho
người khác. Như thế, chúng ta sẽ được Đức Chúa Trời ban phước.
10 Vì Kinh Thánh chép:
"Nếu anh chị em muốn sống cuộc đời hạnh phúc
và thấy những ngày tốt đẹp,
hãy kiềm chế lưỡi khỏi điều ác
và giữ môi miệng đừng nói lời dối trá.
11 Hãy xa lánh điều dữ và làm điều lành.
Hãy tìm kiếm và theo đuổi hòa bình.
12 Vì Chúa đang theo dõi con cái Ngài,
lắng nghe lời cầu nguyện họ.
Nhưng Ngài ngoảnh mặt
xoay lưng với người làm ác."*

Chịu Khổ Vì Làm Lành

13 Thường thường, chẳng ai làm hại anh chị em khi anh chị em làm
điều lành.
14 Nhưng dù có đi nữa, anh chị em cũng đừng sợ họ, vì Chúa sẽ ban
phước lành cho anh chị em.
15 Hãy yên lặng, tôn cao Đấng Cứu Thế, Chúa của anh chị em. Nếu
có ai hỏi: "Tại sao anh chị em tin Chúa?" hãy sẵn sàng trả lời họ cách
hòa nhã, lễ độ, và rành mạch.
16 Hành động nào cũng phải quang minh chính đại, giữ lương tâm
trong sạch vì anh em thuộc về Chúa Cứu Thế, để những người đặt
điều nói xấu anh chị em phải hổ thẹn khi họ biết mình đã tố cáo sai
lầm.
17 Vậy, nếu Chúa muốn anh chị em chịu khổ, thà khổ vì làm lành
còn hơn làm ác.

Đấng Công Chính Chết cho Người Bất Nghĩa

18 Chúa Cứu Thế cũng đã chịu khổ. Mặc dù không hề phạm tội, Ngài
đã một lần chết vì tội lỗi của tất cả chúng ta, để đem chúng ta trở về
với Đức Chúa Trời. Dù thể xác Ngài chết, nhưng Ngài vẫn sống trong
Thánh Linh.
19 Với tâm linh ấy, Ngài đi thăm viếng và giảng dạy cho những linh
hồn bị giam cầm từ thời Nô-ê.

* **3:12** Thi 34:12-16

20 Dù Đức Chúa Trời nhẫn nại chờ đợi họ ăn năn khi Nô-ê đóng tàu,
nhưng họ cứ ngoan cố nên trong cơn nước lụt, chỉ có tám người được
cứu.
21 Nước lụt ấy tiêu biểu cho lễ báp-tem ngày nay, nhờ đó, anh chị
em được cứu. Trong lễ báp-tem, chúng ta xác nhận mình được cứu
nhờ kêu cầu Đức Chúa Trời tẩy sạch tội lỗi trong lương tâm chúng ta,
bởi sự phục sinh của Chúa Cứu Thế Giê-xu, chứ không phải nhờ nước
rửa sạch thân thể.
22 Hiện nay, Chúa Cứu Thế đang ở trên thiên đàng, ngồi chỗ danh
dự tối cao bên cạnh Chúa Cha và được các thiên sứ, các giới quyền uy
trên trời cúi đầu vâng phục.

4

Đời Sống Đổi Mới

1 Vì Chúa Cứu Thế đã chịu đau đớn trong thể xác, anh chị em cũng
phải có tinh thần sẵn sàng chịu khổ như Ngài. Nên nhớ, khi thể xác
anh chị em đau đớn, tội lỗi sẽ mất năng lực,
2 và anh chị em sẽ không còn theo đuổi những dục vọng thấp hèn,
nhưng quyết tâm làm theo ý Đức Chúa Trời.
3 Trong quá khứ, anh chị em đã buông mình vào đủ thứ xấu xa của
người ngoại đạo, trụy lạc, tham dục, chè chén, say sưa, trác táng, và
thờ lạy thần tượng.
4 Dĩ nhiên, các bạn cũ vô cùng ngạc nhiên khi thấy anh chị em không
còn nhập bọn với họ trong các cuộc ăn chơi trụy lạc, nên cười chê,
nhạo báng anh chị em.
5 Nhưng rồi đây họ sẽ phải ra tòa của Đấng Thẩm Phán tối cao của
loài người, cả người chết lẫn người sống, và họ sẽ bị hình phạt vì nếp
sống của họ.
6 Chính vì thế, Phúc Âm cũng được rao giảng cho những người đã
chết (trong cơn nước lụt) để linh hồn họ có thể sống với Đức Chúa
Trời dù thân xác phải bị hình phạt.
7 Ngày tận thế gần đến. Vậy hãy sáng suốt, thức canh và cầu nguyện.
8 Nhất là hãy luôn luôn tỏ lòng yêu thương nhau, vì tình yêu khỏa
lấp nhiều tội lỗi.
9 Hãy hoan hỉ tiếp đãi nhau, đừng phàn nàn.
10 Đức Chúa Trời đã ban cho mỗi người chúng ta một khả năng riêng,
hãy dùng để giúp đỡ nhau, như người quản nhiệm biết sử dụng ơn
phước muôn màu muôn vẻ của Đức Chúa Trời.
11 Nếu anh chị em truyền bá Phúc Âm, hãy giảng đúng lời Đức Chúa
Trời. Nếu anh chị em phục vụ Hội Thánh, hãy sử dụng tất cả năng lực
Đức Chúa Trời ban cho mình. Trong bất cứ việc gì, hãy làm sao cho
Đức Chúa Trời được tôn vinh qua Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng đáng
được vinh quang, quyền năng đời đời vô cùng! A-men.

Chịu Khổ với Chúa

12 Anh chị em thân yêu, gặp hoạn nạn thử thách, anh chị em đừng
hoang mang, bỡ ngỡ như gặp phải một việc khác thường.

13 Trái lại, hãy vui mừng, vì nhờ thử thách anh chị em được chia sẻ
sự đau khổ với Chúa Cứu Thế, để rồi đến khi Ngài trở lại, anh chị em
sẽ vui mừng tột bực, đồng hưởng vinh quang với Ngài.
14 Khi bị chửi rủa nhục mạ vì Danh Chúa Cứu Thế, anh chị em được
phước lành bởi Chúa Thánh Linh vinh quang của Đức Chúa Trời đang
ngự trên anh chị em.
15 Đừng chịu khổ như kẻ giết người, trộm cắp, gây rối, hay quấy phá
việc người khác.
16 Nhưng nếu chịu khổ vì trở nên Cơ Đốc nhân thì chẳng có gì phải
hổ thẹn. Hãy tạ ơn Đức Chúa Trời vì mình được mang Danh Chúa.
17 Thời kỳ phán xét đã đến; Chúa bắt đầu xét xử con cái Ngài trước
hết. Nếu tín hữu chúng ta còn bị xét xử, thì số phận những người
không chịu tin Tin Mừng của Đức Chúa Trời sẽ ra sao?
18 Và cũng vậy:
"Nếu người lành còn khó được cứu,
thì người có tội sẽ ra sao?"*
19 Vậy nếu anh chị em chịu khổ theo ý Đức Chúa Trời, hãy cứ làm
lành và phó thác đời mình cho Đấng Tạo Hóa, Ngài không bao giờ bỏ
rơi anh chị em.

5

Lời Khuyên cho Các Trưởng Lão và Thanh Niên

1 Bây giờ, tôi có đôi lời nhắn nhủ các trưởng lão trong Hội Thánh.
Tôi cũng là một trưởng lão như anh em. Tôi là nhân chứng về sự Chúa
Cứu Thế chết trên cây thập tự. Khi nào Ngài trở lại, tôi cũng sẽ hưởng
vinh quang với Ngài. Tôi nài khuyên anh chị em:
2 Hãy chăn bầy chiên Đức Chúa Trời giao cho anh chị em, chăm sóc
họ cách vui vẻ, đừng phàn nàn miễn cưỡng; không phải vì được lợi
lộc gì nơi họ mà chỉ vì muốn tích cực phục vụ Chúa.
3 Đừng áp chế ai, nhưng hãy làm gương tốt cho họ noi theo.
4 Rồi khi Người Chăn Chiên Vĩ Đại đến, anh em sẽ được chung hưởng
vinh quang bất diệt với Ngài.
5 Cũng vậy, các thanh niên hãy vâng phục thẩm quyền của các
trưởng lão. Tất cả các bạn hãy phục vụ nhau với tinh thần khiêm
nhường, vì:
"Đức Chúa Trời ban phước lành cho người khiêm nhường
nhưng chống nghịch người kiêu căng."*
6 Nếu các bạn hạ mình xuống dưới bàn tay quyền năng của Đức
Chúa Trời, đến ngày thuận lợi, Ngài sẽ nhắc các bạn lên cao.
7 Hãy trao mọi lo âu cho Chúa, vì Ngài luôn luôn chăm sóc anh chị
em.
8 Hãy cẩn thận, canh phòng đối phó cuộc tiến công của ma quỷ, tên
đại tử thù của anh chị em. Nó đi lảng vảng quanh anh chị em như sư
tử gầm thét tìm mồi, chực vồ được người nào là xé xác ngay. Khi bị
nó tiến công,
9 hãy chống trả với lòng tin cậy Chúa, và nhớ rằng các anh chị em
tín hữu khác trên thế giới cũng đang chịu khổ đấu tranh như vậy.

* **4:18** Châm 11:31 * **5:5** Châm 3:34

10 Sau khi anh chị em chịu đau khổ một thời gian, Đức Chúa Trời,
Đấng đầy ơn phước sẽ ban cho anh chị em vinh quang bất diệt trong
Chúa Cứu Thế. Chính Đức Chúa Trời sẽ làm cho anh chị em toàn hảo,
trung kiên, mạnh mẽ và vững vàng.
11 Ngài cầm quyền vĩnh cửu trên vạn vật! A-men.

Lời Chào Cuối
12 Nhờ sự giúp đỡ của Si-la, người bạn thân tín trong Chúa, tôi viết
thư này gửi đến anh chị em. Tôi mong anh chị em được khích lệ qua
những lời tôi viết trong thư về ơn phước thật của Đức Chúa Trời. Anh
chị em cứ đứng vững trong ơn phước đó.
13 Hội Thánh tại Ba-by-lôn—gồm những người được Chúa cứu như
anh chị em—và Mác, con trai tôi, xin gửi lời chào thăm anh chị em.
14 Anh chị em hãy chào nhau bằng cái siết tay nồng nàn tình thương
trong Chúa.
Cầu chúc tất cả mọi người trong Chúa Cứu Thế đều được bình an.

Thư Thứ Hai của Phi-e-rơ

Lời Chào Thăm của Phi-e-rơ

1 Đây là thư của Si-môn Phi-e-rơ, đầy tớ và sứ giả của Chúa Cứu Thế Giê-xu.
Kính gửi tất cả những người cùng một niềm tin với chúng tôi. Chúa Cứu Thế Giê-xu là Đức Chúa Trời và Đấng Cứu Rỗi của chúng ta đã ban cho chúng ta niềm tin ấy, một niềm tin quý báu đặt nền tảng trên đức công chính của Ngài.
2 Cầu xin Đức Chúa Trời ban cho anh chị em càng được ơn phước và bình an nhờ sự nhận biết Đức Chúa Trời và Chúa Giê-xu, Chúa chúng ta.

Lớn Lên trong Đức Tin

3 Bởi quyền năng thiên thượng, Đức Chúa Trời đã ban cho anh chị em mọi nhu cầu để sống cuộc đời tin kính. Chúng ta đã nhận được tất cả những phước hạnh này khi nhận biết Đấng đã kêu gọi chúng ta đến với Ngài bằng vinh quang và nhân đức của Ngài.
4 Cũng với quyền năng ấy, Ngài đã ban cho chúng ta mọi phước lành quý báu kỳ diệu mà Ngài đã hứa, giải thoát chúng ta khỏi mọi dục vọng, băng hoại đang ngự trị khắp nơi, và cho chúng ta được có cùng bản tính với Ngài.
5 Tuy nhiên, muốn được những phước lành đó, không phải chỉ có đức tin là đủ, anh chị em còn phải sống cuộc đời đạo đức. Hơn nữa, anh chị em phải học hỏi để biết rõ Đức Chúa Trời hơn và tìm hiểu Chúa muốn mình làm gì.
6 Lại phải biết tự chủ và kiên tâm sống một cuộc đời tin kính.
7 Nhờ đó, anh chị em biết đối xử với người đồng loại trong tình anh em, và nhất là yêu thương họ cách chân thành.
8 Càng tiến bước theo chiều hướng đó, tâm linh anh chị em ngày càng tăng trưởng và kết quả tốt đẹp cho Chúa Cứu Thế Giê-xu.
9 Ai đi ngược lại hẳn là người mù lòa, nếu không cũng là cận thị, vì họ quên rằng Đức Chúa Trời giải cứu họ khỏi nếp sống cũ đầy tội lỗi cốt để họ sống cuộc đời mạnh mẽ, đức hạnh trong Ngài.
10 Vậy, anh chị em hãy nỗ lực chứng tỏ mình đã thật được Đức Chúa Trời kêu gọi và lựa chọn, anh chị em sẽ không còn vấp ngã nữa.
11 Đức Chúa Trời sẽ mở rộng cửa tiếp đón anh chị em vào Vương Quốc vĩnh cửu của Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng Cứu Rỗi của chúng ta.

Lời Tiên Tri

12 Bởi thế, tôi không ngần ngại nhắc lại những điều này cho anh chị em, dù anh chị em đã biết và thực hành chân lý.
13 Vậy hễ còn sống bao lâu, tôi sẽ tiếp tục nhắc nhở anh chị em.
14 Vì Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta, có cho tôi biết những ngày tôi sống trên đất không còn bao lâu nữa,
15 vậy nên, tôi sẽ cố gắng để lại một ấn tượng sâu đậm, hầu anh chị em có thể nhớ mãi sau khi tôi ra đi.

16 Khi chúng tôi giải thích cho anh chị em quyền năng của Chúa Cứu
Thế Giê-xu và sự tái lâm của Ngài, không phải chúng tôi kể chuyện
huyễn hoặc đâu. Chính mắt tôi đã trông thấy vinh quang rực rỡ của
Ngài
17 khi Ngài nhận danh dự và vinh quang từ Đức Chúa Cha. Có tiếng
từ nơi vinh quang uy nghiêm của Đức Chúa Trời phán với Ngài: "Đây
là Con yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta hoàn toàn."*
18 Chính chúng tôi đã nghe tiếng phán từ trời khi chúng tôi ở với
Ngài trên núi thánh.
19 Những điều chúng tôi thấy càng chứng tỏ các lời tiên tri trong
Thánh Kinh là xác thực. Vì thế, anh chị em phải lưu ý những lời tiên
tri ấy, xem như ngọn hải đăng giữa biển đời mù mịt, giúp chúng ta
hiểu được nhiều huyền nhiệm, khúc mắc của Thánh Kinh. Khi anh
chị em suy nghiệm chân lý của lời tiên tri, ánh rạng đông sẽ bừng lên
giữa cảnh tối tăm, và Chúa Cứu Thế, Ngôi Sao Mai, sẽ soi sáng tâm
hồn anh chị em.
20 Trên hết, anh chị em phải biết không có lời tiên tri nào trong
Thánh Kinh được giải thích bởi sự thông hiểu của các tiên tri,
21 hay sự hiểu biết của con người. Những tiên tri này đã được Chúa
Thánh Linh cảm ứng, và họ nói ra lời của Đức Chúa Trời.

2

Giáo Sư Giả
1 Nếu xưa kia, đã có nhiều tiên tri giả, thì ngày nay trong vòng anh
chị em cũng sẽ có những giáo sư giả xuất hiện. Họ khéo léo dạy những
giáo lý giả trá về Đức Chúa Trời, chối bỏ cả Đấng Chủ Tể đã chuộc họ,
nhưng họ sẽ sớm rước lấy kết cuộc thảm khốc.
2 Nhiều người sẽ theo tà thuyết ấy, sống bừa bãi phóng túng, làm
cho Chúa Cứu Thế và Đạo Ngài bị chê cười.
3 Các giáo sư giả sẽ bịa đặt nhiều chuyện để trục lợi anh chị em hầu
thỏa mãn lòng tham. Nhưng Đức Chúa Trời đã lên án họ từ lâu và họ
đang đi đến chỗ bị tiêu diệt.
4 Đức Chúa Trời đã không dung thứ các thiên sứ phạm tội, nhưng
quăng họ vào hỏa ngục, giam họ trong chốn tối tăm để đợi ngày phán
xét.
5 Đức Chúa Trời đã chẳng chừa một ai lúc Ngài dùng cơn đại nạn
tiêu diệt thế giới vô đạo, ngoại trừ Nô-ê, người truyền giảng Đạo công
chính, với bảy người trong gia đình.
6 Về sau, Đức Chúa Trời thiêu hủy hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ ra
tro bụi, và xóa hai thành ấy khỏi mặt đất, để làm gương cho những
người vô đạo thời sau.
7 Nhưng Đức Chúa Trời đã cứu Lót ra khỏi Sô-đôm, vì ông là một
người công chính, tâm hồn ông bị giày vò vì lối sống vô luân của
những người gian ác chung quanh mình.
8 Đúng vậy, Lót là người công chính, linh hồn ông bị dằn vặt bởi
những điều tội lỗi ông đã thấy và nghe diễn ra hằng ngày.

* **1:17** Mat 7:5; Mác 9:7; Lu 9:35

9 Như vậy, Chúa biết giải cứu người tin kính khỏi cơn cám dỗ, còn
người vô đạo đến ngày phán xét sẽ bị Ngài hình phạt.
10 Ngài đặc biệt nghiêm khắc với những người sống buông thả theo
dục vọng xấu xa.
Những người kiêu căng, liều lĩnh, dám khinh mạn cả các bậc uy
linh.
11 Ngay như các thiên sứ đứng chầu trước mặt Chúa, dù quyền uy
phép tắc cao hơn các giáo sư giả biết bao, cũng không hề nói một lời
bất kính nào xúc phạm đến các bậc đó.
12 Họ chẳng khác thú vật vô tri như sinh ra chỉ sống theo bản năng,
rồi cuối cùng bị tiêu diệt. Họ cười nhạo thế giới quỷ thần vô hình mà
họ chẳng biết chút gì, để rồi sau này bị tiêu diệt với các ác quỷ.
13 Tội lỗi họ đem lại kết cuộc thảm khốc, vì ngày này qua tháng khác
họ mê mải ăn chơi. Họ là một mối nhục và vết nhơ cho anh chị em.
Họ lừa gạt anh chị em, một mặt sống trong tội lỗi nhơ nhuốc, một
mặt chễm chệ ngồi dự bữa tiệc yêu thương của anh chị em, ra vẻ con
người thật thà.
14 Cặp mắt háo sắc của họ lúc nào cũng nhìn ngang liếc dọc, không
hề chán chê sắc dục. Họ coi chuyện quyến rũ đàn bà con gái nhẹ dạ
như một trò đùa. Họ ích kỷ, tham lam nên đã bị Đức Chúa Trời lên
án, nguyền rủa.
15 Họ đã bỏ đường ngay để đi vào nẻo tà, như Ba-la-am, con trai
Bê-ô, đã vì tham tiền mà làm việc phi nghĩa.
16 Nhưng Ba-la-am đã bị con lừa ngăn cản hành động điên rồ, khi
nó nói ra tiếng người, la rầy quở trách ông.
17 Những bọn này như suối khô nước, như mây bị gió đùa, chỉ còn
chờ đợi số phận tối tăm đời đời nơi hỏa ngục.
18 Họ khoe khoang những hành vi hư hỏng của mình, và lấy khoái
lạc xác thịt làm mồi nhử những người vừa thoát khỏi cuộc sống xấu
xa, kéo họ trở lại con đường tội lỗi.
19 Họ chủ trương và truyền bá chủ nghĩa tự do; thật ra, họ đang làm
nô lệ cho sự đồi trụy. Vì hễ người ta bị thứ gì chủ trị, là làm nô lệ cho
thứ đó.
20 Khi một người đã thoát khỏi nếp sống tội lỗi của trần gian nhờ
biết Chúa Giê-xu là Đấng cứu rỗi mình, mà còn trở về tội lỗi, làm nô
lệ cho nó một lần nữa, thì còn tệ hại hơn trước.
21 Chẳng thà đừng biết gì về sự công chính, còn hơn là biết, rồi sau
đó lại từ bỏ những điều răn thánh đã truyền cho mình.
22 Thật đúng như lời tục ngữ “Chó quay lại ăn đồ đã mửa.”* Và:
“Heo tắm rửa rồi lăn vào bùn.”

3

Ngày của Chúa Gần Đến

1 Thưa anh chị em, đây là bức thư thứ hai tôi gửi đến anh chị em
yêu dấu, và trong cả hai thư, tôi đều nhắc nhở anh chị em về những
điều cần suy nghiệm chín chắn.

* **2:22** Châm 26:11

2 Tôi muốn anh chị em nhớ những điều các nhà tiên tri thánh đã
nói từ trước và những điều Chúa chúng ta và Đấng Cứu Rỗi đã truyền
qua các sứ đồ của anh chị em.
3 Trước hết, anh chị em nên nhớ vào thời cuối cùng sẽ có nhiều
người sống thác loạn theo dục vọng, cười nhạo chân lý.
4 Họ mỉa mai: “Chúa Giê-xu hứa Ngài sẽ tái lâm phải không? Vậy
Ngài ở đâu chưa thấy đến? Ngài chẳng bao giờ trở lại, vì từ khi có trời
đất, mọi sự đều y nguyên, chẳng có gì thay đổi!”
5 Họ cố tình quên đi sự thật từ xưa, Đức Chúa Trời dùng lời Ngài
sáng tạo vũ trụ; đất ra từ nước và nước bao bọc nó.
6 Nhưng Ngài đã tiêu diệt thế giới đầu tiên đó bằng một cơn nước
lụt.
7 Chính Đức Chúa Trời cũng phán bảo trời đất tồn tại, để dành cho
lửa thiêu đốt vào ngày phán xét, và tiêu diệt tất cả những người vô
đạo.
8 Anh chị em thân yêu, xin anh chị em đừng quên sự thật này: Đối
với Chúa, một ngày như nghìn năm và nghìn năm như một ngày.
9 Không phải Chúa chậm trễ thực hiện lời hứa như người ta tưởng.
Nhưng Ngài kiên nhẫn chờ đợi, vì không muốn ai bị hư vong nên Ngài
dành thêm thì giờ cho mọi người có dịp ăn năn.
10 Ngày của Chúa chắc chắn đến, nhưng thình lình như kẻ trộm.
Vào ngày đó, các tầng trời sẽ vang rầm biến mất, các thiên thể sẽ tiêu
tan trong lửa hừng, địa cầu và mọi công trình trên đó đều bị thiêu
hủy cả.
11 Vì mọi vật quanh mình rồi sẽ tiêu tan, chúng ta càng nên sống
cuộc đời thánh thiện, đạo đức!
12 Anh chị em nên trông chờ ngày của Chúa và mong sao cho ngày
ấy mau tới. Ngày ấy, các tầng trời bị bốc cháy tiêu tan, các thiên thể
tan chảy trong lửa hừng.
13 Nhưng ngày ấy, chúng ta sẽ được vào trời mới đất mới, nơi có
công chính ngự trị, như lời Ngài đã hứa.
14 Anh chị em thân yêu, trong khi chờ đợi các việc đó xảy ra, hãy
chuyên tâm sống thánh thiện, ăn ở hòa thuận với mọi người, để Chúa
vui lòng khi Ngài trở lại.
15 Cũng hãy nhớ Chúa còn nhẫn nại chờ đợi vì Ngài muốn chúng ta
có thì giờ mang thông điệp cứu rỗi đến cho người khác. Đây là những
điều mà Phao-lô, người anh thân yêu và thông thái của chúng ta,
16 cũng đã nhắc trong nhiều bức thư. Nhưng lời giải luận của ông
có mấy phần khó hiểu, nên những người dốt nát, không vững vàng
đã xuyên tạc, như họ thường giải thích sai các sách Thánh Kinh khác.
Và kết quả là họ đã chuốc lấy sự hủy diệt cho mình.

Lời Cuối của Phi-e-rơ

17 Anh chị em thân yêu, đã biết những điều đó, anh chị em hãy đề
cao cảnh giác, để khỏi bị những lý thuyết sai lầm của bọn xảo trá ấy
quyến rũ mà vấp ngã.
18 Nhưng anh chị em hãy tăng trưởng trong ơn phước Chúa và học
biết nhiều hơn về Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng Cứu Rỗi chúng ta.

Cầu xin vinh quang quy về Chúa hiện nay và suốt cả cõi đời đời! A-men.

Thư Thứ Nhất của Giăng

Đấng Sống từ Ban Đầu

1 Chúa Cứu Thế đã có từ ban đầu, từ trước khi sáng tạo vũ trụ, thế
mà chính mắt chúng tôi đã được hân hạnh thấy Chúa, chính tai chúng
tôi đã nghe Chúa dạy và tay tôi đã rờ Chúa. Chúa là Lời Hằng Sống
của Đức Chúa Trời.
2 Sự Sống đã đến trần gian và chúng tôi xin xác quyết chúng tôi đã
thấy Sự Sống ấy: Chúng tôi nói về Chúa Cứu Thế, Nguồn Sống vĩnh
cửu! Ngài ở với Chúa Cha và đã xuống đời, sống với chúng tôi.
3 Một lần nữa, tôi xin nhắc lại, chúng tôi đang kể cho anh chị em
những điều mắt thấy tai nghe tường tận, để anh chị em có thể cùng
chúng tôi vui hưởng mối tương giao với Chúa Cha và Con Ngài là Chúa
Cứu Thế.
4 Chúng tôi viết cho anh chị em những điều ấy để niềm vui chung
của chúng ta được hoàn toàn.

Sống trong Ánh Sáng

5 Đây là thông điệp Đức Chúa Trời giao cho chúng tôi để truyền bá
cho anh chị em: Đức Chúa Trời là ánh sáng, trong Ngài không có chút
bóng tối nào.
6 Vậy nếu ai nói mình thân thiết với Ngài, mà lại sống trong bóng
tối là người nói dối và không làm theo chân lý.
7 Nếu chúng ta sống trong ánh sáng như Đức Chúa Trời, chúng ta
sẽ tương giao với nhau, và máu Chúa Giê-xu, Con Ngài tẩy sạch tất cả
tội lỗi chúng ta.
8 Nếu chúng ta chối tội là chúng ta tự lừa dối và không chịu nhìn
nhận sự thật.
9 Nhưng nếu chúng ta xưng tội với Chúa, Ngài sẽ giữ lời hứa tha thứ
chúng ta và tẩy sạch tất cả lỗi lầm chúng ta, đúng theo bản tính công
chính của Ngài.
10 Nếu chúng ta bảo mình vô tội, là cho Đức Chúa Trời nói dối, và
lời Ngài không ở trong chúng ta.

2

1 Các con ơi, ta bảo các con điều ấy để các con xa lánh tội lỗi. Nhưng
nếu lỡ lầm phạm tội, các con sẽ được sự bào chữa của Chúa Cứu Thế
Giê-xu, Đấng Toàn Thiện cầu thay cho các con trước Chúa Cha.
2 Ngài đã lãnh hết hình phạt tội lỗi loài người trên chính thân Ngài;
Ngài hy sinh tính mạng để chuộc tội cho chúng ta và cho cả nhân loại.
3 Làm sao biết chắc chúng ta thuộc về Chúa? Hãy tự xét mình xem
chúng ta có thật sự làm theo những điều Ngài truyền dạy không.
4 Những người chỉ nói suông: “Tôi biết Đức Chúa Trời,” mà không
làm theo lời Chúa dạy, là người nói dối.

5 Người vâng lời Chúa phải thể hiện hoàn toàn tình yêu của Đức
Chúa Trời. Theo tiêu chuẩn ấy, chúng ta có thể biết mình thuộc về
Chúa hay không.
6 Ai nói mình thuộc về Đức Chúa Trời, phải sống giống như Chúa
Giê-xu đã sống.

Điều Răn Mới

7 Anh chị em thân yêu, đây tôi không viết về một quy luật mới,
nhưng là quy luật cũ anh chị em đã có từ đầu, là điều anh chị em đã
nghe từ trước.
8 Tuy nhiên, lúc nào nó cũng mới mẻ, và có hiệu lực—đối với anh
chị em cũng như đối với Chúa. Hễ chúng ta tuân theo quy luật "yêu
thương"—thì bóng tối trong đời sống chúng ta biến mất, và ánh sáng
thật của Chúa Cứu Thế bắt đầu chiếu rọi ngay.
9 Người nào nói mình đi trong ánh sáng mà ghét anh chị em mình
là vẫn còn ở trong bóng tối.
10 Ai yêu thương anh chị em mình thì sống trong ánh sáng, thấy rõ
con đường mình đi, không vấp ngã trong bóng tối tội lỗi.
11 Còn người nào ghét anh chị em mình là còn quờ quạng trong bóng
tối, không biết mình đi đâu, vì bóng tối đã khiến họ mù lòa không
thấy đường.
12 Các con ơi, ta viết những điều này cho các con, là con cái Đức Chúa
Trời
vì tội lỗi các con đã được tha trong Danh Chúa Giê-xu.
13 Tôi viết những điều này cho các bậc phụ lão,
vì quý vị đã biết Chúa Cứu Thế, Đấng hiện hữu từ thuở ban đầu.
Ta viết cho các thanh niên,
vì các bạn đã thắng Sa-tan.
14 Ta cũng đã viết cho các thiếu nhi
vì các con đã biết Đức Chúa Trời, Cha chúng ta.
Tôi đã viết cho các bậc phụ lão,
những người đã biết Chúa Cứu Thế, Đấng sống từ thuở ban đầu.
Tôi đã viết cho các bạn thanh niên
vì các bạn khỏe mạnh.
Lời của Đức Chúa Trời ở trong lòng các bạn,
và các bạn đã thắng Sa-tan.

Đừng Yêu Thế Gian

15 Đừng yêu thế gian và những gì thuộc về thế gian, vì nếu yêu thế
gian, anh chị em chứng tỏ mình không thật lòng yêu Đức Chúa Trời.
16 Tất cả những thứ trần tục, những tham dục của thân xác, đam mê
của mắt, và kiêu ngạo của đời đều không do Đức Chúa Trời, nhưng
ra từ thế gian.
17 Thế gian đang suy vong và tham dục nó cũng bị tiêu diệt, nhưng
ai làm theo ý muốn Đức Chúa Trời sẽ còn lại đời đời.

Cảnh Báo về Kẻ Chống Chúa Cứu Thế

18 Các con ơi, giờ cuối cùng đã đến. Các con đã nghe kẻ chống Chúa
Cứu Thế sẽ tới và nhiều người "chống Chúa" đã xuất hiện. Điều đó
cho chúng ta biết chắc ngày tận thế đã gần.

19 Những kẻ “chống Chúa” trước kia ở trong giáo hội, nhưng họ
không thuộc về chúng ta, vì nếu là người của chúng ta, họ đã ở trong
hàng ngũ chúng ta. Họ đã bỏ đi, chứng tỏ họ không thuộc về chúng
ta.
20 Nhưng vì được Chúa Thánh Linh xức dầu, nên tất cả các con đều
biết Chân lý.
21 Vì thế, ta viết cho các con như những người đã biết phân biệt
chân giả, chứ không phải như người chưa biết; vì điều giả dối không
ra từ chân lý.
22 Ai là kẻ nói dối? Đó là kẻ nói Giê-xu không phải là Chúa Cứu Thế.
Nó chống nghịch Chúa vì nó không tin Chúa Cha và Chúa Con.
23 Người nào không tin Chúa Cứu Thế là Con Đức Chúa Trời, cũng
không thể nào được Chúa Cha nhận làm con. Nhưng ai có Chúa Cứu
Thế thì cũng được làm con Đức Chúa Trời.
24 Vậy, hãy vững tin những điều các con đã học từ ban đầu. Như
thế, các con sẽ luôn luôn được tương giao mật thiết với Chúa Cha và
Chúa Con.
25 Chính Đức Chúa Trời đã hứa ban cho chúng ta sự sống vĩnh cửu.
26 Ta viết những điều đó về những kẻ lừa gạt đang tìm cách dẫn các
con đi lạc.
27 Nhưng các con đã tiếp nhận Chúa Thánh Linh vào tâm hồn, nên
chẳng cần ai dạy bảo nữa, vì Ngài đã dạy các con mọi sự. Chúa Thánh
Linh là chân lý, Ngài không hề nói dối. Và như Ngài đã dạy, các con
phải sống mãi trong Chúa Cứu Thế, đừng bao giờ xa Ngài.

Sống Như Con Cái Đức Chúa Trời

28 Vậy, các con ơi, hãy duy trì mối tương giao phước hạnh với Chúa
Cứu Thế, để khi Ngài đến, các con đầy lòng tin tưởng, không phải hổ
thẹn lúc gặp Ngài.
29 Vì chúng ta biết Đức Chúa Trời là công chính, nên ai làm điều
công chính mới là con cái Đức Chúa Trời.

3

1 Hãy xem Chúa Cha yêu chúng ta biết bao: Ngài cho chúng ta được
mang danh “con cái Chúa,” và chúng ta đích thật là con cái Ngài!
Nhưng người đời không biết chúng ta là con cái Chúa vì họ không
biết Ngài.
2 Anh chị em thân yêu, hiện nay chúng ta đã là con cái Đức Chúa
Trời. Mặc dù chưa biết hết tương lai nhưng chúng ta biết chắc khi
Chúa trở lại, chúng ta sẽ giống như Ngài vì chúng ta sẽ thấy chính
Ngài.
3 Ai có niềm hy vọng ấy sẽ giữ mình tinh khiết vì Chúa Cứu Thế thật
là tinh khiết.
4 Nhưng người nào phạm tội là phạm luật Đức Chúa Trời, vì tội lỗi
là phạm pháp.
5 Anh chị em biết Chúa Cứu Thế đã xuống đời làm người để tiêu diệt
tội lỗi chúng ta, trong Ngài không có tội lỗi.
6 Vậy nếu chúng ta cứ sống trong Ngài; và vâng phục Ngài, chúng
ta cũng sẽ không phạm tội; còn những người tiếp tục phạm tội, là
không biết Chúa và không thuộc về Ngài.

7 Các con ơi, đừng để ai lừa gạt các con. Ai làm điều công chính là
người công chính, giống như Chúa là Đấng công chính.
8 Còn ai phạm tội là thuộc về ma quỷ; vì nó đã phạm tội từ đầu và
tiếp tục phạm tội mãi. Nhưng Con Đức Chúa Trời đã vào đời để tiêu
diệt công việc của ma quỷ.
9 Không người nào được Đức Chúa Trời tái sinh lại tiếp tục cuộc
sống tội lỗi, vì đã có sức sống của Đức Chúa Trời.
10 Như thế, chúng ta có thể phân biệt ai là con cái Đức Chúa Trời
và ai thuộc về quỷ vương. Người nào sống trong tội lỗi và không yêu
thương anh chị em chứng tỏ mình không thuộc về Đức Chúa Trời.

Yêu Thương Lẫn Nhau

11 Đây là thông điệp Ngài ban cho chúng ta từ đầu là: Hãy yêu
thương nhau.
12 Chúng ta đừng như Ca-in, người theo Sa-tan và giết em mình. Tại
sao Ca-in giết em? Vì Ca-in làm điều xấu, còn A-bên làm điều tốt.
13 Vậy, anh chi em yêu dấu đừng ngạc nhiên khi người đời thù ghét
các anh chị em.
14 Yêu thương anh chị em tín hữu chứng tỏ chúng ta đã thoát chết
nơi hỏa ngục để hưởng sự sống vĩnh cửu. Nhưng ai không yêu thương
người khác là lao mình vào cõi chết đời đời.
15 Ai ghét anh chị em mình là kẻ giết người; đã giết người làm sao
có sự sống bất diệt?
16 Chúa Cứu Thế đã nêu gương yêu thương khi Ngài hy sinh tính
mạng vì chúng ta. Vậy chúng ta cũng phải xả thân vì anh chị em
trong Chúa.
17 Nếu một tín hữu có của cải sung túc, thấy anh chị em mình thiếu
thốn mà không chịu giúp đỡ, làm sao có thể gọi là người có tình thương
của Đức Chúa Trời?
18 Các con ơi, đừng yêu thương đầu môi chót lưỡi, nhưng phải thật
lòng yêu thương người khác và bày tỏ tình yêu đó bằng hành động.
19 Khi đã chứng tỏ tình yêu bằng hành động, chúng ta biết chắc
mình thuộc về Đức Chúa Trời, và lương tâm chúng ta sẽ thanh thản
khi đứng trước mặt Ngài.
20 Nhưng nếu lương tâm lên án chúng ta vì làm điều quấy, thì Chúa
lại càng thấy rõ hơn cả lương tâm chúng ta, vì Ngài biết hết mọi việc.
21 Anh chị em thân yêu, nếu lương tâm chúng ta thanh thản, chúng
ta có thể mạnh dạn, vững tin đến gần Chúa,
22 và nhận được mọi điều chúng ta cầu xin, vì chúng ta vâng phục
Ngài và làm mọi điều vui lòng Ngài.
23 Đức Chúa Trời dạy chúng ta phải tin Danh Con Ngài là Chúa Cứu
Thế Giê-xu và yêu thương lẫn nhau.
24 Người nào vâng lệnh Đức Chúa Trời là người sống trong lòng Đức
Chúa Trời và có Đức Chúa Trời sống trong lòng. Ta biết Đức Chúa
Trời sống trong lòng ta vì Thánh Linh Ngài ngự trong ta.

4

Phân Biệt Chân Giả

1 Anh chị em thân yêu, đừng vội tin những người tự cho mình được
thần linh cảm ứng: Trước hết phải thử xem thần linh này có từ Đức
Chúa Trời không. Vì hiện nay đã có các tiên tri giả xuất hiện nhiều
nơi trong thế gian.
2 Muốn biết điều họ giảng dạy có thật do Chúa Thánh Linh cảm ứng
không, chỉ cần xem nó có phù hợp giáo lý “Chúa Cứu Thế Giê-xu, Con
Đức Chúa Trời, đã trở thành người, mang thân thể con người” hay
không. Nếu có, đó là do Đức Chúa Trời.
3 Nếu không, lời giảng dạy họ không do Đức Chúa Trời, nhưng do
thần linh của Kẻ Chống Chúa, như anh chị em đã nghe nó sẽ xuất
hiện. Hiện nay tinh thần chống Chúa đã biểu lộ trên thế giới.
4 Các con thân yêu! Các con đã thuộc về Đức Chúa Trời và chiến
thắng những người chống nghịch Chúa Cứu Thế, vì trong các con có
Đấng mạnh mẽ hơn thần linh ở trong thế gian.
5 Những người đó thuộc về thế gian, dĩ nhiên họ chú trọng những
việc trần tục, nên người đời chú ý nghe họ.
6 Nhưng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời, nên người nào thuộc
về Đức Chúa Trời mới nghe chúng ta. Ai không thuộc về Đức Chúa
Trời thì chẳng chịu nghe chúng ta. Căn cứ vào đó, chúng ta phân biệt
được Thần Chân Lý với thần lầm lạc.

Đức Chúa Trời Là Tình Yêu

7 Anh chị em thân yêu, chúng ta hãy yêu thương nhau, vì tình yêu
phát xuất từ Đức Chúa Trời. Những người biết yêu thương chứng tỏ
họ là con cái Đức Chúa Trời, và biết rõ Đức Chúa Trời.
8 Ai không yêu thương là chưa biết Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời
chính là Tình yêu.
9 Đức Chúa Trời biểu lộ tình yêu khi sai Con Ngài xuống thế chịu
chết để đem lại cho chúng ta sự sống vĩnh cửu.
10 Nhìn hành động đó, chúng ta hiểu được đâu là tình yêu đích thực:
Không phải chúng ta yêu Đức Chúa Trời trước, nhưng Đức Chúa Trời
đã yêu chúng ta, sai Con Ngài đến hy sinh chuộc tội chúng ta.
11 Anh chị em thân yêu, Đức Chúa Trời đã yêu thương chúng ta đến
thế, hẳn chúng ta phải yêu thương nhau.
12 Dù chúng ta chưa thấy được Đức Chúa Trời, nhưng một khi chúng
ta yêu thương nhau, Đức Chúa Trời sống trong chúng ta và tình yêu
Ngài trong chúng ta càng tăng thêm mãi.
13 Chúa đã ban Chúa Thánh Linh vào lòng chúng ta để chứng tỏ
chúng ta đang ở trong Ngài và Ngài ở trong chúng ta.
14 Hơn nữa, chính mắt chúng tôi đã chứng kiến và bây giờ chúng
tôi loan báo cho cả thế giới biết Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống
đời làm Đấng Cứu Rỗi giải thoát nhân loại.
15 Ai tin và xưng nhận Chúa Cứu Thế là Con Đức Chúa Trời đều được
Đức Chúa Trời ngự trong lòng, và được ở trong Đức Chúa Trời.
16 Chúng ta biết và tin lòng yêu thương của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời là Tình Yêu. Ai sống trong tình yêu là sống trong
Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời sống trong họ.

17 Chúng ta càng sống với Chúa Cứu Thế, tình yêu trong chúng ta sẽ
ngày càng phong phú, hoàn toàn. Như thế, đến ngày phán xét, chúng
ta có thể vững lòng gặp mặt Chúa, không chút hổ thẹn, vì chúng ta
đã yêu Ngài như Ngài yêu chúng ta.
18 Đối với Đấng yêu thương chúng ta hết lòng, ta không có gì phải
sợ sệt; tình yêu trọn vẹn của Ngài xóa tan mọi khiếp sợ trong chúng
ta. Nếu chúng ta sợ, tức là còn lo Ngài có thể hình phạt ta, nghĩa là
chúng ta chưa tin chắc Ngài thật tình yêu chúng ta.
19 Như thế, chúng ta yêu Chúa vì Ngài yêu chúng ta trước.
20 Nếu có ai bảo: "Tôi yêu Đức Chúa Trời," mà vẫn thù ghét anh chị
em là nói dối, vì nếu không thương anh chị em trước mặt, làm sao
yêu Đức Chúa Trời mình chưa trông thấy?
21 Chính Đức Chúa Trời cũng đã truyền dạy: Ai yêu Đức Chúa Trời
cũng phải yêu anh chị em mình.

5

Đức Tin trong Con Đức Chúa Trời

1 Ai tin Giê-xu là Chúa Cứu Thế, đều là con cái Đức Chúa Trời, và ai
yêu Đức Chúa Trời cũng phải yêu con cái Ngài.
2 Yêu thương con cái Đức Chúa Trời chứng tỏ lòng yêu thương và
vâng phục điều luật của Đức Chúa Trời.
3 Yêu thương Đức Chúa Trời là tuân lệnh Ngài; việc ấy chẳng có gì
khó khăn,
4 vì mỗi con cái Đức Chúa Trời đều có thể nhờ đức tin mà chiến
thắng tội lỗi, tham dục của thế gian.
5 Ai có thể chiến thắng thế gian, ngoài những người tin Chúa Giê-xu
là Con Đức Chúa Trời?
6 Chúng ta biết Chúa Cứu Thế là Con Đức Chúa Trời, vì chính Đức
Chúa Trời đã từ trời xác nhận lúc Chúa Giê-xu chịu lễ báp-tem, và khi
Ngài chịu chết trên cây thập tự—vâng, chẳng những lúc Chúa chịu
báp-tem mà cả lúc Ngài hy sinh tính mạng. Thánh Linh là Thần Chân
lý, cũng chứng nhận Chúa Giê-xu là Con Đức Chúa Trời?
7 Chúng ta có ba bằng chứng:
8 Thánh Linh, nước, và huyết; cả ba đều hiệp một.
9 Nếu đã tin lời chứng của loài người, chúng ta càng phải tin lời
chứng của Đức Chúa Trời: Ngài tuyên bố Chúa Cứu Thế là Con Ngài.
10 Ai tin Con Đức Chúa Trời đều biết lời chứng của Đức Chúa Trời
là chân thật. Không tin Con Đức Chúa Trời cũng như bảo Đức Chúa
Trời nói dối, vì cho lời Đức Chúa Trời phán về Con Ngài không đúng
sự thật.
11 Đức Chúa Trời đã tuyên bố Ngài ban cho chúng ta sự sống vĩnh
cửu và Chúa Cứu Thế là Nguồn Sống.
12 Ai tiếp nhận Con Đức Chúa Trời mới có sự sống. Ai khước từ Con
Đức Chúa Trời làm sao có sự sống được?

Kết Luận

13 Tôi viết điều đó để anh chị em biết rõ nhờ tin Con Đức Chúa Trời
mà anh chị em được sống vĩnh cửu.

14 Chúng ta biết chắc chắn khi cầu xin điều gì hợp ý Chúa thì Ngài
nghe chúng ta.
15 Một khi biết rõ Chúa đang nghe bất cứ điều gì chúng ta cầu xin,
thì chúng ta vững tin Ngài sẽ nhậm lời cầu nguyện.
16 Nếu anh chị em thấy có tín hữu nào phạm tội không đến nỗi chết,
hãy cầu xin Chúa tha thứ người ấy. Chúa sẽ cho người ấy sống, nếu
người đó không phạm tội đáng chết. Nhưng cũng có tội đưa tới cái
chết, nếu họ phạm tội đó thì cầu nguyện cũng vô ích.
17 Mọi hành vi không chính đáng đều là tội, nhưng có tội không
đáng chết.
18 Những ai được Đức Chúa Trời sinh thành không còn tiếp tục phạm
tội, vì Chúa Cứu Thế, Con Ngài, bảo vệ họ và quỷ vương không thể
động chạm đến họ được.
19 Chúng ta biết mình là con cái Đức Chúa Trời, còn cả thế giới đều
ở dưới quyền thống trị của quỷ vương.
20 Chúng ta cũng biết Chúa Cứu Thế, Con Đức Chúa Trời, đã đến
giúp chúng ta hiểu biết và tìm gặp Đức Chúa Trời Chân Thật. Hiện
nay, chúng ta đang sống trong Đức Chúa Trời Chân Thật vì chúng ta
ở trong Chúa Cứu Thế Giê-xu, Con Ngài, Ngài là Đức Chúa Trời Chân
Thật và Nguồn Sống vĩnh cửu.
21 Các con thân yêu, hãy xa lánh những thần tượng có thể chiếm
ngai của Chúa trong lòng các con!

Thư Thứ Hai của Giăng

Lời Chào Thăm

1 Đây là thư của Giăng, một trưởng lão của Hội Thánh.

Kính lời chào thăm bà và quý Hội Thánh mà tôi cũng như tất cả những người đã biết chân lý đều rất yêu mến—

2 vì chân lý tồn tại trong chúng ta và ở với chúng ta muôn đời.

3 Cầu xin Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và Chúa Cứu Thế Giê-xu—Con Ngài—ban cho chúng ta ơn phước, nhân từ, bình an trong chân lý và tình yêu.

Sống trong Chân Lý

4 Tôi rất vui mừng được gặp một số anh chị em tín hữu của quý Hội Thánh tại đây và thấy họ sống theo chân lý như Chúa Cha đã truyền dạy chúng ta.

5 Thưa bà và các anh chị em, tôi xin ân cần nhắc nhở quy luật Đức Chúa Trời ban cho chúng ta từ đầu là chúng ta phải yêu thương nhau.

6 Nếu chúng ta yêu Đức Chúa Trời, chúng ta phải thực hành mệnh lệnh Ngài, và ngay từ ban đầu Ngài dạy chúng ta phải yêu thương nhau.

Coi Chừng Giáo Sư Giả

7 Hãy coi chừng các lãnh đạo giả dối đã xuất hiện ở nhiều nơi; họ không tin Chúa Cứu Thế Giê-xu đã đến thế gian trong hình hài xương thịt như chúng ta. Đó là người lừa gạt, kẻ phản Chúa Cứu Thế.

8 Anh chị em hãy đề phòng, đừng đánh mất thành quả mà anh chị em đã dày công gây dựng, nhưng hãy cố gắng để lãnh trọn phần thưởng nơi Chúa.

9 Vì nếu anh chị em xa lìa lời dạy của Chúa Giê-xu, anh chị em sẽ mất Đức Chúa Trời, nhưng nếu anh chị em vâng giữ giáo huấn của Chúa Cứu Thế, anh chị em sẽ có cả Chúa Cha và Chúa Con.

10 Nếu có ai đến giảng dạy anh chị em mà không tin lời dạy của Chúa Giê-xu, đừng rước họ vào nhà, cũng đừng hoan nghênh họ.

11 Nếu tiếp đón họ là đồng lõa với họ làm việc ác.

Kết Luận

12 Tôi còn có nhiều điều cần nói, nhưng không muốn viết ra đây. Mong sẽ có dịp đến thăm bà và các anh chị em để chúng ta trực tiếp nói hết mọi chuyện với nhau thì tốt hơn, lúc ấy tất cả chúng ta đều vui mừng trọn vẹn.

13 Các tín hữu tại đây kính lời chào thăm bà và quý Hội Thánh.

Thư Thứ Ba của Giăng

1 Đây là thư của Giăng, một trưởng lão.

Kính gửi anh Gai-út thân mến, người mà tôi quý mến trong chân lý.
2 Thưa anh, tôi cầu nguyện cho anh được mọi việc tốt đẹp, cho thể xác anh được khỏe mạnh như tâm linh anh.
3 Tôi rất vui mừng vì gặp mấy anh chị em ghé thăm cho biết anh vẫn giữ lòng trung tín và sống theo chân lý.
4 Được nghe những tin mừng ấy về các tín hữu mình đã dìu dắt đến với Chúa, thật không có gì vui hơn.

Tiếp Rước Các Đầy Tớ Chúa
5 Thưa anh, anh thật trung tín với Chúa khi các nhà truyền giáo ghé qua nơi anh đều được anh tiếp đãi nồng hậu dù anh chưa từng quen biết.
6 Họ đến đây kể cho Hội Thánh biết về các công tác bác ái của anh. Tôi rất hài lòng nghe anh tiễn chân họ cách hào phóng. Đó là một nghĩa cử tốt đẹp trước mặt Chúa.
7 Họ ra đi vì Chúa, không nhận thức ăn, quần áo, tiền bạc gì của người không tin.
8 Chúng ta nên tiếp đãi những người ấy để dự phần phục vụ và truyền bá chân lý.

Tránh Gương Xấu
9 Tôi đã gửi Hội Thánh một bức thư vắn tắt về vấn đề này, nhưng Điô-trép, người ưa cầm đầu các tín hữu, không chịu nhìn nhận thẩm quyền của chúng ta.
10 Vì thế, nếu tôi tới được, tôi sẽ đưa ra ánh sáng những việc anh ấy làm, là dùng các luận điệu hiểm độc để vu cáo chúng ta. Đã thế còn chưa thỏa, anh ta lại khước từ không tiếp rước các nhà truyền giáo, và có ai tiếp rước, anh ta lại ngăn cản và khai trừ.
11 Anh thân mến, đừng để gương xấu đó ảnh hưởng đến anh. Hãy tiến hành những việc tốt lành. Nên nhớ rằng, ai làm lành chứng tỏ mình là con Đức Chúa Trời, còn người làm ác chứng tỏ mình hoàn toàn cách biệt với Ngài.
12 Nhưng Đê-mê-triu thì ai cũng khen, một người thật sự sống đạo. Chúng tôi xác nhận điều ấy, và anh thừa biết chúng tôi luôn luôn nói thật.

Kết Luận
13 Tôi còn có nhiều điều cần nói, nhưng không muốn viết ra đây.
14 Mong sớm gặp anh để trực tiếp nói chuyện thì tốt hơn.
15 Cầu xin sự bình an ở với anh.
Các tín hữu ở đây gửi lời chào thăm anh. Xin cho tôi gửi lời thăm các thân hữu từng người một.

Thư của Giu-đe

Chào Thăm

1 Đây là thư của Giu-đe, đầy tớ Chúa Cứu Thế Giê-xu và là em Gia-cơ.
Kính gửi các anh chị em tín hữu khắp nơi, là những người được
Đức Chúa Trời lựa chọn và yêu thương.
2 Cầu chúc anh chị em được thương xót, bình an, và yêu thương dồi
dào từ Đức Chúa Trời.

Bảo Vệ Chân Lý

3 Anh chị em thân mến, trước kia tôi nhiệt thành viết cho anh chị
em về ơn cứu rỗi Đức Chúa Trời ban cho chúng ta, nhưng nay, tôi thấy
cần khuyên nhủ anh chị em hãy tích cực bảo vệ chân lý mà Đức Chúa
Trời ban cho dân thánh Ngài một lần là đủ hết.
4 Tôi nói vậy, vì có vài phần tử vô đạo trà trộn vào hàng ngũ anh chị
em tuyên bố rằng sau khi tin Chúa, chúng ta muốn làm gì cũng được,
không còn sợ Đức Chúa Trời phán xét nữa. Số phận bọn người đó đã
được định đoạt từ lâu rồi, vì họ từ bỏ Đấng Chủ tể duy nhất là Chúa
Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta.

Thưởng Phạt Công Bằng

5 Tôi xin nhắc lại sự thật anh chị em đã biết: Dù Chúa cứu cả một
dân tộc ra khỏi Ai Cập, nhưng sau đó Ngài trừ diệt những người không
chịu tin cậy vâng phục Ngài.
6 Anh chị em nên nhớ, những thiên sứ không chịu giữ địa vị của
mình mà sa vào tội lỗi đã bị Đức Chúa Trời xiềng lại mãi mãi trong
ngục tối để đợi ngày phán xét.
7 Cũng đừng quên hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ cùng các thị trấn
chung quanh đầy dẫy mọi thứ dâm ô, kể cả tình dục đồng giới. Các
thành phố ấy đều bị lửa tiêu diệt và trở thành tấm gương cảnh cáo
cho chúng ta biết có một hỏa ngục cháy đời đời để hình phạt tội nhân.

Bọn Vô Đạo

8 Thế mà những người lầm lạc kia cứ sống mãi cuộc đời gian ác,
làm nhơ nhuốc thân thể, khinh bỉ mọi uy quyền và chế giễu cả các
bậc tà linh cường bạo.
9 Đến như Mi-ca-ên, là một trong những vị thiên sứ lớn nhất, khi
tranh luận với quỷ vương về thi hài Môi-se, cũng chẳng dám nặng lời
tố cáo mà chỉ nói: “Cầu Đức Chúa Trời khiển trách ngươi!”
10 Còn bọn này hễ điều gì không hiểu cũng đem ra nhạo cười chế
giễu hết, như đám súc vật vô tri, muốn gì làm nấy, để rồi hủy hoại
linh hồn mình.
11 Thật khốn cho họ! Họ đã đi con đường sa đọa của Ca-in, vì ham
lợi mà theo vết xe đổ của Ba-la-am và phản nghịch như Cô-rê để rồi
bị tiêu diệt.
12 Những người này ngồi dự tiệc yêu thương với anh chị em trong
Hội Thánh, như một vết nhơ giữa anh chị em, chỉ lo đùa giỡn cười cợt

và ăn cho đầy bụng, chứ chẳng để ý gì đến người khác. Bọn họ cũng như đám mây bạt theo chiều gió không thể đổ mưa, hứa hẹn nhiều mà đem lại chẳng bao nhiêu, như cây ăn trái mà đến mùa lại không ra trái. Họ chẳng những hư vong, mà còn chết tới hai lần, đã bật rễ mất gốc, lại còn bị thiêu đốt.
13 Họ để lại phía sau những tủi nhục nhuốc nhơ như đám bọt biển bẩn thỉu trôi bập bềnh theo những lượn sóng tấp vào bờ. Họ vụt sáng như mảnh sao băng, để rồi vĩnh viễn rơi vào vùng tối tăm mù mịt.
14 Hê-nóc, vị tổ bảy đời sau A-đam đã nói tiên tri về họ rằng: “Trông kìa, Chúa đang ngự đến với muôn triệu thánh đồ.
15 Chúa sẽ đem bọn người vô đạo ra xét xử, sẽ phanh phui những hành vi chống nghịch Đức Chúa Trời và những lời lẽ ngạo mạn họ nói phạm đến Ngài.”
16 Lúc nào họ cũng ta thán, oán trách, theo đuổi dục vọng xấu xa, kiêu căng phách lối, phỉnh nịnh người ta để lợi dụng.

Khuyên Nhủ
17 Anh chị em thân yêu, chắc anh chị em còn nhớ, các sứ đồ của Chúa Cứu Thế Giê-xu đã từng nói cho anh chị em biết rằng,
18 đến thời kỳ cuối cùng sẽ có những người khinh bạc giễu cợt hết mọi thứ, chỉ biết sống theo dục vọng xấu xa.
19 Họ hay gây chia rẽ xáo trộn, ưa nếp sống vật chất, vì không có Chúa Thánh Linh.
20 Thưa anh chị em thân yêu, về phần anh chị em, hãy xây dựng cuộc sống thật vững mạnh trên nền tảng đức tin thánh thiện, hãy học tập cầu nguyện trong quyền năng Chúa Thánh Linh.
21 Hãy ở luôn trong vòng tay yêu thương của Đức Chúa Trời trong khi chờ đợi Chúa Cứu Thế Giê-xu nhân từ hoàn thành sự sống vĩnh cửu trong anh chị em.
22 Hãy tỏ lòng thương xót những người phân tâm, dao động,
23 đưa tay vực họ ra khỏi lửa. Đối với người khác, phải vừa thương vừa sợ, ghét cả những tấm áo bị tội lỗi họ làm ô uế.

Kết Luận
24 Cầu xin tất cả vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời, Đấng thừa sức gìn giữ anh chị em thánh khiết trọn vẹn, không vấp ngã, và đem anh chị em vào nơi ngự vinh quang của Ngài, giữa những tiếng reo vui bất tận.
25 Tất cả vinh quang Ngài đều quy về Đức Chúa Trời duy nhất, Đấng Cứu Rỗi chúng ta do Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta. Vâng, tất cả vinh quang, uy nghiêm, sức mạnh, và quyền thế đều thuộc về Chúa từ trước vô cùng, hiện nay, và cho đến đời đời! A-men.

Sách
Khải Huyền

1 Đây là mặc khải của Chúa Cứu Thế Giê-xu mà Đức Chúa Trời đã
ban cho Ngài để bày tỏ cho các tôi tớ Ngài những việc sắp phải xảy
ra. Ngài đã sai thiên sứ trình bày mặc khải này cho Giăng, tôi tớ Ngài.
2 Giăng đã trung tín tường thuật mọi điều ông đã chứng kiến. Đây
là bản tường thuật về lời của Đức Chúa Trời và về lời chứng của Chúa
Cứu Thế Giê-xu.
3 Phước cho người đọc sách này cũng như người nghe và thực hành,
vì kỳ hạn đã gần rồi.

Bảy Bức Thư

4 Đây là thư của Giăng gửi cho bảy Hội Thánh xứ Tiểu Á.
Cầu chúc anh chị em được ơn phước và bình an từ Đức Chúa Trời,
là Đấng đã có, hiện có, và còn đời đời, từ Chúa Thánh Linh ở trước
ngai Ngài
5 và từ Chúa Cứu Thế Giê-xu. Ngài là nhân chứng thành tín, Đấng
sống lại đầu tiên từ cõi chết, và có uy quyền trên tất cả vua chúa trên
thế gian.
Tất cả vinh quang thuộc về Chúa, Đấng đã yêu thương chúng ta,
dùng máu Ngài tẩy sạch tội lỗi chúng ta.
6 Chúa đã làm cho chúng ta trở nên công dân Vương Quốc Chúa,
làm thầy tế lễ của Đức Chúa Trời là Cha. Cầu xin vinh quang và uy
quyền thuộc về Ngài mãi mãi vô tận! A-men.
7 Này! Ngài đến giữa áng mây
Mọi mắt sẽ trông thấy Ngài—
những người đã đâm Ngài cũng thấy.
Mọi dân tộc trên thế giới
sẽ khóc than vì Ngài.
Thật đúng như lời! A-men!
8 Chúa là Đức Chúa Trời phán: "Ta là An-pha và Ô-mê-ga—là đầu
tiên và cuối cùng.* Ta là Đấng hiện có, đã có, và còn đời đời—là Đấng
Toàn Năng."

Khải Tượng về Con Người

9 Tôi là Giăng, thân hữu của anh chị em, cùng chia sẻ hoạn nạn và
dự phần trong Vương Quốc Đức Chúa Trời với anh chị em. Tôi ở tù
trên đảo Bát-mô này, vì truyền giảng Đạo Đức Chúa Trời và làm chứng
cho Chúa Giê-xu.
10 Nhằm ngày của Chúa, tôi được Thánh Linh cảm và nghe có tiếng
gọi sau lưng vang dội như tiếng loa:
11 "Hãy ghi chép những điều con thấy và gửi cho bảy Hội Thánh tại
Ê-phê-sô, Si-miệc-nơ, Bẹt-găm, Thi-a-ti-rơ, Sạt-đe, Phi-la-đen-phi, và
Lao-đi-xê."
12 Quay lại để xem ai vừa nói, tôi thấy bảy giá đèn bằng vàng.

---

* **1:8** An-pha và Ô-mê-ga là hai mẫu tự đầu và cuối của bảng mẫu tự Hy Lạp

13 Giữa các giá đèn có ai giống như Con Người, mặc áo dài, ngực
thắt đai vàng.
14 Tóc Ngài trắng như lông chiên, như tuyết, mắt sáng như ngọn
lửa,
15 chân như đồng sáng loáng trong lò, tiếng nói vang ầm như thác
đổ.
16 Tay phải Ngài cầm bảy ngôi sao, miệng có thanh gươm hai lưỡi
sắc bén, mặt sáng rực như mặt trời chói lọi giữa trưa.
17 Vừa thấy Chúa, tôi ngã xuống chân Ngài như chết. Nhưng Ngài
đặt tay phải lên mình tôi, ôn tồn bảo: "Đừng sợ, Ta là Đầu Tiên và
Cuối Cùng.
18 Là Đấng Sống, Ta đã chết, nhưng nay Ta sống đời đời, giữ chìa
khóa cõi chết và âm phủ.
19 Vậy, hãy ghi chép những việc con vừa thấy và những việc sắp xảy
ra.
20 Đây là ý nghĩa bảy ngôi sao trong tay phải Ta và bảy giá đèn bằng
vàng: Bảy ngôi sao là bảy thiên sứ của bảy Hội Thánh, còn bảy giá
đèn là bảy Hội Thánh."

2

Thư Gửi cho Hội Thánh Ê-phê-sô

1 "Hãy viết cho thiên sứ của Hội Thánh Ê-phê-sô. Đây là thông điệp
của Đấng cầm bảy ngôi sao trong tay phải và đi lại giữa bảy giá đèn
bằng vàng:

2 Ta biết công việc con, nỗi lao khổ và lòng nhẫn nại của con. Ta
biết con không thể dung thứ người ác. Con đã thử nghiệm những
người mạo xưng là sứ đồ nhưng không phải là sứ đồ.
3 Con đã nhẫn nại chịu khổ vì Danh Ta, không biết mỏi mệt.
4 Nhưng Ta khiển trách con vì con đã đánh mất tình yêu ban đầu,
khi con mới theo Ta.
5 Hãy nhớ lại con đã sa sút từ đâu! Phải ăn năn và làm những
việc con đã làm ban đầu. Nếu không, Ta sẽ sớm đến, cất bỏ giá đèn
con khỏi chỗ nó.
6 Tuy nhiên con còn một ưu điểm: Con ghét công việc của phái
Ni-cô-la mà Ta cũng ghét nữa.
7 Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe lời Chúa Thánh Linh kêu gọi các
Hội Thánh. Những người chiến thắng, Ta sẽ cho ăn trái cây hằng
sống trong Vườn của Đức Chúa Trời."

Thư Gửi cho Hội Thánh Si-miệc-nơ

8 "Hãy viết cho thiên sứ của Hội Thánh Si-miệc-nơ. Đây là thông
điệp của Đấng Đầu Tiên và Cuối Cùng, Đấng đã chết và sống lại:

9 Ta biết nỗi gian khổ, sự nghèo thiếu của con—nhưng thật ra con
giàu có. Ta cũng nghe lời vu cáo của những người mạo danh người
Do Thái, con cái Đức Chúa Trời, mà thật ra là hội viên của Sa-tan.
10 Đừng sợ những nỗi gian khổ sắp đến. Này, ma quỷ sẽ thử thách
con, tống giam một vài người vào ngục tối. Con sẽ chịu khổ nạn trong

mười ngày. Hãy trung thành với Ta dù phải chết, Ta sẽ cho con vương
miện của sự sống vĩnh viễn.
11 Ai có tai hãy lắng nghe lời Chúa Thánh Linh kêu gọi các Hội
Thánh. Những người chiến thắng sẽ không bị chết lần thứ hai.”

Thư Gửi cho Hội Thánh Bẹt-găm

12 “Hãy viết cho thiên sứ của Hội Thánh Bẹt-găm. Đây là thông điệp
của Đấng có thanh gươm hai lưỡi sắc bén:

13 Ta biết nơi con ở là ngai của Sa-tan. Tuy nhiên, con đã giữ vững
đức tin, không chối bỏ Danh Ta, ngay cả lúc An-ty-ba, nhân chứng
trung thành của Ta, bị giết tại Bẹt-găm, là nơi Sa-tan ở.
14 Nhưng Ta phải khiển trách con vài điều. Con có những người
theo đường lối của Ba-la-am, người đã dạy Ba-lác cách quyến rũ
người Ít-ra-ên phạm tội gian dâm và ăn của cúng thần tượng.
15 Con cũng có những người theo phái Ni-cô-la.
16 Vậy, hãy ăn năn, nếu không Ta sẽ sớm đến, dùng thanh gươm
ở miệng Ta đánh dẹp bọn đó.
17 Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe lời Chúa Thánh Linh kêu gọi
các Hội Thánh. Những người chiến thắng, Ta sẽ cho ăn ma-na giữ
kín. Ta sẽ cho mỗi người một viên đá trắng ghi tên mới Ta đặt cho,
ngoài người nhận lãnh không ai biết được.”

Thư Gửi cho Hội Thánh Thi-a-ti-rơ

18 “Hãy viết cho thiên sứ của Hội Thánh Thi-a-ti-rơ. Đây là thông
điệp của Con Đức Chúa Trời, Đấng có mắt sáng như ngọn lửa, chân
như đồng tinh luyện trong lò:

19 Ta biết những việc con làm với tình yêu thương, đức tin, tinh
thần phục vụ và lòng nhẫn nại. Con sẽ còn làm nhiều hơn nữa.
20 Nhưng đây là điều Ta khiển trách. Con dung túng cho Giê-sa-
bên, người tự xưng là nữ tiên tri, nhưng dạy dỗ và quyến rũ các
đầy tớ Ta phạm tội gian dâm và ăn của cúng thần tượng.
21 Ta đã cho nó thì giờ ăn năn, nhưng nó không chịu từ bỏ tội gian
dâm.
22 Vậy, Ta sẽ khiến nó chịu đau đớn kinh khiếp trên giường bệnh,
cũng như những người gian dâm với nó, trừ khi chúng nó ăn năn.
23 Ta sẽ trừ diệt con cái nó, và mọi Hội Thánh sẽ biết Ta là Đấng
thăm dò lòng dạ loài người. Ta sẽ báo ứng mỗi người tùy công việc
họ làm.
24 Riêng những người tại Thi-a-ti-rơ không chịu theo tà thuyết
này—không học đòi điều họ gọi là ‘lẽ thâm thúy của Sa-tan’—Ta sẽ
không để các con mang gánh nặng gì khác,
25 miễn là các con giữ vững điều mình có cho tới khi Ta đến.
26 Những người nào chiến thắng và tiếp tục làm công việc Ta đến
cuối cùng,
Ta sẽ cho quyền thống trị các nước.
27 Họ sẽ cai trị bằng một cây trượng sắt

và đập tan chúng nó như đồ gốm.*
28 Họ sẽ có thẩm quyền như Ta đã nhận quyền thống lãnh nơi Cha
Ta, và Ta cũng sẽ cho họ ngôi sao mai.
29 Ai có tai để nghe, hãy nghe lời Chúa Thánh Linh kêu gọi các Hội
Thánh."

3

Thư Gửi cho Hội Thánh Sạt-đe

1 "Hãy viết cho thiên sứ của Hội Thánh Sạt-đe. Đây là thông điệp
của Đấng có bảy thần linh của Đức Chúa Trời và cầm bảy ngôi sao:

Ta biết công việc con, con có tiếng là sống—nhưng thật ra đã
chết!
2 Hãy tỉnh dậy, củng cố những gì còn lại và sắp chết; vì Ta thấy
công việc con thật bất toàn dưới mắt Đức Chúa Trời.
3 Vậy, hãy nhớ những điều con đã nghe và tin nhận. Hãy vâng
phục và ăn năn. Nếu con không thức tỉnh, Ta sẽ đến bất ngờ như kẻ
trộm, con chẳng biết trước được.
4 Nhưng tại Sạt-đe có mấy người không làm ô uế áo xống mình.
Họ sẽ mặc áo trắng đi với Ta, vì họ thật xứng đáng.
5 Những người chiến thắng cũng sẽ được mặc áo trắng như thế.
Ta sẽ không xóa tên họ khỏi Sách Sự Sống. Trước mặt Đức Chúa Trời
và các thiên sứ, Ta sẽ công nhận họ.
6 Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe lời Chúa Thánh Linh kêu gọi các
Hội Thánh."

Thư Gửi cho Hội Thánh Phi-la-đen-phi

7 "Hãy viết cho thiên sứ của Hội Thánh Phi-la-đen-phi.
Đây là thông điệp của Đấng Thánh và Chân Thật,
Đấng giữ chìa khóa của Đa-vít.
Đấng mở thì không ai đóng được;
và Ngài đóng thì không ai mở được.*
8 Ta biết công việc con. Dù năng lực kém cỏi, con đã vâng giữ lời
Ta, không chối bỏ danh Ta. Ta đã mở rộng trước mặt con một cái
cửa chẳng ai có quyền đóng lại.
9 Một số hội viên của Sa-tan mạo nhận là người Do Thái sẽ rơi mặt
nạ. Ta sẽ khiến họ đến quỳ dưới chân con và họ sẽ biết Ta yêu mến
con.
10 Vì con vâng lệnh Ta chịu khổ nạn, nên Ta sẽ bảo vệ con trong
kỳ đại nạn sắp xảy ra trên thế giới để thử thách mọi người.
11 Ta sẽ sớm đến! Hãy giữ vững điều con có để không ai cướp
mất vương miện của con.
12 Những người chiến thắng, Ta sẽ cho làm cột trụ trong Đền Thờ
của Đức Chúa Trời Ta, họ sẽ ở đó mãi mãi. Ta sẽ ghi trên người họ
danh Đức Chúa Trời, và tên Giê-ru-sa-lem mới—thành này sẽ từ Đức
Chúa Trời trên trời mà xuống—Ta cũng ghi tên mới của Ta trên họ.
13 Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe lời Chúa Thánh Linh kêu gọi
các Hội Thánh."

* **2:27** Thi 2:8-9 * **3:7** Ysai 22:22

Thư Gửi cho Hội Thánh Lao-đi-xê

14 “Hãy viết cho thiên sứ của Hội Thánh Lao-đi-xê. Đây là thông
điệp của Đấng A-men—Nhân Chứng thành tín và chân thật, Nguồn
Gốc cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời:

15 Ta biết công việc con, con không lạnh cũng không nóng. Ta
mong con nóng hoặc lạnh hẳn thì hơn.
16 Nhưng vì con hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta
sẽ nhả con ra khỏi miệng Ta.
17 Con nói: Tôi giàu, có nhiều tài sản, không cần gì nữa, nhưng
con không biết con khốn khổ, đáng thương, nghèo nàn, mù lòa, và
trần truồng.
18 Ta khuyên con hãy mua vàng tinh luyện của Ta để con giàu có,
mua áo trắng để che thân và mua thuốc xức mắt để con nhìn thấy
được.
19 Người nào Ta yêu mến, Ta mới khiển trách, sửa trị. Vậy con
hãy sốt sắng ăn năn.
20 Này! Ta đứng bên ngoài gõ cửa, nếu ai nghe tiếng Ta mà mở
cửa ra, Ta sẽ vào thăm, ăn tối với người, chỉ người với Ta.
21 Những người chiến thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngai Ta,
như chính Ta đã thắng và ngồi với Cha Ta trên ngai Ngài.
22 Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe lời Chúa Thánh Linh kêu gọi
các Hội Thánh.”

4

Sự Thờ Phụng trên Trời

1 Sau đó, tôi nhìn lên. Này trên trời có một cái cửa mở ra. Tiếng nói
vang dội như tiếng loa lúc đầu tôi đã nghe, lại bảo tôi: “Hãy lên đây,
Ta sẽ cho con xem những việc phải xảy ra.”
2 Lập tức, tôi được Thánh Linh cảm, nhìn thấy chiếc ngai trên trời,
và có người ngồi trên ngai.
3 Đấng ngồi trên ngai chiếu sáng như đá quý—như ngọc thạch anh
và mã não đỏ. Có một cầu vồng trông như ngọc lục bảo bao quanh
ngai.
4 Chung quanh ngai là hai mươi bốn ngai khác, có hai mươi bốn
trưởng lão đang ngồi, mặc áo trắng và đội vương miện vàng.
5 Từ ngai phát ra chớp nhoáng cùng sấm sét vang động. Có bảy
ngọn đèn cháy rực trước ngai, là bảy Thần Linh của Đức Chúa Trời.
6 Phía trước ngai, có biển đầy thủy tinh, trong như pha lê.
Quanh ngai có bốn sinh vật, phía trước và sau đều có nhiều mắt.
7 Sinh vật thứ nhất giống như sư tử; sinh vật thứ hai như bò tơ; sinh
vật thứ ba có mặt người; và sinh vật thứ tư như đại bàng đang bay.
8 Mỗi sinh vật có sáu cánh, toàn thân và cánh đều có nhiều mắt.
Ngày đêm các sinh vật tung hô không dứt:
“Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng
Toàn Năng—
Đấng đã có, hiện có, và còn đời đời.”

9 Mỗi khi các sinh vật tôn vinh, tung hô và cảm tạ Đấng ngồi trên
ngai, (là Đấng hằng sống đời đời),
10 thì hai mươi bốn trưởng lão quỳ xuống trước mặt Ngài, thờ lạy
Ngài vĩnh viễn, vứt vương miện trước ngai và ca ngợi:
11 "Lạy Chúa là Đức Chúa Trời của chúng con,
Chúa đáng nhận vinh quang, vinh dự, và uy quyền.
Vì Chúa đã sáng tạo vạn vật,
do ý muốn Chúa, muôn vật được dựng nên và tồn tại."

5

Chiên Con và Cuộn Sách

1 Tôi thấy trên tay phải Đấng ngồi trên ngai một cuộn sách ghi chép
cả hai mặt, niêm phong bằng bảy ấn.
2 Tôi lại thấy một thiên sứ uy dũng lớn tiếng công bố: "Ai xứng
đáng tháo ấn và mở cuộn sách này ra?"
3 Nhưng không một ai trên trời, dưới đất hay bên dưới đất có thể
mở cuộn sách ra và đọc được.
4 Tôi khóc cay đắng vì không thấy ai xứng đáng mở và đọc cuộn
sách này.
5 Một trong hai mươi bốn trưởng lão bảo tôi: "Đừng khóc nữa. Này,
sư tử đại tộc Giu-đa, chồi lộc Đa-vít,* Đấng đã toàn thắng, có thể mở
cuộn sách và mở bảy ấn."
6 Tôi nhìn thấy Chiên Con đứng trước ngai, chung quanh là bốn sinh
vật và các trưởng lão. Chiên Con trông như đã bị giết, có bảy sừng và
bảy mắt, là bảy vị Thần Linh của Đức Chúa Trời sai xuống khắp thế
giới.
7 Chiên Con bước tới lấy cuộn sách trong tay phải Đấng ngồi trên
ngai.
8 Ngài vừa lấy cuộn sách, bốn sinh vật và hai mươi bốn trưởng lão
đều quỳ xuống trước mặt Chiên Con. Mỗi vị nâng một chiếc đàn hạc
và một bát vàng đầy hương liệu, là những lời cầu nguyện của các
thánh đồ.
9 Họ đồng hát một bài ca mới:
"Ngài xứng đáng lấy cuộn sách,
tháo các ấn và mở ra.
Vì Ngài đã chịu chết để lấy máu mình chuộc về cho Đức Chúa Trời
những người thuộc mọi dòng giống, dân tộc, và quốc gia.
10 Ngài khiến họ trở thành công dân của
Vương Quốc Chúa, làm thầy tế lễ của Đức Chúa Trời.
Và họ sẽ cai trị trên đất."
11 Tôi lại nhìn và nghe tiếng hát của hàng triệu thiên sứ đứng bao
quanh ngai, bốn sinh vật và các trưởng lão.
12 Các thiên sứ hát lớn tiếng:
"Chiên Con đã chịu giết—
đáng được uy quyền, giàu có,
khôn ngoan, sức mạnh,
vinh dự, vinh quang, và chúc tụng."

* **5:5** Xem Ysai 11:10

13 Tôi lại nghe tất cả tạo vật trên trời, dưới đất, bên dưới đất, và
trong biển đều lên tiếng:
“Nguyện chúc tụng, vinh dự, vinh quang và uy quyền
thuộc về Đấng ngồi trên ngai
và thuộc về Chiên Con đời đời vô tận.”
14 Bốn sinh vật tung hô: “A-men!” và các trưởng lão quỳ xuống thờ
lạy Chiên Con.

6

Chiên Con Tháo Sáu Ấn Đầu Tiên
1 Khi Chiên Con tháo ấn thứ nhất, tôi nghe một sinh vật ở trước ngai
gọi vang như sấm: “Lại đây!”
2 Tôi thấy một con ngựa trắng; người cưỡi ngựa tay cầm cung, được
trao cho một vương miện. Người ra đi như vị anh hùng bách chiến
bách thắng.
3 Khi Chiên Con tháo ấn thứ hai, tôi nghe sinh vật thứ hai gọi: “Lại
đây!”
4 Một con ngựa hồng đi ra, người cưỡi ngựa nhận một thanh gươm
lớn và được quyền gây chiến tranh khắp thế giới, khiến người ta giết
hại lẫn nhau.
5 Khi Chiên Con tháo ấn thứ ba, tôi nghe sinh vật thứ ba gọi: “Lại
đây!” Tôi thấy một con ngựa đen; người cưỡi ngựa tay cầm cái cân.
6 Tôi nghe tiếng phát ra giữa bốn sinh vật: “Một lít lúa mì giá một
ngày công hay ba lít lúa mạch giá một ngày công.* Còn dầu và rượu,
đừng phí phạm.”
7 Khi Chiên Con tháo ấn thứ tư, tôi nghe sinh vật thứ tư gọi: “Lại
đây!”
8 Tôi thấy một con ngựa màu xám nhạt, người cưỡi tên là Tử Vong,
có Âm Phủ theo sau. Họ nhận được quyền thống trị một phần tư địa
cầu, dùng chiến tranh, đói kém, bệnh tật, và thú dữ giết hại loài người.
9 Khi Chiên Con tháo ấn thứ năm, tôi thấy dưới bàn thờ có linh hồn
những người bị giết vì đã công bố Đạo Chúa và trung thành làm chứng
cho Ngài.
10 Họ kêu lớn: “Lạy Chúa Chí Cao, là Đấng Thánh và chân thật, đến
bao giờ Chúa mới xét xử và báo ứng những người trên mặt đất đã sát
hại chúng con?”
11 Họ được cấp mỗi người một áo dài trắng. Chúa bảo họ cứ an nghỉ
ít lâu cho tới lúc đồng đủ các anh chị em và bạn đồng sự chịu giết
như họ.
12 Khi Chiên Con tháo ấn thứ sáu, có một trận động đất dữ dội. Mặt
trời tối tăm như tấm áo đen, mặt trăng đỏ như máu.
13 Các vì sao trên trời rơi xuống đất như sung rụng.
14 Trời bị thu lại như tờ giấy cuốn tròn, núi và đảo bị di chuyển.
15 Mọi người trên mặt đất—vua chúa trên đất, những người cai trị,
các tướng lãnh, người giàu có, người thế lực, cùng mọi người tự do
hay nô lệ—tất cả đều trốn trong hang động, giữa các khe đá trên núi.

* **6:6** Nt 1 Đê-na-ri, đơn vị tiền tệ La Mã

16 Họ kêu xin núi và đá: “Hãy đổ xuống che kín chúng tôi, để chúng
tôi tránh khỏi mặt Đấng ngồi trên ngai và sự đoán phạt của Chiên Con.
17 Vì ngày đoán phạt lớn của Ngài đã đến, còn ai đứng nổi?”

7

Dân của Đức Chúa Trời Được Đóng Ấn

1 Sau đó, tôi thấy bốn thiên sứ đứng bốn góc địa cầu, cầm giữ gió
bốn phương trên đất, khiến cho khắp đất, biển và cây cối đều lặng
yên.
2 Tôi lại thấy một thiên sứ khác đến từ phương đông, cầm ấn của
Đức Chúa Trời Hằng Sống. Thiên sứ này lớn tiếng kêu gọi bốn thiên
sứ đã được quyền làm hại đất và biển:
3 “Đừng làm hại đất, biển, và cây cối cho đến khi chúng ta đóng ấn
trên trán các đầy tớ của Đức Chúa Trời.”
4 Tôi nghe có nhiều người được đóng ấn của Đức Chúa Trời—số
người được đóng ấn thuộc các đại tộc Ít-ra-ên là 144.000 người:
5 Đại tộc Giu-đa có 12.000 người,
đại tộc Ru-bên có 12.000 người,
đại tộc Gát có 12.000 người,
6 đại tộc A-se có 12.000 người,
đại tộc Nép-ta-li có 12.000 người,
đại tộc Ma-na-se có 12.000 người,
7 đại tộc Si-mê-ôn có 12.000 người,
đại tộc Lê-vi có 12.000 người,
đại tộc Y-sa-ca có 12.000 người,
8 đại tộc Sa-bu-luân có 12.000 người,
đại tộc Giô-sép có 12.000 người,
đại tộc Bên-gia-min có 12.000 người.

Vô Số Người Được Cứu

9 Sau đó tôi thấy vô số người, không ai đếm nổi, từ mọi quốc gia,
dòng giống, dân tộc, và ngôn ngữ. Họ đứng trước ngai và trước Chiên
Con. Họ mặc áo dài trắng, tay cầm cành chà là.
10 Họ lớn tiếng tung hô:
“Ơn cứu rỗi chúng ta là do Đức Chúa Trời, Đấng ngồi trên ngai
và do Chiên Con!”
11 Các thiên sứ đang đứng quanh ngai, các trưởng lão và bốn sinh
vật đều sấp mặt xuống trước ngai thờ phượng Đức Chúa Trời.
12 Họ ca tụng:
“A-men! Sự chúc tụng, vinh quang, và khôn ngoan,
cảm tạ và vinh dự,
uy quyền và sức mạnh thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta
đời đời vô tận! A-men.”
13 Một trong hai mươi bốn trưởng lão hỏi tôi: “Những người mặc
áo dài trắng đó là ai? Họ từ đâu đến?”
14 Tôi thưa: “Thưa ông, ông là người biết điều đó.”
Rồi trưởng lão nói với tôi: “Đó là những người đã qua khỏi cơn đại
nạn, đã giặt và phiếu trắng áo mình trong máu Chiên Con.
15 Vì thế, họ được đứng trước ngai Đức Chúa Trời,

ngày đêm phụng sự Ngài trong Đền Thờ.
Đấng ngồi trên ngai
sẽ che chở họ.
16 Họ sẽ không còn đói khát;
cũng không còn bị mặt trời hay sức nóng nào nung đốt.
17 Vì Chiên Con ở giữa ngai
sẽ là Đấng Chăn Dắt của họ.
Ngài sẽ dẫn họ đến những suối nước sống.
Và Đức Chúa Trời sẽ lau sạch nước mắt họ.”

8

Chiên Con Tháo Ấn Thứ Bảy

1 Khi Chiên Con tháo ấn thứ bảy, trên trời yên lặng chừng nửa giờ.
2 Tôi thấy bảy thiên sứ đứng trước mặt Đức Chúa Trời và được trao cho bảy chiếc kèn.
3 Một thiên sứ khác tay cầm lư hương vàng, đến đứng trước bàn thờ. Và vị này nhận nhiều hương để dâng trên bàn thờ và trước ngai, với lời cầu nguyện của các thánh đồ.
4 Khói hương cùng lời cầu nguyện các thánh đồ từ tay thiên sứ bay lên trước mặt Đức Chúa Trời.
5 Sau đó, thiên sứ lấy lửa trên bàn thờ bỏ đầy lư hương rồi quăng xuống đất. Liền có sấm sét vang rền, chớp nhoáng và động đất.

Bốn Chiếc Kèn Đầu Tiên

6 Bảy thiên sứ cầm bảy chiếc kèn sửa soạn thổi.
7 Thiên sứ thứ nhất thổi kèn, liền có mưa đá và lửa pha với máu đổ xuống mặt đất. Một phần ba đất bị thiêu đốt, một phần ba cây cối bị thiêu đốt và mọi loài cỏ xanh bị thiêu đốt.
8 Thiên sứ thứ hai thổi kèn, liền có vật gì giống như hòn núi lớn đang bốc cháy bị quăng xuống biển. Một phần ba biển hóa ra máu.
9 Một phần ba sinh vật trong biển bị chết, và một phần ba tàu bè bị tiêu diệt.
10 Thiên sứ thứ ba thổi kèn, một vì sao lớn bốc cháy như đuốc từ trời sa xuống một phần ba sông ngòi và suối nước.
11 Tên vì sao ấy là Ngải Cứu. Một phần ba nước hóa ra nước đắng. Nhiều người thiệt mạng khi uống phải nước đắng ấy.
12 Thiên sứ thứ tư thổi kèn, một phần ba mặt trời, một phần ba mặt trăng, một phần ba tinh tú bị phá hủy, trở nên tối tăm. Do đó, một phần ba ánh sáng ban ngày bị giảm đi, ban đêm cũng vậy.
13 Kế đến, tôi thấy một con đại bàng bay trên không trung kêu lớn: “Khốn thay, khốn thay, khốn thay cho dân cư trên đất vì tiếng kèn của ba thiên sứ sắp thổi.”

9

Chiếc Kèn Thứ Năm Mang Khổ Nạn Đầu Tiên

1 Thiên sứ thứ năm thổi kèn, tôi thấy một vì sao từ trời rơi xuống đất, và được trao cho chìa khóa vực thẳm.

2 Vì sao này mở vực thẳm ra, liền có khói bốc lên như khói lò lửa
lớn, mặt trời và không gian bị tối tăm vì luồng khói ấy.
3 Châu chấu từ luồng khói bay ra khắp mặt đất, chúng có khả năng
châm chích như bò cạp.
4 Chúng được lệnh không phá hoại cỏ xanh, cây cối và mọi loài thực
vật khác, nhưng chỉ nhắm vào những người không có ấn của Đức
Chúa Trời trên trán.
5 Chúng không được phép giết ai, mà chỉ làm cho họ đau đớn trong
năm tháng. Họ bị nhức nhối như khi bò cạp đốt.
6 Trong những ngày đó, người ta tìm cách chết nhưng không được,
mong mỏi được chết nhưng sự chết lánh xa.
7 Hình dạng của châu chấu giống như chiến mã chuẩn bị ra trận,
trên đầu như có mão miện vàng, mặt giống mặt người.
8 Tóc dài như tóc đàn bà, răng như răng sư tử.
9 Giáp che ngực trông như giáp sắt, tiếng cánh bay vang ầm như
đoàn xe ngựa xông ra chiến trường.
10 Đuôi có nọc giống như bò cạp, trong đuôi có độc chất làm đau
đớn loài người trong năm tháng.
11 Vua của chúng là thiên sứ của vực thẳm, có tên A-ba-đôn theo
tiếng Hê-bơ-rơ và A-bô-ly-ôn theo tiếng Hy Lạp.
12 Khổ nạn thứ nhất đã qua, nhưng kìa, còn hai khổ nạn nữa sắp
đến!

Chiếc Kèn Thứ Sáu Mang Khổ Nạn Thứ Hai

13 Thiên sứ thứ sáu thổi kèn, tôi nghe có tiếng phát ra từ bốn chiếc
sừng trên bàn thờ vàng trước mặt Đức Chúa Trời.
14 Tiếng ấy bảo thiên sứ thứ sáu đang cầm kèn: “Hãy phóng thích
bốn thiên sứ bị trói giữ tại sông lớn Ơ-phơ-rát.”
15 Bốn thiên sứ này đã chuẩn bị sẵn, đến đúng ngày giờ năm tháng
được thả ra liền đi giết hại một phần ba nhân loại.
16 Bốn thiên sứ chỉ huy một đạo kỵ binh 200 triệu người. Tôi nghe
rõ con số đó.
17 Trong khải tượng, tôi được nhìn thấy đạo binh này. Các kỵ binh
mang giáp đỏ như lửa, xanh như da trời và vàng như lưu huỳnh. Các
chiến mã có đầu như sư tử; miệng phun lửa, khói và diêm sinh.
18 Một phần ba nhân loại bị sát hại vì ba tai họa phát xuất từ miệng
ngựa, là lửa, khói, và diêm sinh.
19 Năng lực khủng khiếp của đám ngựa này phát ra từ miệng lẫn
đuôi, vì đuôi chúng giống như đầu rắn, gây ra tai họa.
20 Số người sống sót sau các tai họa này vẫn không chịu ăn năn
những việc ác họ làm. Họ tiếp tục thờ lạy các quỷ cùng các thần
tượng bằng vàng, bạc, đồng, đá, và gỗ—là những thần tượng không
thấy, không nghe và không đi được!
21 Họ cũng không chịu ăn năn các tội giết người, tà thuật, gian dâm,
trộm cắp.

10

Thiên Sứ và Cuộn Sách Nhỏ

1 Tôi thấy một thiên sứ uy dũng khác từ trời xuống, mình mặc mây
trời, đầu đội cầu vồng, mặt sáng rực như mặt trời, chân như trụ lửa.
2 Thiên sứ cầm trên tay một cuốn sách mở ra, đặt chân phải trên
biển, chân trái trên đất,
3 và kêu lên một tiếng lớn như tiếng gầm sư tử, liền có bảy tiếng
sấm đáp lời.
4 Khi bảy tiếng sấm vang ra, tôi định chép lại liền nghe tiếng nói từ
trời: "Phải giữ kín những điều bảy tiếng sấm nói ra, đừng ghi chép."
5 Thiên sứ đứng trên biển và đất đưa tay phải lên trời.
6 Thiên sứ thề trước Đấng hằng sống đời đời, Đấng sáng tạo trời
cùng mọi vật trên trời, đất cùng mọi vật dưới đất, biển cùng mọi vật
trong biển rằng: "Sắp hết thời hạn rồi!
7 Ngày nào thiên sứ thứ bảy thổi kèn. Đức Chúa Trời sẽ hoàn tất
chương trình huyền nhiệm của Ngài, như đã báo trước cho các đầy
tớ Ngài, là các tiên tri."
8 Tiếng nói từ trời lại bảo tôi: "Đi lấy cuộn sách mở ra trên tay thiên
sứ đứng trên biển và đất."
9 Tôi đến bên thiên sứ xin cuộn sách. Thiên sứ bảo: "Ông lấy sách
mà ăn! Tuy bụng thấy đắng nhưng miệng sẽ ngọt như mật!"
10 Tôi lấy sách khỏi tay thiên sứ, và tôi ăn! Nó ngọt như mật trong
miệng tôi, nhưng khi nuốt vào, thấy đắng trong bụng.
11 Rồi tôi được bảo: "Ông còn phải nói tiên tri về nhiều dân tộc,
quốc gia, ngôn ngữ, và vua chúa."

11

Hai Nhân Chứng

1 Sau đó tôi nhận được cây thước giống như cây gậy, với lời dặn bảo:
"Hãy đứng dậy đo Đền Thờ của Đức Chúa Trời và bàn thờ cùng đếm
những người thờ phượng.
2 Còn sân ngoài Đền Thờ thì đừng đo, vì đã giao cho các dân tộc, họ
sẽ dày xéo thành thánh trong bốn mươi hai tháng.
3 Ta sẽ trao quyền cho hai nhân chứng của Ta; họ sẽ mặc vải thô và
nói tiên tri suốt 1.260 ngày."
4 Hai tiên tri là hai cây ô-liu, cũng là hai giá đèn đứng trước mặt
Chúa của hoàn vũ.
5 Nếu có ai định làm hại họ, lửa từ miệng họ sẽ phun ra tiêu diệt kẻ
thù. Bất cứ ai muốn hại họ đều bị giết sạch.
6 Họ được quyền đóng trời lại, để mưa không rơi xuống trong ba
năm rưỡi, là thời gian họ nói tiên tri. Họ cũng có quyền hóa nước
thành máu, và gieo tai họa trên mặt đất bao nhiêu tùy ý.
7 Khi họ đã hoàn tất lời chứng, con thú từ vực thẳm lên sẽ giao tranh
với họ, chiến thắng và giết họ đi.
8 Thây họ sẽ phơi ngoài đường phố Giê-ru-sa-lem, còn gọi bóng là
"Sô-đôm" hay "Ai Cập," cũng là nơi Chúa của họ chịu đóng đinh trên
cây thập tự.
9 Người thuộc mọi dân tộc, dòng giống, ngôn ngữ, và quốc gia sẽ
kéo đến xem thi thể của họ trong ba ngày rưỡi, chẳng ai được phép
chôn cất.

10 Mọi người trên thế giới sẽ mừng rỡ vì hai người đã bị sát hại.
Người ta ăn mừng, tặng quà cho nhau, vì hai tiên tri ấy đã khuấy
động lương tâm mọi người.
11 Sau ba ngày rưỡi, sinh khí từ Đức Chúa Trời nhập vào hai người,
họ vùng đứng dậy. Mọi người đến xem đều quá khiếp sợ.
12 Hai tiên tri nghe tiếng gọi lớn từ trời: “Lên đây!” Họ cưỡi mây
lên trời trước mắt kẻ thù.
13 Ngay giờ đó, một trận động đất dữ dội tiêu diệt một phần mười
thành phố, làm 7.000 người thiệt mạng. Những người sống sót đều
kinh hoàng và tôn vinh Đức Chúa Trời trên trời.
14 Khổ nạn thứ hai đã qua, nhưng kìa, khổ nạn thứ ba sắp đến.

Chiếc Kèn Thứ Bảy Mang Khổ Nạn Thứ Ba

15 Thiên sứ thứ bảy thổi kèn, liền có tiếng nói vang dội từ trời:
“Cả thế giới từ nay thuộc Vương Quốc của Chúa chúng ta
và Đấng Cứu Thế của Ngài,
Ngài sẽ cai trị mãi mãi.”
16 Hai mươi bốn trưởng lão ngồi trên ngai trước mặt Đức Chúa Trời,
quỳ xuống thờ lạy Ngài.
17 Và họ thưa:
“Chúng con xin dâng lời cảm tạ Ngài, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng
Toàn Năng,
Đấng hiện có, đã có, và còn đời đời,
vì Ngài đã sử dụng quyền năng lớn lao
và đã bắt đầu cai trị.
18 Các dân tộc đều nổi giận,
nhưng cơn đoán phạt của Chúa đã đến.
Đây là lúc Chúa xét xử người chết
và tưởng thưởng cho đầy tớ Ngài,
là các tiên tri và thánh đồ,
cùng mọi người kính sợ Danh Chúa,
từ nhỏ đến lớn.
Cũng là lúc Chúa hủy diệt
những ai đã phá hoại thế giới.”
19 Bấy giờ, Đền Thờ Đức Chúa Trời trên trời mở cửa, để lộ hòm giao
ước bên trong Đền Thờ. Lại có chớp nhoáng, sấm sét vang rền, động
đất và mưa đá dữ dội.

12

Người Phụ Nữ và Con Rồng

1 Tôi chứng kiến một dấu lạ vĩ đại diễn ra trên trời. Tôi thấy một
người phụ nữ mặc áo mặt trời, chân đạp mặt trăng, đầu đội vương
miện kết bằng mười hai tinh tú.
2 Nàng có thai, kêu la, quặn thắt vì sắp đến giờ sinh nở.
3 Kế đến, tôi chứng kiến một dấu lạ vĩ đại khác. Tôi thấy một con
rồng đỏ thật lớn xuất hiện, nó có bảy đầu, mười sừng, mỗi đầu đội
một vương miện.

4 Đuôi rồng kéo theo một phần ba tinh tú trên trời quăng xuống
đất. Rồng đứng trước mặt người phụ nữ sắp sinh nở, chực nuốt đứa
bé khi vừa ra đời.
5 Nàng sinh một con trai. Con trai ấy sẽ dùng cây trượng sắt cai trị
mọi dân tộc, và sẽ được đưa lên ngai Đức Chúa Trời.
6 Còn người đàn bà chạy trốn vào hoang mạc, nơi Đức Chúa Trời đã
chuẩn bị cho nàng. Nàng được nuôi dưỡng 1.260 ngày tại đây.
7 Sau đó, một cuộc chiến tranh bùng nổ trên trời. Mi-ca-ên và các
thiên sứ dưới quyền giao chiến với con rồng và các tướng lãnh của
nó.
8 Rồng bị đánh bại, không còn được ở trên trời nữa.
9 Con rồng lớn—là con rắn ngày xưa, gọi là quỷ vương hay Sa-tan,
là kẻ lừa dối cả thế giới—nó cùng các thiên sứ của nó bị quăng xuống
đất.
10 Tôi nghe có tiếng vang dội từ trời:
“Giờ đây, sự cứu rỗi được thể hiện.
Đức Chúa Trời đã dùng quyền lực
cai trị Vương Quốc Ngài,
Chúa Cứu Thế đã nắm giữ uy quyền.
Vì kẻ buộc tội anh chị em chúng ta,
kẻ ngày đêm tố cáo chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời,
đã bị quăng xuống đất rồi.
11 Họ đã thắng nó nhờ máu Chiên Con
và nhờ lời chứng của mình.
Họ đã hy sinh tính mạng, không luyến tiếc.
12 Vậy, các tầng trời, hãy vui mừng!
Và những ai sống trên trời, hãy reo vui!
Nhưng khốn cho đất và biển!
Quỷ vương đã xuống đó, giận dữ vô cùng
vì biết thì giờ nó chẳng còn bao lâu.”
13 Khi rồng thấy mình bị quăng xuống đất, liền đuổi bắt người phụ
nữ đã sinh con trai.
14 Nhưng người phụ nữ được ban cho hai cánh chim đại bàng thật
lớn để bay đến chỗ đã dự bị cho nàng trong hoang mạc và lánh nạn
con rồng. Tại đó nàng được nuôi dưỡng trong ba năm rưỡi.
15 Con rồng phun nước ra như dòng sông đuổi theo người phụ nữ
để cuốn nàng trôi đi.
16 Nhưng đất há miệng nuốt lấy dòng sông mà con rồng đã phun
ra từ miệng nó để tiếp cứu nàng.
17 Rồng tức giận người phụ nữ, liền bỏ đi giao chiến cùng những
con cái khác của nàng, là những người vâng giữ điều răn Đức Chúa
Trời và làm chứng về Chúa Giê-xu.
18 Rồng đứng rình bên bờ biển.

13

Con Thú từ Biển Lên
1 Tôi thấy một con thú từ biển lên. Thú có bảy đầu và mười sừng.
Mỗi sừng có một vương miện. Và mỗi đầu ghi một danh hiệu xúc
phạm Đức Chúa Trời.

2 Con thú ấy giống như con beo, có chân như chân gấu, miệng như
miệng sư tử. Con rồng đã ban cho con thú năng lực, ngai báu và uy
quyền lớn lao của nó.
3 Một trong bảy đầu của con thú hình như bị tử thương, nhưng vết
thương được chữa lành. Cả thế giới đều kinh ngạc và theo con thú.
4 Người ta thờ lạy con rồng vì nó đã trao quyền cho con thú. Họ
cũng thờ lạy con thú và ca tụng: “Ai dám sánh với con thú? Ai dám
chiến đấu với con thú?”
5 Con thú được con rồng khuyến khích, nói những lời kiêu căng,
xúc phạm Đức Chúa Trời. Nó cũng được quyền hành động trong bốn
mươi hai tháng.
6 Nó mở miệng xúc phạm đến Đức Chúa Trời, đến Danh Ngài, Đền
Thờ Ngài và tất cả những ai ở trên trời.
7 Nó cũng được phép giao chiến với dân Chúa và đắc thắng. Nó lại
được quyền cai trị mọi dòng giống, dân tộc, ngôn ngữ, và quốc gia.
8 Mọi người trên thế giới sẽ thờ lạy nó. Đó là những người từ thuở
sáng tạo trời đất không được ghi tên trong Sách Sự Sống của Chiên
Con, là Đấng đã hy sinh.
9 Người nào có tai để nghe
hãy lắng nghe và hiểu.
10 Ai phải chịu bức hại tù đày,
sẽ bị bức hại tù đày.
Ai phải bị giết bằng gươm,
sẽ bị giết bằng gươm.
Vì thế, thánh đồ của Đức Chúa Trời phải tỏ lòng nhẫn nại và trung
tín.

Con Thú từ Đất Lên

11 Tôi lại thấy một con thú khác từ đất lên có hai sừng như sừng
chiên con và nói như con rồng.
12 Nó sử dụng mọi quyền hành của con thú thứ nhất, buộc cả thế
giới phải thờ lạy con thú đã bị trọng thương rồi được chữa lành.
13 Nó làm những phép lạ vĩ đại như khiến lửa từ trời rơi xuống đất
trước mặt mọi người.
14 Trước mắt con thú thứ nhất, nó được quyền làm phép lạ ấy để
lừa gạt mọi người trên mặt đất. Nó bảo người ta phải tạc tượng con
thú đã bị gươm đâm và được lành.
15 Nó lại được khả năng truyền hơi thở vào tượng con thú thứ nhất,
khiến tượng này nói được và giết được những người không chịu thờ
lạy mình.
16 Nó buộc mọi người lớn nhỏ, giàu nghèo, tự do, nô lệ phải chịu ghi
một dấu hiệu trên tay phải hoặc trên trán.
17 Không có dấu hiệu này, chẳng ai được phép mua bán. Đó là dấu
hiệu mang tên con thú hoặc số của tên nó.
18 Điều này người khôn ngoan mới hiểu. Ai sáng suốt hãy tính số
của con thú; đó là số của một người: 666.

14

Chiên Con và 144.000 Người

1 Tôi thấy Chiên Con đứng trên núi Si-ôn cùng với 144.000 người,
trên trán họ có ghi tên Ngài và tên Cha Ngài.
2 Tôi nghe có tiếng từ trời như thác đổ, như sấm rền vang. Đó là
tiếng hòa tấu của đàn hạc.
3 Họ đứng trước ngai và trước bốn sinh vật cùng các trưởng lão, hát
một bài ca mới. Không ai học được bài ca này trừ ra 144.000 người
đó, là những người được cứu chuộc từ trần gian.
4 Họ là những người thanh khiết, chưa dan díu với phụ nữ. Chiên
Con đi đâu họ theo đó. Giữa cả nhân loại, họ là những người đầu tiên
được cứu chuộc về cho Đức Chúa Trời và Chiên Con.
5 Họ không nói dối, không lầm lỗi.

Ba Thiên Sứ

6 Tôi thấy một thiên sứ khác bay trên không trung, đem Phúc Âm
vĩnh cửu công bố cho cư dân trên đất, cho mọi quốc gia, dòng giống,
ngôn ngữ, và dân tộc.
7 Thiên sứ lớn tiếng gọi: “Phải kính sợ Đức Chúa Trời và tôn vinh
Ngài! Vì giờ xét xử của Ngài đã đến. Phải thờ lạy Ngài, Đấng đã sáng
tạo trời, đất, biển, và mọi dòng sông.”
8 Thiên sứ thứ hai bay theo sau tuyên bố: “Ba-by-lôn vĩ đại sụp đổ
tan tành rồi! Vì nó quyến rũ các dân tộc trên thế giới uống rượu gian
dâm điên cuồng của nó.”
9 Thiên sứ thứ ba bay sau cùng kêu lớn: “Tất cả những người thờ
lạy con thú và tượng nó, chịu ghi dấu hiệu nó trên trán hoặc trên tay,
10 đều phải uống chén rượu hình phạt nguyên chất của Đức Chúa
Trời. Họ phải chịu khổ hình trong lửa và diêm sinh trước mặt các
thiên sứ thánh và Chiên Con.
11 Khói lửa bốc lên nghi ngút vô tận. Những người thờ lạy con thú
và tượng nó cùng những ai mang dấu hiệu con thú, ngày đêm chịu
khổ hình không ngớt.”
12 Điều này đòi hỏi lòng nhẫn nại của các thánh đồ, là những người
vâng giữ điều răn của Đức Chúa Trời và vững vàng tin Chúa Giê-xu.
13 Tôi nghe tiếng nói từ trời: “Hãy chép: Từ nay, phước cho những
người chết trong Chúa. Phải, Chúa Thánh Linh xác nhận: Họ sẽ nghỉ
mọi việc lao khổ và thu gặt kết quả tốt đẹp.”

Mùa Gặt

14 Lúc ấy, tôi nhìn thấy một áng mây trắng, Đấng ngồi trên mây
giống như Con Người, đầu đội vương miện vàng, tay cầm cái liềm sắc
bén.
15 Một thiên sứ từ Đền Thờ bước ra, thưa lớn tiếng: “Xin Chúa dùng
liềm gặt hái vì giờ gặt đã đến, mùa màng dưới đất đã chín rồi.”
16 Đấng ngồi trên mây liền vung liềm trên mặt đất và gặt hái mùa
màng.
17 Sau đó, một thiên sứ khác từ Đền Thờ trên trời đi ra, cũng cầm
một cái liềm sắc bén.
18 Một thiên sứ khác nữa có quyền trên lửa, từ bàn thờ bước ra, lớn
tiếng gọi thiên sứ cầm lưỡi liềm: “Xin dùng liềm hái nho dưới đất, vì
nho đã chín!”

19 Thiên sứ vung liềm trên mặt đất, hái nho quăng vào bồn ép rượu
hình phạt của Đức Chúa Trời.
20 Bồn ép rượu ở bên ngoài thành, máu từ bồn trào ra, ngập đến
hàm thiếc ngựa suốt một khoảng gần 296 nghìn mét.*

15

Bài Ca của Môi-se và của Chiên Con

1 Tôi lại thấy một hiện tượng vĩ đại kỳ diệu trên trời. Bảy thiên sứ
mang bảy tai họa để kết thúc cơn đoán phạt của Đức Chúa Trời.
2 Tôi thấy biển đầy thủy tinh rực lửa. Đứng trên mặt biển là những
người đã chiến thắng con thú, vì không chịu thờ lạy tượng nó, cũng
không cho ghi số nó trên trán hoặc trên tay. Tay họ đều nâng đàn hạc
của Đức Chúa Trời.
3 Họ hát bài ca của Môi-se là đầy tớ của Đức Chúa Trời và bài ca của
Chiên Con:
"Lạy Chúa, là Đức Chúa Trời Toàn năng!
Công việc Ngài thật huyền diệu lớn lao.
Lạy Vua muôn đời!
Đường lối Ngài công minh, chân chính.
4 Lạy Chúa! Ai chẳng kính sợ Ngài?
Ai không tôn vinh Danh Ngài?
Vì chỉ có Ngài là Chí Thánh.
Muôn dân sẽ đến thờ lạy Ngài,
vì Ngài đã xét xử công minh."

Bảy Bát của Bảy Tai Họa

5 Sau đó, tôi thấy Nơi Chí thánh của Đền Thờ trên trời mở ra.
6 Bảy thiên sứ mang bảy tai hoạ từ Đền Thờ đi ra, mặc áo vải gai
tinh khiết rực rỡ, ngực thắt đai vàng.
7 Một trong bốn sinh vật trao cho bảy thiên sứ bảy bát vàng đựng
hình phạt của Đức Chúa Trời, là Đấng Hằng Sống đời đời.
8 Đền Thờ nghi ngút khói do vinh quang và uy quyền Đức Chúa Trời
tỏa ra. Chẳng ai được vào Đền Thờ cho đến chừng bảy thiên sứ giáng
xong tai họa.

16

1 Tôi nghe một tiếng lớn từ trong Đền Thờ nói với bảy thiên sứ: "Hãy
đi, đổ bảy bát hình phạt của Đức Chúa Trời xuống đất!"
2 Thiên sứ thứ nhất đổ bát mình xuống đất, những người mang dấu
hiệu con thú và thờ lạy tượng nó liền bị nổi ung nhọt độc địa ghê tởm.
3 Thiên sứ thứ hai đổ bát mình xuống biển, nước biển biến thành
huyết như máu người chết, mọi sinh vật trong biển đều chết.
4 Thiên sứ thứ ba đổ bát mình xuống sông ngòi, suối nước, tất cả
đều biến thành máu.
5 Tôi nghe thiên sứ có quyền trên nước nói:
"Lạy Đấng hiện có, đã có, là Đấng Thánh!
Ngài đã xét xử thật công minh.
6 Họ đã làm đổ máu các thánh đồ và các tiên tri,

* **14:20** Nt 1.600 ếch-ta-đơ, chừng 180 dặm Anh

nên Ngài cho họ uống máu.
Thật đáng lắm!”
7 Tôi nghe tiếng từ bàn thờ nói:
“Phải, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Toàn Năng,
Chúa xét xử thật công minh, chân chính.”
8 Thiên sứ thứ tư đổ bát mình xuống mặt trời; mặt trời được phép
nung đốt loài người.
9 Bị sức nóng mãnh liệt nung đốt, người ta xúc phạm đến Danh Đức
Chúa Trời là Đấng có quyền trên các tai hoạ này. Họ không chịu ăn
năn và tôn vinh Ngài.
10 Thiên sứ thứ năm đổ bát mình xuống ngai con thú, vương quốc
của nó bỗng tối tăm, người ta cắn lưỡi vì đau đớn.
11 Họ nói xúc phạm đến Đức Chúa Trời trên trời vì đau đớn và ung
nhọt, chứ không chịu ăn năn.
12 Thiên sứ thứ sáu đổ bát mình xuống sông lớn gọi là Ơ-phơ-rát,
sông liền cạn khô, dọn đường cho các vua từ phương Đông đi đến.
13 Tôi thấy có ba tà linh giống như ếch nhái ra từ miệng con rồng,
miệng con thú, và miệng tiên tri giả.
14 Đó là thần của quỷ, chuyên làm phép lạ, đi xúi giục các vua trên
thế giới liên minh chiến tranh chống với Đức Chúa Trời trong ngày
trọng đại của Đấng Toàn Năng.
15 “Này, Ta đến như kẻ trộm! Phước cho người nào tỉnh thức và
giữ gìn áo xống mình, để không phải trần trụi, xấu hổ lúc ra đi.”
16 Họ tập trung quân đội các vua tại một chỗ mà tiếng Hê-bơ-rơ gọi là
Ha-ma-ghê-đôn.
17 Thiên sứ thứ bảy đổ bát mình trong không khí. Một tiếng lớn
vang ra từ ngai trong Đền Thờ: “Xong rồi!”
18 Liền có chớp nhoáng, sấm sét vang rền và động đất dữ dội. Trong
lịch sử loài người, chưa hề có trận động đất nào dữ dội, lớn lao đến
thế.
19 Thành Ba-by-lôn vỡ ra làm ba và các thành khắp thế giới bị sụp
đổ. Đức Chúa Trời đã nhớ lại Ba-by-lôn lớn và cho nó uống chén rượu
hình phạt của Ngài.
20 Mọi hải đảo đều biến mất, núi non cũng chẳng còn thấy nữa.
21 Lại có mưa đá rất lớn, mỗi hạt nặng độ 34 ký* từ trời đổ xuống
trên loài người. Người ta xúc phạm đến Đức Chúa Trời vì họa mưa đá
khủng khiếp.

17

Đại Dâm Phụ

1 Một trong bảy thiên sứ gieo tai họa đến bảo tôi: “Lại đây! Tôi
sẽ cho ông xem vụ đoán phạt người đại dâm phụ ngồi trên các dòng
sông.
2 Các vua trên thế gian đã gian dâm với nó, dân cư trên mặt đất đều
say sưa vì rượu dâm loạn của nó”.

* **16:21** Nt 1 ta-lâng

3 Tôi được Thánh Linh cảm, thấy thiên sứ đem tôi vào hoang mạc.
Tại đó tôi thấy một người phụ nữ ngồi trên lưng một con thú đỏ tươi,
có bảy đầu, mười sừng, ghi đầy những danh hiệu phạm thượng.
4 Người phụ nữ mặc hàng đỏ thẫm và đỏ tươi, đeo đầy vàng ngọc
và trân châu, tay cầm cái chén vàng đựng đầy những vật ghê tởm,
gớm ghiếc.
5 Trên trán nó có ghi một danh hiệu bí ẩn: "Ba-by-lôn lớn, mẹ của
các kỹ nữ và mọi điều gớm ghiếc trên thế gian."
6 Tôi thấy người phụ nữ say máu các thánh đồ và máu các nhân
chứng của Chúa Giê-xu. Nhìn nó, tôi vô cùng kinh ngạc.
7 Thiên sứ hỏi tôi: "Sao ông ngạc nhiên? Tôi sẽ giải nghĩa cho ông
bí ẩn của nó và của con thú có bảy đầu, mười sừng nó đang cỡi.
8 Con thú ông thấy xuất hiện trước đây bây giờ không còn nữa.
Nhưng nó sẽ từ vực thẳm lên, để đi vào chốn hủy diệt vĩnh viễn.
Những người trên thế gian không được ghi tên trong Sách Sự Sống từ
khi sáng tạo trời đất, lúc nhìn thấy con thú đều kinh ngạc, vì nó đã
mất rồi mà nay xuất hiện trở lại.
9 Điều này người khôn ngoan mới hiểu. Bảy đầu có nghĩa là bảy
ngọn núi, nơi người phụ nữ cư ngụ,
10 cũng có nghĩa là bảy vua: Năm vua đã đổ, vị thứ sáu đang cầm
quyền, vị thứ bảy chưa đến. Khi nào xuất hiện, vị này chỉ làm vua
trong ít lâu thôi.
11 Còn con thú đã tung hoành trước kia nay không còn nữa là vua
thứ tám. Nó vốn là một trong bảy vua kia, và sẽ đi vào chốn hủy diệt.
12 Mười sừng có nghĩa là mười vua chưa lên ngôi. Họ sẽ nắm quyền
hành, trị vì trong một giờ với con thú.
13 Rồi họ đồng lòng trao quyền hành và uy lực lại cho con thú.
14 Chúng sẽ giao chiến với Chiên Con, nhưng Chiên Con sẽ thắng,
vì Ngài là Chúa của các chúa, Vua của các vua. Dân Chúa là những
người được Ngài kêu gọi, lựa chọn và trung thành với Ngài."
15 Thiên sứ lại bảo tôi: "Các dòng sông nơi kỹ nữ đó ngồi, tiêu biểu
cho các đoàn thể, dân tộc, quốc gia, và ngôn ngữ.
16 Con thú và mười vua sẽ ghét bỏ kỹ nữ. Chúng sẽ tấn công, lột
trần, ăn thịt và thiêu nó trong lửa.
17 Đức Chúa Trời thúc giục họ thi hành ý định của Ngài, khiến họ
đồng lòng trao nước mình cho con thú để lời Ngài được ứng nghiệm.
18 Người phụ nữ ông nhìn thấy là thủ đô lớn cai trị trên các vua thế
gian."

18

Ba-by-lôn Sụp Đổ

1 Sau đó, tôi thấy một thiên sứ khác từ trời xuống, có uy quyền rất
lớn, hào quang chiếu khắp mặt đất.
2 Thiên sứ lớn tiếng tuyên bố:
"Ba-by-lôn lớn sụp đổ—thành vĩ đại sụp đổ hoàn toàn!
Thành này đã biến thành sào huyệt của các quỷ.
Nó là nơi giam giữ tà linh

và các loài chim dơ dáy, gớm ghiếc.
3 Mọi dân tộc sụp đổ
vì đã uống rượu gian dâm điên cuồng của nó.
Các vua trên thế gian
đã gian dâm với nó.
Các nhà buôn làm giàu
nhờ sự xa hoa quá mức của nó.”
4 Tôi lại nghe một tiếng khác từ trời:
“Dân Chúa! Hãy ra khỏi thành
để khỏi dính dấp vào tội lỗi nó
mà mang họa lây.
5 Vì tội lỗi nó chồng chất đến tận trời,
và Đức Chúa Trời đã nhớ lại tội ác nó.
6 Nó đối với các con thể nào.
Hãy đáp lại nó thể ấy.
Hơn nữa, hãy báo trả gấp hai những việc nó làm.
Chén nó đã pha cho các con, hãy cho nó uống gấp đôi.
7 Nó đã sống vinh hoa, xa xỉ thế nào,
hãy cho nó chịu đau đớn khổ sở thế ấy.
Nó nói thầm trong lòng:
‘Ta là nữ hoàng ngự trên ngai báu.
Ta nào phải là quả phụ,
và ta chẳng bao giờ phải khóc than.’
8 Cho nên mọi tai họa sẽ giáng trên nó trong một ngày—
nào đói khổ, tang chế và diệt vong.
Nó sẽ bị thiêu trong lửa,
vì Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Toàn Năng sẽ đoán phạt nó.”
9 Các vua thế gian, là những người đã gian dâm và sống xa hoa với
nó sẽ khóc lóc than vãn khi thấy khói thiêu đốt nó bay lên.
10 Khiếp sợ vì nỗi đau đớn của nó, họ đứng xa than thở:
“Khốn nạn cho kinh thành vĩ đại,
Ba-by-lôn hùng cường đệ nhất!
Chỉ trong một giờ
sự phán xét của Đức Chúa Trời giáng trên ngươi.”
11 Các nhà buôn trên thế giới cũng khóc lóc than vãn, vì chẳng còn
ai mua hàng hóa của họ nữa.
12 Hàng hóa gồm đủ loại: Vàng, bạc, đá quý, trân châu; vải gai mịn,
vải màu tía, lụa, và vải màu điều; các loại gỗ thơm, các phẩm vật
bằng ngà, và gỗ quý; đồng, sắt, và cẩm thạch.
13 Quế, hương liệu, nhang, nhựa thơm, trầm hương, rượu, dầu ô-
liu, bột, lúa mì, gia súc, chiên, ngựa, xe, và nô lệ—tức linh hồn người
ta.
14 Họ sẽ nói: “Mọi bảo vật nó ham chuộng
đã lìa xa nó.
Mọi cảnh xa hoa lộng lẫy
cũng đã tan biến,
chẳng còn trông thấy nữa.”
15 Các nhà buôn làm giàu nhờ giao thương với nó, cũng khiếp sợ vì
nỗi đau đớn của nó, đứng cách xa than thở:

16 “Khốn nạn cho kinh thành vĩ đại này!
Nó mặc toàn vải gai mịn đỏ tía và đỏ tươi,
trang sức bằng vàng, đá quý, và trân châu!
17 Chỉ trong một giờ,
sự giàu sang phồn thịnh kia tan biến!”
Các thuyền trưởng, hành khách, hoa tiêu, và các nhà buôn đều đứng từ xa.
18 Nhìn thấy khói thiêu đốt nó bốc lên, họ kêu la: “Còn thành nào vĩ đại như thành này không?”
19 Họ sẽ vãi bụi đất lên đầu than khóc:
“Khốn nạn, khốn nạn cho thành vĩ đại này!
Tất cả chủ thuyền trở nên giàu có
nhờ sự di chuyển tấp nập trên biển của nó.
Nhưng chỉ trong một giờ nó đã hoang tàn.”

20 Hãy vui mừng về nó, hỡi bầu trời,
cùng các thánh đồ, các sứ đồ, và các tiên tri!
Vì Đức Chúa Trời đã xét xử nó
theo cách nó đã xét xử các ngươi.
21 Một thiên sứ uy dũng nhấc một tảng đá như cối xay lớn quăng xuống biển, và tuyên bố:
“Thành Ba-by-lôn lớn sẽ bị quăng xuống như thế,
chẳng còn ai trông thấy nữa.
22 Tiếng hát ca, tiếng đàn hạc, tiếng sáo, hay tiếng kèn
sẽ không được nghe từ thành này nữa.
Chẳng tìm thấy thợ thủ công hay kỹ nghệ nào.
Cả tiếng cối xay
cũng im bặt trong thành này.
23 Không còn thấy ánh đèn,
Không còn nghe tiếng cô dâu chú rể nơi đó nữa.
Các nhà buôn của nó từng nổi tiếng khắp thế giới,
và nó dùng tà thuật lừa gạt mọi quốc gia.
24 Máu của các tiên tri và thánh đồ,
cùng máu của mọi người bị giết trên thế giới cũng tìm thấy tại thành này.”

19

Bài Ca Chiến Thắng trên Trời

1 Sau đó, tôi nghe có tiếng lớn như tiếng của vô số người trên trời tung hô:
“Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!*
Sự cứu rỗi, vinh quang và quyền năng đều thuộc về Đức Chúa Trời của chúng ta.
2 Việc xét xử của Ngài thật công minh và chân chính.
Ngài đã xử phạt tên đại dâm phụ
từng làm bại hoại thế gian,
Ngài đã báo ứng nó vì máu của các đầy tớ Ngài.”

* **19:1** Nt Ha-lê-lu-gia

3 Họ lại reo lên:
“Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu![†]
Khói thiêu đốt nó bốc lên mãi mãi vô tận!”
4 Hai mươi bốn trưởng lão và bốn sinh vật quỳ xuống thờ lạy Đức
Chúa Trời đang ngồi trên ngai, và tung hô:
“A-men! Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!”[‡]
5 Có tiếng từ ngai nói:
“Hãy chúc tôn Đức Chúa Trời chúng ta,
tất cả các đầy tớ của Ngài,
là những người kính sợ Ngài,
từ nhỏ đến lớn.”
6 Tôi nghe có tiếng như tiếng của vô số người, như tiếng thác đổ
hoặc sấm rền:
“Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu![§]
Vì Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta, Đấng Toàn Năng, đang ngự
trị.
7 Chúng ta hãy vui mừng, hoan hỉ,
và dâng vinh dự lên Ngài.
Vì lễ cưới của Chiên Con đã đến,
cô dâu đã sửa soạn sẵn sàng.
8 Nàng mặc vải gai mịn, thanh sạch, rực rỡ”
(Vải gai mịn là việc làm công chính của các thánh đồ).
9 Thiên sứ bảo tôi: “Hãy ghi điều này: Phước cho người được mời
dự tiệc cưới Chiên Con.” Thiên sứ lại nói: “Đó là lời chân thật của Đức
Chúa Trời.”
10 Tôi phục dưới chân thiên sứ để thờ lạy, nhưng thiên sứ bảo tôi:
“Đừng thờ lạy, vì tôi cũng là đầy tớ Đức Chúa Trời như ông và các
anh chị em ông, là những người tin Chúa Giê-xu. Ông hãy thờ lạy
Đức Chúa Trời! Mục đích của lời tiên tri là làm chứng về Chúa Giê-
xu.”

Đấng Cưỡi Ngựa Trắng

11 Tôi thấy bầu trời mở rộng, một con ngựa trắng xuất hiện. Đấng
cưỡi ngựa tên là Thành Tín và Chân Thật, vì Ngài xét xử và tranh chiến
theo lẽ công chính.
12 Mắt Ngài sáng rực như ngọn lửa, đầu Ngài đội nhiều vương miện
có ghi tên mà ngoài Ngài ra không ai biết được.
13 Ngài mặc áo dài nhuộm máu; danh hiệu Ngài là “Lời Đức Chúa
Trời.”
14 Các đạo quân trên trời cưỡi ngựa trắng theo Ngài, mặc toàn vải
gai mịn trắng tinh khiết.
15 Một thanh gươm sắc bén ra từ miệng Ngài chiến thắng các nước,
Ngài cai trị họ bằng một cây trượng sắt. Ngài sẽ dấy cơn thịnh nộ của
Đức Chúa Trời Toàn Năng, như nước nho chảy từ máy ép rượu.
16 Trên áo dài và trên đùi Ngài có ghi danh hiệu: Vua của các vua,
Chúa của các chúa.

[†] **19:3** Nt Ha-lê-lu-gia [‡] **19:4** Nt Ha-lê-lu-gia [§] **19:6** Nt Ha-lê-lu-gia

17 Tôi lại thấy một thiên sứ đứng trên mặt trời, lớn tiếng kêu gọi
chim chóc bay giữa không trung: “Hãy tập họp để dự tiệc lớn của
Đức Chúa Trời,
18 để ăn thịt các vua, tướng lãnh, dũng sĩ, ngựa, và kỵ sĩ, thịt của
mọi người tự do và nô lệ, lớn và nhỏ.”
19 Tôi thấy con thú, các vua thế gian và quân đội của họ tập trung
giao chiến với Đấng cưỡi ngựa và quân đội Ngài.
20 Nhưng con thú bị bắt cùng với tiên tri giả, là kẻ đã thực hiện
nhiều phép lạ trước mặt con thú, để lừa gạt những người mang dấu
hiệu con thú và thờ lạy tượng nó. Cả hai đều bị bỏ sống vào hồ lửa
và diêm sinh đang bốc cháy.
21 Những kẻ còn lại đều bị giết bằng gươm từ miệng Đấng cưỡi
ngựa. Chim chóc ăn thịt chúng no nê.

20

Một Nghìn Năm

1 Tôi thấy một thiên sứ từ trời xuống, tay cầm chìa khóa của vực
thẳm và một dây xiềng lớn.
2 Thiên sứ bắt con rồng—tức là con rắn ngày xưa, cũng gọi là quỷ
vương hay Sa-tan—xiềng lại một nghìn năm,
3 quăng nó vào vực thẳm, khóa chặt và niêm phong. Suốt một nghìn
năm, nó không còn lừa gạt các dân được nữa. Sau đó, nó lại được thả
ra ít lâu.
4 Tôi thấy có nhiều ngai, những người ngồi trên ngai được ủy quyền
xét xử. Tôi cũng thấy linh hồn những người bị chém giết vì làm chứng
cho Chúa Giê-xu và truyền giảng Đạo Đức Chúa Trời, những người
không chịu thờ lạy con thú và tượng nó, không chịu ghi dấu hiệu nó
trên trán và trên tay. Họ sống lại và cai trị thế giới suốt một nghìn
năm với Chúa Cứu Thế.
5 Đó là cuộc sống lại thứ nhất. (Lúc ấy, những người chết khác chưa
sống lại, nhưng phải đợi một nghìn năm).
6 Những người được dự phần trong cuộc sống lại thứ nhất thật hạnh
phước và thánh thiện biết bao! Vì sự chết thứ hai chẳng có quyền gì
trên họ, nhưng họ được làm thầy tế lễ của Đức Chúa Trời và Chúa
Cứu Thế, cùng Ngài cai trị một nghìn năm.

Sa-tan Bại Trận

7 Khi kỳ hạn một nghìn năm đã mãn, Sa-tan được thả ra khỏi ngục.
8 Nó sẽ đi du thuyết khắp thế giới, cổ động mọi dân tộc liên minh
với dân Gót và Ma-gót để chiến tranh. Quân đội chúng đông đảo như
cát trên bờ biển.
9 Chúng kéo quân tràn ngập khắp đất, bao vây dân Chúa và thành
phố Ngài yêu quý. Nhưng lửa từ trời rơi xuống tiêu diệt đạo quân
xâm lăng.
10 Còn quỷ vương đã lừa gạt chúng bị quăng vào hồ lửa diêm sinh,
là nơi con thú và tiên tri giả cũng bị cầm tù. Chúng bị đau đớn ngày
đêm, mãi mãi vô tận.

Tòa Án Chung Thẩm

11 Rồi tôi thấy một chiếc ngai lớn và trắng, cùng Đấng ngồi trên
ngai. Trước mặt Chúa, trời đất đều chạy trốn, nhưng không tìm được
chỗ ẩn nấp.
12 Tôi thấy những người đã chết, cả lớn và nhỏ đều đứng trước ngai.
Các cuốn sách đều mở ra, kể cả Sách Sự Sống. Người chết được xét
xử tùy theo công việc thiện ác họ làm mà các sách đó đã ghi.
13 Biển trao trả các thi hài nằm trong lòng biển. Tử vong và âm phủ
cũng giao nộp người chết chúng giam cầm. Mỗi người bị xét xử tùy
theo công việc mình đã làm.
14 Tử vong và âm phủ bị quăng xuống hồ lửa. Vào hồ lửa là chết
lần thứ hai.
15 Người nào không có tên trong Sách Sự Sống phải bị quăng xuống
hồ lửa.

21

Thành Giê-ru-sa-lem Mới
1 Tôi thấy trời mới và đất mới, vì trời và đất thứ nhất đã biến mất,
biển cũng không còn nữa.
2 Tôi thấy Giê-ru-sa-lem mới, là thành thánh từ Đức Chúa Trời trên
trời xuống, sửa soạn như cô dâu trang điểm trong ngày thành hôn.
3 Tôi nghe một tiếng lớn từ ngai nói: “Kìa, nhà của Đức Chúa Trời
ở giữa loài người! Chúa sẽ sống với họ và họ sẽ làm dân Ngài. Chính
Đức Chúa Trời sẽ ở giữa họ và làm Chân Thần của họ.
4 Ngài sẽ lau hết nước mắt cho họ. Sẽ không còn ai chết nữa, cũng
chẳng còn tang chế, khóc than, đau khổ, vì mọi thứ ấy đã qua rồi”.
5 Đấng ngồi trên ngai tuyên bố: “Này Ta làm mới lại mọi vật. Hãy
ghi chép vì các lời này đều chân thật, đáng tin.”
6 Chúa phán tôi: “Xong rồi! Ta là An-pha và Ô-mê-ga, là Đầu Tiên
và Cuối Cùng. Ai khát sẽ được Ta cho uống miễn phí Nước Suối Hằng
Sống.
7 Người chiến thắng sẽ được thừa hưởng những điều đó. Ta sẽ làm
Đức Chúa Trời của họ, và họ sẽ làm con Ta.
8 Còn những người hèn nhát, vô tín, hư hỏng, sát nhân, gian dâm,
tà thuật, thờ thần tượng, và dối trá, đều phải vào hồ lửa diêm sinh.
Đó là chết lần thứ hai.”
9 Một trong bảy thiên sứ cầm bảy bát đựng các tai họa cuối cùng,
đến bảo tôi: “Lại đây, tôi sẽ cho ông thấy cô dâu, vợ của Chiên Con.”
10 Tôi được Thánh Linh cảm và thiên sứ đưa tôi đến một ngọn núi
cao, chỉ cho tôi xem thành thánh Giê-ru-sa-lem, từ Đức Chúa Trời trên
trời mà xuống.
11 Thành phản chiếu vinh quang Đức Chúa Trời, sáng chói như kim
cương, như ngọc thạch anh, trong vắt như pha lê.
12 Tường thành thật cao lớn, có mười hai cổng do mười hai thiên sứ
canh gác. Trên các cổng có ghi tên mười hai đại tộc Ít-ra-ên.
13 Có ba cổng mỗi hướng—đông, tây, nam, bắc.
14 Nền của tường thành là mười hai tảng đá móng, trên đó có ghi
tên mười hai sứ đồ của Chiên Con.

15 Vị thiên sứ đang nói chuyện với tôi, cầm trên tay một cây thước
bằng vàng để đo thành, cổng, và tường.
16 Thiên sứ dùng thước đo thành: Thành hình lập phương mỗi chiều
2.200 nghìn mét.*
17 Thiên sứ cũng đo tường: Tường dày 65 mét,† (theo đơn vị đo
lường của loài người mà thiên sứ đang dùng).
18 Tường xây bằng ngọc thạch anh, còn thành bằng vàng ròng, trong
như thủy tinh.
19 Nền của tường thành được trang trí bằng những loại bảo thạch:
Nền thứ nhất là ngọc thạch anh, nền thứ hai là ngọc lam, nền thứ ba
là mã não trắng xanh, nền thứ tư là ngọc lục bảo,
20 nền thứ năm là bạch ngọc, nền thứ sáu là hồng mã não, nền thứ
bảy là ngọc hoàng bích, nền thứ tám là ngọc thạch xanh lục, nền thứ
chín là ngọc thu ba vàng, nền thứ mười là ngọc phỉ túy, nền thứ mười
một là ngọc phong tín, nền thứ mười hai là ngọc thạch anh tím.
21 Mười hai cổng làm bằng mười hai hạt châu, mỗi cổng là một hạt
châu nguyên khối. Đường phố trong thành bằng vàng ròng, như thủy
tinh trong suốt.
22 Tôi không thấy Đền Thờ nào trong thành, vì Chúa là Đức Chúa
Trời, Đấng Toàn Năng và Chiên Con là Đền Thờ.
23 Thành không cần mặt trời hay mặt trăng soi sáng, vì vinh quang
của Đức Chúa Trời chiếu khắp thành, và Chiên Con là đèn của thành.
24 Ánh sáng ấy soi sáng cho các dân tộc, các vua trên đất sẽ đem
vinh quang mình vào đó.
25 Các cổng thành mở suốt ngày, không bao giờ đóng, vì tại đó không
có ban đêm.
26 Các dân tộc sẽ đem vinh quang và vinh dự vào thành.
27 Những điều ô uế và những người xấu xa, giả dối không được vào
đó, chỉ những người được ghi tên trong Sách Sự Sống của Chiên Con
mới được vào thành.

22

Dòng Sông Sự Sống

1 Thiên sứ chỉ cho tôi thấy sông nước hằng sống, trong như pha lê,
chảy từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên Con
2 vào chính giữa con đường lớn trong thành. Hai bên bờ sông có
cây sự sống, ra trái mười hai mùa, mỗi tháng một mùa. Lá cây dùng
làm thuốc chữa bệnh cho các dân tộc.
3 Chẳng còn điều gì xấu xa trong thành vì Đức Chúa Trời và Chiên
Con sẽ đặt ngai tại đó. Các đầy tớ Ngài sẽ phục vụ Ngài.
4 Họ sẽ nhìn thấy mặt Ngài và tên Ngài sẽ ghi trên trán họ.
5 Tại đó sẽ không có ban đêm cũng không cần ánh đèn hay ánh sáng
mặt trời, vì Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chiếu sáng họ. Họ sẽ cai trị đời
đời.
6 Thiên sứ bảo tôi: “Những lời này là chân thật và đáng tin. Chúa
là Đức Chúa Trời đã báo cho các tiên tri những việc tương lai, cũng
sai thiên sứ bày tỏ cho đầy tớ Ngài biết những việc sắp xảy ra.”

* **21:16** Nt 12.000 ếch-ta-đơ, chừng 2.220 km † **21:17** Nt 144 cubits

Chúa Sắp Trở Lại

7 “Này, Ta sẽ sớm đến! Phước cho những người vâng giữ các lời tiên
tri trong sách này.”

8 Tôi là Giăng, người đã nghe và thấy những điều này. Khi nghe thấy
xong tôi liền quỳ dưới chân thiên sứ để thờ lạy.
9 Nhưng thiên sứ bảo tôi: “Đừng thờ lạy tôi! Tôi cũng là đầy tớ Đức
Chúa Trời như ông, như anh chị em ông là các tiên tri và như những
người vâng giữ lời Chúa trong sách này. Ông hãy thờ lạy Đức Chúa
Trời!”
10 Thiên sứ lại bảo tôi: “Đừng giữ kín những lời tiên tri trong sách
này vì thì giờ đã gần rồi.
11 Người gian ác cứ làm điều gian ác, người ô uế cứ làm điều ô
uế, nhưng người công chính hãy tiếp tục làm điều công chính, người
thánh thiện hãy luôn luôn sống thánh thiện!”

12 “Này, Ta sẽ sớm đến, đem theo phần thưởng để trao cho mỗi
người tuỳ theo công việc họ làm.
13 Ta là An-pha và Ô-mê-ga, Đầu Tiên và Cuối Cùng, Khởi Thủy và
Chung Kết.”

14 Phước cho người giặt sạch áo mình, được quyền vào cổng thành,
ăn trái cây sự sống.
15 Những người ô uế, tà thuật, gian dâm, sát nhân, thờ thần tượng,
cùng tất cả những người ưa thích và làm điều dối trá đều không được
vào thành.

16 “Ta là Giê-xu, đã sai thiên sứ báo cho con biết những điều này để
truyền lại cho các Hội Thánh. Ta là Chồi Lộc và Hậu Tự của Đa-vít, là
Sao Mai sáng chói.”

17 Chúa Thánh Linh và Hội Thánh kêu gọi: “Hãy đến!” Người nào
nghe tiếng gọi cũng nói: “Mời đến!” Ai khát, cứ đến. Ai muốn, hãy
tiếp nhận miễn phí nước hằng sống!
18 Tôi quả quyết với mọi người đọc lời tiên tri trong sách này: Nếu
ai thêm vào điều gì, Đức Chúa Trời sẽ thêm cho họ những tai họa đã
ghi trong sách.
19 Còn ai bớt lời nào, Đức Chúa Trời sẽ không cho họ ăn trái cây sự
sống và vào thành thánh như đã chép.
20 Đấng chứng thực cho những điều này đã hứa: “Phải, Ta sẽ sớm
đến!”
Lạy Chúa Giê-xu, xin Ngài đến! A-men!
21 Cầu xin ân sủng của Chúa Giê-xu ở với tất cả con dân thánh của
Đức Chúa Trời.

Thi Thiên
Quyển Thứ Nhất

1

(Thi Thiên 1–41)

Hai Hạng Người: Thiện và Ác

1 Phước cho những người
không theo mưu ác của kẻ dữ,
không đứng trong đường của tội nhân,
không ngồi với phường phỉ báng.
2 Nhưng ưa thích luật pháp của Chúa Hằng Hữu,
ngày và đêm suy nghiệm luật pháp Ngài.
3 Những người như thể ấy như cây bên dòng suối,
sinh hoa trái thơm lành.
Lá xanh mãi không tàn,
và mọi việc người làm đều hưng thịnh.
4 Còn người ác thì ngược lại!
Chúng như rơm rác theo làn gió cuốn đi.
5 Vì vậy, người ác không đứng nổi trong ngày phán xét.
Tội nhân cũng chẳng ngồi trong hội người tin kính.
6 Vì Chúa Hằng Hữu biết đường người tin kính,
còn đường người ác dẫn đến hư vong.

Thi Thiên 2

Triều Đại của Đấng Được Xức Dầu

1 Sao muôn dân cuồng loạn?
Sao các nước toan tính chuyện hão huyền?
2 Vua trần gian cùng nhau cấu kết;
âm mưu chống nghịch Chúa Hằng Hữu
và Đấng được Ngài xức dầu.
3 Chúng nói: "Chúng ta hãy bứt đứt dây họ trói buộc,
quăng xa mọi xích xiềng."
4 Đấng ngự trên trời sẽ cười,
Chúa nhạo báng khinh thường chúng nó.
5 Cơn giận Chúa làm chúng kinh hoàng,
Ngài khiển trách trong cơn thịnh nộ.
6 Vì Chúa công bố: "Ta* đã chọn và lập Vua Ta,
trên ngai Si-ôn, núi thánh Ta."
7 Vua công bố sắc lệnh của Chúa Hằng Hữu:
"Chúa Hằng Hữu phán bảo ta: 'Ngươi thật là Con Ta.
Ngày nay Ta đã trở nên Cha của ngươi.
8 Hãy cầu xin, Ta sẽ cho con các dân tộc làm sản nghiệp,
toàn thế gian thuộc quyền sở hữu của con.
9 Con sẽ cai trị với cây gậy sắt

* **Thi Thiên 2:6** Nt Jahweh

và đập chúng nát tan như chiếc bình gốm.’ ”

10 Vì vậy các vua hãy khôn ngoan!
Các lãnh tụ khá nên cẩn trọng!
11 Phục vụ Chúa Hằng Hữu với lòng kính sợ,
và hân hoan trong run rẩy.
12 Hãy khuất phục Con Trời, trước khi Ngài nổi giận,
và kẻo các ngươi bị diệt vong,
vì cơn giận Ngài sẽ bùng lên trong chốc lát.
Nhưng phước thay cho ai nương náu nơi Ngài!

Thi Thiên 3

Lời Cầu Nguyện Buổi Sáng

(Thơ của Đa-vít khi đi trốn Áp-sa-lôm, con trai mình)
1 Ôi Chúa Hằng Hữu, sao kẻ thù con vô số;
biết bao người nổi dậy chống con.
2 Họ cầu mong rằng:
“Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ giải cứu nó!”

3 Nhưng, lạy Chúa Hằng Hữu, Ngài là khiên thuẫn chở che con,
Ngài là vinh quang con, Đấng cho con ngước đầu lên.
4 Tôi lớn tiếng kêu cầu cùng Chúa Hằng Hữu,
Ngài đáp lời tôi từ núi thánh Ngài.

5 Tôi nằm xuống và ngủ yên giấc,
rồi thức giấc trong an toàn,
vì Chúa Hằng Hữu đỡ nâng tôi.
6 Tôi chẳng sợ sệt, kinh hoàng,
dù vạn người vây hãm chung quanh.

7 Chúa Hằng Hữu ôi, xin xuất hiện!
Xin giải cứu tôi, lạy Đức Chúa Trời tôi!
Xin vả mặt đoàn quân thù nghịch!
Xin bẻ nanh vuốt phường ác gian!
8 Chiến thắng đến từ Ngài, lạy Chúa Hằng Hữu.
Xin ban phước trên con dân Ngài.

Thi Thiên 4

Lời Cầu Nguyện Buổi Tối

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng, dùng đàn dây)
1 Xin lắng nghe tiếng con kêu cầu,
lạy Đức Chúa Trời, Đấng xem con là vô tội.
Con lâm nguy, Chúa từng cứu giúp.
Xin thương xót và nghe lời cầu nguyện của con.

2 Loài người các ngươi sỉ nhục thanh danh ta cho đến bao giờ?
Đến khi nào các ngươi thôi kết tội vẫn vơ?
Và ngưng đuổi theo những điều dối trá?

3 Các ngươi nên chắc chắn điều này:
Chúa Hằng Hữu biệt riêng người tin kính cho Ngài.
Chúa Hằng Hữu đáp lời khi ta kêu cầu Ngài.

4 Trong cơn giận tránh đừng phạm tội.
Suy nghĩ kỹ càng và yên lặng suy tư.

5 Hãy dâng sinh tế xứng đáng,
và tin cậy nơi Chúa Hằng Hữu.
6 Nhiều người hỏi: "Ai sẽ cho chúng ta thấy phước?"
Xin mặt Ngài rạng rỡ trên chúng con, lạy Chúa Hằng Hữu.
7 Chúa cho lòng con đầy hân hoan
hơn những người có đầy tràn lúa mùa và rượu mới.
8 Con sẽ được nằm yên ngon giấc,
vì chỉ trong Ngài, con mới tìm được sự bình an.

Thi Thiên 5

Xin Chúa Bảo Vệ
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng, dùng ống sáo)
1 Lạy Chúa, xin nghiêng tai nghe tiếng con,
lưu ý đến điều con thầm nguyện.
2 Xin nghe con kêu xin cứu giúp, lạy Vua của con và Đức Chúa Trời của con,
vì con chỉ cầu khẩn với Ngài.
3 Xin nghe tiếng con vào buổi sáng, lạy Chúa Hằng Hữu.
Mỗi sáng con kêu cầu Ngài cứu giúp và tin chắc Ngài sẽ nhậm lời.

4 Ôi Đức Chúa Trời, Chúa không ưa việc gian ác;
kẻ dữ làm sao sống với Ngài.
5 Người kiêu ngạo chẳng đứng nổi trước mặt Chúa,
vì Chúa ghét mọi người làm điều ác.
6 Chúa diệt trừ người điêu ngoa dối trá.
Chúa Hằng Hữu kinh tởm bọn sát nhân và lừa đảo.

7 Về phần con, nhờ thiên ân vô hạn, sẽ được vào nhà Chúa;
cung kính thờ phượng tại Đền Thờ Ngài.
8 Xin dẫn con theo đường công chính, lạy Chúa Hằng Hữu,
vì kẻ thù con lấn lướt con.
Xin san bằng đường lối trước mặt con.

9 Lời nói họ không thể nào tin được.
Vì lòng họ chứa đầy mưu ác.
Cổ họng mở ra như cửa mộ.
Miệng lưỡi chúng chỉ chuyên dua nịnh.
10 Ôi Đức Chúa Trời, xin tuyên án họ có tội.
Cho họ sa vào mưu chước họ gài.
Loại trừ họ vì tội họ nhiều vô kể,
vì họ phạm tội phản loạn chống lại Ngài.

11 Nhưng những ai nương mình trong Chúa;
thì được an vui, mãi mãi hát mừng.
Xin trải sự che chở Ngài trên họ,
để những người yêu Danh Chúa mừng rỡ hân hoan.
12 Vì Chúa ban phước cho người tin kính, lạy Chúa Hằng Hữu;
ân huệ Ngài như khiên thuẫn chở che.

Thi Thiên 6

Lời Cầu Nguyện trong Cơn Hoạn Nạn

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng, dùng đàn dây, theo điệu Sê-mi-ni)

1 Chúa Hằng Hữu ôi, xin đừng quở trách con khi Chúa giận,
hay phạt con trong cơn giận của Ngài.
2 Xin xót thương con, lạy Chúa Hằng Hữu, vì con kiệt sức.
Xin chữa lành con, lạy Chúa Hằng Hữu, vì xương cốt tiêu hao.
3 Linh hồn con vô cùng bối rối.
Lạy Chúa Hằng Hữu, đến bao giờ Ngài chữa lành con?

4 Xin trở lại, lạy Chúa Hằng Hữu, và đưa tay giải thoát con.
Cứu vớt con vì tình thương không dời đổi của Ngài.
5 Người đã chết làm sao nhớ Chúa.
Dưới âm ty, ai ca tụng Ngài?

6 Con mòn mỏi vì than thở.
Suốt đêm trường dòng lệ đầm đìa,
cả gối giường ướp đầy nước mắt.
7 Mắt mờ lòa vì sầu muộn khôn nguôi;
và hao mòn vì bao người thù nghịch.

8 Hãy lìa xa, hỡi người gian ác,
vì Chúa Hằng Hữu đã nghe tiếng ta khóc than.
9 Ta kêu xin, Chúa Hằng Hữu nhậm lời,
Chúa Hằng Hữu trả lời khi ta cầu khẩn.
10 Nguyện kẻ thù tôi bị sỉ nhục và ruồng bỏ.
Nguyện chúng thình lình phải bỏ chạy nhục nhã.

Thi Thiên 7

Lời Cầu Xin Được Bênh Vực Trước Kẻ Thù

(Thơ của Đa-vít, ca ngợi Chúa về Cút, người Bên-gia-min, theo điệu Sít-gai-on)

1 Con ẩn trú nơi Chúa, lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời con.
Xin cứu con khỏi những người đuổi bắt con—xin giải cứu con!
2 Kẻo chúng nó vồ con như sư tử,
xé nát con, không ai giải thoát cho.
3 Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời con, nếu con làm việc dữ
hay nếu tay con làm điều tội ác,
4 nếu con xử tệ với người sống thuận hòa,
hoặc vô cớ cướp bóc kẻ thù,

5 thì con đáng bị kẻ thù rượt bắt.
Chà đạp mạng sống con dưới chân,
và khiến con vùi thây trong đất bụi.

6 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin nổi cơn thịnh nộ!
Đối với cơn giận của những kẻ hại con!
Xin thức dậy, lạy Đức Chúa Trời con, Xin Ngài thi hành công lý!
7 Các dân tộc sẽ tụ họp quanh Chúa.
Trên ngôi cao Ngài phán xét loài người.
8 Chúa Hằng Hữu sẽ xét xử muôn dân.
Xin đem con ra phán xét, ôi Chúa Hằng Hữu,
theo lòng con thẳng ngay và liêm khiết, ôi Đấng Chí Cao!
9 Xin chấm dứt việc hung tàn người ác,
và che chở người ngay lành.
Vì Ngài dò xét sâu xa tâm trí loài người,
lạy Đức Chúa Trời công minh.

10 Đức Chúa Trời là khiên thuẫn chở che tôi,
giải cứu người có lòng chính trực.
11 Đức Chúa Trời là Thẩm Phán công minh.*
Hằng ngày Ngài nổi giận về tội ác.

12 Nếu không hối cải ăn năn,
Đức Chúa Trời đành mài kiếm;
và Ngài giương cung sẵn sàng.
13 Bày ra khí giới hủy diệt,
lắp tên lửa cháy phừng phừng bắn ra.
14 Người gian ác cưu mang độc kế;
nên bày ra đủ thế gạt lường.
15 Họ đào hầm toan để hại người,
nhưng chính họ lại rơi vào đấy.
16 Điều tàn hại họ gây ra lại giáng trên họ.
Mưu gian ác lại đổ lên đầu họ.†
17 Tôi sẽ cảm tạ Chúa Hằng Hữu vì Ngài công chính;
Tôi sẽ hát tôn thờ Danh Chúa Hằng Hữu Chí Cao.

Thi Thiên 8

Vinh Quang của Chúa và Giá Trị của Con Người
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng, theo điệu Gít-ti)
1 Lạy Chúa Hằng Hữu, Chúa của chúng con, uy danh Chúa vang lừng khắp đất!
Vinh quang Ngài chiếu rạng trời cao.
2 Từ môi miệng trẻ thơ và hài nhi,
Chúa đã đặt vào lời ca ngợi,
khiến quân thù câm nín.

* **Thi Thiên 7:11** Nt Chúa sẽ xét đoán công minh cả thế giới † **Thi Thiên 7:16** Nt việc tàn bạo của nó giáng trên đầu nó

3 Khi con nhìn bầu trời lúc đêm và thấy các công trình của ngón tay Chúa—
mặt trăng và các tinh tú mà Chúa sáng tạo—
4 con không thể nào hiểu thấu,
con loài người là chi mà Chúa phải nhọc lòng?
5 Chúa tạo người chỉ kém Đức Chúa Trời một chút,
đội lên đầu danh dự và vinh quang.
6 Cho người cai quản toàn vũ trụ,
khiến muôn loài đều phải phục tùng—
7 gia súc và bầy vật
cùng tất cả thú rừng,
8 đến các loại chim trên trời, cá dưới biển,
và mọi sinh vật dưới đại dương.

9 Lạy Chúa Hằng Hữu, Chúa chúng con, uy danh Chúa vang lừng khắp đất!

Thi Thiên 9

Chúc Tạ Chúa Công Minh
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng, theo điệu Mút-la-ben)
1 Lạy Chúa Hằng Hữu, con sẽ hết lòng tôn vinh Chúa
và kể ra các việc huyền diệu của Ngài.
2 Trong Chúa, con rạng rỡ vui mừng.
Ca ngợi chúc tôn Thánh Danh, lạy Đấng Chí Cao.

3 Khi kẻ thù con quay lại
trước mặt Ngài, chúng vấp ngã và bị diệt vong.
4 Vì Chúa đã bênh vực quyền lợi chính đáng của con;
từ trên ngai Chúa phán xét công bình.
5 Chúa khiển trách các dân tộc và hủy diệt người ác;
tên tuổi chúng vĩnh viễn bị xóa bôi.
6 Kẻ thù con mãi mãi điêu linh;
thị thành hoang phế, ký ức về chúng cũng phôi pha.

7 Nhưng Chúa Hằng Hữu cai trị muôn đời,
Ngài đã lập ngôi để ngồi phán xét,
8 Chúa phân xử cả thế gian cách công minh,
và quản trị các dân tộc cách ngay thẳng.
9 Chúa Hằng Hữu là nơi nương cho người bị áp bức,
là nơi ẩn náu lúc gian nan.
10 Ai biết Danh Chúa sẽ tin cậy Ngài,
vì Ngài, Chúa Hằng Hữu, không từ bỏ một ai tìm kiếm Chúa.

11 Hãy ca ngợi Chúa Hằng Hữu, Đấng trị vì tại Si-ôn.
Truyền ra công việc Ngài khắp các dân.
12 Vì Đấng báo thù huyết chăm sóc người đau thương.
Chúa không quên tiếng kêu của người cùng khốn.
13 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin thương xót con.

Xin hãy xem con bị kẻ thù hành hạ.
Và kéo con khỏi các cửa tử vong.
14 Để tại các cổng thành* của dân Chúa,
con ca ngợi Chúa và rao mừng ân cứu chuộc.

15 Các dân rơi ngay vào hầm hố họ đã đào.
Chân họ sa vào lưới họ đã giăng.
16 Công lý Chúa làm Danh Ngài sáng tỏ.
Ác nhân sa vào cạm bẫy tay họ gài.

17 Người tội ác sẽ bị lùa vào âm phủ.
Cùng với các dân tộc từ khước Đức Chúa Trời.
18 Nhưng người khốn khó sẽ chẳng mãi bị bỏ quên;
người nghèo cũng không tiêu tan hy vọng.

19 Xin trỗi dậy, lạy Chúa Hằng Hữu!
Xin đừng để con người thắng thế!
Trước Thiên nhan, xin phán xét các dân!
20 Xin khiến họ khiếp sợ, ôi Chúa Hằng Hữu.
Xin cho họ biết rằng họ chỉ là người phàm.

Thi Thiên 10

Chúa Là Nơi Nương Náu
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Chúa Hằng Hữu, Ngài ở tận nơi đâu?
Khi nguy khốn sao Ngài đành giấu mặt?
2 Vì kiêu ngạo, người ác hăm hở đuổi theo người bị hại.
Nhưng xin cho họ sa vào mưu chước họ đã bày ra.
3 Bọn người ác khoe khoang về dục vọng;
theo kẻ tham lam, nguyền rủa, khinh Chúa Hằng Hữu.

4 Người ác kiêu ngạo không tìm kiếm Đức Chúa Trời.
Dường như họ nghĩ Đức Chúa Trời không hiện hữu.
5 Vì đường lối họ thành công luôn.
Họ tự cao và luật lệ Chúa quá xa xôi với họ.
Họ nhạo cười tất cả kẻ thù.
6 Họ tự nhủ: "Chẳng bao giờ ta bị chao đảo!
Hạnh phúc luôn luôn và chẳng gặp tai ương!"

7 Miệng đầy lời chửi rủa, dối trá, và đe dọa.
Lưỡi họ toàn lời gây rối và độc ác.
8 Họ rình rập nơi thôn làng,
mai phục ám sát người vô tội.
Bí mật rình mò chờ nạn nhân.
9 Họ nằm yên như sư tử ngụy trang,
để bắt người khốn cùng.
Họ bắt được người ấy và gỡ ra khỏi lưới.

* **Thi Thiên 9:14** Nt cổng con gái Si-ôn

10 Các nạn nhân cô thế bị chà nát;
trước sức mạnh đành phải chịu đầu hàng.
11 Người ác nhủ thầm: “Chúa chẳng xem việc chúng ta đâu!
Ngài che mặt, chẳng bao giờ trông thấy!”

12 Chúa Hằng Hữu, xin trỗi dậy!
Xin trừng phạt người ác, lạy Đức Chúa Trời!
Xin đừng quên cứu giúp người khốn cùng!
13 Sao để cho ác nhân phỉ báng Đức Chúa Trời?
Rồi thầm nghĩ: “Chúa không bao giờ tra hỏi.”
14 Nhưng lạy Chúa, Chúa thấy rõ những khó khăn sầu khổ.
Xin Chúa ghi vào và hình phạt ác nhân.
Nạn nhân chỉ trông chờ nơi Chúa.
Vì Chúa là Đấng bênh vực người mồ côi.

15 Xin bẻ gãy cánh tay người độc hại và gian ác!
Và bắt chúng khai hết những hành vi bạo tàn.
16 Chúa Hằng Hữu là Vua muôn đời!
Các dân sẽ bị diệt khỏi nước Ngài.
17 Chúa Hằng Hữu đã nghe ước nguyện người khốn khổ.
Ngài lắng nghe và an ủi tâm hồn.
18 Ngài bênh vực người bị áp bức và mồ côi,
để những người sinh ra từ đất không còn gây sợ hãi.

Thi Thiên 11

Chúa Là Nơi Nương Náu
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Tôi đã ẩn mình trong Chúa Hằng Hữu.
Sao các anh cứ nói:
“Hãy như chim bay về núi để an toàn!
2 Vì người ác đang giương cung
trong bóng tối, sẵn sàng tra tên vào cung,
để bắn giết người tâm hồn ngay thẳng.
3 Nếu các nền tảng của luật pháp và trật tự bị phá hủy.
Người công chính biết phải làm gì?”

4 Chúa Hằng Hữu ngự trong Đền Thánh;
Chúa Hằng Hữu cai trị từ ngôi cao.
Chúa quan sát con người,
mắt Chúa tra xét chúng.
5 Chúa Hằng Hữu thử nghiệm người công chính.
Ngài gớm ghê phường gian ác, bạo tàn.
6 Giáng trên họ mưa lửa với lưu huỳnh,
thiêu đốt họ trong cơn gió cháy.
7 Vì Chúa công chính yêu điều ngay thẳng.
Người lành ngay sẽ nhìn thấy Thiên nhan.

Thi Thiên 12

Xin Cứu Khỏi Người Gian Tà

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng, theo điệu Sê-mi-ni)

1 Chúa Hằng Hữu ôi, xin cứu giúp,
vì người yêu mến Ngài không còn nữa!
Kẻ trung tín cũng biến mất giữa loài người!
2 Thiên hạ chỉ nói lời dối gạt,
miệng tuôn ra câu tán tỉnh lọc lừa.
3 Nguyện Chúa cắt các môi nào nịnh hót
và làm câm những cái lưỡi khoe khoang.
4 Là những người từng bảo: "Ta sẽ thắng nhờ ba tấc lưỡi.
Ta làm chủ môi ta, ta còn khiếp sợ ai!"

5 Nhưng Chúa Hằng Hữu phán: "Vì người cô thế bị áp bức,
và người đói khổ rên la,
Ta sẽ trỗi dậy bảo vệ chúng khỏi những người tác hại."
6 Lời Chúa Hằng Hữu là lời tinh khiết,
như bạc luyện trong lò gốm,
được thanh tẩy bảy lần.
7 Chúa Hằng Hữu ôi, xin bảo vệ gìn giữ,
chở che chúng con khỏi những người như vậy mãi mãi,
8 dù người ác chỉ tự do thao túng,
và việc đê hèn được loài người ca tụng.

Thi Thiên 13

Xin Cứu Giúp trong Hoạn Nạn

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)

1 Chúa quên con mãi mãi sao?
Ngài lánh mặt con đến khi nào?
2 Bao lâu con còn lo lắng buồn phiền,
và sao hằng ngày lòng con buồn thảm?
Đến bao giờ kẻ thù thôi lấn lướt?

3 Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời con, xin đoái thương và trả lời con!
Xin cho mắt con được luôn sáng, nếu không, con sẽ chết.
4 Kẻo kẻ thù con nói: "Ta đã thắng rồi!"
Cũng xin đừng để chúng vui mừng khi con ngã.
5 Con vững tin nơi tình thương cao cả.
Tim hân hoan trong ân đức cứu sinh.
6 Con sẽ luôn ca hát tôn vinh
vì Chúa Hằng Hữu cho con dồi dào ân phước.

Thi Thiên 14

Ngu Dại và Gian Ác của Loài Người

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)

1 Người ngu dại tự nhủ:
"Không có Đức Chúa Trời."

Chúng đều hư hoại, hành vi của chúng đáng ghê tởm;
chẳng một ai làm điều thiện lành!

2 Chúa Hằng Hữu từ trời nhìn xuống loài người
xem có ai sáng suốt khôn ngoan,
quyết tâm tìm kiếm Đức Chúa Trời.
3 Nhưng tất cả đều từ chối Chúa;
cùng nhau trở nên băng hoại.
Chẳng ai trong số chúng làm điều thiện lành,
dù một người cũng không.

4 Người gian ác không bao giờ học hỏi sao?
Chúng vồ xé dân Ta như ăn bánh,
và chẳng kêu cầu Chúa Hằng Hữu.
5 Chúng sẽ chìm trong khiếp sợ, kinh hoàng,
vì Chúa có mặt giữa người công chính.
6 Người làm ác phá hỏng dự tính của người nghèo,
nhưng Chúa là nơi nương thân của người khốn khó.

7 Ôi ước gì sự cứu rỗi cho Ít-ra-ên sẽ từ Si-ôn đến.
Khi Chúa khôi phục sự hưng thịnh của dân Ngài,
con cháu Gia-cốp sẽ reo vui mừng rỡ.

Thi Thiên 15

Điều Kiện Để Làm Công Dân Si-ôn
(Thơ của Đa-vít)
1 Lạy Chúa Hằng Hữu, ai có thể thờ phượng trong đền thánh Chúa?
Ai có thể bước vào sự hiện diện trên núi thánh Ngài?
2 Đó là người bước đi ngay thẳng,
sống thiện lành, suy niệm chân lý trong lòng.
3 Người không hại bạn, không vu oan,
không đối xử sai trái với hàng xóm, láng giềng,
không nói lời phỉ báng.
4 Người ấy coi khinh người xấu xa tội ác,
nhưng tôn quý người kính thờ Chúa Hằng Hữu.
Người giữ lời hứa, dù bị tổn hại.
5 Người không cho vay tiền lấy lãi,
không ăn hối lộ hại dân lành.
Người như thế sẽ đứng vững vàng mãi mãi.

Thi Thiên 16

Tin Cậy và An Ninh trong Chúa
(Thơ của Đa-vít, theo điệu Mít-tam)
1 Lạy Chúa, xin phù hộ con,
vì con trú ẩn trong Ngài.

2 Con từng thưa với Chúa Hằng Hữu:
“Ngài là Chủ của con!

Bên ngoài Ngài con chẳng tìm được phước nơi nào khác.”
3 Còn các người thánh trên đất,
họ là những bậc cao trọng mà tôi rất quý mến.
4 Còn những người thờ phượng tà thần,
chỉ thấy phiền muộn gia tăng.
Con quyết không dâng lễ bằng máu cho tà thần
cũng không đọc tên chúng trên môi.

5 Chúa Hằng Hữu là phần thưởng* và cơ nghiệp của con.
Ngài bảo vệ phần thuộc về con.
6 Phần đất Ngài ban cho con là nơi tốt đẹp.
Phải, cơ nghiệp con thật tuyệt vời.
7 Con ca ngợi Chúa Hằng Hữu, Đấng khuyên bảo con;
Đêm đêm, lòng con hằng nhắc nhở.
8 Con hằng để Chúa Hằng Hữu trước mặt con.
Con không nao sờn vì Ngài ở bên cạnh con.

9 Vì thế lòng vui vẻ, hồn mừng rỡ.
Thân xác con nghỉ ngơi trong bình an.
10 Vì Chúa không bỏ linh hồn con trong âm phủ
không để người thánh Ngài rữa nát.
11 Chúa sẽ chỉ cho con, con đường sự sống,
trong sự hiện diện của Chúa, con tràn đầy niềm vui,
bên phải Ngài là sự hoan hỉ muôn đời.

Thi Thiên 17

Lời Cầu Nguyện của Đa-vít Cầu Chúa Phù Hộ

1 Chúa ôi, xin nghe lời cầu nguyện chân thành.*
Lắng tai nghe tiếng kêu cứu của con.
Xin chú ý những lời con cầu khẩn,
vì chúng xuất phát từ môi miệng chẳng dối gian.
2 Xin chính Chúa minh oan cho con,
vì Ngài luôn xét xử công minh.
3 Dù Chúa dò xét lòng con
khảo hạch con lúc đêm tối,
hay thử nghiệm con, Chúa sẽ không tìm thấy gì.
Vì con đã quyết định miệng con không phạm tội.
4 Còn hành động của loài người,
con nhờ lời Chúa giữ mình
không theo đường lối bạo tàn.
5 Bước chân con bám chặt trên đường Chúa;
Con không hề trượt bước.

6 Lạy Đức Chúa Trời,
Con cầu khẩn vì biết Ngài sẽ đáp.
Xin nghiêng tai nghe tiếng con kêu van.

* **Thi Thiên 16:5** Nt cái chén * **Thi Thiên 17:1** Nt xin nghe sự công chính

7 Xin tỏ rõ tình yêu thương cao cả.
Lạy Chúa, là Đấng luôn đưa tay hữu che chở
cho những người nương náu nơi Ngài thoát khỏi quân thù.
8 Xin bảo vệ con như con ngươi của mắt.
Giấu con dưới bóng cánh quyền năng.
9 Cho khỏi tay ác nhân đang đuổi theo,
và khỏi tử thù vây quanh.
10 Chúng đã đóng chặt lòng chai đá.
Miệng nói lời khoác lác kiêu căng!
11 Con đi đâu cũng gặp bọn hung tàn,
mắt sẵn sàng chờ xem con sa ngã.
12 Thật chẳng khác sư tử đói mồi,
sư tử tơ phục nơi kín rình mồi.
13 Chúa ôi, xin trỗi dậy, đón và đánh hạ chúng!
Dùng gươm giải cứu con khỏi người ác!
14 Lạy Chúa,
bằng quyền năng của tay Ngài,
hủy diệt những ai mong đợi thế gian này làm phần thưởng họ.
Nhưng cho những ai đói trông của cải Ngài được thỏa mãn.
Nguyện con cái họ được sung túc,
thừa hưởng gia tài của tổ tiên.
15 Về phần con, nhờ công chính, sẽ nhìn thấy Thiên nhan.
Khi thức giấc, con sẽ đối mặt với Ngài và được thỏa lòng.

Thi Thiên 18

Cảm Tạ Chúa Vì Thắng Được Kẻ Thù

(Thơ của Đa-vít, đầy tớ Chúa viết khi được cứu khỏi tay kẻ thù và tay Sau-lơ, soạn cho nhạc trưởng)

1 Chúa Hằng Hữu là nguồn năng lực,
con kính yêu Ngài.
2 Chúa Hằng Hữu là vầng đá và đồn lũy tôi, Đấng giải cứu tôi;
Chúa Hằng Hữu là vầng đá tôi, nơi tôi được bảo vệ.
Ngài là tấm khiên, là nguồn cứu rỗi của con
và nơi con được che chở.
3 Con kêu cầu Chúa Hằng Hữu, Đấng đáng ca ngợi,
và được Ngài giải cứu khỏi quân thù.

4 Dây tử vong đã quấn lấy con;
những dòng thác hủy diệt tràn ngập con,
5 Âm phủ thắt chặt dây oan nghiệt;
lưới tử thần chằng chịt dưới chân.
6 Trong lúc hiểm nguy, con kêu cầu Chúa Hằng Hữu;
khóc xin Đức Chúa Trời cứu con.
Từ đền thánh Ngài nghe tiếng con;
tiếng con kêu đã thấu đến tai Ngài.

7 Bỗng nhiên đất động và rung chuyển.
Nền các núi cũng rúng động;

vì Chúa nổi giận.
8 Từ mũi Chúa, khói bay;
miệng Ngài phun ngọn lửa.
Làm than cháy đỏ hực.
9 Chúa rẽ trời ngự giá;
mây đen kịt phủ chân Ngài.
10 Ngài cỡi chê-ru-bim và bay,
Ngài bay lượn trên cánh gió.
11 Ngài lấy bóng tối làm màn bao quanh,
trướng phủ Ngài là những đám mây đen chứa nước mưa trên trời.
12 Bỗng nhiên, mặt Chúa chiếu hào quang rực rỡ
xuyên qua mây như tên lửa sáng ngời.
13 Chúa Hằng Hữu cho sấm sét rền trời;
tiếng của Đấng Chí Cao vang dội
tạo mưa đá, lửa hừng, gió thổi.
14 Chúa bắn tên, quân thù tán loạn;
hàng ngũ vỡ tan vì chớp nhoáng.
15 Đáy biển lộ ra,
các nền của trái đất trần trụi,
vì lời Chúa Hằng Hữu quở mắng và hơi thở từ mũi Ngài toát ra.

16 Chúa xuống từ trời cao;
kéo con khỏi nước sâu.
17 Giải thoát con khỏi kẻ thù cường bạo,
kẻ ghét con mạnh sức hơn con.
18 Chúng tấn công con trong ngày gian truân,
nhưng Chúa Hằng Hữu đã đưa tay phù hộ.
19 Chúa đem con vào chỗ khoảng khoát;
giải cứu con vì Ngài ưa thích con.
20 Chúa Hằng Hữu đối đãi với con theo đức công chính,
thưởng cho con vì tay con trong sạch.
21 Con tuân hành hết cả điều răn,
không dám phạm tội, từ bỏ Đức Chúa Trời.
22 Luật lệ Chúa hằng ở trước mặt con,
mệnh lệnh Ngài con không sơ suất.
23 Trước mặt Đức Chúa Trời, con chẳng gì đáng trách;
con đã giữ con khỏi tội lỗi trong đời.
24 Chúa Hằng Hữu đối đãi với con theo đức công chính,
thưởng cho con vì tay con trong sạch.
25 Chúa thành tín đối với ai trung tín,
trọn vẹn đối với ai thanh liêm.
26 Chúa thánh sạch đối với ai trong trắng,
nhưng nghiêm minh đối với kẻ gian ngoa.
27 Chúa cứu vớt những người khiêm tốn,
nhưng hạ thấp người có mắt tự cao.
28 Xin cho đèn con sáng mãi,
lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời con, chiếu rọi nơi tối tăm của con.
29 Nhờ sức Chúa, con dẹp tan quân địch;

cùng với Đức Chúa Trời con vượt tường thành.

30 Đức Chúa Trời thật muôn phần hoàn hảo.
Lời Ngài toàn chân lý tinh thuần.
Chúa vẫn là tấm khiên che chở,
cho những ai nương náu nơi Ngài.
31 Ngoài Chúa Hằng Hữu, ai là Đức Chúa Trời?
Ngoài Chúa ra, ai là Vầng Đá muôn đời?
32 Đức Chúa Trời trang bị cho con năng lực,
làm cho đường lối con trọn vẹn.
33 Chân con nhanh nhẹn như chân nai,
đứng trên đỉnh núi cao an toàn.
34 Chúa luyện tay con chinh chiến,
cánh tay con giương nổi cung đồng.
35 Chúa trao con tấm khiên cứu rỗi,
tay phải Ngài bảo vệ ẵm bồng con,
Chúa hạ mình* cho con được tôn cao.
36 Trước chân con, Chúa mở con đường,
nên con chẳng bao giờ vấp ngã.

37 Con đuổi theo bắt kịp quân thù;
chỉ trở về sau khi tận diệt.
38 Con đánh chúng đến khi ngưng đứng dậy;
chúng ngã dài bên dưới chân con.
39 Chúa trang bị con sức mạnh cho chiến trận,
khiến quân thù phục dưới chân con.
40 Chúa khiến địch quay lưng trốn chạy,
bọn ghét con bị đánh tan hoang.
41 Họ van xin, không ai tiếp cứu,
họ kêu cầu, Chúa chẳng trả lời.
42 Con nghiền nát chúng ra như bụi,
ném họ như bùn đất ngoài đường.
43 Chúa cứu con khỏi sự công kích của con người,
nâng con lên làm đầu các nước,
cho những dân tộc xa lạ thần phục con.
44 Vừa nghe tiếng con họ vội vàng quy phục,
người nước ngoài, gọi dạ, bảo vâng.
45 Chúng mất hết tinh thần, sức lực
bỏ thành trì kiên cố quy hàng.

46 Chúa Hằng Hữu hằng sống! Ngợi tôn Vầng Đá của con!
Nguyện Đức Chúa Trời, Đấng Cứu Rỗi của con được tôn cao!
47 Ngài là Đấng công minh báo oán cho con.
Khiến các dân tộc quy phục con.
48 Cứu thoát con khỏi tay quân địch,
nâng con lên cao hơn mọi kẻ thù,
cứu con khỏi người tàn bạo.

* **Thi Thiên 18:35** Nt sự nhân từ Chúa

49 Chính vì thế, con hằng ca ngợi,
tôn vinh Chúa Hằng Hữu giữa muôn dân.
Chúc tụng Thánh Danh Ngài khắp chốn.
50 Chúa ban cho vua chiến thắng lớn lao
và làm ơn cho người được xức dầu,
cho Đa-vít và dòng dõi người mãi mãi.

Thi Thiên 19

Công Việc và Lời của Chúa

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Bầu trời phản ánh vinh quang của Đức Chúa Trời,
không gian chứng tỏ quyền năng của Ngài.
2 Ngày ngày rao giảng về vinh quang Chúa,
đêm đêm truyền thông chân lý của Ngài,
3 không lên tiếng nói, không dùng thanh âm,
không gian như thinh lặng.
4 Thế nhưng ý tưởng của vạn vật được loan đi mọi miền,
loan xa đến cuối khung trời.

Trên từng cao Đức Chúa Trời đã căn lều cho mặt trời.
5 Mặt trời trông như tân lang
ra khỏi loan phòng.
Như chàng lực sĩ hân hoan
trong ngày tranh tài.
6 Mặt trời mọc lên từ chân trời này
chạy vòng đến tận chân trời kia
không gì tránh khỏi sức nóng mặt trời.

7 Luật Chúa Hằng Hữu trọn vẹn, phục hưng tâm linh,*
chứng cớ Chúa Hằng Hữu là chắc chắn,
khiến cho người dại nên người khôn ngoan.†
8 Thánh chỉ Chúa Hằng Hữu ngay thẳng làm tâm hồn hoan hỉ,
điều răn Chúa Hằng Hữu trong sạch, làm sáng mắt,‡ sáng lòng.
9 Sự kính sợ Chúa Hằng Hữu là tinh khiết muôn đời,
mệnh lệnh Chúa Hằng Hữu vững bền và công chính.
10 Vàng ròng đâu quý bằng,
mật ong nào sánh được.
11 Những lời răn giới giãi bày khôn ngoan
ai tuân giữ được, Ngài ban thưởng.

12 Người khôn nhanh chóng nhìn nhận lỗi lầm§
xin tha những lỗi mình không biết.*
13 Xin Chúa giữ con khỏi tội “cố tình làm sai.”
Không đam mê tái phạm,

---

* **Thi Thiên 19:7** Nt luật pháp Jahweh là trọn vẹn, cải hoán linh hồn † **Thi Thiên 19:7** Nt chứng cớ Jahweh là trong sạch, khiến người đơn sơ nên khôn ngoan ‡ **Thi Thiên 19:8** Nt cương lĩnh Jahweh là đúng, làm cho lòng vui; mệnh lệnh Jahweh rõ ràng, rọi ánh sáng cho mắt § **Thi Thiên 19:12** Nt Ai có thể biện biệt tất cả những sai lầm của mình * **Thi Thiên 19:12** Nt bí mật

tránh xa cạm bẫy quanh con.
Cho con thoát khỏi lưới tròng
và con được Chúa kể là toàn hảo.

14 Kính lạy Chúa Hằng Hữu, Vầng Đá của con, Đấng cứu vớt con,
nguyện lời nói của miệng con, và suy ngẫm của lòng con đẹp ý Ngài.

Thi Thiên 20

Xin Thắng Kẻ Thù

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)

1 Nguyện Chúa Hằng Hữu đáp lời người lúc khó khăn.
Cầu Đức Chúa Trời của Gia-cốp phù hộ.
2 Từ đền thánh, xin Chúa đưa tay vùa giúp,
từ Si-ôn, người được đỡ nâng.
3 Xin Chúa nhớ mọi lễ vật người dâng,
hài lòng về những tế lễ thiêu của người.

4 Nguyện Ngài cho người những điều mong ước
và hoàn thành kế hoạch người dự trù.
5 Chúng con reo mừng nghe người được cứu,
nhân danh Đức Chúa Trời, giương cao ngọn cờ.
Xin Ngài đáp ứng mọi lời người cầu nguyện.

6 Giờ con biết Chúa Hằng Hữu cứu người được chọn.*
Từ trời cao, Ngài đáp lời người cầu xin
người đắc thắng nhờ tay Chúa nâng đỡ.
7 Người ta cậy binh xa, chiến mã
chúng con nhờ Danh Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng con.
8 Thế nên, họ thất bại và tử trận
còn chúng con, vùng dậy, đứng vững vàng.

9 Xin cứu vua chúng con, ôi Chúa Hằng Hữu!
Xin đáp lời khi chúng con khẩn cầu.

Thi Thiên 21

Ca Ngợi Vì Được Cứu

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)

1 Lạy Chúa Hằng Hữu, vua vui mừng nhờ năng lực Chúa,
được đắc thắng, người hân hoan biết bao.
2 Chúa ban điều lòng người mơ ước,
không từ chối lời môi miệng cầu xin.

3 Chúa đãi người thật dồi dào hạnh phước,
đưa lên ngôi, đội cho vương miện vàng.
4 Người cầu xin được sống dài lâu,
Chúa cho đời người dài đến vô tận.

* **Thi Thiên 20:6** Nt người được xức dầu

5 Nhờ chiến thắng Chúa ban,
người quang vinh tuyệt đỉnh,
được bao phủ trong vinh dự, và uy nghiêm.
6 Ngài tặng người những ơn phước vĩnh hằng,
cho người hân hoan bởi Ngài hiện diện.
7 Vì vua đặt niềm tin nơi Chúa Hằng Hữu,
nơi Đấng Chí Cao đầy dẫy nhân từ,
vua sẽ không lay chuyển, không suy vong.

8 Chúa sẽ ra tay tìm bắt kẻ thù.
Tay hữu Chúa sẽ nắm lấy họ.
9 Chúa xuất hiện, sẽ khiến họ như lò lửa,
trong cơn giận họ bị Ngài nuốt,
ngọn lửa hừng sẽ đốt họ tiêu tan.
10 Con cháu họ tuyệt diệt khỏi mặt đất,
không còn ai sống sót giữa cõi đời.
11 Chống đối Chúa, họ mưu toan ác kế,
chẳng bao giờ hy vọng được thành công.
12 Chúa sẽ khiến họ quay lưng chạy trốn,
khi thấy tay Chúa giương cung.
13 Nguyện Chúa Hằng Hữu được tán dương về năng lực của Ngài.
Chúng con xin ca tụng Chúa quyền oai.

Thi Thiên 22

Tiếng Than Vãn và Bài Ca Ngợi
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng, theo điệu “Con nai buổi bình minh”)
1 Đức Chúa Trời ôi, Đức Chúa Trời ôi, sao Ngài đành bỏ con?
Đứng xa không cứu, không nghe tiếng con kêu nài?
2 Đức Chúa Trời con ôi, con kêu cứu mỗi ngày Ngài không đáp.
Con nài xin mỗi đêm, nào được yên nghỉ.

3 Chúa vẫn ở trên ngôi,
Ngài là đối tượng ngợi tôn của Ít-ra-ên.
4 Các tổ phụ ngày xưa tin tưởng Chúa.
Ngài đưa tay giải thoát lúc nguy nan.
5 Họ kêu xin liền được Ngài cứu giúp.
Tin cậy Chúa chẳng thất vọng bao giờ.

6 Nhưng con đây chỉ là sâu bọ, chẳng phải người,
là ô nhục của con người và bị thế nhân khinh bỉ.
7 Ai thấy con cũng buông lời chế giễu.
Người này trề môi, người khác lắc đầu:
8 “Có phải nó giao thác đời mình cho Chúa Hằng Hữu?
Hãy để Chúa Hằng Hữu cứu giúp cho!
Nếu Chúa Hằng Hữu yêu quý vui lòng về nó,
hãy để Chúa Hằng Hữu đến giải thoát cho!”

9 Chúa đã đem con ra khỏi lòng mẹ
khiến con tin cậy Chúa khi còn bú mẹ.
10 Từ lòng mẹ, con được giao cho Chúa.
Ngài là Đức Chúa Trời con trước lúc con ra đời.

11 Tai ương cận kề không ai cứu giúp,
Chúa ôi, xin đừng lìa bỏ con.
12 Kẻ thù địch đang vây quanh hung hãn;
dữ dằn như bò đực Ba-san!
13 Há rộng miệng muốn ăn tươi nuốt sống,
như sư tử gầm thét xông vào mồi.
14 Thân con bủn rủn,
xương cốt con rã rời.
Trái tim con như sáp,
tan chảy trong con.
15 Năng lực con cằn cỗi như mảnh sành.
Lưỡi dán chặt, khô trong cổ họng.
Chúa đặt con trong cát bụi tử vong.
16 Bầy chó săn lố nhố vây bọc con;
lũ hung ác tiến lại đứng vây quanh.
Tay chân con đều bị họ đâm thủng.
17 Con có thể đếm xương, từng chiếc.
Mắt long sòng sọc, họ nhìn chăm con,
18 Y phục con, họ lấy chia làm phần,
bắt thăm để lấy chiếc áo choàng của con.*

19 Chúa Hằng Hữu ơi, xin đừng lìa xa con!
Ngài là nguồn năng lực của con, xin cứu giúp con!
20 Xin cứu thân con thoát khỏi lưỡi gươm;
mạng sống con khỏi sư sài lang nanh vuốt của những con chó.
21 Cho con thoát sư tử mồm đang há,
hẳn Ngài cứu con thoát khỏi sừng bò rừng.

22 Con sẽ truyền Danh Chúa cho anh chị em con.
Giữa hội chúng dâng lời ca ngợi Chúa.
23 Hãy ngợi tôn Chúa Hằng Hữu, hỡi những người kính sợ Chúa!
Hãy tôn vinh Ngài, hỡi con cháu Gia-cốp!
24 Vì Chúa không khinh ghét người cùng khốn.†
Ngài không xây mặt khỏi họ,
nhưng nghe tiếng họ nài xin.

25 Tôi sẽ ca tụng Chúa giữa kỳ đại hội.
Và làm trọn lời thề trước tín dân.
26 Người khốn khổ sẽ ăn uống thỏa thuê.
Người tìm kiếm Chúa Hằng Hữu sẽ tôn ngợi Ngài.
Lòng họ tràn ngập niềm vui bất tận.
27 Cả địa cầu sẽ nhớ Chúa Hằng Hữu và quay về với Ngài.

* **Thi Thiên 22:18** Ctd rút thăm định phần † **Thi Thiên 22:24** Nt ghét hoạn nạn của người bị hoạn nạn

Dân các nước sẽ cúi đầu thờ lạy Chúa.

28 Vì việc thống trị là quyền Chúa Hằng Hữu.
Ngài làm vua cai quản hết muôn dân.

29 Tất cả người giàu trên thế gian ăn uống và thờ phượng.
Mọi người có đời sống ngắn ngủi,
thân xác sẽ chôn vào cát bụi,
tất cả đều phải quỳ lạy Ngài.
30 Con cháu chúng ta cũng sẽ phục vụ Ngài.
Các thế hệ tương lai sẽ được nghe về những việc diệu kỳ của Chúa.
31 Thế hệ tương lai sẽ rao truyền sự công chính của Chúa.
Rằng chính Chúa đã làm mọi điều đó.

Thi Thiên 23

Người Chăn và Con Chiên
(Thơ của Đa-vít)
1 Chúa Hằng Hữu là Đấng dắt chăn con;
nên con chẳng thấy thiếu thốn.
2 Chúa cho an nghỉ giữa đồng cỏ xanh tươi;
Ngài dẫn đưa đến bờ suối trong lành.
3 Ngài phục hồi linh hồn con.
Dìu dắt con vào đường ngay thẳng,
vì Danh Thánh Chúa.
4 Dù khi con bước đi
trong thung lũng của bóng sự chết,
con sẽ chẳng sợ điều nào ác hại,
vì Chúa ở bên con.
Cây trượng và cây gậy của Chúa
bảo vệ và an ủi con.
5 Chúa dọn tiệc đãi con
trước mặt những người thù nghịch con.
Ngài xức dầu cho đầu con.
Cho ly con tràn đầy.
6 Chắc chắn phước hạnh và tình thương sẽ theo con trọn đời,
con sẽ sống trong nhà Chúa Hằng Hữu mãi mãi.

Thi Thiên 24

Vua Vinh Quang vào Si-ôn
(Thơ của Đa-vít)
1 Địa cầu của Chúa và vạn vật trong đó.
Thế gian và mọi người trên đất đều thuộc về Ngài.
2 Chúa đã tạo đất khô gần đại dương
và bên cạnh sông ngòi, lập đồng bằng.

3 Ai sẽ được lên núi của Chúa Hằng Hữu?
Ai có thể đứng nơi thánh địa Ngài?
4 Chỉ những người tay sạch lòng ngay,

không thờ phượng các thần tượng
và không thề nguyền gian dối.
5 Họ sẽ nhận phước từ Chúa Hằng Hữu
và có mối tương giao mật thiết với Đức Chúa Trời, Đấng cứu rỗi mình.
6 Đó là dòng dõi của người tìm kiếm Chúa,
chiêm ngưỡng Thiên nhan, lạy Đức Chúa Trời của Gia-cốp.

7 Hỡi các cửa hãy ngước đầu lên!
Hỡi các cánh cổng xưa hãy tung mở,
để Vua Vinh Quang vào.
8 Vua Vinh Quang là ai?
Là Chúa Hằng Hữu đầy sức mạnh và quyền năng;
Chúa Hằng Hữu vô địch trong chiến trận.
9 Hỡi các cửa hãy ngước đầu lên!
Hỡi các cánh cổng xưa hãy tung mở,
để Vua Vinh Quang vào.
10 Vua Vinh Quang là ai?
Là Chúa Hằng Hữu Vạn Quân—
Ngài là Vua Vinh Quang.

Thi Thiên 25

Xin Phù Hộ và Xóa Tội
(Thơ của Đa-vít)
1 Lạy Chúa Hằng Hữu, linh hồn con hướng về Chúa.
2 Đức Chúa Trời ôi, con tin cậy Ngài luôn!
Xin đừng để con hổ thẹn,
đừng cho kẻ thù thắng con.
3 Không ai hy vọng nơi Chúa mà bị hổ thẹn,
chỉ những kẻ phản trắc phải tủi nhục đau buồn.

4 Xin chỉ cho con đường lối, lạy Chúa Hằng Hữu;
và dạy con nẻo đường Ngài.
5 Xin dẫn con đi vào chân lý và khuyên bảo con,
vì Ngài là Đức Chúa Trời, Đấng cứu rỗi con.
Suốt ngày con hy vọng trong Ngài.
6 Xin nhớ lại, ôi Chúa Hằng Hữu, đức nhân từ thương xót của Ngài,
như nghìn xưa Chúa vẫn làm.
7 Xin đừng nhớ hành vi nổi loạn của con thời tuổi trẻ.
Xin nhớ đến con tùy theo lòng nhân từ
và thương xót của Ngài, lạy Chúa Hằng Hữu.

8 Chúa Hằng Hữu thiện lành và chính trực;
Ngài giáo huấn những người lạc đường.
9 Dẫn người khiêm cung theo chân lý,
dạy họ thánh luật kỷ cương.
10 Đường lối Chúa Hằng Hữu là nhân từ chân thật
cho người nào vâng giữ mệnh lệnh Ngài.

11 Ôi Chúa Hằng Hữu, vì Danh Ngài,
xin tha thứ tội con, dù rất nặng.
12 Ai là người kính sợ Chúa Hằng Hữu?
Ngài sẽ giúp con chọn đường đúng.
13 Người sẽ sống đời mình trong hưng thịnh.
Con cháu người sẽ thừa hưởng đất đai.
14 Chúa Hằng Hữu là bạn của người tin kính.
Giao ước Ngài, Chúa hé lộ cho hay.
15 Mắt con mòn mỏi trông Chúa Hằng Hữu đến,
gỡ chân con ra khỏi lưới gài.

16 Xin xót thương, trở lại với con,
vì con quá nguy khốn cô đơn.
17 Nỗi đau thương sao gia tăng mãi.
Xin cứu con khỏi mọi cảnh khổ đau!
18 Xin Chúa xem cảnh lầm than, khốn khó.
Xin tha thứ tội ác của con.
19 Quân thù nghịch gia tăng gấp bội
chúng căm thù, cay đắng, ghét con.
20 Xin bảo vệ con! Xin gìn giữ linh hồn con!
Nương cậy Chúa, con không hổ thẹn.
21 Xin Ngài bảo vệ con trong nếp sống,
với tấm lòng thanh khiết, ngay thẳng,
vì con luôn ngưỡng vọng Chân Thần.

22 Lạy Đức Chúa Trời, xin cứu chuộc Ít-ra-ên,
cho thoát khỏi mọi gian truân hoạn nạn.

Thi Thiên 26

Tự Xưng Thanh Liêm và Xin Phù Hộ
(Thơ của Đa-vít)
1 Chúa Hằng Hữu ôi, bào chữa cho con,
vì con sống thanh liêm;
và con tin cậy Ngài, không nao núng.
2 Chúa Hằng Hữu ôi, xin tra xét và thử thách con,
Xin dò xét lòng dạ và tâm trí con.
3 Vì con ngưỡng mộ đức nhân từ Chúa,
và sống theo chân lý Ngài.
4 Con không hòa mình với người dối trá,
cũng chẳng kết giao cùng bọn đạo đức giả.
5 Con thù ghét phường ác nhân,
cũng chẳng giao du với người tội lỗi.
6 Con sẽ rửa tay, tỏ lòng trong sạch.
Con bước đến bàn thờ, Chúa Hằng Hữu ôi,
7 và lớn tiếng cảm tạ Ngài,
cùng kể lại công việc kỳ diệu của Ngài.
8 Chúa Hằng Hữu ôi, con yêu mến đền thánh Chúa,
nơi Ngài hiện diện, rạng rỡ vinh quang.

9 Xin đừng cất mạng con cùng với bọn người ác.
Đừng giết con chung với lũ sát nhân.
10 Bàn tay họ bẩn thỉu nhuốc nhơ,
tay phải họ vơ đầy của hối lộ.
11 Còn con sẽ sống liêm khiết trong sạch.
Xin cứu con và ban ân huệ cho con.
12 Nơi đất bằng, chân con đứng vững vàng,
giữa hội chúng, con luôn ca tụng Chúa Hằng Hữu.

Thi Thiên 27

Vững Tâm Vì Chúa Bảo Vệ
(Thơ của Đa-vít)
1 Chúa Hằng Hữu là ánh sáng và cứu tinh của tôi—
vậy tôi sẽ sợ ai?
Chúa Hằng Hữu là thành lũy của sinh mạng tôi,
tôi còn kinh khiếp ai?
2 Khi người ác xông vào tôi, hòng ăn nuốt tôi,
khi quân thù và người cừu địch tấn công tôi,
họ sẽ đều vấp chân và té ngã.
3 Dù cả đạo quân vây quanh tôi,
lòng tôi cũng không sợ hãi.
Dù bị chiến tranh uy hiếp,
tôi vẫn vững tâm tin cậy Ngài.

4 Tôi xin Chúa Hằng Hữu một điều—
điều lòng tôi hằng mong ước—
là được sống trong nhà Chúa trọn đời tôi
để chiêm ngưỡng sự hoàn hảo của Chúa Hằng Hữu,
và suy ngẫm trong Đền Thờ Ngài.
5 Trong ngày hoạn nạn, Chúa sẽ che chở tôi,
Ngài giấu tôi nơi kín đáo trong đền thánh Ngài,
nâng tôi lên, đặt trên tảng đá.
6 Đầu tôi được nâng cao hơn kẻ thù,
trong nơi thánh Ngài, tôi sẽ dâng lễ vật tạ ơn,
và vui mừng ca hát tôn vinh Chúa.

7 Lạy Chúa Hằng Hữu ôi, xin nghe con kêu cầu.
Xin thương xót đáp lời khẩn nguyện!
8 Con đã nghe Chúa phán: “Hãy đến và trò chuyện cùng Ta.”
Và lòng con thưa rằng: “Lạy Chúa Hằng Hữu, con đang đến.”
9 Lạy Chúa, Đấng cứu rỗi của con!
Cầu xin Ngài đừng lánh mặt.
Đừng nổi giận xua đuổi người tôi trung.
Đã bao lần Chúa hằng cứu giúp.
Đừng lìa xa, đừng từ bỏ con.
10 Cho dù cha mẹ con giận bỏ, từ khước con,
Chúa vẫn thương yêu, vẫn tiếp nhận con.

11 Chúa Hằng Hữu ôi, xin dạy con đường lối Chúa,
xin dẫn con vào lối an lành,
vì kẻ thù vây quanh chờ đợi con.
12 Xin đừng giao con cho họ.
Vì họ hung hăng bạo tàn,
định vu cáo buộc tội con.
13 Con tin chắc sẽ thấy ân lành của Chúa Hằng Hữu,
ngay trong đất người sống.

14 Cứ trông đợi Chúa Hằng Hữu.
Hãy vững tâm và can đảm.
Phải, kiên nhẫn đợi trông Chúa Hằng Hữu.

Thi Thiên 28

Cầu Xin Cứu Giúp và Cảm Tạ Vì Được Nhậm Lời
(Thơ của Đa-vít)
1 Con kêu cầu Ngài, lạy Chúa Hằng Hữu, Vầng Đá của con.
Xin đừng bịt tai cùng con.
Vì nếu Chúa vẫn lặng thinh im tiếng,
con sẽ giống như người đi vào mồ mả.
2 Xin vì lòng thương xót nghe lời cầu nguyện con,
khi con kêu khóc xin Ngài cứu giúp,
khi con đưa tay lên đền thánh của Ngài.
3 Xin đừng phạt con chung với kẻ dữ—
là những người làm điều gian ác—
miệng nói hòa bình với xóm giềng
nhưng trong lòng đầy dẫy gian tà.
4 Xin Chúa phạt họ theo hành vi của họ!
Theo cách cư xử gian ác của họ.
Phạt họ theo việc làm,
báo trả xứng đáng điều họ đã gây ra.
5 Vì họ chẳng quan tâm đến công việc Chúa Hằng Hữu,
chẳng chú ý đến công trình Ngài.
Vậy họ sẽ bị Ngài tiêu diệt,
chẳng bao giờ cho xây dựng lại.

6 Ngợi ca Chúa Hằng Hữu!
Vì Ngài đã nghe lời con nguyện cầu.
7 Chúa Hằng Hữu là năng lực và tấm khiên của con.
Con tin cậy Ngài trọn cả tấm lòng,
Ngài cứu giúp con, lòng con hoan hỉ.
Con sẽ dâng lời hát cảm tạ Ngài.

8 Chúa Hằng Hữu là năng lực của dân Ngài.
Ngài là đồn lũy cho người Chúa xức dầu.
9 Xin Chúa cứu dân Ngài!
Ban phước lành cho cơ nghiệp của Ngài,
Xin chăn dắt

và bồng bế họ mãi mãi.

Thi Thiên 29

Tiếng Chúa trong Bão Tố

(Thơ của Đa-vít)

1 Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu, hỡi các con của Đức Chúa Trời;
hãy ngợi tôn Chúa Hằng Hữu vì vinh quang và quyền năng Ngài.
2 Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu vì vinh quang của Danh Ngài.
Hãy thờ phượng Chúa Hằng Hữu trong hào quang của thánh khiết Ngài.

3 Tiếng Chúa Hằng Hữu vang dội trên các dòng nước.
Đức Chúa Trời của vinh quang vang rền như sấm.
Chúa Hằng Hữu nổi sấm sét trên nước lũ.
4 Tiếng Chúa Hằng Hữu đầy quyền năng;
tiếng Chúa Hằng Hữu quá oai nghiêm.
5 Tiếng Chúa Hằng Hữu bẻ gãy cây hương nam;
phải, tiếng Chúa Hằng Hữu làm gãy nát cây bá hương Li-ban.
6 Ngài khiến núi Li-ban nhảy như bò con;
Ngài khiến núi Si-ri-ôn nhảy như bê rừng.
7 Tiếng Chúa Hằng Hữu phát chớp nhoáng.
8 Tiếng Chúa Hằng Hữu khiến chấn động vùng hoang mạc;
Chúa Hằng Hữu chấn động hoang mạc Ca-đe.
9 Tiếng Chúa Hằng Hữu vặn đổ cây sồi,
làm cho cây rừng trụi lá.
Trong Đền Thờ Ngài, tất cả tung hô: “Vinh quang!”

10 Chúa Hằng Hữu ngự trên nước lụt,
Chúa Hằng Hữu cai trị trên ngôi vua muôn đời.
11 Chúa Hằng Hữu ban sức mạnh cho dân Ngài.
Chúa Hằng Hữu ban phước bình an cho họ.

Thi Thiên 30

Cảm Tạ Chúa Cứu Khỏi Chết

(Thơ của Đa-vít, hát vào dịp khánh thành Đền Thờ)

1 Con tôn vinh Chúa Hằng Hữu, vì Ngài nâng con lên.
Chúa Không để kẻ thù vui mừng đắc chí.
2 Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời con, con kêu cầu Chúa,
và Ngài chữa lành con.
3 Chúa đã đem con lên khỏi âm phủ, lạy Chúa Hằng Hữu.
Ngài cho con sống, khỏi nằm dưới huyệt sâu.

4 Các thánh ơi, hãy ngợi ca Chúa Hằng Hữu!
Ngợi tôn Danh Thánh Ngài.
5 Chúa chỉ giận con trong giây phút,
nhưng ban ân huệ suốt cuộc đời!
Khóc than chỉ trọ qua đêm ngắn,
nhưng bình minh rộn rã reo vui.

6 Lúc hưng thịnh, tâm con tự nhủ:
“Ta sẽ tồn tại, không ai lay chuyển nổi!”
7 Nhưng, nhờ ơn Chúa, núi con mới vững bền,
Ngài lánh mặt, con liền bối rối.

8 Con kêu xin Chúa, lạy Chúa Hằng Hữu.
Con khẩn nài Chúa thương xót con:
9 “Để con chết, ích gì cho Chúa,
dưới mộ sâu, làm sao phục vụ Ngài?
Cát bụi nào đâu biết ngợi tôn Chúa?
Làm sao biết rao truyền đức thành tính của Ngài?
10 Xin nghe con, lạy Chúa Hằng Hữu, thương xót con.
Xin cứu giúp con, lạy Chúa Hằng Hữu.”

11 Từ sầu muộn, Chúa cho con nhảy nhót.
Cởi áo tang, mặc áo hân hoan,
12 nên con ngợi tôn Ngài, không thể câm nín.
Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời con, con tạ ơn Ngài mãi mãi!

Thi Thiên 31

Nhờ Chúa Tiếp Cứu
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Chúa Hằng Hữu ôi, con nương tựa nơi Ngài;
xin đừng để con bị nhục nhã.
Xin giải thoát con, vì Ngài rất công minh.
2 Xin lắng tai nghe con cầu nguyện;
xin sớm đến cứu giúp con.
Xin làm vầng đá cho con nương tựa,
làm đồn lũy cứu mạng sống con.
3 Vì Chúa là vầng đá và đồn lũy con.
Xin dẫn dắt con để Danh Ngài rạng rỡ.
4 Xin gỡ con khỏi lưới chúng giăng,
vì Ngài là nơi con ẩn núp.
5 Con xin giao thác linh hồn trong tay Chúa.
Xin cứu con, lạy Chúa Hằng Hữu, vì Ngài là Đức Chúa Trời thành tín.

6 Con ghét người thờ thần tượng hư ảo,
nhưng con tin cậy nơi Chúa Vĩnh Hằng.
7 Con sẽ hân hoan vui mừng trong tình yêu của Chúa,
vì Chúa đã thấy sự đau đớn của con,
và biết nỗi thống khổ của linh hồn con.
8 Chúa không giao nạp con vào tay kẻ địch,
nhưng đặt chân con lên chốn an toàn.

9 Xin thương xót, lạy Chúa Hằng Hữu, vì con khốn đốn.
Mắt yếu mờ dâng lệ buồn đau.
Linh hồn con cùng thân xác mỏi mòn.

10 Đời con tiêu hao trong thống khổ,
tháng ngày qua đầy tiếng thở than.
Sức suy tàn vì tội lỗi bủa vây;
xương cốt con rồi cũng hao mòn.
11 Với kẻ thù, con chỉ là sỉ nhục,
láng giềng bạn hữu đều kinh khiếp—
ai thấy con đi cũng tránh xa.
12 Con bị quên như người đã chết,
như chiếc bình khi đã vỡ tan.
13 Con nghe nhiều kẻ thù phỉ báng,
chung quanh con vây phủ nỗi kinh hoàng.
Kẻ thù con họp nhau hội ý
tìm âm mưu kế hoạch thủ tiêu con.
14 Chúa Hằng Hữu ôi, lòng con tin cậy Chúa.
Con trình thưa: "Ngài là Đức Chúa Trời của con!"
15 Tương lai con ở trong tay Chúa.
Xin giải thoát con khỏi những người săn đuổi tính mạng con.
16 Xin Thiên nhan sáng soi đầy tớ Chúa.
Giải cứu con tùy lượng xót thương.
17 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin đừng để con bị hổ thẹn,
vì con đã kêu cầu đến Ngài.
Xin cho người ác ê chề nhục nhã;
lặng lẽ nằm yên dưới âm ty.
18 Cho câm nín đôi môi dối trá—
theo thói quen láo xược kiêu căng xúc phạm người công chính.

19 Thật lớn thay tình thương của Chúa,
dành cho ai kính sợ phục tùng.
Ngài ban ơn cho người tựa nương,
tỏ công khai trước mặt mọi người.
20 Chúa giấu họ vào nơi kín đáo,
khỏi âm mưu hãm hại của loài người.
Trong lều trại Ngài che phủ họ
khỏi tiếng thị phi của thế gian.

21 Đáng chúc tụng Chúa Hằng Hữu,
vì Ngài tỏ lòng thương xót diệu kỳ.
Ngài che chở con an toàn khi tường thành con bị bao vây.
22 Lúc thiếu suy xét, con đã nói:
"Con bị truất khỏi Chúa Hằng Hữu!"
Nhưng Chúa đã nghe lời con cầu nguyện
con kêu cầu Ngài cứu giúp con.

23 Các người thánh, hãy yêu mến Chúa Hằng Hữu!
Vì Chúa Hằng Hữu bảo vệ người trung tín với Ngài,
nhưng phạt nặng người tự kiêu cao ngạo.
24 Hỡi tất cả những người trông cậy Chúa Hằng Hữu!
Hãy anh dũng, can đảm, và bền lòng.

Thi Thiên 32

Phước Hạnh của Người Được Tha Tội
(Giáo huấn ca của Đa-vít)
1 Phước cho người có tội được tha thứ,
vi phạm được khỏa lấp.
2 Phước cho người không bị Chúa kể tội,
hồn sạch trong, không chút gian trá.
3 Khi con không chịu xưng nhận tội
xương cốt hao mòn,
suốt ngày rên rỉ.
4 Ngày và đêm tay Chúa đè trên con nặng nề.
Sức lực con tan như sáp dưới nắng hạ.

5 Cho đến lúc con nhận tội với Chúa,
không che giấu gian ác con.
Con tự bảo: "Ta sẽ xưng tội với Chúa Hằng Hữu."
Và Chúa đã tha thứ con! Mọi tội ác đã qua.

6 Vì thế, mọi người tin kính Chúa hãy cầu nguyện với Chúa khi còn gặp được,
để họ không bị chìm trong nước lũ của ngày phán xét.
7 Vì Chúa là nơi con ẩn náu;
Chúa bảo vệ con lúc gian nan.
Ngài bao bọc con trong tiếng ca giải thoát.

8 Chúa Hằng Hữu phán: "Ta sẽ dạy con, chỉ cho con đường lối phải theo.
Mắt Ta sẽ dõi theo và hướng dẫn.
9 Đừng dại dột cứng cổ* như la, như ngựa,
phải dùng hàm thiếc, dây cương mới chịu vâng phục."

10 Người ác chịu nhiều khổ đau,
nhưng ai tin cậy Chúa Hằng Hữu sẽ được tràn đầy ân huệ.
11 Những người công chính, hãy vui vẻ và mừng rỡ trong Chúa Hằng Hữu!
Những người có lòng ngay thẳng, hãy reo vui!

Thi Thiên 33

Đấng Tạo Hóa Phù Hộ Bảo Vệ Muôn Vật
1 Người công chính, hãy hân hoan trong Chúa Hằng Hữu;
xứng hợp thay, người ngay thẳng ca tụng Ngài.
2 Hãy ca ngợi Chúa bằng đàn hạc;
hãy tấu nhạc cho Ngài bằng đàn thập huyền.
3 Hãy hát cho Chúa một bài ca mới;
hòa tấu tuyệt diệu và reo mừng.
4 Vì lời Chúa Hằng Hữu là chân lý,*
Chúa thành tín trong mọi việc Ngài làm.

* **Thi Thiên 32:9** Nt không hiểu biết * **Thi Thiên 33:4** Nt đúng

5 Chúa ưa điều công minh chính đáng;
khắp đất tràn ngập tình thương không phai tàn của Ngài.

6 Lời Chúa Hằng Hữu sáng lập vũ trụ,
hơi thở Ngài tạo muôn triệu tinh tú.
7 Ngài góp nước thành đại dương,
chứa đầy các bể sâu.
8 Cả thế giới hãy kính sợ Chúa Hằng Hữu,
mọi người trần gian phải khiếp kinh.
9 Chúa phán, vũ trụ liền xuất hiện!
Vạn vật tồn tại theo lệnh Ngài.

10 Chúa Hằng Hữu phá hỏng kế hoạch các nước,
Ngài tiêu diệt dự định muôn dân.
11 Nhưng kế hoạch Chúa Hằng Hữu tồn tại mãi mãi;
ý định Ngài bất diệt muôn đời.

12 Phước cho nước nào tôn Đức Chúa Trời là Chúa Hằng Hữu,
và dân tộc được Ngài chọn làm cơ nghiệp Ngài.

13 Chúa Hằng Hữu từ trời nhìn xuống
thấy tất cả loài người.
14 Từ ngai Chúa ngự Ngài quan sát
tất cả dân trên thế gian.
15 Chúa tạo linh hồn nhân loại,
vậy Ngài biết mọi việc họ làm.
16 Không vua nào nhờ binh hùng tướng mạnh mà thắng trận;
sức mạnh nào cứu được anh hùng.
17 Lúc lâm nguy chiến mã thành vô dụng—
dù mạnh đến đâu cũng chẳng giải thoát được ai.

18 Nhưng mắt Chúa Hằng Hữu nhìn người tin kính
và người trông mong đức nhân từ không phai tàn của Ngài.
19 Chúa giải thoát họ khỏi chết
và cho họ sống sót qua cơn đói kém.

20 Chúng con trông đợi Chúa Hằng Hữu.
Đấng cứu hộ, khiên thuẫn chở che.
21 Lòng chúng con hân hoan trong Chúa,
vì chúng con tin cậy Danh Thánh Ngài.
22 Nguyện tình thương Chúa Hằng Hữu bao phủ chúng con,
như chúng con hằng hy vọng nơi Ngài.

Thi Thiên 34

Chúa Dự Bị Nhu Cầu và Giải Cứu

(Thơ của Đa-vít, lúc người giả điên trước mặt Vua A-bi-mê-léc và bị đuổi đi)

1 Tôi luôn luôn chúc tụng Chúa Hằng Hữu,
miệng tôi chỉ biết ca ngợi Ngài.

2 Tôi sẽ khoe mọi ân lành của Chúa Hằng Hữu;
cho người khốn khó nghe và vui mừng.
3 Hãy cùng tôi tôn vinh Chúa Hằng Hữu;
chúng ta hãy suy tôn Danh Ngài.

4 Tôi tìm kiếm Chúa Hằng Hữu và Ngài đáp ứng.
Ngài giải thoát tôi khỏi cảnh hãi hùng.
5 Ai ngửa trông nơi Chúa được Ngài chiếu sáng,
mặt tươi vui, không hổ thẹn cúi đầu.
6 Người cùng khổ này kêu xin, và Chúa Hằng Hữu lắng nghe,
Ngài giải cứu người khỏi hoạn nạn.
7 Vì thiên sứ của Chúa Hằng Hữu là người canh giữ;
đóng trại chung quanh và giải cứu người kính thờ Chúa.

8 Hãy nếm thử cho biết Chúa Hằng Hữu là thiện lành.
Phước cho người ẩn náu nơi Ngài!
9 Các người thánh, hãy kính sợ Chúa Hằng Hữu,
vì người kính sợ Chúa chẳng thiếu thốn bao giờ.
10 Dù sư tử tơ có khi thiếu thốn và đói,
nhưng người tìm kiếm Chúa Hằng Hữu chẳng thiếu điều lành nào.

11 Các con, hãy đến nghe ta,
ta sẽ dạy các con sự kính sợ Chúa Hằng Hữu.
12 Có ai là người yêu thích cuộc đời,
muốn sống lâu dài, hạnh phúc?
13 Phải giữ miệng lưỡi mình,
đừng nói lời độc hại, dối gian!
14 Phải tránh xa điều ác và làm việc lành.
Hãy tìm kiếm hòa bình, và theo đuổi nó.

15 Vì mắt Chúa Hằng Hữu nhìn người công chính;
tai Ngài nghe tiếng họ kêu cầu.
16 Chúa Hằng Hữu đối nghịch người ác;
xóa kỷ niệm họ trên thế gian.
17 Người công chính kêu xin, Chúa lắng nghe.
Ngài giải thoát họ khỏi mọi gian khổ.
18 Chúa Hằng Hữu ở gần người có lòng tan vỡ;
Ngài cứu người biết hối hận ăn năn.

19 Người công chính gặp nhiều tai nạn,
nhưng Chúa Hằng Hữu cho tai qua nạn khỏi.
20 Chúa Hằng Hữu giữ gìn xương cốt người công chính;
không để cho một cái nào phải gãy!

21 Tai ương đến tiêu diệt người ác,
ai ghét người ngay bị Chúa phạt.
22 Nhưng Chúa Hằng Hữu chuộc người phục vụ Chúa.
Người nào ẩn núp nơi Chúa không bị lên án.

Thi Thiên 35

Xin Cứu Khỏi Kẻ Thù
(Thơ của Đa-vít)
1 Chúa Hằng Hữu ôi, xin tranh cãi cùng người tranh cãi lại con.
Ra tay chiến đấu chống người chiến đấu hại con.
2 Xin cầm khiên mộc,
đứng lên đến cứu giúp con.
3 Xin lấy giáo và lao cản đường người đuổi con.
Xin nói với tâm hồn con:
"Ta sẽ cho con chiến thắng!"
4 Cho người tìm giết con ê chề nhục nhã;
người mưu hại con lui bước và hổ thẹn.
5 Xin thiên sứ của Chúa Hằng Hữu đuổi xua họ—
như trấu rơm trong gió tơi bời
6 Cho đường họ tối tăm, trơn trợt,
khi thiên thần của Chúa Hằng Hữu đuổi theo họ.
7 Họ giăng lưới hại con vô cớ
không lý do, đào hố săn người.
8 Nguyện họ gặp tai ương khủng khiếp!
Bị diệt vong trong bẫy họ gài!
Và sa vào hố họ đào cho con.

9 Con hân hoan trong Chúa Hằng Hữu,
mừng rỡ vì Ngài giải cứu con.
10 Mỗi xương cốt trong thân thể con ngợi tôn Chúa:
"Chúa Hằng Hữu ôi, ai sánh được với Ngài?"

11 Bọn chứng gian tiến lên cật vấn,
những việc con không biết không làm.
12 Họ lấy ác báo trả việc lành.
Tâm hồn con đơn côi, bất hạnh.
13 Thế mà khi chúng bệnh hoạn, con mặc áo gai,
khắc khổ, nhịn ăn vì họ,
nhưng lời cầu thay chưa được đáp ứng.
14 Con khóc chúng như anh em, bạn thiết,
cúi đầu buồn bã như than khóc mẹ.
15 Thế mà khi con khốn đốn, họ liên hoan
cáo gian lúc con vắng mặt.
Bêu riếu con không ngừng.
16 Như bọn vô đạo, họ chế nhạo con;
họ nghiến răng giận dữ chống lại con.

17 Chúa Hằng Hữu ôi, Chúa cứ lặng nhìn đến bao giờ?
Xin cứu con khỏi bị diệt vong.
Rút mạng sống con khỏi nanh vuốt sư tử.
18 Con sẽ cảm tạ Chúa giữa đại hội.
Ca tụng Chúa trước tất cả chúng dân.
19 Xin chớ để kẻ thù reo vui,
người vô cớ thù ghét con, nheo mắt trêu chọc.

20 Vì họ không nói lời hòa hảo,
nhưng âm mưu lừa gạt lương dân.
21 Họ la to: “Ha! Ha!
Chính chúng ta đã thấy tận mắt!”

22 Chúa Hằng Hữu ôi, Ngài biết mọi việc.
Xin đừng yên lặng.
Xin đừng rời bỏ con, lạy Chúa.
23 Xin thức giấc! Xin trỗi dậy bênh vực con!
Xin tranh cãi cho con, Đức Chúa Trời con và Chúa con.
24 Xin Chúa Công Chính xét xử công minh,
đừng để họ reo mừng đắc thắng.
25 Đừng để họ nói rằng: “Hay quá, việc xảy ra như ta ao ước!
Bây giờ ta đã nuốt gọn nó rồi!”

26 Nguyện những ai vui mừng khi con khốn đốn
bị hổ thẹn và bối rối.
Nguyện những ai khoác lác kiêu căng
sẽ mặc lấy nhục nhã và thẹn thùng.
27 Những ai mong con được minh oan,
xin cho họ reo vui không dứt tiếng:
“Chúa Hằng Hữu thật vĩ đại,
Ngài vui lòng ban sự thịnh vượng cho đầy tớ Ngài.”
28 Lưỡi con sẽ nói về đức công chính của Chúa,
và suốt ngày ca tụng Thánh Danh.

Thi Thiên 36

Lòng Ác của Loài Người và Đức Nhân Từ của Chúa
(Thơ của Đa-vít, đầy tớ Chúa, soạn cho nhạc trưởng)
1 Một lời nói trong lòng tôi về tội lỗi của người ác rằng:
Nó không để tâm đến việc kính sợ Đức Chúa Trời.
2 Nó chỉ lo tâng bốc bản thân,
đến nỗi không thấy tội cũng không ghét tội.
3 Miệng lưỡi nó đầy lời xảo trá,
không chút khôn ngoan, chẳng tốt lành.
4 Nằm trên giường tính toan điều ác,
quyết tâm theo con đường gian trá,
không từ bỏ hành vi sai trái.

5 Chúa Hằng Hữu ôi, lượng nhân từ bao la trời biển;
lòng thành tín vượt quá mây ngàn.
6 Đức công chính sừng sững non cao,
sự xét đoán sâu hơn vực thẳm.
Ngài bảo tồn loài người, loài vật, lạy Chúa Hằng Hữu.
7 Lòng nhân từ Chúa quý biết bao, ôi Đức Chúa Trời!
Con cái loài người nương tựa mình
dưới bóng cánh của Ngài.
8 Được thỏa mãn thức ăn dư dật trong nhà Chúa,

uống nước sông phước lạc từ trời.
9 Vì Chúa chính là nguồn sống
và ánh sáng soi chiếu chúng con.

10 Xin cứ thương yêu người biết Chúa;
xử công minh với người ngay thật.
11 Xin đừng cho người kiêu ngạo giẫm chân con
hay người ác xô đùa con xuống hố.
12 Kìa! Người làm ác ngã rạp!
Họ bị xô ngã không trở dậy nổi.

Thi Thiên 37

An Ninh cho Ai Tin Chúa và Bất An cho Người Ác
(Thơ của Đa-vít)
1 Đừng bực tức vì người bất lương
hay ghen tị người làm điều phi pháp.
2 Vì họ sẽ như cỏ héo úa.
Và tàn tạ như cỏ xanh bị cắt.

3 Hãy tin cậy Chúa Hằng Hữu và làm điều thiện.
Hãy ở trong xứ và vui hưởng cỏ xanh yên lành.
4 Hãy vui thỏa trong Chúa Hằng Hữu,
Ngài sẽ cho ngươi điều ước mơ.

5 Hãy giao phó mọi việc cho Chúa Hằng Hữu.
Hết lòng tin cậy Ngài, Ngài sẽ giúp đỡ ngươi.
6 Ngài sẽ khiến sự công chính ngươi tỏa sáng như rạng đông,
và công lý ngươi chiếu sáng như ban trưa.

7 Hãy yên lặng trước Chúa Hằng Hữu,
và bền lòng chờ đợi Ngài.
Đừng bực bội vì người ác thành công,
khi họ thực hiện mưu sâu kế độc.

8 Hãy kìm hãm cơn nóng nảy!
Hãy xoay khỏi cơn giận cuồng!
Đừng để mất sự bình tĩnh—
vì nó dẫn con vào điều ác!
9 Vì người ác rồi sẽ bị diệt vong,
còn ai trông chờ Chúa Hằng Hữu sẽ hưởng được đất.

10 Chẳng bao lâu, người ác sẽ biến mất.
Dù muốn tìm, cũng chẳng bao giờ thấy.
11 Nhưng người khiêm nhu sẽ thừa hưởng đất đai
và sẽ sống trong cảnh thái bình.

12 Người ác âm mưu hại người tin kính;
họ giận dữ nghiến răng với người.
13 Nhưng Chúa cười nhạo chúng,

vì Ngài biết ngày tàn chúng đã gần.

14 Người ác tuốt gươm và giương cung
để hại người nghèo thiếu và cùng khốn,
và giết người làm điều ngay thẳng.
15 Nhưng gươm sẽ đâm ngược vào tim họ,
và cung tên họ cũng sẽ gãy tan.

16 Chút đỉnh tài vật của người tin kính,
còn quý hơn của cải dư dật của nhiều người ác.
17 Vì tay người ác sẽ gãy nát,
nhưng Chúa Hằng Hữu nâng đỡ người hiền lương.

18 Chúa Hằng Hữu biết số ngày người thiện lành,
Ngài cho họ cơ nghiệp vĩnh cửu.
19 Trong ngày tai họa họ không héo hắt;
giữa nạn đói kém vẫn no đủ.

20 Nhưng người ác sẽ hư mất.
Những kẻ thù của Chúa Hằng Hữu sẽ như hoa ngoài đồng—
chúng sẽ tàn rụi và tan như mây khói.

21 Người ác mượn mà không bao giờ trả,
nhưng người tin kính rộng lòng cho không.
22 Ai được Chúa Hằng Hữu ban phước sẽ thừa hưởng đất đai;
Còn Ngài nguyền rủa ai thì nấy họ sẽ bị tiêu diệt.

23 Chúa Hằng Hữu xếp đặt bước đi của người tin kính,
Ngài ưa thích đường lối người.
24 Dù vấp chân, họ cũng không té ngã,
vì có Chúa Hằng Hữu giữ họ trong tay.

25 Trước kia tôi còn trẻ, nay đến tuổi già.
Tôi chưa thấy Chúa bỏ rơi người công chính
hoặc để con cháu họ đi ăn mày.
26 Họ luôn luôn rộng rãi cho vay,
dòng dõi họ hưởng đầy ơn phước.

27 Người bỏ điều ác và làm điều lành,
thì sẽ sống trên đất mãi mãi.
28 Vì Chúa Hằng Hữu yêu công lý,
nên sẽ không từ bỏ người thánh của Ngài.

Chúa sẽ bảo vệ họ luôn luôn,
còn dòng dõi người ác bị diệt vong.
29 Người tin kính sẽ thừa hưởng đất đai,
và sống tại đó mãi mãi.

30 Người tin kính nói lời khôn ngoan;

miệng lưỡi luôn thật thà đoan chính,
31 Người gìn giữ luật pháp Đức Chúa Trời trong lòng,
sẽ bước đi vững vàng.

32 Những người ác rình rập đợi chờ,
tìm phương giết người công chính,
33 Nhưng Chúa Hằng Hữu không để họ được thành công,
cũng không để người bị kết tội khi bị đem ra xét xử.

34 Hãy chờ đợi Chúa Hằng Hữu.
Vâng giữ đường lối Ngài,
Ngài sẽ nhắc ngươi lên, cho ngươi thừa hưởng đất đai,
ngươi sẽ thấy người ác bị hủy diệt.

35 Ta đã chứng kiến người độc ác, bạo tàn
thịnh vượng như cây xanh tươi trong đất tốt
36 Nhưng chẳng bao lâu qua đi, không còn nữa!
Ta tìm kiếm, nhưng chẳng thấy họ đâu!

37 Hãy nhìn người thiện hảo và ngay lành,
cuộc đời họ kết thúc trong bình an.
38 Còn người phạm tội ác cùng nhau bị diệt;
họ đâu còn con cháu, tương lai.

39 Chúa Hằng Hữu cứu người tin kính;
Ngài là nơi ẩn trú lúc gian nan.
40 Chúa Hằng Hữu đưa tay cứu giúp,
giải thoát họ khỏi phường ác gian.
Chúa cứu họ,
vì họ nương náu nơi Ngài.

Thi Thiên 38

Lời Thống Hối
(Thơ của Đa-vít, để tưởng nhớ)
1 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin đừng quở trách con trong cơn giận,
lúc Ngài thịnh nộ, xin chớ sửa phạt con.
2 Mũi tên Chúa bắn sâu vào thịt,
bàn tay Ngài đè nặng trên con.
3 Vì Chúa giận, thân con yếu ớt;
do tội con, xương cốt mỏi mòn.
4 Tội ác con ngập đầu—
nặng nề đè bẹp cả tâm thân,
5 Vết thương lòng lở loét thối tha,
vì khờ dại đòn roi con chịu.
6 Con cúi mặt khom mình trong tủi nhục.
Phiền muộn ngày đêm rục cõi lòng.
7 Đòn vọt, lưng con đau như bỏng,
những lằn roi cày nát thịt da.

8 Con gập người, kiệt lực, nhược suy.
Vì đau đớn nát lòng, con rên rỉ.

9 Chúa Hằng Hữu ôi, Chúa biết mọi điều con ao ước;
tiếng thở than chẳng giấu được Ngài.
10 Tim đập dồn, sức tàn lực kiệt,
đôi mắt lòa, bóng tối tràn lan.
11 Bạn hữu, thân sơ đều lảng tránh.
Gia đình thân thích cũng dang xa.
12 Người săn mạng lo chăng bẫy lưới.
Bọn ác nhân mưu kế hại người.
Suốt ngày lo tính chuyện dối gian.

13 Con như người điếc, chẳng nghe, chẳng biết,
như người câm, không mở miệng.
14 Phải, con như người điếc chẳng nghe,
miệng không có lời đối đáp.
15 Lạy Chúa Hằng Hữu, con đang trông đợi.
Xin đáp lời, lạy Chúa, Đức Chúa Trời con.
16 Con cầu nguyện: "Xin đừng để kẻ thù con hả hê
hay vui mừng vì chân con trượt ngã."

17 Con kiệt lực, chân không đứng vững,
nỗi đau thương đeo đẳng không rời.*
18 Con xưng ra tội lỗi con;
con ăn năn thống hối về những việc con đã làm.
19 Quân thù đông vây bọc trong ngoài,
người vô cớ ghét con chẳng hiếm.
20 Họ lấy điều dữ trả điều lành cho con,
chỉ vì con làm theo ý Chúa.
21 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin chớ bỏ rơi con.
Đức Chúa Trời của con, xin đừng ngoảnh mặt.
22 Xin mau cứu giúp con,
Lạy Chúa Hằng Hữu, Đấng Cứu Rỗi con.

Thi Thiên 39

Hư Không của Trần Gian
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng Giê-đu-thun)
1 Tôi tự nhủ: "Tôi sẽ cố giữ gìn nếp sống,
giữ cho miệng lưỡi không sai phạm,
và khi người ác xuất hiện,
tôi bịt chặt miệng như phải ngậm tăm."
2 Nhưng khi tôi âm thầm, câm nín—
việc phải cũng chẳng nói ra—
thì nỗi đau xót trào dâng.
3 Lòng bồn chồn nóng nảy,
như lửa đốt cháy thiêu

* **Thi Thiên 38:17** Nt luôn ở trước con

lúc trầm mặc đăm chiêu.
Tôi liền mở miệng:
4 “Chúa Hằng Hữu ôi, xin cho con biết hồi chung kết.
Đời con thắm thoắt được bao lâu—
thân phận mong manh đến bực nào.
5 Đời con dài lắm độ gang tay,
khác chi hư không trước mặt Chúa;
đời người đều ví như hơi thở.”

6 Chúng con chập chờn như chiếc bóng,
chen chúc lợi danh trò ảo mộng,
tiền tài tích trữ để cho ai.
7 Lạy Chúa, có ai đáng cho con hy vọng?
Hy vọng con chỉ đặt nơi Ngài.
8 Xin cứu con khỏi mọi điều vi phạm.
Đừng để người ngu si sỉ nhục.
9 Miệng con vẫn khép chặt, lặng yên.
Vì Chúa đã khiến nên như vậy.
10 Xin Chúa thương, ngừng tay đánh phạt!
Vì con kiệt sức và mỏi mòn.
11 Khi Chúa quở trách trừng phạt ai vì tội lỗi,
Ngài làm cho ước vọng họ phai tàn.
Thật đời người chỉ là hơi thở.

12 Chúa Hằng Hữu ôi, xin nghe lời con khẩn nguyện!
Xin lắng tai nghe tiếng kêu van!
Đừng thờ ơ khi lệ con tuôn tràn.
Vì con chỉ là kiều dân—
phiêu bạt khắp mọi miền,
là lữ hành như tổ phụ con.
13 Xin Chúa tha tội để con phấn khởi, vui tươi
trước khi con qua đời và không còn nữa!

Thi Thiên 40

Mong Chúa Cứu Khỏi Khổ Nạn
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Tôi kiên nhẫn đợi chờ Chúa Hằng Hữu cứu giúp,
Ngài cúi xuống nghe tiếng tôi kêu xin.
2 Ngài cứu tôi từ lòng hố diệt vong,
đem tôi lên khỏi vũng bùn lầy.
Ngài đặt chân tôi trên vầng đá
và cho bước tôi vững vàng.
3 Ngài cho tôi một bài hát mới,
để tôi ca ngợi Đức Chúa Trời chúng ta.
Nhiều người sẽ thấy và kinh sợ.
Họ sẽ đặt lòng tin cậy trong Chúa Hằng Hữu.

4 Phước cho người tin cậy Chúa Hằng Hữu,

không khuất phục trước người kiêu căng,
không về phe với bọn thờ thần tượng.
5 Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời con, công ơn kỳ diệu vẫn trường tồn.
Lòng ưu ái Ngài còn muôn thuở.
Chẳng thần nào sánh được với Ngài.
Nếu con muốn nhắc ân huệ,
thật quá nhiều, không sao đếm xuể.

6 Chúa chẳng thích lễ vật, sinh tế.
Ngài chỉ muốn con nhất mực vâng lời,*
Chúa không đòi lễ thiêu chuộc tội.
7 Con xin xác nhận: "Này, con đến.
Trong Kinh Sách đã chép về con.
8 Lạy Đức Chúa Trời, con hoan hỉ làm theo ý Chúa,
luật pháp Ngài ghi khắc tận tâm can."

9 Con đã rao truyền cho dân Chúa về công chính của Ngài.
Thật con không thể nào nín lặng âm thầm,
như Ngài đã biết, lạy Chúa Hằng Hữu.
10 Con không giấu tin mừng của Chúa trong lòng con;†
nhưng công bố đức thành tín và sự cứu rỗi của Ngài.

Con đã nói với mọi người giữa hội chúng
về tình thương và thành tính của Ngài.

11 Chúa Hằng Hữu, xin tiếp tục thương xót, khoan nhân.
Xin bảo vệ con trong chân lý của Ngài.
12 Tai họa chung quanh con—
nhiều vô kể!
Tội con ngập đầu,
đâu dám ngước nhìn lên.
Chúng nhiều hơn tóc trên đầu con.
Khiến con mất hết lòng can đảm.

13 Chúa Hằng Hữu ôi, xin giải thoát con!
Xin mau mau đến cứu giúp con.
14 Xin cho người săn mạng con
phải bối rối và hổ thẹn.
Xin cho kẻ vui về hoạn nạn của con
phải cúi đầu trơ trẽn.
15 Xin cho họ khiếp đảm vì tủi thẹn,
vì họ nói: "Ha! Chúng ta đã bắt được hắn!"

16 Nguyện những người tìm kiếm Chúa
tràn ngập hân hoan và mừng rỡ trong Ngài.
Nguyện những ai yêu mến sự cứu rỗi của Chúa

* **Thi Thiên 40:6** Nt Chúa mở tai con † **Thi Thiên 40:10** Phúc Âm thiên thượng

luôn nói rằng: “Chúa Hằng Hữu thật vĩ đại!”
17 Thân phận con nghèo hèn, thiếu thốn,
nhưng Chúa vẫn hết lòng ưu ái, thương yêu.
Ngài là Đấng giúp đỡ và giải cứu con.
Lạy Đức Chúa Trời con, xin đừng trì hoãn.

Thi Thiên 41

Lời Than trong Cơn Bệnh Vì Kẻ Thù và Bạn Giả Dối
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Phước cho ai giúp người khốn khó!
Chúa Hằng Hữu sẽ giải cứu lúc lâm nguy.
2 Chúa Hằng Hữu bảo vệ họ
và che chở mạng sống họ.
Ngài cho họ được phước trên đất
và không để rơi vào bẫy kẻ thù.
3 Lúc ốm đau có Chúa Hằng Hữu giữ gìn,
giường bệnh thành nơi Chúa viếng thăm.*

4 Tôi kêu xin: “Lạy Chúa Hằng Hữu, xin thương xót.
Xin chữa lành con, vì con đã phạm tội chống nghịch Chúa.”
5 Kẻ thù tôi nói những lời độc địa về tôi.
Họ hỏi: “Chừng nào hắn qua đời, bao giờ tên tuổi hắn mai một?”
6 Người thăm hỏi dùng lời dịu ngọt,
bao ý gian chứa chất trong lòng,
chờ lúc ra ngoài mới rêu rao.
7 Bọn ghét tôi xì xào bàn tán,
mong cho điều bất hạnh đến cùng tôi.
8 Họ nói: “Nó nhiễm ác tật rồi;
sẽ nằm luôn không dậy nữa đâu!”
9 Bạn chí thân, từng chia mẩu bánh,
cũng trở lòng, quay gót nghịch tôi.

10 Chúa Hằng Hữu ôi, xin thương xót.
Xin nâng con dậy, cho con được báo trả!
11 Thấy kẻ địch không thắng hơn con,
con biết mình được Chúa hài lòng.
12 Chúa hộ trì con vì con vô tội,
cho con đứng trước mặt Ngài luôn.
13 Chúc tụng Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên,
từ muôn đời trước đến muôn đời sau.
A-men! A-men!

Quyển Thứ Hai

42

(Thi Thiên 42–72)

---

* **Thi Thiên 41:3** Ctd Chúa biến đổi giường người trong khi ốm đau

Lòng Khát Khao Chúa trong Cảnh Lưu Đày
(Giáo huấn ca của con cháu Cô-ra, soạn cho nhạc trưởng)
1 Như nai khát khao tìm suối nước,
linh hồn con mơ ước Đức Chúa Trời.
2 Hồn linh con khao khát Đấng Vĩnh Sinh,
bao giờ con được đi gặp Chúa?
3 Thức ăn của con ngày đêm là dòng lệ,
khi kẻ thù suốt ngày mỉa mai:
"Đức Chúa Trời của ngươi ở đâu?"

4 Nhớ xưa con cùng cả đoàn người
hành hương đến nhà Đức Chúa Trời,
giữa những tiếng hoan ca cảm tạ,
người dự lễ đông vui!
Giờ nhớ lại những điều ấy
lòng con tan nát xót xa.

5 Hồn ta hỡi, sao còn buồn bã?
Sao còn bối rối trong ta?
Cứ hy vọng nơi Đức Chúa Trời!
Ta sẽ còn ngợi tôn Chúa—
Đấng Cứu Rỗi và Đức Chúa Trời của ta!

6 Khi hồn con thất vọng,
con nhớ Chúa,
dù ở Giô-đan, Núi Hẹt-môn,
hay Núi Mi-sa, con vẫn nhớ Ngài.
7 Vực thẳm gọi nhau trong thác lũ ầm ầm,
sóng thần lớp lớp phủ tràn thân xác.
8 Tình thương Chúa Hằng Hữu vẫn phủ con khi ngày đến,
và ban đêm, con dâng tiếng ngợi ca Ngài,
như lời nguyện cầu Đức Chúa Trời của đời con.

9 Con kêu khóc: "Lạy Đức Chúa Trời, Vầng Đá của con.
Sao Ngài nỡ quên con?
Sao con phải đau buồn
vì kẻ thù áp đảo?"
10 Xương cốt con như gãy vụn.
Họ suốt ngày mỉa mai: "Đức Chúa Trời ngươi ở đâu?"

11 Hồn ta hỡi, sao còn buồn bã?
Sao mãi bối rối trong ta?
Ta sẽ đặt hy vọng nơi Đức Chúa Trời!
Ta sẽ còn ngợi tôn Chúa—
Đấng Cứu Rỗi và Đức Chúa Trời của ta!

Thi Thiên 43

Cầu Xin Chúa Giải Cứu
1 Lạy Đức Chúa Trời! Xin xét xử cho con.

Xin biện hộ cho con chống lại dân vô đạo.
Xin giải cứu con khỏi người lừa đảo xấu xa.
2 Vì Ngài là Đức Chúa Trời, là đồn lũy kiên cố của con.
Sao nỡ khước từ con?
Sao con phải đau buồn
vì kẻ thù áp bức?
3 Xin chiếu rọi thần quang chân lý;
để soi đường dẫn lối cho con.
Xin dìu dắt con lên núi thánh,
đến nơi Ngài ngự.
4 Con sẽ vào trước bàn thờ Đức Chúa Trời,
đến với Đức Chúa Trời—là niềm vui và hạnh phúc của con.
Con sẽ ca ngợi Chúa bằng tiếng hạc cầm.
Ôi lạy Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời của con!

5 Hồn ta hỡi, sao còn buồn bã?
Sao vẫn còn bối rối trong ta?
Ta sẽ đặt hy vọng nơi Đức Chúa Trời!
Ta sẽ còn ngợi tôn Chúa—
Đấng Cứu Rỗi và Đức Chúa Trời của ta.

Thi Thiên 44

Nhắc Lại Ơn Xưa, Trình Bày Tai Ương Hiện Tại
(Giáo huấn ca của con cháu Cô-ra, soạn cho nhạc trưởng)
1 Lạy Chúa, tai chúng con đã nghe lời tổ phụ kể,
những việc vĩ đại Chúa làm ngày xưa.
2 Tay Chúa đánh đuổi nhiều dân tộc,
nhưng định cư ông cha chúng con;
hủy diệt nhiều nước,
nhưng cho tổ tiên chúng con phát triển.
3 Họ không nhờ gươm chiếm đất,
thắng trận không do sức mạnh của bàn tay.
Nhưng họ chỉ nhờ tay* Chúa,
nhờ cánh tay và Thiên nhan rạng ngời của Ngài;
chỉ vì Chúa rủ lòng thương họ.

4 Lạy Chúa là Vua Cao Cả,
xin ban chiến thắng cho nhà Gia-cốp.
5 Nhờ sức Chúa chúng con đẩy lui quân địch xâm lăng.
Nhân danh Chúa, chúng con chà đạp người chống nghịch.
6 Con không ỷ lại nơi cung đồng, tên sắt,
lưỡi gươm con cũng không chiến thắng được ai.
7 Nhưng Chúa giúp chúng con đánh bại kẻ thù,
bọn ghét con phải cúi đầu nhục nhã.
8 Chúng con mãi mãi tự hào về Chúa,
và ca tụng thánh Danh suốt đời.

* **Thi Thiên 44:3** Nt bàn tay mặt

9 Nhưng ngày nay Chúa khước từ, và hạ nhục chúng con,
không còn ra trận với quân đội chúng con.
10 Để chúng con lùi bước trước quân thù,
cho chúng cướp sạch của chúng con.
11 Chúa bỏ mặc chúng con cho bị vồ xé như chiên,
để chúng con lưu tán trong các nước.
12 Chúa bán dân Ngài rẻ như bèo bọt,
bán mà chẳng lợi lộc gì.
13 Chúa khiến lân bang có cớ phỉ nhổ chúng con,
khiến người láng giềng có đề tài nhạo báng chúng con.
14 Chúa khiến chúng con bị châm biếm giữa các nước,
chúng lắc đầu khi thấy chúng con.
15 Suốt ngày dài con mang tủi hổ,
nhục nhã ghi sâu những vết hằn.
16 Vẳng bên tai, lời sỉ nhục, mắng la,
vì kẻ thù địch quyết tâm báo oán.

17 Dù chúng con tín trung cùng giao ước,
không phút nào quên Chúa Toàn Năng,
nhưng hoạn nạn sao vẫn đến gần.
18 Lòng chúng con không hề dời đổi,
chân chẳng hề tẻ tách đường Ngài.
19 Dù bị Ngài đánh tan nơi tử địa,†
cho lạc vào‡ bóng tối tử vong.
20 Nếu chúng con quên Danh Thánh Chúa,
hoặc đưa tay cầu cứu tà thần,
21 hẳn Đức Chúa Trời đã khám phá ra lập tức,
vì Ngài biết rõ lòng thế nhân.
22 Vì Chúa, mạng sống chúng tôi bị đe dọa suốt ngày; chúng tôi chẳng
khác gì bầy chiên tại lò thịt.

23 Lạy Chúa, lẽ nào Ngài ngủ?
Xin thức tỉnh! Xin đừng bỏ chúng con mãi mãi.
24 Sao Chúa đành che mặt giấu tay,
Chúa đâu quên hoạn nạn người cùng bần?
25 Chúng con bị hạ xuống hàng cát bụi,
xác thân này dính sát dưới bùn đen.
26 Xin Chúa vùng dậy, ra tay tiếp cứu,
giải thoát chúng con vì tình yêu bất biến của Ngài.

Thi Thiên 45

Bài Hát Mừng Hôn Lễ Vua

(Giáo huấn ca của con cháu Cô-ra, theo điệu “Hoa huệ”)
1 Tâm hồn ta xúc động với lời hay ý đẹp,
cảm tác bài thơ ca tụng đức vua,
lưỡi tôi thanh thoát như ngọn bút của một văn tài.

† **Thi Thiên 44:19** Nt nơi ở của loài quái vật, hoặc hang chó rừng ‡ **Thi Thiên 44:19** Nt phủ trên chúng con

2 Vua là người cao quý nhất,
môi miệng đầy ân huệ đượm nhuần;*
Đức Chúa Trời ban phước cho người mãi mãi.
3 Ôi đấng anh hùng! Xin đeo gươm báu,
mặc uy nghiêm, vinh quang rạng ngời.
4 Trong uy nghi chiến thắng, cưỡi xe lướt tới,
vì chân lý, khiêm nhường, và thánh thiện,
tay phải vua thực hiện những công tác phi thường.
5 Mũi tên vua nhọn bén, hãy xuyên vào tim các vua quân nghịch,†
các dân tộc nghịch thù hãy ngã rạp dưới chân.

6 Lạy Chúa, ngôi nước vua bền vững đời đời,
công chính là quyền trượng nước vua.‡
7 Vua yêu chuộng công bằng, ghét gian ác.
Vì thế Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của vua đã cất nhắc vua,
xức dầu hân hoan cho vua nhiều hơn các vua khác.§
8 Áo vua ngào ngạt một dược, lô hội, và nhục quế.*
Từ cung điện ngà ngọc, đàn dây chúc tụng vua.
9 Các công chúa đứng trong hàng tôn quý.†
Hoàng hậu đứng bên phải vua,
trang sức bằng vàng từ vùng Ô-phia!

10 Hỡi quý nương, hãy nghe lời thỉnh giáo.
Hãy quên đi dân tộc, và nhà cha nàng.
11 Vua ái mộ nhan sắc nàng;
hãy tôn kính người, vì là chúa của nàng.
12 Quý nương Ty-rơ sẽ cung hiến lễ vật cho con.
Người quyền quý sẽ đến cầu cạnh ân huệ nơi con.
13 Công nương vinh hạnh tuyệt vời trong cung điện,
vương bào nàng có dệt sợi vàng.
14 Trong y phục gấm vóc triều kiến vua,
theo sau có các trinh nữ cùng ra mắt vua.
15 Đoàn mỹ nữ vào cung điện
hân hoan và khoái lạc!

16 Các hoàng nam thay thế các tổ phụ.
Được phong vương cai trị khắp đất nước.
17 Tôi sẽ làm cho hậu thế ghi nhớ danh tiếng vua.
Nên các dân tộc sẽ chúc tụng vua mãi mãi.

Thi Thiên 46

Chúa Là Nơi Trú Ẩn
(Thơ của con cháu Cô-ra, theo điệu A-la-mo, soạn cho nhạc trưởng)
1 Chúa là nơi ẩn náu, và năng lực tôi,
Ngài sẵn sàng phù hộ lúc gian nan.

---

* **Thi Thiên 45:2** Ctd đôi môi duyên dáng † **Thi Thiên 45:5** Nt kẻ thù của vua ‡ **Thi Thiên 45:6** Nt cây phủ việt § **Thi Thiên 45:7** Ctd đồng bạn * **Thi Thiên 45:8** Nt thêm: một dược, lô hội và nhục quế † **Thi Thiên 45:9** Ctd danh dự

2 Vì thế, tôi sẽ chẳng sợ hãi, lo âu,
cho dù đất sụt, núi chìm vào lòng biển,
3 Dù biển gầm và sôi bọt,*
làm núi lay động vì nước dâng lên.

4 Có một dòng sông mang vui vẻ cho thành của Đức Chúa Trời,
là nơi thánh của Đấng Chí Cao.
5 Đức Chúa Trời ngự giữa thành ấy; không thể bị hủy diệt.
Vì từ rạng đông, Đức Chúa Trời sẽ bảo vệ.
6 Các dân tộc náo loạn,
các vương quốc suy vi!
Đức Chúa Trời lên tiếng,
và đất tan chảy ra!
7 Chúa Hằng Hữu Vạn Quân† ở với chúng ta,
Đức Chúa Trời của Gia-cốp là thành lũy kiên cố.

8 Hãy đến, ngắm nhìn công tác Chúa Hằng Hữu:
Mặt đất tan nát vì tay Chúa đoán phạt.
9 Chúa chấm dứt chiến tranh khắp hoàn vũ,
Ngài bẻ cung, đập tan gươm giáo,
Chúa đốt rụi các chiến xa.

10 “Hãy yên lặng, và nhìn biết Ta là Đức Chúa Trời!
Ta sẽ được tôn vinh giữa các dân.
Ta sẽ được tôn cao trên đất.”

11 Chúa Hằng Hữu Vạn Quân ở với chúng ta;
Đức Chúa Trời của Gia-cốp là tường thành kiên cố.

Thi Thiên 47

Chúa Là Vua Khắp Đất
(Thơ của con cháu Cô-ra, soạn cho nhạc trưởng)
1 Hỡi muôn dân, hãy vỗ tay!
Hãy reo mừng ca ngợi Chúa.
2 Vì Chúa Hằng Hữu Chí Cao thật đáng kinh sợ.
Ngài là Vua lớn của cả hoàn vũ.
3 Ngài khắc phục các dân tộc,
đặt các quốc gia dưới chân chúng ta.
4 Ngài chọn Đất Hứa cho cơ nghiệp đời đời của chúng ta,
con cháu Gia-cốp hãnh diện vì được Ngài yêu mến.

5 Đức Chúa Trời ngự lên giữa tiếng reo mừng rộn rã.
Chúa Hằng Hữu ngự lên trong tiếng kèn vang dội.
6 Hãy ca ngợi Đức Chúa Trời, hãy hát lên;
hãy ca ngợi Vua chúng ta, hãy hát lên!
7 Vì Đức Chúa Trời là Vua trị vì khắp đất.
Hãy hát thi thiên ngợi tôn Ngài!

---

* **Thi Thiên 46:3** Ctd sóng đánh sôi bọt † **Thi Thiên 46:7** Nt Chúa tể các quân đội

8 Đức Chúa Trời cai trị trên các dân tộc,
Ngài ngự trên ngai chí thánh.
9 Người cao quý trong các nước họp nhau
như con dân Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham.
Vì các vua trên đất thuộc quyền Đức Chúa Trời.
Ngài được tôn cao vô cùng khắp mọi nơi.

Thi Thiên 48

Vinh Quang của Si-ôn
(Thơ của con cháu Cô-ra)
1 Chúa Hằng Hữu thật vĩ đại,
đáng tôn đáng kính,
trong thành của Đức Chúa Trời chúng ta,
là nơi trên đỉnh núi thánh!
2 Núi thánh cao ngất, đẹp đẽ;
là niềm vui của toàn trái đất!
Núi Si-ôn nổi bật trên đỉnh Sa-phan,
là thành của Vua Vĩ Đại!
3 Chính Đức Chúa Trời ngự trong các thành lũy,
Ngài chính là tường thành kiên cố.

4 Kìa, các vua liên minh họp lại,
cùng kéo quân tiến đánh.
5 Nhưng họ sửng sốt, đứng nhìn,
rồi khiếp sợ bỏ chạy,
6 Tại đó, chúng run rẩy rụng rời,
đau đớn như đàn bà sắp sinh nở.
7 Chúa đánh tan họ, như các chiến thuyền Ta-rê-si
bị gió đông đánh vỡ tan tành.

8 Những điều chúng tôi nghe về vinh quang của thành,
nhưng nay chúng tôi được thấy—
thành Chúa Hằng Hữu Vạn Quân.
Đó là thành của Đức Chúa Trời chúng tôi;
Ngài bảo vệ thành thánh muôn đời.

9 Lạy Đức Chúa Trời, trong Đền Thờ Ngài,
chúng con suy niệm về tình thương không dời đổi của Chúa.
10 Lạy Đức Chúa Trời, như Danh Ngài,
tiếng ca ngợi Chúa vang đến tận cùng trái đất.
Tay phải Ngài tràn đầy vinh quang.
11 Núi Si-ôn, hãy hớn hở.
Thôn làng Giu-đa, hãy vui mừng
vì sự công bằng của Chúa.

12 Hãy đi đến và dạo quanh Si-ôn.
Hãy đếm các ngọn tháp.
13 Hãy nhìn kỹ các thành lũy phòng vệ,
ngắm xem các lâu đài, cung điện

để mai sau thuật lại cho hậu thế.
14 Chúa là Đức Chúa Trời của chúng tôi mãi mãi,
Ngài lãnh đạo chúng tôi cho đến cuối cùng.

Thi Thiên 49

Nương Nhờ Của Cải Là Dại Dột
(Thơ của con cháu Cô-ra, soạn cho nhạc trưởng)
1 Hãy nghe đây, tất cả các dân tộc!
Hỡi những ai sống trên đất hãy chú ý!
2 Người sang hay hèn,
Người giàu hay nghèo—hãy lắng nghe!
3 Miệng tôi sẽ nói lời khôn ngoan,*
từ tâm hồn tôi sẽ ban tri thức.
4 Tôi sẽ lắng tai nghe nhiều châm ngôn,
và giải câu đố bí hiểm qua tiếng đàn hạc.

5 Tại sao ta còn sợ ngày tai nạn
khi kẻ thù lừa đảo vây quanh?
6 Họ là người đặt lòng tin nơi của cải mình
và khoe khoang về sự giàu có dư tràn.
7 Không ai chuộc được sinh mạng của người khác,
hay trả tiền chuộc mạng người cho Đức Chúa Trời.
8 Tiền chuộc mạng quá đắt,
biết giá nào trả đủ
9 để người ấy được sống mãi mãi,
và không thấy cái chết.

10 Con người sẽ nhận thấy người khôn chết,
người ngu dại và khờ khạo cũng chết như nhau,
để tài sản lại cho người khác.
11 Mồ mả sẽ là nhà ở của họ mãi mãi,
nơi cư trú cho nhiều thế hệ.
Dù đã lấy tên mình đặt cho tài sản ruộng đất,
12 nhưng con người, dù vinh hoa cũng chẳng lâu dài.
Họ sẽ đi mất chẳng khác gì loài dã thú.
13 Đó là số phận của những người tự phụ,
và những ai theo họ, vì chấp nhận lý thuyết của họ.

14 Họ như đàn chiên bị định xuống âm phủ,†
sự chết sẽ chăn giữ họ.
Buổi sáng, người công chính sẽ quản trị họ.
Thân xác họ sẽ rữa nát trong nấm mồ,‡
xa khỏi những cung đền lộng lẫy.
15 Nhưng, Đức Chúa Trời sẽ chuộc linh hồn tôi khỏi âm phủ.
Và đem tôi lên với Ngài.§

---

* **Thi Thiên 49:3** Nt tri thức † **Thi Thiên 49:14** Nt thêm: và ngu ngốc ‡ **Thi Thiên 49:14** Nt Sheol § **Thi Thiên 49:15** Nt vì Ngài tiếp tôi về

16 Đừng kinh sợ khi một người trở nên giàu có
khi vinh hoa phú quý hắn cứ gia tăng
17 Vì khi người ấy xuôi tay nhắm mắt, chẳng đem theo được gì.
Vinh hoa cũng chẳng theo người xuống mồ;*
18 Dù khi còn sống tự coi mình là hạnh phúc,
vì hưng thịnh, nên được đời ca tụng.
19 Nhưng người sẽ về với các thế hệ đi trước
và mãi mãi không thấy được ánh sáng.
20 Người được vinh hoa, lại thiếu hiểu biết;
người cũng sẽ chết như loài cầm thú.

Thi Thiên 50

Chúa Phán Xét Người Ác và Người Lành
(Thơ của A-sáp)
1 Chúa Hằng Hữu, Đấng Toàn Năng, là Đức Chúa Trời,
và Ngài đã phán;
Ngài kêu gọi cả toàn cầu,
từ khắp cõi đông, tây.
2 Từ Núi Si-ôn, kinh thành đẹp đẽ tuyệt vời,
Đức Chúa Trời chiếu rực hào quang.
3 Đức Chúa Trời chúng ta quang lâm,
không lặng lẽ, âm thầm.
Lửa ăn nuốt mọi thứ trong đường Ngài,
và bão tố gầm chung quanh Chúa.
4 Ngài bảo trời đất làm nhân chứng
khi Chúa phán xét dân Ngài.
5 Ngài ra lệnh triệu tập đoàn dân thánh,
đã từng tế lễ, lập ước với Ngài.
6 Trời xanh thắm tuyên rao Ngài công chính,
Đức Chúa Trời sẽ xét xử thế gian.

7 "Hỡi dân Ta, lắng nghe lời Ta nói.
Đây là chứng cớ Ta buộc tội ngươi, hỡi Ít-ra-ên:
Ta là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời của ngươi.
8 Ta không trách các ngươi vì tế lễ,
hoặc sinh tế thiêu dâng hiến trên bàn thờ.*
9 Nhưng Ta không cần bò giữa trại,
cũng chẳng đòi dê trong chuồng.
10 Vì tất cả thú rừng thuộc về Ta,
cũng như muông thú trên nghìn đồi cao.
11 Ta quen biết từng con chim trên các núi,
và các loài thú nơi đồng xanh thuộc về Ta.
12 Nếu Ta đói, cũng không cần cho ngươi biết,
vì Ta làm chủ vũ trụ muôn loài.
13 Ta há ăn thịt bò tế lễ chăng?
Ta có uống máu dê non rồi sao?

* **Thi Thiên 49:17** Nt vinh quang không theo người xuống đó * **Thi Thiên 50:8** Nt hằng ở trước mặt Ta

14 Hãy dâng lời tạ ơn làm tế lễ lên Đức Chúa Trời,
trả điều khấn nguyện cho Đấng Chí Cao.
15 Hãy kêu cầu Ta trong lúc gian truân,
Ta sẽ giải cứu con,
và con sẽ tôn vinh Ta.”
16 Nhưng Đức Chúa Trời trách những người gian ác:
“Sao ngươi được trích dẫn các điều răn
và miệng ngươi luôn nhắc lời giao ước?
17 Ngươi vốn ghét thi hành mệnh lệnh,
bỏ sau lưng các huấn thị Ta.
18 Thấy kẻ trộm, ngươi tán thành hành động của chúng,
ngươi đồng mưu với người ngoại tình.
19 Miệng ngươi tuôn những lời ác độc,
lưỡi ngươi thêu dệt chuyện dối lừa,
20 Đặt chuyện cáo gian em ruột,
ngồi lê đôi mách hại anh mình.
21 Ngươi tác hại người khi Ta thinh lặng;†
ngươi tưởng Ta bỏ mặc làm ngơ.‡
Nhưng đến ngày Ta sẽ quở phạt,
đặt cáo trạng ngay trước mặt ngươi.
22 Bọn người quên Chúa nên lưu ý,
kẻo Ta xé nát ngươi từng mảnh,
không ai giải cứu được.
23 Ai dâng lời cảm tạ làm tế lễ là tôn kính Ta.
Người nào theo đường ngay thẳng,
Ta sẽ cho thấy sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời.”§

Thi Thiên 51

Lời Cầu Nguyện Sám Hối

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng khi Tiên tri Na-than cảnh cáo Đa-vít về tội gian dâm với Bát-sê-ba)

1 Lạy Đức Chúa Trời, xin xót thương con,
vì Chúa nhân từ.
Xin xóa tội con,
vì Chúa độ lượng từ bi.
2 Xin rửa sạch tì vít gian tà.
Cho con thanh khiết khỏi tội lỗi.
3 Con xưng nhận những điều vi phạm,
tội ác con trước mắt nào quên.*
4 Con đã phạm tội chống lại một mình Chúa;
và làm điều ác đức ngay trước mắt Ngài.
Vì thế Chúa lên án là hoàn toàn đúng,
và Chúa phán xét rất công minh.
5 Con sinh ra vốn người tội lỗi—
mang tội từ khi mẹ mang thai.†

† **Thi Thiên 50:21** Nt đấy là những công việc ngươi làm ‡ **Thi Thiên 50:21** Nt ngươi tưởng Ta cũng giống như ngươi § **Thi Thiên 50:23** Ctd Ta sẽ tỏ ra sự cứu rỗi cho người nào nói chuyện cách đúng đắn * **Thi Thiên 51:3** Nt luôn ở trước mặt con † **Thi Thiên 51:5** Nt mẹ hoài thai

6 Chúa muốn tâm hồn con chân thật,
Ngài sẽ dạy con khôn ngoan trong sâu kín cõi lòng.‡

7 Xin tẩy con với chùm kinh giới,
rửa lòng con trắng trong như tuyết.
8 Xin cho con nghe lại tiếng hân hoan;
xương cốt con Chúa đã bẻ gãy—
nay được hoan lạc.
9 Xin Chúa ngoảnh mặt khỏi tội con đã phạm.
Xóa ác gian sạch khỏi lòng con.
10 Lạy Đức Chúa Trời, xin dựng trong con tấm lòng trong sạch.
Xin khôi phục trong con một tâm linh ngay thẳng.
11 Xin đừng loại con khỏi sự hiện diện Chúa,§
cũng đừng cất Thánh Linh Chúa khỏi lòng con.

12 Xin phục hồi niềm vui cứu chuộc cho con,
cho con tinh thần sẵn sàng,* giúp con đứng vững.
13 Khi ấy, con sẽ chỉ đường cho người phản loạn,
và họ sẽ quay về với Chúa.
14 Xin tha con tội làm đổ máu, lạy Đức Chúa Trời, Đấng cứu rỗi;
để lưỡi con ca ngợi đức công bằng của Chúa.
15 Lạy Chúa, xin mở môi con,
cho miệng con rao truyền lời ca tụng.

16 Tế lễ có nghĩa gì với Chúa, dù con dâng hiến mãi.
Sinh tế thiêu Chúa có nhậm đâu.
17 Sinh tế Chúa ưa thích là tâm hồn tan vỡ.
Lạy Đức Chúa Trời, lòng con tan vỡ thống hối ăn năn.
18 Xin vui lòng cho Si-ôn phước hạnh;
xin trùng tu tường lũy Giê-ru-sa-lem;
19 Khi ấy, Chúa mới nhậm tế lễ công chính,
cùng sinh tế thiêu và các sinh tế.
Rồi người ta sẽ dâng bò đực trên bàn thờ của Chúa.

Thi Thiên 52

Luận Điệu Khoe Khoang của Người Ác

(Giáo huấn ca của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng khi Đô-e người Ê-đôm đến báo Sau-lơ: “Đa-vít vào nhà A-hi-mê-léc”)
1 Này, người mạnh sức, sao cả ngày cứ khoe khoang việc ác?
Người không nhớ sự nhân từ của Đức Chúa Trời còn mãi sao?
2 Cả ngày người âm mưu hủy diệt.
Lưỡi ngươi không khác gì dao cạo bén,
làm điều tội ác và lừa dối.
3 Ngươi thích làm ác hơn làm lành,
chuộng dối trá hơn thành thật.

‡ **Thi Thiên 51:6** Nt Chúa sẽ làm cho con biết sự khôn ngoan trong nơi bí mật của lòng con
§ **Thi Thiên 51:11** Nt đừng bỏ con khỏi mặt Ngài * **Thi Thiên 51:12** Nt tâm linh sẵn sàng

4 Ngươi thích dùng lời độc hại, ngươi dối trá!
5 Nhưng Đức Chúa Trời sẽ khiến ngươi tàn bại.
Ngài sẽ kéo bật ngươi khỏi nhà,*
và nhổ ngươi khỏi chốn nhân gian.

6 Người công chính sẽ nhìn và run sợ.
Họ sẽ cười và nói rằng:
7 "Hãy nhìn việc xảy ra cho người mạnh mẽ,
là người không nương cậy Đức Chúa Trời.
Chỉ cậy trông nơi tiền bạc của mình,
và giàu mạnh nhờ tiêu diệt người khác."

8 Nhưng, tôi như cây ô-liu, tươi tốt trong nhà Đức Chúa Trời.
Tôi luôn nương nhờ lòng nhân từ Ngài.
9 Tôi sẽ ca ngợi Chúa mãi, lạy Đức Chúa Trời,
về những gì Chúa đã làm.
Tôi sẽ đặt hy vọng nơi Danh Chúa vì thật tốt lành,
tôi ca ngợi Chúa giữa những người thánh.

Thi Thiên 53

Ngu Dại và Tội Ác của Loài Người

(Giáo huấn ca của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng, theo điệu Ma-ha-la)
1 Người ngu dại thầm nhủ:
"Không làm gì có Đức Chúa Trời."
Chúng đều hư hỏng và hành động gian ác,
chẳng một ai làm điều thiện lành!*

2 Đức Chúa Trời từ trời cao,
nhìn xuống loài người;
Ngài xem có ai khôn ngoan,
hướng lòng tìm kiếm Đức Chúa Trời.
3 Nhưng tất cả đều từ chối Chúa;
cùng nhau trở nên hư hỏng.
Chẳng ai làm điều thiện lành,
dù một người cũng không!

4 Người gian ác không bao giờ học hỏi sao?
Chúng vồ xé dân Ta như ăn bánh,
và chẳng kêu cầu Đức Chúa Trời bao giờ.
5 Chúng sẽ chìm trong khiếp sợ, kinh hoàng,
nơi chẳng có gì phải sợ.
Đức Chúa Trời sẽ rãi rắc xương cốt của những người hại con.
Con làm chúng hổ nhục, vì Đức Chúa Trời khinh bỏ chúng.†
6 Ai sẽ giải cứu cho Ít-ra-ên từ Núi Si-ôn?
Khi Đức Chúa Trời khôi phục dân Ngài,
Gia-cốp sẽ reo vui, và Ít-ra-ên sẽ mừng rỡ.

* **Thi Thiên 52:5** Nt lều trại * **Thi Thiên 53:1** Nt làm những việc ghen ghét † **Thi Thiên 53:5** Nt thế hệ công chính

Thi Thiên 54

Xin Chúa Bênh Vực

(Giáo huấn ca của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng, dùng đàn dây, khi người Xíp đến báo Sau-lơ: "Đa-vít đang trốn trong xứ chúng tôi")

1 Lạy Đức Chúa Trời, xin cứu con vì Danh Chúa!
Xin bảo vệ* con với sức mạnh toàn năng.
2 Lạy Đức Chúa Trời, xin nghe lời con khẩn nguyện.
Xin lắng tai nghe lời kêu cầu của con.
3 Người xa lạ nổi lên chống đối;
bọn bạo tàn tìm hại sinh mạng con.
Họ chẳng lưu tâm đến Đức Chúa Trời.

4 Nhưng Đức Chúa Trời là Đấng cứu giúp con.
Chúa nâng đỡ nuôi dưỡng hồn con!
5 Theo đức thành tín, xin Ngài tiêu diệt.
Báo trả công minh những kẻ ác thù.

6 Con tự nguyện dâng lên Ngài tế lễ;
con sẽ luôn ca tụng Danh Ngài, lạy Chúa Hằng Hữu,
vì Danh Chúa thật tốt lành, đẹp đẽ.
7 Chúa giải cứu con khỏi hết gian truân,
trong khi con chứng kiến kẻ thù thất bại.

Thi Thiên 55

Xin Chúa Diệt Người Gian Ác

(Giáo huấn ca của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng, dùng đàn dây)

1 Lạy Đức Chúa Trời, xin lắng nghe con cầu nguyện.
Xin đừng làm ngơ lời khẩn nài của con!
2 Xin Chúa nghe và đáp lời con,
con bối rối, bồn chồn, và quẫn trí.
3 Khi nghe tiếng quân thù,
khi đối diện cái nhìn của bọn gian ác.
Họ tuôn đổ đau thương trên con,
vì họ bắt bớ con trong cơn giận dữ.

4 Lòng con đau xót, hoang mang,
như lạc bước sa chân vào chỗ chết.
5 Con khiếp sợ và run rẩy,
nỗi kinh hoàng tràn ngập trên con.
6 Ước gì con có đôi cánh như bồ câu;
cao bay xa chạy tìm đường an thân!
7 Để chạy thoát đi xa,
ở tận vùng hoang mạc.
8 Con vội vàng tìm nơi ẩn náu—
để lánh xa bão tố căm thù.

---

* **Thi Thiên 54:1** Nt xét xử

9 Lạy Chúa, xin khiến chúng hoang mang, cho ngôn ngữ bất đồng,
vì thành phố đầy bạo động và tội ác.

10 Ngày đêm, họ lảng vảng quanh thành,*
dân cư bị loạn ly, gian khổ,
11 Tai ương, áp bức, hủy hoại khắp nơi,
đường phố đầy hăm dọa và gian dối.

12 Giá tôi bị quân thù thách đố—
thì tôi cũng ráng chịu.
Hoặc địch thủ ra mặt tranh giành—
tôi đã biết tìm đường lẩn tránh.
13 Nhưng người hại tôi chính là bạn thân,
người gần gũi, ngang hàng với tôi.
14 Họ đã cùng tôi thân mật chuyện trò,
chúng tôi cùng dự lễ nơi nhà Đức Chúa Trời.
15 Xin sự chết thình lình đến trên họ;
khiến họ phải vào âm phủ,†
vì cưu mang gian ác trong lòng.

16 Nhưng con kêu cứu Đức Chúa Trời,
và được Chúa Hằng Hữu giải thoát.
17 Cả sáng, tối, lẫn trưa,
lòng con luôn khẩn nguyện,
và Chúa Hằng Hữu nghe tiếng con thở than.
18 Chúa giải cứu con và giữ con an toàn
khi quân thù gây chiến với con.
19 Đức Chúa Trời, Đấng cai trị vĩnh viễn,
sẽ lắng nghe và báo trả công minh.
Kẻ thù con không thay đổi đường mình,
cũng không biết kính sợ Đức Chúa Trời.

20 Bạn thân con phản bội bạn bè;
họ bội ước điều mình đã hứa.
21 Ngoài miệng nói toàn lời êm ái,‡
mà trong lòng thì chuẩn bị chiến tranh.
Lưỡi đẩy đưa lời hứa hẹn hòa bình,§
nhưng thâm tâm lưỡi gươm trần giấu sẵn.

22 Hãy trao gánh nặng mình cho Chúa Hằng Hữu,
và Ngài sẽ đỡ nâng,
Ngài không để người tin kính bị vấp ngã.

23 Nhưng lạy Đức Chúa Trời, xin cho bọn người gian ác rơi xuống hố
hủy diệt.
Kẻ sát nhân và bọn dối trá sẽ chết yểu;

* **Thi Thiên 55:10** Nt trên tường thành † **Thi Thiên 55:15** Nt còn sống mà xuống âm phủ
‡ **Thi Thiên 55:21** Nt miệng trơn hơn bơ § **Thi Thiên 55:21** Nt lời nói dịu dàng hơn dầu

còn riêng con, suốt đời tin cậy Ngài.

Thi Thiên 56

Xin Giải Cứu và Dâng Lời Cảm Tạ

(Thơ của Đa-vít viết khi bị người Phi-li-tin bắt giữ tại thành Gát)

1 Lạy Đức Chúa Trời, xin thương xót con,
vì kẻ thù đang đuổi gắt sau con.
Hằng ngày họ theo sát tấn công con.
2 Ngày nào họ cũng săn đuổi,
hung hãn xua quân tấn công con.
3 Những khi con sợ hãi,
con sẽ nương cậy nơi Ngài.
4 Con ngợi tôn Đức Chúa Trời vì lời Ngài đã hứa.
Con tin cậy Đức Chúa Trời, vậy tại sao con phải sợ lo?
Có thể nào con người hại được con?
5 Suốt ngày họ bắt bẻ từng lời,
vắt óc tìm phương kế giết hại con.

6 Họ luôn họp nhau, rình rập,
theo con từng bước, nóng lòng giết hại con.
7 Xin đừng để họ thoát bất cứ vì lý do nào,
lạy Đức Chúa Trời xin nổi giận tiêu diệt họ.

8 Xin Chúa ghi nhận tiếng con than thở,
giữ nước mắt con trong chai của Ngài.
Những giọt lệ này lẽ nào Ngài không ghi nhớ?

9 Kẻ thù con lập tức bị đẩy lui khi con kêu cầu Chúa.
Con biết rõ rằng: Đức Chúa Trời ở bên cạnh con!
10 Con ngợi tôn Đức Chúa Trời vì lời Ngài đã hứa;
Phải, con ngợi tôn Chúa Hằng Hữu vì lời Ngài phán hứa.
11 Con tin cậy Đức Chúa Trời, vậy tại sao con phải sợ lo?
Có thể nào con người hại được con?

12 Lạy Đức Chúa Trời, con không quên những lời hứa nguyện,
và dâng lên Ngài tế lễ tạ ơn.
13 Vì Chúa giải thoát con khỏi tay thần chết;
giữ chân con khỏi ngã, nằm dài.
Trước mặt Ngài cho con vững bước, lạy Đức Chúa Trời,
ánh sáng Ngài là sự sống của con.

Thi Thiên 57

Cầu Xin Chúa Cứu Thoát Khỏi Tay Giặc

(Thơ Đa-vít viết trong hang đá khi bị Sau-lơ tầm nã, soạn cho nhạc trưởng)

1 Xin thương xót con, lạy Đức Chúa Trời, xin Ngài thương xót!
Con tin cậy Chúa, con nương náu nơi Ngài
cho đến ngày tai qua nạn khỏi.

2 Con kêu van Đức Chúa Trời Chí Cao,
Đức Chúa Trời, Đấng thực hiện mục đích của Ngài cho con.
3 Từ trời Ngài gửi đến sự cứu chuộc,
khiến bọn áp bức con đều hổ thẹn.
Đức Chúa Trời con tỏ* lòng thành tín, yêu thương.

4 Linh hồn con lạc vào hang sư tử,
giữa những con người giống như thú dữ,†
nhe nanh vuốt như tên, như giáo,
ngọn lưỡi sắc bén tựa gươm dao.

5 Lạy Đức Chúa Trời, nguyện Ngài được tôn cao hơn các tầng trời!
Nguyện vinh quang Chúa bao trùm trái đất.

6 Họ giăng lưới rình rập vây bắt.‡
Con hoang mang cúi mặt âu sầu.
Họ đào hầm hố mưu hại con,
nhưng chính họ lại sa vào đó.

7 Lạy Đức Chúa Trời, lòng con kiên định;
lòng con kiên định.
Con cất giọng chúc tạ, hoan ca.
8 Vùng dậy, hồn ta hỡi!
Đàn hạc ơi,§ trổi nhạc lên đi.
Để kêu gọi bình minh thức giấc.
9 Lạy Chúa, con sẽ cảm tạ Chúa giữa toàn dân,
chúc tụng Danh Ngài giữa các nước.
10 Vì lòng thương Ngài cao như các tầng trời;
Đức thành tín vượt trên các tầng mây.

11 Lạy Đức Chúa Trời, nguyện Ngài được tôn cao trên các tầng trời.
Nguyện vinh quang Ngài tỏa lan khắp đất.

Thi Thiên 58

Xin Chúa Trừng Phạt Người Ác

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Các giới cầm quyền cũng nói chuyện công lý sao?
Các ông* có xét xử chính trực chăng?
2 Không! Lòng các ông chỉ tính chuyện bất công.
Còn tay cân nhắc hành động bạo tàn trong xứ.†
3 Người ác vừa sinh ra đã lầm lạc,
từ trong lòng mẹ đã sai quấy và gian dối.
4 Họ phun nọc độc như rắn,
họ như rắn hổ mang không chịu lắng nghe,
5 phớt lờ tiếng người dụ rắn,

* **Thi Thiên 57:3** Nt sai đi † **Thi Thiên 57:4** Nt thở ra lửa ‡ **Thi Thiên 57:6** Nt chăng lưới cho bước chân con § **Thi Thiên 57:8** Nt thụ cầm và huyền cầm * **Thi Thiên 58:1** Nt xét xử con loài người † **Thi Thiên 58:2** Nt trên đất

dù tiếng sáo huyền hoặc‡ đến đâu.

6 Xin bẻ răng loài rắn độc, lạy Đức Chúa Trời!
Xin nhổ nanh vuốt sư tử tơ, lạy Chúa Hằng Hữu!
7 Xin cho họ tan ra như nước chảy.
Xin khiến vũ khí của họ vô dụng trong tay mình.§
8 Như con sên rỉ nước tan dần,
như thai sinh non, không thấy ánh dương.
9 Đức Chúa Trời sẽ quét sạch họ đi, cả già lẫn trẻ,
nhanh hơn nồi nước nóng trên đống lửa gai.
10 Người công chính vui mừng khi được báo thù.
Họ sẽ chùi chân trong máu người ác.
11 Khi ấy người ta sẽ nói:*
"Thật có phần thưởng cho người công chính sống vì Đức Chúa Trời;
thật có Đức Chúa Trời là quan tòa công bằng trên đất."

Thi Thiên 59

Xin Chúa Cứu Khỏi Kẻ Thù
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng khi Sau-lơ sai người vây nhà để giết Đa-vít)
1 Lạy Đức Chúa Trời, xin giải thoát con khỏi tay quân thù nghịch.
Bảo vệ con giữa bọn người chống nghịch con.
2 Xin cứu con khỏi phường gian ngoa;
và bọn người khát máu bạo tàn.
3 Lạy Chúa Hằng Hữu, họ phục kích, rình rập,
tụ tập những người hung dữ để giết hại con,
dù con không làm điều gì phạm pháp.
4 Con không làm gì sai trái,
họ vẫn chuẩn bị tấn công.
Xin Chúa tỉnh thức! Sẵn sàng phù hộ và tra xét.
5 Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên,
xin trỗi dậy trừng phạt các dân.
Xin đừng thương xót bọn vô đạo bạo tàn.

6 Đến tối, họ quay lại,
gầm gừ như chó,
hùng hổ kéo quanh thành.
7 Miệng chửi rủa như gươm giáo;
lời họ như những thanh gươm.
Họ châm chọc: Có ai nghe đâu nào!
8 Nhưng Chúa Hằng Hữu nhạo cười chúng.
Ngài chế giễu các dân tộc.
9 Chúa là sức mạnh con; con trông đợi Ngài giải cứu,
vì Ngài, lạy Đức Chúa Trời, là pháo đài kiên cố.

---

‡ **Thi Thiên 58:5** Nt người mê hoặc tài giỏi § **Thi Thiên 58:7** Ctd như cỏ khô bị đạp nát
* **Thi Thiên 58:11** Nt sẽ nói lên

10 Đức Chúa Trời đón con vào vòng tay từ ái,
cho con vui mừng thấy số phận người hại* con.

11 Xin đừng giết họ vội, e dân con quên bài học;
nhưng xin dùng quyền năng phân tán, đánh đổ họ.
Lạy Chúa, là cái thuẫn phù hộ của chúng con,
12 Tội của môi miệng chúng nó,
tội của miệng họ là cái lưỡi xảo quyệt,
xin cho họ mắc bẫy kiêu căng,
vì lời nguyền rủa và dối gạt.
13 Xin hủy phá trong cơn thịnh nộ!
Xóa bôi họ trên mặt địa cầu!
Rồi cho cả thế giới biết rằng
Đức Chúa Trời trị vì Gia-cốp.

14 Đến tối, họ quay lại,
gầm gừ như chó,
hùng hổ kéo quanh thành.
15 Chúng sục sạo tìm mồi đây đó,
rình† suốt đêm vì bụng chưa no.

16 Nhưng con sẽ ca ngợi sức mạnh Chúa.
Mỗi buổi sáng, con sẽ hát vang về lòng thương xót của Ngài.
Vì Chúa là chiến lũy kiên cố,
là nơi bảo vệ con trong ngày hoạn nạn.
17 Lạy Đấng Sức Mạnh của con, con ca ngợi Ngài,
vì Ngài, lạy Đức Chúa Trời, là nơi ẩn náu.
Đức Chúa Trời đầy lòng thương xót.

Thi Thiên 60

Than Thở Vì Thua Trận Xin Cứu Giúp

(Giáo huấn ca của Đa-vít, khi quân Ít-ra-ên đánh quân của hai Tướng A-ram Na-ha-ra-im và A-ram Xô-ba; và trong trận phản công của Tướng Giô-áp tại Thung lũng Muối, đánh bại 12.000 quân Ê-đôm)

1 Lạy Đức Chúa Trời, Ngài lìa bỏ chúng con.
Trong cơn giận, Chúa đuổi chúng con tản lạc,
nay xin cho chúng con quay về.
2 Chúa làm đất chấn động, mặt đất nứt ra.
Xin hàn gắn lại vì đất đổ vỡ.
3 Chúa khiến dân* chịu nhiều gian khổ,
xây xẩm quay cuồng như say rượu mạnh.
4 Nhưng những ai kính sợ Chúa, được ban một ngọn cờ,
để xổ tung ra chống lại cung tên.

5 Để giải cứu dân Chúa yêu.
Xin đáp lời và đưa tay† giúp họ chiến thắng.

---

* **Thi Thiên 59:10** Nt rình rập † **Thi Thiên 59:15** Nt ở lại * **Thi Thiên 60:3** Nt dân Chúa
† **Thi Thiên 60:5** Nt tay phải

6 Giữa nơi thánh Đức Chúa Trời từng phán:
“Lúc hân hoan, Ta chia đất Si-chem,
Ta sẽ đo đạc thung lũng Su-cốt.
7 Ga-la-át là của Ta,
và Ma-na-se cũng vậy.
Ép-ra-im, mão trụ Ta, sẽ cho ra những dũng sĩ.
Giu-đa, quyền trượng Ta, sẽ lập nên vua chúa.
8 Nhưng Mô-áp, bệ rửa chân Ta, sẽ là đầy tớ Ta,
Ta sẽ chùi chân Ta trên đất Ê-đôm,
và tại Phi-li-tin, Ta thổi kèn chiến thắng.”

9 Ai sẽ dẫn con vào thành lũy?
Ai cho con chiến thắng Ê-đôm?
10 Lạy Đức Chúa Trời, chẳng phải Ngài đã từ bỏ chúng con sao?
Lẽ nào Ngài không ra trận với đạo quân của chúng con nữa?
11 Xin giúp chúng con chống lại quân thù,
vì loài người vô dụng, làm sao giúp đỡ.
12 Nhưng nhờ Đức Chúa Trời, chúng con sẽ chiến đấu anh dũng,
vì dưới chân Chúa, quân thù chúng con bị chà đạp.

Thi Thiên 61

Tin Cậy Chúa Phù Hộ
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng, dùng đàn dây)
1 Lạy Đức Chúa Trời, xin nghe con cầu khẩn!
Xin lắng nghe tiếng con kêu nài!
2 Từ tận cùng trái đất,
con van xin, khẩn nguyện,
khi con khốn cùng tan nát cõi lòng.*
Xin cho con tựa vầng đá muôn đời.†
3 Chúa vốn là nơi con trú ẩn,
là tháp kiên cố náu nương, khỏi quân thù.
4 Xin cho con được sống mãi trong nơi thánh Ngài,
đời đời nương náu dưới cánh Ngài!

5 Vì Ngài nghe con cầu khẩn, lạy Đức Chúa Trời.
Chúa cho con chung cơ nghiệp với người kính sợ Danh Chúa.
6 Chúa cho vua được trường thọ!
Nguyện vua mãi trị vì đời nọ đời kia!
7 Trước mặt Đức Chúa Trời, người được sống mãi.
Xin chân lý, nhân từ bảo vệ vua.
8 Mãi mãi con sẽ ca ngợi Danh Ngài,
giữ trọn lời khấn hứa ngày đêm.

Thi Thiên 62

Nhờ Chúa Không Sợ Kẻ Thù
(Thơ của Đa-vít)

* **Thi Thiên 61:2** Nt lòng con yếu đuối † **Thi Thiên 61:2** Ctd xin đưa con đến tảng đá cao hơn con

1 Linh hồn tôi chỉ an nghỉ trong Đức Chúa Trời,
Ngài là cội nguồn sự cứu rỗi tôi.
2 Chỉ có Chúa là tảng đá và sự giải cứu tôi.
Ngài là thành lũy tôi, tôi sẽ không bao giờ rúng động.

3 Các anh trấn áp một người bao lâu nữa—
hợp với nhau để đánh đổ người,
ngay cả khi người như tường xiêu, giậu đổ sao?
4 Từ nơi cao họ hiệp nhau lật đổ người.
Họ chỉ thích dối trá.
Ngoài miệng chúc phước,
nhưng trong lòng lại nguyền rủa.

5 Hồn ta hỡi, chỉ an nghỉ trong Đức Chúa Trời,
hy vọng ta chỉ phát khởi từ Ngài.
6 Chỉ Ngài là vầng đá và sự cứu rỗi của ta,
là thành lũy vững bền ta nương dựa,
ta sẽ chẳng bao giờ nao núng.
7 Việc giải cứu và danh dự của ta đều do Chúa.
Ngài là vầng đá của sức mạnh, là nơi trú ẩn an toàn của ta.
8 Hỡi chúng dân, hãy tin cậy Chúa mãi mãi.
Hãy dốc đổ lòng ra với Ngài,
vì Đức Chúa Trời là nơi trú ẩn của chúng ta.

9 Người hạ lưu khác nào hư không,
người thượng lưu cũng chỉ dối lừa.
Nếu đem họ đặt lên cân,
họ nhẹ như hơi thở.

10 Đừng trông nhờ vào tham nhũng,
hay kiêu hãnh vì trộm cắp.
Dù giàu sang gia tăng nhanh,
cũng đừng để hết tâm hồn vào đó.*

11 Một lần Đức Chúa Trời đã phán dạy,
nhiều lần tôi nghe được tận tai:
Tình thương và uy quyền thuộc về Chúa;
12 Chúa là Đấng Nhân Từ,
thưởng phạt mọi người thật công minh.†

Thi Thiên 63

Linh Hồn Khát Khao Được Thỏa Nguyện

(Thơ của Đa-vít, khi đi lánh nạn vùng hoang mạc Giu-đa)

1 Lạy Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của con;
vừa sáng con tìm kiếm Chúa.
Linh hồn con khát khao Ngài;

* **Thi Thiên 62:10** Nt đừng đặt lòng vào đó † **Thi Thiên 62:12** Nt báo trả mỗi người tùy theo công việc của họ

toàn thân con mơ ước Chúa
giữa vùng đất khô khan,
nứt nẻ, không nước.*
2 Nên con nhìn lên nơi thánh Ngài,
chiêm ngưỡng thần quyền và vinh quang.
3 Vì lòng nhân từ Chúa quý hơn mạng sống;
con sẽ mở miệng ngợi tôn Ngài.
4 Con sẽ chúc tụng Chúa suốt đời con,
đưa tay hướng về Ngài, cầu nguyện.†
5 Linh hồn con thỏa mãn như ăn miếng ngon.‡
Miệng lưỡi con vui mừng ca ngợi.

6 Nằm trên giường, con nhớ đến Chúa,
liền suy tư về Chúa suốt đêm thâu.
7 Vì Chúa phù hộ con,
con vui mừng ẩn nấp dưới cánh che chở của Ngài.
8 Linh hồn con bấu víu Chúa;
tay phải Chúa nâng đỡ con.

9 Những người tìm kế tiêu diệt con sẽ tiêu tan.
Họ sẽ sa vào hố thẳm diệt vong.
10 Họ sẽ bị giáo đâm gươm chém,
bị sài lang cấu xé làm mồi.
11 Nhưng vua sẽ vui mừng trong Đức Chúa Trời.
Ai nhân danh Chúa mà thề, sẽ ngợi khen Ngài,
còn bọn dối trá sẽ câm miệng lại.

Thi Thiên 64

Xin Cứu Khỏi Âm Mưu Kẻ Thù
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Lạy Đức Chúa Trời, xin lắng tai nghe tiếng con than thở.
Bảo vệ mạng sống con khỏi quân thù đe dọa.*
2 Xin che giấu con khi người ác mật bàn,
khi bọn gian tà nổi loạn trong cuồng nộ.
3 Họ mài lưỡi sắc như gươm,
tung lời nói như bắn cung tên.
4 Bắn lén người vô tội,†
không ngại ngùng, bất chợt nhả tên.
5 Chúng ngoan cố theo đuổi điều ác độc,
bàn mưu đặt bẫy cách âm thầm.
Tưởng rằng: “Chẳng ai biết được.
6 Ai dò được tội ác ta làm.
Ta hoạch định mưu kế thần sầu.”
Tâm trí con người thật hiểm sâu.

---

* **Thi Thiên 63:1** Nt trong đất khô và tiêu điều không có nước † **Thi Thiên 63:4** Nt đưa tay lên trong Danh Chúa ‡ **Thi Thiên 63:5** Nt tủy và mỡ * **Thi Thiên 64:1** Ctd giữ mạng sống con khỏi sự sợ hãi quân thù † **Thi Thiên 64:4** Ctd người trọn vẹn

7 Nhưng Chúa sẽ giương cung bắn trúng,
họ bị thương, ngã xuống bất ngờ.
8 Lưỡi họ gây họa cho họ,
ai thấy họ cũng đều lắc đầu chạy trốn.
9 Mọi người sẽ kinh hoàng, thuật lại,
các công tác Đức Chúa Trời vừa thực hiện,
suy tư, tìm hiểu việc Ngài làm.
10 Người công chính sẽ vui mừng trong Chúa Hằng Hữu,
và ẩn náu trong Ngài.
Người có lòng ngay thẳng
sẽ ca ngợi Ngài.

Thi Thiên 65

Chúa Ban Ơn cho Đất Đai và Loài Người

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Lạy Đức Chúa Trời, ở Si-ôn người ta mong đợi,
sẵn sàng ca ngợi và thực hiện lời thề,
2 vì Chúa nghe lời cầu nguyện.
Nhân loại* sẽ đến với Ngài.
3 Khi con bị tội ác chi phối đè bẹp,
nhưng Chúa tẩy sạch mọi lỗi lầm.
4 Phước cho người được Chúa chọn, cho đến gần,
và cư trú trong tiền đình nhà Chúa.
Chúng con sẽ thỏa mãn trong nơi tốt đẹp,
tức là Đền Thờ Thánh của Ngài.

5 Chúa nhậm lời, giải cứu chúng con bằng những công việc đáng sợ,
lạy Đức Chúa Trời, Đấng Giải Cứu chúng con.
Ngài là hy vọng của các dân khắp địa cầu,
và của các dân ở miền biển xa xăm.
6 Sức mạnh† Chúa lập các núi cao,
và Ngài lấy uy dũng mà thắt ngang lưng.
7 Làm im tiếng gào của biển cả
và tiếng sóng ồn ào.
Cũng như rối loạn của các dân.
8 Các dân ở những vùng đất xa xôi,
đều kinh sợ thấy dấu lạ lớn lao.
Khi rạng đông đến và hoàng hôn biến,
đều thúc giục reo vui.

9 Chúa viếng thăm, tưới nước địa cầu,
làm cho đất phì nhiêu màu mỡ.
Các sông suối tràn nước,
cho đất màu mỡ, lúa thóc dồi dào.‡
10 Nhuần gội luống cày, cho đất nhuyễn,
ban phước lành cho hoa thắm, quả tươi.

---

* **Thi Thiên 65:2** Nt mọi loài xác thịt † **Thi Thiên 65:6** Nt sức mạnh Ngài, khi Ngài thắt lưng bằng sức mạnh ‡ **Thi Thiên 65:9** Nt Chúa đã chuẩn bị nó như thế nào

11 Đức nhân từ Ngài như vương miện
đội trên đầu năm tháng thời gian,
cho xe chở đầy dư dật.
12 Sương móc nhỏ giọt trên đồng nội,
núi đồi nịt lưng thắt bằng hân hoan.
Dấu chân Chúa in hằn màu mỡ,
13 Bò, chiên phủ khắp trên đồng cỏ,
thung lũng tràn đầy ngũ cốc.
Khắp nơi dậy tiếng reo mừng.

Thi Thiên 66

Tạ Ơn Vì Chúa Nhậm Lời
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Khắp đất hãy ca mừng chúc tụng Đức Chúa Trời!*
2 Hãy tôn vinh Danh Chúa!
Hãy hát cho thế giới biết vinh quang của Ngài.
3 Hãy thưa với Đức Chúa Trời: "Việc Chúa làm vô cùng vĩ đại!
Bọn thù nghịch phải suy phục trước quyền năng vĩ đại của Ngài.
4 Mọi tạo vật trên đất sẽ thờ phượng Chúa;
họ sẽ hát ca chúc tụng Chúa,
họ dâng khúc chúc tôn Danh Ngài."

5 Hãy đến xem việc Đức Chúa Trời làm,
vì loài người, Ngài làm những việc lạ đáng kinh.
6 Chúa biến Biển Đỏ ra đất khô
cho con người đi bộ qua lòng sông.
Vì thế chúng ta hãy hân hoan trong Ngài.
7 Chúa dùng quyền năng cai trị đời đời.
Mắt Chúa quan sát các dân tộc;
bọn phản nghịch đừng tự tôn tự đại.

8 Hỡi cả trái đất, hãy chúc tụng Đức Chúa Trời
và reo hò vang dội tung hô Ngài.
9 Mạng sống chúng con trong tay Ngài
và Ngài giữ chân chúng con không trợt ngã.
10 Lạy Đức Chúa Trời, Ngài từng thử nghiệm chúng con;
luyện chúng con như luyện bạc.
11 Chúa để chúng con sa lưới,
và chất hoạn nạn trên lưng.
12 Rồi Ngài khiến người ta cỡi trên đầu chúng con.
Chúng con gặp cảnh dầu sôi, lửa bỏng,
nhưng Chúa đưa chúng con vào chỗ an ninh.†

13 Con sẽ đem tế lễ thiêu lên Đền Thờ Chúa,
con sẽ làm trọn các con lời hứa nguyện—
14 phải, là những điều con hứa nguyện
trong những giờ con gặp gian truân.

---

* **Thi Thiên 66:1** Nt làm ồn ào cách vui mừng † **Thi Thiên 66:12** Nt rộng rãi

15 Đó là tại sao con dâng lên Chúa tế lễ thiêu—
nào chiên đực béo tốt,
và những bò và dê đực.

16 Hãy đến và nghe, hỡi những người kính sợ Đức Chúa Trời,
tôi sẽ thuật lại những việc Chúa thực hiện.
17 Miệng tôi kêu cầu và tôn cao Chúa,
lưỡi tôi chúc tụng và ca ngợi Ngài.
18 Nếu lòng tôi xu hướng về tội ác,
Chúa hẳn đã không nhậm lời tôi.
19 Nhưng Đức Chúa Trời đã lắng nghe!
Ngài nhậm lời tôi cầu nguyện.
20 Ngợi tôn Đức Chúa Trời, Đấng không khước từ lời cầu nguyện,
và tiếp tục thương xót tôi không ngừng.

Thi Thiên 67

Kêu Gọi Các Dân Tộc Ca Ngợi Chúa
(Thơ soạn cho nhạc trưởng, dùng đàn dây)
1 Nguyện Đức Chúa Trời thương xót và ban phước.
Xin Thiên nhan rạng rỡ trên chúng con.

2 Nguyện đường lối Chúa được khai mở trên đất,
và ơn cứu rỗi nhiều người biết đến.
3 Nguyện các dân tộc ca ngợi Chúa, lạy Đức Chúa Trời.
Toàn thể nhân loại tôn vinh Ngài.
4 Nguyện các nước mừng vui ca hát,
vì Chúa xét xử công bằng cho dân,
và chỉ đạo mọi dân tộc trên đất.

5 Nguyện các dân tộc ca ngợi Chúa, lạy Đức Chúa Trời.
Phải, toàn thể nhân loại tôn vinh Ngài.
6 Khi ấy, đất sẽ gia tăng hoa lợi,
và Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời chúng con, sẽ ban phước lành.
7 Phải, Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho chúng con,
và khắp đất loài người sẽ kính sợ Chúa.

Thi Thiên 68

Chúa của Si-nai và Nơi Thánh
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Xin Đức Chúa Trời vùng dậy, đánh tan thù nghịch.
Để bọn người ghét Đức Chúa Trời phải tán loạn.
2 Xin thổi họ lan như làn khói.
Khiến họ tan như sáp chảy trong lửa.
Để bọn gian ác tàn lụi khi Đức Chúa Trời hiện diện.
3 Nhưng xin cho người công chính vui mừng.
Xin cho họ hân hoan trước mặt Đức Chúa Trời.
Xin cho họ trào dâng niềm hoan lạc.
4 Hãy ngợi tôn Đức Chúa Trời và chúc tụng Danh Chúa,

Hãy tôn cao Chúa, Đấng trên các tầng mây.
Danh Ngài là Chúa Hằng Hữu—
hãy hoan hỉ trước mặt Ngài.

5 Đức Chúa Trời ngự trong nơi thánh,
Ngài là Cha trẻ mồ côi, Đấng bênh vực người quả phụ,
6 Đức Chúa Trời là nơi cho người cô đơn có tổ ấm gia đình;
Ngài giải cứu người bị gông cùm xiềng xích
và lưu đày bọn phản nghịch tới nơi đồng khô cỏ cháy.

7 Lạy Đức Chúa Trời, khi Chúa dắt dân Ngài ra khỏi Ai Cập,
và vào vùng hoang mạc,
8 thì đất động, mưa to như thác đổ
trước mặt Ngài, Đức Chúa Trời của Si-nai,
trước Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên.
9 Chúa đã cho mưa dồi dào, lạy Đức Chúa Trời,
đem tươi mát cho cơ nghiệp cằn cỗi.
10 Dân Chúa tìm được nơi an định,
và hưởng nhiều vụ mùa phong phú, lạy Đức Chúa Trời,
Ngài cung ứng đủ nhu cầu cho người nghèo khổ.

11 Chúa ra lệnh, vô số người tuân phục,
loan tin mừng như đạo quân đông đảo.
12 Các vua chúa và tướng lãnh đều bỏ chạy,
các phụ nữ Ít-ra-ên chia nhau chiến lợi phẩm.
13 Khi họ an nghỉ giữa chuồng chiên,
sẽ như bồ câu cánh dát bạc,
bộ lông nạm vàng ròng.*
14 Khi Đấng Toàn Năng đánh tan các vua,
thì tuyết sa phủ trắng Núi Sanh-môn.

15 Hỡi các dãy núi Ba-san hùng vĩ,
với nhiều ngọn lởm chởm trong không trung.
16 Sao ngươi nổi cơn ghen tị, hỡi các núi ghồ ghề,
tại Núi Si-ôn, nơi Đức Chúa Trời chọn để ngự,
phải, Chúa Hằng Hữu sẽ ở tại đó đời đời?

17 Số chiến xa của Chúa nhiều hằng nghìn, hằng vạn,
nghênh giá Chúa từ Núi Si-nai vào nơi thánh.
18 Chúa đã lên nơi cao,
dẫn đầu những người bị tù.
Chúa đã nhận tặng vật của loài người,
kể cả của bọn nổi loạn.
Bây giờ, Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời sẽ ngự giữa họ.

19 Ngợi tôn Chúa; chúc tụng Đức Chúa Trời, Đấng Cứu Độ chúng con!
Vì mỗi ngày Chúa mang gánh nặng của chúng con.

* **Thi Thiên 68:13** Nt vàng nguyên chất

20 Đức Chúa Trời chúng con là Đức Chúa Trời Cứu Rỗi!
Chúa Hằng Hữu Chí Cao giải cứu chúng con khỏi nanh vuốt tử thần.

21 Đức Chúa Trời giẫm nát đầu kẻ thù,
nghiền nát sọ của người tiếp tục vi phạm.†
22 Chúa phán: "Ta sẽ đem dân Ta trở về
từ núi Ba-san, từ đáy biển sâu.
23 Các con, dân Ta, sẽ rửa chân mình trong máu quân thù,
và ngay cả đàn chó cũng được chia phần thắng lợi!"‡

24 Họ đã thấy Chúa uy nghi diễu hành, lạy Đức Chúa Trời,
Cuộc diễu hành của Đức Chúa Trời và Vua con đi vào nơi thánh.
25 Ban hợp ca đi trước, theo sau là các dàn nhạc;
giữa là các thiếu nữ đánh trống cơm.
26 Hãy chúc tụng Đức Chúa Trời, hỡi toàn dân Ít-ra-ên;
hãy ngợi tôn Chúa Hằng Hữu của Ít-ra-ên.
27 Kìa, đại tộc nhỏ nhất Bên-gia-min đi trước.
Rồi với tất cả các hoàng tử § Giu-đa,
và các vương tử Sa-bu-luân và Nép-ta-li.

28 Lạy Đức Chúa Trời, xin triệu tập lực lượng.
Xin biểu dương sức mạnh, ôi Đức Chúa Trời, như Ngài đã từng thi thố.*
29 Vì Đền Thờ của Chúa đặt tại Giê-ru-sa-lem,
các vua sẽ đem phẩm vật dâng hiến lên Ngài.
30 Xin quở trách đội quân các nước—
là những thú dữ trong lau sậy,
và đàn bò rừng giữa bò con của các dân tộc.
Xin hạ nhục bọn người dâng bạc.
Xin đánh tan các đoàn dân hiếu chiến.
31 Những phái đoàn sẽ đến từ Ai Cập;
và Ê-thi-ô-pi để thần phục Ngài.
32 Hãy ngợi tôn Đức Chúa Trời, hỡi các vương triều trên đất.
Hãy hát mừng ca tụng Chúa không thôi.
33 Ngài cưỡi trên các tầng trời từ vạn cổ,
tiếng phán Ngài vang động khắp nơi.
34 Hãy rao ra quyền năng của Đức Chúa Trời.
Oai nghi Ngài tỏa sáng trên Ít-ra-ên;
sức mạnh Chúa uy nghi trên các tầng trời.
35 Đức Chúa Trời thật đáng kính sợ trong nơi thánh.
Chính Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên ban quyền năng và sức mạnh cho dân Ngài.

Chúc tụng Đức Chúa Trời!

† **Thi Thiên 68:21** Ctd người cứ đi con đường tội lỗi ‡ **Thi Thiên 68:23** Ctd dự phần trong đó § **Thi Thiên 68:27** Ctd hội đồng * **Thi Thiên 68:28** Nt cho

Thi Thiên 69

Lời Cầu Nguyện trong Cơn Hoạn Nạn

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng, theo điệu “Hoa huệ”)

1 Lạy Đức Chúa Trời, xin ra tay cứu vớt,
các dòng nước đã ngập đến cổ con.
2 Con bị lún trong bùn sâu;
con không thể tìm được chỗ bám.
Con rơi xuống nước sâu,
và nước phủ ngập con.
3 Con khản tiếng vì kêu van,
cổ họng con khô cháy.
Mắt con hao mòn sầu khổ
vì mãi trông chờ Đức Chúa Trời con.
4 Người ghét con vô lý
nhiều hơn tóc trên đầu con.
Nhiều kẻ thù vô cớ tìm hại con,
bắt con đền bù những gì con chẳng lấy.
5 Lạy Đức Chúa Trời, Chúa biết con khờ dại;
tội lỗi con đâu che giấu được Ngài.
6 Xin đừng để người trông đợi Chúa phải xấu hổ vì con,
lạy Đấng Chí Cao, Chúa Hằng Hữu Vạn Quân.
Xin đừng để người tìm kiếm Chúa phải thẹn thùng vì con,
lạy Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên.
7 Vì Chúa, con bị người đời khinh bỉ;
nỗi nhục nhã bao trùm cả mặt con.
8 Ngay cả anh em ruột cũng giả bộ không biết con,
họ đối xử với con như người xa lạ.

9 Lòng sốt sắng về nhà Chúa nung nấu con,
và lời sỉ nhục của những người sỉ nhục Chúa đổ trên con.
10 Khi con khóc lóc nhịn ăn,
con bị người đời khinh khi coi rẻ.
11 Khi con mặc áo gai với lòng thống hối,
con bị người ta nhạo báng cười chê.
12 Bọn ngồi ở cửa thành đem con ra giễu cợt,
con là câu hát chế nhạo của bọn say sưa.

13 Nhưng con chỉ biết cầu xin Chúa Hằng Hữu,
con tin đây là thời điểm Chúa ban ơn.
Trong tình thương bao la cao cả, ôi Đức Chúa Trời,
xin đáp lời con và giải cứu con.
14 Xin vớt con khỏi vũng lầy;
xin đừng để con lún sâu trong chốn nhuốc nhơ!
Xin cứu con thoát khỏi người ghen ghét,
và kéo con khỏi dòng nước thẳm hố sâu.
15 Xin đừng để nước lũ phủ lấp con,
cũng đừng cho vực sâu nhận chìm con,
và miệng hầm kia đóng lại.

16 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin đáp lời con
vì tình yêu bao la Ngài là thiện hảo.
Xin quay lại đoái hoài đến con,
vì lòng thương xót Ngài thật dào dạt.
17 Xin đừng ngoảnh mặt khỏi đầy tớ Chúa;
xin mau đáp lời, vì con đang chìm sâu trong khốn khổ!
18 Xin lại gần và đưa tay giải cứu,
chuộc hồn con khỏi bọn ác nhân.

19 Chúa biết con phải hổ thẹn, bị khinh khi, và nhục nhã.
Ngài biết kẻ thù nghịch đang làm hại con.
20 Họ khinh miệt đập lòng con tan nát,
và con đầy nỗi tuyệt vọng
Chẳng có ai thông cảm cho con,
chẳng có ai an ủi con.
21 Họ trộn mật độc cho con ăn*
đưa dấm chua, khi con kêu khát.

22 Nguyện bàn tiệc trước mặt họ thành cái bẫy,
và sự bình an của họ là giả dối.
23 Nguyện mắt họ tối đen không thấy được,
lưng họ cúi khom cho đến đời đời.
24 Xin Chúa trút trên họ cơn giận,
dù trốn tránh thế nào cũng chẳng thoát.
25 Nguyện nơi họ ở trở thành hoang địa,
không còn ai lai vãng nhà† họ nữa.
26 Vì họ bức hại người bị Chúa trừng trị;‡
thuật lại đau thương người bị Chúa gây đau thương.
27 Xin buộc cho họ tội này đến tội khác,
đừng cho họ hưởng ơn cứu rỗi Ngài.
28 Trong Sách Sự Sống, tên họ bị bôi xóa,
trong danh sách người công chính, họ chẳng có tên.
29 Con đang đau ê ẩm và kiệt sức,
Đức Chúa Trời con ôi, xin đem ân cứu rỗi Ngài bảo vệ con.

30 Lấy lời thánh ca, con ngợi khen Đức Chúa Trời,
với lòng cảm tạ, con tôn vinh Ngài.
31 Hành động ấy vui lòng Chúa Hằng Hữu, hơn tế lễ bằng bò,
hơn cả bò có sừng với móng rẽ ra.
32 Người khiêm tốn sẽ thấy công việc của Đức Chúa Trời và vui mừng.
Ai là người tìm kiếm Đức Chúa Trời sẽ thấy lòng đầy sức sống.
33 Vì Chúa Hằng Hữu nhậm lời người thiếu thốn;
không khinh dể khi bị dân Chúa lưu đày.

34 Hỡi trời và đất, hãy ca tụng Chúa,
cùng với biển và muôn loài đang sống dưới đại dương.

* **Thi Thiên 69:21** Nt thức ăn của con † **Thi Thiên 69:25** Nt trại ‡ **Thi Thiên 69:26** Nt người bị Chúa gây thương tích

35 Vì Đức Chúa Trời sẽ giải cứu Si-ôn,
sẽ tái thiết các thành của Giu-đa.
Dân Chúa sẽ sinh sống tại đó
và chiếm hữu làm đất của mình.§
36 Dòng dõi của những ai vâng phục Chúa sẽ hưởng được đất,
và những ai yêu mến Ngài sẽ được an cư lạc nghiệp.

Thi Thiên 70

Xin Cứu Giúp Khỏi Bị Hà Hiếp và Sỉ Nhục

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng, lời cầu nguyện trong dịp Tế Lễ Kỷ Niệm)

1 Lạy Đức Chúa Trời, xin giải cứu con!
Lạy Chúa Hằng Hữu, xin nhanh chóng phù hộ.
2 Nguyện những người tìm hại mạng sống con
đều bị hổ nhục.
Nguyện những người muốn thấy con bị tàn hại,
phải rút lui và nhục nhã.
3 Nguyện những người cười nhạo con phải hổ thẹn,
vì họ đã nói: "A ha! Chúng ta đã bắt được hắn rồi!"*
4 Nguyện tất cả những ai tìm Chúa,
đều hân hoan sung sướng trong Ngài.
Nguyện những ai yêu mến ân cứu độ,
mãi mãi tụng ca: "Đức Chúa Trời thật vĩ đại!"
5 Nhưng con cùng túng, nghèo khổ,
xin nhanh chóng đưa tay giải cứu, lạy Đức Chúa Trời.
Ngài là Đấng giúp đỡ và Đấng giải cứu con;
lạy Chúa Hằng Hữu, xin Ngài đừng chậm trễ.

Thi Thiên 71

Lời Cầu Nguyện Xin Chúa Bảo Vệ và Giúp Đỡ Trọn Đời

1 Lạy Chúa Hằng Hữu, con hoàn toàn nương cậy Chúa;
xin đừng để con cúi đầu nhục nhã.
2 Xin cứu con và giải thoát con
vì Ngài là công chính.
Xin lắng tai nghe tiếng con
và cho con được tự do.
3 Nguyện Chúa làm vầng đá che chở
để con có thể ẩn náu luôn luôn.
Xin hãy ra lệnh cứu vớt con,
vì Chúa là vầng đá và thành lũy.
4 Lạy Đức Chúa Trời, xin giải thoát con
khỏi bàn tay người hung ác.
5 Lạy Chúa, chỉ có Ngài là nguồn hy vọng của con.
Là niềm tin của con từ tuổi ấu thơ.
6 Con nương cậy Ngài từ giờ phút lọt lòng;
Chúa đỡ con ra khỏi lòng mẹ.
Con sẽ ca ngợi Ngài mãi mãi.

§ **Thi Thiên 69:35** Nt cư trú và làm sản nghiệp * **Thi Thiên 70:3** Ctd bị đẩy lùi

7 Nhiều người kinh ngạc khi nhìn vào đời sống phước hạnh của con,
vì Chúa là Đấng bảo vệ* con.
8 Suốt ngày, miệng con ca ngợi,
và hân hoan chúc tụng Ngài.
9 Xin Chúa đừng bỏ con trong tuổi già.
Đừng lìa con khi tóc bạc răng long.
10 Vì kẻ thù rỉ tai nói xấu.
Họ lập mưu hãm hại linh hồn con.
11 Họ bảo nhau: "Đức Chúa Trời bỏ hắn rồi.
Cứ săn bắt nó,
vì không còn ai giải cứu."

12 Lạy Đức Chúa Trời, xin đừng xa con,
Đức Chúa Trời con ơi, xin nhanh chóng giúp con.
13 Kẻ thù con hổ thẹn, tiêu tan,
người hãm hại cúi đầu, nhục nhã.
14 Hy vọng con lại càng tươi sáng
ca tụng Chúa ngày càng gia tăng.
15 Hằng ngày thuật† những điều công chính
và vô số công ơn cứu chuộc.
16 Con sẽ loan báo việc quyền năng, lạy Chúa Hằng Hữu Chí Cao.
Con sẽ quảng bá đức công chính tuyệt vời của Chúa.

17 Lạy Đức Chúa Trời, Ngài dạy con từ tuổi ấu thơ,
đến nay con vẫn rao truyền công tác diệu kỳ của Ngài.
18 Chúa ơi, xin đừng bỏ con khi tóc bạc,
xin ở với con cho đến khi
con truyền cho thế hệ mới biết năng lực Chúa,
tỏ uy quyền Ngài cho thế hệ mai sau.

19 Lạy Đức Chúa Trời, Đấng chí công chí thánh
Đấng thực hiện bao công tác vĩ đại.
Ai sánh được với Ngài, lạy Đức Chúa Trời!
20 Chúa đã đưa chúng con qua nhiều gian khổ,
cũng sẽ phục hồi chúng con trong tương lai,
cứu chúng con ra khỏi huyệt mộ thẳm sâu.‡
21 Chúa sẽ cho con thêm vinh dự,
an ủi vỗ về con sau nỗi đắng cay.

22 Lạy Chúa, con sẽ gảy đàn hạc ca ngợi Chúa,
tụng ca đức thành tín của Ngài, Đức Chúa Trời con ơi.
Con sẽ đánh đàn lia tán tụng Đấng Thánh của Ít-ra-ên.
23 Linh hồn được cứu chuộc sẽ mở môi
hoan hỉ ngợi ca chúc tụng Ngài.
24 Suốt ngày, con thuật việc công minh
Chúa đã thực hiện cho con bao lần.
Bọn người mưu hại con cúi đầu, hổ thẹn.

* **Thi Thiên 71:7** Nt chỗ trú ẩn vững vàng † **Thi Thiên 71:15** Miệng tôi thuật ‡ **Thi Thiên 71:20** Nt đáy vực thẳm của đất

Thi Thiên 72

Cuộc Trị Vì của Vua Công Chính
(Thơ của Sa-lô-môn)
1 Lạy Đức Chúa Trời, xin ban cho vua công lý của Chúa,
và cho hoàng tử sự công chính của Ngài.
2 Để vua xét dân cách công bằng,
và liêm chính đối với người cùng khổ.
3 Nguyện núi đồi cũng phải thắm tươi,
khi dân cư an lạc, trị vì công minh.
4 Vua minh oan cho những ai khốn cùng,
giải thoát con cái của những người nghèo khổ,
dày xéo bọn bạo hành áp bức.
5 Nguyện khi nào còn mặt trời, mặt trăng,
thì người nghèo khổ vẫn còn thờ kính Chúa.
Phải, cho đến muôn đời!

6 Nguyện ơn mưa móc của nhà vua,
như trận mưa xuân* trên đồng cỏ,
nhuần tưới đất đai hoa mầu.
7 Nguyện dưới triều vua, người công chính hưng thịnh
và hòa bình trường cửu như trăng sao.
8 Vua cai trị từ biển đông đến biển tây,
từ Sông Ơ-phơ-rát đến tận cùng trái đất.
9 Dân du mục sẽ vái chào trong hoang mạc
và quân thù sẽ liếm bụi dưới chân vua.
10 Vua Ta-rê-si và các hải đảo sẽ cống hiến lễ vật cho vua,
các vua phương đông từ Sê-ba và Sa-ba
cũng sẽ dâng lễ vật của mình.
11 Tất cả vua chúa sẽ quỳ lạy,
các dân tộc sẽ phục vụ vua.

12 Vì vua sẽ giải cứu người cùng túng
và giúp đỡ người không còn nơi nương tựa.
13 Vua sẽ thương xót người cùng cực,
và giải cứu mạng sống người nghèo khó.
14 Vua sẽ cứu chuộc họ khỏi bạo quyền áp bức,
vì trước mắt vua, máu của họ thật quý giá.

15 Nguyện vua được trường thọ!
Nguyện vàng Sê-ba sẽ được dâng lên vua.
Nguyện chúng dân mãi cầu nguyện cho vua
và chúc phước cho vua suốt ngày.
16 Nguyện ngũ cốc tràn đầy khắp đất,
dồi dào thịnh vượng trên các đỉnh núi đồi.
Nguyện cây trái sinh hoa lợi bội phần như rừng Li-ban,
dân cư các thành thị đông như kiến cỏ.
17 Nguyện vua sẽ được lưu danh mãi mãi;

* **Thi Thiên 72:6** Ctd mưa trên cỏ mới cắt

như mặt trời chiếu sáng muôn đời.
Nguyện các dân sẽ nhân danh vua để chúc lành,
các nước nhìn nhận người có hồng phước.

18 Hãy ngợi tôn Đức Chúa Trời Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên,
chỉ có Chúa làm những việc diệu kỳ.
19 Hãy chúc tụng Danh vinh quang Ngài mãi!
Cả thế gian đầy dẫy vinh quang Ngài.
A-men và A-men!

20 (Đến đây kết thúc lời cầu nguyện của Đa-vít, con trai Gie-sê).

Quyển Thứ Ba

73

(Thi Thiên 73–89)

Chung Cuộc của Người Ác và Người Lành
(Thơ của A-sáp)
1 Đức Chúa Trời thật nhân từ với Ít-ra-ên,
với những ai có lòng trong sạch.
2 Nhưng riêng con, gần như đã mất niềm tin.
Chân con suýt trượt ngã bao lần.
3 Vì con ganh tị người kiêu ngạo,
khi thấy bọn gian ác thành công.
4 Lúc chết, họ không đau đớn;
họ luôn luôn mạnh khỏe tráng kiện.
5 Họ không bị hoạn nạn như người khác;
lúc nào họ cũng tai qua nạn khỏi.
6 Vì thế họ lấy kiêu ngạo làm vòng đeo cổ,
lấy bạo tàn làm áo mặc.*
7 Tâm trí đầy mưu sâu kế độc,
lòng dạ chai lì phát sinh bao tội ác!†
8 Họ nhạo cười, chế giễu thâm độc;
kiêu căng, giăng cạm bẫy hại người.
9 Miệng khoác lác chống nghịch các tầng trời,
lưỡi xấc xược nói nghịch thế nhân.
10 Thậm chí dân Chúa cũng về hùa,
tin tất cả những lời họ nói.
11 Họ bảo nhau: “Đức Chúa Trời không biết đâu?
Làm sao Đấng Tối Cao hiểu hết mọi việc?”
12 Những người ác bình an vô sự—
cứ hanh thông, của cải gia tăng.

13 Có phải con đã luyện tâm hồn tinh khiết cách vô ích?
Có phải con hoài công rửa tay cho trong trắng?
14 Con không được gì, chỉ suốt ngày gian nan;
mỗi buổi sáng bị đớn đau hành hạ.

* **Thi Thiên 73:6** Nt họ đeo kiêu ngạo như vòng đeo cổ, và tàn bạo bao phủ họ như chiếc áo
† **Thi Thiên 73:7** Nt lòng họ tuôn trào độc ác

15 Nếu con cứ than phiền trách móc,
con sẽ trở nên bất trung với Ngài.
16 Con cúi đầu suy nghiệm sâu xa.
Nan đề ấy con không sao hiểu được!
17 Cho đến khi con đi vào nơi thánh,
mới chợt hiểu ra chung cuộc của người ác.
18 Thật Chúa đặt họ đứng nơi trơn trợt,
bỏ họ vào đáy vực hư vong.
19 Trong khoảnh khắc, họ bị hủy diệt,
lao mình vào hố thẳm kinh hoàng.‡
20 Lạy Chúa, Ngài khinh dể những ý tưởng khờ dại của họ§
như một người nhạo cười giấc mơ vào ban sáng.

21 Khi lòng con đau buồn,
tinh thần con cay đắng.*
22 Con trở nên ngu si, dốt nát—
như thú hoang trước thánh nhan.
23 Nhưng con vẫn luôn thuộc về Chúa;
Chúa nắm lấy tay hữu con.
24 Chúa dạy bằng lời huấn thị,
để rồi đưa con vào bến vinh quang.
25 Trên trời, con không có ai ngoài Chúa.
Được ở với Chúa, con còn ước ao gì hơn trên đất này.
26 Thân xác và tâm hồn con tàn tạ,
nhưng Đức Chúa Trời là sức mạnh lòng con;
Ngài là phần của con mãi mãi.

27 Những ai cách xa Chúa sẽ hư vong,
Chúa hủy diệt những người chối bỏ Chúa.
28 Nhưng riêng con, được gần Đức Chúa Trời thật phước hạnh thay!
Nhờ Chúa Hằng Hữu Chí Cao làm nơi ẩn trú,
và con sẽ thuật lại tất cả việc kỳ diệu Ngài làm.

Thi Thiên 74

Than Thở Vì Kẻ Thù Phá Hoang Xứ
(Thơ của A-sáp—Giáo huấn ca)
1 Lạy Đức Chúa Trời, tại sao Chúa ruồng rẫy chúng con?
Sao cơn giận Chúa vẫn âm ỉ với đàn chiên của đồng cỏ Ngài?
2 Xin nhớ lại dân mà Chúa đã chọn từ xưa,
đại tộc mà Ngài đã chuộc làm cơ nghiệp!
Và ngọn núi Si-ôn, nơi Ngài ngự trị trên đất.
3 Xin Chúa quang lâm thị sát cảnh điêu tàn;
quân thù đã phá tan nơi thánh Chúa.

4 Quân thù gào thét giữa nơi Chúa gặp gỡ chúng con;
họ ngạo nghễ trương cờ lên làm hiệu.

‡ **Thi Thiên 73:19** Ctd bị kinh hoàng đốt tiêu § **Thi Thiên 73:20** Nt khinh chê hình dạng họ * **Thi Thiên 73:21** Nt tôi bị đâm vào thận

5 Họ tung hoành như người tiều phu triệt hạ
để phá hoang rừng cây rậm rạp.
6 Chúng phá nát những đồ chạm trổ
không nương tay, bằng rìu và búa.
7 Họ châm lửa đốt nơi thánh Chúa.
Biến nơi Danh Ngài ngự ra ô uế.
8 Họ bảo: "Bọn ta sẽ diệt phá mọi thứ!"
Rồi thiêu hủy những nơi thờ phượng Đức Chúa Trời.

9 Chúng con không còn thấy những dấu lạ.
Các nhà tiên tri cũng đều vắng bóng,
không ai biết thảm cảnh này bao giờ chấm dứt.
10 Lạy Đức Chúa Trời, quân thù còn chế giễu đến bao giờ?
Sao phe địch còn sỉ nhục Danh Chúa mãi?
11 Sao Chúa cầm giữ sức mạnh trong tay phải?
Xin vung tay ra và tiêu diệt họ đi.

12 Chúa, Đức Chúa Trời, là Vua của tôi từ nghìn xưa,
đem ơn cứu rỗi xuống trần thế.
13 Dùng sức mạnh rạch biển ra,
và nhận đầu quái vật trong biển xuống nước sâu.
14 Chúa chà nát đầu thủy quái Lê-vi-a-than,
đem thịt nó cho muông thú trong hoang mạc.
15 Chúa chẻ núi, tạo dòng suối ngọt,
khiến các sông chảy xiết phải khô cạn.
16 Cả ngày lẫn đêm đều thuộc về Chúa;
Ngài tạo mặt trời, dựng mặt trăng.
17 Quy định giới hạn địa cầu,
Ngài ấn định mùa đông và mùa hạ.

18 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin nhớ lại lời quân thù chế nhạo.
Đám dân ngu dại xúc phạm Danh Ngài.
19 Xin đừng để dã thú hủy diệt bồ câu của Ngài.
Xin đừng quên người khốn khổ mãi mãi.

20 Xin nhớ đến giao ước Ngài hứa,
vì các nơi tối tăm nhung nhúc lũ người bạo ngược!
21 Xin đừng để người bị áp bức phải hổ nhục quay về.
Nguyện người khốn cùng tụng ca Danh Chúa.

22 Lạy Đức Chúa Trời, xin vùng dậy, bênh vực chính nghĩa Ngài.
Xin nhớ lời sỉ nhục hằng ngày của người vô đạo.*
23 Xin đừng quên tiếng la hét của quân thù,
tiếng la, gào thét thường xuyên chống Chúa.

* **Thi Thiên 74:22** Ctd người ngu dại

Thi Thiên 75

Chúa Hạ Người Kiêu Ngạo, Nâng Người Công Chính

(Thơ của A-sáp, soạn cho nhạc trưởng, theo điệu: "Xin đừng hủy diệt")

1 Chúng con cảm tạ Chúa, Đức Chúa Trời ôi!
Chúng con cảm tạ, vì Danh Chúa ở gần.
Mọi người thuật lại các công trình kỳ diệu của Chúa.
2 Đức Chúa Trời phán: "Ta chọn thời gian đã định,
Ta sẽ xét xử nghịch lại người ác.
3 Khi địa cầu và nhân loại rúng động,
Ta chính là Đấng nắm vững các cột chống nó.

4 Ta cảnh báo người kiêu ngạo: 'Đừng khoe khoang nữa!'
Và bảo người ác: 'Đừng giương sừng lên cao!*
5 Đừng dùng sừng chống lại các tầng trời,
hay ra sức cãi bướng.' "†
6 Vì không một ai trên đất—từ đông hay tây
hay ngay cả từ nơi hoang mạc—
có thể nâng sừng lên cao.
7 Chỉ có Đức Chúa Trời, Đấng phán xét,‡
quyết định hạ người này xuống và nâng người khác lên.
8 Vì Chúa Hằng Hữu cầm ly trong tay mình,
là ly rượu đầy bọt pha nhiều hương liệu.
Ngài rót rượu phán xét ra,
và mọi người gian ác phải uống,
uống cho đến khi cạn.
9 Nhưng riêng con, con sẽ luôn kể lại sự việc Đức Chúa Trời thực hiện;
con sẽ ngợi ca Đức Chúa Trời của Gia-cốp.
10 Vì Đức Chúa Trời phán: "Ta sẽ bẻ gãy các sừng của người ác,
nhưng sừng của người công chính sẽ được tôn cao."

Thi Thiên 76

Quyền Oai của Chúa Thắng Cừu Địch

(Thơ của A-sáp, soạn cho nhạc trưởng, dùng đàn hạc)

1 Trong Giu-đa người dân biết Đức Chúa Trời;
Danh Ngài được Ít-ra-ên tôn quý.
2 Sa-lem là nơi Chúa ngự;
Núi Si-ôn là nhà Ngài.
3 Tại đó, Chúa bẻ gãy mũi tên quân thù,
phá khiên, bẻ gươm, tiêu diệt khí giới.

4 Chúa rực rỡ vinh quang và oai nghi
hơn các núi đầy của cướp.
5 Người dũng mãnh nhất cũng tàn sát.
Họ nằm la liệt trong giấc ngủ nghìn thu.
Không một người lính nâng nổi cánh tay.

---

* **Thi Thiên 75:4** Nt ngước sừng lên † **Thi Thiên 75:5** Nt nói cách cứng cổ ‡ **Thi Thiên 75:7** Ctd nhưng do Thượng Đế, là Đấng xét xử

6 Lạy Đức Chúa Trời của Gia-cốp, khi Ngài quở trách
ngựa và chiến xa đều bất động.

7 Chỉ mình Chúa thật đáng kính sợ!
Ai có thể đứng nổi trước mặt Chúa khi Ngài thịnh nộ?
8 Từ tầng trời xanh thẳm Chúa tuyên án;
khắp đất đều kinh khiếp, lặng yên như tờ.
9 Ngài đứng dậy phán xét ác nhân, ôi Đức Chúa Trời,
và giải cứu những người bị đàn áp trên đất.

10 Cơn giận của loài người chỉ thêm chúc tụng Chúa,
còn cơn giận dư lại Ngài sẽ ngăn cản.

11 Hãy hứa nguyện và giữ lời với Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời ngươi.
Hỡi các dân tộc, hãy mang lễ vật dâng lên Đấng đáng kính sợ.
12 Vì Ngài phá vỡ khí thế của các bậc cầm quyền,
và các vua khắp đất phải kính sợ Ngài.

Thi Thiên 77

Nhớ Lại Công Ơn Chúa

(Thơ của A-sáp, soạn cho nhạc trưởng, cho Giê-đu-thun)
1 Con kêu cầu Đức Chúa Trời; phải, con kêu la.
Ôi, Đức Chúa Trời xin lắng nghe con!
2 Khi lâm cảnh nguy nan,
con tìm kiếm Chúa.
Suốt đêm con cầu nguyện với đôi tay hướng về Chúa,
nhưng linh hồn con vẫn chưa được an ủi.
3 Khi nghĩ đến Đức Chúa Trời, và con rên rỉ,
càng suy tư, con càng ngã lòng.

4 Chúa khiến con thức thâu đêm.
Con bối rối ngay cả khi cầu nguyện!
5 Con nghĩ đến những ngày dĩ vãng,
và những năm tháng đã trôi qua,
6 suốt đêm con nhớ lại các bài hát.
Lòng tự vấn và hồn linh trăn trở.
7 Chúng con sẽ bị Ngài loại bỏ mãi sao?
Chúa không còn tỏ ân huệ nữa sao?
8 Phải chăng tình thương không dời đổi của Ngài đã biến mất?
Lời hứa Ngài không còn hiệu lực nữa sao?
9 Hay Đức Chúa Trời đã quên ban ân phước?
Thịnh nộ chặn đứng lòng xót thương của Chúa được sao?
10 Rồi con nói: “Đây là số phận của con;
tay hữu Đấng Chí Cao đã nghịch lại con.”
11 Nhưng rồi con nhắc lại các công việc Chúa, lạy Chúa Hằng Hữu;
vâng, con nhớ lại phép lạ Chúa đã làm ngày xa xưa.
12 Con sẽ suy nghiệm về tất cả kỳ công.
Và chiêm ngưỡng những việc kinh thiên động địa.

13 Lạy Đức Chúa Trời, những việc Chúa làm đều thánh khiết.
Có thần nào vĩ đại như Chúa của con?
14 Chúa là Đức Chúa Trời vĩ đại diệu kỳ!
Chúa bày tỏ năng lực Ngài giữa các dân.
15 Với cánh tay mạnh mẽ, Chúa cứu chuộc dân Ngài,
là con cháu của Gia-cốp và Giô-sép.

16 Khi thấy Chúa, lạy Đức Chúa Trời,
các dòng nước lặng nhìn và run rẩy!
Biển sâu rúng động trước mặt Ngài.
17 Các áng mây vội vã trút cơn mưa;
tiếng sét nổ rung khung trời thẳm.
Tia chớp chiếu sáng khắp bốn phương.
18 Sấm nổi ầm ầm trong gió trốt;
ánh sáng thắp rực rỡ thế gian.
Đất run lên và chấn động.
19 Con đường Chúa ngang qua biển cả,
lối Chúa trong nước sâu—
nhưng không ai tìm được dấu chân Ngài.
20 Chúa dẫn dắt dân Ngài như đàn chiên,
qua bàn tay của Môi-se và A-rôn.

Thi Thiên 78

Chúa Hướng Dẫn Dân Chúa Dù Họ Bất Trung
(Giáo huấn ca của A-sáp)
1 Dân ta hỡi, hãy nghe lời ta dạy.
Hãy mở tai lưu ý lời ta,
2 vì ta sẽ nói về các ẩn dụ.
Ta sẽ dạy về những điều giấu kín từ xưa—
3 những bài học dân ta đã nghe biết,
do tổ phụ truyền dạy chúng ta.
4 Chúng ta sẽ không giấu sự thật này với con cháu;
nhưng sẽ nói cho thế hệ sau
về những việc vinh quang của Chúa Hằng Hữu,
về quyền năng và những phép lạ Ngài đã làm.
5 Chúa ban hành luật pháp cho Gia-cốp;
Ngài ban truyền chỉ thị cho Ít-ra-ên.
Chúa ra lệnh cho tổ phụ chúng ta
truyền dạy mọi điều cho con cháu,
6 để các thế hệ mai sau biết đến—
tức con cháu sẽ sinh ra—
sẽ học hỏi và dạy lại cho dòng dõi họ.
7 Theo cách ấy, mọi thế hệ sẽ tin cậy Đức Chúa Trời,
ghi nhớ công tác vĩ đại Ngài làm,
và vâng giữ mệnh lệnh Ngài mãi mãi.
8 Để họ sẽ không như tổ tiên họ—
cứng đầu, phản nghịch, và bất trung,
không chịu đặt lòng tin cậy Đức Chúa Trời.

9 Các lính chiến Ép-ra-im trang bị cung tên,
đã chạy trốn trong ngày chinh chiến.
10 Họ không giữ giao ước với Đức Chúa Trời
và không chịu tuân theo luật pháp Chúa.
11 Họ đã quên các công việc Ngài làm—
là những phép lạ họ thấy Ngài thực hiện,
12 những phép lạ Ngài đã làm cho tổ phụ họ,
trên đồng bằng Xô-an, xứ Ai Cập.
13 Chúa rạch đôi biển cả, dẫn họ đi qua,
làm cho nước dựng lên như thành vách.
14 Ban ngày, Chúa dìu dắt họ qua trụ mây,
suốt đêm, trụ lửa tỏa ánh sáng soi đường.
15 Chúa chẻ vầng đá giữa hoang mạc,
ban cho họ dòng nước ngọt từ vực sâu.
16 Chúa cho suối phun ra từ tảng đá,
khiến nước chảy cuồn cuộn như dòng sông!

17 Nhưng họ tiếp tục phạm tội cùng Chúa,
giữa hoang mạc, họ nổi loạn chống Đấng Chí Cao.
18 Lòng ngang bướng, họ cố tình thử Đức Chúa Trời,
đòi món ăn theo dục vọng trần gian.
19 Họ nói nghịch, thách thức Đức Chúa Trời rằng:
“Đức Chúa Trời không thể ban thức ăn trong hoang mạc.
20 Phải, Chúa có thể đập vầng đá cho nước trào tuôn
nhưng Ngài không thể ban dân Ngài bánh và thịt.”
21 Chúa Hằng Hữu nghe lời ấy liền nổi giận,
Lửa thịnh nộ của Ngài hình phạt nhà Gia-cốp.
Phải, Ngài trút đổ cơn giận trên nhà Ít-ra-ên,
22 vì họ không đặt niềm tin nơi Đức Chúa Trời,
không tin vào quyền giải cứu của Ngài.
23 Nhưng Chúa ra lệnh bầu trời mở ra,
Ngài mở toang các cửa trên trời.
24 Chúa ban mưa ma-na xuống cho họ ăn.
Ngài ban bánh cho họ từ trời.
25 Họ được ăn thực phẩm thiên thần!
Đức Chúa Trời cho họ ăn no nê.
26 Chúa cũng cho gió đông thổi tới,
và dùng quyền năng khuấy động gió nam.
27 Đem chim cút xuống cho dân,
nhiều như cát trải trên bờ biển.
28 Đàn chim sà xuống giữa trại quân,
rơi rào rào quanh các lều trại.
29 Dân ăn uống thỏa thuê.
Chúa đã cho họ tùy sở thích.
30 Nhưng trước khi họ thỏa mãn ham mê,
trong khi miệng vẫn còn đầy thịt,
31 thì cơn thịnh nộ Đức Chúa Trời nổi lên,
Ngài giết những người mập béo nhất.

Ngài triệt hạ các trai tráng Ít-ra-ên.

32 Thế mà họ vẫn cứ phạm tội.
Hoài nghi các phép lạ Ngài.
33 Nên Chúa làm ngày của họ sút giảm,
và trải qua những năm tháng kinh hoàng.
34 Cho đến khi bị Đức Chúa Trời hình phạt,
họ mới quay đầu tìm kiếm Chúa.
Họ ăn năn và bước theo Đức Chúa Trời.
35 Rồi họ nhớ Đức Chúa Trời là Vầng Đá,
là Đức Chúa Trời Chí Cao là Đấng cứu chuộc mình.
36 Nhưng họ mở miệng nịnh hót Chúa;
và uốn lưỡi dối gạt Ngài.
37 Lòng họ chẳng ngay thật với Chúa,
Họ cũng không vâng giữ giao ước với Ngài.
38 Nhưng Chúa vẫn thương xót và tha thứ tội họ
và Ngài không tuyệt diệt họ tất cả.
Bao lần Chúa dằn cơn thịnh nộ,
và đã không buông lỏng sự giận mình.
39 Vì Chúa nhớ rằng họ là người phàm,
như hơi thở thoáng qua, không bao giờ trở lại.

40 Ôi, bao lần họ nổi loạn trong hoang mạc,
và làm buồn lòng Ngài giữa đồng hoang.
41 Họ dại dột thử sự nhẫn nại của Đức Chúa Trời,
và trêu chọc Đấng Thánh của Ít-ra-ên.
42 Họ quên bàn tay quyền năng Chúa,
và ngày Chúa giải thoát khỏi quân thù.
43 Họ đã quên Chúa làm các phép lạ ở Ai Cập,
và các việc diệu kỳ ở đồng bằng Xô-an.
44 Ngài đã biến nước sông ra máu
nên các dòng nước không còn uống được.
45 Chúa sai vô số ruồi nhặng cắn họ,
và ếch nhái bò lên, phá hoại.
46 Chúa bỏ mùa màng họ cho sâu cắn;
và hoa lợi cho cào cào.
47 Chúa phá vườn nho bằng mưa đá
và cây sung bằng tuyết giá.
48 Ngài để mưa đá giết hại bầy súc vật,
sấm sét đốt chết các bầy chiên.
49 Chúa đổ trút trên họ cơn giận—
tất cả thịnh nộ, bất mãn, và hoạn nạn.
Chúa sai đến với họ
một đoàn thiên binh hủy diệt.
50 Chúa mở đường cho cơn giận Ngài;
không cho người Ai Cập được sống
nhưng nạp mạng họ cho dịch bệnh.
51 Chúa đánh hạ các trưởng nam Ai Cập,

là tinh hoa sức mạnh của Cham.
52 Nhưng Chúa hướng dẫn dân Ngài như đàn chiên,
dìu dắt họ an toàn giữa hoang mạc.
53 Chúa phù trì, bảo vệ nên họ không sợ gì;
còn nước biển vùi dập quân thù nghịch.
54 Chúa đưa họ vào bờ cõi thánh,
đến vùng đồi núi Ngài dành cho họ.
55 Chúa đuổi các sắc dân trong xứ;
bắt thăm chia đất cho đoàn dân.
Cho các đại tộc Ít-ra-ên vào trong trại của mình.

56 Nhưng họ lại nổi loạn, thử Đức Chúa Trời Chí Cao.
Họ không vâng giữ luật pháp Ngài.
57 Họ phản bội, tráo trở như tổ phụ.
Gian tà như mũi tên cong.
58 Họ xây đền miếu, chọc giận Đức Chúa Trời;
và thờ thần tượng làm cho Ngài ghen tức.
59 Trước những việc chướng tai gai mắt,
Đức Chúa Trời khước từ, loại bỏ Ít-ra-ên,
60 Chúa lìa bỏ nơi ngự Ngài ở Si-lô,
là Đền Tạm của Ngài giữa loài người.
61 Chúa cho phép quân thù chiếm Hòm Giao Ước;
vinh quang Ngài bị giao vào tay kẻ thù.
62 Chúa để cho dân Ngài bị quân thù chém giết,
vì Ngài nổi giận với dân Ngài—là dân Ngài tuyển chọn.
63 Những trai trẻ của họ bị lửa thiêu đốt,
các thiếu nữ không còn được nghe hát mừng hôn lễ.
64 Các thầy tế lễ bị gươm đâm,
các quả phụ không được quyền than khóc.

65 Thế rồi như người ngủ, Chúa thức dậy,
và như người say tỉnh dậy.
66 Ngài đánh bật quân thù ra khỏi bờ cõi,
sỉ nhục địch quân đến đời đời.
67 Nhưng Chúa khước từ dòng dõi Giô-sép;
Ngài không chấp nhận đại tộc Ép-ra-im.
68 Nhưng Ngài chọn đại tộc Giu-đa
và Núi Si-ôn mà Ngài yêu mến.
69 Chúa xây cất nơi thánh Ngài trên núi cao,
nhà Ngài lập nền vững vàng trên đất.
70 Chúa chọn Đa-vít làm đầy tớ,
gọi ông từ các chuồng chiên,
71 Ngài đem ông ra khỏi nơi bầy chiên được chăm sóc,
Ngài đặt ông chăn giữ nhà Gia-cốp—
Ít-ra-ên là cơ nghiệp của Đức Chúa Trời.
72 Ông chăn giữ dân cách thanh liêm, chính trực
và khôn khéo lãnh đạo dân của Ngài.

Thi Thiên 79

Than Thở Vì Giê-ru-sa-lem Bị Phá Hủy

(Thơ của A-sáp)

1 Lạy Đức Chúa Trời, các dân ngoại đã chiếm cơ nghiệp Chúa.
Họ làm cho Đền Thờ Chúa ra hoen ố,
và biến Giê-ru-sa-lem thành nơi đổ nát điêu tàn.
2 Họ bỏ thây đầy tớ Chúa
làm thức ăn cho chim trời.
Xác những người tin kính Ngài
trở thành thức ăn cho thú rừng cắn nuốt.
3 Máu đổ như nước tưới Giê-ru-sa-lem;
không còn ai mai táng xác người.
4 Các nước lân bang đã nhạo cười,
các dân tộc mỉa mai, chế nhạo.

5 Lạy Chúa Hằng Hữu, đến bao giờ Chúa nguôi cơn giận? Mãi mãi sao?
Đến bao giờ lửa ghen tức của Chúa mới tàn?
6 Xin đổ thịnh nộ trên các dân khước từ tìm biết Ngài—
trên các vương quốc không kêu cầu Danh Chúa.
7 Vì họ đã cắn nuốt nhà Gia-cốp,
khiến đất đai trở nên hoang tàn.
8 Xin Chúa đừng quy tội tổ phụ cho chúng con!
Xin mau mau mở lòng thương xót,
vì chúng con đã tàn mạt tận bùn đen.

9 Xin ra tay phù hộ, lạy Đức Chúa Trời, Đấng cứu rỗi chúng con!
Xin giúp chúng con vì Danh vinh quang Chúa.
Vì Danh cao cả của Ngài,
xin giải cứu, tẩy sạch tội lỗi chúng con.
10 Sao Chúa để các dân kia chế nhạo:
"Nào Đức Chúa Trời chúng nó ở đâu?"
Ngay trước mắt chúng tôi, nguyện các nước được biết
sự báo thù máu vô tội của các đầy tớ Ngài.
11 Nguyện tiếng rên la của tù nhân thấu tai Chúa.
Xin Chúa cứu mạng những người bị án tử hình.

12 Xin báo trả gấp bảy lần cho người thù nghịch*
vì họ dám thách thức Ngài, lạy Chúa.
13 Khi ấy, dân của Chúa, bầy chiên trong đồng cỏ Ngài,
sẽ cảm tạ Ngài mãi mãi,
chúng con sẽ chúc tụng Ngài đời đời.

Thi Thiên 80

Xin Chúa Cứu Dân Khỏi Hoạn Nạn

(Thơ của A-sáp, soạn cho nhạc trưởng, theo điệu "Hoa huệ")

1 Xin lắng nghe, lạy Đấng chăn giữ Ít-ra-ên,

* **Thi Thiên 79:12** Nt người láng giềng

Đấng đã chăm sóc Giô-sép như bầy chiên.
Lạy Đức Chúa Trời, Đấng ngự trị trên chê-ru-bim,
xin tỏa sáng
2 trước mặt Ép-ra-im, Bên-gia-min, và Ma-na-se.
Xin bày tỏ quyền năng Ngài.
Xin đến cứu chúng con!

3 Lạy Đức Chúa Trời, xin phục hưng dân Chúa.
Xin Thiên nhan chói sáng trên chúng con.
Chỉ khi ấy chúng con mới được cứu.
4 Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời Vạn Quân,
Chúa còn giận lời cầu nguyện của chúng con đến bao giờ?
5 Chúa nuôi chúng con bằng than khóc
và khiến chúng con uống nước mắt quá nhiều lần.
6 Ngài khiến chúng con thành đề tài chế giễu cho các nước lân bang.
Quân thù cười nhạo chúng con.

7 Lạy Đức Chúa Trời Vạn Quân, xin phục hưng dân Chúa.
Xin Thiên nhan chói sáng trên chúng con.
Chỉ khi ấy chúng con mới được cứu.
8 Chúa đã mang chúng con ra từ Ai Cập như cây nho;
Chúa đã đuổi các dân khác đi và trồng cây nho ấy thay vào.
9 Chúa đào đất, khai quang rừng núi,
cho rễ nó đâm sâu tràn khắp đất.
10 Các núi cao được tàng nho che phủ;
và cành nho như cành bá hương của Chúa.
11 Cành nó vươn ra đến phía tây của biển,
chồi nó lan rộng tận phía đông của sông.
12 Nhưng bây giờ, tại sao Chúa phá vỡ tường rào,
đến nỗi khách qua đường hái trái tự do?
13 Heo rừng phá phách vườn nho
và thú đồng mặc sức ăn nuốt.

14 Lạy Đức Chúa Trời Vạn Quân, xin quay lại.
Từ trời cao, xin đoái nhìn chúng con.
Xin lưu ý đến cây nho thảm hại
15 do chính tay Chúa đã vun trồng,
là đứa con Chúa nuôi dưỡng lớn khôn.
16 Nay đã bị kẻ thù đốn chặt, rồi thiêu đốt trong lửa.
Nguyện họ bị tiêu diệt khi Ngài ra mặt.
17 Xin đặt tay lên người bên phải Chúa,
là người được Chúa ban cho dũng lực.
18 Vậy, chúng con sẽ chẳng bao giờ rời bỏ Chúa.
Xin cho chúng con được sống, để chúng con kêu cầu Danh Chúa.
19 Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời Vạn Quân, xin phục hưng dân Chúa.
Xin Thiên nhan chói sáng trên chúng con.
Chỉ khi ấy chúng con mới được cứu.

Thi Thiên 81

Ơn Chúa và Lầm Lỗi của Ít-ra-ên
(Thơ của A-sáp, soạn cho nhạc trưởng, theo điệu Ghít-tít)
1 Hãy ca tụng Đức Chúa Trời, sức mạnh của chúng ta.
Hãy lớn tiếng ngợi tôn Đức Chúa Trời của Gia-cốp.
2 Hãy hát! Hãy đánh trống cơm.
Hãy gãy đàn lia và đàn hạc.
3 Hãy thổi kèn trong ngày trăng mới,
lúc trăng rằm, và các ngày lễ hội.
4 Đây là một định lễ cho Ít-ra-ên;
là lệnh truyền từ Đức Chúa Trời của Gia-cốp.
5 Một luật pháp Ngài lập với Giô-sép,
khi Chúa ra tay chống Ai Cập, giải cứu chúng ta.

Tôi nghe một thứ tiếng tôi không biết:
6 "Ta đã cất gánh nặng khỏi vai các con;
Bàn tay các con khỏi mang xách nặng nề.
7 Trong gian truân các con kêu cầu, Ta đã giải cứu;
Ta đáp lời từ trong mây vang tiếng sấm
và Ta thử các con tại suối Mê-ri-ba.

8 Hỡi dân Ta, hãy lắng tai nghe lời cảnh cáo.
Hỡi Ít-ra-ên, nếu các con chỉ nghe lời Ta!
9 Giữa xứ các con, đừng có tà thần;
đừng quỳ lạy các thần ngoại giáo.
10 Vì Ta là Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của các con,
Đấng đã đem các con ra khỏi Ai Cập.
Hãy hả miệng, Ta sẽ cho no đầy.

11 Nhưng không, dân Ta không chịu nghe.
Ít-ra-ên chẳng thuận phục lời Ta.
12 Vì vậy Ta bỏ mặc họ theo lòng chai lì,
theo mưu ý riêng của mình.
13 Ôi, ước gì dân Ta nghe tiếng Ta!
Và Ít-ra-ên đi theo đường lối Ta!
14 Ta sẽ nhanh chóng đánh bại quân thù họ!
Và Ta sẽ trở tay nghịch cùng kẻ địch!
15 Những người ghét Chúa Hằng Hữu sẽ thuận phục Ngài;
họ sẽ được hưởng thời thịnh trị lâu dài.
16 Ta sẽ nuôi các con bằng lúa thượng hạng.
Và Ta sẽ cho các con no nê mật ong từ vầng đá."

Thi Thiên 82

Nghiêm Trách Quan Án Bất Công
(Thơ của A-sáp)
1 Đức Chúa Trời chủ trì trong hội đồng của Ngài;
Ngài tuyên phán trên thiên đàng:

2 “Các ngươi phân xử bất công
và thiên vị người gian tà mãi đến bao giờ?

3 Hãy xử công minh cho những người cô thế và trẻ mồ côi;
bảo vệ quyền lợi người bị áp bức và tuyệt vọng.
4 Giải cứu người nghèo khổ và khốn cùng;
đưa họ ra khỏi tay người ác.
5 Nhưng bọn áp bức không biết gì,
cũng chẳng hiểu gì!
Chúng cứ mò mẫm trong bóng tối,
tất cả nền móng trên đất đều rúng động.
6 Ta xác nhận: ‘Các ngươi là thần;
Tất cả đều là con trai của Đấng Chí Cao.’
7 Nhưng các ngươi sẽ chết như người phàm,
và ngã xuống như những người cầm quyền khác.”

8 Lạy Đức Chúa Trời, xin vùng dậy xét xử thế gian,
vì tất cả các dân tộc đều thuộc về Chúa.

Thi Thiên 83

Xin Chúa Khiến Quân Thù Hổ Thẹn
(Thơ của A-sáp)
1 Lạy Đức Chúa Trời, xin đừng nín lặng!
Xin đừng điềm nhiên!
Xin đừng bất động, ôi Đức Chúa Trời.
2 Chẳng lẽ Ngài không nghe tiếng quân thù nổi loạn?
Lẽ nào Ngài không thấy những dân ghét Chúa đang vùng lên sao?
3 Họ âm mưu lập kế diệt dân Ngài;
họ đặt chương trình chống người được Ngài bảo vệ.
4 Họ nói: “Hãy đến tiêu diệt nước này,
để tên Ít-ra-ên không còn ai nhớ đến nữa.”
5 Họ đồng thanh chấp thuận kế hoạch.
Kết liên minh quân sự chống Ngài—
6 dân tộc Ê-đôm và các sắc dân Ích-ma-ên;
dân tộc Mô-áp và dân tộc Ha-ga-rít;
7 người Ghê-banh, Am-môn, và A-ma-léc;
những người từ Phi-li-tin và Ty-rơ.
8 A-sy-ri cũng gia nhập liên minh,
để trợ lực con cháu của Lót.

9 Xin Chúa phạt họ như dân tộc Ma-đi-an,
Si-sê-ra, và Gia-bin bên Sông Ki-sôn.
10 Là đoàn quân bị tiêu diệt tại Ên-đô-rơ,
và trở thành như phân trên đất.
11 Xin đối xử với các quý tộc của họ như Ô-rép và Xê-ép.
Xin cho vua quan họ chết như Xê-ba và Xanh-mu-na,
12 vì họ nói: “Chúng ta hãy chiếm đất cỏ xanh của Đức Chúa Trời
làm tài sản của chúng ta.”

13 Lạy Đức Chúa Trời, xin làm họ như cỏ rác,
như trấu bị gió cuốn tung bay!
14 Như lửa đốt trụi rừng
và đốt cháy núi thể nào,
15 thì xin phóng bão tố đánh đuổi họ,
cho giông tố làm họ kinh hoàng thể ấy.
16 Xin Chúa cho mặt họ bị sỉ nhục,
cho đến khi họ biết tìm đến Danh Chúa.
17 Nguyện họ bị hổ thẹn và kinh hoàng mãi mãi.
Xin cho họ chết giữa cảnh nhục nhằn.
18 Xin cho họ học biết chỉ có Ngài là Chúa Hằng Hữu,
chỉ có Ngài là Đấng Tối Cao,
cai trị trên khắp đất.

Thi Thiên 84

Hy Vọng Được Thờ Phượng trong Đền Thờ

(Thơ của gia đình Cô-ra, soạn cho nhạc trưởng, theo điệu Git-tít)

1 Lạy Chúa Hằng Hữu Vạn Quân,
nơi Chúa ngự đáng yêu biết bao.
2 Linh hồn con mong ước héo hon
được vào các hành lang của Chúa Hằng Hữu.
Với cả tâm hồn con lẫn thể xác,
con sẽ cất tiếng ngợi tôn Đức Chúa Trời Hằng Sống.
3 Lạy Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Vua và Đức Chúa Trời của con!
Ngay cả chim sẻ còn được chỗ ấm,
chim yến kiếm được nơi làm tổ và đẻ trứng, nuôi con,
tại một nơi gần bàn thờ của Chúa.
4 Phước hạnh thay cho ai được ở trong nhà Chúa,
họ sẽ luôn ca ngợi Ngài mãi mãi.

5 Phước cho ai có sức mạnh từ nơi Chúa Hằng Hữu,
và tâm trí luôn nghĩ đến hành trình về Giê-ru-sa-lem.
6 Khi đi qua Thung Lũng Khóc Lóc,
họ biến nó thành những dòng suối mát.
Mưa thu cũng phủ phước cho nó.
7 Họ càng đi sức lực càng gia tăng,
cho đến khi mọi người đều ra mắt Đức Chúa Trời tại Si-ôn.

8 Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời Vạn Quân, xin rủ nghe lời con cầu nguyện.
Xin lắng nghe, ôi Đức Chúa Trời của Gia-cốp.

9 Lạy Đức Chúa Trời, là tấm khiên che chở.
Xin cúi nhìn gương mặt người Chúa xức dầu.

10 Một ngày trong sân hành lang Chúa,
quý hơn nghìn ngày ở nơi khác!
Con thà làm người gác cửa cho nhà Đức Chúa Trời con,

còn hơn sống sung túc trong nhà của người gian ác.
11 Vì Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời là mặt trời và khiên thuẫn.
Ngài ban ân huệ và vinh quang.
Chúa Hằng Hữu không tiếc điều tốt lành
cho những ai làm điều công chính.
12 Lạy Chúa Hằng Hữu Vạn Quân,
ai nương cậy Chúa đều được phước lành.

Thi Thiên 85

Cầu Xin Phước Lành cho Dân
(Thơ của con cháu Cô-ra, soạn cho nhạc trưởng)
1 Lạy Chúa Hằng Hữu, Chúa đã đổ phước lành cho đất nước!
Ngài cho người lưu đày của Gia-cốp được hồi hương.
2 Chúa tha thứ tội ác của dân Ngài—
và xóa bỏ lỗi lầm của họ.
3 Chúa đã rút lại cơn giận.
Thịnh nộ Ngài cũng đã nguôi ngoai.

4 Lạy Đức Chúa Trời, Đấng giải cứu chúng con, xin phục hưng chúng con.
Xin xóa bỏ các bất mãn đối với chúng con.
5 Lẽ nào Chúa giận chúng con mãi?
Hay thịnh nộ Chúa kéo dài từ thế hệ này sang thế hệ khác sao?
6 Chẳng lẽ Chúa không muốn chúng con phục hưng,
để dân thánh vui mừng trong Chúa?
7 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin tỏ lòng thương xót không dời đổi,
xin ra tay cứu chuộc chúng con.

8 Con lắng lòng nghe Đức Chúa Trời, Chúa Hằng Hữu phán,
vì Chúa phán bình an với những người trung tín của Ngài.
Nhưng xin đừng để họ quay về lối ngu dại.
9 Sự cứu rỗi của Chúa chắc chắn ở gần những ai kính sợ Ngài,
cho đất nước này được tràn đầy vinh quang Chúa.

10 Thương yêu và thành tín gặp nhau.
Công chính và bình an đã hôn nhau!
11 Chân lý mọc lên từ đất,
và công chính từ thiên đàng nhìn xuống.
12 Vâng, Chúa Hằng Hữu sẽ đổ phước lành.
Đất nước chúng ta sẽ gặt hái nhiều mùa lúa.
13 Công chính đi trước Chúa,
sửa soạn đường cho các bước chân của Ngài.

Thi Thiên 86

Lời Cầu Nguyện của Kẻ Khốn Cùng
(Bài cầu nguyện của Đa-vít)
1 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin nghiêng tai nghe lời con cầu nguyện;
xin cứu giúp con giữa cảnh cùng khốn.

2 Xin bảo vệ mạng sống con, vì con được biệt riêng cho Chúa.
Xin Chúa giải cứu con, vì con phục vụ và tin cậy nơi Ngài.
3 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin thương xót con,
vì suốt ngày, con kêu cầu Chúa.
4 Xin cho lòng con vui vẻ, lạy Chúa,
vì tâm hồn con vươn lên Chúa.
5 Lạy Chúa, Ngài là thiện hảo và sẵn sàng tha thứ,
chan hòa nhân ái cho người cầu xin.
6 Xin lắng tai, nghe con cầu nguyện, lạy Chúa Hằng Hữu;
xin lưu ý nghe tiếng con khẩn nài.
7 Trong ngày gian khổ, con kêu cầu
và Chúa chắc chắn sẽ trả lời.

8 Lạy Chúa, không có thần nào giống Chúa.
Chẳng ai làm nổi công việc Ngài.
9 Tất cả dân tộc Chúa tạo dựng
sẽ đến quỳ lạy trước mặt Chúa;
và ca tụng tôn vinh Danh Ngài.
10 Vì Chúa vĩ đại và làm những việc kỳ diệu.
Chỉ có Chúa là Đức Chúa Trời.

11 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin dạy con đường lối Chúa,
để con đi theo chân lý của Ngài!
Xin cho con tấm lòng trong sạch,
để con một lòng tôn kính Ngài.
12 Lạy Chúa, Đức Chúa Trời con, con hết lòng cảm tạ Chúa.
Con xin tôn vinh Danh Ngài mãi mãi
13 vì lòng nhân ái Chúa dành cho quá lớn.
Chúa đã cứu linh hồn con khỏi vực thẳm âm ty.

14 Lạy Đức Chúa Trời, bọn kiêu ngạo nổi lên;
bọn hung bạo tìm kế giết con.
Họ chẳng cần đếm xỉa đến Chúa.*
15 Nhưng Ngài là Chúa,
là Đức Chúa Trời đầy lòng thương xót và làm ơn,
chậm nóng giận,
đầy lòng yêu thương và thành tín.
16 Xin nhìn xuống và thương xót con.
Ban sức mạnh cho đầy tớ Chúa;
cứu giúp đứa con của tớ gái Ngài.
17 Xin cho con dấu hiệu phước lành.
Để những ai ghét con sẽ hổ thẹn,
vì Ngài, ôi Chúa Hằng Hữu, đã giúp đỡ và an ủi con.

Thi Thiên 87

Đặc Ân của Cư Dân Si-ôn
(Thơ của con cháu Cô-ra)

* **Thi Thiên 86:14** Nt chẳng để Chúa trước mặt họ

1 Chúa Hằng Hữu xây nền móng Ngài
trên núi thánh.
2 Chúa mến chuộng thành Si-ôn,
hơn bất cứ thành nào của Gia-cốp.
3 Ôi thành trì của Đức Chúa Trời
vinh quang thành Chúa được đề cao!

4 Ta sẽ nói đến Ra-háp và Ba-by-lôn là những nơi biết Ta—
Phi-li-tin, Ty-rơ, và ngay cả Ê-thi-ô-pi xa xôi.
Tất cả họ sẽ trở nên công dân của Giê-ru-sa-lem!
5 Phải người ta sẽ nói về Si-ôn rằng:
"Người này người nọ sinh tại đó."
Và Đấng Chí Cao sẽ ban phước cho thành này.
6 Khi Chúa Hằng Hữu kiểm kê dân số, sẽ ghi rõ:
"Tất cả họ là công dân của Giê-ru-sa-lem."

7 Người ta sẽ thổi sáo và hát mừng:
"Các nguồn cảm hứng của ta xuất phát từ Giê-ru-sa-lem!"

Thi Thiên 88

Cầu Xin Được Thoát Chết

(Thơ của con cháu Cô-ra. Giáo huấn ca của Hê-man ở Ê-than, soạn cho nhạc trưởng, theo điệu "Đau thương")

1 Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của sự cứu rỗi con,
con kêu cầu Chúa* suốt ngày.
Con đến với Chúa suốt đêm.
2 Xin nghe lời con cầu nguyện,
xin lắng nghe tiếng con kêu khóc.
3 Vì linh hồn con tràn đầy khổ đau,
và mạng sống con gần kề âm phủ.
4 Con bị xem như người thiệt mạng,†
như một người sức cùng lực tận.
5 Họ để con giữa những người chết,
và con nằm như xác chết trong mồ mả.
Con bị lãng quên,
bị dứt khỏi sự chăm sóc của Ngài.
6 Chúa đã đặt con vào đáy mộ,
trong vùng sâu tăm tối tử vong.
7 Cơn thịnh nộ Chúa đè ép con;
các lượn sóng Ngài phủ con ngập lút.

8 Chúa khiến bạn bè con xa lánh,
ghê tởm con như thấy người bị phong hủi.‡
Con bị vây khốn, không lối thoát.
9 Mắt con mờ đi vì khổ nạn.
Chúa Hằng Hữu ơi, con kêu cầu Chúa mỗi ngày.

* **Thi Thiên 88:1** Nt kêu cầu trước mặt Chúa † **Thi Thiên 88:4** Nt người xuống vực sâu
‡ **Thi Thiên 88:8** Nt một vật đáng ghê sợ

Tay con đưa lên hướng về Chúa.
10 Chúa có làm phép mầu cho người chết sao?
Người chết có vùng dậy ca ngợi Chúa ư?
11 Ai truyền bá nhân ái Chúa dưới mộ?
Âm phủ§ có nghe nói đến lòng thành tín Chúa chăng?
12 Cõi u minh sao biết việc diệu kỳ?
Ai còn nhắc đức công chính Ngài trong đất quên lãng?
13 Lạy Chúa Hằng Hữu, con kêu xin Ngài.
Từ sáng sớm, tiếng nguyện cầu thấu đến Chúa.
14 Chúa Hằng Hữu ơi, sao Ngài từ bỏ con?
Sao Chúa giấu mặt không cho con thấy?

15 Từ tuổi thanh xuân, con đã bị hoạn nạn hiểm nghèo.
Chúa làm con kinh hãi nên con đành tuyệt vọng.
16 Thịnh nộ Chúa như sóng cồn vùi dập,
Nổi kinh hoàng của Chúa tiêu diệt con.
17 Chúng nó bao phủ con hằng ngày.
Chúng nó vây bọc con hàng hàng, lớp lớp.
18 Chúa khiến người yêu và bạn hữu tránh né con.
Con chỉ còn làm bạn với bóng tối.

Thi Thiên 89

Giao Ước của Chúa với Đa-vít
(Giáo huấn ca của Ê-than, người Ếch-ra-hít)
1 Con sẽ luôn ca ngợi tình thương của Chúa Hằng Hữu!
Từ đời này sang đời kia con sẽ truyền rao đức thành tín của Ngài.
2 Con sẽ công bố tình thương muôn đời.
Và đức thành tín vững bền của Chúa.

3 Chúa Hằng Hữu phán: "Ta đã lập giao ước với Đa-vít,
đầy tớ Ta đã chọn.
Ta đã lập lời thề này với người rằng:
4 'Ta sẽ thiết lập dòng dõi con trên ngôi vua mãi mãi;
và khiến ngôi nước con vững bền qua mọi thế hệ.' "

5 Các tầng trời hát mừng những việc Chúa làm, lạy Chúa Hằng Hữu;
hàng nghìn thiên sứ sẽ ngợi tôn sự thành tín Chúa.
6 Vì có ai trên các tầng trời có thể sánh với Chúa Hằng Hữu?
Trong vòng các thiên sứ có ai giống như Chúa Hằng Hữu?
7 Đức Chúa Trời đáng được tôn kính trong hội các thánh.
Họ đứng quanh ngai Ngài chiêm ngưỡng và khâm phục.
8 Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời Vạn Quân!
Ai có dũng lực giống như Ngài, ôi Chúa Hằng Hữu?
Ngài bọc mình trong đức thành tín.

9 Chúa khiến mặt biển cuồng loạn lặng yên.
Ngài dẹp yên sóng gió phũ phàng.

§ **Thi Thiên 88:11** Nt A-ba-đôn (chỗ tra tấn và hủy diệt)

10 Chúa chà nát Ra-háp như cái thây.
Đưa tay dũng mãnh tung quân thù tán loạn.
11 Các tầng trời và đất thuộc quyền của Chúa;
mọi vật trong thế gian là của Ngài—Chúa tạo dựng vũ trụ muôn loài.
12 Phương bắc, phương nam đều do Chúa tạo ra.
Núi Tha-bô và Núi Hẹt-môn hoan ca Danh Ngài.
13 Cánh tay Chúa vô cùng mạnh mẽ!
Bàn tay* hùng dũng Chúa đưa cao,
14 Công chính và công lý là nền móng của ngôi Chúa
Nhân ái và chân thật đi trước mặt Ngài.
15 Phước cho người biết vui vẻ reo hò,
vì họ sẽ đi trong ánh sáng của Thiên nhan, lạy Chúa Hằng Hữu.
16 Suốt ngày, hân hoan trong Danh Chúa.
Được đề cao trong đức công chính Ngài.
17 Vì Chúa là vinh quang và sức mạnh của họ,
Nhờ ơn Chúa, uy lực† họ vươn cao.
18 Thuẫn khiên chúng con thuộc về Chúa Hằng Hữu,
và Ngài, Đấng Thánh của Ít-ra-ên là Vua chúng con.
19 Từ xưa, Chúa dạy người thành tín của Chúa qua khải tượng.
Ngài phán: "Ta đã dấy lên một người uy dũng.
Tôn cao người được Ta chọn làm vua giữa dân chúng.
20 Ta đã tìm thấy Đa-vít, đầy tớ Ta.
Ta đã lấy dầu thánh xức cho người.
21 Bàn tay Ta đặt trên người mãi mãi;
cánh tay Ta tăng cường sức mạnh người.
22 Quân thù sẽ không áp đảo,
hay bọn gian ác sẽ không làm nhục người.
23 Trước mặt người, Ta chà nát quân thù,
những ai ghét người, Ta đánh hạ.
24 Người hưởng trọn nhân ái và thành tín Ta mãi mãi,
trong Danh Ta, uy lực người vươn cao.
25 Ta cho tay người cai trị biển cả,
tay hữu người thống lãnh các dòng sông.
26 Người sẽ gọi Ta rằng: 'Chúa là Cha con,
là Đức Chúa Trời con, và Vầng Đá cứu rỗi con.'
27 Ta sẽ lập người làm trưởng tử,‡
làm vua tối cao giữa các vua trên đất.
28 Ta mãi mãi giữ lòng nhân ái với người;
giao ước Ta với người không bao giờ thay đổi.
29 Dòng dõi người sẽ được vững lập đời đời;
ngôi người còn mãi như tuổi các tầng trời.
30 Nếu con cháu người quên lãng điều răn Ta,
và không thực thi điều lệ Ta,
31 nếu họ vi phạm các sắc lệnh Ta,
không giữ các mệnh lệnh Ta,

* **Thi Thiên 89:13** Nt bàn tay mặt † **Thi Thiên 89:17** Nt sừng ‡ **Thi Thiên 89:27** Nt con đầu lòng

32 khi ấy Ta sẽ trừng phạt tội ác họ,
bằng cây gậy và cây roi.
33 Nhưng Ta vẫn thương xót người,
Ta vẫn luôn luôn giữ lòng thành tín.
34 Ta không bao giờ bội ước;
hoặc sửa đổi lời Ta hứa hẹn.
35 Ta đã thề với Đa-vít một lần dứt khoát,
và chẳng bao giờ lừa dối người.
36 Dòng dõi người còn đến đời đời;
ngôi người tồn tại như mặt trời.§
37 Như mặt trăng, xoay vần vĩnh viễn,
kiên lập mãi mãi như các tầng trời!”

38 Nhưng Chúa lại khước từ, loại bỏ.
Nổi giận cùng người Chúa đã tấn phong.*
39 Phế bỏ giao ước Ngài lập với người;
dày xéo vương miện người dưới chân.
40 Chúa lật đổ các hàng rào che chở
và tiêu diệt các chiến lũy người xây cất.
41 Người qua đường tranh nhau cướp giật,
các lân bang sỉ nhục, chê cười.
42 Chúa gia tăng sức mạnh của kẻ thù người,
cho quân thù vui mừng hớn hở.
43 Chúa khiến gươm người bị đánh bật,
bỏ rơi người giữa chiến trận kinh hoàng.
44 Chúa cất quyền trượng khỏi tay người,
lật đổ ngai vàng xuống đất đen.
45 Chúa rút ngắn cuộc đời của người,
đắp lên thân người tấm chăn ô nhục.

46 Lạy Chúa Hằng Hữu, việc này xảy ra bao lâu nữa?
Ngài vẫn ẩn mặt mãi sao?
Cơn thịnh nộ Ngài còn cháy đến bao giờ?
47 Lạy Chúa, xin đừng quên đời con quá ngắn,
con người sinh vào cõi hư không!
48 Không ai có thể sống mãi; tất cả sẽ chết.
Không ai có thể thoát được quyền uy của nấm mồ.

49 Lạy Chúa, lòng nhân ái Ngài ở đâu?
Là sự thành tín mà Ngài hứa cùng Đa-vít ngày xưa.
50 Lạy Chúa, xin đừng quên đầy tớ Ngài chịu nhục!
Lòng con mang lời nguyền rủa của các dân.
51 Lạy Chúa Hằng Hữu, sỉ nhục ấy do quân thù đem lại;
để nhục mạ người Chúa xức dầu.†

§ **Thi Thiên 89:36** Nt mặt trời trước mặt Ta * **Thi Thiên 89:38** Nt xức dầu † **Thi Thiên 89:51** Nt để sỉ nhục các bước đi của người chịu xức dầu của Chúa

52 Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu đời đời!
A-men! A-men!

Quyển Thứ Tư

90

(Thi Thiên 90–106)

Đời Người Phù Du Trước Mặt Chúa Hằng Hữu
(Bài cầu nguyện của Môi-se, người của Đức Chúa Trời)
1 Lạy Chúa, từ thế hệ này sang thế hệ khác,
Chúa là nơi chúng con cư trú!
2 Trước khi núi non chưa sinh ra,
khi trái đất và thế gian chưa xuất hiện,*
từ đời đời cho đến đời đời, Ngài là Đức Chúa Trời.

3 Chúa khiến con người trở về cát bụi, và Ngài truyền:
"Con cái loài người hãy trở về bụi đất!"
4 Vì một nghìn năm đối với Chúa như một ngày vừa đi qua,
như hay một canh đêm ngắn ngủi.
5 Chúa đưa loài người trôi vào giấc ngủ tử vong.
Đời người như cỏ mới mọc ban mai.
6 Dù sáng nở hoa và tốt tươi,
chiều đã khô héo và tàn úa.
7 Chúng con tiêu hao vì cơn giận của Chúa;
cơn giận của Chúa làm chúng con kinh hoàng.
8 Chúa vạch trần tội ác chúng con ra trước mặt Chúa—
phơi bày tội thầm kín—ra ánh sáng của Thiên nhan.
9 Ngày chúng con trôi qua theo dòng thịnh nộ,
năm tháng tiêu tan như hơi thở.

10 Tuổi tác chúng con may mắn thì được bảy mươi!
Mạnh khỏe lắm thì tám mươi.
Nhưng ngay trong những năm hanh thông nhất cũng đầy những khó khăn và đau buồn;
vì ngày tháng qua nhanh, rồi chúng con bay mất đi.
11 Ai biết được cơn giận Chúa mạnh đến đâu?
Vì thịnh nộ của Chúa lớn như nỗi sợ hãi do Chúa tạo nên.
12 Xin Chúa dạy chúng con biết đếm các ngày chúng con,
để chúng con có được lòng khôn ngoan.

13 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin vui lòng trở lại!
Ngài còn chậm trễ đến bao giờ?
Xin rủ lòng xót thương các đầy tớ của Chúa!
14 Vừa sáng, xin cho chúng con thỏa nguyện với lòng nhân từ Chúa,
để cuộc đời còn lại của chúng con mãi hoan ca.
15 Xin Chúa cho chúng con hưởng được số ngày vui mừng!
Bằng với số năm mà chúng con đã gặp khốn đốn.
16 Nguyện công việc Chúa được giãi bày cho các đầy tớ Chúa;

* **Thi Thiên 90:2** Nt được Ngài sáng tạo

và con cháu họ được chiêm ngưỡng vinh quang Chúa.
17 Nguyện ân sủng Chúa, Đức Chúa Trời chúng con, đổ trên chúng con,
và cho việc của tay chúng con được vững bền.
Phải, xin cho việc của tay chúng con được vững bền!

Thi Thiên 91

Ai Trông Cậy Chúa Được Bình An Vô Sự

1 Ai trú ẩn nơi bí mật của Đấng Chí Cao
sẽ được an nghỉ dưới bóng của Đấng Toàn Năng.
2 Đây là điều con công bố về Chúa Hằng Hữu:
Chỉ mình Chúa là nơi trú ẩn và chiến lũy của con,
Ngài là Đức Chúa Trời của con, con tin cậy Ngài.
3 Vì Chúa sẽ giải thoát ngươi khỏi cạm bẫy
và bảo vệ ngươi khỏi dịch bệnh độc hại.
4 Chúa phủ lông cánh Ngài che cho ngươi.
Và dưới cánh Ngài là chỗ ngươi nương náu.
Đức thành tín Ngài làm thuẫn mộc đỡ che ngươi.
5 Ngươi sẽ không sợ sự khủng khiếp ban đêm,
cũng không lo mũi tên bay ban ngày.
6 Hoặc khiếp sợ bệnh dịch lây lan trong bóng tối,
hay tàn phá hủy diệt giữa ban trưa.
7 Hàng nghìn người sẽ ngã gục bên ngươi,
và vạn người nằm xuống ngay bên hữu ngươi,
nhưng tai họa sẽ chẳng đến gần ngươi.
8 Ngươi chỉ cần quan sát,
và sẽ thấy tận mắt cảnh trừng phạt người gian ác.

9 Nếu ngươi đã nhờ Chúa Hằng Hữu làm nơi ẩn trú,
và Đấng Chí Cao làm nơi ở,
10 thì tai họa chẳng đến với ngươi,
không có việc tàn hại nào đến gần nhà ngươi.
11 Vì Chúa sẽ truyền lệnh cho các thiên sứ
bảo vệ ngươi trên mọi nẻo đường.
12 Thiên sứ sẽ nâng ngươi trên bàn tay,
giữ chân ngươi khỏi vấp vào đá.
13 Ngươi sẽ đạp chân lên sư tử và rắn hổ;
sư tử tơ và rắn độc sẽ bị chân ngươi giày xéo.

14 Chúa Hằng Hữu phán: “Ta sẽ giải cứu những ai yêu kính Ta
Ta sẽ bảo vệ những ai tôn trọng Danh Ta.
15 Khi họ kêu cầu Ta, Ta sẽ đáp lời;
trong cơn hoạn nạn, Ta sẽ ở cùng họ,
Ta sẽ giải cứu và cho họ được vinh dự.
16 Ta sẽ cho người mãn nguyện sống lâu,
và cho thấy ơn cứu độ của Ta.”

92

Thi Thiên. Bài Ca Dùng trong Ngày Sa-bát

1 Còn gì hơn cảm tạ Chúa Hằng Hữu,
có chi bằng ca ngợi Đấng Chí Cao.
2 Công bố lòng nhân ái Ngài khi trời vừa sáng,
rao truyền đức thành tín Chúa lúc đêm vừa buông,
3 với đàn hạc, tiếng tơ thánh thót,
với đàn lia, âm điệu du dương.

4 Lạy Chúa Hằng Hữu, lòng con hớn hở vì việc Chúa làm cho con!
Dâng hoan ca khi thấy rõ việc Ngài thực hiện.
5 Lạy Chúa Hằng Hữu, công việc Ngài quá vĩ đại!
Tư tưởng Chúa thật vô cùng sâu sắc.
6 Người điên dại không sao biết được,
người ngu dốt không hiểu được điều này:
7 Người ác có khi tràn lan như cỏ dại,
người gian tham hưng thịnh một thời,
rốt cuộc họ cũng điêu tàn tan tác.

8 Nhưng chỉ Ngài, lạy Chúa Hằng Hữu, vẫn cầm quyền tối cao đời đời.
9 Chúng con biết kẻ thù Ngài, Chúa Hằng Hữu, sẽ hư vong;
và tất cả người gian ác sẽ thất bại.
10 Chúa thêm sức cho con mạnh như bò rừng.
Ngài xức dầu cho con bằng dầu mới.
11 Mắt con đã chứng kiến cảnh quân thù bại trận;
tai con nghe tiếng rên la của bọn ác gian.
12 Người công chính sẽ mọc lên như cây chà là,
xanh tốt như cây bá hương Li-ban.
13 Vì người được trồng trong nhà Chúa Hằng Hữu.
Sẽ trổ hoa trong hành lang của Đức Chúa Trời chúng ta.
14 Ngay cả khi đến tuổi già vẫn luôn sai trái;
đầy nhựa sống và mãi mãi tươi xanh.
15 Người sẽ công bố: “Chúa Hằng Hữu là công chính!
Ngài là Vầng Đá của con!
Trong Ngài không có điều gian ác!”

Thi Thiên 93

Oai Nghi của Chúa

1 Chúa Hằng Hữu là Vua! Ngài mặc vẻ uy nghiêm.
Chúa Hằng Hữu khoác áo bào, sức mạnh uy nghi.
Thế giới luôn bền vững,
và không hề lay chuyển.

2 Từ sáng thế, ngôi Chúa vững lập, lạy Chúa Hằng Hữu.
Ngài hiện hữu từ trước vô cùng.
3 Lạy Chúa Hằng Hữu, sóng biển dâng tràn.
Từ vực thẳm, đại dương gào thét như sấm;

tiếng sóng thần ồ ạt dâng lên.
4 Chúa Hằng Hữu tể trị trên các tầng trời,
tiếng Ngài đánh bạt tiếng sóng gầm,
trấn át tiếng ầm ầm đại dương.
5 Lạy Chúa Hằng Hữu, luật pháp Chúa không hề dời đổi.
Vương quyền Ngài, lạy Chúa Hằng Hữu, là thánh mãi đến đời đời.

Thi Thiên 94

Xin Chúa Báo Thù
1 Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời báo ứng,
ôi Đức Chúa Trời báo ứng, xin hiển lộ vinh quang Ngài!*
2 Xin trỗi dậy, lạy Thẩm Phán Tối Cao của thế gian.
Xin ra tay báo trả người kiêu căng.
3 Bao lâu, lạy Chúa Hằng Hữu?
Đến bao giờ người ác thôi đắc chí?
4 Họ tuôn ra những lời xấc xược đến khi nào?
Bao lâu những luận điệu khoe khoang mới chấm dứt?
5 Lạy Chúa Hằng Hữu, họ giẫm nát dân Chúa,
giày đạp cơ nghiệp Chúa dưới gót chân.
6 Họ giết quả phụ và kiều dân,
tàn sát đám trẻ con côi cút.
7 Rồi tự nhủ: "Chúa Hằng Hữu có thấy đâu,
Đức Chúa Trời của Gia-cốp có bao giờ để ý?"

8 Kẻ hung ác, hãy nghe đây và mở trí!†
Người điên rồ, hãy học điều khôn ngoan!
9 Đấng sáng tạo ra tai, chẳng lẽ không nghe?
Đấng làm ra mắt, lẽ nào không thấy rõ?
10 Đấng đoán phạt muôn dân, lẽ nào không trừng trị?
Đấng hiểu biết mọi thứ lẽ nào không biết Ngài đang làm gì?
11 Chúa Hằng Hữu biết tư tưởng thầm kín của con người;
Ngài biết bản chất nó chỉ là hư ảo!

12 Lạy Chúa Hằng Hữu, phước cho người được Ngài sửa dạy,
và những ai được học luật pháp với Ngài.
13 Ngài cho họ nghỉ ngơi sau những ngày hoạn nạn,
cho đến khi huyệt người ác đã đào xong.
14 Chúa Hằng Hữu không hề quên dân Chúa;
Ngài cũng chẳng bao giờ bỏ cơ nghiệp Ngài.
15 Vì công lý sẽ trở lại với người công chính,
và tất cả người ngay sẽ theo chính đạo.‡

16 Ai sẽ bảo vệ tôi khỏi tay bọn gian ác?
Ai đứng lên vì tôi chống lại người dữ?
17 Nếu Chúa Hằng Hữu không giúp tôi,
thì linh hồn tôi đã phải câm nín.

---

* **Thi Thiên 94:1** Ctd xin bày tỏ chính mình Ngài † **Thi Thiên 94:8** Ctd hãy hiểu biết
‡ **Thi Thiên 94:15** Nt sẽ theo nó

18 Khi tôi kêu: “Con trượt ngã!”
Thì tay nhân từ Chúa nâng đỡ tôi.
19 Khi lòng tôi trăm mối ngổn ngang,
niềm an ủi Chúa là nguồn phấn khởi.

20 Có thể nào Chúa liên kết với các lãnh đạo bất chính—
ban luật lệ làm hại dân lành?
21 Họ liên minh ám hại người công chính,
và toa rập giết oan người vô tội.
22 Nhưng Chúa Hằng Hữu là đồn lũy tôi;
Đức Chúa Trời tôi là vầng đá, nơi tôi ẩn náu.
23 Đức Chúa Trời sẽ báo trả công việc ác họ làm.
Ngài sẽ tiêu diệt họ vì mưu ác họ.
Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta sẽ quét sạch người gian ác.

Thi Thiên 95

Kêu Gọi Đặt Niềm Tin Nơi Chúa

1 Hãy đến cùng ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!
Hãy lớn tiếng chúc tôn Vầng Đá cứu chuộc của chúng ta.
2 Hãy đến trước mặt Chúa với lời cảm tạ.
Hãy chúc tụng Ngài với nhã nhạc và bài ca.
3 Vì Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời vĩ đại,
là Vua cao cả trên mọi chư thần.
4 Các vực thẳm đều nằm trong tay Chúa,
và đỉnh núi cao cũng đều thuộc về Ngài.
5 Ngài sáng tạo và thống trị các đại dương.
Lục địa mênh mông* đều do Ngài làm ra cả.

6 Hãy cùng đến cúi đầu thờ phượng Chúa
Hãy phủ phục trước Chúa, Đấng đã dựng chúng ta,
7 vì Ngài là Đức Chúa Trời chúng ta.
Chúng ta là công dân nước Ngài,
là đàn chiên trong đồng cỏ Ngài chăm sóc.

Ngày nay, hãy lắng nghe tiếng Ngài!
8 Chúa Hằng Hữu phán: “Chớ cứng lòng như Ít-ra-ên tại Mê-ri-ba,
hoặc như điều họ đã làm tại Ma-sa trong hoang mạc.
9 Vì tại đó tổ phụ ngươi thử thách và khiêu khích Ta,
dù họ đã thấy mọi việc Ta làm.
10 Suốt bốn mươi năm, Ta kinh tởm họ, và Ta đã phán:
‘Chúng đã xa Ta từ tư tưởng đến tấm lòng.
Cố tình gạt bỏ† đường lối Ta.’
11 Nên Ta đã thề trong cơn thịnh nộ:
‘Chúng sẽ chẳng bao giờ được vào nơi an nghỉ Ta.’ ”

* **Thi Thiên 95:5** Nt đất khô † **Thi Thiên 95:10** Ctd họ đã không biết

Thi Thiên 96

Khuyên Dân Kính Thờ Chúa

1 Hãy dâng lên Chúa Hằng Hữu một bài ca mới!
Hỡi cả thế gian hãy chúc tôn Chúa Hằng Hữu!
2 Hãy ngợi ca Chúa Hằng Hữu, chúc tụng Danh Ngài.
Ngày lại ngày tường thuật ân cứu độ.
3 Tuyên dương vinh quang Ngài giữa các nước.
Rao truyền việc diệu kỳ của Chúa cho các dân.
4 Vĩ đại thay Chúa Hằng Hữu! Ngài là Đấng đáng ca tụng bật nhất!
Phải kính sợ Ngài hơn mọi thánh thần.
5 Thần của các dân khác chỉ là hình tượng,
nhưng Chúa Hằng Hữu dựng nên các tầng trời.
6 Vinh dự và uy nghiêm tỏa ra trước Chúa;
tuyệt mỹ và hùng mạnh ở nơi thánh Ngài.

7 Hỡi các dân trên thế giới, hãy công nhận Chúa Hằng Hữu;
hãy công nhận vinh quang và quyền năng Chúa Hằng Hữu.
8 Hãy dâng lên Chúa Hằng Hữu vinh quang tuyệt đối!*
Hãy đem tế lễ vào hành lang Ngài.
9 Hãy thờ phượng Chúa Hằng Hữu trong hào quang thánh.
Hỡi cả thế giới hãy run sợ trước mặt Ngài.
10 Hãy nói với các dân tộc: "Chúa Hằng Hữu tể trị!"
Cả thế gian vững bền và không hề lay chuyển.
Chúa sẽ xét xử công minh mọi dân tộc.

11 Hỡi tầng trời hãy vui mừng, hỡi đất hãy hớn hở!
Hỡi biển và mọi sinh vật dưới nước hãy ca vang!
12 Hỡi đồng xanh với các mọi vật trong đó cùng nhảy múa!
Hỡi cây rừng trỗi giọng hát hòa thanh
13 trước mặt Chúa Hằng Hữu, vì Ngài đang đến!
Chúa đến để phán xét thế gian.
Chúa sẽ xét xử thế giới bằng công bình,
và các dân tộc bằng chân lý Ngài.

Thi Thiên 97

Uy Quyền và Thống Trị của Chúa

1 Chúa Hằng Hữu là Vua!
Thế gian hãy reo mừng!
Muôn nghìn hải đảo khá hân hoan.
2 Mây đen vây quanh Chúa.
Công chính và công lý đặt làm nền móng ngai Ngài.
3 Lửa bùng cháy trước Ngài
và thiêu đốt thù nghịch bốn phía.
4 Ánh sáng Ngài chiếu rạng thế gian.
Khắp đất trông thấy liền run rẩy.
5 Núi đồi tan như sáp trước Chúa Hằng Hữu,

* **Thi Thiên 96:8** Ctd xứng đáng cho Danh Ngài

trước vị Chủ Tể của trái đất.
6 Các tầng trời truyền rao đức công chính;
mọi dân tộc chiêm ngưỡng ánh vinh quang.
7 Những người thờ hình tượng đều bị sỉ nhục—
tức người khoe khoang về thần tượng vô quyền của mình—
vì mọi thần phải thờ lạy Chúa.
8 Si-ôn đã nghe và hân hoan,
các làng của Giu-đa mừng rỡ,
vì công minh Ngài, lạy Chúa Hằng Hữu!
9 Vì Ngài, lạy Chúa Hằng Hữu, là Đấng Chí Tôn trên hoàn vũ;
Ngài vĩ đại hơn tất cả các thần.

10 Ai kính yêu Chúa Hằng Hữu, ghét gian tà!
Chúa bảo toàn sinh mạng người thánh của Ngài,
và giải thoát họ khỏi tay bọn hung bạo.
11 Ánh sáng bao bọc người công chính,
lòng trong sạch tràn ngập hân hoan.
12 Nguyện những ai tin kính hãy vui mừng trong Chúa Hằng Hữu
và ngợi tôn Danh Thánh của Ngài!

Thi Thiên 98

Khuyên Dân Ca Tụng Chúa Công Chính

1 Hãy dâng lên Chúa Hằng Hữu một bài ca mới,
vì Chúa đã thực hiện nhiều việc diệu kỳ.
Sử dụng quyền uy và năng lực thánh*
chiến thắng bạo lực giải cứu dân Ngài.†
2 Chúa Hằng Hữu cho thấy ơn cứu rỗi,
bày tỏ đức công chính Ngài cho muôn dân.
3 Chúa nhớ lại lòng nhân từ và đức thành tín với Ít-ra-ên.
Khắp đất đều thấy sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời chúng ta.

4 Hỡi nhân loại, hãy reo mừng cho Chúa Hằng Hữu;
hãy hát bài ca mới chúc tụng Ngài.
5 Đàn hạc réo rắt mừng Chúa Hằng Hữu,
đàn lia tấu nhạc khúc du dương,
6 với kèn đồng cùng tiếng tù và trầm bổng.
Đồng thanh ca ngợi trước Chúa Hằng Hữu, là Vua!

7 Biển và sinh vật trong biển hãy ca tụng Chúa!
Đất và sinh vật trên đất hãy cất tiếng vang rền.
8 Sông và suối hãy vỗ tay tán thưởng!
Núi đồi hãy trỗi giọng hoan ca
9 trước mặt Chúa Hằng Hữu.
Chúa đến để phán xét thế gian.
Chúa sẽ xét xử thế giới bằng đức công chính,
và các dân tộc theo lẽ công bằng.

* **Thi Thiên 98:1** Nt bàn tay và cánh tay thánh † **Thi Thiên 98:1** Ctd để làm sự giải cứu

Thi Thiên 99

Ca Ngợi Chúa Thành Tín

1 Chúa Hằng Hữu là Vua!
Mọi dân tộc hãy run sợ!
Ngài ngự trên ngôi giữa các chê-ru-bim.
Hỡi đất hãy rúng động!
2 Giữa Si-ôn, Chúa Hằng Hữu oai nghi,
trước muôn dân, Ngài cao cả vô cùng.
3 Hãy ngợi tôn sự vĩ đại và Danh đáng sợ của Ngài.
Vì Danh Ngài là thánh!
4 Vua rất uy dũng, Đấng yêu công lý,
Ngài thiết lập vững lẽ công bằng.
Cầm cân nẩy mực với công lý
và công chính giữa các đại tộc của Gia-cốp.
5 Hãy tán dương Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta!
Dưới chân Chúa, cúi đầu thờ phượng, vì Ngài là Thánh!

6 Môi-se và A-rôn ở giữa các thầy tế lễ của Chúa;
Sa-mu-ên cũng được gọi trong Danh Ngài.
Họ thiết tha cầu khẩn Chúa Hằng Hữu,
và Ngài liền đáp lời họ.
7 Từ trụ mây Chúa phán với Ít-ra-ên,
họ tuân theo các luật pháp và mệnh lệnh Ngài.
8 Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng con đã đáp lời họ.
Chúa là Đức Chúa Trời hay thứ tha,
nhưng giới luật kỷ cương, Ngài không thể bỏ qua.*

9 Hãy suy tôn Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta,
và tôn thờ trên núi thánh trong Giê-ru-sa-lem,
vì Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta là Thánh!

Thi Thiên 100

Thi Thiên Cảm Tạ Chúa

1 Bài ca cảm ta. Hỡi cả trái đất, hãy cất tiếng ca mừng cho Chúa Hằng Hữu!
2 Phục vụ Chúa Hằng Hữu với lòng vui sướng.
Đến trước mặt Ngài với tiếng hoan ca.
3 Hãy nhận biết Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời!
Đấng đã tạo dựng chúng ta, chúng ta thuộc về Ngài.
Chúng ta là dân Ngài, là chiên của đồng cỏ Ngài.
4 Hãy vào các cửa của Ngài với lời cảm tạ;
vào hành lang Ngài với tiếng ngợi ca.
Cảm tạ tôn vinh Danh Đấng Cao Cả.
5 Vì Chúa Hằng Hữu là Đấng toàn thiện.
Đức bác ái Ngài hằng còn mãi,
và đức thành tín Ngài còn đến đời đời.

---

* **Thi Thiên 99:8** Ctd Chúa báo trả việc họ làm

Thi Thiên 101

Quyết Tâm Theo Đường Trọn Vẹn

(Thơ của Đa-vít)

1 Con sẽ ca ngợi sự nhân từ và đức công chính Ngài, lạy Chúa Hằng Hữu.
Con xin dâng tiếng tụng ca Ngài.
2 Con sẽ sống cẩn thận theo con đường thiện hảo.
Khi nào Chúa sẽ đến giúp con?
Con sẽ cư xử trong gia đình con
bằng tâm hồn trọn vẹn.
3 Mắt con sẽ không
nhìn vào những cảnh hèn hạ, xấu xa.
Lòng con ghê tởm sự gian tà;
con sẽ không dính dấp vào điều ác.
4 Con sẽ loại trừ lòng hư hoại
và xa lánh loài gian ác.
5 Người nào nói xấu người thân cận, con sẽ làm cho họ câm lại.
Con không chấp nhận mắt kiêu căng và lòng tự đại.

6 Nhưng con để mắt tìm người thành tín trong xứ,
cho họ sống chung với con.
Chỉ những ai sống đời trong sạch
sẽ phục vụ con.
7 Con không dung nạp người phản trắc trong nhà,
cũng không thứ tha miệng môi dối gạt.
8 Mỗi buổi sáng, con diệt trừ người ác,*
thành của Chúa Hằng Hữu không còn bọn gian tà.

Thi Thiên 102

Lời Cầu Xin Khi Gặp Hoạn Nạn, Sầu Khổ

Lời cầu nguyện của người bị hoạn nạn, dốc đổ nỗi buồn thảm của mình trước Chúa Hằng Hữu

1 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin nghe con cầu nguyện!
Xin lắng nghe tiếng con van xin!
2 Xin đừng ngoảnh mặt
trong ngày con khủng hoảng.
Xin nghiêng tai lắng nghe tiếng,
và đáp ứng nhanh khi con cầu khẩn.
3 Ngày tháng đời con tan như khói,
xương cốt con cháy như củi đốt.
4 Lòng con đau đớn héo mòn như cỏ,
vì con quên cả ăn uống.
5 Vì con rên siết mãi,
con chỉ còn da bọc xương.
6 Con như chim cú nơi hoang mạc,
như chim cú mèo giữa cảnh điêu tàn.
7 Con mất ngủ, suốt đêm trằn trọc,

* **Thi Thiên 101:8** Người ác trong xứ

như chim sẻ cô đơn góc mái nhà.
8 Bao kẻ thù chẳng ngớt lời sỉ nhục.
Miệng thô tục mắng chửi ngày đêm.
9 Thay vì bánh, con nuốt tro tàn.
Nước con uống pha dòng lệ mặn
10 vì Chúa đã nổi cơn giận.
Ngài nâng con lên rồi ném cho xa.
11 Ngày tháng đời con như bóng xế chiều.
Thân con héo hắt như cỏ dại.

12 Nhưng Chúa Hằng Hữu vẫn bất diệt trường tồn.
Đời nọ, đời kia vẫn suy tôn ghi nhớ.
13 Chúa sẽ trỗi dậy, thương xót Si-ôn—
vì thời điểm nó được khoan hồng đã đến.
14 Vì người của Chúa mến yêu từng tảng đá nó,
cát bụi Si-ôn cũng khiến họ động lòng.
15 Các dân tộc trần gian sẽ sợ trước Chúa Hằng Hữu.
Các vua trên đất khiếp đảm trước vinh quang Ngài.
16 Vì Chúa Hằng Hữu sẽ tái thiết Si-ôn,
Ngài sẽ xuất hiện trong vinh quang rực rỡ.
17 Chúa quay lại, nghe người khốn cùng cầu khẩn.
Chúa không khinh dể tiếng họ nài xin.

18 Sự kiện này sẽ được ghi cho hậu thế,
các thế hệ tương lai sẽ ngợi tôn Chúa Hằng Hữu.
19 Từ nơi thánh trên trời
Chúa Hằng Hữu nhìn xuống.
Từ trời cao Ngài đoái nhìn thế gian,
20 để tai nghe lời tù nhân than thở,
để phóng thích cả những tên tử tù.
21 Như thế, người ta sẽ tuyên xưng Danh Chúa tại Si-ôn,
ca ngợi Ngài giữa Giê-ru-sa-lem,
22 khi muôn dân muôn nước tập họp
cùng đến phụng sự Chúa Hằng Hữu.

23 Sức lực con, Chúa giảm giữa dòng đời,
cắt ngắn chuỗi ngày trần thế.
24 Nhưng con thưa: “Lạy Đức Chúa Trời, Đấng sống đời đời,
xin đừng cất con đi khi con còn quá trẻ!
25 Từ vạn cổ, Chúa đặt nền quả đất,
các tầng trời do tay Chúa tạo nên.
26 Trời đất sẽ tiêu tan nhưng Chúa hằng còn.
Vạn vật sẽ rách nát như áo cũ.
Chúa thay vũ trụ như người thay áo
và nó bị đổi thay.
27 Nhưng Chúa vẫn là Chúa Hằng Hữu,
năm tháng Chúa vẫn đời đời bất tận.
28 Con cháu của đầy tớ Chúa

sẽ sống bình an.
Dòng dõi của họ
sẽ được lập vững trước mặt Ngài.”

Thi Thiên 103

Ca Ngợi Chúa Vì Ân Huệ Ngài Ban
(Thơ của Đa-vít)
1 Hồn ta hỡi, hãy dâng tiếng ngợi ca Chúa Hằng Hữu;
hết lòng hết sức tôn vinh Thánh Danh Ngài.
2 Hồn ta hỡi, hãy dâng tiếng ngợi ca Chúa Hằng Hữu;
đừng bao giờ quên các công ơn của Ngài.
3 Chính Chúa tha thứ các tội ác
và chữa lành mọi bệnh tật.
4 Chúa cứu khỏi chốn diệt vong
và đội lên đầu mão triều * nhân từ và thương xót.
5 Ngài cho thỏa mãn điều tốt lành khao khát.
Đến nỗi tuổi xuân phục hồi như đại bàng!

6 Chúa Hằng Hữu đem công chính
và công lý đến cho người bị áp bức.

7 Chúa hiển lộ cho Môi-se biết đường lối Chúa
và cho Ít-ra-ên thấy công trình vĩ đại của Ngài.
8 Chúa Hằng Hữu xót thương và nhân ái,
khoan nhẫn, và mãi mãi yêu thương.
9 Ngài không buộc tội luôn luôn,
cũng không căm giận đến đời đời.
10 Chúa không phạt tương xứng với tội chúng ta phạm;
cũng chẳng gia hình theo lỗi chúng ta làm.
11 Vì nhân từ Chúa rộng lớn đối với người kính sợ Ngài,
khác nào trời với đất.
12 Vi phạm chúng ta Chúa bỏ xa ta,
như phương đông xa cách phương tây.
13 Chúa Hằng Hữu thương xót người kính sợ Ngài,
như cha thương con cái.
14 Vì Ngài biết rõ bản chất chúng ta;
Ngài nhớ rõ chúng ta hình thành từ cát bụi.
15 Ngày của chúng ta như cỏ dại;
như hoa dại ngoài đồng, nở rồi chết.
16 Chỉ một ngọn gió thoảng đủ làm cho úa tàn—
chỗ nó mọc cũng chẳng nhận ra nó nữa.
17 Nhưng Chúa Hằng Hữu vẫn mãi nhân từ với những ai biết kính sợ Ngài.
Chúa vẫn công chính với dòng dõi họ,
18 với những ai vâng giữ giao ước Ngài,
và thực thi nghiêm chỉnh mệnh lệnh Ngài!

---

* **Thi Thiên 103:4** Nt đội vương miện

19 Chúa Hằng Hữu vững lập ngôi trên trời;
vương quyền Ngài bao trùm hoàn vũ.

20 Các thiên sứ, hãy ca ngợi Chúa Hằng Hữu,
các anh hùng uy dũng thi hành lệnh Ngài,
hãy vâng theo tiếng Ngài truyền dạy.
21 Hãy chúc tụng Chúa Hằng Hữu, hỡi cả thiên binh,
là các thiên sứ phục vụ ý muốn Chúa!
22 Hãy chúc tụng Chúa Hằng Hữu, hỡi các loài được Ngài tạo dựng,
cùng hết thảy tạo vật trong vương quốc Ngài.

Hồn ta hỡi, hãy dâng tiếng ngợi ca Chúa Hằng Hữu.

Thi Thiên 104

Chúa Phù Hộ Tạo Vật của Ngài

1 Hồn ta hỡi, hãy dâng tiếng ca ngợi Chúa Hằng Hữu.

Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời con, Ngài thật vĩ đại vô cùng!
Chúa mặc vinh quang và uy nghi.
2 Ánh sáng bọc quanh Ngài như chiếc áo.
Chúa giương các tầng trời như căng trại;
3 đặt các xà ngang của lâu đài Ngài trên nước,
dùng mây làm xa giá;
và cỡi trên cánh gió.
4 Ngài sai gió ra đi làm sứ giả*
dùng lửa hừng làm bầy tôi.†
5 Chúa đặt vững trụ nền trái đất
để nó không bao giờ chuyển lay.
6 Chúa phủ mặt đất bằng vực thẳm,‡
nước dâng ngập các ngọn núi cao.
7 Nghe Chúa quở nước liền chạy trốn;
tiếng sấm Ngài làm nước cuốn xa.
8 Nước phủ ngập trên núi cao, tràn vào thung lũng,
đến đúng nơi Chúa đã ấn định.
9 Chúa đặt ranh giới cho nước,
để nó không còn bao phủ mặt đất.

10 Chúa làm suối tuôn trào trong thung lũng,
các dòng sông lượn khúc giữa rặng đồi.
11 Suối, sông cung cấp nước ngọt§ cho thú đồng,
bầy lừa rừng giải khát bên dòng sông.
12 Chim chóc quần tụ quanh bờ suối
và ca hát líu lo giữa cành cây.
13 Từ lầu cao, Chúa cho mưa khắp núi,
đất thỏa mãn vì bông trái là thành quả của tay Chúa.

---

* **Thi Thiên 104:4** Ctd Đấng làm cho thiên sứ Ngài như các thiên thần † **Thi Thiên 104:4** Ctd làm cho đầy tớ Ngài như ngọn lửa ‡ **Thi Thiên 104:6** Nt thêm: như chiếc áo § **Thi Thiên 104:11** Ctd nước uống

14 Chúa khiến cỏ mọc lên nuôi gia súc,
tạo nên các loại rau đậu cho loài người.
Chúa bảo lòng đất sản sinh thực phẩm—
15 ban rượu làm phấn chấn tâm hồn,
dầu ô-liu làm mặt mày rạng rỡ
và bánh làm cho con người mạnh mẽ.
16 Cây cối của Chúa Hằng Hữu được dầm thấm nước—
là bá hương Li-ban được Ngài trồng.
17 Nơi có chim làm tổ,
và loài cò làm nhà trên cây bách.
18 Các ngọn núi cao dành cho dê rừng
và dốc núi cheo leo cho loài chuột đồng ẩn.

19 Chúa dùng mặt trăng phân định bốn mùa,
và mặt trời biết đúng giờ phải lặn.
20 Tay Chúa kéo bức màn đêm xuống,
các thú rừng từ nơi ẩn trú kéo ra.
21 Sư tử tơ gầm thét đuổi theo mồi,
xin Đức Chúa Trời ban cho thực phẩm.
22 Bình minh chiếu rực, thú rừng lui,
kéo nhau về nằm trong hang, động.
23 Loài người đi ra đồng canh tác,
cần cù lao động đến chiều hôm.

24 Lạy Chúa Hằng Hữu, công việc Chúa vô biên, huyền diệu!
Sự khôn ngoan Ngài thực hiện lắm kỳ công.
Khắp đất đầy dẫy các tạo vật của Ngài.
25 Lòng đại dương sâu rộng mênh mông,
chứa vô số sinh vật,
nhỏ lớn đủ loại.
26 Tàu bè qua lại,
loài Lê-vi-a-than mà Ngài tạo cũng thỏa thích nô đùa.

27 Vạn vật sống đều do tay Chúa,
Ngài cấp thực phẩm đúng nhu cầu.
28 Chúa phân phối, chúng liền ăn uống
đến no nê thực phẩm Ngài ban.
29 Chúa ngoảnh mặt, chúng đều sợ hãi.
Chúa vừa rút hơi thở, chúng lăn ra chết,
và trở về bụi đất là cội nguồn.
30 Khi Chúa truyền sinh khí, sự sống được dựng nên,
và Chúa đem tươi mới cho muôn loài trên đất.

31 Vinh quang Chúa sáng rực đời đời!
Nguyện Chúa Hằng Hữu hài lòng về công việc Ngài!
32 Chúa nhìn địa cầu, đất liền rung chuyển;
Ngài sờ núi, núi liền bốc khói.

33 Con sẽ ca ngợi Chúa suốt đời con.

Con sẽ chúc tụng Đức Chúa Trời con mãi mãi!
34 Nguyện mọi suy nghĩ con vui lòng Chúa,
hẳn con sẽ hân hoan trong Ngài.
35 Ước gì bọn tội ác bị tiêu diệt khỏi đất;
và bóng bọn gian tà biến mất mãi mãi.

Hồn ta hỡi, hãy chúc tụng Chúa Hằng Hữu.
Hãy hân hoan ngợi tôn Ngài.

Thi Thiên 105

Ơn Chúa Đối Với Ít-ra-ên
1 Hãy cảm tạ Chúa Hằng Hữu và công bố sự vĩ đại Ngài.
Hãy cho cả thế giới biết việc Ngài làm.
2 Hát khen Chúa; phải, hãy hát ngợi tôn Ngài.
Đồn ra các kỳ công vĩ đại của Chúa.
3 Hãy tự hào trong Danh Thánh Chúa;
người thờ phượng Chúa Hằng Hữu hãy hân hoan.
4 Hãy tìm kiếm Chúa Hằng Hữu và sức mạnh Ngài;
hãy tiếp tục tìm kiếm Ngài mãi mãi.
5 Hãy ghi nhớ công việc Ngài thực hiện,
những phép lạ, những phán quyết Ngài ban
6 cho dòng dõi Áp-ra-ham, đầy tớ Chúa,
con cháu Gia-cốp, người Ngài đã chọn.

7 Ngài là Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng con.
Vị Chánh Án tối cao của địa cầu.
8 Chúa ghi nhớ giao ước Ngài mãi mãi—
không quên các mệnh lệnh Ngài truyền.*
9 Là giao ước Chúa lập với Áp-ra-ham
và lời Ngài thề hứa với Y-sác.
10 Rồi Chúa xác nhận với Gia-cốp như một sắc lệnh,
và cho người Ít-ra-ên một giao ước đời đời:
11 “Ta sẽ ban đất Ca-na-an cho con
làm cơ nghiệp vĩnh viễn.”

12 Lúc ấy họ chỉ là một số ít người,
những khách lạ tạm cư trong xứ Ca-na-an.
13 Nước này, xứ khác, họ lang thang,
quốc gia nọ, lãnh thổ kia, ở tạm bợ.
14 Nhưng Chúa không cho ai áp bức họ.
Vì họ, Chúa cảnh cáo các vua:
15 “Người Ta xức dầu, không ai được xâm phạm,
tiên tri Ta chọn, chẳng ai được chạm tay vào.”†

16 Chúa đem nạn đói đến xứ Ca-na-an,
tiêu hủy hết các kho lương thực.
17 Chúa sai một người đến Ai Cập làm tiên phong—

* **Thi Thiên 105:8** Nt cho đến nghìn đời † **Thi Thiên 105:15** Nt chẳng ai được làm hại

là Giô-sép, người bị bán làm nô lệ.
18 Họ tra chân ông vào cùm
và xích xiềng quanh cổ.
19 Đến khi điều người tiên đoán xảy ra,
lời Chúa Hằng Hữu chứng tỏ người ngay lành.
20 Pha-ra-ôn sai thả Giô-sép ra khỏi ngục;
người cai trị đất nước đã trả tự do cho ông.
21 Giô-sép được giao trách nhiệm cai quản mọi việc trong triều vua;
ông là người quản trị tài sản của vua.
22 Ông có quyền chỉ dẫn các triều thần,
và dạy những điều khôn ngoan cho bậc trưởng lão.

23 Ít-ra-ên từng cư ngụ tại Ai Cập;
Gia-cốp làm kiều dân tại đất Cham.
24 Chúa Hằng Hữu cho người Ít-ra-ên sinh sôi nhiều
cho đến khi họ mạnh hơn kẻ thù của họ.
25 Chúa khiến người Ai Cập ghét người Ít-ra-ên,
và âm mưu hãm hại các đầy tớ Ngài.

26 Nhưng Chúa sai Môi-se, đầy tớ Ngài,
và A-rôn, người được Ngài chọn.
27 Họ làm các phép lạ giữa Ai Cập,
và các việc diệu kỳ trên lãnh thổ Cham.
28 Chúa Hằng Hữu bao trùm Ai Cập trong bóng tối,
vì họ dám chống lệnh Chúa, không cho dân Ngài đi.
29 Chúa biến nước thành máu,
làm cho cá chết sạch.
30 Ếch nhái sinh ra nhung nhúc,
nhảy cả vào phòng ngủ của vua.
31 Chúa Hằng Hữu phán, ruồi mòng tràn đến Ai Cập,
muỗi vo ve khắp cả mọi miền.
32 Thay vì mưa, Chúa cho mưa đá,
trút ào ào, sấm chớp dậy vang,
33 Làm vườn nho, cây vả đều ngã rạp,
cây cối gãy đổ, nằm ngổn ngang.
34 Theo lệnh Chúa, cào cào ào ạt đến—
châu chấu bay đến nhiều vô vàn.
35 Chúng cắn xả mọi cây xanh trong xứ,
ngấu nghiến ăn, chẳng để lại chút gì.
36 Rồi Chúa giết mọi con trưởng của nhà Ai Cập,
là con sinh ra khi họ đầy sinh lực.

37 Chúa Hằng Hữu đem dân Ngài khỏi Ai Cập, tay đầy bạc và vàng;
không một ai trong các đại tộc Ít-ra-ên chùn bước.
38 Ai Cập vui mừng khi họ rời đi,
vì quá nhiều tai ương thống khổ.
39 Chúa Hằng Hữu giăng mây che chở họ

và ban đêm cho trụ lửa sáng soi.
40 Khi họ cầu xin, Chúa cho chim cút đến,
và ban ma-na từ trời cho họ no nê.
41 Chúa mở đá cho nước tuôn trào,
như dòng sông trong hoang mạc mênh mông.
42 Lời hứa thánh Chúa luôn ghi nhớ
với Áp-ra-ham, đầy tớ Ngài.
43 Đưa dân Ngài vui mừng rời Ai Cập,
tuyển dân Ngài ra đi với tiếng hát vui mừng.
44 Chúa ban dân Ngài đất các nước làm sản nghiệp,
họ được hưởng vụ mùa của các dân tộc trồng,
45 Mọi việc xảy ra để họ vâng giữ giới răn Ngài,
và tuân hành theo luật lệ Chúa ban.

Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!

Thi Thiên 106

Ơn Chúa trong Hoạn Nạn
1 Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!

Tạ ơn Chúa Hằng Hữu, vì Ngài là thiện!
Sự nhân từ Ngài còn mãi đời đời.
2 Ai có thể tường thuật phép lạ Chúa Hằng Hữu làm?
Ai có đủ lời tôn ngợi Chúa Hằng Hữu?
3 Phước cho người giữ theo đường ngay thẳng
và luôn luôn tôn trọng phép công bằng.

4 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin nhớ đến con, khi Chúa làm ơn cho dân Ngài;
xin Chúa thăm viếng và giải cứu con.
5 Xin cho con thấy tuyển dân được hưng thịnh.
Xin cho con chia sẻ niềm vui cùng dân Chúa;
và cùng họ vui hưởng cơ nghiệp Ngài.

6 Chúng con với tổ tiên đều mang trọng tội.
Chúng con đã làm điều sai! Chúng con hành động quá độc ác!
7 Khi tổ tiên chúng con ở Ai Cập
đã không quan tâm các phép lạ của Chúa Hằng Hữu.
Họ không ghi tạc đức nhân ái vô biên.
Nên sinh tâm phản loạn bên Biển Đỏ.
8 Dù vậy, Chúa vẫn cứu họ—
vì Danh Ngài
và cho muôn dân nhìn nhận quyền oai Ngài.
9 Chúa ra lệnh, Biển Đỏ liền khai lối,
Ngài dẫn Ít-ra-ên qua đại dương như đất khô.
10 Chúa cứu họ khỏi kẻ thù của họ,
và chuộc tuyển dân thoát chốn oán thù.
11 Nước đổ xuống nhận chìm quân địch;

không còn ai sống sót quay về.
12 Khi ấy dân Chúa mới tin lời Ngài hứa.
Và mở miệng hát tôn vinh Ngài.

13 Nhưng rồi họ quên thật nhanh những việc Ngài làm!
Không chờ đợi lời Chúa răn dạy!
14 Tại hoang mạc dân Chúa để dục vọng mình nổi dậy không kiềm chế,
thách thức Ngài giữa chốn đồng hoang.
15 Vậy, Chúa ban cho điều họ mong ước,
nhưng sai bệnh tật hủy phá linh hồn.
16 Trong trại quân, họ ganh ghét Môi-se
cùng A-rôn, thầy tế lễ thánh của Chúa Hằng Hữu;
17 Vì thế, đất liền há miệng;
nuốt chửng Đa-than
và chôn vùi toàn trại A-bi-ram.
18 Rồi lửa thiêu luôn cả bè đảng;
lửa thiêng tiêu diệt bọn ác gian.

19 Tại Hô-rếp, dân chúng đúc tượng thần;
họ thờ lạy bò con vàng đó.
20 Từ bỏ Đức Chúa Trời vinh quang hằng sống,
đổi lấy hình tượng con bò, loài ăn cỏ.
21 Họ quên Đức Chúa Trời, Đấng giải cứu họ,
Đấng làm mọi việc vĩ đại tại Ai Cập—
22 những việc diệu kỳ trong đất nước Cham,
cùng những việc đáng kinh nơi Biển Đỏ.
23 Chúa tỏ ý muốn tiêu diệt hết.
Nhưng Môi-se, người Chúa chọn, đã đứng giữa Chúa Hằng Hữu và dân.
Kêu cầu Chúa xin ngưng hình phạt hủy diệt họ.

24 Dân coi thường việc vào đất hứa
vì không tin lời Chúa hứa.
25 Thay vào đó họ oán than trong trại,
không lắng tai nghe tiếng Chúa Hằng Hữu.
26 Vì tội ác, Chúa đã thề nguyền
cả thế hệ vùi thây nơi hoang mạc,
27 và làm cho dòng dõi họ tản mác khắp nơi,
bị lưu đày đến những xứ xa xôi.

28 Tổ phụ chúng con cùng thờ lạy Ba-anh tại Phê-ô;
họ còn ăn lễ vật dâng thần tượng!
29 Họ khiêu khích Chúa Hằng Hữu qua nhiều việc,
nên bệnh dịch phát khởi lan tràn.
30 Cho đến lúc Phi-nê-a cầu xin
Chúa cho chứng bệnh nguy nan chấm dứt.
31 Việc ông làm được xem là công chính
nên ông được ghi nhớ muôn đời.

32 Tại Mê-ri-ba, họ chọc giận Chúa Hằng Hữu,
vì họ mà Môi-se hứng chịu tai họa.
33 Ông quẫn trí khi dân chúng gây rối,
miệng thốt ra những lời nông nổi.
34 Họ không tiêu diệt dân địa phương,
theo lệnh Chúa Hằng Hữu đã phán dạy.
35 Nhưng đồng hóa với các dân ấy,
và bắt chước các thói tục xấu xa của họ.
36 Thậm chí thờ phượng các tượng thần,
ngày càng lìa xa Chúa Hằng Hữu.*
37 Nhẫn tâm sát hại chính con mình
làm lễ vật dâng cho các quỷ.
38 Máu vô tội tràn lan khắp đất,
giết con mình, cả gái lẫn trai.
Đem dâng cho tượng thần người Ca-na-an,
làm cho cả xứ bị ô uế.
39 Chăm điều ác nên toàn dân nhơ nhuốc,
lầm lạc tà dâm với tà thần.

40 Chúa Hằng Hữu nổi giận vô cùng,
và Ngài ghê tởm cơ nghiệp mình.
41 Ngài phó họ cho người ngoại quốc,
Ngài khiến kẻ thù cai trị họ.
42 Và kẻ thù họ áp bức họ,
họ cúi đầu vâng phục.
43 Nhiều lần Chúa ra tay giải cứu,
nhưng họ luôn phản nghịch cứng đầu,
họ ngày càng chìm sâu trong biển tội.
44 Dù vậy khi dân Ngài kêu la thảm thiết
Chúa chợt nhìn xuống cảnh lầm than.
45 Ngài nhớ lại những lời giao ước của Ngài,
Ngài động lòng thương bởi đức nhân ái.
46 Ngài khiến quân thù sinh lòng trắc ẩn,
người nắm cường quyền cũng phải xót xa.

47 Xin cứu chúng con, Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng con ôi!
Tụ họp chúng con từ các dân tộc,
để dâng lời tạ ơn Danh Thánh Chúa
và vui mừng hát ngợi khen Ngài.

48 Chúc tụng Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên,
Đấng đáng được tôn ngợi từ muôn đời trước đến muôn đời sau!
Nguyện muôn dân đồng nói: “A-men!”

Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!

Quyển Thứ Năm

* **Thi Thiên 106:36** Nt nó là cái bẫy của họ

107

(Thi Thiên 107–150)

Chúa Cứu Dân Ngài Thoát Khỏi Nhiều Khổ Nạn

1 Hãy cảm tạ Chúa Hằng Hữu, vì Ngài là thiện!
Sự thành tín Ngài còn mãi đời đời.
2 Có phải Chúa Hằng Hữu đã cứu không? Hãy nói lớn!
Cho mọi người biết Chúa giải cứu khỏi bọn nghịch thù.
3 Chúa đã hội họp dân lưu đày từ các nước,
từ đông sang tây,
từ bắc chí nam.

4 Họ lưu lạc giữa hoang mạc hoang vu,
họ lang thang, không nơi trú ẩn.
5 Đói và khát,
họ gần như chết.
6 Lúc gian nan, họ kêu cầu: "Lạy Chúa Hằng Hữu, xin cứu giúp!"
Ngài liền cứu họ khỏi cảnh đớn đau.
7 Chúa dẫn họ theo đường ngay thẳng,
đến một thành có thể định cư.
8 Nguyện con người ngợi tôn Chúa Hằng Hữu vì tình yêu quá lớn của Ngài,
và những việc kỳ diệu Ngài đã thực hiện.*
9 Chúa thỏa mãn tâm hồn khao khát
và cho lòng đói được no nê mãn nguyện.

10 Có người đang ngồi trong bóng tối tử vong,
bị xiềng xích gông cùm tuyệt vọng.
11 Họ từng nổi loạn chống đối lời Đức Chúa Trời,
khinh miệt sự khuyên dạy của Đấng Chí Cao.
12 Nên Ngài dùng gian khổ để kỷ luật họ,
họ gục ngã, không người giúp đỡ.
13 "Lạy Chúa Hằng Hữu, xin cứu giúp!" Họ kêu cầu trong lúc gian nan,
và Ngài giải cứu khỏi cơn hoạn nạn.
14 Đem họ thoát vùng bóng tối tử vong;
và đập tan xiềng xích cùm gông.
15 Nguyện con người ngợi tôn Chúa Hằng Hữu vì tình yêu quá lớn của Ngài,
và những việc diệu kỳ Ngài thực hiện.
16 Vì Ngài bẻ gông, xiềng bằng đồng,
và cắt đứt song sắt giam cầm họ.

17 Người dại dột theo đường tội lỗi,
gặp hoạn nạn, khốn khổ vì ác gian.
18 Họ không thiết ăn uống,
đến gần cửa tử vong.
19 Bấy giờ trong lúc nguy khốn, họ kêu cầu Chúa,

* **Thi Thiên 107:8** Nt Ngài làm cho con cái loài người

Ngài liền cứu họ khỏi cảnh gian nan.
20 Ngài ra lệnh chữa lành bệnh tật,
rút khỏi vòm cửa mộ âm u.†
21 Nguyện con người ngợi tôn Chúa Hằng Hữu vì tình yêu quá lớn của Ngài
và những việc diệu kỳ Ngài thực hiện.
22 Nguyện họ dâng tế lễ tạ ơn
và hát ca, thuật lại công việc Ngài.

23 Những ai làm ăn trên biển,
những doanh thương xuôi ngược đại dương.
24 Đều nhận ra năng quyền Chúa Hằng Hữu,
các việc diệu kỳ Ngài thực hiện tại biển sâu.
25 Ngài truyền lệnh nổi cơn gió bão,
cho biển sâu sôi động cuồng lan.
26 Nâng tàu lên cao tận trời xanh,
rồi chìm xuống đáy vực tan tành;
làm ai nấy hồn tan ra nước.
27 Như người say quay cuồng lảo đảo,
không còn phương cách.
28 Trong lúc gian nan họ kêu cầu:
"Lạy Chúa Hằng Hữu, xin cứu giúp!"
Và Ngài giải cứu khỏi cơn hoạn nạn.
29 Ban lệnh trên gió nước đại dương,
cho yên bão lớn, cho ngừng sóng to.
30 Họ vui mừng vì tai qua nạn khỏi,
Chúa dẫn họ về đến bến bờ ước mong.
31 Nguyện con người ngợi tôn Chúa Hằng Hữu vì tình yêu quá lớn của Ngài,
và những việc diệu kỳ Ngài thực hiện.
32 Hãy vinh danh Chúa cùng hội chúng,
trước mặt các lãnh đạo các nước.

33 Chúa biến sông xanh thành hoang mạc,
suối tươi mát ra đất khô khan.
34 Do lòng gian dối của cư dân,
vườn ruộng phì nhiêu thành bãi mặn.
35 Nhưng, Chúa cũng biến hoang mạc thành hồ ao,
đất khô tuôn dòng suối ngọt ngào.
36 Ngài đem người đói đến cư trú tại đó
và xây dựng thành phố cho dân.
37 Họ gieo giống trong ruộng và trồng nho,
rồi bội thu mùa màng gặt hái.
38 Chúa ban phước cho họ biết bao!
Ngài cho dân số họ gia tăng,
và súc vật cũng gia tăng không kém.

† **Thi Thiên 107:20** Mộ người Ít-ra-ên ngày xưa thường là một phòng có vòm đào trong sườn núi đá

39 Khi họ bị suy giảm dân số và sa sút,
vì áp bức, tai ương, và khổ não.
40 Chúa Hằng Hữu đổ sự khinh miệt trên các vua chúa,
vì khiến họ lang thang trong hoang mạc không lối thoát.
41 Nhưng Ngài giải cứu người nghèo khổ khỏi hoạn nạn
và cho con cháu họ thêm đông như bầy chiên.
42 Những người công chính sẽ thấy điều này và vui mừng,
còn bọn ác nhân đành im hơi nín tiếng.
43 Nguyện người khôn ngoan ghi nhận việc này,
để hiểu rõ lòng Chúa Hằng Hữu chí nhân chí ái.

Thi Thiên 108

Ca Ngợi Chúa và Xin Giúp Chiến Thắng
(Thơ của Đa-vít)
1 Lạy Đức Chúa Trời, lòng con vững chắc;*
con sẽ hát mừng, trổi nhạc với trọn tâm hồn.
2 Hãy bừng tỉnh, hỡi đàn lia và đàn hạc!
Ta vùng dậy đánh thức hừng đông.
3 Con sẽ cảm tạ Chúa trong các dân tộc.
Ca ngợi Ngài giữa các quốc gia.
4 Vì đức nhân ái Chúa lớn hơn bầu trời.
Sự thành tín Ngài vượt quá mây xanh.
5 Hãy tán dương Ngài lên tận các tầng trời cao.
Và vinh quang Ngài khắp địa cầu.

6 Xin giải cứu người Chúa thương yêu.
Đưa tay† cứu vớt, nhận lời cầu xin.‡
7 Đức Chúa Trời đã phán trong nơi thánh:
"Ta hân hoan chia đất Si-chem.
Đo đạc thung lũng Su-cốt.
8 Ga-la-át là của Ta,
và Ma-na-se cũng vậy.
Ép-ra-im, mũ Ta, sẽ cho ra những dũng sĩ Ta,
và Giu-đa, vương trượng Ta, sẽ tạo nên các vua Ta.
9 Nhưng Mô-áp, bồn rửa Ta, sẽ trở nên đầy tớ Ta,
Ta sẽ chùi chân Ta trên Ê-đôm,
Phi-li-tin là nơi Ta hát khúc khải hoàn."

10 Ai sẽ đưa con đến thành chiến đấu?
Ai dẫn con vào rừng núi Ê-đôm?
11 Lạy Đức Chúa Trời, chẳng phải Ngài đã từ bỏ chúng con sao?
Lẽ nào Ngài không ra trận với chúng con nữa?
12 Ôi, xin giúp chúng con chống lại kẻ thù của chúng con,
vì loài người vô năng, chẳng giúp được gì.
13 Nhờ sức Đức Chúa Trời, chúng con đấu tranh anh dũng,
vì chính Ngài chà nát quân thù chúng con.

---

* **Thi Thiên 108:1** Ctd lòng con sẵn sàng † **Thi Thiên 108:6** Nt tay phải ‡ **Thi Thiên 108:6** Ctd trả lời cho con

Thi Thiên 109

Cầu Chúa Báo Thù Kẻ Địch
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Lạy Đức Chúa Trời, Đấng con ca tụng,
xin đừng im tiếng và tránh xa
2 vì bọn ác và quân lừa đảo đang chống lại con,
dối gạt con bằng miệng lưỡi láo xược.
3 Phủ đầu con với những câu thù hận,
đả kích và sỉ nhục con vô cớ.
4 Họ vu cáo con dù con thương yêu họ
nên con chỉ biết cầu nguyện!
5 Họ luôn luôn lấy ác báo thiện,
lấy hận thù đáp lại tình thương.

6 Xin Chúa đặt người bạo ngược xét xử họ.
Cử người buộc tội họ trước phiên tòa.*
7 Trước vành móng ngựa, họ bị kết án,
lời cầu khẩn họ bị coi là lời buộc tội.
8 Cuộc đời họ bị rút ngắn lại;
tài sản họ bị người khác tước đoạt.
9 Con cái họ trở thành côi cút,
vợ họ lâm vào cảnh góa bụa.
10 Dòng dõi† họ lang thang khất thực,
bị đuổi khỏi căn nhà xiêu vẹo.‡
11 Bọn chủ nợ cướp mất tài sản,
và người lạ tước đoạt tiền công họ.
12 Không còn ai tỏ chút lòng thương xót;
không một người chạnh thương đàn con côi cút.
13 Con cái họ bị tuyệt tự.
Thế hệ tiếp, tên họ bị gạch bỏ.
14 Nguyện Chúa Hằng Hữu không bao giờ quên tội ác cha ông họ;
không xóa bôi lỗi lầm của mẹ họ.
15 Nguyện Chúa Hằng Hữu luôn nhớ tội lỗi họ,
xóa kỷ niệm của họ khỏi đất.
16 Vì họ chẳng bao giờ thương xót ai,
chỉ bức hại người nghèo và khốn khó,
săn bắt người nản lòng để giết đi.
17 Họ thích chửi rủa người khác;
nên bị người đời nguyền rủa.
Họ chẳng bao giờ cầu phước;
nên phước lánh xa.
18 Chúng lấy nguyền rủa phủ thân mình như mặc áo,
lời rủa sả tràn ngập chúng như nước,
dầm thấm xương tủy chúng như dầu.
19 Nguyện lời nguyền rủa như chiếc áo bao bọc họ,

---

* **Thi Thiên 109:6** Nt để Sa-tan đứng bên phải nó † **Thi Thiên 109:10** Nt con cái ‡ **Thi Thiên 109:10** Ctd để chúng từ nhà mục vách xiêu ra đi kiếm ăn

như giây nịt mang luôn dưới hông.

20 Nguyện quân thù bị Chúa Hằng Hữu báo trả xứng đáng
và bọn nói hành tôi bị hình phạt công bằng.
21 Nhưng, Lạy Chúa Hằng Hữu Chí Cao, xin can thiệp,
vì con mang danh là con cái Chúa!
Xin giải cứu con
vì Ngài thật thành tín và nhân từ.
22 Vì con khốn khổ và nghèo thiếu,
tâm hồn con đang bị thương tổn.
23 Đời con qua nhanh như chiếc bóng chiều tà;
con bị giũ sạch như loài châu chấu.
24 Con đói khát nên đầu gối rã rời,
thân hình tiều tụy và gầy guộc.
25 Con trở thành biểu tượng con người thất bại,
dân chúng thấy con đều lắc đầu phỉ nhổ.

26 Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời con, xin ra tay cứu giúp!
Giải cứu con vì Chúa nhân từ.
27 Xin cho họ biết bàn tay Chúa,
chính Ngài đã can thiệp giải nguy.
28 Dù họ nguyền rủa thế nào con cũng chịu,
miễn sao con được Chúa ban phước lành!
Khi họ nổi lên, họ sẽ bị hổ thẹn!
Nhưng con, đầy tớ Chúa, sẽ hân hoan!
29 Nguyện bọn người cáo gian bị ô danh;
sự sỉ nhục như áo choàng bao trùm người họ.
30 Con sẽ reo mừng cảm tạ Chúa Hằng Hữu,
con sẽ ca tụng Ngài, giữa toàn dân,
31 Vì Chúa luôn đứng bên người nghèo khổ,
sẵn sàng giải cứu người khỏi tay bọn sát nhân.

Thi Thiên 110

Chúa Ban Quyền cho Vua
(Thơ của Đa-vít)
1 Chúa Hằng Hữu đã phán về Chúa của con rằng:
“Hãy ngồi bên phải Ta,
cho đến kỳ Ta cho kẻ thù Con làm bệ chân cho Con.”

2 Từ Si-ôn Chúa Hằng Hữu sẽ đưa đến quyền trượng sức mạnh cho Chúa.
Chúa sẽ cai trị giữa những kẻ thù.
3 Đến ngày Chúa biểu dương quyền bính trên núi thánh,
dân Chúa sẽ sẵn lòng hiến thân.
Từ trong lòng rạng đông,
những thanh niên sẽ đến với Ngài như sương móc.
4 Chúa Hằng Hữu đã thề hứa và sẽ không đổi ý rằng:
“Con làm thầy tế lễ đời đời

theo phẩm trật Mên-chi-xê-đéc.”

5 Chúa ngồi bên phải Chúa Hằng Hữu.
Ngài sẽ đánh tan các vua trong ngày thịnh nộ.
6 Chúa sẽ xét đoán các dân
và khắp đất sẽ chất cao xác chết;
Ngài sẽ đánh tan các lãnh tụ của thế gian.
7 Ngài sẽ uống nước nơi dòng suối bên đường.
Ngài sẽ chiến thắng khải hoàn.*

Thi Thiên 111

Ca Ngợi Chúa vì Hay Làm Ơn

1 Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!

Con sẽ hết lòng tạ ơn Chúa Hằng Hữu,
giữa hội chúng và cộng đồng người công chính.
2 Công ơn Chúa vô cùng vĩ đại!
Những người ham thích đáng nên học hỏi.
3 Công tác Chúa uy nghi trác tuyệt.
Công nghĩa Ngài còn mãi muôn đời.
4 Kỳ công Chúa đáng nên ghi nhớ.
Ngài đầy tràn ân lành và trắc ẩn biết bao!
5 Chúa nuôi dưỡng những người tin kính;
và nhớ giao ước Ngài mãi mãi.
6 Chúa phô bày quyền năng kỳ diệu,
cho dân Ngài cơ nghiệp của các nước.
7 Tay Chúa thực thi chân thật, công bằng,
mệnh lệnh Ngài thật đáng tin cậy.
8 Được kiên lập đời đời vĩnh cửu,
một cách công bằng và chân thật.
9 Chúa đem cứu rỗi cho toàn dân.
Xác nhận giao ước Ngài mãi mãi.
Danh Chúa thật thánh và đáng sợ!
10 Kính sợ Chúa Hằng Hữu là nền của sự khôn ngoan.
Ai vâng lời Ngài sẽ lớn lên trong khôn ngoan.

Tán dương Chúa đời đời vĩnh cửu!

Thi Thiên 112

Người Kính Sợ Chúa Được Thành Công

1 Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!

Phước hạnh cho người kính sợ Chúa Hằng Hữu,
và hết lòng vui thích tuân hành mệnh lệnh Ngài.
2 Hạt giống người gieo nứt mầm mạnh mẽ;
dòng dõi công chính được phước lành.
3 Nhà người tích lũy nhiều của cải,

* **Thi Thiên 110:7** Nt như thế Ngài sẽ ngước đầu lên

đức công chính người còn mãi mãi.
4 Ánh sáng soi đường giữa tối tăm.
Cho người nhân từ, trắc ẩn và công bằng.
5 Có lòng hào phóng, sẵn lòng cho mượn
nên được minh oan trong ngày xử đoán.
6 Người chẳng bao giờ rúng động.
Cuộc đời người công chính được ghi nhớ.
7 Người không sợ tiếng đồn, tin dữ;
lòng dạ vững vàng tin cậy Chúa,
8 Người kiên tâm và không sợ hãi
cho đến lúc quân thù tan rã.
9 Người phân chia của cải, cứu tế người có cần.
Đức công chính người còn mãi mãi.
Người được hãnh diện và tôn cao.*
10 Bọn gian ác thấy thế liền thất vọng.
Nghiến răng giận dữ rồi suy tàn;
ước vọng của người ác sẽ tiêu tan.

Thi Thiên 113

Ca Ngợi Chúa Cất Nhắc Người Khiêm Nhượng

1 Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!

Hãy ca ngợi Chúa, các đầy tớ Chúa Hằng Hữu.
2 Hãy chúc tụng Danh Thánh Ngài
hôm nay và mãi mãi.
3 Khắp mọi nơi—từ đông sang tây—
hãy ca tụng Danh Chúa Hằng Hữu.
4 Vì Chúa Hằng Hữu cầm quyền tối cao trên các dân;
vinh quang Ngài rực rỡ hơn các tầng trời.

5 Ai có thể sánh với Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta,
Đấng ngự trên cao?

6 Ngài khom mình xuống
nhìn xem mọi vật trong bầu trời và trên đất.
7 Ngài nâng người nghèo khổ từ tro bụi
và cứu người đói khát khỏi rác rơm.
8 Ngài đặt họ ngang hàng các hoàng tử,
chung với các hoàng tử của dân Ngài.
9 Chúa ban con cái cho người hiếm muộn,
cho họ làm người mẹ hạnh phúc.

Chúc tôn Chúa Hằng Hữu!

Thi Thiên 114

Chúa Giải Cứu Dân Ngài Khỏi Ai Cập

* **Thi Thiên 112:9** Nt sừng người được đưa cao lên cách vinh dự

1 Khi Ít-ra-ên rời khỏi Ai Cập—
nhà Gia-cốp lìa bỏ dân nói tiếng nước ngoài—
2 đất Giu-đa biến thành nơi thánh Đức Chúa Trời,
và Ít-ra-ên làm vương quốc của Ngài.

3 Biển chợt thấy, liền chạy trốn!
Sông Giô-đan nước chảy ngược dòng.
4 Núi cao run rẩy chạy như dê,
đồi xanh nhảy nhót như chiên con.
5 Biển Đỏ, vì sao ngươi chạy trốn
Giô-đan chảy xiết, sao lùi lại?
6 Núi lớn, vì sao mà run rẩy?
Đồi xanh sao lại nhảy như chiên con?

7 Trái đất hỡi, hãy run sợ trước thánh nhan Chúa,
tại nơi Đức Chúa Trời nhà Gia-cốp hiện diện.
8 Ngài biến đá tảng ra ao hồ;
đổi đá cứng thành suối nước.

Thi Thiên 115

So Sánh Thần Tượng với Chúa

1 Lạy Chúa Hằng Hữu, không thuộc về chúng con,
nhưng nguyện vinh quang thuộc về Danh Chúa,
vì Chúa đầy tình thương và thành tín.
2 Sao các dân tộc hỏi nhau:
"Đức Chúa Trời chúng nó ở đâu?"
3 Đức Chúa Trời chúng con ngự trên trời,
Ngài muốn làm việc gì tùy thích.*
4 Còn thần chúng nó bằng bạc vàng,
chế tạo do bàn tay loài người;
5 Có miệng không nói năng,
và mắt không thấy đường.
6 Có tai nhưng không nghe được,
có mũi nhưng không ngửi.
7 Tay lạnh lùng vô giác,
chân bất động khô cằn,
họng im lìm cứng ngắt.
8 Người tạo ra hình tượng và người thờ tà thần
đều giống như hình tượng.

9 Ít-ra-ên, khá tin cậy Chúa Hằng Hữu!
Ngài là Đấng cứu trợ và thuẫn che chở họ.
10 Nhà A-rôn, hãy tin cậy Chúa Hằng Hữu!
Ngài là Đấng cứu trợ và là thuẫn che chở họ.
11 Những ai kính sợ Chúa Hằng Hữu, hãy tin cậy Chúa Hằng Hữu!
Ngài là Đấng cứu trợ và thuẫn che chở cho người.

* **Thi Thiên 115:3** Nt việc Ngài hài lòng

12 Chúa Hằng Hữu ghi nhớ chúng ta và ban phước dồi dào.
Ngài ban phước cho người Ít-ra-ên,
và thầy tế lễ, dòng họ A-rôn.
13 Chúa sẽ ban phước cho người kính sợ Chúa Hằng Hữu,
bất luận lớn nhỏ.

14 Nguyện cầu Chúa Hằng Hữu ban phước
cho anh chị em và cho con cháu.
15 Nguyện anh chị em được hưởng phước Chúa ban,
Đấng dựng nên trời và đất.
16 Trời thuộc về Chúa Hằng Hữu,
nhưng Ngài ban đất cho loài người.
17 Người đã chết làm sao ca tụng Chúa Hằng Hữu,
an giấc rồi, nín lặng cả thiên thu.
18 Nhưng chúng con luôn chúc tụng Chúa Hằng Hữu,
từ nay cho đến muôn đời về sau!

Tán dương Chúa Hằng Hữu!

Thi Thiên 116

Cảm Tạ Chúa vì Được Cứu Khỏi Chết

1 Tôi yêu mến Chúa Hằng Hữu vì Ngài nghe tiếng tôi cầu cứu.*
2 Suốt đời, tôi sẽ kêu cầu Chúa,
vì Ngài lắng nghe tôi khẩn nguyện.
3 Tôi mắc vào cạm bẫy tử thần;
thống khổ âm phủ chụp đầu tôi.
Gieo nỗi niềm đau thương, sầu muộn.
4 Lúc ấy, tôi kêu cầu Danh Chúa Hằng Hữu:
"Chúa Hằng Hữu ôi, xin Ngài giải cứu con."
5 Chúa Hằng Hữu đầy ân sủng và công chính!
Đức Chúa Trời rủ lòng xót thương!
6 Chúa Hằng Hữu bảo tồn người chân chất;
khi tôi sụp xuống, Chúa liền đỡ nâng.
7 Hồn ta hỡi, hãy về nơi an nghỉ,
vì Chúa Hằng Hữu hậu đãi tôi.
8 Chúa đã cứu linh hồn tôi khỏi chết,
mắt tôi khỏi rơi lệ đầm đìa,
chân tôi không hề vấp ngã.
9 Trọn đời tôi sẽ tiến bước theo Chúa Hằng Hữu,
suốt hành trình của tôi trên trần thế.
10 Tôi vững tin nơi Ngài, nên nói:
"Con đau khổ vô ngần, lạy Chúa Hằng Hữu."
11 Trong cơn bối rối, tôi kêu khóc với Ngài:
"Tất cả mọi người đều nói dối!"
12 Giờ đây, Chúa đã ra tay cứu độ,
tôi làm sao báo đáp ân Ngài?†

* **Thi Thiên 116:1** Ctd nghe tiếng nói và lời nài xin của tôi † **Thi Thiên 116:12** Ctd tôi sẽ lấy gì báo đáp tất cả ân lành Ngài ban cho tôi

13 Tôi sẽ nâng chén cứu rỗi lên
và khẩn cầu trong Danh Chúa Hằng Hữu.
14 Tôi sẽ trung tín giữ điều hứa nguyện với Chúa Hằng Hữu,
trước mặt toàn dân của Ngài.

15 Chúa Hằng Hữu quý trọng mạng sống
của người trung tín với Chúa khi họ qua đời.
16 Lạy Chúa Hằng Hữu, con là đầy tớ Ngài;
phải, thân phận như con cái của nô tỳ Ngài;
nhưng Chúa đã giải cứu con khỏi xiềng xích.
17 Con sẽ hiến dâng lễ vật tạ ơn Ngài
và kêu cầu Danh Chúa Hằng Hữu.
18 Con sẽ trung tín giữ điều hứa nguyện với Chúa Hằng Hữu,
trước mặt dân của Ngài—
19 tại hành lang của Chúa Hằng Hữu,
giữa Giê-ru-sa-lem.

Tung hô Chúa Hằng Hữu!

Thi Thiên 117

Khuyên Muôn Dân Ca Ngợi Chúa

1 Tất cả các nước, hãy chúc tụng Chúa Hằng Hữu!
Tất cả các dân, hãy ca ngợi Ngài!
2 Vì Ngài thiết tha yêu chúng ta mãi mãi;
đức thành tín của Chúa Hằng Hữu vững chãi muôn đời.

Đáng chúc tụng thay Chúa Hằng Hữu!

Thi Thiên 118

Đức Nhân Từ Chúa Còn Đời Đời

1 Hãy cảm tạ Chúa Hằng Hữu, vì Ngài là thiện!
Đức thành tín Ngài còn đến đời đời.

2 Hỡi nhà Ít-ra-ên hãy xưng tụng:
“Đức thành tín Chúa còn đến đời đời.”
3 Hỡi con cháu A-rôn, thầy tế lễ, hãy tung hô:
“Đức thành tín Chúa còn đến đời đời.”
4 Hỡi những người kính sợ Chúa, hãy đồng thanh:
“Đức thành tín Chúa còn đến đời đời.”

5 Trong tuyệt vọng, tôi kêu cầu Chúa Hằng Hữu,
Ngài nhậm lời đặt tôi lên chỗ vững vàng.
6 Chúa Hằng Hữu đứng với tôi, tôi không sợ hãi?
Loài người có thể làm gì tôi?
7 Phải, Chúa Hằng Hữu đứng bên; Ngài cứu giúp tôi.
Nên tôi nhìn người ghét tôi với cái nhìn chiến thắng.
8 Thà ẩn náu trong Chúa Hằng Hữu
còn hơn nương cậy loài người,

9 Nương thân trong Chúa Hằng Hữu
còn hơn cậy vào vua chúa.

10 Các dân tộc bao vây tôi tràn ngập,
tôi nhân danh Chúa Hằng Hữu mà tiêu diệt họ.
11 Họ tiến quân vây chặt quanh tôi,
nhưng bị quét sạch bởi uy quyền Chúa Hằng Hữu.
12 Họ vây tôi như ong vỡ tổ;
nhưng họ bị tàn tắt như ngọn lửa gai.
Tôi tiêu diệt họ với uy quyền Chúa Hằng Hữu.
13 Người ta đặt cạm bẫy cho tôi vấp ngã,
nhưng Chúa Hằng Hữu giải cứu tôi.
14 Chúa Hằng Hữu là nguồn sinh lực và bài ca của tôi;
Ngài đã thành sự cứu rỗi của tôi.
15 Bài hát vui mừng và chiến thắng vang dội trong trại người công chính.
Tay hữu Chúa Hằng Hữu làm những việc vinh quang!
16 Tay Chúa Hằng Hữu đưa cao làm việc lớn.
Tay hữu Chúa Hằng Hữu làm những vinh quang!
17 Tôi không chết; nhưng còn sống mạnh,
để nói ra việc Chúa Hằng Hữu đã làm.
18 Chúa Hằng Hữu trừng phạt tôi nặng biết bao,
nhưng không để cho tôi phải chết.

19 Cửa công chính xin hãy mở ra,
cho tôi vào ngợi ca Chúa Hằng Hữu.
20 Các cửa này dẫn vào nơi Chúa Hằng Hữu ngự,
tất cả người tin kính sẽ vào đây.
21 Lạy Chúa, con cảm tạ Chúa vô cùng
vì Chúa nhậm lời, giải cứu con!

22 Tảng Đá bị thợ nề loại bỏ,
đã trở thành đá móng vững vàng.
23 Chỉ có Chúa Hằng Hữu làm việc ấy,
việc diệu kỳ dưới mắt loài người.
24 Đây là ngày Chúa Hằng Hữu tạo nên.
Chúng con đều hân hoan tận hưởng.
25 Lạy Chúa Hằng Hữu, con xin Ngài giải cứu.
Lạy Chúa Hằng Hữu, xin cho con thành công.

26 Phước hạnh cho người đến trong Danh Chúa Hằng Hữu.
Chúng con chúc mừng người từ nhà Chúa Hằng Hữu.
27 Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời, soi sáng chúng con.
Hãy lấy dây cột sinh tế vào các sừng bàn thờ.
28 Ngài là Đức Chúa Trời của con, con sẽ ngợi tôn Ngài!
Ngài là Đức Chúa Trời của con, con sẽ tán dương Ngài!

29 Hãy cảm tạ Chúa Hằng Hữu, vì Ngài là thiện!

Đức thành tín Ngài còn đến đời đời.

Thi Thiên 119

Giữ Điều Răn Luật Lệ Chúa Hằng Hữu

1

1 Hạnh phước thay con người toàn hảo*
thực hành thánh luật Chúa công minh.
2 Hạnh phước thay những người vâng lệnh†
và tìm cầu Chúa với tất cả tấm lòng.
3 Họ không làm những điều bất nghĩa
chỉ đi theo đường lối Ngài thôi.
4 Chúa đã cho ban hành thánh luật,
xin dạy chúng con nghiêm chỉnh‡ vâng theo.
5 Con muốn sống một đời kiên định,
luôn vâng theo quy tắc của Ngài!
6 Nên con chẳng bao giờ hổ thẹn,
vì con luôn tuân hành mệnh lệnh của Chúa.
7 Ca ngợi Chúa với lòng ngay thật,
khi học theo luật pháp công minh.
8 Con sẽ luôn vâng giữ giới luật.
Xin đừng bao giờ từ bỏ con!

2

9 Người trẻ tuổi làm sao giữ lòng trong sạch?
Phải chuyên tâm sống theo lời Chúa.
10 Với nhiệt tâm, con tìm kiếm Chúa—
đừng để con đi sai huấn thị.
11 Con giấu kỹ lời Chúa trong lòng con,
để con không phạm tội cùng Chúa.
12 Chúc tụng Chúa, ôi Chúa Hằng Hữu;
xin dạy con luật lệ của Ngài.
13 Con xin lấy môi miệng thuật lại
các phán quyết Chúa đã truyền ra.
14 Luôn vui mừng vì lời Chúa phán,
như người được trân châu bảo vật.
15 Con suy nghiệm nguyên tắc Chúa,
mắt chăm nhìn đường lối Ngài.
16 Luật lệ Chúa làm con vui thỏa,
con chẳng bao giờ dám quên lời Ngài.

3

17 Xin ban ơn cho đầy tớ Chúa,
cho con sống để giữ kim ngôn.§
18 Xin Chúa mở mắt cho con nhìn thấy,
những điều kỳ diệu trong luật Ngài.
19 Con là khách lữ hành trên đất.
Xin đừng giấu con mệnh lệnh Ngài!
20 Tâm hồn con khao khát
lời tuyên huấn* Chúa ban.

---

* **Thi Thiên 119:1** Nt toàn hảo trong đường lối † **Thi Thiên 119:2** Ctd không lầm lỗi ‡ **Thi Thiên 119:4** Ctd trung tín § **Thi Thiên 119:17** Chỉ về lời Chúa * **Thi Thiên 119:20** Ctd phán quyết

21 Chúa quở trách những người kiêu ngạo;†
hay đi xa các mệnh lệnh của Ngài.
22 Xin cho sỉ nhục và khinh nhạo xa con,
vì con vâng giữ luật pháp Chúa.
23 Dù vua chúa họp nhau chống đối con,‡
con vẫn chuyên tâm suy nghiệm luật Ngài.
24 Chứng ngôn Chúa làm con vui sướng;
luôn luôn là người cố vấn của con.

4

25 Con bị chìm sâu trong bụi đất,
xin làm mới lại đời con theo lời Chúa.§
26 Con kể lể bước đường lưu lạc
Chúa đáp lời, dạy luật Chúa cho con.*
27 Xin cho con hiểu mệnh lệnh của Chúa,
để con suy nghiệm việc nhiệm mầu của Ngài.
28 Tâm hồn con chán nản với ưu sầu;
xin cho con can đảm theo lời Chúa.
29 Đưa con tránh xa con đường lừa dối;
rủ lòng thương, đặt luật thánh trong lòng.†
30 Con đã chọn con đường chân lý;
hướng lòng con về luật lệ của Ngài.
31 Lạy Chúa Hằng Hữu, con bám chặt mối giềng, cương lĩnh,
xin đừng để con phải xấu hổ!
32 Một khi được Chúa khai tâm,
con sẽ theo đúng mệnh lệnh Chúa.

5

33 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin dạy con đường lối Chúa;
con sẽ gìn giữ đến cuối cùng.
34 Xin cho con tri thức để con vâng phục luật lệ Chúa;
con sẽ giữ luật Ngài và hết lòng vâng theo.
35 Xin dắt con trên đường điều răn của Chúa,‡
vì tại đó con tìm được hoan lạc.
36 Xin cho lòng con yêu chuộng chứng ngôn,
đừng hướng về tham lam ích kỷ.
37 Xin cho mắt đừng chăm những việc vô nghĩa,
nhưng con được sống lại§ theo lời Chúa.
38 Xin hoàn thành lời hứa Chúa cho con,
như Chúa làm cho người kính sợ Ngài.
39 Cho con thoát sỉ nhục con lo ngại;
vì luật pháp Chúa thật tuyệt vời.
40 Con hằng mong mỏi mệnh lệnh Chúa!
Cho con được sống trong công lý Ngài.

6

41 Lạy Chúa Hằng Hữu, nguyện tình yêu Ngài đến với con,
giải cứu con theo lời Chúa hứa.

---

† **Thi Thiên 119:21** Nt người kiêu ngạo, người đáng rủa ‡ **Thi Thiên 119:23** Ctd hội họp bàn luận chống đối con § **Thi Thiên 119:25** Ctd theo lời Ngài xin làm cho con hồi sinh * **Thi Thiên 119:26** Ctd xin hãy dạy con giới luật Ngài † **Thi Thiên 119:29** Ctd xin cho con luật pháp Ngài ‡ **Thi Thiên 119:35** Nt đường điều răn § **Thi Thiên 119:37** Ctd làm cho con hồi sinh hoặc xin ban cho con sự sống

42 Khi ấy, con có thể đáp lời bọn người sỉ nhục con,
chỉ vì con tin vào lời Chúa.
43 Xin đừng rút lời chân thật khỏi miệng con,
vì con hy vọng nơi luật Chúa.
44 Con luôn vâng giữ luật lệ Chúa cho đến đời đời vô cùng.
45 Nên sẽ bước đi tự do,
vì đã tìm đến các nguyên tắc của Chúa.
46 Con sẽ công bố thánh lệnh cho các vua,
không chút rụt rè hổ thẹn.
47 Con vui thích vâng theo lệnh Chúa!
Con yêu chuộng lời Ngài biết bao!
48 Con tôn kính, mến yêu mệnh lệnh Chúa.
Con luôn suy gẫm chỉ thị Ngài.

7

49 Xin Chúa nhớ lời hứa cùng đầy tớ Chúa,
vì Chúa đã cho con hy vọng.
50 Giữa khổ đau, con được an ủi;
vì lời Chúa hứa làm đời con tươi mới.
51 Người kiêu ngạo không ngớt chế giễu,
nhưng con không bỏ luật lệ Chúa.
52 Con nhớ lời phán của Chúa từ xưa;
lời ấy an ủi con, lạy Chúa Hằng Hữu.
53 Thấy người ác phế bỏ luật Thánh,
lòng con đầy phẫn nộ, bất bình.
54 Luật lệ Chúa là bài ca của con,
là nơi con cư trú trong cuộc đời lữ khách.
55 Đêm thanh vắng, con luôn nhớ Chúa Hằng Hữu,
mãi suy nghiệm luật pháp Ngài ban.
56 Con đã tìm được hạnh phước;
khi nghiêm chỉnh theo mệnh lệnh Ngài.

8

57 Chúa Hằng Hữu là cơ nghiệp con!
Con hứa vâng giữ luật pháp Ngài!
58 Con hết lòng nài xin ơn Ngài ban phước.
Xin thương xót như Chúa đã phán tuyên.
59 Con tự xét hành vi cử chỉ,
nguyền làm theo đúng ý thánh Chúa.
60 Con chẳng muốn trì hoãn,
nhưng vâng ngay lệnh Ngài truyền ra.
61 Dù bọn gian ác trói con bằng dây
con cũng không bỏ luật lệ Chúa.*
62 Đêm khuya thanh vắng con bừng tỉnh,
ca ngợi Ngài xét xử công minh.
63 Con kết bạn với người kính sợ Chúa—
là những ai vâng giữ nguyên tắc Ngài.
64 Cả địa cầu ngập tràn tình thương Chúa Hằng Hữu;
xin giúp con học điều răn Ngài.

9

* **Thi Thiên 119:61** Nt nhưng con không quên luật pháp Ngài

65 Chúa đã hậu đãi đầy tớ Chúa,
đúng như lời Ngài phán hứa.
66 Xin dạy con hiểu biết và phán đoán,
vì con tin các mệnh lệnh của Ngài.
67 Trước khi hoạn nạn con thường lạc lối;
nhưng hiện nay con vâng giữ lời Ngài.
68 Chúa nhân lành chuyên làm việc thiện;
xin cho con học tập bước theo Ngài.†
69 Người vô đạo thêu dệt lời vu cáo,
nhưng con hết lòng giữ lời Chúa dạy.
70 Lòng ác họ chai lì và vô cảm,
còn lòng con vui thích luật Ngài.
71 Hoạn nạn trở thành lợi ích cho con,
tạo cho con cơ hội học luật lệ của Ngài.
72 Luật pháp Chúa dạy‡ thật là bảo vật,
còn quý hơn hàng nghìn miếng bạc hay vàng.

10

73 Tay Chúa đã tạo dựng, uốn nắn con.
Xin cho con sáng suốt học lời Ngài.§
74 Nguyện những người kính sợ Chúa vui mừng khi thấy con,
vì con đặt niềm hy vọng nơi lời Chúa.
75 Lạy Chúa, phán quyết Ngài thật đúng,
và Ngài thành tín khi sửa phạt con.
76 Cúi xin Chúa từ ái an ủi con,
theo lời Ngài đã từng tuyên hứa.
77 Xin Chúa thương cho con được sống,
vì con vui thích luật pháp Ngài.
78 Nguyện người kiêu căng phải hổ thẹn vì họ vô cớ tráo trở lừa gạt con;
nhưng con sẽ nghiền ngẫm giới luật Ngài.
79 Xin cho những người kính sợ Chúa,
đến cùng con để học chứng ngôn.
80 Xin giúp con yêu mến mệnh lệnh Chúa,
để con không bao giờ hổ thẹn.

11

81 Linh hồn con mòn mỏi chờ giải cứu,
hy vọng giải thoát con là lời Ngài.
82 Mắt con mờ đi vì trông đợi lời hứa.*
Đến bao giờ Chúa mới an ủi con?
83 Dù con như bầu da† đóng khói bếp,
nhưng không bao giờ quên luật Ngài.
84 Con phải chờ đợi đến bao giờ?
Ngày nào Chúa xử bọn bức hại con?
85 Bọn kiêu ngạo đào hầm hại con,
trái hẳn với luật lệ Chúa.
86 Toàn bộ điều răn Chúa đều đáng tin cậy.

---

† **Thi Thiên 119:68** Ctd xin dạy con giềng mối định lệ của Ngài ‡ **Thi Thiên 119:72** Nt từ miệng Chúa § **Thi Thiên 119:73** Nt điều răn * **Thi Thiên 119:82** Ctd trông đợi lời Chúa † **Thi Thiên 119:83** Bầu đựng rượu bằng da

Xin cứu con, vì người ta bức hại con vô cớ.
87 Con gần mất mạng về tay họ,
nhưng con không từ bỏ luật Ngài.
88 Xin bảo toàn mạng sống con theo lòng nhân từ Chúa,
thì con sẽ vâng theo chứng cớ Chúa ban truyền.

12

89 Lạy Chúa Hằng Hữu, lời Ngài vững lập trên trời,
muôn đời vĩnh cửu.
90 Lòng thành tín Chúa trải qua bao thế hệ,
như địa cầu kiên lập do tay Ngài.
91 Theo luật Ngài, chúng tồn tại đến ngày nay,
và tất cả đều phục vụ Chúa.
92 Nếu con không yêu thích luật lệ Chúa,
ắt con đã chết mất trong khổ nạn.
93 Con chẳng bao giờ quên lời Chúa dạy,
vì Ngài dùng nó hồi sinh con.
94 Con thuộc về Chúa; xin giải cứu con!
Vì con phục tùng mệnh lệnh của Ngài.
95 Bọn gian tà rình chờ tiêu diệt con,
nhưng con chiêm nghiệm chứng cớ Chúa.
96 Những gì gọi là trọn vẹn cũng có giới hạn,
nhưng luật Ngài thật vô hạn, vô biên.

13

97 Con yêu mến lời Chúa biết bao!
Trọn ngày con chiêm nghiệm lời ấy.
98 Mệnh lệnh Chúa làm cho con khôn hơn kẻ nghịch,
vì ấy là lời mãi mãi hướng dẫn con.
99 Phải, nhờ chiêm nghiệm lời Chúa,
con khôn sáng hơn thầy dạy con.
100 Con hiểu biết hơn bậc lão thành;
vì theo sát các nguyên tắc Chúa.
101 Con giữ chân không bước vào đường ác,
để tuân theo lời thánh của Ngài.
102 Nhờ Chúa răn dạy con chu đáo,
con chẳng đi tẻ tách đường ngay.
103 Lời Chúa ngọt ngào trong miệng con;
ngọt hơn cả mật ong hảo hạng.
104 Nhờ lời Chúa, con thành người thông sáng,
con ghét cay ghét đắng nẻo gian tà.

14

105 Lời Chúa là đèn soi bước chân con,
là ánh sáng cho đường con bước.
106 Con đã thề nguyền và xác nhận rằng:
Con sẽ tuân theo luật lệ công chính của Ngài.
107 Con đau khổ nhiều trong hoạn nạn;
xin lời Ngài làm sống lại đời con.
108 Cúi xin Chúa Hằng Hữu nghe lời chúc tụng,
và dạy con các huấn lệnh của Ngài.
109 Mạng sống con hằng bị đe dọa,

nhưng con không quên luật lệ của Chúa.
110 Bọn ác độc gài bẫy sập con,
nhưng con không làm sai mệnh lệnh Ngài.
111 Chứng ngôn Chúa là gia sản muôn đời;
làm cho lòng con cảm kích hân hoan.
112 Con quyết tâm thực thi mệnh lệnh Chúa,
suốt đời con và mãi mãi vô cùng.

15

113 Những người hai lòng thật đáng ghét,
riêng con yêu mến luật lệ Ngài.
114 Chúa là nơi trú ẩn và cái khiên của con;
lời Chúa truyền hy vọng cho con.
115 Người ác hiểm, hãy tránh xa ta,
Để ta giữ các điều răn của Đức Chúa Trời ta.
116 Xin lời Chúa cho con được sống!
Xin đừng để con thất vọng não nề.
117 Xin Chúa nâng đỡ, con sẽ được giải cứu;
rồi chuyên tâm gìn giữ luật Ngài.
118 Chúa từ khước những ai tách xa mệnh lệnh Chúa.
Họ chỉ âm mưu lường gạt mà thôi.
119 Chúa quét sạch người ác trên trần gian như rác;
Vì thế con càng mến yêu lời Ngài.
120 Con run rẩy trong sự kính sợ Chúa;
án lệnh Ngài làm con kinh hãi.

16

121 Con làm điều công bằng thiện hảo,
đừng bỏ con cho quân thù chế nhạo.
122 Xin đưa tay phù trì đầy tớ Chúa.
Đừng để cho bọn cường bạo áp bức!
123 Con đợi ngày Chúa đến giải vây,
và mong mỏi chờ ân cứu độ.
124 Xin lấy lòng nhân từ hà hải,
dạy dỗ con gìn giữ luật Ngài.
125 Xin cho đầy tớ Ngài sáng suốt,
để thấu triệt lời dạy sâu xa.
126 Lạy Chúa Hằng Hữu, đã đến lúc Ngài ra tay hành động,
vì nhiều người phá vỡ luật Ngài.
127 Thật, con yêu quý điều răn của Chúa,
hơn vàng, ngay cả vàng ròng.
128 Tất cả nguyên tắc của Chúa là công chính.
Nên con ghét mọi sai lạc, giả dối.

17

129 Chứng ngôn Chúa diệu kỳ phong phú.
Nên con dốc lòng vâng giữ!
130 Lối vào lời Chúa đem ánh sáng,
ban tri thức cho người đơn sơ.
131 Con mở miệng, sẵn sàng uống cạn,
những điều răn, mệnh lệnh Chúa ban.

132 Xin đoái nhìn, rủ lòng thương xót,
như Ngài thường ưu đãi con dân.
133 Cho con bước theo lời Chúa,
đừng để ác tâm ngự trong con.
134 Xin giải thoát con khỏi người áp bức;
để con tự do tuân hành thánh chỉ.
135 Xin chiếu sáng mặt Ngài trên con;
và giúp con học đòi nguyên tắc Chúa.
136 Mắt con tuôn lệ như dòng thác
vì người đời bất chấp luật lệ Ngài.

18

137 Lạy Chúa Hằng Hữu, Đấng công chính
và tuyên phán điều ngay thẳng.
138 Chứng ngôn Ngài trung thực, công bằng,
và rất đáng tin cậy.
139 Lòng nhiệt thành nung đốt tâm can,
vì kẻ thù con quên lời Chúa.
140 Lời của Chúa vô cùng tinh luyện;
nên con yêu mến lời ấy vô ngần.
141 Thân phận con đáng khinh, hèn kém,
nhưng lời Ngài, con vẫn nhớ ghi.
142 Đức công chính Ngài còn mãi mãi,
luật pháp Ngài là chân lý muôn đời.
143 Con gặp cảnh hoang mang rối loạn,
nhưng vẫn vui thích hoài điều răn Chúa ban.
144 Luật pháp Chúa công minh vĩnh cửu;
xin cho con hiểu biết để con được sống còn.

19

145 Con hết lòng kêu lên Chúa, lạy Chúa Hằng Hữu!
Con xin vâng theo mệnh lệnh Ngài.
146 Con kêu cứu, Chúa ơi, xin giải thoát,
để cho con tiếp tục giữ chứng ngôn.
147 Dậy trước hừng đông, con cầu cứu,
vì con hy vọng nơi lời Ngài.
148 Mắt con không chớp giữa canh khuya,
để con tỉnh táo suy ngẫm lời Ngài hứa.
149 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin nghe con tùy lượng nhân từ Chúa;
và cho con hồi sinh nhờ lời sống của Ngài.
150 Người vô đạo đến gần xông hãm;
nhưng họ cách xa luật pháp Ngài.
151 Chúa Hằng Hữu ơi, xin Ngài ở bên con,
điều răn Ngài hoàn toàn chân thật.
152 Từ xa xưa, con biết qua chứng ước Chúa,
rằng luật pháp Ngài lập vững muôn đời.

20

153 Xin nhìn con trong vòng hoạn nạn,
giải cứu con vì con giữ luật Ngài.
154 Xin biện hộ và đưa tay cứu độ!
Dùng lời Ngài cứu sống tâm linh.

155 Bọn gian tà đi xa nguồn cứu rỗi,
không quan tâm đến luật pháp Ngài.
156 Lòng từ ái Chúa vô cùng vĩ đại;
xin lời Ngài truyền sức hồi sinh.
157 Bọn thù nghịch, đông như kiến cỏ,
nhưng con không nao núng vẫn giữ luật pháp Ngài.
158 Con đau xót nhìn người gian ác,
vì họ luôn bất chấp luật lệ Ngài.
159 Chúa nhìn thấy lòng con yêu mến mệnh lệnh Ngài.
Xin đoái thương,‡ để con được sống.
160 Từ khởi thủy, lời Ngài luôn chân thật;
các phán quyết của Ngài công chính, trường tồn.

21

161 Quan quyền bức hại con vô cớ,
nhưng lòng con luôn kính sợ lời Ngài.
162 Con vui thích trong lời Chúa,
như một người tìm được kho tàng.
163 Con ghét tởm những điều dối trá,
nhưng con yêu luật pháp của Ngài.
164 Mỗi ngày con ca tụng Chúa bảy lần,
vì luật lệ của Chúa công chính.
165 Người yêu luật Chúa được thái an,
không vấp ngã dù cuộc đời đầy bất trắc.
166 Lạy Chúa Hằng Hữu, con hy vọng Ngài giải cứu,
và thường xuyên nghiêm chỉnh giữ điều răn.
167 Con vâng theo luật Chúa,
vì yêu thích vô cùng lời Chúa.
168 Chúa thấy rõ suốt đường con tiến bước,
vì con luôn luôn gìn giữ mọi lời vàng.

22

169 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin lắng nghe tiếng con kêu cầu;
xin cho con thông hiểu như lời Ngài dạy.
170 Nguyện lời nài xin bay đến tai Ngài;
xin giải cứu con như lời Ngài hứa.
171 Môi miệng con tuôn lời ca ngợi,
khi Ngài dạy con sắc lệnh của Ngài.
172 Lưỡi con cũng tuyên rao lời Chúa,
vì các điều răn Chúa rất công bằng.
173 Xin đưa tay nâng đỡ phù trì,
vì con đã chọn kỷ cương Ngài.
174 Lạy Chúa Hằng Hữu, con trông đợi Ngài giải cứu,
và luật pháp Ngài làm vui thỏa tâm hồn con.
175 Xin cho con được sống để con hết lòng ngợi tôn Chúa,
và xin các luật lệ của Ngài giúp đỡ con.
176 Con lang thang như chiên lạc lối;
xin Chúa tìm kiếm con về,
vì con vẫn không quên mệnh lệnh Chúa.

‡ **Thi Thiên 119:159** Xin tùy nhân từ

Thi Thiên 120

Cầu Chúa Cứu Khỏi Tay Người Giả Ngụy
(Bài ca lên Đền Thờ)
1 Lúc khốn cùng, tôi kêu cầu Chúa Hằng Hữu;
tôi kêu khóc, Ngài đáp lời tôi.
2 Xin Chúa Hằng Hữu cứu con khỏi môi dối trá
và khỏi lưỡi lừa gạt.
3 Này, lưỡi lừa dối, Đức Chúa Trời sẽ làm gì cho ngươi?
Ngài còn thêm cho ngươi điều gì nữa?
4 Hẳn là mũi tên nhọn của lính chiến,*
với những viên than hồng từ lá chổi.†

5 Khốn cho tôi vì ngụ tại Mê-siếc,
và trú trong lều Kê-đa.
6 Tôi ở đó quá lâu,
với những người ghét hòa bình,
7 Tôi chuộng hòa bình;
nhưng khi tôi nói ra, họ lại muốn chiến tranh!

Thi Thiên 121

Chúa Bảo Vệ Dân Chúa
(Bài ca lên Đền Thờ)
1 Tôi ngước nhìn đồi núi—
ơn cứu giúp đến từ đâu?
2 Ơn cứu giúp từ Chúa Hằng Hữu,
Đấng sáng tạo đất trời!

3 Chúa không để chân ngươi trơn trợt;
Đấng canh giữ ngươi không bao giờ ngủ.
4 Phải, Đấng canh giữ Ít-ra-ên luôn tỉnh thức,
Ngài không bao giờ ngủ.

5 Chúa Hằng Hữu là Đấng canh giữ ngươi!
Chúa Hằng Hữu đứng bên ngươi như chiếc bóng che chở.
6 Ban ngày, mặt trời sẽ không thiêu đốt ngươi,
ban đêm ánh trăng cũng không làm hại.

7 Chúa Hằng Hữu gìn giữ ngươi khỏi mọi tai họa
và bảo vệ mạng sống ngươi.
8 Chúa Hằng Hữu che chở ngươi khi ra khi vào,
từ nay đến muôn đời.

Thi Thiên 122

Cầu Phước cho Giê-ru-sa-lem
(Thơ của Đa-vít. Bài ca lên Đền Thờ)
1 Tôi vui khi người ta giục giã:

---

* **Thi Thiên 120:4** Nt của người mạnh † **Thi Thiên 120:4** Nt thân cây kim tước

“Chúng ta cùng đi lên nhà Chúa Hằng Hữu.”
2 Hỡi Giê-ru-sa-lem,
chúng ta dừng chân tại cửa ngươi.
3 Thành Giê-ru-sa-lem được xây cất;
liên kết nhau chặt chẽ vô cùng.
4 Các đại tộc Ít-ra-ên—con dân Chúa—
đều lên đây.
Y theo tục lệ Ít-ra-ên,
để cảm tạ Danh Chúa Hằng Hữu.
5 Vì tại đây, ngôi xét xử được thiết lập,
là ngôi vua nhà Đa-vít.

6 Hãy cầu hòa bình cho Giê-ru-sa-lem.
Nguyện ai yêu ngươi sẽ được hưng thịnh.
7 Hỡi Giê-ru-sa-lem, nguyện cho hòa bình trong thành
và thịnh vượng trong lâu đài.
8 Vì gia đình và bè bạn tôi, tôi nguyện cầu:
“Nguyện ngươi được an lạc.”
9 Vì nhà Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta,
Tôi cầu xin phước lành cho ngươi, hỡi Giê-ru-sa-lem.

Thi Thiên 123

Tin Cậy Chúa và Cầu Xin Phù Trợ
(Bài ca lên Đền Thờ)
1 Con ngước mắt lên nhìn Chúa,
lạy Đức Chúa Trời, Đấng ngự trị trên cao.
2 Chúng con trông mong Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng con thương xót,
như mắt đầy tớ trông chờ tay chủ, như mắt tớ gái nhìn tay bà chủ.
3 Xin thương xót chúng con, lạy Chúa Hằng Hữu, xin thương xót,
vì chúng con bị khinh bỉ quá nhiều.
4 Chúng con chịu đựng ê chề vì người tự cao chế nhạo,
và người kiêu ngạo khinh khi.

Thi Thiên 124

Ca Ngợi Chúa Cứu Dân Ra Khỏi Tay Kẻ Thù
(Thơ của Đa-vít. Bài ca lên đền thờ)
1 Nếu Chúa Hằng Hữu không bênh vực chúng ta, thì thế nào?
Hỡi Ít-ra-ên hãy lên tiếng:
2 Nếu Chúa Hằng Hữu không bênh vực chúng ta,
khi người ta dấy nghịch, sẽ ra sao?
3 Hẳn họ đã nuốt sống chúng ta
trong cơn giận phừng phừng.
4 Nước hẳn đã tràn ngập;
dòng nước đã cuốn lấp chúng ta.
5 Phải, thác lũ đã nhận chìm
sinh mạng chúng ta.

6 Chúc tụng Chúa Hằng Hữu,
vì Ngài không nộp chúng ta làm miếng mồi ngon cho họ!
7 Chúng ta đã thoát như chim thoát khỏi bẫy.
Bẫy gãy tan tành, chúng ta bay thoát!
8 Ân cứu giúp đến từ Chúa Hằng Hữu,
Đấng sáng tạo cả trời và đất.

Thi Thiên 125

Chúa Bảo Vệ Dân Chúa
(Bài ca lên đền thờ)
1 Ai tin cậy Chúa Hằng Hữu sẽ giống Núi Si-ôn;
không dao động, nhưng bất diệt trường tồn.
2 Núi non bao bọc Giê-ru-sa-lem,
như Chúa Hằng Hữu chở che dân Ngài, từ nay cho đến muôn đời.
3 Vì người ác không còn cầm quyền* trên phần đất người công chính,
để chúng ta khỏi bị ép buộc nhúng tay vào việc bất lương.
4 Chúa Hằng Hữu ôi, xin ban phước cho người hiền đức,
là những người có lòng công chính.
5 Còn người đi theo đường cong queo, lạy Chúa Hằng Hữu.
Xin phạt họ chung với những ai làm điều ác.

Nguyện cầu thanh bình cho Ít-ra-ên!

Thi Thiên 126

Cảm Tạ Chúa Dẫn Dân Lưu Đày Hồi Hương
(Bài ca lên Đền Thờ)
1 Khi Chúa Hằng Hữu đem dân lưu đày Si-ôn trở về,
thật như một giấc mơ!
2 Miệng chúng ta đầy tiếng vui cười,
lưỡi chúng ta vang khúc nhạc mừng vui.
Người nước ngoài đều nhìn nhận:
"Chúa Hằng Hữu đã làm những việc vĩ đại cho họ."
3 Phải, Chúa Hằng Hữu đã làm những việc vĩ đại cho chúng ta!
Nên chúng ta vui mừng!

4 Chúa Hằng Hữu, xin đưa dẫn dân lưu đày chúng con trở về,
như các dòng suối làm cho hoang mạc xanh tươi trở lại.
5 Người gieo với nước mắt
sẽ gặt trong tiếng cười.
6 Khi mang hạt giống đi gieo thì đầy nước mắt,
nhưng lúc gánh lúa về thì đầy tiếng reo vui.

Thi Thiên 127

Hưng Thịnh Do Chúa Ban
(Thơ của Sa-lô-môn. Bài ca lên Đền Thờ)
1 Nếu Chúa Hằng Hữu không xây nhà,

* **Thi Thiên 125:3** Nt quyền trượng người ác sẽ không đặt

người xây cất tốn công vô ích.
Nếu Chúa Hằng Hữu không giữ thành,
người canh gác thức đêm hoài công.
2 Thật vô ích cho người thức khuya dậy sớm,
lao nhọc kiếm ăn;
trong khi Chúa ban giấc ngủ êm đềm cho người Chúa thương.

3 Con cái là phần cơ nghiệp Chúa Hằng Hữu cho;
bông trái của lòng mẹ là phần thưởng.
4 Con sinh trong tuổi thanh xuân
như mũi tên trong tay chiến sĩ.
5 Phước cho người đông con!*
Vì sẽ không bị thua sút,† khi
tranh chấp với kẻ thù tại cửa thành.

Thi Thiên 128

Kính Thờ Chúa Được Phước
(Bài ca lên Đền Thờ)
1 Phước cho người kính sợ Chúa Hằng Hữu—
và vâng giữ đường lối Ngài.
2 Họ sẽ hưởng kết quả công lao mình.
Được hạnh phúc, an lành biết bao!
3 Vợ đảm đang vui việc gia thất,
như giàn nho tươi ngọt trong vườn.
Bên bàn ăn con cái quây quần,
vươn sức sống như chồi ô-liu, xanh mướt.
4 Người nào kính sợ Chúa Hằng Hữu,
hẳn được phước dồi dào như thế.

5 Nguyện từ Si-ôn, Chúa Hằng Hữu tiếp tục ban phước.
Trọn đời ngươi thấy ân lành từ Giê-ru-sa-lem.
6 Nguyện ngươi sẽ thấy cháu chắt mình.
Nguyện cầu bình an cho Giê-ru-sa-lem!

Thi Thiên 129

Xin Chúa Trừ Người Phá Hại Si-ôn
(Bài ca lên Đền Thờ)
1 Khi tôi còn trẻ, nhiều lần họ gây khốn khổ cho tôi.
Bây giờ, Ít-ra-ên hãy lập lại:
2 Khi tôi còn trẻ, nhiều lần họ gây khốn khổ cho tôi,
nhưng không thắng nổi tôi.
3 Họ kéo cày trên lưng tôi,
rạch dài thành luống.
4 Chúa Hằng Hữu rất công minh;
Ngài cắt đứt dây trói của người ác.

---

* **Thi Thiên 127:5** Nt túi đầy tên † **Thi Thiên 127:5** Nt xấu hổ

5 Nguyện những ai ghen ghét Si-ôn
phải thất bại xấu hổ.
6 Nguyện họ như cỏ cây mọc trên mái nhà,
khô héo trước khi bị nhổ.
7 Người gặt cũng như người bó,
thu hoạch ít ỏi, không đầy bàn tay.
8 Nguyện người qua lại
từ chối nói lời chúc phước này:
“Xin Chúa Hằng Hữu ban phước cho các anh;
cầu phước lành cho các anh nhân danh Chúa Hằng Hữu.”

Thi Thiên 130

Hy Vọng Chúa Thương Xót Tha Tội
(Bài ca lên Đền Thờ)
1 Từ vực thẳm, lạy Chúa Hằng Hữu,
con kêu van cứu giúp.
2 Xin lắng tai nghe, lạy Chúa.
Xin lưu ý lời con nguyện cầu.

3 Lạy Chúa Hằng Hữu, nếu Ngài ghi nhớ tội ác chúng con,
ai có thể đứng nổi trước mặt Ngài?
4 Nhưng Chúa có lòng thứ tha,
nên Ngài đáng kính sợ.

5 Con mong đợi Chúa Hằng Hữu;
linh hồn con ngóng trông Ngài.
Con hy vọng nơi lời hứa Ngài.
6 Linh hồn con trông mong Chúa
hơn người gác đêm chờ đợi bình minh.

7 Hỡi Ít-ra-ên, hãy hy vọng nơi Chúa Hằng Hữu;
vì Ngài có lòng nhân từ.
Ban ân cứu chuộc dồi dào.
8 Ngài sẽ cứu chuộc Ít-ra-ên,
khỏi mọi tội lỗi.

Thi Thiên 131

Nhờ Chúa Khác Nào Con Nhờ Mẹ
(Bài ca lên Đền Thờ của Đa-vít)
1 Chúa Hằng Hữu ôi, lòng con không kiêu ngạo;
mắt con không kiêu hãnh.
Con không mơ việc cao xa,
vượt quá tài sức mình.
2 Con đã làm lắng dịu linh hồn,
như trẻ thôi bú nằm yên bên mẹ.
Linh hồn an tĩnh trong con.

3 Hỡi Ít-ra-ên ơi, hãy hy vọng nơi Chúa Hằng Hữu—

từ nay đến muôn đời.

Thi Thiên 132

Xin Ban Phước cho Nơi Thánh
(Bài ca lên Đền Thờ)
1 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin nhớ đến Đa-vít
cùng mọi nỗi khốn khổ người chịu.
2 Người đã thề với Chúa Hằng Hữu.
Người đã khấn với Chúa Toàn Năng của Gia-cốp:
3 “Con sẽ chẳng vào nhà;
cũng chẳng lên giường nằm.
4 Không để cho mắt ngủ,
mí mắt không khép lại
5 cho đến khi tìm được chỗ cho Chúa Hằng Hữu ngự,
một nơi thánh* cho Chúa Toàn Năng của Gia-cốp.”

6 Chúng con nghe Hòm Giao Ước ở Ép-ra-ta,
và tìm được tại cánh đồng Gia-a.
7 Chúng con sẽ vào nơi Chúa Hằng Hữu ngự;
quỳ lạy dưới bệ chân Ngài.
8 Lạy Chúa Hằng Hữu! Xin vào nơi an nghỉ Ngài,
cùng với Hòm Giao Ước, biểu hiệu quyền năng của Ngài.
9 Nguyện các thầy tế lễ được khoác áo công chính;
nguyện dân thánh Chúa reo vui.
10 Vì Đa-vít, đầy tớ Chúa,
xin đừng từ chối người chịu xức dầu của Ngài.
11 Chúa Hằng Hữu đã thề với Đa-vít,
hẳn Ngài sẽ không đổi lời:
“Ta sẽ đặt dòng dõi con
lên ngôi kế vị.
12 Nếu con cháu con vâng giữ giao ước Ta
và luật pháp Ta truyền dạy,
thì dòng dõi con sẽ ngồi trên ngôi
vua mãi mãi.”

13 Vì Chúa Hằng Hữu đã chọn Si-ôn;
Ngài muốn đó là nơi Ngài ngự.
14 Chúa phán: “Đây vĩnh viễn sẽ là nhà Ta,
Ta ở đây, vì Ta ưa thích.
15 Ta cho Si-ôn dồi dào thực phẩm;
Ta sẽ cho người nghèo ăn bánh no nê.
16 Ta sẽ cho thầy tế lễ mặc áo cứu rỗi;
những đầy tớ tin kính của nó sẽ cất tiếng reo vui.
17 Ta sẽ cho sừng Đa-vít vươn lên mạnh;
Ta sửa soạn đèn cho Đấng được xức dầu;
18 Ta sẽ cho kẻ thù người áo xống bị nhơ nhuốc,
còn người thì được đội vương miện vinh quang.”

* **Thi Thiên 132:5** Nt nhà

Thi Thiên 133

Sự Hòa Thuận Tốt Đẹp

(Thơ của Đa-vít. Bài ca lên Đền Thờ)

1 Anh em chung sống thuận hòa,
còn gì tốt đẹp êm đềm hơn!
2 Thuận hòa quý báu như dầu,
được rót trên đầu A-rôn
chảy xuống râu ông
và thấm ướt vạt áo dài.
3 Thuận hòa tươi mát như sương,
trên đỉnh Núi Hẹt-môn,
rơi xuống đồi núi Si-ôn.
Vì Chúa Hằng Hữu ban phước,
vĩnh sinh bất diệt cho Si-ôn.

Thi Thiên 134

Người Canh Nhà Chúa Hãy Ca Ngợi Ngài

(Bài ca lên Đền Thờ)

1 Hãy chúc tụng Chúa Hằng Hữu, hỡi các đầy tớ Ngài,
ban đêm phục vụ trong nhà Chúa Hằng Hữu.
2 Tại nơi thánh, khá đưa tay cầu nguyện
và chúc tụng Chúa Hằng Hữu.

3 Nguyện Chúa Hằng Hữu, Đấng sáng tạo trời đất,
từ Si-ôn ban phước cho anh em.

Thi Thiên 135

So Sánh Công Trình của Chúa với Thần Tượng Vô Tri

1 Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!

Hãy ca ngợi Danh Chúa Hằng Hữu!
Hãy chúc tôn Ngài, hỡi các đầy tớ của Chúa Hằng Hữu,
2 là những người phục vụ trong nhà Chúa Hằng Hữu,
tại hành lang của nhà Đức Chúa Trời.

3 Hãy ca ngợi Chúa Hằng Hữu, vì Chúa Hằng Hữu là toàn thiện;
hãy hát tôn vinh Danh Chúa vì Danh Ngài diệu kỳ.
4 Chúa Hằng Hữu đã chọn Gia-cốp,
Ngài tuyển Ít-ra-ên làm cơ nghiệp.

5 Tôi biết Chúa Hằng Hữu vĩ đại—
Chúa chúng ta lớn hơn mọi thần linh.
6 Việc đẹp ý Chúa Hằng Hữu, Ngài đều thực hiện,
tại mặt đất và trên trời cao,
trong đại dương và dưới vực sâu.
7 Chúa dẫn hơi nước bay lên từ địa cực.
Làm chớp nhoáng báo hiệu cơn mưa,
đem gió lại từ kho chứa của Ngài.

8 Chúa đánh giết con đầu lòng Ai Cập,
từ loài người đến loài súc vật,
9 Làm nhiều phép lạ, diệu kỳ trong xứ Ai Cập,
trừng phạt Pha-ra-ôn, và đầy tớ của người.
10 Ngài đánh hạ các dân tộc lớn
và giết các vua hùng cường—
11 Si-hôn, vua người A-mô-rít,
Óc, vua Ba-san,
và tất cả vua xứ Ca-na-an.
12 Ngài ban xứ họ cho Ít-ra-ên,
cho dân Ngài làm cơ nghiệp.

13 Lạy Chúa Hằng Hữu, Danh Ngài luôn tồn tại,
kỷ niệm Ngài còn mãi đến muôn đời.
14 Chúa Hằng Hữu sẽ xét xử dân Ngài,
và rộng lòng xót thương đầy tớ Ngài.

15 Thần tượng các dân tộc bằng vàng và bạc,
vật do tay con người tạo ra.
16 Tượng ấy có miệng nhưng không nói,
có mắt nhưng không nhìn,
17 Có tai nhưng nào biết nghe,
và mũi chẳng có chút hơi thở.
18 Người tạo thần tượng và người tin tưởng hắn,
sẽ trở nên giống như hắn.

19 Hỡi Ít-ra-ên hãy chúc tụng Chúa Hằng Hữu!
Hỡi các thầy tế lễ—con cháu A-rôn—hãy ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!
20 Hỡi nhà Lê-vi, hãy tán dương Chúa Hằng Hữu!
Hỡi những ai kính sợ Chúa Hằng Hữu hãy chúc tụng Chúa Hằng Hữu!
21 Chúc tụng Chúa Hằng Hữu từ Si-ôn,
Ngài ở tại Giê-ru-sa-lem.

Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!

Thi Thiên 136

Cảm Tạ Chúa vì Nhân Từ Chúa Còn Đời Đời

1 Hãy cảm tạ Chúa Hằng Hữu vì Ngài là thiện!
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
2 Hãy cảm tạ Đức Chúa Trời của các thần.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
3 Hãy cảm tạ Chúa của các chúa.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.

4 Chỉ một mình Chúa làm phép lạ vĩ đại.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
5 Với óc khôn ngoan, Chúa sáng tạo bầu trời.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.

6 Chúa trải đất ra bên biển cả.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
7 Chúa làm ra các thể sáng vĩ đại.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
8 Mặt trời cai quản ban ngày.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
9 Mặt trăng cai quản ban đêm.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.

10 Chúa đánh giết con đầu lòng Ai Cập.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
11 Chúa giải thoát dân chúng Ít-ra-ên.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
12 Do cánh tay mạnh mẽ quyền năng của Ngài.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
13 Chúa chia Biển Đỏ làm đôi.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
14 Cho dân chúng Ít-ra-ên đi ngang qua.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
15 Xua Pha-ra-ôn và đạo quân xuống Biển Đỏ.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
16 Chúa đưa dân Ngài qua hoang mạc.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
17 Chúa đánh hạ các vua lớn.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
18 Chúa giết các vua danh tiếng.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
19 Si-hôn vua người A-mô-rít.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
20 Và Óc vua Ba-san.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
21 Chúa ban lãnh thổ họ làm cơ nghiệp.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
22 Cơ nghiệp cho Ít-ra-ên, đầy tớ Ngài.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.

23 Chúa nhớ chúng con trong cảnh khốn cùng.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
24 Ngài giải cứu chúng con khỏi kẻ thù.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
25 Chúa ban lương thực cho mọi sinh vật.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.
26 Hãy cảm tạ Đức Chúa Trời trên trời.
Vì lòng nhân từ Ngài tồn tại muôn đời.

Thi Thiên 137

Nỗi Buồn của Người Bị Lưu Đày
1 Bên bờ sông Ba-by-lôn, chúng ta ngồi khóc

khi nhớ đến Si-ôn.
2 Chúng ta đã treo đàn hạc,
trên cành liễu ven sông.
3 Vì những người bắt chúng ta bảo phải ca hát.
Bọn tra tấn đánh đập chúng ta,
truyền lệnh bắt hoan ca
"Hát một ca khúc Si-ôn đi!"
4 Nhưng làm sao ca hát được bài ca của Chúa Hằng Hữu
trong khi ở nơi đất khách?

5 Nếu ta quên ngươi, hỡi Giê-ru-sa-lem,
nguyện tay ta sẽ mất hết tài năng.
6 Nguyện lưỡi ta sẽ bất động* không còn ca hát nữa.
Nếu ta không nhớ Giê-ru-sa-lem,
Không yêu Giê-ru-sa-lem hơn mọi điều vui thú nhất.

7 Cầu xin Chúa Hằng Hữu, nhớ việc quân Ê-đôm đã làm
trong ngày Giê-ru-sa-lem thất thủ.
Chúng reo hò: "Phá hủy!
San thành bình địa!"
8 Hỡi con gái Ba-by-lôn, các ngươi đã bị định cho diệt vong.
Phước cho người báo phạt Ba-by-lôn,
vì những gì các ngươi đã làm cho chúng ta.
9 Phước cho người bắt hài nhi ngươi
và đập chúng vào núi đá.

Thi Thiên 138

Cảm Tạ Chúa Nhân Từ và Thành Tín
(Thơ của Đa-vít)
1 Con hết lòng cảm tạ Chúa Hằng Hữu;
ca tụng Ngài trước các thần linh.
2 Hướng về Đền Thờ, con thờ lạy Chúa.
Nguyện tri ân thành tín, nhân từ
vì Danh Chúa được đề cao;
lời Chúa được tôn trọng vô cùng.
3 Khi con kêu xin, Chúa đáp lời;
ban sinh lực, phấn khởi tâm linh.
4 Mọi vua trần gian sẽ cảm tạ Chúa Hằng Hữu,
vì họ được nghe lời Ngài.
5 Phải, họ sẽ ca tụng công việc Chúa Hằng Hữu,
vì vinh quang Ngài quá rực rỡ.
6 Dù Chúa Hằng Hữu cao cả, Ngài vẫn đoái thương người hèn mọn,
nhưng ai kiêu ngạo, Chúa liền tránh xa.

7 Lúc tai ương dồn dập,
Chúa sẽ bảo vệ con khỏi kẻ thù giận dữ.
Chúa đưa tay Ngài ra,
và quyền năng của tay phải Ngài giải cứu con.

* **Thi Thiên 137:6** Nt dính nơi khẩu cái

8 Chúa Hằng Hữu sẽ chu toàn mọi việc cho con—
vì lòng nhân từ Ngài, lạy Chúa Hằng Hữu, tồn tại muôn đời.
Xin đừng bỏ công việc của tay Ngài.

Thi Thiên 139

Chúa Toàn Tri và Hiện Diện Mọi Nơi
(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Chúa Hằng Hữu ôi, Ngài đã tra xét lòng con
và biết mọi thứ về con!
2 Chúa biết khi con ngồi hay đứng.
Chúa thấu suốt tư tưởng con từ xa.
3 Chúa nhìn thấy lối con đi,
và khi con nằm ngủ.
Ngài biết rõ mọi việc con làm.
4 Lời con nói chưa ra khỏi miệng
Ngài đã biết rồi, lạy Chúa Hằng Hữu.
5 Chúa che chở phía sau phía trước.
Bàn tay của Ngài, Ngài đặt trên con.
6 Tri thức của Ngài, con vô cùng kinh ngạc,
vì quá cao siêu con không với tới.

7 Con sẽ đi đâu cho xa Thần Chúa!
Con sẽ trốn đâu khỏi mặt Ngài?
8 Nếu con lên trời, Chúa ngự tại đó;
nếu con xuống âm phủ, Chúa cũng ở đó.
9 Nếu con chắp cánh hừng đông,
bay qua tận cùng biển cả,
10 Chúa cũng đưa tay ra dẫn dắt,
tay hữu Chúa vẫn nắm chặt lấy con.
11 Con có thể xin bóng tối che giấu con
và ánh sáng chung quanh trở thành đêm tối—
12 nhưng dù trong bóng tối, con cũng không thể giấu con khỏi Ngài.
Với Chúa, đêm tối cũng sáng như ban ngày.
Với Chúa đêm tối và ánh sáng đều như nhau.

13 Chúa tạo nên tâm thần con,
dệt thành con trong lòng mẹ.
14 Cảm tạ Chúa đã tạo nên con đáng sợ và lạ lùng!
Công việc Chúa tuyệt diệu, con hoàn toàn biết rõ.
15 Xương cốt hình hài con không giấu Chúa được,
ngay từ khi con được tạo ra nơi kín đáo,
được dệt thành trong nơi sâu của đất.
16 Mắt Chúa đã thấy con trước khi con sinh ra.
Số các ngày định cho đời con Chúa đã ghi rõ
khi chưa có ngày nào trong các ngày ấy.

17 Lạy Đức Chúa Trời, đối với con, tư tưởng của Chúa thật quý báu.
Không thể nào đếm được!

18 Con miên man đếm không xuể,
vì nhiều hơn cát!
Lúc con tỉnh lại,
Ngài vẫn ở với con!

19 Lạy Đức Chúa Trời, hẳn Chúa sẽ giết người gian ác!
Bọn khát máu, hãy xa khỏi ta!
20 Lời quỷ quyệt, họ nhắc đến Chúa;
kẻ thù Ngài nói lời dối gian.*
21 Chúa Hằng Hữu ôi, lẽ nào con không ghét người ghét Chúa?
Lẽ nào con không ghê tởm người chống nghịch Ngài sao?
22 Con ghét họ thậm tệ,
vì kẻ thù của Chúa là kẻ thù của con.

23 Lạy Đức Chúa Trời, xin dò xét và biết lòng con;
xin thử nghiệm và biết tư tưởng con.
24 Xem lòng con có đường lối nào tà ác,
xin dẫn con vào đường lối vĩnh sinh.

Thi Thiên 140

Xin Chúa Phù Hộ Khỏi Người Bức Hại

(Thơ của Đa-vít, soạn cho nhạc trưởng)
1 Cúi lạy Chúa Hằng Hữu, xin cứu con khỏi bọn gian ác.
Xin bảo vệ con khỏi tay bọn bạo tàn,
2 là những người mưu toan việc ác
và hội họp gây chiến mỗi ngày.
3 Lưỡi họ nhọn như lưỡi rắn;
nọc rắn độc ẩn dưới môi.

4 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin gìn giữ con khỏi tay người ác.
Xin bảo vệ con khỏi bọn bạo tàn,
là những người âm mưu chống lại con.
5 Bọn kiêu ngạo đặt bẫy bắt con;
họ giăng dây, căng lưới;
họ gài bẫy dọc bên đường.

6 Con thưa với Chúa Hằng Hữu: "Ngài là Đức Chúa Trời con!"
Xin lắng nghe, ôi Chúa Hằng Hữu, xin thương xót tiếng con kêu cầu!
7 Lạy Chúa Hằng Hữu Chí Cao, là năng lực cứu rỗi con,
Ngài che chở mạng sống con giữa trận mạc.
8 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin đừng cho mưu mô người ác thành tựu.
Đừng cho họ thỏa mãn ước mơ,
kẻo họ lên mặt kiêu ngạo.

9 Nguyện kẻ thù con bị tiêu diệt
vì mỗi điều ác họ đã làm với con.
10 Xin cho than hồng rơi trên họ.

* **Thi Thiên 139:20** Nt lời hư không

Cho họ bị quăng vào lò lửa,
hay vào vực thẳm nơi họ không ngóc dậy nữa.
11 Xin đừng để người nói lời độc hại sống trong đất chúng con.
Tai ương săn bắt tiêu diệt kẻ hung tàn.

12 Con biết Chúa Hằng Hữu sẽ biện hộ cho người khốn cùng;
Ngài bênh vực quyền lợi người nghèo khổ.
13 Người công chính sẽ cảm tạ Danh Chúa;
người ngay thẳng sẽ sống trước mặt Ngài.

Thi Thiên 141

Xin Chúa Giữ cho Thánh Sạch Khỏi Tội Ác

(Thơ của Đa-vít)

1 Lạy Chúa Hằng Hữu, con kêu cầu Ngài. Xin mau đến!
Xin Chúa lắng nghe khi con kêu nài.
2 Xin cho lời cầu nguyện con bay đến Ngài như khói hương,
và tay đưa cao xin coi như sinh tế ban chiều.

3 Xin canh chừng miệng con, lạy Chúa Hằng Hữu,
xin giữ gìn môi con.
4 Xin đừng cho lòng con hướng về điều xấu,
hay làm việc ác với người bất lương.
Xin đừng để con ăn thức ngon
với người làm điều gian trá.

5 Xin cho người công chính đánh con!
Vì đó là lòng nhân từ!
Xin để họ sửa dạy con, vì đó là dầu tốt nhất cho con.
Dầu ấy sẽ không làm hại đầu con.

Nhưng con vẫn cầu nguyện
trong khi chịu kỷ luật.
6 Khi các phán quan của họ bị ném vào tảng đá,
người ác sẽ nghe lời con và thấy đúng.
7 Khi người ta cày đất,
xương người ác sẽ bị phân tán nơi cửa mộ.

8 Con hướng mắt về Ngài, lạy Chúa Hằng Hữu Chí Cao.
Chúa là nơi con nương náu; xin đừng để họ giết con.
9 Xin giữ con khỏi sa bẫy họ gài,
khỏi cạm bẫy bọn gian manh.
10 Xin cho người ác mắc vào lưới họ đã giăng,
riêng con được tránh thoát.

Thi Thiên 142

Cầu Xin Chúa Phù Hộ trong Hoạn Nạn

(Lời cầu nguyện của Đa-vít trong hang đá. Giáo huấn ca)

1 Con lớn tiếng kêu xin Chúa Hằng Hữu;

con nài xin Chúa Hằng Hữu đoái thương.
2 Con bộc bạch nỗi niềm trước mặt Chúa,
trình Ngài cảnh khốn khổ của con.
3 Khi tinh thần con nao núng,
Chúa biết đường lối con.
Trên đường con đang đi tới,
kẻ thù gài cạm bẫy chờ con.
4 Con nhìn bên phải và trông chừng,
nhưng chẳng ai nhìn nhận con.
Con chẳng còn lối thoát;
cũng không ai đoái hoài sinh mạng con.
5 Con kêu cầu Ngài, lạy Chúa Hằng Hữu.
Con thưa rằng: "Ngài là nơi con nương tựa.
Là phần con trong cõi hồng trần.
6 Xin Chúa lắng nghe tiếng con,
vì con bị đày đọa khốn khổ.
Xin cứu con khỏi người bức hại con,
vì họ mạnh sức hơn con.
7 Xin đem con khỏi chốn giam cầm,
để con cảm tạ Chúa.
Người công chính sẽ đứng quanh con,
vì Chúa sẽ tưởng thưởng con."

Thi Thiên 143

Xin Chúa Cứu Khỏi Kẻ Thù
(Thơ của Đa-vít)
1 Xin nghe con cầu nguyện, lạy Chúa Hằng Hữu;
xin nghe con khẩn nài!
Do đức thành tín và công chính, xin đáp lời con.
2 Xin đừng phán xét đầy tớ Chúa,
vì chẳng người sống nào là công chính trước mặt Ngài.
3 Kẻ thù con săn đuổi con.
Họ đè bẹp con dưới đất,
bắt con sống trong bóng đêm như xác người nơi cổ mộ.
4 Tinh thần con nao núng;
lòng dạ con sầu não.
5 Con nhớ những ngày xa xưa.
Hồi tưởng công trình của Chúa
và suy ngẫm việc tay Ngài làm.
6 Con đưa tay hướng về Chúa nguyện cầu.
Lòng con khát khao Ngài như đất khô hạn.

7 Xin mau đến, lạy Chúa Hằng Hữu, xin đáp lời con,
vì tâm hồn con tàn tạ.
Xin đừng tránh mặt con,
kẻo con như người xuống huyệt sâu.
8 Buổi sáng, xin cho con nghe giọng nhân từ Chúa,
vì con tin cậy Ngài.

Xin cho con biết đường lối phải theo,
vì con hướng lòng đến Chúa.
9 Xin Chúa Hằng Hữu giải thoát con khỏi kẻ thù;
vì con đến ẩn nấp nơi Ngài.
10 Xin dạy con làm theo ý Chúa,
vì Ngài là Đức Chúa Trời con.
Thần Linh Ngài toàn thiện,
xin dắt con vào lối công chính.
11 Vì Danh Chúa Hằng Hữu, xin cho con sống.
Do đức công chính Chúa, xin cứu con khỏi gian nan.
12 Do lòng nhân từ, xin giết sạch kẻ thù,
và tiêu diệt người làm con khốn khổ,
vì con là đầy tớ Ngài.

Thi Thiên 144

Xin Chúa Giải Cứu
(Thơ của Đa-vít)
1 Chúc tụng Chúa Hằng Hữu, Vầng Đá của con.
Ngài dạy tay con đánh giặc
tập ngón tay con quen trận mạc.
2 Chúa là Đấng Nhân Từ và là đồn lũy,
pháo đài an toàn, Đấng giải cứu.
Chúa là tấm khiên che chở con, con ẩn nấp nơi Ngài.
Ngài khiến toàn dân đầu phục con.

3 Lạy Chúa Hằng Hữu, loài người là gì mà Chúa lưu ý,
con loài người là chi mà Chúa yêu mến?
4 Loài người khác nào hơi thở,
đời người như bóng bay qua.

5 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin hạ thấp màn trời và bước xuống.
Ngài đụng đến núi, khói bốc lên.
6 Xin phát chớp nhoáng cho quân thù tan vỡ!
Bắn tên cho họ rối loạn!
7 Từ trời cao, xin đưa tay cứu con;
giải thoát con khỏi những dòng nước sâu,
và khỏi dân các nước.
8 Miệng họ đầy lời dối gian;
họ thề nói điều thật, nhưng chỉ toàn lời giả dối.

9 Lạy Đức Chúa Trời, con sẽ hát bài ca mới cho Chúa!
Con sẽ ca tụng Chúa với đàn hạc mười dây.
10 Chúa đã cứu các vua!
Giải thoát Đa-vít, đầy tớ Chúa khỏi gươm tai hại.
11 Xin cứu con!
Xin giải cứu con khỏi tay kẻ thù con.
Miệng họ đầy lời dối gian;
họ thề nói điều thật, nhưng chỉ toàn lời giả dối.

12 Nguyện con trai chúng con sẽ như cây non phát triển mạnh mẽ,
Nguyện con gái chúng con như đá móng đẽo mài xây cất đền đài.
13 Nguyện các kho vựa chúng con sẽ đầy tràn
lương thực đủ loại.
Nguyện bầy chiên chúng con sinh sản đầy đồng,
hàng nghìn hàng vạn,
14 và nguyện đàn bò chúng con sinh sôi nẩy nở.
Nguyện cướp giựt, tranh chấp không xảy ra trong xóm làng.
15 Phước cho dân tộc sống như thế!
Phước cho dân tộc có Chúa Hằng Hữu làm Đức Chúa Trời mình.

Thi Thiên 145

Bài Ca Chúa Hằng Hữu
(Thơ của Đa-vít)
1 Con sẽ tôn vinh Vua, là Đức Chúa Trời con,
chúc tụng Danh Ngài mãi mãi.
2 Con sẽ chúc tụng Chúa mỗi ngày;
phải, con sẽ ca tụng Ngài mãi mãi.
3 Chúa Hằng Hữu thật cao cả! Ngài thật đáng tán dương!
Không ai có thể so sánh sự vĩ đại của Ngài.

4 Đời này sang đời kia sẽ ca tụng công đức Chúa,
tuyên dương những việc diệu kỳ.
5 Con sẽ nói về vinh quang Chúa uy nghi rực rỡ,
và những việc diệu kỳ.
6 Người ta sẽ nói về những việc phi thường của Chúa,
còn con sẽ tuyên dương sự cao cả của Ngài.
7 Họ sẽ nhắc nhở đức từ ái lớn lao;
họ sẽ hát khen đức công chính của Chúa.

8 Chúa Hằng Hữu ban ơn, giàu lòng thương,
chậm giận và vô cùng nhân từ.
9 Chúa Hằng Hữu ban phước cho mọi người.
Ngài nhân từ dịu dàng trong mọi việc.
10 Các công việc Chúa sẽ cảm tạ Chúa Hằng Hữu,
và con cái Chúa sẽ chúc tụng Ngài.
11 Họ sẽ nói về vinh quang vương quốc Chúa;
họ sẽ nói về năng lực Ngài.
12 Để loài người biết năng lực Chúa,
và vinh quang uy nghiêm của ngôi nước Ngài.
13 Vương quốc Chúa tồn tại vĩnh cửu.
Quyền lực Chúa còn muôn đời.

14 Chúa Hằng Hữu đỡ người ngã,
và người khòm xuống được Ngài nâng lên.
15 Mắt muôn loài trông mong Chúa;
Chúa ban lương thực đúng kỳ.
16 Chúa mở rộng tay,

làm thỏa mãn ước muốn của mọi sinh vật.
17 Chúa Hằng Hữu công chính mọi đường,
Ngài rộng lòng trong mọi việc.
18 Chúa Hằng Hữu ở gần người cầu khẩn,
những người chân thành cầu khẩn Ngài.
19 Chúa làm cho những người kính sợ Chúa thỏa nguyện;
Ngài nghe họ kêu xin và giải cứu.
20 Chúa Hằng Hữu bảo vệ người yêu mến Ngài,
nhưng Ngài hủy diệt mọi người ác.

21 Miệng con sẽ ca tụng Chúa Hằng Hữu,
mọi tạo vật hãy chúc tụng Danh Thánh Ngài đời đời mãi mãi.

Thi Thiên 146

Cảm Tạ Chúa vì Được Chúa Phù Trợ
1 Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!

Linh hồn con ca tụng Chúa Hằng Hữu.
2 Con sẽ ca tụng Chúa trọn đời con,
Còn sống bao lâu con sẽ tôn vinh Đức Chúa Trời bấy lâu.

3 Đừng tin tưởng vua chúa hay con loài người,
vì họ không thể cứu rỗi ai.
4 Hơi thở dứt, họ trở về cát bụi,
chính ngày ấy, những kế hoạch của họ tiêu tan.
5 Phước cho người có Đức Chúa Trời của Gia-cốp giúp đỡ,
đặt hy vọng nơi Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời mình.
6 Chúa sáng tạo trời và đất,
biển, và mọi vật trong biển,
Ngài thành tín muôn đời.
7 Chúa minh oan người bị áp bức,
Ngài ban lương thực cho người đói khổ.
Chúa Hằng Hữu giải thoát người bị giam cầm.
8 Chúa Hằng Hữu mở mắt người mù.
Chúa Hằng Hữu làm thẳng người cong khom.
Chúa Hằng Hữu yêu thương người công chính.
9 Chúa Hằng Hữu bảo vệ khách lạ.
Ngài cứu trợ người mồ côi và góa bụa,
nhưng lật đổ đường lối người ác.

10 Chúa Hằng Hữu cai trị vĩnh viễn,
Ngài sẽ là Đức Chúa Trời ngươi, Si-ôn hỡi, là Đấng cầm quyền muôn đời.

Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!

Thi Thiên 147

Cảm Tạ Chúa vì Giê-ru-sa-lem Được Tái Thiết

1 Tán dương Chúa Hằng Hữu!

Chúc tụng Đức Chúa Trời là việc tốt đẹp biết bao!
Tôn vinh Ngài thật làm vui thích, thỏa lòng!
2 Chúa Hằng Hữu thiết lập Giê-ru-sa-lem
và Ngài tập họp những người lưu đày trở về Ít-ra-ên.
3 Chúa chữa lành tấm lòng tan vỡ
và băng bó những vết thương.
4 Chúa đếm các tinh tú
và gọi đích danh.
5 Chúa chúng ta vĩ đại! Quyền năng Ngài cao cả!
Sự thông sáng của Ngài vô cùng vô tận!
6 Chúa Hằng Hữu nâng cao người khiêm tốn,
nhưng đánh ngã người ác xuống đất.

7 Hãy hát cảm tạ Chúa Hằng Hữu;
hãy dùng đàn hạc mà ca tụng Đức Chúa Trời.
8 Chúa giăng mây che phủ bầu trời,
chuẩn bị mưa xuống đất,
và cho cỏ mọc lên xanh núi đồi.
9 Chúa ban lương thực cho thú hoang,
và cho các loài chim quạ.
10 Chúa không thích sức mạnh của ngựa
không ưa đôi chân của loài người.
11 Nhưng Chúa hài lòng những ai kính sợ Ngài,
là những người trông cậy lòng nhân từ Ngài.

12 Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!
Hỡi Si-ôn, hãy chúc tụng Đức Chúa Trời!
13 Chúa làm kiên cố then cửa ngươi,
và ban phước cho con cái ở giữa ngươi.
14 Chúa ban thanh bình nơi biên cương
và cho đầy dẫy lúa mì thượng hạng.
15 Chúa ra lệnh cho cả thế giới—
lời Ngài loan truyền nhanh chóng!
16 Chúa làm tuyết rơi, trắng như lông chiên;
Ngài rải sương xám như tro.
17 Chúa ném từng mảng băng giá xuống.
Ai có thể chịu nổi cái lạnh thấu xương?
18 Rồi Chúa truyền lệnh, băng tuyết tan ra.
Ngài sai gió thổi, nước chảy ra thành sông.
19 Chúa công bố lời Ngài cho Gia-cốp,
phép tắc và luật lệ cho Ít-ra-ên.
20 Chúa không làm như thế cho dân tộc nào khác;
Họ không biết các luật lệ của Ngài.

Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!

Thi Thiên 148

Kêu Gọi Muôn Vật Ngợi Tôn Chúa

1 Tán dương Chúa Hằng Hữu!

Trên thiên cung hãy ca tụng Chúa Hằng Hữu!
Hãy ngợi tôn Ngài từ trời cao!
2 Tất cả thiên sứ, hãy chúc tụng Chúa!
Tất cả thiên binh, hãy tán dương Ngài!
3 Mặt trời và mặt trăng, hãy ngợi khen Chúa!
Các tinh tú sáng láng, hãy chúc tôn Ngài.
4 Các tầng trời, hãy ca tụng Chúa!
Các nguồn nước trên mây, hãy ca tụng Ngài!
5 Hỡi các tạo vật, hãy tôn ngợi Chúa Hằng Hữu,
vì do lệnh Ngài, tất cả được dựng nên.
6 Chúa đã thiết lập các tạo vật vững chãi đời đời.
Sắc luật Ngài không hề đổi thay.

7 Hãy ngợi tôn Chúa Hằng Hữu
hỡi các loài dã thú trên đất và dưới vực thẳm,
8 lửa và nước đá, hơi nước và tuyết giá,
lẫn cuồng phong vũ bão đều vâng lệnh Ngài,
9 tất cả núi và đồi,
các loài cây ăn quả và mọi loài bá hương,
10 thú rừng và gia súc,
loài bò sát và chim chóc,
11 các vua trần gian và mọi dân tộc,
mọi vương hầu và phán quan trên địa cầu,
12 thanh thiếu niên nam nữ,
người già cả lẫn trẻ con.

13 Tất cả hãy tán dương Danh Chúa Hằng Hữu,
Vì Danh Ngài thật tuyệt diệu;
vinh quang Ngài hơn cả đất trời!
14 Ngài gia tăng sức mạnh* toàn dân,
để những người trung tín của Ngài ca ngợi Ngài—
họ là con cháu Ít-ra-ên, là dân tộc thân yêu của Ngài.

Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!

Thi Thiên 149

Kêu Gọi Dân Tôn Vinh Chúa

1 Tán dương Chúa Hằng Hữu!

Hãy hát cho Chúa Hằng Hữu bài ca mới.
Ca tụng Ngài giữa đại hội đồng dân Chúa.

2 Ít-ra-ên hoan hỉ nơi Đấng Sáng Tạo mình.

* **Thi Thiên 148:14** Nt sừng

Con cái Si-ôn vui mừng vì Vua mình.
3 Họ chúc tụng Danh Chúa bằng vũ điệu,
ca ngợi Ngài bằng trống cơm và đàn hạc.
4 Vì Chúa Hằng Hữu hài lòng con dân Ngài;
ban ơn cứu vớt cho người khiêm cung.
5 Người tin kính vui mừng, vinh dự.
Trổi giọng hoan ca trên giường.

6 Hãy dùng môi miệng tung hô Đức Chúa Trời,
tay cầm gươm hai lưỡi—
7 để báo thù các nước
và hình phạt các dân tộc,
8 dùng xích trói các vua
và còng tay bọn quý tộc,
9 thi hành bản án đã được ghi.
Đó là vinh quang cho các người thánh của Chúa.

Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!

Thi Thiên 150

Ca Ngợi Chúa Bằng Nhạc Khí
1 Tán dương Chúa Hằng Hữu!

Hãy ca tụng Đức Chúa Trời trong nơi thánh Ngài;
ca tụng Chúa trên khung trời uy linh.
2 Hãy ca tụng Chúa vì các việc kỳ diệu;
ca tụng Ngài vì lòng cao cả vô biên.
3 Ca tụng Chúa bằng tiếng kèn rộn rã;
ca tụng Ngài với đàn lia và đàn hạc.
4 Ca tụng Chúa bằng trống cơm và điệu vũ,
ca tụng Ngài với đàn dây và ống tiêu.
5 Ca tụng Chúa bằng tiếng chập chõa,
ca tụng Ngài với phèng la vang rền.
6 Hỡi mọi sinh vật có hơi thở, hãy ca tụng Chúa Hằng Hữu!

Ngợi tôn Chúa Hằng Hữu!